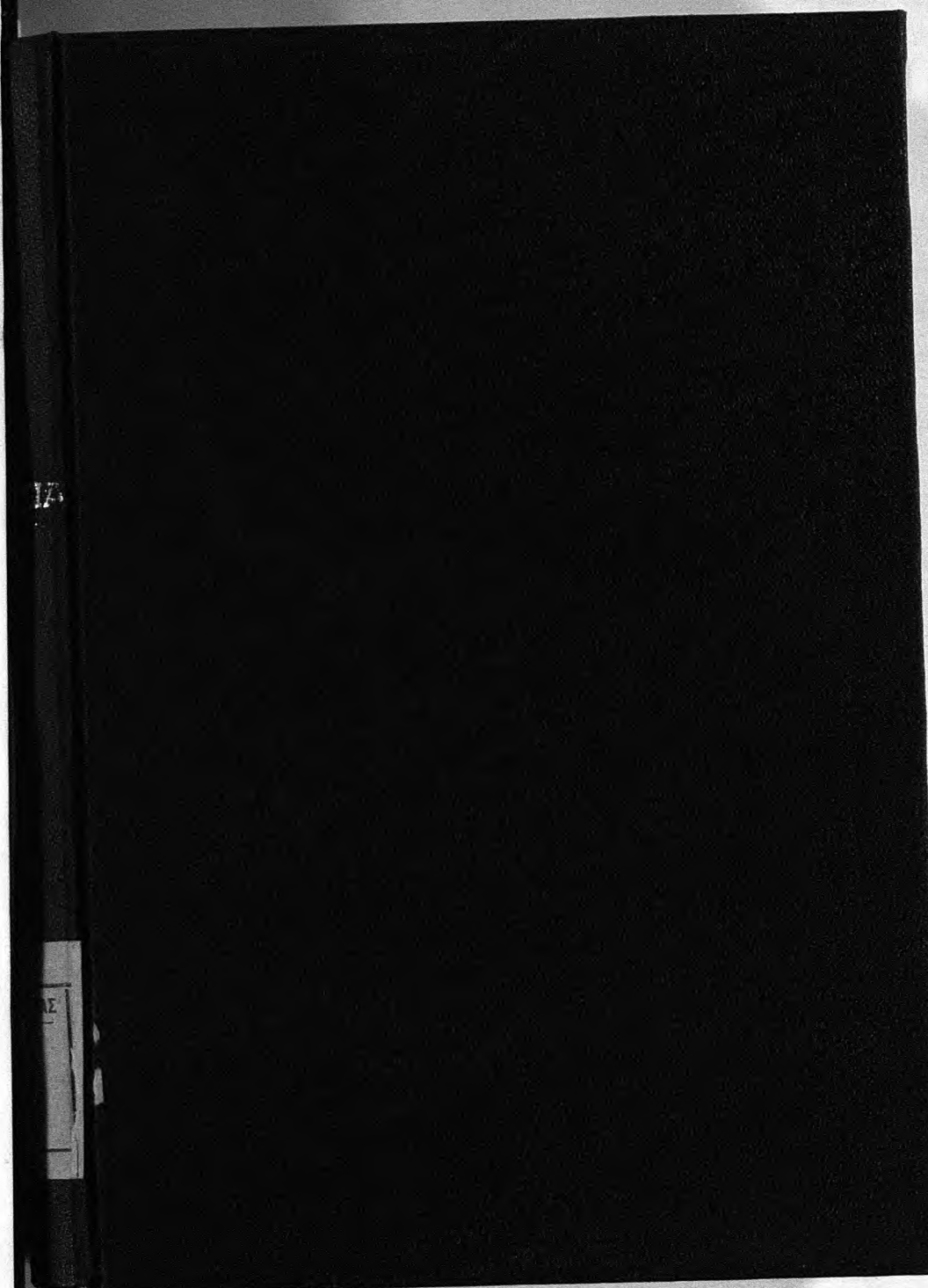

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

000
7/Am
Αριθ. είς

2024/57

Εξ αγοράς

Δωρεά
Τσάνιας Α.Α.

GRVER-00395

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΤΟΜΟΥΣ ΔΙΗΡΗΜΕΝΗ,

Συναρμολογείσα μὴ ποτε ἀλλοτρίως ἐκδομένη

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΤΟΥΣΑ
ΤΟΥ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ.

Νυν δὲ ἐπιμελέσασθαι μετὰ τοῦ ἑαυτῆς ἡμετέρας ἐπιτίτιν
ἥπερ τὸ ἀρχαῖον, ἅτε διὰ τὴν ἀρχαῖαν
νυν ἀνέκδοτον φιλοπονημα

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ΧΡΗΣΤΟΘΕΙΑ,

Πρὸς παραίνεσιν ἡθῶν τῆς Νέας. Ἡ"τε κατὰ
μεθυστῶν Ὀμιλία

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πλείστος ὅσους τῆς τῆς Ἑλληνικῆς Γλώττης φιλομαθῶν
ὁπωσδήποτε ὠφελείας.

Μεθ' ὅσης οἶόν τε ἢ τῆς ἀκευθείας διορθωθείσα.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

α. ψ. ε. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1795.

Παρά Νικολάω Γλυκεῖ τῆς ἐξ Ἰωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI, E PRIVILEGIO

Αρ. Εισ. 2024

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Pubblico Ravisor D. Natal dalle Laste nel Libro intitolato L'Enciclopedia Greca, non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Sagretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi concediamo Licenza a Nicolò Glichi Stampator di Venezia che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di stampe, presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 8. Agosto 1780.

(Alvise Vallareffo Rif.

(Andrea Tron Cav. Pr. Rif.

(Sebastian Foscarini Cav. Rif.

Registrato in libro a Carre 440. al Num. 1776. a fine al Num. 1780.

Davidde Marchesini Seg.

Adi 8. Agosto 1780.

Registrato nel Libro del Magistrato Eccell. contro la Bestemmia e C. 96.

Andrea Sanfermo Sag.

Τ Ο Ι Σ

ΕΠΙΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ

Τ' πολλῶν δὲ μοι πρὸς τὴν ὑμετέραν
 σωΐσιν, Ἀ' ρα γρῶσαι ἐπιεικείς καὶ
 φιλόμησοι· δῆλος γάρ, οἶμαι, ἐ' ἤξ
 αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς σκοπὸς τῆς φι-
 λοπονήματος. ἐ' θά ττοιμ' αὖ ὁ ἥλιος διενθίην λαμ-
 πρότης, ἢ ἔτος σαφινείας ἐ' αἰ' απτύξεως. Οὐ
 χηναρὸς Πυθίης, ἔκ αἵριγμα Σφίγγος τὰ ἡμέ-
 τερα· ἔτε φιλοδοξίας ἔργον τερνί, ἀλλ' ἀεργετι-
 κῆς προαιρέσεως, μόρε σοχαζομενῆς τῆς κοινοφτε-
 λῆς. Ε' γὰρ γ' πολλάκις πυθόμενος πρόσω χωρεῖν
 ὁ σημεῖται καὶ τὴν Ε'λλάδα τὸ περὶ τὴν παιδείαν
 φιλότιμον, ἐ' ἐπιφανῆ πανταχῶς ἐγείρεται Φρου-
 τις ἡμεῖς, χάριν μοι τῷ θείῳ ἀπέδωκα, τῷ δ'
 μὲν ποτὲ ὄμμασιν ἰδόντι τὰ κατ' ἡμᾶς. ἡμιά-
 θλω δὲ ὅ μετρίως, μαθὼν τῆς περὶ τὰ Ε'λλωι-
 καὶ φιλομαθῆντος ἐς ἐρῆναι πάντων ἐλίγως δαῖν
 τῶν εἰσπρακτῶν βιβλίων, πρὸς τὴν ἐπίτῳξιν τῆ
 αὐταζομενῆς. ὅ μὴν ἐρέδωκά γε τῷ ἀθυμῷ· ὅ

πρῶτον τελευτῶς ἀπεῖπον, ἢ ἄλλα παλαιῶν περὶ ἐμὸν
 φροντιστῶν λογιζόμενος ὄχλον· ὑδὲ μέχρι ἐλέως
 ἔοικτε ἔστω, ἀλλὰ ἔτι εἰς βοηθεύμεν τῷ ἐμῷ
 διάθεσιν παρωρμισαμένω. Ἐπιθυμῶν ὅμως μάλλον
 ἀπομαῖν πρὸς περὶ τῆς λόγου αὐτῶν προθυμῶν, ἔτι
 καὶ γεγραμμένα αὐτῶν φρονήματα πᾶσι τοῖς πρὸς
 τὴν Γραμματικὴν ἔτι ῥητορικὴν ἀνήκοντι ὡς ἐ-
 πίσας ἐπὶ τὰ μείζονα παραδιδόναι, πύττω
 τὴν Φιλολογικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν ἐραμισαμένω,
 ἔτι χορηγὸν ὡς ἀμέλως διαφιλῆ τὸν Ἐρτυμότατον
 μοι συμπολίτην Δημήτριον Κολέτιν, εἰς φῶς
 ἐκδῶμαι ἢ ὡς κινῶ. Ἡ δὲ τὸ χρῆσιμον γινώσκονται
 οἱ ἔμπειροι ἢ πρᾶγμα τῶν, ἅτε σαφῶς εἰδότες,
 ὅσων μετὰ δὲ ῥητόρων, ὅσων δὲ ποιητῶν ἔτι παμ-
 τοδαπῶν συγγραφέων τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα συγ-
 γράψαι, καὶ τιμὸς ἐπιδόσεως ἐφιερέοις· ἔτι ὅσον
 διαπαρῆν καὶ δυσώρεται τὰ ἢ παλαιῶν Ἐλλή-
 νων συγγραμματα τό γε μὴν ἔχον ἐν τῇ Ἐλλάδι.
 Ταύτῃ δὲ μετ' ὀλίγου κεντημέροι διαπαρῆς, ἔξω-
 σι, σινελόμντι εἰπεῖν, αὐτὸ δὲ τὸ ἔαρ καὶ τὴν
 ὁπώραν τῆς Ἀττικῆς ἀγλωπτίας, ἔτι τὰ ἀνρο-
 δίρια τῆς ἐσω ἔτι τῆς ἔξω παιδείας. Λεγὼν γὰρ
 ἔτι τῷ ὄντι ἀσπιδὸς ἔτι ἰδεῖν προσώπια αὐτοῦ, ἐν
 ᾧ ἀδαιατοῖς φιλοπονεῖσιν, διαπαρτὸς ἀνταλέξασθαι
 ἀσπιδὸς ἔτι τέρπειν ἀσπιδὸς, ἔτι χαλεπὸν ἀμύδιον ἀπο-
 πρέοντα. Κῆπος περικαλλὲς, ἐν ᾧ ἔτι τέρπειν

ἔξαρτι θεωμενίοις φυτὰ ποικίλα ἐ ἀειθαλῆ, καὶ
καρπὰς δρέψασθαι ἡδυτάτους· Καμήλιον ὅλως ἄσυ-
λον, ἐν ᾧ πρόκειται πολύτιμοι ἐ ἀμειψόμενοι
θῆσαυροι, τοῖς βυλομενίοις ἐλεῖν αἰ πρόχειροι.
Διὸ ἐκ ἀλόγως θαρρῦσα καὶ ἀσμενὴν πρὸς ὑμᾶς
ἔρχεται τῆς φιλολόγου ἐ σφοδρὲς ἐρασίης τῆς
Εὐμυνικῆς ἀφραδείας· θαρρῦσα μὲν, ὅτι πλε-
τῆ τὰ ὑμῖν φίλα ἐ καταθύμια· ἀσμενὴν δὲ, ὅτι
δι' αὐτὸ τῷ τοῦ ἀελπίς ἐστι, τιμίας παρ' ὑμῖν τῷ
ἐξοδαί ἀποδοχῆς, ἐ φιλοφροσύνῃς ἐ τῆς τυχε-
ρῆς. Πρόσεισι δὲ εἰς τέσσερας Τόμους διηρημένη,
ἵνα τό, τε διάφορον ἢ συγγραφῶν φυλάξῃ, ἐ
ἅμα τάξιμ τινα τῷ μαθεῖν ὑποδείξῃ, ἅτε δὴ ἀπὸ
μεν ἢ ἀμαθεσέρωι ἀρχομένη, ἐπὶ δὲ τὰ δε-
υρότερα λήγῃ. Εἰδέτω τὴν ἀτάξίαν ταύτην
παρέβλῃ, ἐ διὰ τῷ τοῦ ἐγὼ κατηγορία ὑπώθυ-
ρος· τῷ τὶ γὰρ συμβέβηκε, πῇ μὲν διὰ τὸ μὴ ἀ-
καίρως παραγχεῖσθαι μοι τὰ βιβλία, ὅτε ὡς τὰ δο-
κῶντα σιωλέγοι, πῇ δὲ ἐ μάλισα ἐκ προνοίας.
Τετυφωμένη γὰρ αἰ ἡμεῖς αἰκότως διαβολὴν,
εἰ ἀκριβῆ τινα τάξεως ὅρον, ἐ γνώμονα ἀπαραί-
τητον τοῖς ὑπὲρ ἐμὲ καθιγνυταῖς ἀξιῶσαι ἐπι-
θεῖναι· ἐ μὴ ἕκαστον ἄφετον ἔῃ ἐ οἶοι αὐ-
τόμομον, τὴν προσφιλῆ αἰτῶ ἐ λυσίτελεσέρας
ἴσως, τῷ διδάσκειν μέθοδον προελέσθαι. Ἀλλὰ
ταῦτα μὲν ἄλλοι περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν ἡδονῆς ἔχον-

κλοπαιδείας. Ὑμεῖς δὲ, ὡς τὴν ὁρτὴν ἔχουσιν
κὴρ φιλομάθειαν ἄγαμαι διαφερόντως, μὴ ἀπο-
κρήσθε διὰ τὸ μέλλον ἐπίπονον· μὴ προδῶτε
τὴν λαμπρὰν ὑμῶν τύχην, ἥ ἀκμάζουσιν ἡλι-
κίαν· μὴδὲ ὑπὸ ῥαθυμίας ἀφικόντες ὑπομείνητε,
τὰ τῆς ψυχῆς ὑμῶν προτερήματα μαρτυρῆσαι ἔ-
καταφθίμην (ὅθεν γὰρ ἄλλο τι ἀντάξιον τῆ ποδῆ-
μεν.) ἀλλ' ἡδέως ἔσπασαί τις αὐτὴν δεξαῖτε,
ἔδιδωκεὶς αὐτῇ ἐγκύπτετε, ἔπροσηλῶθε. γέ-
μει γὰρ πάντως ἔπλημνυρεῖ, οἷς ἔτι τὴν διαφύσιν
κοσμήσετε, ἔτι τὸν ὑμῶν βίον ῥυθμίζετε. Ἐμοὶ
δὲ ἀντιδοίητε τὸ ἀγνώμονως φέρειν τὰ περὶ ἐμὴν,
ἔσπερ ὑμῶν μάλιστα ὄχουμαι, τὸ ὅτι ὡς ἐραρι-
σάμην συμφέρον. ἐρρώμεσθαι, ὀλβιοὶ, ἔπροκό-
πτοντες διαβιοῖτε εἰς πολλῶν ἐτῶν περιοδὸς.

Εἰς τὴν Φιλολογικὴν Ἐγκυκλοπαιδεύειαν.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α.

Τῖπτε μάτῳ φιλόμορφοι πονεῖς, τὴν δ' αὖ Ἐλικῶντες
 Ἀμβαίνεις ἄψαπὸν Περσίδας πορίσων;

Βελεῖ ῥᾶστα κ' ἄμοχος πασσῶν τῇ δ' ἐπιπύξαι;
 Σπευδῇ ἐνδιδεχεῖ εἴλῃσι τὰς δὲ βίβλους.

Ὡς δ' ὃν θειοφρόνων λατερίων Χειροῖο λόγοισι
 Ἦντε Πολυμνίη, Οὐρανίητε πέλει.

Πὰρ ῥηπῆρσι Θάλεια, Ξαγωδῆς Τερψιχόρητε
 Θάλλει· παρ' λυρικοῖς Μελπομένῃ αἶδει.

Εὐτέρπη, Κλειῦς τ' ἐράεις, ἐρατῆς Ἐρατῆς τε;
 Διαλόγους, γνώμας, ἠδ' ἐπιγράμματα ἔχε.

Ἦν παρ' ἐκάσῳ εἴλβει ἐκάστῃ θάμβει παίων,
 Πᾶσι δὲ τῇ ἄλλων ἔξοχα Καλλιόπῃ.

Θαῦμα δὲ ἐδὲν νικιτάειν Μουσῶν χορὸν ὦδε.
 Καὶ ᾗ καὶ δέλτοις ᾤκισον Ἡρόδοτον.

Ὅς ἐν Γερουσίῳ ἐλάχιτος
 Γεώργιος Πατέσας Ἀθήναιος.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἑτέρον Τετράστιχον .

Τέσσαρες στοιχείοις τάκται κόσμος τετράζυξ ,

Τέσσαρες αὖ ποταμοὶ τῆς Ἑδέμ ὠπρόχαλοι .

Τέσσαρες ἔρδεα ἔμμεν πάςδε βίβλος μετώχαις ,

Ὡς ἀβλαστήσει Ἑλλάδος ἡ σοφία .

Ο' ἐν Γερουσίᾳ ἐλάχιος
 Λιβέριος Κολέτης Ἀδελφός .

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΤΗΝΙΟΥ

ΗΤΟΙ ΒΙΟΣ ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

ἮΡΤΙ μεν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα
 σοιτῶ, ἢ καὶ τὴν ἡλικίαν ἀρόσητος ὢν. ὁ
 δὲ πατὴρ ἐσυνοπεῖτο μὲν ἡδὺ φίλων ὅ, τι καὶ
 διδάξαιτό με. Τοῖς πλείστοις ἐν ἑδοξέ, παι-
 δεῖα μεν καὶ πόνοι πολλοί, καὶ χρόνος πατρὸς,
 καὶ δαπάνης καὶ σμικρᾶς, καὶ τύχης διδῶναι λαμπρᾶς. πρὸς δὲ
 ἡμέτερα, μικρὰ τε εἶναι, καὶ ταχεῖά τινα τὴν ἐπιμελίαν ἀ-
 πευτεῖν. εἰ δὲ τινα τέχνην ἢ βασιλεύων τίποιτι ἐκμάθοιμι,
 τὸ μεν παρῶτον οὐδὺς αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκούντα πρὸς τῆς
 τέχνης, καὶ μηκέτι εὐκόστος εἶναι, πολικῶς ὢν. ἢ καὶ εἰς
 μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα οὐφραεῖν, ὑποφύρων αἰετὶ τὸ γι-
 γνόμενον. Δωτέρας ἐν σκέψας ἀρχὴν ἀνέπειθι, τίς αἰεί-
 σι ἡδὺ περὶ τῶν, καὶ ῥά σι ἐκμάθειν, καὶ ἀνδρὶ ἐλπίδι πρὸς
 πῦμα, καὶ ἀποχέρον ἔχουσα τὴν χορηγίαν, καὶ ἄρκυ τὸν
 πόρον. ἄλλοι ποῖναι ἄλλοι ἐπαυμένους, ὡς ἑκάστος γνῶμης
 ἢ ἐμπειρίας εἴχων, ὁ πατὴρ εἰς τὸν θεῖον ἀπιδῶν (παρὶν
 ἢ ὁ πρὸς μαθὲς θεῖος, αἰετος ἐρμολύφος εἶναι δοκῶν,

ἡ λειδοξόος ἐν ταῖς μάλισμα εὐδοκίμοις) ἡ δέ μιν, εἶπον,
 ἡ ἄλλω τέχνῃ ἐπικρατεῖν, σὲ παρόντος. ἀλλὰ τὸν ἀγε,
 δείξας ἐμὲ, καὶ διδάσκει πρῶτα λαβὼν λίθων ἐργάτῃ ἀγα-
 θὸν εἶναι, καὶ σκυμάρκῳ, καὶ ἐρμυγλοφία. διώταται ὃ καὶ
 τὸτο, φύσει γὰρ ὡς οἶδα ἔχων δεξιῶς. ἐπεμύριτο δὲ ταῖς
 ἐκ τῶ κηρῶ παιδῶν· ὅποτε ὃ ἀφιδείλω ὑπὸ τῆς διδασκα-
 λῶν, ὑποξέων αὐτὸν τὸν κηρὸν, ἡ βόας, ἡ ἵππους, ἡ καὶ τὴν Δι-
 αφιδρόπης ἀνέπλῃτον, εἰκότως, ὡς ἐδύκεν τῷ πατρὶ. ἐφ-
 οῖς, πρῶτα μὲν τῆς διδασκαλῶν, πληγὰς ἐλάμβανον. τότε
 δὲ ἔπαινος εἰς τὴν δόξαν καὶ ταῦτα ἔω. καὶ χρηστὰς εἶχον ἐπὶ
 ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεὶ μαθήσομαι τὴν τέχνην, ἀπὸ
 ἐκείνης γὰρ τῆς πλαστικῆς. ἅμα τε ἐν ἐπιπόδειος ἐδόκει ἡμεῖς
 τέχνης ἐνάρχεσθαι. καὶ γὰρ παρεδιδόμην τῷ Δείῳ, μὰ τὴν Δι-
 αφιδρόπης τῷ πατρὶ ἀχθόμενος. ἀλλὰ μοι καὶ παιδῶν πε-
 ταῖα ἀτερεῖν ἐδόκει ἔχειν, καὶ πρὸς τὰς ἡλιζιάτας ἐπιδείξιν,
 εἰ φαίνοι μιν θεὸς τε γλύφειν, καὶ ἀγαλματῶν μικρὰ κα-
 τασκευάζειν ἑμαυτῷ τε, καὶ κείνοις, οἷς προηρέμην. καὶ τότε
 πρῶτον ἐκείνο καὶ σὺνδεις ταῖς ἀρχομεναῖς ἐγίγνωτο. ἐγκαπεί-
 γαντίν μοι δὲς ὁ Δείος, ἐκέλευσέ μοι ἡρέμα καθεκίεσθαι
 πηλὸς, ἐν μίσθῳ κειμένης, ἐπειπὼν τὸ κοινόν· Ἀρχὴ δέ-
 σπιν ἡμῶν παντός. σκληρότερον δὲ κατενεγκόντος ὑπὲρ ἀπει-
 ρίας, κατέαγνεν μὲν ἡ πλάξ. ὁ δὲ ἀγανακτῶν, σκυτάλῃ
 τινὰ κειμένην πλησίον λαβὼν, ὡς πρῶτος, ἐδὲ προῖεπτικῶς
 με κατέρχεται. ὡς δὲ δάκρυά μοι τὰ προσωμία τῆς τέχνης. ὑπο-
 δράς ἐν ἐπέθῳ, ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀφικνέμαι, συνεχῆς ἀνδρα-
 λύζων, καὶ δακρύων τὰς ὀφθαλμούς· ὑπὸ πλῆως. καὶ διηγῶμαι
 τὴν σκυτάλῃ. καὶ τὰς μάλωπας εἰδείκνυον. καὶ κατηγόρην
 πολλὰ τινὰ ὁμῶς, προδίδας ὅτι ὑπὸ φθόγῳ ταῦτα ἐδρα-
 σε, μὴ αὐτὸν ὑπερβάλλωμαι καὶ τὴν τέχνην. ἀγανακτισαμί-
 νης δὲ τῆς μετῆς, καὶ πολλὰ τῷ ἀδελφῷ λειδορησασμένης,
 ἐπεὶ οὐκ ἐπύλθε, κατέδαρδον ἐς ἑὸν δάκρυ, καὶ τὴν τύχην
 ὅλῃ

ὅλῳ ἐπὶ τοῖς. Μᾶλλον μὲν δὲ τῶν γελάσιμα, καὶ μετὰ κω-
 ῖδι τὰ εἰρημνία. πᾶσι ταῦτα δὲ, ἐκείνι ἀναπαύονται ὡς αὐ-
 θρίας ἀκρόασι, ἀλλὰ καὶ πᾶσι φιλικῶς ἀκροατῶν δέουσα.
 ἵνα ὅς καὶ ὁ μικρὸς εἶπω, Θεὸς μοι εὐπριον ἡλθὼν ὄνειρος
 ἀμβροσίῳ ἔα νύκτι, ἐναργὴς ἔπος, ὥς ἐκ μὲν ὅποτε
 πιδῶν τῆς ἀληθείας. ἔτι γὰρ καὶ μὲν πᾶσι χρόνον, πᾶσι
 χήματι μοι τῶν φανερῶν ἐν τῇς ὁφθαλμοῖς φθαρμέναι, καὶ
 ἡ φανή τῶν ἀκροατῶν ὁρατός· ἔτι σαφὴ πᾶσι τοῖς. Δύω
 γυναικὲς λαβόμεναι τῶν χερσίν, εἰλκὸν με πρὸς ἐαυτὴν ἐ-
 κατέρχεται μάλα βιαίως, καὶ καρτερῶς. μικρὸν γὰρ με διεσπᾶ-
 σαιτο πρὸς ἀλλήλας φιλοτιμύμεναι. καὶ ὅς ἄρτι μὲν αὐτὴ
 ἐτέρᾳ ἐπεκράτει, καὶ φθαρμικὸν ὅλον εἶχεν με, ἄρτι δὲ αὐτὴ
 αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐτέρας εἰχόμεναι. ἐβόων δὲ πρὸς ἀλλήλας ἐκατέ-
 ρα, ἡ μὲν, ὡς αὐτῆς ὄντι με κεκτῆσθαι βάλουτο· ἡ δὲ, ὡς μάλιστα
 τῶν ἀλλοτριῶν ἀντιποιοῖτο. τοῖς δὲ ἡ μὲν ἐργατικὴ, καὶ ἀνδρι-
 κή, καὶ αὐχημὴς τῶν κόμην, πᾶσι χερσὶν ὑψῶν ἀνάπλωσ,
 διζώσμεναι τῶν ἐδῶτα, τιπὲν καταγέμνα, εἰς τοῖς ὅς
 θεῶς ὅποτε ἔξει τὰς λίθες. ἡ ἐτέρᾳ δὲ, μάλα δὲ πρὸς ὥπος,
 καὶ τὸ χήμα δὲ περὶ τῆς, καὶ κόσμιος τῶν ἀναβολῶν. τέλος δὲ
 αὐτὴν ἐφ᾽ ἑαυτῇ μοι διακρίνει ὅποτε βελόμην συνῆται αὐτῇ.
 πρῶτα δὲ ἡ σκληρὰ ἐκείνη, καὶ ἀνδράδης ἐλεξεν. Ἐγὼ φίλε
 παῖ, ἐρμολυφικὴ τέχνη εἰμι, τοῖς κατὰς ἡρῶ μαρτυρεῖν, οἰ-
 κειάτε σοι καὶ συγγενῆς οἰκοδομῶ. ὅς, τε ὅς πάππος σε, εἰ-
 πῶσα πῶμα τῶ μῆτοπάτορος, λιθοξόος τοῖς, καὶ τὸ θεῶν
 ἀμφοτέρω. καὶ μάλα δὲ δοκιμῆται δι' ἡμᾶς. εἰδὲ θεῶν λήρων
 μὲν καὶ φλύαφαι τῶν φθαρμῶν ταύτης ἀπέχεται, δέξασα τῶν
 ἐτέρων, ἐπεδῶν δὲ καὶ συνοικεῖν ἐμοί, πρῶτα μὲν θρήνην ὁρ-
 νικῶς, καὶ τὰς ὥμους ἐξείς καρτερῆς, φθόνος δὲ παντὸς ἀλλό-
 ξιος ἐστίν, καὶ ὅποτε ἄπει ὅπῃ τῶν ἀλλοδαπῶν, τῶν πατρί-
 δα, καὶ τὰς οἰκείας καταλιπὼν. ἐδῶν ὅπῃ λόγους ἐπαινεῖσιν
 ταῖς σε πάντες. μὴ μυσσάχθῃς δὲ τῶ σώματος τὸ ὀντελές, μη-

δὲ πῶς ἐδῶκεν τὸ πιναρὸν, ὥστε ἡδὴ τῶν ποσίων ὀράμηντος ἡ
Φειδίας ἰκένορας ἐδεδίκεν τὸν Δία. καὶ Πολύκλειτος τὴν Ἡρᾶν
εἰργάσατο, καὶ Μύρων ἐπηνέσθη, καὶ Πραξιτέλης ἐδαιμάσθη.
προσκυμῶνται γὰρ ἔτι μᾶλλον τῶν θεῶν. καὶ δὴ τῶν εἰς γυ-
μνασίον, πῶς μὲν ἡ κλεινὸς αὐτὸς ᾤδεα πᾶσιν ἀνθρώποις γυ-
μνασίον; ζήλωτὸν δὲ καὶ τὸν πατέρα ὑποδείξεις. ὅτε βλεπτοὶ δὲ
ὑποφωτίζονται καὶ τὴν πατρίδα. Ταῦτα καὶ ἐπὶ τῶν πλείονα
ἐξυπαίσασα, καὶ βαρβαρίζουσα, πάμπολλα ἔπειν ἡ τέχνη,
μάλιστα δὴ σπασθῆναι σιωπῆσαι, καὶ πείθειν με περὶ αὐτῆς. ἀλλὰ
ἐκίετο μέμνηται. τὰ πλείονα ἡδὴ μὲν τὴν μνήμην διέφυ-
γον. ἔπειθ' ἐν ἑαυτῷ ἀρχεται ἡ ἑτέρα ὡς πῶς. Ἐγὼ
δὲ ὡς τέκνον, παιδεία εἰμὶ ἡδὴ σιωπῆσαι σοι, καὶ γνώμην,
εἰ καὶ μὴδέπω εἰς τέλος με πεπείρασται. ἡλικία μὲν ἐστὶν τὰ ἀ-
γαθὰ ποιεῖν λιθοξόος γινώσκων, αὐτὴν ἀποτρέφειν. ἔδει δὲ
ὅτι μὴ ἐργάτης ἔσθι, τὴν σώματι ποιεῖν, καὶ τὴν τῶν ἀπα-
σαι ἐλπίδα πρὸς βίαν τεθειμῆναι. ἀφανὴς μὲν αὐτὸς ὢν, ὀλίγα
καὶ ἀθροῦν λαμβάνων, πεπειθὸς τὴν γνώμην, ὅτε τέλος δὲ τὴν
ἀποφύγειν. ὥστε φίλοις ἐπιδικασίμος, ὥστε ἐχθροῖς φοβερός,
ὥστε τοῖς πολίταις ζήλωτος, ἀλλὰ αὐτὸ μόνον ἐργάτης, καὶ τῶν
ἐκ τῶν πολλῶν δῆμι εἰς, αἰετὸν τὸν ἀποῦχοντα ὑποπτόμενος, καὶ
τὸν λέγειν διωκόμενον θέραιπτον, λαγὼν βίον ζῶν, καὶ τὴν
κρείττους ἔρμαιον ὢν. εἰδὲ καὶ Φειδίας, καὶ Πολύκλειτος γυνεῖαν,
καὶ δαιμάσας πολλὰ ἐξεργάσασθαι, τὴν μὲν τέχνην ἀπαντὲς ἐ-
παυέσονται, ἐκ ἑσὶ δὲ ὅς τις τῶν ἰδόντων, εἴνευ ἔχοι, ὀ-
ξυτέρῳ αὐτοῖς ὁμοίως ἀντιτάξαι. οἷός τις ἡδὴ αὐτῶν, βαίαντος, καὶ
χειρῶναξ, καὶ ὑποχειροβίωτος νομισθῆναι. ὡς δὲ μοι πεί-
θῃ, παρῶτον μὲν σοι πολλὰ ἐπιδείξω παλαιῶν ἀνδρῶν ἐρ-
γα, καὶ ἀφάσεις δαιμάσας, καὶ λόγους αὐτῶν ἀπαγγέλλουσα,
καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν, ἔμπειρον ὑποφωτίζουσα καὶ τὴν ψυχὴν,
ὅπως σοι προσώτατον ἐστὶν, κατακοσμήσω πολλοῖς, καὶ ἀγαθῶς
κοσμήμασι, σωφροσύνην, δικαιοσύνην, δόσεβειαν, ἀρετήν.

τι, ἐπιεικέα, τιμῶσαι, καρτερεῖν, τῷ τῷ καλῶν ἔργῳ,
 τῇ πρὸς τὰ σεμινότατα ὁρμῇ. ταῦτα γάρ εἰςιν ὅτις ψυχῆς ἀ-
 κήρατος ὡς ἀληθῶς κόσμος. λύσει δὲ σε ἔπε παλαιὸν ἔδον,
 ἔπε νῦν γῆρᾷ νίον, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα προσέει μετ' ἐμῇ.
 καὶ ὅλως, ἀπαιτᾷ ἑπὶ σὺν τὰ τε θεῖα, τὰ περὶ θρώπινα,
 καὶ εἰς μακρὰν σε διδάξομαι. καὶ ὁ νῦν πρῶτος, ὁ τῷ δαῖμον,
 ὁ βελούσαμνός τι περὶ ἀγῆντες ἔγω πάχνης, μετ' ὀλίγον
 ἀπασι ζηλωτὸς, καὶ ἐπιφθονοῦς ἐσθ', τιμώμενος, καὶ ἐπαινέ-
 μνος, καὶ ἐπὶ τοῖς κρείστοις δοδοκιμῶν, καὶ ὑπὸ τῷ γένει καὶ
 πλείω περιχρόντων ὑποβλεπόμενος. ἐσθ' ἵστα μὲν τριαύτιον
 ἀμπεχόμενος, δείξασα τὴν ἑαυτῆς, παῖν δὲ λαμπρὰν ἐφό-
 ρει, ἀρχῆς δὲ καὶ προεδρίας ἀξιόμνος. καὶ περὶ ὑποδαμῆς
 καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδαμῆς ἀγῆντες, καὶ ἀφανὲς ἐσθ'. τριαυτῆς σοι
 περὶ δῶσω τὰ γινώσματα, ὥς τῷ ὁράντων ἕκαστος, τὴν πλη-
 σίον κινήσας, δείξει σε τῷ δακτύλῳ, ἔπος ἐκείνος λέγων.
 αὐτὸς δὲ τι σωδῆς ἀξιοῖ ἢ, καὶ τὰς φίλους, ἢ καὶ τὴν πόλιν ὅλην
 καταλαμβάνει, εἰς σὲ πάντες ὑποβλέπονται. καὶ περὶ τι λέ-
 γων τύχης, κεκνηότες οἱ πολλοὶ ἀκύνονται, θαυμάζοντες
 καὶ ἀδαιμονίζοντες σε τῷ λόγῳ τῆς δυνάμει, καὶ τῇ πατέρ-
 ας ἀποτμῆς. ὁ δὲ λέγῃσιν, ὡς ἄρα ἀθανάτοι γίγνεται τ. ἐς
 εἰς ἀθανάτων, τὸ τό σοι περὶ ποιήσω. καὶ ἔτι αὐτὸς ἐκ τῆ
 βίης ἀπέλθῃς, ἔπειτα παύσῃ σου τὴν τοῖς παιδαλμῆσι,
 καὶ προσομιλῶν τοῖς ἀείστοις. ἔρῃς τὴν Δημοδοσίῳ ἐκείνῳ,
 τίνας ἦν οἶτα, ἐγὼ ἡλίκην ἐποίησα; ὁρᾷς τὴν Αἰσχίῳ,
 ὅς τυμπανιστείας ἦν ὁ δὲ, ἀλλ' ὅμως αὐτὸν δὲ ἐμὲ Φίλιππος
 ἐθεράπευσεν; ὁ δὲ Σωκράτης, καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἑρμογλυφικῇ
 ταύτῃ ἔφαθες, ἐπειδὴ τὰ χίσα σου τῆς τῷ κρείττενος, καὶ δρα-
 παιπύσας παρ' αὐτῆς, ὑπομόλησεν ὡς ἐμῇ, ἀνέεις ὡς πα-
 ρὰ παιῶν ἄδεται; ἀφείδῃς αὐτὸς πηλικύτας, καὶ τοικύτως αὐ-
 δρας, καὶ πράξεις λαμπράς, καὶ λόγους σεμνούς, καὶ χῆμα
 ἀπορεπές, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ ἐπαινον, καὶ προεδρίας,

καὶ

καὶ δυνάμιν, καὶ ἀρχάς, καὶ τὸ ἐπὶ λόγοις δίδασκεῖν, καὶ
 τὸ ἐπὶ σωφίσει δίδαιμονίζεσθαι, χιτῶνιόν τε πιναρὸν ἐνδύ-
 σθαι, καὶ χιῆμα δειλοπρεπὲς ἀναλήψαι, καὶ μοχλίαν, καὶ γλυ-
 φείαν, καὶ κοπέας, καὶ κολαπτήρας ἐν ταῖν χερσίν ἔχεις, κάτω
 πεσδελῶς εἰς τὸ ἔργον, χαμαιπετὴς, καὶ χαμαιζήλος, καὶ
 πάντα ἔσπον ταπεινός. ἀνακύπτων δὲ εὐδίοτε, εὐδὲ ἀνδρῶ-
 δες, εὐδὲ ἐλοδύεριοι εὐδὲν ὀπινοῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔργα ὅπως
 ἄρυσμα, καὶ ὁ χήμοις ἐσαι σοὶ προοῶν ὅπως δὲ αὐτὸς ἄρυσ-
 μός τε, καὶ κόσμος ἔσθαι, ἡκιστα πιφροντικῶς, ἀλλ' ἀτιμότερον
 ποιῶν σεαυτὸν λίθων. Ταῦτα ἔτι λεγέσης αὐτῆς, εὐφραμέ-
 τας ἐγὼ τὸ τέλος τῶν λόγων, ἀνέσας ἀπιφράμην. καὶ τὴν ἀμορ-
 φον ἐκείνην, καὶ ἐργατικὴν ὀπολιπὼν, μετέβαινον πρὸς τὴν
 παιδείαν μάλα γενηθῶς, καὶ μάλισα ἐπεὶ μοι καὶ εἰς νῦν ἡλ-
 θον ἡ σκυτάλη, καὶ ὅτι πληγὰς δούτως ἐκ ὀλίγας ἀρχομένῳ
 μοι χθρὲς ἐνέβριψατο· ἡ δὲ, ὀπολειφθεῖσα, τὸ μὲν πρῶτον
 ἡγωνίσκει, καὶ τὸ χεῖρι συνεκρότει, καὶ τὰς ὀδόντας ἐνέπερι· τὸ
 λος δὲ, ὡς περ τὴν Νιόβην ἀπέσφην, ἐπιπύγει, καὶ εἰς λίθον
 μεταβέβλητο. εἰ δὲ εὐφραδέζα ἔπαθε, μὴ ἀπισήσητε, θαυμα-
 τοποιοὶ γὰρ οἱ ὄνειροι. ἡ ἑτέρα δὲ πρὸς μετὰ πιδῶσα, τοιγαρὶν
 ἀμείφομαι σε ἔφη τῆς δὲ τῆς δικαιοσύνης, ὅτι καλῶς τὴν δίκην
 εὐδίκασας. καὶ ἐλθεῖ ἡδὴ, ἐπίβηθι τέττω τὸ ὀχήματος, δείξασά
 τι ὄχημα ὀποπτέρων ἱππων τινῶν, τῶ Πηνελόπεια κρόκων, ὅπως
 ἴδῃς οἷα καὶ ἡλίκα μὴ ἀκολυθίσας ἐμοί, ἀγνοήσιν ἐμῆλλες. ἐ-
 πεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἡ μὲν, ἡλαυνε, καὶ ὑφωλύσχει. ἀρθεὶς δὲ
 εἰς ὕψος ἐγὼ, ἐπισκόπων, ὅτῳ τῆς ἐω ἐρξάμενος ἀχρὶ πρὸς
 ἑσπέραν, πόλεις, καὶ ἔθνη, καὶ δῆμους, καθάπερ ὁ Τριπτόλε-
 μος ὀποσπεύρων τι εἰς τὴν γῆν, ἐκέτι μέντοι μέμνημαί ὅ, τι
 τὸ ἀπειρέμιλλον ἐκείνο ἦν, πλὴν τῷτο μόνον, ὅτι κάτωθεν ἀφο-
 ρῶντες οἱ ἀνθρώποι, ἐπῆνεν, καὶ μετ' ὀφνημίας κατ' ἄς γενοί-
 μην τῇ πῆσσει, παρέπεμπον. δείξασα δὲ μοι τὰ τοσαῦτα,
 καὶ μετὰ τοῖς ἐπαινεῖσιν ἐκείνοις, ἐπικύραγεν αὐτῆς, ἐκέτι τὴν

ἐν τῷ ἐδῆται ἐκείνῳ ἐνδεδυκότα, ὡς εἶχον ἀφιπτάμενος .
 ἀλλ' ἐμοὶ ἐδόκεν ἀνάρυφός τις ἐπαυκῆν . καταλαβῶσα
 ἔν κ' τὸν πατέρα ἐσῶτα, καὶ παρὰ μύροντα, ἐδείκνυσεν αὐτῷ
 ἐκείνῳ τῷ ἐδῆται, καὶ μὲν, οἷος ἦκοιμι . καί τι καὶ ὑπέμνη-
 σεν οἷα μικρὰ δεῖν παρ' ἐμὲ ἐβελόδισσαντο . ταῦτα μέμνη-
 μαι ἰδὼν, ἀντίπαις ἔτι ὦν, ἐμοὶ δοκεῖ ἐκπαραχθεῖς παρὸς
 τὸν ἦν πληγῶν φόβον . Μεταξὺ δὲ λέγοντος, Ἡράκλειος,
 ἔφητις ὡς μακρὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ δεικνύον . εἴτ' ἄλλος
 ὑπέκρινε, χειμεριῶς ὄνειρος, ὅτι μήκισαί εἰσιν αἱ νύκ-
 τες ἢ τὰ χαλεπὰ τελέσσεντες ὥσπερ ὁ Ἡράκλειος καὶ αὐτὸς ὄψε-
 τί δ' ἐν ἐπὶ λήθῃ αὐτῷ ληρῆσαι ταῦτα παρὸς ἡμᾶς, καὶ
 μιμηθῆναι παιδικῆς νυκτός, καὶ ὀνείρων παλαιῶν, καὶ ἡδὴ
 γενηρακότων; ἔωλος γὰρ ἢ ψυχρολογία . μὴ ὀνείρων τι-
 νῶν ἡμᾶς ὑποκειτάς τινας ὑπέληφον; ἔκ τ' ἂν ἀγαθὲν . εἰ δὲ
 γὰρ ὁ Ζεὺς ποτὲ διηγέμενος τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἐδόκει
 αὐτῷ καὶ ἐν τῇ παρ' αὐτὸν οἰκίᾳ, καὶ τὰ ἄλλα . ἴσεν γὰρ ἔχ-
 ῃ ὑποκρίσιν τῷ ὄφιν, εἰδὲ ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκῶς αὐτὰ δι-
 ξήσῃ καὶ ταῦτα ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἀπογνώσκει πραγμά-
 των, παρὰ τῶν πολέμιων . ἀλλὰ τί καὶ χρήσιμον εἶχεν ἢ
 διήγησις; καὶ πότῃ καὶ γὰρ τῶν ὀνείρων ἡμῖν διηγησάμενος
 ἐκείνῳ ὅτι, ὅπως οἱ νέοι παρὸς τὰ βελτίω ἔτιπαι, καὶ
 παιδείας ἔχονταί . καὶ μάλα εἴ τις αὐτῷ ὑπὸ ποιῆας
 ἐθιλοκακεῖ, καὶ παρὸς τὰ ἥτις ἀποκρίνεται, φύσιν ἔκ τ'
 ἀφ' ἧς ὁ παρὰ τὸν ὄφιν, ἐπὶ ῥῶσθῃσεται εὖ οἶδ' ὅτι καὶ κείνος ἀκέραιος
 τῷ μύθῳ, ἰκανὸν ἑαυτῷ παρὰ δειγμα εἰμὲ παρὰ τὸν ἀνέμῳ,
 ἐν τῷ οἷς μὲν ὦν, παρὸς τὰ καὶ ἄλλα ὥρμησα, καὶ παιδείας
 ἐπιθύμησα, μὴδὲν ἀποδειλιάσας παρὸς τῷ ποιῆσαι τῷ
 ποίῃ, οἷος δὲ παρὸς ὑμᾶς ἐπανιλήνυσθα, εἰ καὶ μὴδὲν ἀλ-
 λο, εἰδὲ παρὸς γὰρ ἦν λιθογλύφῳ ἀδοξότερος .

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Διογένης, καὶ Πολυδῶκες.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

Ω Πολυδῶκες, ἐντέλλομαί σοι ἐπειδὴν τάχιστα ἀέλθῃς, σὸν γὰρ ἔστι, οἶμαι, τὸ ἀναβιῶναι αὐτίκῃ· ὡς περ ἰδὼς Μείππῳ τὸν κυῖα (εὐροῖς δ' αὖ αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ καὶ τὸ Κράνειον, ἢ ἐν Λυκείῳ, τῷ ἐμψόκτων πρὸς ἀλλήλους Φιλοσόφων καταγελῶντα) εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοι, ὦ Μείππε, κελόει ὁ Διογένης, εἰ σοι ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασαι, ἥκειν ἐνθάδε πολλὰ πλείω ἐπηγελασόμενον. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοι ἔτι ὁ γέλως ὤν, καὶ πολὺ τὸ, τίς γὰρ ὅλως οἶδε τὰ μὲν τὸν βίον; ἐνταῦθα δὲ ἡ παύσις βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νυνί. καὶ μάλιστα ἐπείδω ἑρᾶς τὰς πλαστίδας καὶ σαφάπας καὶ τυράνους, ἐπὶ ταπεινὰς καὶ ἀσκήτους, ἐκ μόνης οἰκωγῆς δεξιωσχομένους, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγῆεις εἰσι, μεμνημένοισι τῷ αἶνι. ταῦτα λέγει αὐτῷ, καὶ προσέτι ἐμπλησάμενον τὴν πύραν ἥκειν θέρμων τε πολλῶν, καὶ εἶπε εὐροὶ ἐν τῇ τελόδῳ Ἐκάτης δειπνῶν κείμενον, ἢ ὡς ἐκ καθαρσίης, ἥτις ποιεῖτο. Πολ. Ἀλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διόγῃς. ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ὁποῖός τις ἔστι τὴν ὄψιν; Διογ. Γέρων, θαλάκρος, τριβάνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι αἰέμῳ ἀναπεπταμένον, καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῷ ῥακίῳ ποικίλον. γελά δ' αἰ, καὶ τὰ πολλὰ τὰς ἀλαζόνας τῆς Φιλοσοφίας ἐπισκώπτει. Πολ. Ῥᾶδιον εἶρεν ὑπόγῃς τέπων. Διογ. Βέλει, καὶ πρὸς αὐτὸς ἐκεῖ.

ἐκείνης ἐντείλωμαί τι πρὸς Φιλοσόφους; Πολ. Λέγε, ὃ βαρὺ γὰρ ἔδδ' ἔπεο. Διογ. Τὸ μὲν ὅλον, πᾶσαι αὐτοῖς παρρηγύα ληρῶσι, καὶ ὡς ἂν ὅλον εἰς ἑσσι, καὶ κέρατα φύσσιν ἄλλ' ἵλοις, καὶ κροκόδειλος ποῖσσι, καὶ πιαῦτε ἀπορὰ ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸν νῦν. Πολ. Ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθὴ καὶ ἀπαιδύτοισι εἶναι φήσας, κατηγορῶντα τῆς σοφίας αὐτῶν. Διογ. Σὺ δὲ οἰμῶζειν αὐτοῖς παρ' ἐμὲ λέγεις. Πολ. Καὶ ταῦτα ὡς Διόφρων ἀπαγγελάω. Διογ. Τοῖς πλεσίσι δὲ, ὡς φίλτατον Πολυδεῦκτον, ἀπαγγελε ταῦτα παρ' ἡμῶν. τί ὡς μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς, λογιζόμενοι πρὸς πικρὸν, καὶ τάλαντα ὅπῃ τάλαντοῖς συντιθεσύντες, ὅς γε καὶ εἴα ἐβρόχον ἰχοῦντας, ἢ κύναι μετ' ὀλίγον; Πολ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐπειρῆς. Διογ. Ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς γε καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τε πρὸ Κορινθίων, καὶ Δαμόχρῳ πρὸ Παλαιστῆς, ὅτι παρ' ἡμῖν ἔτε ἡ ξανθὴ κόμη, ἔτε τὰ χοροῦ καὶ ἡ μέλαινα ὄμματα, ἡ ἐρύθθημα ὅπῃ τὸ προσώπῳ ἐτι ἐστίν, ἡ νεῦρα εὐτοκα, ἡ ὤμοι καρτεροί, ἅλλα πάντα, μία ἡμῖν κόμης, φασί, κρανία γυμνά τῷ κάλλει. Πολ. Οὐ χαλεπὸν ἔδδ' ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τὸς καλὰς καὶ ἰσχυρὰς. Διογ. Καὶ τοῖς πρεσβύταις, ὡς Λάκων, (πόλλοι δ' εἰσὶ, καὶ ἀχθόμενοι πρὸ πράγματι, καὶ οἵα τεύροντες τὴν ἰσοτιμίαν) λέγε μὴτε δακρύειν, μὴτε οἰμῶζειν, δηγνησάμενος τὴν ἐπαῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὀφείλονται πρὸς ἐκείνους πλεσίσις ἔδδ' ἀμείνους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς, ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμὲ ἐπιτίμησον, λέγων ἐκτελεῖσθαι αὐτοῖς. Πολ. Μηδὲν, ὡς Διόφρων, ὡς Λακεδαιμονίων λέγε, ὃ γὰρ ἀνέξομαι γε. ὃ δὲ πρὸς τὸς ἄλλους ἐφησθα, ἀπαγγελάω. Διογ. Ἐάσω μὲν ταῦτα, ἐπεὶ σοὶ δοκεῖ. σὺ δὲ, οἷς προείπον, ἀποτίγχε παρ' ἐμὲ τὸς λόγους.

Πλέτων, ἢ κατὰ Μερύππην.

ΚΡΟΪΣΟΣ.

ΟΥ φίρομην, ὦ Πλέτων, Μερύππον τυττὸν τὸν κυῖα παροικῶντα, ὥστε ἢ ἐκεῖνον ποι κατέσκηπον, ἢ ἡμεῖς μετακινήσωμεν εἰς ἕτερον τόπον. Πλῆτ. Τί δ' ὑμᾶς δειδὼν ἐργάζεται ὁμότεκρος ὢν; Κροῖσ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζομεν, καὶ σπύομεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν αἰῶν, Μίδας μὲν ἔπασσεν τῷ χρυσίῳ, Σαρδανάπαλος δὲ τῆς πολλῆς ξυφῆς, ἐγὼ δὲ τῶν θησαυρῶν, ἐπιγλῶ, καὶ ὀξοειδίξει, ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ὑμᾶς ὀποχαλῶν. ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων, ἐπιπαράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς, καὶ ὅλως, λυπηρὸς ὅστι. Πλ. Τί ταῦτα φασίν, ὦ Μερύππε; Μέρ. Ἀληθῆ ὦ Πλέτων. μισῶ γὰρ αὐτὰς ἀγροῖς, καὶ ὀλαθεῖας ὄντας· οἷς ἐκ ἀπέχνησε βιώνει κακῶς, ἀλλὰ καὶ ὀποθαλόντες ἐτι μέμνηται, καὶ φερίχονται τῶν αἰῶν. χαίρω τοιγαρὲν ἀνιῶν αὐτῆς. Πλ. Ἀλλ' ὦ χρεῖ, λυπῶνται γὰρ καὶ μικρῶν σερύμενοι. Μέρ. Καὶ σὺ μωραίεις, ὦ Πλέτων, ὁμόφρονος ὢν τοῖς τάπων στυγμοῖς; Πλ. Οὐδαμῶς, ἔλλ' ἐκ αὐτῶν ἐβλήσασαι τασιάζειν ἡμᾶς. Μέρ. Καὶ μὴν ὦ ἄκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, ἔγω γινώσκετε, εἰ ἔδὲ παυσομένης, εἴθε γὰρ αὐτῶν ἀκολεθῆτω ἀνιῶν καὶ κατάδων καὶ καταγελῶν. Κροῖσ. Ταῦτα ἔχ' ὕβρις; Μέρ. Οὐκ. ἀλλ' ἐκείνα ὕβρις ἡ, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυθεῖν αἰσῶντες, καὶ ἐλδοθέροις ἀνδράσιν ἐν ξυφῶντες, καὶ τῷ θανάτῳ τὸ φερίχαι καὶ μνημονόοντες. τοιγαρὲν οἰμώζετε, πάντων ἐκείνων ἀφρημέτοι. Κροῖσ. Παλῶν γε, ὦ θεοὶ, ἐ μεγάλων κτημάτων. Μίδ. Ὅσα μὲν ἐγὼ χρυσῶ. Σαρ. Ὅσας δ' ἐγὼ ξυφῆς. Μέρ. Εὐγε, ἔγω ποιεῖτε· ὁδύρεθε μὲν ὑμεῖς· ἐγὼ δὲ, τὸ γινώδει σταντὲν πολ-

λάκεις συνείρων, ἐπάσσομαι ὑμῖν. ἀρίποι γὰρ αὖ ταῖς
τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμην.

Εἶμα, καὶ Χάριτος.

ΕΡΜΗΣ.

ΛΟΓΙΣΑΜΕΘΑ, ὦ πορθητὺ, εἰ δοκεῖ, ὅποσα μοι ὀφεί-
λεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐτίς ἐρίξωμὲ τι φερί αὐτῷ.
Χάρ. ΛΟΓΙΣΑΜΕΘΑ, ὦ Εἶμα. ἀμεινον ἦδ' εἶσαι φερί αὐτῷ,
καὶ ἀφραγμονέστερον. Εἶμα. Ἀγχιυραν ἐντελαμνῶ ἐκόμισα
πέντε δραχμῶν. Χάρ. Πόλλ' ἔλεγες. Εἶμα. Νὴ τὸν Αἴ-
δονία, ἦδ' ἔπειτα ὠνησάμην. καὶ ἔσπευον δύο ὀβολῶν.
Χάρ. Τίθει πέντε δραχμάς, καὶ ὀβολὸς δύο. Εἶμα. Καὶ
ἀκίσταν ὑπὲρ τῆς ἰσῆς πέντε ὀβολὸς ἐγὼ κατέβαλον. Χάρ.
Καὶ τίτεις ἀποσίθεις. Εἶμα. Καὶ κηρὸν, ὡς ὀπιπλάσαι τῇ
σκαφιδίᾳ τὰ ἀναργάτα, καὶ ἦλκας δὲ, καὶ καλώδιον, ἀφ' ἧς τὴν
ὑπέραν ἐποίησας, δύο δραχμῶν ἅπαντα. Χάρ. Εὖγε ἄξια
ταῦτα ὠνήσω. Εἶμα. Ταῦτά ὅστις, εἰ μὴτι ἄλλο ἡμᾶς διέλα-
θον ἐν τῇ λογισμῷ. πότε δ' ἐν ταῦτ' ἀποδώσειν φῆς;
Χάρ. Νυνὶ μὲν ὦ Εἶμα ἀδυνάτον, ὡς δὲ λοιμός τις, ἢ πόλε-
μος καταπέμψῃ ἀθρόως τιὰς, εἶσαι τότε ἀποκερδαίνει ἐν
τῇ πλήθει ὀφθαλμοζόμηνον τὴν πορθημίαν. Εἶμα. Νυνὶ ἐν
ἐγὼ καθεδῆμαι, τὰ κάκιστα δι' ὀφθαλμὸς θημεῖται, ὡς αὖ ἀπὸ
πέτρων ἀπολαύοιμι; Χάρ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως ὦ Εἶμα, νυνὶ
δ' ὀλίγοι, ὡς ὅρας, ἀφικνεῖνται ἡμῖν. εἰρήνη γάρ. Εἶμα.
Ἀμεινον ἔπος, εἰ καὶ ἡμῖν ὀφθαλμοζόμηνον ὑπὸ σὲ τὸ ὀφλημα.
πλήν ἄλλ' οἱ μὲν παλαιοὶ, ὦ Χάριτος οἶδα, οἱοι παρεγίνον-
το, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἵματος ἀνὰ πλεον, καὶ θαυμασίαι οἱ
πολλοὶ, νυνὶ δὲ ἢ φαρμάκω τις ὑπὸ τῷ παιδὸς ἀποθανών, ἢ
ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἢ ὑπὸ θυφῆς ἐξωδηκῶς πλὴν γαστέρα καὶ τῇ

σκαλι, ὥχρὸι γὰρ ἅπαντες, καὶ ἀφῆκε, ἐδὲ ὅμοιοι ἐκείνοις· οἱ δὲ πλείοι αὐτῷ, ἔξ' χρήματα ἔκυσαν, ἐπιβυλάοντες ἀλλήλοις, ὡς εἰκάσι. Χάρ. Πάνυ γὰρ ἀελοπόνητά ἐστι ταῦτα. Ἐρμ. Οὐκὲν ἐδ' ἐγὼ δόξαιμι αὖ ἀμαρτάνειν, πικρῶς ἀπαιτῶ τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σέ.

Πλέτωτος, καὶ Ἐρμῆ,

ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΤΟῦ γέροντα οἶδα, τὸν πάνυ γεγηρακότα λέγω, πῶς πλείσιον Εὐκράτῳ, ὃ παῖδες μὲν ἔκ εισίν, οἱ τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες, πεντακισμύριοι; Ἐρμ. Ναί, τὸν Σικυωῖον φῆς. τί ἐγ; Πλέτ. Ἐκείνον μὲν, ὃ Ἐρμῇ, ζῆν ἔασον ὅτι τοῖς ἐννοεῖται ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμνήσας ἀλλὰ ποσαῦτα, εἰγε οἶσθε τε ἴω, καὶ ἔτι πλείω. τὰς δὲ γε κόλακας αὐτῷ, Χαεῖρον τὸν νέον, καὶ Δάμανα, καὶ τὰς ἀδελφάς, καί τωρασον ἐφ᾽ ἑξῆς ἅπαντας. Ἐρμ. Ἀποπον αὖ δόξετε τὸ ταῦτα. Πλέτ. Οὐ μὲν γάρ, ἀλλὰ δίκαιοτατον. τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες, εὐχονται ἀποθανεῖν ἐκείνον; ἢ τῷ χρημάτων ἀπιποιῶνται, ἐδὲν προσήκοντες; ὃ δὲ πάντων ἐστὶ μιαιώτατον, ὅτι καὶ τιαυτὰ ἀχόμῃροι, ὅμως θεραπεύουσιν σὺν γε πῶ φανερῶ. καὶ νοσῶντος, ἃ μὲν βελεύονται, πᾶσι προσδίδουσι. εὐσεῖν δὲ ὅμως ὑπάρχονταί, ἴω ῥαίστη, καὶ ὅλως, ποικίληστι ἢ κολακεία τῷ ἀνδρῶν. ἔξ' ταῦτα, ὃ μὲν, ἔσω ἀθανάτος. οἱ δὲ, παραπίπτωσαν αὐτῷ μάτῳ ἐπιχαλόντες. Ἐρμ. Γελοῖα πείσονται, πανῆργοι ὄντες. πολλὰ καὶ ἐκεῖνος εὖ μάλα ἐξυβικολεῖ αὐτὰς, καὶ ἐπελπίζει. καὶ ὅλως, αἱ θανάσιτοι εἰσὶ καὶ, ἔρρωται πολὺ μάλλον τῷ νέον. οἱ δὲ, ἤδη τὸν κλῆρον οὐ σφίσι διηρημένοι, βόσκονται, ζωὴν μακρὰν πρὸς αὐτοὺς τιθασίης. Πλέτ. Οὐκὲν ὃ μὲν ἀποδυσάμηνος τὸ γὰρ

ρας, ὡς περ Γόλαος ἀνῆλθισάτω. οἱ δ' ἄπο' μέσων τῶν ἐλπί-
δων τὸν ἀγροπολιθεύτα πλεῖτον ὑπολιπόντες, ἠκέτωσαν ἤδη,
κακοὶ κακῶς ὑποθαυόντες. Ἑρμ. Ἀμέλησον ὦ Πλέτων.
μετελδοσόμεαι γάρ σοι ἤδη αὐτὸς κατ' οὐα ἐξῆς. ἐπεὶ δὲ οἰ-
μαί εἶσι. Πλέτ. Κατάσσω. ὁ δὲ ἀδραπέμφει ἕκαστον, σὺ
τὶ γέροντος αὐτίς ἀρωθήνης χρομήμος.

Τερψίωνος, καὶ Πλέτωνος.

Τ Ε Ρ Ψ Ι Ω Ν.

ΤΟῦτο ὦ Πλέτων δίκαιον, ἐμὲ μὲν πεθάναι, τριάντα
τα ἔτη γεγονότα, τὸν δὲ ὑπὲρ τὰ ὀντοσθήματα γέροντα.
Θέκρετον ζῆν ἔτι; Πλέτ. Δικαιοῦτατον μὲν εἶναι, ὦ Τερψίων,
εἶγε ὁ μὲν ζῇ, μηδενὶ ἀνὸς ὁμοῦς ὑποθαρεῖν τῷ φίλῳ, σὺ
δὲ ἀδρά πάντα τὸν χρόνον ἐπεβέβληες αὐτῷ, θεμνήων τὸν
πλήρον. Τερψ. Οὐκ ἔχλω γέροντα ὄντα, καὶ μηκέτι χήσα-
σαι τῷ πλεῖτῳ αὐτὸν διωάμενον, ἀπελθεῖν τὰ βίαι, ἀδρα-
χωρήσαντα τοῖς νέοις; Πλέτ. Καὶ ὦ Τερψίων τομοδίτης,
τὸν μηκέτι τῷ πλεῖτῳ χήσασαι διωάμενον, πρὸς ἡδονῇ ἀ-
ποθνήσκειν, τὸ δὲ ἄλλως ἢ Μοῖρα καὶ ἡ φύσις διέταξε. Τερψ.
Οὐκ ἐν ταύτῃ αἰτιῶμαι πῶς ἡσυχάζεις· ἐχλω γὰρ τὸ πρᾶγμα
ἐξῆς πως γίνεσθαι, τὸν ἀρεσβύτερον, ἀρετέρον, καὶ μὴ τῶτον,
ὅς τις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτὸν, ἀσας ρέφεται δὲ μηδαμῶς. μη-
δὲ ζῆν μὲν τὸν ὑπὲρ γῆρων, ὁδόντας ἔτι λοιπὰς ἐχοῦντα,
μόγις ὁρῶντα, οἰκέταις τέττασιν ἐπικεκυφότες, κερύζης μὲν
τῷ ῥίτῃ, λήμης δὲ πρὸς ὀφθαλμοὺς μεσὸν ὄντα, εἶδεν ἔτι ἡδὺ
εἶδοντα, ἐμφυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῷ γέῳ καταγδαίμενον,
ὑποθνήσκειν δὲ καλίστας, καὶ ἑρῶμελες ἀπὸς νεανίσκου. αἶα
ὅσον ποταμῶν τῷ ποταμῷ. ἢ τὸ πελοῦταῖον εἶδοντα ἐχλω, πότε καὶ
πεθνήσκειται τῷ γιγάντα ἕκαστος, ἵνα μὴ μάλιστα αὐτὸν ἀνέως ἐθε-

ῥάπδοι. νῦν δὲ τὸ τῆς παροιμίας· Ἡ ἄμαξα τὸν βῆν πολὺ
 λάκεις ἐκφέρει. Πλ. Ταῦτα μὲν ὧ Τερψίῳ, πολὺ συ-
 νετώπρα γίνεται, ὑπὲρ σοὶ δοκεῖ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόντες,
 ἄλλοφίοις ἐπιχαίρετε, καὶ τοῖς ἀπέκροις τῶν γερόντων εἰσποιεῖ-
 τε, φέροντες αὐτῆς; τοιγαρὲν γέλωτα ὀφλισκάνετε, πρὸς ἐ-
 κείνων κατορυπτόμενοι, καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἥδισον
 γίνεται. ὅσω γὰρ ὑμεῖς ἐκείνας ὀλοδοθεῖν εὐχεσθε, ποσὺ
 ἅπαντι ἥδον, προαποθανεῖν ὑμᾶς αὐτῶν. καὶ νῦν γάρ
 τινα ταύτῳ τέχνῳ ἐπηρεαζοῦσθε, νεῶν καὶ γερόντων
 ἐρώτες, καὶ μάλιστα οἱ ἀπέκροι ἐσσι, οἱ δὲ σῶτεκροι, ὑμῖν
 ἀνέραςοι. καί τοι πολλοὶ ἥδη τῶν ἐρωμένων, σιωπῶντες ὑμῶν
 τῷ παιεργίᾳ τῇ ἐρώτι, καὶ τὴν τύχῃσι παῖδας ἔχοντες,
 μισεῖν αὐτῆς πλάτνυται, ὥς καὶ αὐτοὶ ἐρασὰς ἔχουσιν.
 εἶπα ὅν ταῖς ἁγῶναις, ἀπεκλείδυσαν μὲν οἱ πάλοι δορυ-
 φορήσαντες· ὁ δὲ παῖς, καὶ ἡ φύσις, ὥσπερ ἐσι δίκαιον, κρα-
 τῶσιν πάντων. οἱ δὲ, ὑποπρίσσι τὴν ὁδόντας, ὀλοσφυγνέτες.
 Τερψ. Ἀλλ' ἂν ταῦτα φῆς· ἐμὰ γὰρ Θάκετος πόσα κατέφα-
 γον, αἰετὶ ἐκνήξειναι δοκῶν; καὶ ὅποτε ἐπίοιμι ὑποσκόων, καὶ
 μύχοντι, καθάπερ ὅτ' ὧν νεοτὸς ἀπλὴς ὑποκράζων; ὥς
 ἐξαγαγὼσιν αὐτίκα οἰόμενος ἐπιβήσιν αὐτὸν τῆς σφοδρῆς, ἐπεμ-
 πόντε πολλὰ, ὥς μὴ ὑπερβάλλοιτό με οἱ ἀντεραςαὶ τῇ με-
 γαλοδωρίᾳ. καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων ἀρευπίας ἐκείμην,
 ἀρευμῶν ἱκασα, καὶ ἁγῶντων. ταῦτα γὰρ μοι καὶ τῇ ὀλοδο-
 θεῖν αἶμα γεγενῆται, ἀρευπία, καὶ φροντίδις. ὁ δὲ ποσὺν
 μοι δέλεαρ καταπιῶν, ἐφεσθήκει θάπτομοσιν πρῶτον ἐπιγα-
 λῶν. Πλ. Εὖγε ὦ Θάκετε ζωὴς ἐπιμήκισον, πλέτων
 ἅμα, καὶ τῶν ποικίλων καταγελαῶν, μὴ δὲ πρότερόν γε σὺ ὀλο-
 θάνοις, ἢ προπέμψῃς πάντας τῆς κόλακας. Τερψ. Τὴν
 μὲν, ὦ Πλέτων, καὶ ἐμοὶ ἥδισον ἥδη, εἰ καὶ Χαιρέδης προ-
 τεκνήζεται Θάκετε. Πλῆτ. Θάρρει ὦ Τερψίῳ, καὶ Φείδῳ
 γὰρ, καὶ Μέλαντος, καὶ ὅλως ἅπαντες προελίσσονται αὐτῶν, ὑπὸ
 ταῖς

ταῖς αὐταῖς φροντίσιν. Τερψ. Εὔπαινώ ταῦτα. Ζῶης ὅπι-
μήκισον, ὦ Θύκρετε.

Ζηνοφάντε καὶ Καλλιδημίδε.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ.

ΣΤ' δέ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν
γάρ, ὅτι πρῶτος ἐν Δεινίᾳ, πλέον τῶ ἱκανῶ
ἐμφαγὼν ἀπεπνίγην, οἶδα. παρῆς γάρ ὅσοι θνήσκοντί
μοι. Καλ. Παρὼ ὦ Ζηνοφάντες, τὸ δὲ ἐμὸν, πρῶτον
ζόντι ἐγνώετο. οἶδα γάρ καὶ σύ πε Πτοιόδωρον τὸν γέρον-
τα. Ζην. Τὸν ἄπικτον, τὸν πλέσιον, ὥς σε τὰ πολλὰ ἤ-
δεν συνόντα; Καλ. Ἐκείνον αὐτὸν αἰεὶ ἐδεράπιδον, ὑπε-
χρέμμενος ἐπ' ἐμοὶ πεθνήζεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μή-
κισον ἐπεχρίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρων ἔζη, ὅπι-
πομόν τινα ὁδὸν ὅπῃ τὸν κλῆρον ἐξεύρον. πριάμμενος γάρ
φάρμακον, ἀνέπεισα τὸν οἶνοχόον, ἐπειδὴν τέχιστα ὁ
Πτοιόδωρος αἰτίῃσι πιεῖν, πίνει δ' ὅπαικῶς, ζωρότερον ἐμ-
βαλόντα ἐς κύλικα, ἐπιμον ἔχεν αὐτὸν, καὶ ὀπιδέσθαι αὐ-
τῷ. εἰδὲ τὸ ποιοῖσαι, ἐλθ' ἴδμεν ἐπωμοσάμενος ἀφήσειν
αὐτόν. Ζην. Τί ἐν ἐγνώετο; πάντες γάρ τι πρῶτον ἔδει
ἴδειν ἵστικας. Καλ. Ἐπεὶ πότῳ λυσάμενοι ἦκαμεν, δύο
ἦδεν ὁ μερακίσκος κύλικας ἐπίμας ἔχων, τὴν μὲν τῷ
Πτοιόδωρῳ, τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἑτέραν ἐμοί,
σφαλεῖς ἔκ οἷδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιόδωρῳ
δὲ τὸ ἀφάρμακτον ἐπίδωκεν. εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν, ἐγὼ δὲ
αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην, ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου
τεκρός. τί τὸτο γέλας, ὦ Ζηνοφάντες; καὶ μὴν ἔκ ἴδει γε
ἐπαίρω ἀνδρὶ ὅπῃ γέλας. Ζην. Ἀρεῖα γάρ ὦ Καλλιδημίδη
πέπονθας. ὁ γέρων δὲ τί πρὸς ταῦτα. Καλ. Πρῶ-

τον μὲν ὑπερτάχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, εἶτα συγεί οἶμαι
τὸ γενημένον, ἐγὼ καὶ αὐτὸς, οἷά γε ὁ οἰνοχόος εἰργα-
σαι. Ζῶν. Πλὴν ἀλλ' ἐδὲ σὲ τὴν ὀπίσθιον ἐχρῆν ἔα-
πέδαι, ἥκε γὰρ αἰσὶν ἔχει τῆς λεωφόρου ἀσφαλέςτερον, εἰ
καὶ ὀλίγω βραδύτερος ᾖ.

Κνήμωνος, καὶ Δαμιπίπης.

ΚΝΗΜΩΝ.

Τοῦτο, ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας, ὃ νεβρὸς πὺν λέοντα.
Δάμ. Τί ἀγανακτεῖς ὦ Κνήμων; Κνήμ. Πωδάρ-
τη ὅ,τι ἀγανακτῶ; κληρονόμον ἀνέστις καταλέλοιπα, κα-
τασοφιδεῖς ὁ ἀδελφός, ὃς ἐβελόμην αὐτῷ μάλιστ' αἰὲν τὰ-
μά, ὡδελιπών. Δαμ. Πῶς τὲτ' ἐγχείτο. Κνή. Ἐρμό-
λαον τὸν παῖν πλέσιον ἄτεκνον ὄντα, ἐθεράπευον ἐπὶ
θανάτῳ. καὶ κεῖνος ἐκ αἰδῶς τὴν θεραπείαν προσίετο. ἔ-
δοξε δὴ μοι καὶ σοφὸν τὲτ' εἶναι, θεῖσαι ἑλπίδας εἰς τὸ φα-
νερὸν, ἐν αἷς ἐκείνῳ καταλέλοιπα τὰμά πάντα, ὥς κα-
κεῖνος ζηλώσει, καὶ τὰ αὐτὰ πράξει. Δαμ. Τί ἐν δὴ
ἐκεῖνος; Κνή. Ὅ,τι μὲν ἐν αὐτῷ ἐγγράφε ταῖς ἑαυτοῦ
ἑλπίδασι, ἐκ οἷδα. ἐγὼ γὰρ ἄφρων ἀπέθανον, τὴ τέχνης
μοι ὀπιπυσότας. καὶ νῦν Ἐρμόλαος ἔχει τὰμά, ὡσπερ
τις λάβραξ καὶ τὸ ἀγκιστρὸν τῷ δελέατι συγκαταπιάσας.
Δάμ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτόν σε πὺν ἀλίεα. ὥς σο-
φισμα καὶ σαυτὸν συμπεθέσθης. Κνή. Ἐοικα. οἰμῶζα
ποικάρῃ.

Χάρωνος, καὶ Ἑρμῆ.

ΧΑΡΩΝ.

Αΐθεσθε ὡς ἔχει ὑμῖν τὰ ἀνάγκη. μικρὸν μὲν ὑμῖν, ὡς ὁράτε τὸ σκαφίδιον, καὶ ὑπόσαθρόν ἐστι, καὶ ἄρρητὰ πολλὰ. καὶ ὡς ἔαπ' ἡ δὴ θάτερα, οἱ χύσεται φερίσας. ἡμεῖς δὲ, πᾶσι τοῖς ἅμα ἥκετε, πολλὰ ἐπιπρόβητοι ἕκαστος. ὡς ἂν μὲν τῶν ἐμβῆτε, δέδοχα μὴ ὑστερον μετανοήσετε· καὶ μάλιστα ὅσοι νεὶν ἐκ ἐπύσασθε. Νεκροὶ· πῶς ἂν ποιήσαυτες, εὐπλοήσομεν; Χάρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω. γυμνὸς ἐπιβαίνειν χρὴ, τὰ φερίτ' αὐτὰ πᾶσι ἐπὶ τῆς ἡϊόνος καταλιπόντας, πόλιν δὲ αὐτὴ καὶ ἔτι δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθέμενον. Σοὶ δὲ ὦ Ἑρμῆ, μέλινος τὸ δὴ τῶν μὲν δὴ φερίτ' αὐτῶν, ὅς αὐτὸν μὴ φίλος ἦ, καὶ τὰ ἐπιπλά, ὡς ἐφ' ἑλῶν, ἀποβαλὼν. παρὰ δὲ τῶν ἀποβάθρων ἐς αὐτὸς, ἀγλίνωσκε αὐτὸς, καὶ ἀνάλαιμ' βασι, γυμνὸς ἐπιβαίνειν ἀναγκάζων. Ἑρμ. Εὐ λέγεις, καὶ ἔτι ποιήσωμεν. ἔτι τίς ὁ πρῶτος ἐστίν; Μί. Μοῖστος ἐγώ. ἀλλ' ἰδὲ ἡ πῆρά μοι ὦ Ἑρμῆ, καὶ τὸ βαλῆτον, ἐς τὴν λίμνιν ἀπορρίψων. τὸν εἰβων δὲ ἐδ' ἐχόμισα, εὐ ποιῶν. Ἑρμ. Εὐ μβαίνει ὦ Μοῖστος ἀνδρῶν αἰεσι, καὶ τῶν ποιεῖται ἔχει φερίτ' τὸν κυβερνήτην ἐφ' ὑψηλῆ, ὡς ἐπισκοπῆς ἀπαντας. Ὁ καλὸς δ' ἔπος, τίς ἐστίν; Χάρ. Χαρμοῦκος ὁ μεγαρεὸς ἐπέρσας, καὶ τὸ φίλημα διτάλαντον ὡς. Ἑρμ. Ἀπόδιδι τοι γάρ τ' τὸ κάλλος, καὶ τὰ χεῖλη αὐτοῖς φιλήμασι, καὶ τῶν κόμην τῶν βαθείαν, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἐρύθημα, καὶ τὸ δέρμα ὅλον, ἔχει καλῶς. εὐζωνος εἰ. ἐπύβαντε ἡδὴ. Ὁ δὲ τῶν πορφεύδα ἔπος, καὶ τὸ φερίτ' αὐτῶν; ὁ βλοσυρὸς, τίς ὦν τυγχάνεις; Λά. Λάμπιχος, Γελῶν τύραννος. Ἑρμ. Τί τ' ὦ Λάμπιχε πᾶσι τοῖς ἔχων πάρε; Λά. Τί ἐστίν; ἐχρῆται ὦ Ἑρμῆ.

ὦ Ἑρμῆ, γυμνὸν ἔκειν τύραννον ἄνδρα; Ἑρμ. Τύραννον
 μὴ ὑδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα. ὥς ἐδοξέ μοι πάντα. Λά.
 Ἰδέσσοι ὁ πλεῖστος ἀπὲρρίπται. Ἑρμ. Καὶ τὸν τύπον ὑπορρί-
 φον ὦ Λάμπιχα, καὶ τὴν ὑπεροφίαν. βαρύνει γὰρ τὸ πορθ-
 μεῖον, συνωμπεσόντα. Λά. Οὐκ ἐν ἀλλὰ τὸ δῆδῆμα ἑασόν
 με ἔχειν, καὶ τὴν ἐφιστάδα. Ἑρμ. Οὐδαμῶς. ἀλλὰ καὶ παύ-
 τα ἄφες; Λά. Εἰς. τί ἐτι; πάντα γὰρ ἀφῆκα ὡς ὅρας. Ἑρ.
 Καὶ τὴν ἀμότητα, καὶ τὴν αἰσῆα, καὶ τὴν ὕβριν, καὶ τὴν ὀρ-
 γάνην, καὶ ταῦτα ἄφες. Λά. Ἰδέσσοι φίλος εἰμι. Ἑρ. Ἐμβαι-
 νε ἤδη. Σὺ δὲ ὁ παχὺς, ὁ πολυσάρκεος, τίς εἶ; Δα. Δα-
 μασίας ὁ ἀθλητής. Ἑρ. Ναὶ ἴοικας. οἶδα γάρ σε πολλὰκις
 ἐν ταῖς παλαιαῖς ἰδών. Δα. Ναὶ ὦ Ἑρμῆ. ἀλλὰ ποῦ δέ-
 ξαι με γυμνὸν οἶτα. Ἑρ. Οὐ γυμνὸν ὦ βίλτις, πσαύτας
 σάρκας περιβεβλημένον ὥς ἐδοξέ μοι αὐτὰς, ἐπεὶ καταδύ-
 σεις τὸ σκῆφος, τὸν ἔτερον πόδα ὑπερθεῖς μέγας. ἀλλὰ καὶ τῆς
 σφαίρας πέρας ὑπορρίφον, καὶ τὰ κλύμακα. Δα. Ἰδέσσοι γυ-
 μνός ὡς ὅρας ἀληθῶς εἰμι, καὶ ἴσος ἄσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.
 Ἑρ. Οὐκ ὅς ἀμεινον ἀβαρὴ εἶναι. ὥς ἐμβαίνει. Καὶ σὺ δὲ τὸν
 πλεῖστον ὑποθέμενος ὦ Κράτωρ, καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέτι,
 καὶ τὴν ἔνθεον, μηδὲ τὰ ἐντέφια κόμιζε, μηδὲ τὰ τῶν προγόνων
 ἀξιώματα. κατέλιπε δὲ θῆρος, καὶ δόξαν καὶ εἰ ποτε
 σὴ πόλις ἀνέκλυτον, ἀεργέτην διληνόντι, καὶ τὰς τῶν ἀδελφεί-
 κων ὑπὸ γράφας. μηδὲ ὅτι μέγας τάφοι ἐπὶ σοὶ ἔχουσιν λέγε.
 βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονόδομα. Κρά. Οὐχ ἔκων μὴ,
 ὑπορρίφω δέ. τί γὰρ καὶ πάθοιμι; Ἑρμ. Βαβαί. σὺ δὲ ὁ
 οὐραῖος, τί βάλεις; ἢ τί τὸ ἔσπαιον πέτο φέρεις; Κρά. Ὅτι
 ἐνίκησα ὦ Ἑρμῆ, καὶ κρείσσουσα, καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με. Ἑρ.
 Ἄφες ἐν γῇ τὸ ἔσπαιον. ἐν ἄδῃ γάρ, εἰρήνην, καὶ ἀδελφὸν
 δώσει. Ὁ σεμνὸς δὲ ἔπος ὑπὸ γὰρ τὰ χήματα, καὶ βρονθού-
 μενος, ὁ πᾶν ὄφρυς ἐπικρῶς, ὁ ἐπὶ τῷ φροντίδαν, τίς ἔστιν; ὁ
 τὸν βαθυπώγων καθεμῆνος; Μά. Φιλόσοφος τις ὦ Ἑρμῆ,
 μάλ-

μᾶλλον δὲ γόνις, καὶ περτείας μεσός. ὥς τε ὑπόδυσον καὶ τῶν
 ὀφει γὰρ πολλὰ καὶ γιλοῖα ὑπὸ τῆς ἱματίου κρυπνύμενα. Ἐρμ.
 Κατάθεσθαι τὸ χιῆμα πρῶτον, εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ,
 ὅσῳ μὲν τὴν ἀλαζονείαν κομίζει, ὅσῳ δὲ ἀμαθίαν, καὶ
 εἰς, καὶ κενοδοξίαν, καὶ ἐρωτήσεις ὑπότρος, καὶ λόγους ἀκαθάρ-
 δεις, καὶ ἐνοίας πολυπλόκους. ἀλλὰ καὶ ματαιοποιίαν μάλα
 πολλήν, καὶ λήρον καὶ ἐλίγον, καὶ ὕβρις, καὶ μικρολογίαν. καὶ
 Δία, καὶ χρυσίον γε πῶτε, καὶ ἡδυπάθειαν δὲ, καὶ αἰσχυριῶν,
 καὶ ὀργὴν, καὶ θυμὸν, καὶ μαλακίαν. καὶ λέληθε γάρ με, εἰ καὶ
 μάλα περικρύπτεις αὐτά. καὶ τὸ ψῦδος δὲ ὑπόθε, καὶ τὸν τύ-
 φον, καὶ τὸ οἶδαι ἀμείνω εἶναι τῶν ἄλλων. ὥς εἶγε πάντα ταῦτα
 ἔχων ἐμβαίσις, ποῖα προσημόντορες δέξαιτο αἰσι; Φιλό.
 Αποτίθηναι τοίνυν αὐτά, ἐπεὶ περ εἶπω καλῶν. Μί. Ἀλ-
 λά καὶ τὸν πῶγενα τῶν ὑποδείσθαι ὦ Ἐρμῇ, βαρυῦτε οἷτα,
 καὶ λασίον ὥς ὀρεῖς. πρὸς τε μὲν τῆς εἰσὶ πύλας χιόν. Ἐρμ.
 Εὐ λέγεις. ὑπόθε καὶ τῶν. Φιλ. Καὶ τίς ὁ ὑποκείρων ἔσαι;
 Ἐρμ. Μενίππος ἐπὶ, λαβὼν πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν,
 ἀποκόψει αὐτὸν, ἐπιόψῃ τῇ ἀναβιβάζει χρυσάμηνος. Μί. Οὐκ
 ὦ Ἐρμῇ, ἀλλὰ πρὸς μοι ἀνάδος; γιλοῖοτερον γὰρ τῶν. Ἐρμ.
 Οὐ πέλεκυς ἱκανός. Μί. Εὐγε. Ἀνδρωπύπτειον γὰρ καὶ ἀνα-
 πύπτειον, ὑποδείμηνος αὐτὴ τὴν κινάβρα. βέλει μικρὸν ἀφέ-
 λωμαι καὶ τῶν ὀφρύων; Ἐρμ. Μάλιστα. ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ
 ταύτας ἐπῆρκεν, καὶ οἷα ἐφ' ὅπως ἀνατείνων ἑαυτὴν. τί τῶν; καὶ
 δακρύεις ὡς κέθαρμα, καὶ πρὸς θάλασσαν ὑποδείλῃς; ἐμβυθί-
 σθαι. Μί. Εἴ τι τὸ βαρύτατον ὑπὸ μάλης ἔχει. Ἐρμ. Τί
 ὦ Μενίππε; Μί. Κολακείαν ὦ Ἐρμῇ, ποῖα ἐν τῇ βίῳ χρη-
 σιμώσασθαι αὐτῇ. Φιλό. Οὐκὲν καὶ σὺ ὦ Μενίππε, ἀπόθε
 τὴν ἐλπίδα, καὶ παρρησίαν, καὶ τὸ ἀλυπον, καὶ τὸ θρηναῖον,
 καὶ τὸν γέλωτα. μόνος γενεῖ τῶν ἄλλων γέλας; Ἐρμ. Μηδαμῶς.
 ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, καὶ γὰρ καὶ παῦν εὐφορεῖ οἷτα, καὶ πρὸς τὸν κα-
 τὰ πλὴν χρήσιμα. Καὶ ὁ ῥήτορ δὲ σὺ, ἀπόθε τῶν ῥημάτων τῶν

ἡσυχία ἀπειρολογία, καὶ ἀντιθέσεις, καὶ παρενώσεις, καὶ
 παροξύνσεις, καὶ βαρβαρισμοί, καὶ πολλὰ βάρη τῶν λόγων. Ῥή-
 ματι δὲ ἀπὸ τῆς ἑξέως. Ἐρμ. Εὐ ἔχει. ὥστε λύε τὰ λόγια.
 τὴν ὑποβλάθραν ἀνελώμεθα. τὸ ἀγκύριον ἀνιστάδω. πέτασον
 τὸ ἰσίον, ὁρῶμεν ὡς πορθμεν τὸ πηδάλιον. εὐ πάθωμεν. τί
 οἰμώζετε ὡς μάταιοι, καὶ μόλις ὁ φιλόσοφος σὺ, ὁ ἀρτίως πρὸς
 πῶγονα δεδωμένος; Φιλ. Ὅτι ὡς Ἐρμῆς ἐκ ἀθανάτου φημι
 τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν. Μεί. Ψάδιται. ἀλλὰ γὰρ εἴκοι λυπεῖν
 αὐτόν, Ἐρμ. Τὰ ποῖα; Μεί. Ὅτι μικρὸν δειπνῶσι πολυτε-
 λῇ δειπνῶν; μὴ δὲ νύκτωρ ἐξιών, ἀπαντας λανθάνων, τῆς
 ἑματιῶ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας, παρῆλθον ἐν κύκλῳ τὰ χα-
 μαίτυπεια, καὶ ἑώθεον ἐξαπατῶν τις τις ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύ-
 ριον λήφεται. πάντες λυπεῖ αὐτόν. Φιλ. Σὺ δὲ ὡς Μοῦσῃ πε-
 ς ἀχθῇ ὑποθανών; Μεί. Πῶς, ὅς ἐσώσωσα ἐπὶ θάνατον,
 καλέσαντος μηδενός; ἀλλὰ μετὰ λόγων, καὶ κραυγῇ τις ἀκρί-
 νη ἀσπέρτινων ὑπὸ γῆς βοῶντων; Ἐρμ. Ναὶ ὡς Μοῦσῃ πε-
 ς ἀφ' ἐνός γε χάρε. ἀλλ' οἱ μὲν, ἐς τὴν Ἐκκλησίαν συνελθόν-
 τες, ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῇ Λαμπρίᾳ θανάτῳ, καὶ ἡ
 γυνὴ αὐτὸ συνέχευε πρὸς τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ παῖδά τ' ἐροῦντά
 ὄντα, ὁμοίως κἀκεῖνα ὑπὸ πῶν παίδων βάλλεται ἀφ' ὁμοῦ τοῖς
 λίθοις. ἄλλοι δὲ Διόφραντον τὸν ῥήτορα ἐπαίνεσι ἐν Σικυῶνι,
 ὑπαφίως λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κράτῳ τῷ τῷ. καὶ ἐπὶ Δία γε,
 ἡ Δαμασίῃς μήτηρ κωκύνουσα, ἐξέρχεται τὸ θρῆνός σου γυναιξίν.
 ἐπὶ τῇ Δαμασίᾳ. σὲ δὲ εἰδὼς ὡς Μοῦσῃ περὶ δακρύων, κατ'
 ἡσυχίαν δὲ κεῖσθαι μόνος; Μεί. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκρότη τῶν κυ-
 νῶν μετ' ὀλίγον ὠρυμμένων οἰκτίστον ἐπ' ἐμοί, καὶ τῶν κοράων
 τυπτομένων τοῖς πτεροῖς, ὅπου ἂν συνελθόντες, θάπσωσί
 με. Ἐρμ. Γεννάδας εἰ ὡς Μοῦσῃ περ. ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλη-
 κται ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἀπὸ τοῦ δικαστήριον, ὁ δὲ θεὸς
 ἐκείνῳ προῖόντις. ἐγὼ δὲ, καὶ ὁ πορθμεν, ἄλλας μετ' ὁμο-
 ῶμεθα. Μεί. Εὐπλοεῖτε ὡς Ἐρμῆς. προῖα μὲν δὲ καὶ ἡμεῖς.

τί ἐν ἐτι καὶ μέλλετε; διακιδῶναι δείσας. καὶ τὰς καταδίκας φασὶν εἶναι βαρείας, βροχῆς, καὶ γυπᾶς, καὶ λίθους; δειχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστη βίος.

Ἀλεξάνδρε, Ἀντίβη, Μίνως, καὶ Σκηπίωνος.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.

Εἴ με δεῖ ποροκεχεισθῆναι, ὦ Λίβυ, ἀμείνων γάρ εἰμι. Ἀν. Οὐ μὲν, ἀλλ' ἐμέ. Ἀλ. Οὐκ ἔν ὁ Μίνως δικασάτω. Μί. Τίνες δ' ἐσέ; Ἀλ. Οὗτος μὲν Ἀντίβης ὁ Καρχηδόσιος, ἐγὼ δὲ Ἀλεξάνδρος ὁ Φιλίππου. Μίν. Νῆ Δία εὐδόξοί γε ἀμφοτέροι. ἀλλὰ ποῦ τίτος ὑμῖν ἢ εἰς; Ἀλ. Περὶ ποροδείας, φησὶ ἥδετος ἀμείνων γηθρῆσθαι στρατηγὸς ἐμῶ. ἐγὼ δὲ, ὡς περ' ἅπαντες ἴσασιν, ἔχῃ τότε μόνον, ἀλλὰ πάντων χερδὸν τῇ πορὸ ἐμῶ φημὶ δις πλεονεῖν τὰ πολέμια. Μί. Οὐκ ἔν ὁ μέρει ἐκάτερος εἰπάτω, σὺ δὲ πρῶτος ὁ Λίβυς λέγε. Ἀν. Εἴ μὲν τὸτο ὦ Μίνως ἀντίμην, ὅτι ἐνταῦθα καὶ τὴν ἑλλάδα φωνῶν ἐξέμαθον, ὥς ἐδὲ ταύτην πλέον ἔτος ἐνέγκαιτό με. φημὶ δὲ τότες μάλιστα ἐπαίνεσθαι εἶναι, ὅσοι τὸ μῦθος ἐξ ἀρχῆς ὄντες, ὅμως ἐπὶ μέγα ποροχώρησαν, δι' αὐτῶν δυνάμιν τε ποροβαλόμενοι, καὶ ἄλλοι ποροκτείναντες ἀρχῆς. ἐγὼ γὰρ μετ' ὀλίγον ἐξορμήσας ἐς τὴν Ἰβηρίαν, τὸ πρῶτον ὑπαρχὸς ἦν τῶν ἀδελφῶν, μεγίστων ἡξιώδην, ἀλλὰ ποροκτείναντες. καὶ τὸς γε Κελτίβηρας εἰλον, καὶ Γαλαίῳ ἐκράτησα. καὶ ἑσπερίων. καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ πορο τὸν Ἰνδὸν πορὸν, ἅπαντας κατέδραμον, καὶ αἰσάσας ἐποίησα ποροαύτας πόλεις. καὶ τὴν πεδινὴν Ἰταλίαν ἐχειρώσά μιν, καὶ μέχρη τῇ ποροαείαν τὴν ποροχέσης πόλεως ἦλθον. καὶ ποροκτείναντες ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας, ὥς τὸς δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις πορομετρήσας, καὶ τὴν ποροταμὸν γηθρῶσαι νεκροῖς. καὶ ταῦτα πάντα ἐποροῦσα,

ἔπε Αἰμῶτος υἱὸς ὀνομαζόμενος, ἔπε θεὸς εἶναι προσποιούμε-
 νος, ἢ ἐνύπνια τῆς μητρὸς διεξιών, ἀλλ' αὐθροπος εἶναι ὁμο-
 λογῶν, στρατηγοῖς τε τοῖς συμπεποτατοῖς ἀπεξεταζόμενος, καὶ
 στρατιώταις τοῖς μαχιμωτάτοις συμπλεκόμενος. ὁ Μήδης, καὶ
 Ἀρμύριος καταγωνιζόμενος ὑποφύγοντας, πρὶν διώκειν τι-
 νὰ, καὶ πῶ πολμήσαντι πῶθ' αἰδιδόντας ἀΐδους τινὶ νίκῃ. Ἀλέ-
 ξανδρος δὲ, πατρῷον ἀρχὴν πῶθ' αἰδων, ἠύξησε, καὶ πῶθ'
 πολὺ ἐξέτεινε, χρησάμενος τῇ τῆς τύχης ὁρμῇ. ἐπεὶ δ' ἐν
 εὐκλειᾷ τε, καὶ τὸν ὀλεθρον ἐκείνον Δαρειὸν ἐν Ἰαγῶν τε καὶ Ἀρ-
 βήλοισι ἐκράτησεν, λυτὰς τῶν πατρῶν, προσκυνοῦσας
 ἡξίει. καὶ εἰς διαίτην τινὶ Μηδικῷ μετεδήτησεν ἑαυτὸν, καὶ
 ἐμιαυφόνει ἐν τοῖς συμποσίοις τὰς φίλας, καὶ σιωλάμβανεν
 ὅππ' ἑαυτῷ. ἐγὼ δὲ ἠρᾶ ὀπίσης τῆς πατρίδος, καὶ ἐπειδὴ
 μετεπίμπετο, τῶν πολεμίων μεγάλῳ φόβῳ ὀππλῶσαίτων
 τῆς Διθύνης, ταχέως ὑπήκουσα, καὶ ἰδιώτῃ ἐμαυτὸν παρέ-
 χον. καὶ καταδικαδείς, ὡς γὰρ διγνωμότως τὸ πρᾶγμα. καὶ
 ταῦτ' ἐπαρᾶ, βάρβαρος ὢν, καὶ ἀπαιδύτοιο παιδείας τῆς Ἑλ-
 ληνικῆς. καὶ ἔπε Ὀμῆρον ὥσπερ ἔπος, ἐρραϊσάμενος, ἔπε ὑπὲρ
 Ἀλκιόπλειος πρὸ σοφιστῶν παιδευθείς, μένη δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ
 χρησάμενος. ταῦτα ἔστιν, ἃ ἐγὼ Ἀλέξανδρον ἀμείνω φημί
 εἶναι. εἰδ' ἔστι καλλίων ἔπος, διότι θεοδότητι τὸν κεφαλὴν
 διέδιδετο, Μακεδόσι μὲν ἴσως καὶ ταῦτα σεμνὰ. ὁ μὲν θεὸς
 πῶτ' ἀμείνων δόξειεν αὐτῷ θνητοῖς καὶ στρατηγικῷ ἀνδρὶ, τῇ γνῶ-
 μη πλεόν, ὑπερ τῇ τύχῃ κεχημῆς. Μί. Ὁ μὲν εἰρηκεὶς ἐκ
 ἀθροῦ τὸν λόγον, ἐδ' ὡς Λέβων εἰκὸς ἦν, ὑπὲρ αὐτῆς. σὺ δὲ
 ὦ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς ταῦτα φῆς; Ἀλ. Ἐχέτω μὲν ὁ Μί-
 κης, μηδὲν πρὸς ἀνδρᾶ ἔπω θρασυῖ. ἰκανὴ γὰρ ἡ φήμη διδά-
 ξαι σε, οἷός μιν ἐγὼ Βασιλίδης, οἷός δὲ ἔπος λησῆς ἐγνώστο
 σμῶς δὲ ὅρα, εἰ κατ' ὀλίγον αὐτῆς δικάω γὰρ. ὅς εἰς ὢν ἔτι,
 παραλθὼν ὅππ' αὐτῷ πρᾶγματα, καὶ τινὶ ἀρχὴν πεπραγμένην
 κατέχον, καὶ τὰς φοβίας τῶ πατρὸς μετῴθον, καταφοβήσας τῆς

Ελλάδα, τῇ Θηβαίων ἀπωλείᾳ, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῷ χειροτο-
νηθεὶς, ἐκ ἡξίωσα τῷ Μακεδόνι ἀρχὴν παρέλπειν, ἀγα-
πῶν ἀρχεῖν, ὅπως ὁ πατὴρ κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπι-
τοίχας τῷ γένει, καὶ δεινὸν ἠγνοῦντος, εἰ μὴ ἀπαιτῶν κρα-
τῆσαιμι, ὀλίγως ἄγων, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν. καὶ ἐπὶ τε
Γραικῇ ἐκράτισα μεγάλην μάχην, καὶ τῷ Λυδῷ λαβὼν καὶ
Γατίαν καὶ Φρυγίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσσὶν αἰεὶ χερσέμηνος, ἤλ-
θον ἐπὶ Γαλόν, εὖθις Δαρείος ὑπέμεινε, μυριάδας πολλὰς
στρατὶ ἄγων, καὶ τὸ ἔσχατον, ὁ Μίνως, ὑμῖς ἴσε, ὅσος
ὑμῖν κερὲς ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ κατέπεμψε. φησὶ γὰρ ὁ πορθη-
μὸς, μὴ δαρκεῖσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ χεδίας δαρ-
κισαίμεν, τὰς πολλὰς αὐτῷ δαπνεύσαι. καὶ ταῦτα δὲ ἐπράτ-
τον, αὐτὸς προκινδυνώων, καὶ τιξάσκειν αἰετῶν. καὶ ἴστασι
μὴ τὰ ἐν Τύρῳ, μὴ δὲ τὰ ἐν Ἀρβήλοισι διγυῖσθαι, ἀλλὰ
καὶ μέγας Ἰνδῶν ἦλθον, καὶ τὸν Ὠκεανὸν, ὅρον ἐποπτοῦν
πρὸς ἀρχῆς. καὶ τὸς ἐλέφαντας αὐτῷ εἶλον, καὶ Πῶρον ἐχειρωσά-
μεν. καὶ Σκύθας δὲ, ἐκ δεκαπυφρονίης ἀνδρας, ὑπερβὰς
τὸν Ταναῖν, ἐνίκησα μεγάλη ἱππομαχία. καὶ τὸς φίλους εὖ
ἐποίησα, καὶ πρὸς ἐχθρὸς ἠμυνάμεν. εἶδε καὶ θεὸς ἐδόκεν πρὸς
ἀνθρώποις, συγγενεοὶ ἐκεῖνοι, ὡς τὸ μέγεθος τοῦ στρα-
τήν, καὶ ποιῶν τι πισύσαντες ὡς ἐμὲ. τὸ δ' ἐν πλεοναίῳ
ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον, ἔπος δὲ ἐν φυγῇ, ὡς Πρ-
σίᾳ τῷ Βιθυῳ, καθάπερ ἄξιον ἔω, πανεργότατον καὶ αἰσ-
τατον ὄντα. ὡς γὰρ δὴ ἐκράτισε πᾶν Ἰταλῶν, ἐὼ λέγειν, ὅτι
ἐκ ἰχθῦ, ἀλλὰ ποιητὰ καὶ ἀπιστία καὶ δόλοισι. νόμιμον ἢ προ-
φανές, ἔδεν. ἐπεὶ δὲ μοι ἀνείδισι τῷ Ξυφῷ, ἐκλελῆσαι
μοι δοκεῖ, οἷα ἐποίησεν ἐν Καπύῃ, ἐτέραις συνῶν, καὶ τὸς πρὸς
πολέμῳ καιρὸς ὁ θαυμάσιος καθυπατάων. ἐγὼ δὲ, εἰ μὴ
μικρὰ τὰ Ἐσπέρεια δόξας, ἐπὶ τῷ ἔω μᾶλλον ἄρμυσα, τί
ἐν μέγα ἐπραξα, Ἰταλίαν ἀναιματὶ λαβὼν, καὶ Λιβύην, καὶ
τὰ μέγας Γαδείρων ὑπαγόμενος; ἀλλ' ἐκ ἀξιόμαχα ἐδόξε

μοι ἐκείνα, ὑποπλάσσοντα ἤδη, καὶ διαπύλῳ ὁμολογῆντα
 εἶρηκα. σὺ δὲ ὦ Μίνας δικάζε. ἱκανὰ γὰρ ἔπ' πολλῶν
 ταῦτα. Σκηπ. Μὴ πρότερον, ἢ μὴ καὶ ἐμὴ ἀκρότης. Μί.
 Τίς γὰρ εἶ, ὦ βέλτερε; ἢ πόθεν ὦν ἐρεῖς; Σκηπ. Ἰτα-
 λιώτης Σκηπίων, στρατηγός, ὁ καθελὼν Καρχηδόνα, καὶ κρα-
 τίσας Λιβύων μεγάλας μάχαις. Μίν. Τί ἐν καὶ σὺ ἐρεῖς;
 Σκηπ. Ἀλεξάνδρε μὲν ἦντων εἶναι, τὰ δ' Ἀντίβας ἀμείνων
 ἵς ἐδίδωξα νικίσας αὐτὸν, καὶ φυγεῖν καταναγκάσας ἀτίμως
 πῶς ἐν ἐκ αἰαίχματος ἔπος, ὅς πορὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται
 ὦ ἐδὲ Σκηπίων ἐγὼ, ὁ νεκρικῶς αὐτὸν, πρὸς ἀβίβησαι ἀ-
 ξιώ; Μίτ. Νῆ Δί' ἀγνώμονα φῆς, ὦ Σκηπίων, ὥς πορὸς
 πρὸς μὲν κεκρίδω Ἀλεξάνδρος, μετ' αὐτὸν δὲ σὺ, εἴτα
 δεκεί, τέλεις Ἀντίβας, ἐδὲ ἔπος ἀκαταφρόνητος ὦν.

Διογῆρας, καὶ Ἀλεξάνδρε.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

Τί τίς, ὦ Ἀλέξανδρε; καὶ σὺ τέθνηκας, ὥσπερ ἡμεῖς
 ἅπαντες; Ἀλέξ. Οὐαὶ ὦ Διογῆρας, καὶ πρὸς αὐτὸν δὲ
 εἰ ἀνθρώπος ὦν, ἀπέθανον. Διογ. Οὐκ ἔν ὁ Ἀμμαν ἐφάδου
 π, λίγων ἐαυτῶσε εἶναι ὑδὸν, σὺ δὲ Φιλίππε ἀρα ἦδα
 Ἀλέξ. Φιλίππε δηλαδὴ, καὶ γὰρ αὐ ἐτεθνήκειν Ἀμμανος ὦν
 Διογ. Καὶ μὴν καὶ πρὸς τῆς Οὐλυμπιάδος ὅμοια ἐλέγοιτο, δρα-
 κοντα ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ δυνῇ, εἴτα ἔτι σε τεχ-
 θῆναι, τὸν δὲ Φιλίππον ὄξαπατῆσαι, οἰόμενον πατέρα σε
 εἶναι. Ἀλέξ. Καγὼ πεῦτα ἦκον, ὥσπερ σὺ. καὶ δὲ ὄρω,
 ὅτι ἐδὲ ὑγιὲς ἔτε ἡ μήτηρ, ἔτε οἱ τῷ Ἀμμανίαν ποροφῆται
 ἔλεγον. Διογ. Ἀλλὰ τὸ ψεύδος αὐτῷ ἐκ ἀχρηστόν σοι, καὶ
 Ἀλέξανδρε, πορὸς τὰ πράγματα ἐχέτω. πολλοὶ γὰρ ὑπέπνευ-
 σον, θεὸν εἶναι σε νομίζοντες. ἀπὸρ εἰπέ μοι, τίς τίς πο-
 σαύτῳ ἀρχὴν καταλέλοιπας; Ἀλέξ. Οὐκ οἶδα, ὦ Διογῆ

ἔτι γὰρ ἐφάσα ὀπίσκειται τι θεῶν αὐτῆς, ἢ τοπομόνον,
 ἐτι ὀποθνήσκων, Περδίκκα τὸν δακτύλιον ἐπέδωκε· πλὴν
 ἀλλὰ τί γέλας, ὦ Διόλῃς; Διογ. Τὶ γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνή-
 θην, οἷα ἐποίει ἡ Ἑλλάς; ἀρτί σε παρειληφότε τὴν ἀρχὴν,
 κολακάζοντες, καὶ προσάττω αἰρέμενοι, καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τὰς
 Βαρβάρους· οἷοι δὲ καὶ ποῖς δώδεκα θεοῖς προσιδούτες, καὶ νεῶς
 οἰκοδομέμενοι; καὶ θύοντες, ὡς δράκοντος ὑψ. ἀλλ' εἰπέ μοι,
 πῶ σε οἱ Μακεδόνες ἔθαψαν; Ἀλέξ. Ἐτι ἐν Βαβυλωνίᾳ κεί-
 μαι, ζήτω ταύτῃ ἡμέρᾳ· ὑπὸ χρεῖται δὲ Πτολεμαῖος ὁ
 ὑπασις; ὡς ποτε ἀγάγῃ χορὴν ἀπὸ τῆς Θορύβων τῆς ἐν
 πόσιν, εἰς Αἴγυπτον ἀπαγαγών με; θάψαν ἐκεῖ; ὡς γε-
 νοίμην εἰς τῆς Αἴγυπτίως θείων. Διογ. Μὴ γελάσω; ὦ Ἀ-
 λέξανδρε, ὁρῶν ἐν Ἀΐδε ἐτι σε μαυραῖοντα, καὶ ἐλπίζοντα
 Ἀντισβιν ἢ Ὀσίειν χρεῖσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὴ, ὦ θεοό-
 πατε, μὴ ἐλπίσῃς· ἐγὰρ θέμις, ἀνελθεῖν τινα τῆς ἀπαξ ἁγ-
 γλῶσάπων τὴν λίμνην, καὶ εἰς τὸν εἶσω τῷ σομῆς παρελθόν-
 των. ἐγὰρ ἀμείλις ὁ Αἰακὸς, ἐδ' ὁ Κέρβερος δυνάστηφόνητος·
 ἡκεῖνα δὲ ἡδῶς αὐτὸν μάθοιμι πᾶσι σε, πῶς φέρεται, ὁπότ'
 αὐτὸν ἐνοήσῃς; ὅσῳ δυνάμει ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν, ἀφίξαι;
 σωματοφύλακας, καὶ ὑπασις; καὶ σαφάπας; καὶ χρυσὸν το-
 σῆτον, καὶ ἔσθῃ πρόσκυμα; καὶ Βαβυλωνίαν, καὶ Βαβῆαν, καὶ
 τὰ μεγάλα θηρία; καὶ τιμὴν καὶ δόξαν; καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι;
 ἑλαινόμενα, ἡγεμονίαν ταυρίαν λυκὴν τὴν κεφαλὴν; πορ-
 φυρίδα ἐμπιπορπημῶν. ἐλπίζει ταῦτα σε ἰσθὶ τὴν μνή-
 μῃν ἰόντα; τί δακρύεις, ὦ μάταιε; ἐδὲ ταῦτα σε ὁ σο-
 φὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδυσε, μὴ οἶδαι βίβλαια εἶναι τὰ πα-
 ρὰ τῆς τύχης; Ἀλέξ. Σοφὸς ἀπάπων ἐκεῖνος κολακῶν ἐπι-
 τειπτότατος ὢν, ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα
 μὴ ἦσσι παρ' ἐμῶν, οἷα δὲ ἐπέσθην, ὡς δὲ κατεχρήτο με
 τῇ θεῇ παιδείᾳ φιλοτιμία, θωπεύων καὶ ἐπαινῶν, ἀρτί μὴ
 ἐπὶ τὸ κάλλος; ὡς καὶ τὰ το μέρους ὅν ταχθεῖ, ἀρτί δ' ἐπὶ τὰς

πορταίς, καὶ τὸν πλῆκτον. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν καλὸν
 εἶναι, ὡς μὴ αἰχμαλωτῇ καὶ αὐτὸς λαμβάνων. γόνις ὁ Διό-
 γνης ἀνδρῶπος, καὶ τεχνίτης. πλὴν ἀλλὰ τὸτόγε ὑπολέ-
 λαυκα αὐτὸ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς ἐπὶ μεγίστοις
 ἀγαθοῖς, ἃ κατεπιδμήσω μικρῷ γε ἔμφορτον. Διογ. ἀλλ'
 οἶδα ὃ δράσεις. ἄκος γάρ σοι τῆς λύπης ὑποθήσομαι. ἐπεὶ
 ἐπαυθῆσθαι ἐλλέβορος ἐφύεται, σὺ δὲ, καὶ τὸ Λήθης
 ὕδωρ χαλδὼν ἐπασπασάμενος πίε, καὶ αὖθις πίε, καὶ πολ-
 λάκις. ἔγω γὰρ αὖ παύσῃ ἐπὶ τοῖς Ἀρειστέλεις ἀγαθοῖς
 ἀνὴρ μῆκος· καὶ γὰρ καὶ Κλεῖτον ἐκείνον ὁρῶ, καὶ Καλλιθέ-
 νη, καὶ ἄλλους πολλούς ἐπὶ σὲ ὁρμῶντας, ὡς ἔχασπασαντο,
 καὶ ἀμυνάμεντό σε ὡς ἔδρασας αὐτός. ὥς τινὲς ἑτέρων σὺ
 παύτῳ βιάδιζες. καὶ πῖνε πολλάκις, ὡς ἔφην.

Ἀλέξανδρε, καὶ Φιλίππε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

ΝΥΝ μὲν ὁ Ἀλέξανδρε, ἐκ αὐτοῦ ἔξαρκος ἄνθρωπος, μὴ ἐκ
 ἐμὸς υἱὸς εἶναι. ἐγὼ γὰρ αὐτὸν ἐπεθήκεις, Ἀμμωνός γε ὦν.
Ἀλέξ. Οὐδ' αὐτὸς ἠγνόουν ὁ πάτερ, ὡς Φιλίππε τὸ Ἀμμωνί-
 υἱὸς εἶμι. ἀλλ' ἐδεξάμεν τὸ μαῖνόμεν, ὡς χησίμων ἐς τὰ
 πράγματα οἰόμενος εἶναι. **Φίλ.** Πῶς λέγεις; χησίμων ἐδό-
 κη σοι τὸ παρέχειν σεαυτὸν ἑξαπατηθισόμενον ὑπὸ τῷ προ-
 φητῇ; **Ἀλέξ.** Οὐ τὸτο. ἀλλ' οἱ βάρβαροι κατεπλάγησάν με,
 καὶ ἐδείξεν ἐπὶ ἀνδρίατο, οἰόμενοι θεῶν μάχεσθαι. ὥς ῥῆθον
 ἐκράτειν αὐτῷ. **Φίλ.** Τίνων ἐκράτεις σύ γε ἀξιωμαχῶν ἀν-
 δρῶν, ὅς δειλοῖς ἀεὶ συνωλέχθης, τοξάερα, καὶ πελταερα, καὶ
 γιγρῆα οἰσύνειν προβεβλημένοις; Ἐλλύων κρατεῖν ἔργον ἴω;
 Βοιωτῶν, καὶ Φωκέων, καὶ Ἀθιωτίων, καὶ τὸ Ἀρκάδων
 ὀπλιτικῶν, καὶ τινὲς Θεταλίων ἵππων, καὶ τὰς Ἡλείων ἀπορτι-

545,

ταῖς, καὶ τὸ Μαστιγίων πέλτασικόν, ἢ Θράκας, ἢ Γίλλυρας,
ἢ καὶ Παίονας χειρώσασθαι. ταῦτα μεγάλα. Μήδων δὲ, καὶ
Περσῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ χυσοφόρων ἀνδρῶπων, καὶ
ἄβρων, ἐκ οἷσα ὡς πορὶ σὲ μύριοι μῦ' Κλειάρχου ἀνελθόν-
τες, ἐκράτησαν, ἐδ' εἰς χεῖρας ὑπομεινάτων ἐλθεῖν ἐκείνων,
ἀλλὰ πρὶν ἢ τὸ ξόσμα εἰσπνεῖσθαι, φυγόντων; Ἀλέξ. Ἀλλ'
οἱ Σκύθαι γε ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλέφαντες, ἐκ δὲ κατα-
φρόνητόν τι ἔργον. καὶ ὁμῶς ἐδ' ἔχρησας αὐτοῖς, ἐδὲ προσδοκίαις
συνέμφορος τὰς νίκας, ἐκράτην αὐτῶν, ἐδ' ὀπαύκησα πῶπο-
τε, ἢ ὑποχόμφορος ἐφ' οὐσάμην, ἢ ἄπιστον ἐπαρχά τι τῷ νικῶν
οὐκ ἔστι. καὶ τὰς Ἑλλήνας δὲ, τὰς μὲν, αὐαίματι παρέλαβον.
Θηβαίους δὲ, ἴσως ἀκέραις ὅπως μετῆλθον. Φίλ. Οἶδα ταῦτα
πάντα. Κλεῖτος γὰρ ἀπήγγειλέ μοι, ὃν σὺ τῷ δορατίῳ δι-
δάσας μεταξὺ δειπνῶντα, ἐφ' οὐδύτας, ὅτι με πορὶ τὰς σὰς
παρχαῖς ἐπαινέσαι ἐπύλμησε. σὺ δὲ καὶ τὴν Μαικεδονικὴν χλα-
μύδα κατεπλαβῶν, καὶ δὴ ὡς φασὶ μετ' ἐνδύς, καὶ τῶν ὀρ-
θῶν ἐπέθε, καὶ προσκυκνῆσθαι ὑπὸ Μαικεδόνων, ὑπ' ἐλθόν-
των ἀνδρῶν ἡξίει. καὶ τὸ πάντων γελῶσθαι, ἐμὲ μὲν τὸ ἴδῃ
νικηκῆσθαι. ἐγὼ γὰρ λέγειν ὅσα ἄλλα ἐπαρχας, λίαν συγ-
κατακλείων πεπαιδευμένους ἀνδρας, καὶ γὰρ μὲν ποιεῖς γαμῶν,
καὶ Ἡφαιστῖονα ὑπεραγαπῶν. ἐν ἐπὶ ἡνῆσα μόνον ἀκέραις, ὅτι
ἀπέχε τῆς τῷ Δαρείῳ γυναικὸς καλῆς ἔσης, καὶ τῆς μητρὸς αὐ-
τῆς, καὶ ἴδῃ θυγατρῶν ἐπιμελήθης. βασιλικὰ γὰρ ταῦτα.
Ἀλέξ. Τὸ φιλοκίνδυνον δὲ ὦ πάτερ ἐκ ἐπαινεῖς, καὶ τὸ ἐν ὀ-
χυδράκας πρῶτον κατὰ ἄλῃσθαι εἰς τὸ ἐν τῷ τείχεος, καὶ ποσαῦ-
τα λαβεῖν φαύματα; Φίλ. Οὐκ ἐπαινῶ τὸ ὦ Ἀλέξανδρε.
ἐχ' ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἷμαι καὶ τιφώσκειν ποτὲ τὸν βασιλεῖα,
καὶ προσκινδυνεύειν τῷ στρατῷ, ἀλλ' ὅτι σοι τοῖς τῷ ἡκίστα συνέφε-
ρι. θεὸς γὰρ εἶναι δοκῶν, εἰ ποτε φωδεῖς, καὶ βλέποις σε
φοράδιον τῷ πολέμῳ ἐκκομίζόμενον, αἵματι ρεόμενον, οἷμα
ζοῖτα ὅπῃ τῷ φαύματι, ταῦτα γέλω; καὶ ποῖς ὀρώσει, καὶ δ

Ἄμμιον, γένης, καὶ ψυδόμεναις ὑλέγχεται, καὶ οἱ προσήταις
 κόλακες. ἢ τίς ἐκ αὐτῶν ἐγέλασεν ὁρῶν τὸν τῷ Διὶ ὑπὸν
 ποφυγῶντα, δέμνιον ἦν ἰαξῶν βοηθεῖν; καὶ μὴ ἦν ὁ
 πότε ἦδη τέθνηκας, ἐκ οἷοι πολλὰς εἶναι τὰς τῶν προσπειρή-
 σιν ἐκείνῳ ἐπιπετομύητας, ὁρῶντας τὸν νεκρὸν τῷ θεῷ ἐκ-
 τάλῳ κείμνον, μυδαίντα ἦδη, καὶ ἐξωδυνότα. καὶ τόμον
 σωμάτων ἀπάντων; ἄλλως τε τὸ χρησίμῳ ἢ ἔφης Ἀλέ-
 ξανδρε, τὸ δὲ τὰτο κρατεῖν βράδιως, πολὺσε τῆς δόξης
 ἀφαιρεῖτο ἦν καταρθεμύων, πᾶν ἦν ἐδόκει ἄνδεις ὑπὸ θεῷ
 γίνεσθαι δοκῶν. Ἀλέξ. Οὐ ταῦτε φρονέουσιν οἱ ἀνδραπο-
 ποδὲ ἐμῷ, ἀλλ' Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ ἐνάμιλλον τιθέασί
 με, καί ποι τῶν Ἀργείων ἐκείνῳ, ἔθαρτε ἐκείνων λαβόν-
 πες, ἐγὼ μόνος ἐχειρῶσάμην. Φίλ. Ὅρῳ ὅτι ταῦτε ὡς ὑὸς
 Ἄμμιος λέγεις, ὡς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ παρὰ βασιλεὺς
 σεαυτὸν, καὶ ἐκ αἰσχρῆς ὡς Ἀλέξανδρε; εἰδὲ τὸν τύπον ὅπου
 μαθήσῃ, καὶ γνώσῃ σεαυτὸν, καὶ σωῆς ἦδη νεκρὸς αὐτῷ;

Διογένης, καὶ Ἡρακλῆς.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

Ὅτ' Ἡρακλῆς ἑστὶς ἔστιν, ἔμμεν ἄλλος μὰ τὸν Ἡρα-
 κλεῖα. τὸ πόρος, τὸ ῥόπαλον, ἡ λεωνίη, τὸ μέγεθος, ὅλος
 Ἡρακλῆς ἔστιν. εἶπα τέθνηκε Διὶς ὑὸς αὐτῶν; εἰπέ μοι ὦ καλῆ-
 ιστα, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔδωκεν ἑστῆν ὡς θεῷ. Ἡρ.
 Καὶ ὁρθεῖς ἔδωκεν αὐτὸς μὴ ἦν ὁ Ἡρακλῆς ἐν ἐρασὶ τοῖς θεοῖς
 σμιένει, καὶ ἔχει καλίσσῃσιν Ἡβλῳ. ἐγὼ δ' εἶδον ἐμὲ αὐ-
 τῷ. Διογ. Πῶς λέγεις εἶδον τὸ θεῷ; καὶ δυνατὸν ἐξ ἡμι-
 σίας μὴ τινα θεῶν εἶναι, πεθναῖαι δὲ τῷ ἡμίσει; Ἡρακ.
 Ναί. καὶ ἦν ἐκείνος τέθνηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ. Διογ.
 Μακάριον, ἀνταυρόν σε τῷ Πλάτῳ παρέδωκεν αὐτὸς ἐαυτῷ,

καὶ σὺ νῦν αὐτὸ ἐκείναι νεκρὸς εἶ. Ἡ'ρα. Τὰς τότῃ. Διογ. Πῶς
 ἐν ἀκείβῃς ὦν ὁ Αἰακὸς, ἐκ ἔγνωσε μὴ ὄντα ἐκεῖνον, ἀλλὰ
 παριδίξατο ὑποβολιμαῖον Ἡ'ρακλέα παρόντα; Ἡ'ρα. Ὅτι ἐφώ-
 κειτο ἀκείβῳς. Διογ. Ἀληθῆ λόγους, ἀκείβῳς ἦδ', ὥς αὐτὸς
 ἐκεῖνος εἶναι· ὅρα γὰρ μὴ τὸ ἐναντίον ὅξῃ. σὺ μὲν εἶ ὁ Ἡ'ρα-
 κλῆς, τὸ δὲ εἰδῶλον γιγάμηνκε πῦν Ἡ'βλῳ φθῶν τοῖς θεοῖς.
 Ἡ'ρα. Θρασὺς εἶ, καὶ λάλος. καὶ εἰ μὴ παύσῃ σκώπτων ἐς ἐμέ
 εἰση αὐτίκα οἷε θεὸς εἰδῶλόν εἰμι. Διογ. Τὸ μὲν τόξον γυρ-
 μῖον, καὶ πρόχειρον. ἐγὼ δὲ, τί αὖ ἐτι φοβοίμην σε, ἄπαξ πε-
 θιέναι; ἀπὸρ εἶπέ μοι πρὸς τὸ σὲ Ἡ'ρακλῆες, ὅποτε ἐκεῖνος
 ἔζη, σωτὴς αὐτοῦ, καὶ τότε εἰδῶλον ὦν; ἢ εἰς μὲν ἦτε φθῶν τὸν
 βίον, ἐπεὶδ' ἀπεθανέτε, διαιρεθέντες, ὁ μὲν, ἐς θεὸς ἀπέ-
 πτατο, σὺ δὲ τὸ εἰδῶλον, ὥσπερ εἰκὸς ἐγώ, εἰς ἄλγεα πάρει;
 Ἡ'ρα. Ἐχλὼ μὲν μὴδ' ὑποκρίσασθαι πρὸς ἀνδρα ὀπίπιδος ἐρι-
 χελέντα. ὅμως δ' ἐν καὶ τὰτ' ἀκασον. ὅπόσον μὲν Ἀμφιτρυῶντι
 ἐν τῷ Ἡ'ρακλεῖ ἐγώ, τῷ τὸ πέθικε, καὶ εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖνον παῖ. ὁ
 δὲ ἐγὼ τὸ Διὸς, ἐν ἑρανῶ σιμάει τοῖς θεοῖς. Διογ. Σαρῶς
 οὐν μαρτυρῶ. δύο ἦδ' φῆς ἔτεκεν ἡ Ἀλκμήνη καὶ τὸ αὐτὸ Ἡ'ρα-
 κλέας, τὸν μὲν, ὑπ' Ἀμφιτρυῶντι, τὸν δὲ, φθῶν τῷ Διὶ. ὥς
 ἐλελήθαιτε δίδυμοι ὅσπερ ὁμομήτριοι. Ἡ'ρα. Οὐκ ὦ μάταια.
 ὁ ἦδ' αὐτὸς ἀμφὼ ἦμῃ. Διογ. Οὐκ ἔστι μαθεῖν τῷτο ράδιον,
 σιωπῆτος δὴ ὄντας Ἡ'ρακλέας, ἐκτὸς εἰμὶ ὥσπερ ἵπποκρέπει-
 ρός τις ἦτε, εἰς ἐν συμπεφυκότες, ἀνδρωπος, καὶ θεός. Ἡ'ρα.
 Οὐ ἦδ' καὶ πάντες ἔπω σοι δοκῶσι συγκείσθαι ἐκ δυοῖν, ψυχῆς,
 καὶ σώματος; ὥς τί τὸ καλὺν ὅξῃ, τὴν μὲν ψυχὴν ἐν ἑρανῶ
 εἶναι, ἥπερ ἐγὼ ἐκ Διὸς, τὸ δὲ θνητὸν ἐμέ, φθῶν τοῖς νεκροῖς;
 Διογ. Ἀλλ' ὦ βέλτιστε Ἀμφιτρυωνιάδῃ, καλῶς αὖ παῦτ' ἐλε-
 γες, εἰ σῶμα ἦδα. νῦν δὲ ἀσώματον εἰδῶλον εἶ. ὥς κινδύ-
 νους ἔτι πλεον ἠδὴ ποιῆσαι τὸν Ἡ'ρακλέα. Ἡ'ρα. Πῶς ἔτι
 πλεον; Διογ. Ὡς δὲ πῶς. εἰ ἦδ' ὁ μέν τις ἐν ἑρανῶ, ὁ δὲ,
 παρ' ἡμῖν σὺ τὸ εἰδῶλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν Οἴτρῃ, κόπεις ἠδὲ θύ-
 σεις.

αἶμον, ἥϊα δὴ πάντα γίνεται, καὶ σκοπεῖ ὄντινα δὴ πατή-
 ρα ἥϊτον ὀπιονήσεις τῷ σώματι. Ἦρα. Θρασύς τις εἶ, καὶ
 σεφιστής. τίς δὲ καὶ ὧν τυγχάνεις. Διογ. Διογῆρος τὸ Σι-
 κωπέως εἰδωλόν. αὐτὸς δὲ, ἔμὰ Δία μετ' ἀθανάτοισι
 θεοῖσιν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις νεκρῶν σῶεμι, Οἴμῃρα, καὶ
 πῶς ποσαύτης φουδολογίας καταγελῶν.

Μενίππε, καὶ Ταύταλε.

Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ .

ΤΙ' ἔλαίς ὦ Ταύταλε; ἢ τί σιαντὸν ὀδύρῃ, ὅπῃ τῇ λι-
 μνῇ ἐσῶς; Ταύτ. Ὅτι ὦ Μενίππε ὑπόλωλα ὑπὸ τῷ
 δίφῳ. Μενί. Οὕτως ἀργὸς εἶ, ὥς μὴ ἐπακύψας πιεῖν, ἢ καὶ νῆ
 Δί' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρὶ; Ταύτ. Οὐδεν' ὀφείλος, εἰ
 ὀπκύψαμι. πόλ' γαίρ ἤδ' τὸ ὕδωρ, ἐπειδὴν προσιόντι αἰδῆται
 με. ὡς δὲ ποτε καὶ ἀρύσσωμαι, καὶ προστενέγκω τῷ σώματι, καὶ
 φθαῖν βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ ἄρ' ἤδη δακτύλων ἄρ' ῥυτίδα,
 καὶ οἷδ' ὅπως, αὐτίς ὑπολείπει ξηρὰ τὴν χεῖρά μου. Μενί.
 Τεράσιόν τι πάχεις, ὦ Ταύταλε. ἀπὲρ εἰπέ μοι, τί γὰρ καὶ
 δὲν τὸ πιεῖν; ἔγὰρ σῶμα ἔχεις, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐν Λυδία
 περὶ θάπται, ὅπερ καὶ πεινῇ, καὶ διψῇ ἐδωάτω. σὺ δὲ ἢ
 ψυχὴν, πῶς αὖ ἐτι ἢ διψῆς, ἢ πίσις; Ταύτ. Τῆτ' αὐτὸ ἢ κέ-
 λασίς ὅστι, τὸ διψῇ με τὴν ψυχὴν, ὥς σῶμα ἔσται. Μενί.
 Ἀλλὰ τί το μὲν ἔγω πιστεύσομαι, ἐπεὶ φῆς τῷ δίφῳ κολλάζεσθαι.
 τί δ' ἄν σοι τὸ δεινὸν ἔσαι; ἢ δέδωκας, μὴ ἐνδεία τὸ ποτὲ δοπο-
 δαίης; ἔχ' ὅρῳ ἤδ' ἄλλον μὲν τῶν Αἰδῶν, ἢ θανάτου ἐντεῦθεν
 εἰς ἔπειρον τόπος. Ταύτ. Ὅρθῶς μὲν λέγεις. καὶ τί το δ' ἔν μέρ-
 ος πῶς καταδίχης, τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν, μηδὲν διόμμεν.
 Μενί. Ληρεῖς ὦ Ταύταλε, καὶ ὥς ἀληθῶς ποτὲ δεῖσθαι δοκεῖς,
 ἀκράτεια ἐλλεβόρου, νῆ Δία, ὅστις τὸν ἀντίον τοῖς ὑπὸ τῇ λυτ-

πύοντων κυνῶν διδηγμένους πέπονθας, ἔ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ πῶν
δύσαν πειροβημένος. Ταῦτ. Οὐδὲ τὸν ἐλλέβορον, ὃ Μορίπ-
πε, ἀσάινομαι πιεῖν, ἄροτό μοι μένον. Μορ. Θάρρει ὦ
Ταῦταλε, ὡς ἔτε σὺ, ἔτε ἄλλος πίνεται τῇ νεκρῶν· ἀδύ-
νατον γάρ. καίτοι ἔ πάντες, ἄσπερ σὺ, ἐκ καταδίκης δι-
ψῶσι, τὸ ὕδατος αὐτὸς ἔχ ὑπομείνοντος.

Μορίππε, ἔ Εἰρμῆ.

Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ.

ΠΟῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν, ἢ αἱ καλά, ὦ Εἰρμῆ; ξυνάγῃ
σόν με νέκυον ὄντα. Εἰρμ. Οὐ χολή μοι, ὦ Μορίππε.
πλὴν κατ' ἐκεῖτο αὐτὸ ἀπόβλεψον, ὡς ὅπῃ τὰ δεξιὰ, εἴθα
Γ' ἀκινδύστε ἔστι, καὶ ὁ Νάρκισσος, καὶ Νιρόδης, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ
Τυρῶν, καὶ Εἰλότης, καὶ Λύδα, καὶ ὅλως, τὰ ἀρχαῖα καὶ πᾶσι.
Μορ. Ὅσα μόνον ὄρα, καὶ κρᾶνία, τῇ σαρκῶν γυμνῇ, ὁμοία
καὶ πολλὰ. Εἰρμ. Καὶ μὴν ἐκεῖνα ἔστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ
θαυμάζουσι τὰ ὅσα, ὡς σὺ εἰπας καταφροεῖν. Μορ. Ὅμως
τίω Εἰλότη μοι δεῖξον. ἔ ἦδ' αὖ δαχτυλίω ἔγωγε. Εἰρμ. Τε-
τὶ τὸ κρᾶσιόν ἢ Εἰλότη εἰσίν. Μορ. Εἶτα αἱ χίλιαι νῆες ἔχ τῶ
το ἐπληρώθησαν, ἔξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος; καὶ τοσούτοι ἐπε-
σον Ἑλλήνες καὶ βάρβαροι; καὶ τοσούτοι πόλεις ἀνάστασι γε-
γόνασιν; Εἰρμ. Ἀλλ' ἐπ' εἶδες, ὦ Μορίππε, ζῶσαν τίω γυ-
μῆκα. ἔφης γάρ αὖ καὶ σὺ, ἀσπείρητον εἶναι, τοιῷδ' ἀμφὶ
γυμνακί, πολλὴν χρόνον ἄλγιστα πάχειν. ἐπεὶ καὶ τὰ αὖθι ξη-
ρὰ ὄντα, εἰς βλέποι ὑποβεβληκότα τίω βαφίω, ἀμφοτε-
ροῖν δόξει. ὅτε μόντοι αἰδεῖ, καὶ ἔχει πῶν χροιά, καὶ
ἀλλισαῖ ἔστιν. Μορ. Οὐκ ἔστι τὸ ὦ Εἰρμῆ θαυμάζω, εἰ μὴ συ-
νίσταν οἱ Ἀχαιοὶ ὥδε πρᾶγματος, ἔπως ὀλιγοχρόνιον, καὶ ῥα-
δίως ἀπικυδέντος παύοντες. Εἰρμ. Οὐ χολή μοι, ὦ Μορίπ-
πε.

πα, συμφιλοσοφῆῖ σοι ὥς ἐπληξάμηνος τέποι, εὔθ' αὖ
ἐθέλῃς, κείσο καταβαλὼν σεαυτὸν. ἐγὼ δὲ τὴς αἰῆος τε-
κρὺς ἦδη μετελεύσομαι.

Μερίππε, Αἰακὲ, Πυθαγόρῃ, καὶ Σωκράτῃ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΠΡὸς τὸ Πλέππος, ὦ Αἰακὲ, περὶλήνισαί μοι τὰ ἐν
Αἴθρῃ πάντα. Αἰ. Οὐράδιον, ὦ Μερίππε, ἅπαντα.
ὅσα μὲντοι κεφαλαιώδη, μάλιστα. Οὐποσὶ μὲν, ὅτι Κέρ-
βερός ἐστιν, οἶδα, καὶ τὸν πορθεμένα τέποι, ὅς σε διεπέρασε, καὶ
τὴν λήμην, καὶ τὸν Πυρριφλεγέδοντα ἦδη εἰώρας ἐστῶν.
Μερί. Οἶδα ταῦτα καὶ σὶ, ὅτι πυλωρεῖς. καὶ τὸν βασιλεῖα εἶ-
δον, καὶ τὴς Εὐκλειῆς. τὴς δ' αὐθράπης μοι τὴς πάλαι δείξον,
καὶ μάλιστα τὴς ἐπισήμης αὐτῶν. Αἰ. Οὐτος μὲν Ἀγαμέμνων,
ἔπος δ' Ἀχιλλεύς, ἔπος δὲ Ἰδομενεύς πλησίον, ἔπειτα Ὀ-
δυσσεύς, εἶτα Αἴας καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων.
Μερί. Βαβαῖ Ὁμήρῃ, οἷά σοι τῶν ῥαφιδῶν καὶ κεφάλαια χα-
μαὶ ἐρρίπται, ἀγνώστα καὶ ἀμορφα, κόπεις πάντα, καὶ λῆρος πο-
λύς. ἀμύλην ὥς ἀληθῶς κάρηνα. ἔπος δὲ, ὦ Αἰακὲ, τίς
ἔστιν; Αἰ. Κυρὸς ἐστιν, ἔπος δὲ Κροῖσος, καὶ παρ' αὐτοῦ Σαρδα-
νάπαλος. ὁ δ' ὑπὲρ τήνδε Μίδας, ἐκεῖνος δὲ Ξέρξης. Μερί.
Εἶτα σὶ, ὦ κάθαρμα, ἢ Ἑλλάς ἐφείττε, ζώοντι μὲν
τὸν Ἑλλείποντον, ἔχ' δὲ τῶν ὁρῶν πλεῖν ἐπιθυμῶντα; οἷος δὲ
καὶ ὁ Κροῖσός ἐστι; τὸν Σαρδανάπαλον δὲ, ὦ Αἰακὲ, πατά-
ξαι μοι καὶ κόρης ἐπιτρέψον. Αἰ. Μνηστῶς, ἔχ' ἄρ' ὤφεις ἴδω
αὐτὴ τὸ κρανίον, γυναικείον ὄν. Μερί. Οὐκ ἔν, ἀλλὰ προστύ-
ξομαί γε πάντως ἀνδρογυνῶν ὄντι. Αἰ. Βάλε σοὶ ἐπιδείξω καὶ
τὴς σοφύς; Μερί. Νὴ Δία γε. Αἰ. Πρῶτος ἔπος σοι ὁ Πυ-
θαγόρῃς ἐστι. Μερί. Χαῖρε ὦ Εὐφορβε, καὶ Ἀπολλῶν, ἢ ὅτι

πὺ ἐθέλης. Πυθ. Νὴ, καὶ σύ γε ὦ Μοίρῃ πε. Μοί. Οὐκ ἔτε
 χρυσὸς Ὀμηρὸς ὁρᾷ σοι; Πυθ. Οὐ γὰρ, ἀλλὰ φέρε ἰδῶ, εἴτε
 σοι ἐδώδιμον ἢ πύρρον ἔχει. Μοί. Κυάμας ὦ γὰρ δὲ, ὥς ἐ
 πὸ σοι ἐδώδιμον. Πυθ. Δὸς μοῖον, ἀλλὰ ὅδε τεκροῖς δόγ
 ματα. ἑμαθον γὰρ, ὥς ἐδόν ἴσον, κύαμοι, καὶ κεφαλαὶ τε
 κνῶν ἐνθάδε. Αἱ. Οὗτος δὲ Σόλων, ὁ Ἐξηκεσίδης, καὶ Θα
 λῆς ἐκεῖνος, καὶ παρ' αὐτοῖς Πιπτακὸς, καὶ οἱ ἄλλοι, ἐπὶ δὲ
 πάντες εἰσὶν, ὥς ὁρᾷς. Μοί. Ἀλυποῖ ἐπὶ, ὦ Αἰακὲ, μό
 ροι καὶ φαιδροὶ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ ἀποδὲ πλείας, ὥσπερ ἐγκρυ
 φίας ἄρτος, ὁ ταῖς φλυπταίαις ὅλος ἐξέλωθηκός, τίς ὅστις;
 Αἱ. Ἐμπεδοκλῆς, ὦ Μοίρῃ πε, ἡμίφθορος ὅσοι τῆς Αἰτίας
 παρών. Μοί. Ὡς χαλκόπῃ βέλτετε, τί παθὼν σαυτὸν ἐς
 τὰς κρατῆρας ἐνέβαλες; Εἰμ. Μιλαγχολία τις, ὦ Μοίρῃ
 πε. Μοί. Οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ κενόδοξία καὶ τύφος, καὶ πολλὴ
 κόρυς, ταῦτά σε ἀπλώθρακωσεν αὐτοῖς κρηπίσιν καὶ ἄξιον
 ὄντα, πλὴν ἄλλ' ἐδόν σε τὸ σόφισμα ὤνησεν, ἐφωράδης γὰρ
 τεθνεώς. ὁ Σωκράτης δὲ, ὦ Αἰακὲ, πᾶποτε ἀρά ὅστις; Αἱ.
 Μετὰ Νέστωρος καὶ Παλαμίδος ἐκεῖνος ληρεῖ τὰ πολλὰ. Μοί.
 Ὅμως ἐβελόμβη ἰδεῖν αὐτὸν, εἴπῃ ἐνθάδε ὅστις. Αἱ. Ὅρᾷς
 τὸν φαλακρόν; Μοί. Ἀπαντες φαλακροὶ εἰσιν, ὥς παιπῶν
 αὐτῶν εἴη τὸ το γινώσκοντα. Αἱ. Τὸν σιμὸν λέγω. Μοί. Καὶ
 τῶν ὁμοίων, σιμοὶ γὰρ ἅπαντες. Σωκ. Εἰ μὲν ζητεῖς, ὦ Μοί
 ρῃ πε; Μοί. Καὶ μάλα, ὦ Σωκράτες. Σωκρ. Τί τὰ ἐν
 Ἀθῶναις; Μοί. Πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι. καὶ τὰ γε
 χήματα αὐτὰ, καὶ τὰ βαδίσματα εἰς διασάουτο τίς, ἄκροι φιλό
 σοφοι, μάλα πολλοί. τὰ δ' ἄλλα ἐώρακας, οἶμαι, οἷος ἡκε
 ῖν σοὶ Ἀρείσιππος, καὶ Πλάτων αὐτός, ὁ μὲν ὑποπνέων
 μύρον, ὁ δὲ πὺς ἐν Σικελίᾳ τυραννίης θεραπεύειν ἐκμαθὼν.
 Σωκρ. Περὶ ἐμὴ δὲ τί φροῦσιν; Μοί. Εὐδαίμων, ὦ Σωκρά
 τες, αὐθρῶπος εἰ. τὰ γε τοιαῦτα πάντες ἐν σε θαυμάσιον οἰοῦ
 νται ἀνδρὰ γενηθῆναι, καὶ πάντα ἐγινώσκοντα πάντες. δὲ γὰρ
 οἶμαι,

εἶμαι, τάλιθ' ἐς λέγειν, ὅδ' αὖ εἰδότε. Σωκρ. Καὶ αὐτὸς ἐφασκον ταῦτα πρὸς αὐτὰς, οἱ δὲ εἰρωνεύσαντες φάντο τὸ πρᾶγμα εἶναι. Μεν. Τίνας δὲ ἑτοίμους, οἱ ποῦ σέ; Σωκρ. Χαρμίδης, ὁ Μενίππε, καὶ Φαίδρος, καὶ ὁ τῷ Κλεινίῳ. Μεν. Εὐγε ὦ Σώκρατες, ὅτι κἀνταῦθα μέτει τὴν σαυτὴ τήνῃ, καὶ ἐκ ὀλιγορείς τῶν καλῶν. Σωκρ. Τί γὰρ αὖ ἄλλο ἡδίων πρᾶττοιμι; ἀλλὰ πλησίον ἡμῶν κατέκεισο, εἶδοκεῖ. Μεν. Μὲν Δι', ὅτι τὸν Κροῖσον, γὰρ καὶ Σαρδανάπαλον ἄπειμι, πλησίον οἰκίσαν αὐτῶν. τοῖκα γὰρ ἐκ ὀλίγα γελάττωμαι, οἰμωζόντων ἀκούων. Αἰ. Κἀγὼ ἡδὴ ἄπειμι, μὴ καί τις ἡμῶν νεκρῶν λάθῃ διαφυγῶν· τὰ πολλὰ δ' ἐσαυτίς ὅφρα ὦ Μενίππε. Μεν. Ἀπίθι. καὶ ταυτὶ γὰρ ἱκανὰ ὦ Αἰακί.

Χάρωνος, Μενίππε, καὶ Εἰρμῆ.

ΧΑΡΩΝ.

Α' Πόδος ὦ κατάρτατε τὰ πορθμῖα. Μεν. Βῶα, εἰ τὸ τό σοι ἡδίων ὢ Χάρων. Χάρ. Ἀπόδος φημί, αὐτὸ ὦν σε διαπορθμύσάμην. Μεν. Οὐκ αὖ λάβοις ὥσθ' ἵνα μὴ ἔχωτος. Χάρ. Ἐστὶ δὲ τις ὁβολὸν μὴ ἔχων; Μεν. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις, ἐκ οἷδα. ἐγὼ δὲ, ἐκ ἔχω. Χάρ. Καὶ μὴ ἀγξῶ σε νῆ τὸν Πλούτωνα ὦ μιαιφόν, ὡς μὴ ὀπασθῶς. Μεν. Κἀγὼ τῷ Εὐλώσῃ πατάξας, διαλύσω τὸ κρανίον. Χάρ. Μάτῃ αὖ ἔσθ' ἡ πεπλούκως πομπὴν πλῆν; Μεν. Οὐ Εἰρμῆς ὑπὲρ ἐμῶ σοι ὀπασθῶ, ὅς με παρέδωκέ σοι. Εἰρμ. Νῆ Δία δυνάμην, εἰ μέλλω γὰρ καὶ ὑπερβίβειν τῶν νεκρῶν. Χάρ. Οὐκ ὀπασθήσασαί σε. Μεν. Τίτω γὰρ εὐεκα νεωλκήσας τὸ πορθμῖον, ὥσθ' ἵνα μὴ ἄλλ' ἔγωγε μὴ ἔχω, πῶς αὖ λάβοις; Χάρ. Σὺ δ' ἐκ ἡδεις ὡς κομίζειν δέον; Μεν. Ἡδεῖν μὲν, ἐκ εἶχον δέ. τί ἔτι; ἐχέτω δὲ πῶς μὴ ὀπασθῶν; Χάρ. Μόνος ἔν' αὐχῆσαις προῖκα πεπλούκῃαι;

κεῖται; Μού. Οὐ ποῖκα ὦ βέλτιτε. καὶ γὰρ ἰωτῆσα, καὶ τῆς
κώπης ἐπελαβόμεν, καὶ ἐκ ἐκλαίων μόνος ἤδ' ἄλλων ἐπιβατῆρ.
Χάρ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὰ πορθμῖα. τὴν ὀβολὸν ἀποδῶναι σε
δεῖ. ἔγὰρ θέμις ἄλλως γνέσθαι. Μού. Οὐκὲν ἀπάγαγέ με
αὐθις εἰς τὸν βίον. Χάρ. Χαεῖς λέγεις, ἴσα καὶ πληγὰς ἐπὶ
τότῳ ᾧδ' αὖ τῷ Αἰετῷ προσλάβω. Μού. Μὴ ἐνόχλει ἐν. Χάρ.
Δείξον τί ἐν τῇ πύρρᾳ ἔχεις. Μού. Θέρμους εἰ θέλεις, καὶ τῆς
Ἐκάτης τὸ δεῖπνον. Χάρ. Πόθεν τότ' ἡμῖν ὦν Ἑρμῇ τὸν κῆρυκα
ἡγάγεις; οἶα δὲ καὶ ἐλάλει ᾧδ' αὖ τὸν πλὴν, ἤδ' ἐπιβατῆρ ἀπαύπων
καταγελῶν, καὶ ἐπισκώπτων, καὶ μόνος ἄδων, οἰμωζόντων
ἐκείπων. Ἑρμ. Ἀγνοεῖς ὦ Χάρων ὅποιον ἄνδρα διεπόρθμω-
σας; ἐλδ' ἄνδρον ἀκρεβῶς, κῆδονός αὐτοῦ μέλει. ἔπος ἔστιν ὁ
Μοῖσπος, Χάρ. Καὶ μὴν αὖ σε λάβω ποτέ. Μού. Ἀν λά-
βης ὦ βέλτιτε, δὶς δὲ ἐκ αὐτῶν λάβοις.

Διοχῆρος, καὶ Μαυσώλης.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

Ω Κάρ, ἐπὶ τίμῃ μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προ-
τιμάσθαι ἀξιοῖς; Μάυ. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὦ
Σινωπεῦ, ὅς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἡρῆα δὲ καὶ
Λυδῶν ἐνίων, καὶ νήσους δὲ τινὰς ὑπηγαγόμεν, καὶ ἄχρ' Μιλή-
την ἐπέβλεψα, τὰ πολλὰ τῆς Γωνίας καταστροφόμενος. καὶ καλὸς
ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοις καρπερός. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι
ἐν Ἀλικαρνασσῷ μνημεῖα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἡλί-
κον ἐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' ἔδδ' ἔπος εἰς κάλλος ἐξησκημένον,
ἵππων, καὶ ἀνδρῶν εἰς τὸ ἀκρεβέστατον εἰκασμένων λίθῃ τῇ
καλλίστῃ, οἷον ἔδδ' νεῶν εὐρὴ τις αὐτῶν ῥαδίως. ἔδοκ' αὖ σοι δικαίως
ἐπὶ τῇσι μέγα φρονεῖν; Διογ. Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς, καὶ
τῷ κάλλει, καὶ τῷ βάρει τῷ τάφῳ; Μάυ. Μὴ Δί' ἐπὶ τῇσι.

Διογ.

Διογ. Α'λλ' ὦ καλὲ Μαύσωλε, ὅτε ἡ ἰχὺς ἵτισοι ἐκείνη, ἢ
ἢ μορφή πάρεστιν. εἰ γὰρ τίνα ἐλοίμεθα δικαστὴν εἰς μορφῆς
πίερα, καὶ ἔχον εἰπεῖν τίτος σῶκα τὸ σὸν κρανίον προτιμῶν
αὐτὸ τῷ ἐμῷ. φалаκρά γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά; καὶ τὰς ὀδόντας ὁμοίως
προφαινομένη, καὶ τὰς ὀφθαλμούς ἀφηνήμεθα, καὶ τὰς ῥίνας ἀπο-
στειμώμεθα. ὁ δὲ τάφος, καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκεῖνοι λίθοι,
Ἀλικαρνασσοῦσι μὴ ἴσως ἐσὶν ἐπιδείκνυσθαι, καὶ φιλοτιμῶ-
σθαι πρὸς τὰς ξείνας, ὡς δὴ τι μέγα οὐκοδόμημα αὐτοῖς ἔστι.
σὺ δὲ ὦ βέλτερε, καὶ ὁρῶ ὅτι ἀπολαύεις αὐτῶν, πλὴν ἐν
μὴ τῷ φῆς, ὅτι μάλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ πλινθεῖσι λί-
θοις πιεζόμενος. Μαύ. Ἀτόνητα ἐν μοι ἐκείνα πάντα. καὶ
ἰσότιμος ἔσμαι Μαύσωλος, καὶ Διοχῆνης; Διογ. Οὐκ ἰσότι-
μος ὦ ἡμηναιότατε. καὶ γὰρ. Μαύσωλος μὴ γὰρ οἰμώζεται
μνηστικός τῷ ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς δαίμονες ἔπει. Διοχῆνης
δὲ καταγελάσεται αὐτῶν. καὶ τάφον ὁ μὴ, ἐν Ἀλικαρνασσῷ
ἔρεϊ ἑαυτῷ ὑπὸ Ἀρπημισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς κα-
τασκευάσμενος. ὁ Διοχῆνης δὲ; τῷ μὴ σώματος, εἰ καὶ τι-
τὰ τάφον ἔχει, καὶ οἶδεν. καὶ γὰρ ἐμίλετο αὐτῷ τέτατον λό-
γον δὲ τοῖς αἰετοῖς παρέχετο αὐτῷ καταλείλοιπον; ἀνδρὸς βίον
βιβιωτικῶς ὑψηλότερον, ὢ Καραῖν ἀνδραποδωδέσασθε, τῷ ἐν
μνήματος, ἐν βιβαιοτέρῳ χωρίῳ κατασκευάσμενος.

Νιρέως, Θερσίτης, καὶ Μενίππος.

ΝΙΡΕΪΣ.

ἸΔε δὲ Μενίππος ἔπει δικάσει, πότερος εἰς μορφῶν τε
ἔστιν. εἰπέ ὦ Μενίππε, καὶ καλῶς σοι δοκῇ; Μεν.
Τίτις δὲ καὶ ἐστὶ πρότερον οἶμαι; καὶ γὰρ τῷτο εἰδέναι. Νιρ.
Νιρέως, καὶ Θερσίτης. Μεν. Πότερος ὁ Νιρέως, καὶ πότερος
ὁ Θερσίτης; καὶ πῶς γὰρ τῷτο εἰδέναι. Θερ. Εἰ μὴ ἡδὴ τῷτο

ἔχω.

ἔχω, ὅτι ὁμοίός εἰμί σοι, καὶ εἶδόν τιλικῶτον διαφέρεις, ἡλί-
κον σε Ὀμηρος, ἐκεῖνος δ' τυφλὸς ἐπ' ἡρώων, ἀπαύτων εὐμορφό-
τατοι προσειπών. ἀλλ' ὁ φοβὸς ἐγώ, καὶ φειδὸς, εἶδόν χειρῶν
ἐφαύλω τῷ δικαστῇ. ὦρα δέ σοι ὦ Μοῦσ' ἵππε ὄντινα καὶ εὐμορ-
φώτερον ἦγῃ. Νῖρ. Εἰ μέγα τὴν Ἀγλαίας, καὶ Χάρωνος, ὅς
κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίου ἦλθον. Μοῦ. Ἀλλ' ἐχὶ καὶ ὑπὸ γλῶ-
σῃς οἶμαι κάλλιστος ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα, ὅμοια τὸ δὲ
κρανίον, ταύτη μοῖον ἄρα διακρίνοίτο ὑπὸ τῷ Θεοσίτε κρανίῳ,
ὅτι εὐδρυπτοι τὸ σόν. ἀλαπαδίδι γὰρ αὐτὸ, καὶ ἐκ ἀδρῶδης
ἔχεις. Νῖρ. Καὶ μὲν ἔρη Ὀμηρον, ὁποῖος ἔω, ὅποτε σιω-
πράτατον πῶς Ἀχαιοῖς. Μοῦ. Οὐεῖρατά μοι λέγεις. ἐγὼ δὲ
βλέπω ἃ καὶ συὸν ἔχεις. ἐκείνα δέ, οἳ τότε ἴσασιν. Νῖρ. Οὐκ ἔν
ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφώτερός εἰμι ὦ Μοῦσ' ἵππε; Μοῦ. Οὔτε σὺ,
ἢτε ἄλλος εὐμορφος. ἰσοτιμία γὰρ ἐν ἄδῃ, καὶ ὅμοιοι ἀπαύ-
τες. Θερ. Εἰ μοὶ μὲν καὶ τὸ ἰκανόν.

Ἐρμῆ, Χάρωνος, Κροίσου καὶ Σόλωνος, ἢ ὀπτηκοπῆτε.

Ε Ρ Μ Η Σ.

Τὶ γελᾷς ὦ Χάρων; ἢ τί τὸ πορθημεῖον ὑπολιπών, δι-
ουρὸν ἀνελήλυθας ἐς τὴν παρεῖσαν ἡμέραν, καὶ παύει εὐ-
δῶς ὀπτηχεῖται πῶς αὖτε πράγμασιν; Χάρ. Ἐπεθύμησα
ὦ Ἐρμῇ ἰδεῖν, ὁποῖα ἔστι τὰ ἐν τῇ βίῳ, καὶ ἃ πράττουσιν οἱ ἀν-
δρωποὶ ἐν αὐτῇ, ἢ τίνας στερέμους, πᾶντες οἱ μῶλ' ἔστι κα-
τιόντες παρ' ἡμᾶς. εἶδεις ἦν αὐτῷ ἀδαρυτὶ διέπλοσσαν. αἰ-
πιστάμηνος ἐν ᾧ καὶ τὸ Ἀῖδε καὶ αὐτὸς, ὡς καὶ ὁ Θεταλὸς ἐκεῖ-
νος κακίσκος, μίαν ἡμέραν λειπόμενος ἡρέδαι, ἀνελήλυθα
ἐς τὸ φῶς. καὶ μοι δοκεῖ ἐς δέον ἐντετυχηκέναι σοι. ξεναγή-
σεις γὰρ ἐγὼ οἶδ' ὅτι με ξυμπερινοσῶν, καὶ δείξεις ἕκαστα, ὡς
ὦ εἰδὼς ἀπαντα. Ἐρμ. Οὐ χολύ μοι ὦ πορθημεῦ. ἀπέρ-

χομαι γάρ τι ἔλαττοσύνῃς τῆς αἰῆς Διὶ τῷ αὐθροπικῷ,
 ὁ δὲ ὀξύθυμός περ ἐστὶ, καὶ δίδχα μὴ βραδυΐαντά με, ὅλον ὁ-
 μίτερον ἐάσῃ εἶναι, παρὰ δὲ τῷ ζῳῳ. ἢ ὅπερ τὸν Ἡφαιστοί-
 κω ὡς ἐποίησε, ῥίψῃ καὶ μετὰ τῶν ποδῶν δότῃ τῷ θεῷ
 σὺς βηλῶ, ὡς ὑποσκάζων, γέλωτα παρέχοιμι καὶ αὐτὸς οὐ-
 νοχοῶν. Χάρ. Περὶ ὅψιν ἐν μετὰ ἄλλως πλανώμενον ὑπὲρ γῆς,
 καὶ ταῦτα, ἐταῖρος, καὶ ξύμπλας, καὶ συνδύκτορος ὦν, καὶ μὴ
 καλῶς εἶχον ὁ παῖς Μαΐας ἐκείνων γένεσι μεμνημένοι, ὅτι μη-
 δὲ πώποτε σε ἢ αὐτὸν ἐκέλευσα, ἢ πρόσκαιρος εἶναι. ἀλλὰ
 λὰ σὺ μὴ ῥίγχεις ὅτι τῷ κατασφώματος ἐκταθείς, ὡς ἔτι
 καρπὸς ἔχων, ἢ εἴ τινα λάλον νεκρὸν εὔροις, ἐκείνῃ παρ-
 ὅλον τὸν πλῆν ἔχον. ἐγὼ δὲ παρὰ βύτης ὦν, τὴν δικαιοσύνην
 ἔλκων, ἐρίτω μόνος. ἀλλὰ πρὸς τῷ πατρὶ ὡς φίλτατον Ἐρ-
 μῆδιον, μὴ καταλίπῃς με. Θελήσῃ δὲ πᾶσι ἐν τῷ βίῳ ἀπα-
 τα, ὡς τι καὶ ἰδὼν ἐπαυλίζοιμι. ὡς γὰρ με σὺ ἀφῆς, ἔδον τῷ
 τυφλῶν διοίσω. καθάπερ γὰρ ἐκείνοι σφάλλονται διολιβαί-
 οντες ἐν τῇ σκότει, ἔτι δὲ καὶ γὰρ σὺ πάλιν ἀμβλυόωντες
 πρὸς τὸ φῶς. ἀλλὰ δὸς ὡς κυλλοῖτέ μοι ἐς αἰὲ μεμνησομένη
 τὴν χάριν. Ἐρμ. Τὸ τῷ πατρὶ, πληγῶν αἰτίον κατα-
 σφύεται μοι. ὁρῶ γὰρ ἤδη τὸν μετὸν τις θελήσῃς ἐκ
 ἀκόσμου πατάσῃς ἡμῖν ἐσόμενον. ὑπεργητέον δὲ ὅμως
 τί τῷ αὐτῷ καὶ πάθῃ τις, ὅποτε φίλος τις ἐν βιάζοιτο; Πάντα μὴ
 ἐν σε ἰδεῖν καθ' ἑκάστον ἀκριβῶς, ἀμύχανόν ὅσον ὡς πορτομαῦ.
 πολλῶν γὰρ αὐτῷ ἐτῶν ἢ ἔλαττοσύνῃς ἦν. εἴπερ ἐμὲ μὴ κηρύττειται
 δείσει, καθάπερ ἀποδραῖα ὑπὸ τῷ Διός. σὺ δὲ καὶ αὐτὸν κα-
 λύσει ἐνεργεῖν πᾶσι τῷ θεῷ ἔργα, καὶ τὴν Πλειόνοιο ἀρχὴν
 ζημιᾶν, μὴ νεκραγωγῆντα πολλὰ τῷ χρόνῳ. καὶ ὁ πελώριος Διὶ
 πρὸς ἀγανακτήσει, μὴ δ' ὀβολὸν ἐμπολῶν. ὡς δὲ τὰ κεφάλαια
 τῷ γιγνομένῳ ἰδῆς, τὰ ἤδη σκεπτέον. Χάρ. Αὐτὸς ὁ Ἐρμῆς
 ὅπως τὸ βέλτερον. ἐγὼ δὲ, ἔδον οἶδα τῷ ὑπὲρ γῆς, ξοῖός
 ὦν. Ἐρμ. Τὸ μὴ ὅλον ὡς Χάρων, ὑψηλὸς τις ἡμῖν ἔδει χα-

εἰς, ὡς ἀπ' ἐκείνου πᾶσι τ' ἰδοῖς. σοὶ δὲ εἰ μὴ εἰς τὸν Οὐρανὸν
 ἀνελθεῖν δυνατὸν ἔνι, ἐκ αὐτοῦ ἐκαμνον. ἐκ Θεωροπῆς ἣν αὐτὸς
 κρηβῶς ἀπαυα καθεύρας. ἐπεὶ δὲ εἰς θέμις ἐιδώλοισι ἀείξυ-
 οῦντα ὀπιβατοῦν τῇ βασιλείᾳ τῷ Διὶ, ὥρα ἡμῖν ὑψηλόν
 τι ὅρος Θεωροπῆν. **Χά.** Οἶδα ὡς Ἐρμὴ ἀπερ εἰώδα λέγειν
 ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴν πλέαμην; ὅπόταν γὰρ τὸ πνεῦμα κα-
 ταγίγῃ, πλαγία τῇ ὁδοῖ ἐμπέσῃ, καὶ τὸ κύμα ὑψηλὸν ἀρ-
 θῇ, τότε ὑμεῖς μὲν ὑπ' ἀγνοίας κελύεσθε τὴν ἐξόχῃν σεί-
 λαι, ἢ ἐνδοῦναι ὀλίγον τῷ ποδῶς, ἢ συνεκδραμεῖν τῷ πνέμα-
 τι. ἐγὼ δὲ, τὴν ἡσυχίαν ἀγειν Θεωροκλόμαι ὑμῖν. αὐτὸς
 ἦν εἰδέναι τὰ βελτίω. καὶ ταῦτα δὲ καὶ σὺ πρᾶττε, ὅποσα
 καλῶς ἔχειν ἐπιτίσεις, κυβερνήτης νυνὶ γε ὢν. ἐγὼ δὲ, ὡς περ
 ἐπιβάταις νόμος, σιωπῇ καθεῖδμαι, πάντα περὶ ὁμήρους κε-
 λῶσι τί σοι. **Ερ.** Ὁρθῶς λέγεις· αὐτὸς γὰρ εἴσομαι τί ποι-
 ῶν, καὶ ἐξορῆσω τὴν ἰκανὴν σκοπῶν. ἀρ' ἐν ὁ Καύκασος
 ἐπιπείσῃς, ἢ ὁ Παρνασσὸς ὑψηλότερος, ἢ ἁμφοῖν ὁ Ὀλύμπιος
 ἐκεινοσί; καὶ τοὶ εἰ φαῦλόν τι ἀπερνήδην εἰς τὸν Ὀλύμπου ἀ-
 πιδῶν. συγκαμῖν δὲ τί καὶ ὑπεργίγῃ καὶ σὲ δεῖ. **Χά.** Πρό-
 στατε· ὑπεργίγῃ ἣν ὅσα δυνατά. **Ερ.** Ὁμηρος ὁ ποιητής
 φησι, πῶς Ἀλκιῶς υἱέας, δύο καὶ αὐτὸς ὄντας, ἐτι παῖδας,
 ἐθελῆσαι ποτε τὴν Ὀσσαν ἐκ βάθρων ἀνασπάσαντας, ἐπιδεί-
 ναι τῷ Ὀλύμπῳ, εἴτε τὸ Πύλιον ἐπ' αὐτῇ, ἰκανὴν πάντων
 κλίμακα ἔξιν οἰομένους, καὶ πρὸς βασινὴν ἐπὶ τὸν Οὐρανόν. ἐκεί-
 τω μὲν αὖ τῷ μερακίῳ, ἀπαδάτω γὰρ ἦεν, δίκας ἐτίσάτων.
 τὸ δὲ, εἰ ἦν ἐπὶ κακῷ τῇ θιῶν ταῦτα βελόορην, τί καὶ
 οἰκοδομῶν καὶ αὐτὴ καὶ τὰ αὐτὰ, ἐπὶ αὐτῇ κεινὴ ἐπαύλη
 τῷ ὄρῳ, ὡς ἐχέμεν ἀφ' ὑψηλοτέρου ἀκριβεστέρα τὴν σκοπῶν;
Χά. Καὶ δυνατὸς ὡς Ἐρμὴ δὴ ὄντες ἀναδέδαι, ἀράμηναι
 τὸ Πύλιον ἢ τὴν Ὀσσαν; **Ερ.** Διὰ τί δ' ἐκ αὐτοῦ Χάραν,
 ἢ ἀξιοῖς ἡμᾶς ἀρνεσέμεν εἶναι τοῖν βρεφυλλίοισιν ἐκείνοισιν, καὶ
 ταῦτα, Θεοὺς ὑπάρχοντας; **Χά.** Οὐκ. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἴσ-

καὶ μοι ἀπίθανόν τινα τὴν μεγαθυρίαν ἔχειν. Ἐρ. Εἰκότως. ἰδιώτης ᾧ εἰ ὦ Χάρων, καὶ ἥκιστα ποιητικός. ὁ δὲ ἤρνασθας Ὀμήρου, ὅπου δυεῖν εἰχον αὐτίκα ἡμῖν ἀμβροτὸν ἐποίησε τὸν Οὐρανὸν, ἔγωγε ῥαδίως σωτῆρής τὰ ὄρη. καὶ θαυμάζω εἴ σοι ταῦτα τεράσια εἶναι δοκεῖ, τὸν Ἀτλαντα δηλαδὴ εἰδόντι, ὅς τὸν πόλον αὐτὸν εἰς ἑαυτὸν φέρει, ἀείχων ἡμᾶς ἅπαντας. ἀκῶεις δὲ ἴσως καὶ τὸ ἐμὲ ἀδελφὸν πέρι, τὸν Ἡρακλέους, ὡς ἡθελοῦσιν ποτε αὐτὸν ἐκείνῳ τὸν Ἀτλαντα, καὶ ἀναπαύσειν πρὸς ὀλίγον τὸ ἄχθος, ὑποδείξας αὐτὸν τῇ φορτίῳ. Χά. Ἀκῶ καὶ ταῦτα. εἰ δὲ ἀληθὴ ἔστι, σὺ αὖ ὦ Ἐρμῆ, καὶ οἱ ποιῶνται εἰδεῖτε. Ἐρ. Ἀληθές ἐστι ὦ Χάρων. ἢ τίνας ᾧ σὺ ἐκεῖνα σφραγίσαντες ἐφείδοντο αὐτῶν; ὥστε ἀεμαροχλήσας τὴν Ὀσσαν πρῶτον, ὥσπερ ἡμῖν ὑφηνεῖται τὸ ἔπος, καὶ ὁ ἀρχιτέκτων Ὀμήρος, αὐτὰρ ἐπ' Ὀσση Πήλιον εἰσοσίφυλλον. ὅρας, ὅπως ῥαδίως ἅμα καὶ ποιητικῶς ἔξεργασάμεθα; φέρε ἔν ἀναβὰς ἰδῶ, εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ, ἢ ἐποικοδομεῖν ἔτι δεήσει. παπαῖ. καὶ ποῦ ἐτι ἐσμεν ἐν τῇ ὑπαρείᾳ τῷ Οὐρανῷ. ὅπου μὲν ᾧ τῶν ἐσῶων, μόγις Ἰωνία, καὶ Λυδία φαίνεται. ὅπου δὲ πῆς ἐσπέρης, καὶ πλέον Ἰταλίας καὶ Σικελίας. ὅπου δὲ τῶν ἀρκυῶν, τὰ ὅπι τέδε τῷ Ἰσθμῷ μόνα. κακεῖθεν, ἢ Κρήτη ἢ πᾶν σαφῶς μετακινήσας ἡμῖν ὦ πορθεμεν καὶ ἡ Οἴτη ὡς εἰσιν. εἴτα ὁ Παρθενὸς ἐπὶ πᾶσιν. Χά. Οὐπο ποιῶμεν. ὅρα μοῖον μὴ λεπτότερον ἔξεργασάμεθα τὸ ἔργον. ὑπομεινόντες πέρα τῷ πεδίῳ εἶ. εἴτα συγκαταρρίψαντες αὐτὰ, πικρὰς τῆς Ὀμήρου οἰκοδομητικῆς περαδῶμεν ξυμβιβόντες τῶν κρανίων. Ἐρ. Θάρρει. ἀσφαλὲς ᾧ ἔχει ἅπαντα. μετατίθει τὴν Οἴτην. ὅπου αὐτοῦ καὶ ὁ Παρθενός. ἰδὲ, ἐπαίειμι αὐτίς. εὐ ἔχει. πάντα ὅρα. ἀνάβαινε καὶ σὺ. Χά. Ὁρεξον ὦ Ἐρμῆ τὴν χεῖρα, καὶ ᾧ ὅπου μικρὰ με πύττω τὴν μηχανὴν ἀναβιβάζεις. Ἐρ. Εἴγε καὶ ἰδεῖν ἐθέλεις ὦ Χάρων ἅπαντα. ἐκ εἰς δὲ ἄμφω, καὶ ἀσφαλὲς, καὶ φιλοφρόνονα εἶναι. ἀλλ' ἔχουμε τὴν

δεξιάς, καὶ φεῖσθαι μὴ καὶ τὰ ὀλιγοὶ πατεῖν, εὐγε, ἀεὶ κί-
 θας καὶ σὺ. καὶ ἐπεὶ περ διόκουμβος ὁ Παργασὸς ἐστὶ, μίαν
 ἑκάτερος ἀκρὰν ἐπιλαβόμενοι, καθεζώμεθα. σὺ δέ μοι ἦδῃ
 ἐν κύκλῳ περιβλέπων, ὀπισκόπει ἅπαντα. Χά. Οἶρά γ' ἔγωγε
 ποικίλῳ, καὶ λίμνῳ τινὰ μεγάλῳ περιέρεσσαν, καὶ ὄρη,
 καὶ ποταμούς, τὰ Κωκυτῆ, καὶ Πυριφλεγέδοντος μείζονας· καὶ
 αὐθράπες πάνυ σμικρὰς· καὶ τινὰς φωλεὰς αὐτῶν. Ἐρ. Πό-
 λεις ἐκεῖναί εἰσιν, ἃς φωλεὰς εἶναι νομίζεις. Χά. Οἶδα ὧ
 Ἐρμῇ, ὡς ἔδδ' ἡμῖν πέφακται, ἀλλὰ μάττω τὸν Παργασ-
 σὸν αὐτῇ Κασαλίῃ, καὶ τὴν Οἶτλῳ καὶ τὰ ἄλλα ὅρη μιγεκνή-
 σαμην. Ἐρ. Ὅτι τί; Χά. Οὐδὲν ἀκριβὲς ἐγώ γε ὀπὸ τῶ
 ὑψηλῶ ὄρῳ. ἐβελόμην δὲ· ἃ πόλεις καὶ ὅρα αὐτὰ μοῖον ὥσπερ
 ἐν γραφαῖς ὄραν, ἀλλὰ τίς αὐθράπες αὐτῆς, καὶ ἃ φωλεῖται,
 καὶ οἷα λέγῃσι. ὥσπερ ὅτε με τὰ φωλῶν ἐντυχῶν εἶδες γελῶν-
 τα, καὶ ἦρα με ὅτι γιλάλῳ. ἀνέσας γάρ τιτος, ἦδ' ἔγωγε ἐς ὑ-
 περβολῶν. Ἐρ. Τί δὲ τὰ τ' αὐτῶν; Χά. Ἐπὶ δεῖπνον αἶμα
 κληθεὶς ὑπὸ τινος ἡδ' φίλων, ἐς τὴν ὑστεραίαν μάλας ἤξω
 ἔφη. καὶ μεταξὺ λέγοντος, ὀπὸ τῶ τέγους κεραμὶς ὀπισπῆσα,
 ἐκ οἷδ' ὅτε κινήσαντος, ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐγέλασαν, ἐκ
 ὀπισπῆσαντος τὴν ὑπὸ χερσίν. εἶκα δὲ καὶ τὴν ὑποκαταβήσε-
 σθαι, ὡς μάλλον βλέποισμι, καὶ ἀκκοῖμι. Ἐρ. Ἐχ' ἄξιμάς.
 καὶ τὸ τοῦ ἐγὼ ἰάσομαι σοι, καὶ ὁ ξυδερκέσασθαι ἐν βραχεῖ
 ὀποφασῶ, παρ' Ὀμήρου τινὰ καὶ πρὸς τὸ ἐπιδιὼ λαβών.
 καὶ πεῖσαι εἶπαι τὰ ἔπη, μέμνητο μηκέτι ἀμβλυαῖταιν, ἀλ-
 λά σαφῶς πάντα ὄραν. Χά. Λέγε μοῖον. Ἐρ. Ἀχλὺς
 ὅ αὐτοὶ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλθον, ἢ πρὶν ἐπῆεν, ὀφρὺ γινώ-
 σκῃς ἡμῶν Θεοῶν, ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν. Χά. Τί ὅστις; Ἐρ. Ἡ δὴ ὁ-
 ράς; Χά. Ὑπερφυῶς γε. τυφλὸς ὁ Λυγκῶς ἐκείτος, ὡς πρὸς
 ἐμέ. ὥς σὺ τὸ ὅτι τῶν προδίδασκέ με, καὶ ὁποῖα ἐρα-
 πῶντι. ἀλλὰ βέβαιον καὶ τὸν Ὀμῆρον καὶ γὰρ ἐρωταῖ σι, ὡς μά-
 λος ἔδ' αὐτὸν ἀμελῆ ὄντα με ἡδ' Ὀμήρου. Ἐρ. Καὶ ποῦ

σὺ ἔχεις τι ἢ ἐκεῖνα εἰδέναι, ταύτης αἰεὶ καὶ πρόσκαιρος ἂν,
 Χά. Οὔρα οὐρανισκόν τοιοῦτο ἐς τὴν τέχνην. ἐγὼ δὲ ὅποτε δι-
 πόρθμον αὐτὸν ὑποθανόντα, πολλὰ ρα φρόντος ἀνέσας,
 οὐκ ἔτι μέμνημαι. καίτοι χειμῶν ἡμᾶς ἔμικρός τότε κατέ-
 λαβον. ἐπεὶ γὰρ ἦρξατο ἄδιν ἔπαυ αἰσιόσ τινα φθύν τοῖς
 πλέκσιν, ὡς ὁ Ποσειδῶν σαιήγαγε τὰς τεφέλας, καὶ ἐπέραξε
 τὸν πόρτον, ὥστε πρῶτον τιὰ ἐμβλαδὴν τὴν ἔλπειαν, καὶ
 πάσας τὰς θυέλλας ἀρόθων, καὶ ἄλλα πολλὰ κυκλῶν τὸν θά-
 λασσαν ὑπὸ ἡῶν, χειμῶν ἄφω καὶ γόφος ἐμπεσὼν, ἐλί-
 γε δὲν φερέεφεν ἡμῖν τὴν ναυὶ, ὅτε περ καὶ ναυτιάσας ἐκεί-
 νος, ἀπῆμισε ἡῶ ραφιδῶν τὰς πολλὰς αὐτῇ Σκύλλῃ, καὶ
 Χαρύβδει, καὶ Κύκλωπι. Ἐρ. Οὐ χαλεπὸν ἐν ἡμῖν ἐκ τοσούτου
 ἐμὲτε ὀλίγα γὰρ δεφυλάττειν. Χά. Εἰπέ γάρ μοι· τίς γὰρ
 ὅδ' ὅστι πάχιστος ἀνὴρ, ἥς τε, μέγας τε, ἔσχατος ἀνδράπων
 κεφαλὴν, καὶ ὀρέας ὤμους; Ἐρ. Μίλων ἔστος ὁ ἐκ Κρόνου
 ἀθλητής. ἐπικροτοῖσι δ' αὐτῷ οἱ Ἕλληες, ὅτι τὸν πύθρον
 ἀράμμος, φέρε δὲ τὴν σάβην μέσα. Χά. Καὶ πόσῳ δικαιο-
 περοῖ ἂν ἐμὲ ὡς Ἐρμῇ ἐπαινοῖεν, ὅς αὐτὸν σοὶ τὸν Μίλωνα
 μετ' ὀλίγον ξυλλαβὼν, ἐνθίσομαι ἐς τὸ σκαφίδιον, ἐπὶ τῶν ἡκ-
 τέρων ἡμᾶς ὑπὸ τῷ ἀμαχανίᾳ ἡῶ ἀνταγωνιστῶν καταπαλαι-
 σθεὶς τὴν θανάτῳ, μὴ δὲ ξυνεῖς ὅπως αὐτὸν ὑποσκελίζει; καὶ τι
 οἰμώζεται ἡμῖν δηλαδὴ, μεμνημένους σφετέρων τάπων, καὶ τῶ
 κράτε, νυνὶ δὲ μέγα φρονεῖ, θαυμάζομενος ὅτι τῇ παύρῃ φο-
 ρᾷ, τί ἔστι οὐδ' ὠμῆ; ἀρα ἐλπίζει αὐτὸν καὶ περὶ νύξιδαι πο-
 τε; Ἐρ. Πόθεν ἐκεῖνος θανάτῳ νυνὶ μνημονόσεις ἂν ἐν ἀν-
 τὴν παύρῃ; Χά. Ἐὰν τὸν ἐκείνους μακρῶν, γέλωτα ἡμῖν πα-
 ρέξοιτα, ἐπὶ τὸν ἂν πλὴν, μὴ δὲ ἐμπέδα ἔχῃ ὅπως πύθρον ἐν
 ἀρασθαὶ θυάμμος, σὺ δέ μοι ἐκείνο εἰπέ, τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλ-
 λος ὁ σεμνὸς ἀνὴρ; ἔχ' ἔλλειν, ὡς ἔσκειν ἀπὸ γένους τοῦ ἐλλεί-
 νου. Ἐρ. Κύρος ὡς Χάραϊ ὁ Καμβύσης, ὅς πᾶν ἀρχὴν, πάλαι Μή-
 νου ἐχόντων, νυνὶ Περσῶν ἡδὴ ἐπαίνας εἶμαι. καὶ Ἀστυνέων

ἐλαγχος ἔτος ἐκράτισε, καὶ Βαβυλωνίαν παρεσήσας. καὶ νυν
ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίων οἴκει, ὡς καθελὼν τὸν Κροῖσον, ἄρ-
χοι ἀπαύων. Χά. Ὁ Κροῖσος δὲ πᾶ πότῃ κακείνός ἔστιν;
Εἰρ. Ἐκέισε ὑπόβλεψον ἐς τὴν μεγάλῃ ἀκρόπολιν, τὴν τῷ
ἑπιπλῶν τείχος. Σάρδεις ἐκεῖναι, καὶ τὸν Κροῖσον αὐτὸν ὁρᾷς
ἡδὴ ἐπὶ κλίβης χρυσῆς καθήμενον, Σόλωνι τῷ Ἀθηναίῳ
ἐπαγγέλλομενον; βέλεις, ἀκέσσωμεν αὐτῷ, ὅ, τι καὶ λέγῃσι;
Χά. Πάνυ μὲν ἐν. Κροῖ. Ὡς ἔστιν Ἀθηναίῃ, εἰδὲς γάρ με
τὸν πλετόν, καὶ τὸς θησαυροὺς, καὶ ὅσος ἀσημος χρυσός ἔστιν
ἐμῖν, καὶ τὴν ἄλλῃ πολυτέλειαν; εἰπέ μοι, τίνα ἡγῇ τῷ
πάντοι ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι; Χά. Τί ἄρα ὁ Σό-
λων εἶρε; Εἰρ. Θάρρει, ἔδον ἀλλήλους, ὡς Χάραν. Σό. Ὡς
Κροῖσε, ὀλίγοι μὲν οἱ εὐδαιμονεῖς. ἐγὼ δὲ ὦν οἶδα, Κλέοβιν,
καὶ Βίπωνα ἡγῆμαι εὐδαιμονεστάτους ᾗνέσθαι, τὰς τῆς ἱερείας
παῖδας. Χά. Τῆς Ἀργόθεν φησὶν ἔτος, τὰς ἅμα παρῶν ἀ-
ποθανόντας. ἐπὶ τὴν μητέρα ὑποδυνάτες, εἰλυσαν ἐπὶ τῆς
ἀπλώης, ἄχει παρὸς τὴν ἱέρην. Κροῖ. Ἐγὼ, ἐχέτωσαν τὰ
παρῶτα ἐκεῖναι τῆς εὐδαιμονίας. ὁ δούτερος δὲ τίς ἄρτι; Σό.
Τέλλος ὁ Ἀθηναῖος, ὃς εἶπε ἐβίω, καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς
πατρίδος. Κροῖ. Ἐγὼ δὲ, κάταρμα, ἢ σοι δοκῇ εὐδαιμον
εἶναι; Σό. Οὐδέπω οἶδα Κροῖσε, λαὸν μὴ παρὸς τὸ τέλος ἀφί-
κναι τῷ βίῳ. Ὁ γὰρ θάνατος, ἀκείβητος ἐλαγχος τῷ τοιούτῳ, καὶ
τὸ ἄχει παρὸς τὸ πέρας εὐδαιμονίας ἀρβιγῶται. Χά. Κάκι-
στα, ὡς Σόλων, ὅτι ἡμῶν ἔκ ἐπιτέλειαι, ἀλλὰ τὸ παρῶ-
μεῖον αὐτὸ ἀξιοῖς ᾗνέσθαι, τὴν περὶ τῷ τοιούτῳ κείνῳ;
ἀλλὰ τίνας ἐκεῖνους ὁ Κροῖσος ἐκπέμπει, ἢ τί καὶ ἐπὶ τῷ ἁ-
μῶν φέρουσι; Εἰρ. Πλείθε, τῷ Πυθίῳ χρυσὰς ἀνατίθοντες
μισθὸν τῷ χρησμῶν, ὑφ' ὧν καὶ ὑπλεῖται μικρὸν ὕστερον,
φιλόμαστις δὲ ἀνὴρ ἐκτόπως. Χά. Ἐκεῖνο γὰρ ἔστιν ὁ χρυ-
σός, τὸ λαμπρόν, ὃ ὑποσίλβει τὸ ὑπὸ χροὸν μετ' ἐροθήμα-
τι; καὶ γὰρ παρῶτον εἶδον, ἀκείων αἰεί. Εἰρ. Ἐκεῖνο δὲ

Χάρων, τὸ αἰδιδιμον ὄνομα, καὶ φεμμάχων. Χάρ. Καὶ μὴ
 ἔχ' ὄρω, ὅτι ἀγαθὸν αὐτῷ πρόσθεν, εἰμὴ ἄρα τὸ μόνον,
 ὅτι βαρύνονται οἱ φέροντες αὐτό. Ἐρμ. Οὐ γὰρ οἶδα, ὅσοι
 πόλεμοι ἔχ' ἔτι, καὶ ὀπίβηταί, καὶ ληστῆς, καὶ ὀπιοκίαι, καὶ
 φόνοι, καὶ δισμαί, καὶ πλῆς μακρὲς, καὶ ἐμπορίαι, καὶ δουλείαι;
 Χάρ. ἔχ' ἔτι, ὦ Ἐρμῆ, τὸ μὴ πολὺ τῷ χαλκῷ ἔφερον;
 οἶδα γὰρ τὸν χαλκὸν, ὀβολὸν, ὡς οἶδα, ὅσοι τῷ κατα-
 πλεόντων ἑκάστῃ ἐκλέγων. Ἐρμ. Ναί. ἀλλ' ὁ χαλκὸς μὴ
 πολὺς, ὥστε καὶ παύσασθαι ὑπ' αὐτοῦ. τῶν δὲ ἀλίγων
 ἐκ πολλῶν τῷ βάρους οἱ μεταλλάσσοντες ἀγορεύουσιν. πλὴν ἀλλ'
 ἐκ τῆς γῆς καὶ ἕως, ὥσπερ ὁ μόλυβδος, καὶ τὰλα. Χάρ. Δει-
 νώ τινα λέγεις τῷ ἀνδράπῳ τῷ ἀβελτερῷ, οἱ ποσῶν
 ἔρωτα ἔρωσιν ὡς καὶ καὶ βαρέος κήματος. Ἐρμ. Ἀλλ' ὁ Σόλων
 γὰρ ἐκεῖνος, ὦ Χάρων, ἔργον αὐτῷ φαίνεται, ὡς ὄρας. κατα-
 γελᾷ γὰρ τῷ Κροῖσῳ, καὶ τῆς μεγαλουργίας τῷ βαρβαρῷ. καί
 μοι δοκεῖν, ἐρωδαίει βέλτεται αὐτόν. ἐπακέρτατον ἔν. Σόλ.
 Εἰπέ μοι ὦ Κροῖσε, οἷε γάρ τι δεῖσθαι τῷ πλίνθων τῶν
 τῶν Πύθιοι; Κροῖσ. Νῆ Δί, καὶ γὰρ ἔστιν αὐτῷ ἐν Δελφοῖς
 ἀνάθημα ὑδρὸς ποῖτον. Σόλ. Οὐκὲν μακάριον εἶε τὸν Θεὸν
 ὑποφαίνειν, εἰ κήσαιτο ἐν τοῖς αἰλοῖς καὶ πλίνθους χρυσᾶς;
 Κροῖσ. Πῶς γὰρ; Σόλ. Πολλὴ μοι λέγεις, ὦ Κροῖσε, πε-
 νίαν ἐν τῷ ἔρωτι, εἰ ἐν Λυδίας μεταστέλλεται τὸ χρυσίον δεή-
 σει αὐτῶν, καὶ ὀπιοκίῃσιν. Κροῖσ. Πῶς γὰρ ποσῶν αὐτῷ γέ-
 νοιτο χρυσός, ὅσος παρ' ἡμῖν; Σόλ. Εἰπέ μοι, σίδηρος δὲ
 φέται ἐν Λυδίᾳ; Κροῖσ. Οὐ πάντως. Σόλ. Τῷ βελτίστους
 ἄρα ἐνδεῖς ἐστέ. Κροῖσ. Πῶς ἀμείνων ὁ σίδηρος χρυσῆ;
 Σόλ. Ἡ γὰρ ὑποκείνη μὲν ἀγαπᾷ, μάθους αὐτῷ. Κροῖσ.
 Ἐρώτα ὦ Σόλων. Σόλ. Πότερον ἀμείνους οἱ σώζοντες τινὰς,
 ἢ οἱ σώζοντες πρὸς αὐτοῦ; Κροῖσ. Οἱ σώζοντες δηλαδὴ.
 Σόλ. Ἀρ' οὐ καὶ Κύρος, ὡς λογοποιῶσιν οἱ τινες, ἐπὶ τῇ Λυδίᾳ,
 χρυσᾶς μαχαίρας σὺ ποιήσεις τῷ στρατῷ, ἢ ὁ σίδηρος ἀναγ-

καίος τίς; Κροῖσ. Οὐ σιδήρος δηλαδὴ. Σόλ. Καί γε μὴ
 πῶτον φθασκιδάσαιο, οἷχοιτο αὖ σοὶ ὁ χρυσὸς εἰς Πέρσας
 αἰχμάλωτος. Κροῖσ. Εὐφόμεν ὦ ἀνδραπε. Σόλ. Μὴ γέ-
 νοιτο μὲν ἐν ἔτῳ ταῦτα, φαίη δ' ἐν ἀμείνω τὸν σιδήρον ὁ-
 μολογῶν. Κροῖσ. Οὐκ ἔν τῷ Θιῷ κελύβεις σιδηρὰς πλίν-
 θος ἀσπιδοῦμαι, τὸν δὲ χρυσὸν ὀπίσω αὐτὸς ἀνακαλεῖ;
 Σόλ. Οὐδὲ σιδήρε ἐκεῖνός γε δέησεται, ἀλλ' ὡς τε χαλκόν,
 ὡς τε χρυσὸν ἀνὰ δῖος, ἀλλοῖς μὲν ποτε κτήμα, καὶ ἔρμαιον
 ἔσθ' ἀσπετερώς, Φωκυῖσιν, ἢ Βοιωτοῖς, ἢ Δελφοῖς αὐ-
 τοῖς, ἢ τινι τυραννίᾳ λησῇ, τῷ δὲ Θιῷ ὀλίγον μέλει τῶν
 σῶν χρυσοποιῶν. Κροῖσ. Αἰεὶ σύ με τῷ πλεῖπῳ φρασσο-
 λεμῆς, καὶ φθορεῖς. Ἐρ. Οὐ φέροι ὁ Λυδὸς, ὦ Χάρων, τὴν
 παρρησίαν, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων, ἀλλὰ ἔσθ' οὐκ αὐτῷ
 δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, πρὸς αὐτῶντος ἔχ' ὑποπτήσαν, τὸ δὲ
 παρὲς αὐτὸν ἐλόλθέως λέγων. μεμνήσεται δ' ἔσθ' μικρὸν
 ὑψέρον τῷ Σόλωνος, ὅταν αὐτὸν δειγνύσῃ, ὅπῃ τῷ πυρὶ
 ὑπὸ τῷ Κύρῳ ἀναχθῆναι. ἤκουσα γὰρ τῆς Κλωθῆς φράσιν ἀ-
 γαίνωσκᾶσης τὰ ἐκάστῳ ὀπκεκλωσμένα, ἐν οἷς καὶ ταῦτ' ἐγ-
 γέγραπτο. Κροῖστος μὲν ἀλῶναι ὑπὸ Κύρῳ, Κύρον δὲ αὐτὸν
 ὑπ' ἐκείνῳ τῆς Μασσαγέτιδος ὀποθαιεῖν. ὅρα, τῷ Σπυρί-
 δα, τῷ ἐπὶ τῷ ἵππῳ τῷ λόγκῳ ἔξειλαίνεσθαι; Χάρ. Νὴ Δία.
 Ἐρ. Τάμυξ ἐκείνῃ ἔστι. καὶ τῷ κεφαλῇ γε ὀποτμεῖσθαι τῷ
 Κύρῳ αὐτῇ, εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖ πλήρη αἵματος. ὅρα, καὶ τὸν ἵππον
 αὐτῷ, τὸν τεταῖσκον; Καμβύσης ἐκεῖνός ἔστι. ἔπος βασι-
 λῆσει μὲν τὸν πατέρα, καὶ μυρία σφαλεῖς ἐν τῷ Διβύῳ καὶ Αἰ-
 διοπίᾳ, τὸ πέλδαιον μακρὸν ὀποθαυεῖται, ὀποτμεῖσθαι τὸν
 Ἀπῖν. Χάρ. Ὡς ποῖε γέλωτος. ἀλλὰ νυν τίς αὖ αὐτῷ
 προσβλέψῃς ἔπος ὑπεφρονέοντι τῶν ἄλλων; ἢ τίς αὖ πι-
 σθήσῃς, εἰς μετ' ὀλίγον ἔπος μὲν αἰχμάλωτος ἔσται, ἔπος
 δὲ τῷ κεφαλῇ ἔξει ἐν ἀσκῷ αἵματος; ἐκεῖνος δὲ τίς ἔστι.
 ἢ Ἐρμῇ, ὃ τὴν σαρφυρὰν ἐφειρεῖς ἐμπεπορπημένῳ, ὃ τὸ

ἔδωκεν, ὃ τὸν δακτύλιον ὁ μάγειρος ἀναδίδωσι, τὸν ἐχ-
θρὸν ἀνατεμῶν ἡσῶ ἐν ἀμφιρρύτῃ, βασιλὸς δέ τις εὐχεται
εἶναι; Εἶρ. Εὐγε παρῶδες, ὦ Χάρων. ἀλλὰ Πολυκράτῃ
ὄρας τὸν Σαρμίων τύραννον, πανδύδαίμονα οἰόμενον εἶναι;
αὐτὰρ καὶ ἔπος αὐτῆς, ὑπὸ τῷ παρῶτος οἰκίῃ Μαιανδρῆος ἀπο-
δοδεῖς Ὀροίτῃ τὰ σαβάρη, ἀνασκοπομένηται, ἀθλοῖ
ἐκπεσῶν τῆς εὐδαιμονίας ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ. καὶ ταῦτα ὅδ' αὖ
Κλωθὴς ἐπ' ἔκαστα. Χάρ. Εὐγε ὦ Κλωθὰ, θρησκῶς καὶ αὐ-
τῆς, ὦ βελτίστῃ, καὶ τῆς κεφαλᾶς ὑπὸ τῇ μετῇ, καὶ ἀνασκοπο-
μεν, ὡς εἰδῶσιν ἀνθρώποι οἷοις. ἐν ποσέτῃ δὲ ἐπαυρέσθαι,
ὡς αὖ ἀφ' ὑφιλοτέρῃ ἀλγεινότερον καταπεσέμενοι. ἐγὼ δὲ γε-
λάσομαι πότε, γνωρίσας αὐτῇ ἔκαστον θυμὸν ἐν τῇ σκαφί-
δίῳ, μήτε πορφυρίδα, μήτε τιάρην, ἢ κλίον χρυσὸν κο-
μίζοντας. Εἶρ. Καὶ τὰ μὲν πῶτον ὡς ἔξει. κλυὲ δὲ πληθύνει,
ὦ Χάρων ὄρας, τὰς πλείους αὐτῇ, τὰς πολεμῆτας, τὰς
δικαζομένους, τὰς γαργυρῆτας, τὰς δανείζοντας, τὰς φορταί-
ωντας; Χάρ. Ὅρῳ ποικίλῃ τινὰ τύρβην, καὶ μετὸν πο-
ραχῆς τὸν βίον, καὶ τὰς πέλεις γε αὐτῇ, εὐκλείας πῆς σμικρῆ-
σιν, ἐν οἷς ἅπας μὲν ἰδίον τι καὶ ἔξον ἔχει, καὶ τὸν πλησίον
κορτεῖ. ὀλίγοι δέ τινες, ὥσπερ σφῆκες, ἀγασσι, καὶ φέρουσι
τὸν ὑποδείξον. Ὁ δὲ περὶ μὲν αὐτῆς ἐκ τὰ φανῆς ὕτας
ὄχλος, τίνες εἰσὶν; Εἶρ. Ἐλπίδες, ὦ Χάρων, καὶ δαίματα,
καὶ αἰοαί, καὶ ἡδοναί, καὶ φιλαργυρίαι, καὶ ὄργαι, καὶ μίσση, καὶ τὰ
τοιαῦτα. πῶτον δὲ ἢ ἀγνοία μὲν κατὰ ξυναναμίμνεται αὐ-
τοῖς, καὶ ξυρπολιτῶνται γε τῇ Διᾷ, καὶ τῇ μίσσῃ, καὶ ἡδονῇ,
καὶ ζήλοισι, καὶ ἀμαθία, καὶ ὑποψία, καὶ φιλαργυρία. ὁ φά-
ρος δὲ, καὶ ἔλπίδες, ὑπερβαῖν περὶ μὲν, ὁ μὲν ἐμπύπτων
ἐκπλήττει ἐλπίσιν, καὶ ὑποπύπτει ποιεῖ. αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ
κεφαλῆς αἰωρέμεναι, ὅπῃ αὖ μάλιστα οἰνταί τις ἐπὶ κλί-
δαι αὐτῇ, ἀνιπτάμεναι οἰχονται, κελύβτας αὐτῆς ὑπο-
λεπύσσει, ὅπερ καὶ τὸν Τάρταρον κατὰ πάχεται ὄρας ὑπὸ τῷ

ὕδατος. ὡς δ' ἀποκρίσῃς, κατόψεται καὶ Μοίρας αἰὼν ὀπκλωθῆσας
ἐκάστω τὸν ἄφρακτον, ἀφ' οὗ ἠρπῆσθαι ξυμβέβηκεν ἀπιστίας ἐκ
λεπτῶν τμημάτων. ὁρᾷς, καθάπερ ἀράχιδά τινα καταβαίνον-
τα ἐφ' ἐκαστον ὧτον τῶν ἀφράκτων; Χάρ. Οὐαὶ πάνυ λεπτὸν
ἐκάστω τῆμα ὀππενπλεγμῶν γε τὰ πολλὰ, τὸ το μὲν ἐκεί-
νω, ἐκεῖνο δὲ ἄλλω. Εἶρ. Εἰκότως ὦ πορθεμεῦ. εἰμαρται γὰρ
ἐκείνω μὲν, ὑπὸ τῆς φοινδύου, τὸ το δὲ, ὑπ' ἄλλης, καὶ
κλιροτομῆσαι γε τὸν το μὲν ἐκεῖνε, ὅτις ἂν ἡ μικρότερον τὸ τῆ-
μα, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸ τῆς, πικρὸν δὲ γάρ τι ἢ ὀππλοκὴ δηλοῖ.
ὁρᾷς δ' ἐν ὧτον λεπτῇ κρεμαμῆρας ἀπιστίας; καὶ ἕτος μὲν ἀνα-
παύσεις αἰὼν, μετέωρος ἔσθι, καὶ μὴ μικρὸν καταπεσὼν, ὀππρ-
ρῶντος τῇ λίνῃ, ἐπειδὴν μικρὴν ἀνέχῃ σφὸς τὸ βάρος,
μείζων τὸν φόβον ἐργάσεται. ἕτος δὲ ὀλίγον ὧτον γῆς αἰωρῶμε-
νος, ὡς καὶ πείσῃ, ἀφορητὴ κείσεται, μόγις καὶ τοῖς γειτοσιν
ἐξακωδόντος τῇ πύματος. Χάρ. Παγγέλοια πάντα, ὦ
Εἶρμῃ. Εἶρ. Καὶ μὲν ἐδ' εἰπεῖν ἔχοις ἂν καὶ τῷ ἀξίῳ. ὅ-
πως ἔσθι καταγέλασα, ὦ Χάρων. καὶ μάλιστ' αἱ ἄγας σπασαὶ
αὐτῶν, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἐλπίδων οἰχεῖσθαι, ἀναρπάσσας γε-
γομῶντες ὑπὸ τῇ βελτίστῃ θανάτῃ. ἀγγελοὶ δὲ αὐτῶν καὶ ὑπηρε-
ταὶ μάλα πολλοὶ, ὡς ὁρᾷς, ἠπείλοιοι, καὶ πυρετοὶ, καὶ φθόγιοι,
καὶ περὶ πνέμονοιοι, καὶ ξίφιοι, καὶ ληστήριοι, καὶ κώριοι, καὶ δικασταὶ,
καὶ τύραννοι. καὶ τῶν τοις ὅλοις αὐτῶν εἰσέρχεται, ἐστ' αὐτῶν
ἀφράττωσιν, ὅταν δὲ σφαλῶσι, πολὺ τὸ ὀπποῖ, καὶ αἰ, αἰ,
καὶ ὦμοι μοι. εἰ δ' ὡς οὗτος ἔξ ἀρχῆς ἐκείον, ὅτι θνητοὶ τε
εἰσὶν αὐτοὶ, καὶ ὀλίγον τῶν τοις χρόνον ἐπιδημήσαντες τὰ βίῳ,
ἀπίστω, ὥσπερ ἔξ ὀππείρατος, πάντα ὑπὲρ γῆς ἀφούτες,
ἔξων τε αὐτῶν σωφρονέστερον, καὶ ἦτον ὡς ὡς ὧτον ὀππρῶντες. καὶ
δὲ ἐς αἰὲν ἐλπίστωτες χρῆσθαι τοῖς παρῶσιν, ἐπειδὴν ὀππρῶς ὁ
ὑπηρετῆς καλῇ, καὶ ἀπάγῃ, πεδῶσας τῇ πυρετῇ, ἢ τῇ φθόγῃ,
ἀγανακτοῖ σφὸς τὴν ἀγωγῇ, ὥστε ἀφροδονέσμετες ὧτον
σπασθῆσθαι αὐτῶν. ἢ τί γὰρ ἐκ αὐτῶν ποιήσεις ἐκείνους, ὅτις

οὐκ ἴστω ἀπερὶ οἰκοδομῆς, καὶ τὰς ἐργάτας ὀπισθερχομένων, ἐμάθοι, ὅτι ἢ μὴ ἔξει τέλος αὐτῇ, ὃ δὲ ἄρτι ἐπιθεὶς τὸν ὄροφον ἀπίοι, τῇ κληρονόμῳ καταλιπαὴν ὑπολαύειν αὐτῆς, αὐτὸς μὴ δὲ δειπνῆσας ἀδελφίος ἐν αὐτῇ; ἐκεῖνος μὴ ᾧ ὁ χαίρων, ὅτι ἄρρενα παῖδα ἔτεκεν αὐτῇ ἢ γυνὴ, καὶ φίλος δὲ τὰ τοῦ ἐσιῶν, καὶ πῶμα τῷ πατρὶ τινὲς ἐμῆς, εἰ ἠπίετο, ὡς ἐπέτης ἡρώδης ὁ παῖς πεθνήσκει, ἀρα αὖ σοι δοκῇ χαίρειν ἐπ' αὐτῇ ἡνωμένῳ; ἀλλὰ τὸ αἶτιον, ὅτι τὸν μὴ εἶναι χάνει ὅπῃ τῷ παιδί ἐκείνῳ ὄρα, τὸν τῷ ἀδελφῷ πατέρα, τῷ Ὀλύμπῳ κοινῆς, τὸν γένεσθαι δὲ, τὸν ἐκκομίζοντα τὸ παιδίον ἐκ ὄρα, καὶ οἶδεν, ἀφ' οἷας αὐτῇ κρόκης ἐκρέματο. τὰς μὴ γὰρ ᾧ τῷ ὄρῳ ἀναφερομένης ὄρας, ὅσοι εἰσὶ, καὶ τὰς ξυναγείροντας τὰ χρέματα, εἴτα πᾶν ὑπολαύσαι αὐτῇ καλεσμένης, ὅφ' ὧν εἶπον, ὅπῃ τὸν ἀγγέλιον τε καὶ ὑπὲρ τῷ. Χάρ. Ὁρῶ πάντα ταῦτα, καὶ πρὸς ἑμαυτὸν ἐγὼ ἐννοῶ, τί τὸ ἡδὺ αὐτοῖς ᾧ τὸν βίον, ἢ τί ἐκεῖνό ἐστιν, ὃ ἐρεμνοὶ ἀγανακτήσιν; Εἰ. Ἡ γὰρ τὰς βασιλείας ἰδὼν τις αὐτῷ, οἷον οὐδαιμονέσονται εἶναι δοκεῖσιν, ἐξω τῷ ἀβιβάζειν, καὶ ὡς φῆς, ἀμφιβόλῃ τῆς τύχης, πλείω τῷ ἡδέων τὰ ἀνίαρὰ ἀρήσει ποροῦντα αὐτοῖς, φόβος, καὶ παραχρᾶς, καὶ μῆσις, καὶ ἐπιβλαῆς, καὶ ὀργὰς, καὶ καταλείας. τέτοις ᾧ ἀπαντὲς ξυνοῦσιν. ἐγὼ πρὸς τῇ, καὶ νόσος, καὶ πᾶσι, ἐξ ἰστοιμίας δηλαδὴ ἀρχομένη αὐτῷ. ὅπερ δὲ τὰ τῶν πονηρῶν, λογιζέσθαι καιρὸς, οἷα τὰ τῷ ἰδιωτῷ αὐτῷ εἴη. Χάρ. Εὖ θέλω γὰρ σοι ὡς εἶρημῃ εἰπεῖν, ὅτι τοι εἰσὶ μοι ἐδόξαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ βίος ἅπας αὐτῷ. ἡδὲ πᾶσι πομπολύγας ἐν ὕδατι ἐτίχθη, ὑπὸ κρητῷ τοι καταρράττοντι ἀνίστασθαι, τὰς φυσαλίδας λέγω, ἀφ' ὧν ξυναγείρεται ὁ ἀφρός; ἐκείνῳ τοῦτω αἱ μὴ τινες μικραὶ εἰσὶ, καὶ αὐτίκα ἐκρηγῆσαι ἀπίσθησαν, αἱ δ' ὅτι πλείονος ἀρχοῦσι, καὶ προχωρεσθῶν αὐταῖς τῷ ἄλλῳ αὐταῖς ὑπερφυσώμεναι, ἐξ μεγίστου ὀγκοῦ αἰροῦνται. εἴτα μὴ τοι καλεῖται πᾶσι

πὸς ἑξήρ' ἀγνοῦσάν ποτε. ἔνθ' οἶόν τε ἄλλως θνῆσθαι. τὸ π' ὅστις
ὁ αὐθράπων βίος. ἅπαντες ὑπὸ πινύματος ἐμπιψυσμένοι,
οἱ μὴ μείζους, οἱ δ' ἐλάττω. καὶ οἱ μὴ ὀλιγοχρόνιοι ἐχυσὶ καὶ
ἐκκύμορον τὸ φύσμημα, οἱ δὲ ἅμα τῷ ζυσιῶναι ἐπαύσαντο.
πᾶσι δ' ἐν ὑπερβραχίῳ αἰαγκαῶν. Ἐρ. Οὐδὲν χεῖροι σὺ
τῷ Ὀμίρῃ ἐκασας ὦ Χάρων, ὅς φύλλοις τὸ γῆρας αὐτῷ ὁμοιοί.
Χάρ. Καὶ πᾶντοι ὄντες, ὦ Ἐρμῆ, ὄρας, οἷα ποιοῦσι, καὶ ὡς φι-
λοτιμῶνται πρὸς ἀλλήλους ἀρχῶν πέρι, καὶ τιμῶν καὶ κτήσεων
ἀμειψόμενοι, ἅπερ ἅπαντα καταλιπόντας αὐτοὺς, δίδουσι εἰς α
ὀβολὸν ἔχοντας, ἥκειν παρ' ἡμᾶς; Βάλεῖ ἔν, ἐπεὶ περ ἐφ'
ὕψλῳ ἐσμὲν, ἀναβοήσας παμμίγεθες, παραμύσω αὐτοῖς,
ἀπέχεσθαι μὴ τῷ ματαίῳ πόνῳ, ζῆν δέ, αἰετὸν θάνατον
πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας. λέγων· ὦ μάταιοι, τί ἐσπεύδα-
κατε φθλὶ πᾶντα; παύσαδε κάμνοντες, ἔνθ' ἐς αἰεὶ βιώσε-
δε. ἔδδ' ἐν τῷ ἐσταῦθα σεμνῶν αἰδιδόντων, ἔδ' αὖ ἀπάγει
τις αὐπῶντι ζῆν αὐτῷ ὑποδυσίων. ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὴ γυμ-
νὸν οἰχεσθαι, τὸν οἰκίαν δέ, καὶ τὸν ἀγρόν, καὶ τὸ χρυσοῖον αἰεὶ
ἀλλων εἶναι, καὶ μεταβάλλειν τὸς διαπότης. εἰ πᾶντα καὶ τὰ
παιῦτα ὅς ἐπὶ κῆρ ἐμβροήσαιμι αὐτοῖς, ἔκ αὖ οἶσι μέγα ὠ-
φελῆσθαι τὸν βίον, καὶ σωφρονεσέμεν αὐθνήσαι φθαρπολύ.
Ἐρ. ὦ μακάριε καὶ οἶδα, ὅπως αὐτοῖς ἡ ἀγνοία, καὶ ἡ ἀπάτη
ἔσπευξεν, ὡς μὴδ' αὖ ἔρπαιον ἐτι διαποικιλιῶναι αὐτοῖς
τὰ ὦτα· πρὸς τὴν κηρὶ ἐβυσσαν αὐτῶν, οἶόν περ Ὀδυσσεὺς τὸς
ἐταῖρους ἴδρασε, δέει τὴς Σειρῶν ἀκροάσεως. πόθεν καὶ αἱ
ἐκεῖνοι διωκθεῖσιν ἀπεῖσαι, καὶ καὶ σὺ κηραγωγὸς ἑξήραγῃς.
ὅπερ ἔν παρ' ὅμιν ἡ λήθη διώταται, τὸ ἐσταῦθα ἡ ἀγνοία
ἐργάζεται. πλὴν ἀλλ' εἰσὶν αὐτῷ ὀλίγοι, καὶ φθαρτοὶ καὶ
μυῖοι τὸν χρόνον ἐς τὰ ὦτα, πρὸς τὴν ἀλήθειαν ὑποκλίνασθαι,
ὅθεν δεδοκότες ἐς τὰ παράγματα, καὶ κατεγνωκότες, οἷα ἔστιν.
Χάρ. Οὐκ οὐκ ἐκείνοις γὰρ ἐμβροήσαιμην. Ἐρ. Περί τὸν τὴν
λήθειαν πρὸς αὐτοὺς, ἀίσασιν. ὄρας, ὅπως ὑποκλίνονται τῇ

πολλὰν, καταγελῶσι τῆς γιγτομένης, καὶ ἑδάμῃ ἑδαμῶς
 ἀρέσκονται αὐτοῖς, ἀλλὰ δῆλοί εἰσι, δρασμὸν ἤδη βελύον-
 τες παρ' ὑμᾶς ἄπὸ τῆς βίης, καὶ ἥδ' ἐμισύνται, ἐλέγχοντες αὐ-
 τῶν τὰς ἀμαθίας; Χάρ. Εὖγε ὦ ἡμιτάδαι, πλὴν πάντῃ οὐ
 λόγοι εἰσὶν, ὦ Ἑρμῆ. Ἑρ. Ἰκανοὶ ἐστέ. ἀλλὰ κατίωτον
 ἦδη. Χάρ. Εὖ ἐτι ἐπόθεν εἰδεῖναι, ὦ Ἑρμῆ, καί μοι δεί-
 ξας αὐτὸ, ἐντελὴ ἔσῃ τινὶ θεολήνῃσι πεπονηκώς, τὰς ὅποι-
 δήκας τῶν σωμάτων, ἵνα παύρυνται, δείσαδαι. Ἑρμ.
 Ἡεῖα, ὦ Χάρων, καὶ τύμβας, καὶ τάφους καλεῖται τὰ ποταμῶν·
 πλὴν τὰ πορὶ τῶν πόλεων ἐκεῖνα τὰ χώματα ὀρέας, καὶ τὰς σῆ-
 λας καὶ πυραμίδας; ἐκεῖνα πάντα νεκροδοχεῖα καὶ σωματοφυ-
 λάκια ὄντι. Χάρ. Τί ἐν ἐκείνοις φεραῖσι τὰς λίθους, καὶ χεῖ-
 σι μύρω; οἱ δὲ καὶ πύρρ' ἦσαντες, πορὶ τῶν χωμάτων, καὶ βό-
 θρον τιὰ ὀρύξαντες, καί σοί τε ταυτὶ τὰ πολυτελὴ δειπνῶν,
 καὶ εἰς τὰ ὀρύγματα οἶνον καὶ μελίκρατον, ὥς γὰρ εἰκάσαι, ἐγ-
 χέουσι; Ἑρ. Οὐκ οἶδα, ὦ πορθμεῦ, τί ταῦτα πορὶ τὰς
 ἐν Ἀΐδε. πεπισθῆκασι δ' ἐν τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένης κά-
 πωθεν, δειπνῆν μὴ, ὥς οἶάν τε, ἀναπεμπομένης; τινὶ κρῖ-
 σαι καὶ τὸν καπνὸν, πίνειν δὲ ἄπὸ τῆς βόθρου τὸ μελίκρατον;
 Χάρ. Ἐκείνους ἐτι πίνειν, ἢ εἰδεῖν, ὅν τὰ κρῖνα ξηρό-
 τατα; καίτοι γελοῖος εἰμί σοι λέγων ταῦτα, ὁσημέραι κα-
 τὰγοντι αὐτές. οἷδ' ἐν, εἰ δύνατ' αὐτὸ ἐτι ἀνελθεῖν ἀπ' αὐ-
 τῶν χθόνοι καὶ θνῶντοι. ἐπεὶ καὶ παγγέλοισι αὐτῶν, ὦ Ἑρμῆ,
 ἐπαχον, ἐκ ὀλίγα πράγματ' ἔχων, εἰ εἶδει μὴ κατὰ γὰρ
 μῆρον αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς ἀάγειν πιαμῶντες. ὠμάταιοι,
 τὰς αἰσίας, ἐκ εἰδότες, ἡλίκοις ὄρεσι διακίκεται τὰ νεκρῶν,
 καὶ τὰ ζώντων πράγματα, καὶ οἶα τὰ παρ' ἡμῖν ὄντι. καὶ ὅτι Κατ-
 ὄσαν ὁμῶς ὅτ' ἀτομβος ἀνὴρ, ὅς τ' ἔλαχε τύμβου. Εὖ δ' ἡ
 τιμὴ Ἰφρος, κρείων τ' Ἀγαμέμνων. Θεοσίτη δ' ἴσος Θετιδὸς
 παῖς ὑπὸ μοῖο. Πᾶσις δ' εἰσὶν ὁμῶς νεκρῶν ἀμφὸν κατὰ
 τα, θυμῶν τε ξηροῖ τε, κατ' ἀσφοδιλὸν λειμῶνα. Ἑρ. Ἡρά-
 κλειος.

κλεις, ὡς πολὺν τὸν Ὀμηρον ἐπαγγέλεις. ἀλλ' ἐπέπερ ἀνέ-
 μισάς με, δέλω σοι δεῖξαι τὸν τῷ Ἀχιλλεύῳ τάφον· ὅρας
 τὸν ὅπῃ τῇ θαλάττῃ; Σίγειον μὲν ἐκεῖνο τὸ Τρωϊκόν, ἀντι-
 κρὺ δὲ ὁ Αἴας τέθνηται ἐν τῷ Ροιτείῳ. Χάρ. Οὐ μεγάλοι,
 ὦ Ἑρμῆ, οἱ τάφοι. πᾶς πόλεις τὰς ἐπισήμους ἤδη δεῖξόν μοι,
 ὡς κατὰ ἀκρόμυρ, τίμω Νίον τίμω Σαρδαναπάλῃ, καὶ Βαβυ-
 λῶνα, καὶ Μυκίνας, καὶ Κλεωναίς, καὶ τὴν Ἰλίων αὐτῷ. πολ-
 λὰς γὰρ μέμνημαι ἁπορθμούσας ἐκεῖθεν, ὡς δέκα ὅλων
 ἐτῶν μὴ δὲ νεωκῆσαι, μὴ δὲ ἁρπύξαι τὸ σκαφίδιον. Ἑρ.
 Ἡ Νῆρος μὲν, ὦ πορθμεῦ, ἀπολώλεον ἤδη, καὶ ἐδόν' ἵχνος
 ἐτι λοιπὸν αὐτῆς, ἐδ' ἀνείπης, ὅπως πότ' ἔω. ἡ Βαβυλὼν
 δέ σοι ἐκείνη ὄσιν, ἡ εὐπυργος, ἡ τὸν μέγαν Φερίβολον, ἔ-
 μψ' πολὺ καὶ αὐτὴ ζητηθισομένη, ὡσπερ ἡ Νῆρος. Μυκίνας
 δὲ καὶ Κλεωναίς αἰχμαλώμαι δεῖξά σοι, καὶ μάλιστα τὸ Ἰλίων,
 ἁποπνίξεις γάρ, εὐοῖδ' ὅτι, τὸν Ὀμηρον κατελθὼν, ὅπῃ τῇ
 μεγαθυροῖα τῷ ἐπαῖνι. πλὴν ἀλλὰ πάσαι μὲν ἦσαν εὐδαί-
 μοιες, καὶ τεθνήκασι καὶ αὐταί. ἀποθνήσκουσιν γάρ, ὦ πορθ-
 μεῦ, καὶ πόλεις, ὡσπερ ἄνθρωποι. καὶ τὸ φθαρτότερον, καὶ
 ποταμοὶ ὅλοι. Γινάσκεν ἔνδε τάφος ἐν Ἀργεῖ ἐτι καταλείπε-
 ται. Χάρ. Παπαὶ τῷ ἐπαίῳ Ὀμῆρος, καὶ τῷ ὀνομάτων,
 Ἰλίων ἱερῷ καὶ ἀρυστάγῳ, καὶ εὐκτίμῳ Κλεωναί. Ἀλλὰ
 μπιξὺ λόγων, τίνας εἰσὶν οἱ πολεμῆντες ἐκεῖνοι, ἢ ὑπὲρ τί-
 νος ἀλλήλους φονεύουσιν; Ἑρ. Ἀργείας ὄρας, ὦ Χάρων, καὶ
 Λακεδαιμονίους, καὶ τὸν ἡμιδυνῆτα ἐκείνον στρατηγὸν Ὀδυσσεύς,
 τὸν ἐπὶ τρεῖς αἰῶνες τὸ βῆπαιον τῷ αὐτῷ ὀνόματι; Χάρ.
 Ὑπὲρ τίνας δὲ αὐτῶν, ὦ Ἑρμῆ, ὁ πόλεμος; Ἑρ. Ὑπὲρ τῶν
 πεδίων αὐτῶν, ἐν ᾧ μάχονται. Χάρ. Ὡς αἰείας, οἷον ἐκ
 ἴσασιν, ὅτι καὶ ὅλως τὴν Πελοπόννησον ἕκαστος αὐτῶν κτή-
 σονται, μόγις ἂν ποδῶν λαβοῖεν πόντον παρὰ τῇ Αἰακῇ. τὸ
 δὲ πεδῖον τῶν ἄλλων ἄλλοι γεωργήσουσι, πολλὰς ἐκ βῆ-
 πων τὸ βῆπαιον αἰσπῶσάντες τῷ ἀρέτῃ. Ἑρ. Οὐτα μὲν

παύτα ἔσαι. ἡμεῖς δὲ καταβιώτες ἦδη, καὶ ἡ χώρα αὐθιγὴ
 σάπεις αὐτῆς τὰ ὄρη ἀπαλαττώμεθα. ἐγὼ μὲν κατὰ ἑσά-
 λυν, σὺ δ' ἐπὶ τὸ πορθμεῖον. ἤξω δὲ σοι μετ' ὀλίγον καὶ
 αὐτὸς νεκροσολῶν. Χάρ. Εὐγε ἐποίησας ὦ Ἐρμῆ, δεργέτης
 αἰεὶ ἀναγεγυράφῃ. ὠνάμην δὲ τι ἔξ' σέ τίς ἀποδημίας, οἳά ἔστι
 τὰ τῷ καταδαιμόνων αἰσθάνων κτήματα, βασιλεῖς, πλίν-
 θοι χρυσαί, ἐκατόμβαι, μάχαι. Χάρωνος δὲ ἀδελφὸς λόγος.

Τίμων, ἢ Μισαίδρωπος.

TIMON.

ὦ Ζῷ φίλε, καὶ ἑσέῃ, καὶ ἑταίρῃ, καὶ ἐφίεῃ, καὶ ἀστρά-
 πῃ, καὶ ὄρει, καὶ νεφεληγερέτῃ, καὶ ἐείνδοντι, καὶ
 εἴτε ἄλλο οἱ ἐμβρόντητοι παιντῶν καλῶσι, καὶ μάλιστα αὐτῶν ἀ-
 πορώσει πρὸς τὰ μέγαρα. τότε ᾧ αὐτοῖς πολυώνυμος γινόμε-
 νος, ὑπερείδεις τὸ πίπτειν τὰ μέγαρα, καὶ ἀπληροῖς τὸ κεχι-
 νῶς τὸ ρυθμῷ. πᾶσοι νῦν ἡ ἐλισμάρατος ἀστράπη, καὶ ἡ βα-
 ρύβρομος βροντὴ, καὶ ὁ αἰθαλόεις, καὶ ἀργήεις, καὶ σμυρδαλέος
 κεραυνός; ἅπαντα ᾧ παύτα λῆρος ἦδη ἀπαπέφηνε, καὶ καπνὸς
 ποιητικὸς ἀπὸ χνῶς, ἔξω τὴν πατρίδα τῷ ὀνομάτῳ. τὸ δὲ αἰ-
 διμόν σου, καὶ ἐκκιβόλον ὄπλον, καὶ κρήνην, ἐκ οἷδ' ὅπως
 πλέως ἀπέσβη, καὶ ψυχρόν ἐστι, μηδὲ ὀλίγον σπινθήρα ὀρ-
 γῆς καὶ τῷ ἀδίκῳ πᾶσι φεφυλάττον. θάττον γὰρ τῷ ὑποκρί-
 νει ὑπὸ χεῖρῶν ἑλὼν θρυαλλίδα φοβηθεῖν αὐτῷ, ἢ τὴν τὴν
 παυδαμάρτος κεραυνὸν φλόγα. ἔγω δ' αὖτις τινὰ ἐπαπατή-
 θαι δοκεῖς αὐτοῖς, ὡς πῦρ μὴ ἢ καπνὸν ἀπ' αὐτῶν μὴ διεύ-
 ναι, μένον δὲ τὸ οἶδαι ὑπολαβεῖν τὴν φάσματος, ὅτι ἀν-
 πληθήσονται τῆς ἀσβόλης, ὥστε ἦδη ἔχεται σοὶ καὶ ὁ Σαλμων-
 ρίδης ἀντιβροντᾶν ἐπὶ ὄλμα, καὶ παύτοι ἀπίθανος ὢν πρὸς ἑπὶ
 ψυχρὸν τὴν ὀργὴν Δία, θερμωγὸς αὐτῷ, καὶ μεγαλυχέμε-

τος. πῶς ᾧ, ὅπως κατὰ πᾶν ὑπὸ μαυραγό-
 ρος ἔπε τῷ ὑποκρίνῳ ἀκείῃς, ἔπε τῆς ἀδικίας
 λημῆς δὲ, καὶ ἀμβλυώτεις πρὸς τὰ γινόμε-
 ῖν ἐκκινῶσθαι, κατὰ πᾶν οἱ παρηβηκότες. ἐπεὶ
 ὁξύνθος ὢν, καὶ ἀκμαῖος τὴν ὀργὴν, ποῦ δὲ
 καὶ βιβαίων ἐποίησας, καὶ εἰ ποτε ἦγες ποτε πρὸς
 εἶναι, ἀλλ' αἰεὶ ἐνεργὸς πάντως ὁ κεραυνὸς ὢν,
 σείετο, καὶ ἡ βροντὴ ἐπαταγεῖτο, καὶ ἡ ἀστράπη
 εἰς ἀκροβολισμὸν προκοντίζετο. οἱ σεισμοὶ
 καὶ ἡ χιὼν σαρκοδόν, καὶ ἡ χάλαζα περὶ δόν.
 καὶ ὡς ἡμέτερος, ὑπὸ τῇ ραγδαίῳ, καὶ βίαι-
 κῇ σαγῶν. ὥστε πικραῖα ἐν ἀναρῇ χροῖα
 Δολιχίως ἐλθῆτο, ὡς ὑποβρυχίαν ἀπα-
 πῃ, μόγις σὺ τι κινώτιον φεφυλάττειν πο-
 κρεῖ, ζώπυρόντι τὴν αἰσθάνειν σπέρματος
 ἐπὶ τὴν κακίαν μέζοντος. ποιχάρτοι ἀκόλως
 τὰ πείχοντα κομίζῃ παρ' αὐτῷ, ἔπε θύοντες
 τε σεφαινόντες, εἰ μήτις ἄρα παρὶ γῶν ὀλμα
 παύτῃ ἀναγκαῖα ποιεῖν δοκῶν, ἀλλ' εἰς ἔστος
 τελῶν. καὶ κατ' ὀλίγον Κρόνον σε ὦ θεῶν ἄν-
 ρωσι, παρῶσά μιν τῆς τιμῆς. ἐγὼ λέγειν αὐ-
 τὸν νεῶν σισυλῆκασιν. οἱ δὲ καὶ αὐτῷ σοὶ
 πᾶσι ἐπὶ βιβλίῳ. καὶ σὺ ὑφ' ἐβριμέτης
 νασῆσαι τὰς καύας, ἢ τὴν γείτονας ἐπὶ καλῇ
 ἐρομήσαντες αὐτὸς συλλάβοισιν, ἔτι συσιδῶν
 φυλῇ. ἀλλ' ὁ θνητὸς, καὶ γινωσκόμενος
 ἐκείνησιν, τὸς πλοκάμους φεφυλάττοντος
 πηχυν κεραυνὸν ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ. παύτα τ
 σιν, πλὴν καὶ παύσεται ἔπος ἀμείλις παρῶν
 λάσεις τὴν παύτῃ ἀδικίαν; πόσοι Φαί-
 λῶντες, ἱκανοὶ πρὸς ἕπος ὑπὲρ ἄνθρωπον ὕβρι-

τὰ κοινὰ εἶσας, τὰ μὰ εἶπω, ποσότης Ἀθλων ἐν ὅσοις
 ἄρας καὶ πλεονεξίας ἐκ πονεσάτων ὁποφύας, καὶ πᾶσι τοῖς διο-
 μύσις ὁπικρήσας, μάλλον δὲ ἀθρόον ἐς ἀεργεσίαν τῆς φι-
 λων ἐκχέας τὸν πλεον, ἐπειδὴ πρὸς τὴν ταύτην ἐγγράμω,
 ἐκ ἐτι ἐδὲ γινώσκωμαι πρὸς αὐτῇ, ἔτε προσβλέπουν οἱ
 τῶς ὑποπνέοντες καὶ προσκυλῶντες, καὶ τὸ ἐμὲ ἐλπίματος
 ἀνθρωπίνου. ἀλλ' ὡς καὶ ὁδὸν βαδίζων ἐντύχοιμι τινὶ αὐ-
 τῇ, ὡς περ τινὰ σὺν τῷ παλαιῷ νεκρῷ ὑπτία, ὑπὸ τὸ χρό-
 νον ἀνατετραμμένον παρέρχονται, μὴ δὲ ἀναγνόντες. οἱ δὲ
 καὶ πόρρωθεν ἰδόντες, ἑτέραν ἐκτρέπονται, δυσάντητον καὶ ἀ-
 πορόποιον θέαμα ὁφθαλμοῦ ὑπολαμβάνοντες, τὸν ἑαυτοῦ πᾶν-
 τος σῶμα, καὶ ἀεργεσίαν αὐτῇ γενημένην. ὡς περ ὑπὸ τῆς
 κακῆς ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἐχάτιας ἑαυτοῦ, ἐραφάμηνος
 διφθέρας, ἐργάζομαι τὴν γλῶσσαν, ὑπομίδος ὁβαλὼν περὶ
 ῥων, τῇ ἐρημίᾳ, καὶ τῇ δικέλλῃ προσφιλοσοφῶν ἐνταῦθα.
 τὸ γὰρ γένος δοκῶ κερδαίνει, μικρὲν ὁφθαλμοῦ παλαιῶς ἀφ' ὅ-
 τινος ἀξίαν εὖ φράττοντας. αἰαρότερον γὰρ τὸ πᾶν. ἦδη πο-
 τὲν ἂν ὦ Κρόνος καὶ Ρέας ἡδὲ, τὸν βαδῶν τῶν ὑπὸν ὁποσει-
 σάμηνος καὶ ἡνδύμον (ὑπὲρ τὸν Ἐπιμνίδην γὰρ κεκοίμηται)
 καὶ ἀναρρίπισας τὸν κεραιῶν, ἢ ἐκ τῆς Οἰκῆς ἐναυσάμηνος,
 μεγάλῃ ποιήσας τὴν φλόγα, ἐπαδείξαιό τινα χολὴν ἀν-
 ερώδης καὶ ναιτικῇ Διὸς, εἰμὴ ἀληθῆ ἔστιν ὑπὸ Κρητῶν φε-
 σθῇ, καὶ τῆς σῆς ταφῆς μυθολογέμενα. Ζ. Τίς ἐστὶς ἔστιν,
 ὦ Ἐρμῆ, ὁ κεραιῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, φεσθῇ τὸν Ἰμνόν
 ἐν τῇ ὑπὸν; πικρὸς ὅλος, καὶ αὐχμῶν, καὶ ὑποφθι-
 ρος, σκάπτει δὲ, οἶμαι, ὁπικευρῶς, λάλος ἀνθρώπος, καὶ
 θρασύς; ἦ καὶ φιλόσοφος ἔστιν. εἰ γὰρ ἂν ἔπος ἀσεβεῖς τῶν
 λόγων διεξήκει κατ' ἡμῶν. Εἰ. Τί φη; ὦ πάτερ; ἀγνοεῖς
 Τίμωνα τὸν Ἐχικρατίδην, τὸν κολυπτή; ἔτις ἔστιν, ὁ πολ-
 λὰς ἡμᾶς κατ' ἱερῶν τελεσίων ἐστίσας, ὁ νόπλετος, ὁ πᾶν
 ὅλης ἐκατόμβας, παρ' ᾧ λαμπαρῶς ἐν ὁδοῖς ἐρτάζειν τὰ

ἡσία. Ζ. Φεῦ τις ἀλλοτρίῃς. ὁ καλὸς ἐκεῖνος, ὁ πλείστις, ὁ
 φεῖδ' οἱ φίλοι; τί παθὼν ἔν τ' αὐτῷ; αὐχμη-
 ρὸς, ἄθλιος, καὶ σκαπανὴς, καὶ μισθωτὸς, ὡς εἶπεν, ὑπο-
 βαρεῖαν καταφέρων τὴν δίκην. Εἰς. Οὐτως μὲν εἰπεῖν,
 χρυσόπης ἐπέτειον αὐτὸν, καὶ φιλαθροπία, καὶ ὁ πρὸς τὰς
 θεομενέας ἀπαντὰς οἶκος. ὡς δὲ ἀληθεῖ λόγῳ, αἰσία, καὶ δὴ ἡ-
 θεια, καὶ ἀκερσία φεῖδ' τὰς φίλας. ὅς ἐσυνίει κόραξι, καὶ λυ-
 ποῖς χαριζόμενος. ἀλλ' ὑπὸ γυμνῶν ποσέπον ὁ κακοδαίμων
 κερρόμενος τὸ ἦπαρ, φίλος εἶναι αὐτὸς, καὶ ἐταίρος ὦτο, ὑπὸ
 εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτὸν χαίροντας τῇ βορᾷ. οἱ δὲ τὰ ὅσα γυμνῶ-
 σάντες ἀκριβῶς, καὶ φεραγοῖτες, ἔστις καὶ μυελὸς ἐνὶ, ἐκ-
 μυζήσαντες καὶ τὰν εὐ μάλα ἐπιμελῶς, ὥχοντο, αὐτοὶ αὐτὸν
 καὶ τὰς ρίζας ὑποπεττημένον ὑπολιπόντες, ἔδδ' γνωρίζοντες
 ἔτι, ἔδδ' προσβλίνοντες (πόθεν γάρ) ἢ ὀπικρεῖτες, ἢ ἐ-
 πιιδόντες ἐν τῷ μέρει. ἔδδ' ταῦτα δικηλῆπης, καὶ διφθερίας,
 ὡς ὅρας, ὑπολιπὼν ὑπ' αἰχμῆς τὸ ἄστυ, μισθὸν γινώρει,
 μεγαγχαλῶν τοῖς κακοῖς, ὅτι οἱ πλεῖντες παρ' αὐτῶν, μάλα
 ὀπεροπτικῶς παρέρχονται, ἔδδ' τὸ νομα εἰ Τίμων κελοῖτο εἰ-
 δοτες. Ζ. Καὶ μὴν ἐ παροπτίας ἀνὴρ, ἔδδ' ἀμελητίας, εἰ-
 κότα γὰρ ἠγασάκει δυσυχῶν, ἐπεὶ καὶ ὁμοία ποιήτορ' αὐτοῖς
 καταράτοις κόλαξιν ἐκείνοις, ἐπιληθισμένοι ἀνδρὸς τοσαῦτα
 παύρων τε καὶ αἰγῶν πύστατα καύσαντος ἡμῖν ἐπὶ τῷ βωμῶν.
 ἔτι γὰρ ἐν ταῖς ρίζαις τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔχω, πλεὺς ὑπ' ἀχρ-
 λίας τε, καὶ θορύβου πολλῆς τῷ ὀπικρέον, καὶ βιαζομένων,
 καὶ ἀρπαζόντων, ἔτι δὲ καὶ φόβου τῷ φεῖδ' τῷ ἐροσυνάσαν
 (πολλοὶ γὰρ εἶποι, καὶ δυσφύλακται, καὶ ἔδδ' ἐπ' ὀλίγῳ κατα-
 μῦσαι ἡμῖν ἐφιάσι.) πολλὴ ἡδὴ χρέον ἐδ' ἀπέβλεψεν εἰς τὴν
 Ἀττικὴν, καὶ μάστιγα ἔξ' ἐ φιλοσοφία, καὶ λόγων ἐκείνης ἐπὶ
 πόλεως αὐτοῖς. μαχομένων γὰρ πρὸς ἀλλήλους, καὶ κερραγί-
 των, ἔδδ' ἐπακύναν ἐπὶ τῷ δόχῳ. ὡς τε ἢ ἐπιβυστάμενον καὶ
 τὰ ὅσα κατ' ἔδδαι, ἢ ὀπικρεῖναι πρὸς αὐτῶν, ἀριτῶς τῆς,

καὶ ἀσώματα, καὶ λήρης μεγάλη τῇ φωνῇ ξυμπερόντων. ἔφη
 ταῦτά μοι καὶ τῶτον ἀμειβόμενοι συνέβη παρὸς ἡμᾶς ἐφ' αὐτοῖς
 ὄντα. ὅμως δὲ τὸν πλεῖστον ὦ Ἑρμὶ παρὰ λαβὼν, ἀπιδίπαρ
 αὐτὸν καὶ πάχος. ἐγέγωνε δὲ ὁ Πλεῖστος καὶ τὸν θισαυρὸν μετ' αὐ-
 τῶ, καὶ μνηύσαντες ἀμφὶ παρὰ τῷ Τίμωνι, μὴ δὲ ἀπαλλα-
 γέδωσαν ἐπὶ ῥαδίᾳ, καὶ ὅτι μάλιστα ὑπὸ χρηστότητος αὐτοῦ
 ἐκδιώκῃ αὐτὸς τῆς οἰκίας. παρὰ δὲ τῷ κόλακον ἐκείνῳ, καὶ
 τῆς ἀχαρείας, ὡς ἐπεδείκνυτο παρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτοῖς μὴ
 σκέφομαι, καὶ δύνῃ δώσωσιν, ἐπειδὴ τὸν κεραυνὸν ὑπεσκέδα-
 σω. καταγμῆναι γὰρ αὐτῶ, καὶ ὑποσημαίνει εἰς δύο ἀκτι-
 νας αἱ μίγναι, ὅπου φιλοτιμότερον ἡκόντισσα παρὰ τὸν
 τὸν σοφιστὴν Ἀναξαγόραν, ὅς ἐπειθε τὸς ὁμιλητὰς μὴ δὲ ὅλους
 εἶναι τινὰς ἡμᾶς τὸς θεούς. ἀλλ' ἐκεῖνα μὴ δυνάμεται, ὑπερέ-
 χει γὰρ αὐτῶ τὴν χεῖρα Περικλῆς. ὁ δὲ κεραυνὸς εἰς τὴν ἀνά-
 κτορα παρὰ σκέψας, ἐκεῖνό τε κατέφλεξε, καὶ αὐτὸς ὀλίγον
 εἶναι, συνετερίβη παρὰ τῷ πέτρῳ. πλεῖν ἱκανὸν ἐν πᾶσι καὶ
 αὐτὴ τιμωρὰ εἶναι αὐτοῖς, εἰ ὑπερπλεῖν τε τὸν Τίμονα ὀρεῖ-
 σιν. Ἑρμ. Οἶον ὡς τὸ μέγα κικραγῆναι, καὶ ὁ χλευρὸν εἶ-
 ναι, καὶ θρασυῖ. ἐπὶ τοῖς δικαιολογεῖσιν μόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 ἀχορμῆσις τῶτο χρησίμοι. ἰδὲ γὰρ αὐτίκα μάλα πλεῖστος ἐκ-
 πενθήσας κατασπένεται ὁ Τίμων, βοήσας, καὶ παρρησιασά-
 μενος ὡς τῇ ἀλγῇ, καὶ ὁππρὲς παρὰ Δία. εἰδὲ σιωπῇ ἑσκα-
 πτεν ὁππρὸς αὐτῶ, ἐπὶ αὐτῶ ἑσκαπτει ἀμειβόμενος. Πλεῖ-
 στ. Ἀλλ' ἐγὼ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀπείλδοιμι ὦ Ζεῦ παρ' αὐτόν. Ζ. Διατί ὦ
 ἀνδρὶ Πλεῖστε, καὶ ταῦτα, ἐμὴ κελόσαντος; Πλ. Ὅτι καὶ
 Δία ὑβρίζει εἰς ἐμὴ, καὶ ἐξέφορει, καὶ εἰς πολλὰ κατεμείβε-
 ται ταῦτα, παρὰ αὐτῶ φίλον ὄντα. καὶ μόνον ἐχὼ δεικνύον-
 με ἐξαιῶσαι τῆς οἰκίας, καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀ-
 ποδέρποντες. αὐτοῖς ἐν ἀπέλδω παρὰ σίτεις καὶ κόλαξι, καὶ
 ἐταίραις παρὰ δοθισόμενος; ἐπ' ἐκείνους ὦ Ζεῦ πέμπε με, τὸς
 αὐτοῖς δοθισόμενος τῆς εὐφροσύνης, τὸς παρὰ μέλονταις, αἰς τίμιος ἐγὼ

καὶ ὁ Θεὸς ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον. οἱ δὲ οἱ λαοὶ, τῇ προσηλυτισίᾳ, ἡ
 παροτιμῶσιν ἡμῶν. καὶ διφθέραν παρ' αὐτῆς λαβόντες, καὶ δι-
 κείλῃ, ἀγαπάτωσαν ἄθλιοι, τέτταρας ὀβολὰς ὑποφέρου-
 ντες, οἱ δικαπαλαῖτες δαριεῖς ἀμελητὶ προϊέμενοι. Ζ. Οὐ-
 δὲν ἔτι πιστὸν ὁ Τίμων ἐργάζεται θεῖ σε. πάντῃ γὰρ αὐτὸν
 ἡ δεικνύει πεπαιδαγώγηκον, εἰ μὴ πάντα πᾶσιν ἀνάλγητος.
 ὅτι τὴν ὀσφυῖν, ὡς χεῖρ σε αὐτὴ τῆς προίας προαιρεῖσθαι. σὺ
 μὲντοι πάντῃ μετὰ μοῖρος εἶναι μοι δοκεῖς, ὅς νῦν μὲν τὸν Τί-
 μωνα αἰτιά, διότι σοι τὰς θύρας ἀπατεῖσας, ἡφίει θεμι-
 τεῖν ἐλθεῖν δέρας, ἔπε ὑποκλείων, ἔπε ζήλοτυπῶν. ἄλλοτε δὲ
 τὴν ἀσπίδα ἡ γυνὴ καὶ τῶν πλησίων, κατακεκλεισθαι λέ-
 γων πρὸς αὐτὴν ὑπὸ μοχλοῖς, καὶ κλεισί, καὶ σημείων ὀπιθο-
 λαῖς, ὡς μὴδὲ ἀφ' αὐτῆς σοι εἰς τὸ φῶς διωγτὸν εἶναι. ταῦτα
 γὰρ ἀπώδρε πρὸς με, ὑποπνίγεται λέγων ἐν πολλῷ τῷ σκό-
 τει. καὶ ὅτι τὸ ὡχρὸς ἡμῖν ἐφαίνε, καὶ φροτίδος ἀνὰ πλεως,
 σαρραπαχὺς τὰς δακτύλους πρὸς τὸ ἔδος τῶν συλλογισμῶν, καὶ
 ὑποδράσασθαι ἀπειλῶν, εἰ καὶ λάβοιο παρ' αὐτῆς. καὶ ὅπως
 τὸ πρᾶγμα ὑπέρδειναι ἐδόκει σοι, ἐν χαλκῷ ἢ σιδηρῇ θαλά-
 μῳ, καὶ ἀπὸ τῆς Δανάης παρθεῖν δέσθαι ὑπ' ἀκρεβίσι καὶ παμ-
 πορήροις παιδαγωγοῖς ἀναφερόμενον, τῷ τόκῳ, καὶ τῷ λογισ-
 μῷ. ἀποπαῦν ποιεῖσθαι φασκὺς αὐτὰς, ἐρῶντας ὑπὲρ ὀβ-
 ολίῳ, ὅταν δὲ ὑπολαύειν ἐπὶ πλημῶντας, καὶ ἐπ' ἀδείας
 χρωμῶντες τῷ ἔρωτι, κυεῖς γε ὄντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἐξηγο-
 ρίας, εἰς τὸ σημεῖον καὶ τὸν μοχλὸν ἀσπασαμένῃ βλέπον-
 τας, ἐκαστὴν ὑπολαύειν οἰομένους, ἐπὶ αὐτὰς ὑπολαύειν ἐ-
 χεῖν, ἀλλὰ τὸ μὴδὲ μεταδιδόναι τῆς ὑπολαύσεως, καὶ ἀ-
 περ τὴν ἐν τῇ φάτρικῃ, μήτε αὐτὴν ἐδίδεσαν τῶν κειμένων,
 μήτε τῷ ἱππῷ πεινῶντι ἐπιτρέψαν. καὶ προσέτι γε καὶ κατ-
 γέλας αὐτῆς φειδομένην, καὶ φυλαττόντων, καὶ τὸ κακώτατον
 αὐτῆς ζήλοτυπέντων. ἀγνοῦντων δὲ ὡς κατὰ τοὺς οἰκέτας, καὶ
 οἰκισμῶς, ὃ παιδὸς ἐφ' ὑπερτίων λαθραῖως ἐμπαροίησιν τῶν

κακοδαίμονα καὶ ἀνέρας ὀνειδισμένους, πρὸς ἀμυρόν τι καὶ μικρό-
 σμον λυχνίδιον, καὶ δεξάλειον θρυαλίδιον, ἐπαγρυπνεῖν
 ἅστας τοὺς τόκους. πῶς ἔτι ἐκ ἀδίκων, πάλαι μὲν σε ταῦτα
 αἰτιάδαι, νυνὶ δὲ τῷ Τίμωνι πᾶσι συναντία ἐπικαλεῖν; Πλ.
 Καὶ μὲν εἶγε πολλὴν δὲ ἐξετάζεις, ἀμφω σοι εὐλογία δοξα-
 ποιεῖν. τότε γὰρ Τίμωνος τὸ πᾶν τὸ τοῦ ἀναιδέως, ἀμείλι-
 καὶ ἐκ ἀναιδέων ὡς πρὸς ἐμὲ εἰκότως ἀνδοκοίμ. τίς τε ἀναιδέ-
 κλεισον ἐν θυραῖς, καὶ σκόπη φυλάττοντας, ὅπως αὐτοῖς πα-
 ρύπερος θηροῖ μιν, καὶ πιμελής, καὶ ὑπέροχος ἐπιμελημένος,
 ἔτε προσεπτεμύνης αὐτῆς, ἔτε εἰς τὸ πῶς προάγοντας, ὡς
 μὴ δὲ ὀφθαλμοῦ πρὸς τινος, ἀνδρῶν ἐνόμιζον εἶναι, καὶ ὑβριστῶν,
 ἐδὲν ἀδικεῖντά με πρὸς τοσούτοις δεσμοῖς κατασκήποντας, ἐκ αἰ-
 δότας, ὡς μὲν μικρὸν ἀπίασιν ἄλλω τι καὶ τῷ δίδαιμόνων με κα-
 ταλιπόντας. ἔτ' ἂν ἐκείνας, ἔτε τὸς πᾶν προχείρας εἰς ἐμὴ τῆτος
 ἐπαίω, ἀλλὰ τίς, ἔπερ ἀρεσόν ἐστι, μέγιστον ἐπιθήσοιτας πρὸς
 ἀνδράσι, καὶ μήτε ἀφεισμένους τὸ πᾶν, μήτε ἀναιδέως
 τὸ ὅλον. σκόπει γὰρ, ὦ Ζεῦ, πρὸς τὸ Διός, εἴτε νόμῳ
 γήμας γυναικᾶ νέαν, καὶ καλὴν, ἔπειτα μήτε φυλάττοι, μή-
 τε ζηλοτυποὶ τὸ πᾶν, ἀφίεις καὶ βαδίζον ἐνθάδε ἀνδρῶν
 τὸ πᾶν καὶ μετ' ἡμέρας, καὶ ξυνεῖναι τοῖς βολομένοις, μάλλον
 δὲ αὐτὸς ἀπάγει μοιχὰς διανομήν, ἀνδρῶν τὸς θυρας, καὶ
 μαρτυροῦν, καὶ πάντας ἐπ' αὐτῷ καλῶν, ἀρα ὁ τοιοῦτος ἐ-
 ρῆν ἐξείεις αὐτῶν ἐ σύ γε, ὦ Ζεῦ, τὸ φαίης αὐτῶν, ἐραδίως
 ἀνδράσι. εἰ δὲ τις ἐμπροσθεν ἐλθὼν γυναικᾶ εἰς τὸ αἰ-
 κιστὸν ὀφθαλμοῦ ἐπ' ἀρότω παῖδαν γινώσκων, ὁ δὲ, μή-
 τε αὐτὸς προσεπτεμύνης ἀναιδέως καὶ καλῆς παρθένου, μήτε ἄλ-
 λω προσβλέπειν ὀφθαλμοῦ, ἀγορὸν δὲ καὶ σείρειν κατακλεί-
 στας, παρθενόδοι, καὶ πάντες ἐρεῖ φαίσκων, καὶ ὅλος ὡς ὀφθαλ-
 μὸς ἡρώδης, καὶ τὸς σαρκοῦς ἐκτεταγῆς, καὶ τῷ ὀφθαλμοῦ ὑπο-
 δευκόπων, ἐδὲ ὅπως ὁ τοιοῦτος ἐπὶ ὀφθαλμοῦ δόξειεν αὐτῶν, εἴσο-
 παιδοποιεῖσθαι, καὶ ὀφθαλμοῦ τὸ γάμος, καταμαρτυρῶν δὲ

πρὸς ἅπαντας ἔπος ἐπ' ἔρας οὐκ ὀκνῶ, καθάπερ εἴρηται τῇ θε-
 μοφρονί, ἔειπαι δὲ παντὸς τῆ βίης; ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ
 πρὸς ἐνίαν μὲν ἀτίμως λαυτιζόμενος καὶ λαφυσόμενος, καὶ
 ἔξαπλόμενος· ὑπ' ἐνίαν δὲ, ὥσπερ σιγματίας δραπέτης
 πεπεδημένος. Ζ. Τί ἔν' ἀγανακτοῖς κατ' αὐτῆς; διδοῖται γάρ
 ἔμφω καλὴν τιμὴν δίκην. οἱ μὲν ὥσπερ ὁ Τάταλος ἄποτοι,
 ἀγνοῖσι, καὶ ξηροὶ τὸ σῶμα, ἐπιχεκλυνότες μόνον τῇ χυσίᾳ.
 αἱ δὲ, καθάπερ ὁ Φινεύς, ὑπὸ τῆς φάρυγγος πῖν' ἔροιν' ὑπὸ
 ἄρκων ἀφαιρέμενοι. ἀλλ' ἄπειθε ἡδὴ σαιφρονεσέτω φθόγγον
 τῇ Τίμῳ ἐνδοξόμενος. Πλ. Ἐκείνος γὰρ ποτε παύσεται
 ὥσπερ ἐκ κορίνθου περὶ ὑψηλῶς, κορὴν ὅλως εἰσρυσῶναι με,
 καὶ περὶ δὴν ἔξαπλῶν, φθάσαι βελόμενος πῖν' ἐπ' ἄρῳ, μὴ
 ὑπέρματος εἰσπεσὼν, ἐπικλύσω αὐτόν; ὥς ἐς τὸν τῆς Δα-
 ταΐδων πίθου ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαυτλήσειν,
 τὸ κύτος μὴ σέγοντος, ἀλλὰ κορὴν εἰσρυσῶναι, σχεδὸν ἐκχυθί-
 σον μὲν τῷ ἐπ' ἄρῳ. ἔπος δ' ἄρ' ὅτιον τὸ πρὸς τῷ ἐκχυθί-
 κεκλυνὸς τῷ πίθει, καὶ ἀκαίματος ἢ ἔξοδος. Ζ. Οὐκ ἔτι μὴ
 ἐμφράξεται τὸ κεκλυνὸς τῷ, καὶ εἰς τὸ ἄπαξ αἰσιν ἐπιπλήσειν,
 ἐκχυθούτος ἐν βραχεῖ σι, ῥᾶδιως δ' ἰρήσεται τῷ διαφείρειν αὐ-
 τῆς, καὶ τῷ δίκην ἔν τῇ φυγῇ τῷ πίθει. ἀλλ' ἔπειθε ἡδὴ,
 καὶ πλατίζετε αὐτόν. σὺ δὲ μέμνησο, ὦ Ἑρμῆ, ἐπαυτῶν,
 πρὸς ἡμᾶς ἄγειν τὴν Κύκλωπας ἐκ τῆς Αἴτης, ὅπως τὸν κε-
 ραιμὸν ἀκούσαντες ἐπισκιδάσωσιν, ὥς ἡδ' ἔτι πεδημένον
 αὐτῷ δεσπόμεθα. Ἑρμ. Προΐωμεν, ὦ Πλάτῃ, τί τῷ
 ὑποσκάζεις; ἐλελήθεις με, ὦ ἄνθρωπε, εἰ τυφλὸς μόνον,
 ἀλλὰ καὶ χολὸς ὢς. Πλ. Οὐκ αἰὲς τῷ, ὦ Ἑρμῆ, ἀλλ' ὅ-
 πότε μοι ἀπίω παράτινα, πεμφθεὶς ὑπὸ τῷ Διὶ, καὶ
 οἱ δ' ὅπως, βραδύς εἰμι καὶ χολὸς ἐμφοτέροισι, ὥς μόλις τε-
 λεῖν ὅτι τὸ τέμμα, προσηράσματος ὥστε τῷ φθιμότητι,
 ὅποτε δὲ ἀπαλλάττεσθαι δεῖν, πτελὼν ὅφει, πολλὸν γὰρ ὁρ-
 νῶν ἀκίτερος. τίμα γὰρ ἔπεισοι ἢ ὑπεληξῇ, καὶ καὶ καὶ

ἀνακηρύττομαι νοσηρικῶς, ὑπερπηθήσας τὸ σάδιον, ἐπὶ ἰδὼν
 των ἐνίοτε τῷ Θεατῷ. Ἐρμ. Οὐκ ἀληθῆ ταῦτα φής. ἐγὼ
 δὲ καὶ πολλὰς αὐτῷ εἶπειν ἔχοιμί σοι, χθὲς μὲν ἐδὲ ὀβολὸν αἴτε
 σπρίασαι βρόχον ἐγκηρύττας, ἄφνω δὲ τήμερον πλασίης, καὶ πο-
 λυτελεῖς, ὅππῃ λούκῃ ζέλγης ἐξελαύνοντας, οἷς καὶ καὶ ὄνος
 ὑπῆρξε πώποτε, καὶ ὅμως πορφυροὶ, καὶ χρυσόχειρες φερέ-
 χονται, καὶ αὐτοὶ πιστεύοντες οἶμαι ὅτι μὴ ὄναρ πλητῶσιν.
 Πλ. Ἐπεροῖον τὸ τ' ὅστιν, ὦ Ἐρμῆ, καὶ ἐχὶ τοῖς ἑμαυτῷ ποσι-
 βαδίζω τότε, καὶ ὁ Ζεὺς, ἀλλ' ὁ Πλάτων ὁποσὲν με παρ'
 αὐτῶν, ἅτε πλατοδότης, καὶ μεγαλόδοτος καὶ αὐτῶν ὢν. φιλοί-
 γων καὶ τῷ ὀνόματι. ἐπειδὴ τοίνυν μετοικισθῆναι δέη με παρ'
 ἑτέρω πρὸς ἑτερον, ἐς δὲ λτὸν ἐμβαλόντες με, καὶ κατασημεύα-
 μνοι ἐπιμελῶς, φορηδὸν ἀράμνους μετακομίζεσσι. καὶ ὁ μὲν
 τέκρος ἐν σκοτεινῇ περὶ τῆς οἰκίας πρόκειται, ὑπὲρ τὰ γόνατα
 παλαιᾷ τῇ ὀδόῃ σκεπόμενος, φεσμαχίτης τοῖς γαλαῖς ἐ-
 μέλει οἱ ἐπελπίσαντες, ἐν τῇ ἀγορᾷ φεσμαχίτης κεχλῶτες,
 ὥσπερ τὴν χελιδόνα προσεπομελῶν τρέιγότες οἱ ἰεστοί. ἐ-
 πειδὴ δὲ τὸ σημεῖον ἀφαιρεθῇ, καὶ τὸ λίνον ἐνταμῇ, καὶ ἡ
 δέλτος αἰοχθῇ, καὶ ἀνακηρυχθῇ με ὁ καινὸς διαπότης, ἥτοι
 συγγλῆς τις, ἢ κόλαξ, ἢ καταπύγων οἰκέτης, ἐκ παιδικῶν
 τίμιος, ὑπέχυρμένος ἐτι τὴν γυνάϊον, αὐτὶ ποικίλων καὶ παν-
 τοδωτῶν ἡδονῶν, αἷς ἡδὴ ἔξωρος ὢν ὑπυρέτισεν αὐτῷ μέγα τε
 μίσθωμα ὁ θνητὸς ὁπολαβὼν, ἐκείνους μὲν, ὅς τις αὐτῷ ἡ πο-
 τὴ, ἀρπασάμενός με αὐτῇ δέλτῳ, δέει φέρων, αὐτὶ τῆς τέως
 Πυρρίης, ἢ Δρόμωνος, ἢ Τιβίης, Μεγακλῆς, ἢ Μεγάβου-
 ζος, ἢ Πρώταρχος μετανομαθεῖς, τῶν μάτῳ κεχλῶτας ἐκεί-
 νους εἰς ἀλλήλους ὁποβλέποντας καταλιπὼν, ἀληθῆς ὄντας
 τὸ πένθος, οἷος αὐτῶν ὁ θυμὸς ἐκ μυχῆ τῆς σαγνῆς διέφυ-
 γον, ἐκ ὀλίγον τὸ δέλεαρ καταπίνων. ὁ δὲ ἐμπιστὼν ἀθρόως
 ἐξέμεν ἀπειρόκαλος καὶ παχύδερμος ἀθροῦς, ἐτι τὴν πένθῳ
 πεφρικῶς, καὶ εἰ παρὼν ἄλλος ματίξει τις, ὀρθιον ἐφιστά

το ας καὶ τὸν μιλῶντα, ὡς περ το ἀνακτορὸν προσκυκλῶν, ἐκεῖ ἐξ
ἡμέρας ἐστὶ τοῖς ἐντυχαίνουσιν, ἀλλὰ τὸς τε ἐλδοθέρας ὑβρίζει,
τὴς ὁμοδύτης μασίγοι, ὅσοι περὶ ἡμῶν εἰ καὶ αὐτὰ τὰ τοιαῦτα ἔ-
ξουσιν. ἄλλοις αὖ ἢ ἐς πορείδιόν τι ἐμπιστῶν, ἢ ἰπποβορίας ἐπι-
θυμήσας, ἢ κόλαξι φθονὸς ἐαυτὸν ὁμιύσων, ἢ μὲν δὲ μορ-
φόπερον μὲν Νιρέως εἶναι αὐτὸν, δὲ ἡμέτερον δὲ τὸ Κέκροπος, ἢ
Κόδρου, σμυνέωπερον δὲ τὸ Οὔδυσσέως, πλεσιώπερον δὲ σιμωάμοιο
Κροίσαν καὶ καὶ δὲ κα, ἐν ἀκαρεὶ τῷ χρόνῳ ἄθλιος ἐκχέρηται κατ'
ὀλίγον ἐκ πολλῶν ὀππορικῶν, καὶ ἀρπαγῶν, καὶ πανουργιῶν σμυνέ-
λεμνῶν. Ἐρμ. Αὐτάπε γε δὲν φῆς τὰ γιγνόμενα. ὁ πόταν δ'
δὲν αὐτόπερος βαδίζεις, πῶς ἔγω τυφλὸς ὢν δὲ εἴσκεις τὴν ὁδόν;
ἢ πῶς ὁραγινώσκεις, ἐφ' ἧς αὖ σε ὁ Ζεὺς ὅσοις εἴλη, κείνας εἶναι
τῷ πλετεῖν ἀξίους; Πλῶ. Οἷοι ᾧ εἴσκει με οἱ τινὲς εἶσιν.
Ἐρμ. Μὰ τὸν Δία εἰ παῦν. εἴ ᾧ Ἀεὶσείδω καταλιπὼν, Ἰπ-
πορίκῳ καὶ Καλλίᾳ προσήεις, καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀθίωσιν,
εἰ δὲ ὁβολὸν ἀξίοις. πλὴν ἄλλὰ τί σφάττεας καταπεμφοθεῖς;
Πλῆτ. Ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι φθινοσῶν, ἄλλοις αὖ λάθῳ τι
ἐμπιστῶν, ὁ δὲ ὅς τις αὖ σφῶτός μοι φελετύχη, ἀπαγαγὼν ἔχει,
σὲ τὸν Ἐρμῆν ἐπὶ τῷ φθινοσῶν τῷ κέρδους προσκυκλῶν. Ἐρμ.
Οὐκ ἐν ὁρῇ ἀπῆται ὁ Ζεὺς οἱ ὁμῶς σε καὶ τὰ αὐτὰ δοῦναι
σφελτίζειν, ὅσας αὖ οἶνται τῷ πλετεῖν ἀξίους; Πλῶ. Καὶ μάλα
δικαίως ὁραδέ. ὅς γε τυφλὸς ὄντα εἰδὼς, ἐπεμπερ αὖ ἀζητή-
σαντα δυσείρεπον ἔγω χρημα, καὶ περὶ πολλὰ ἐλεηλοῖτός τε βίῃ,
ὅπερ εἴδ' ὁ Λυγκῆς αὖ εἰσεῖροι ῥαδίως, ἀμαυρὸν ἔγω φθινοσῶν
ὄν. τοιγαρὲν ἄτε ἴδ' μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, ποικῶν δὲ
πλείων ἐν ταῖς πόλεσι τὸ πᾶν ἐπιχόστων, ῥᾶον ἐς τὴς τοιούτας
ἐμπίπτω φελεῶν, καὶ σφελωδομαι πρὸς αὐτῶν. Ἐρμ. Εἴ περ
πῶς ἐπειδὴν καταλίπης αὐτὸς, ῥαδίως φεύγεις καὶ εἰδὼς τὴν
ὁδόν; Πλῶ. Οἷοι δὲ κῆς τότε πῶς καὶ ἀρτίπας γίγνομαι πρὸς
μόνον τὸν κερδὸν τῆς φουγῆς. Ἐρμ. Ἐἴ τι δῆμι καὶ τὸ τοιοῦτον
κεῖται, πῶς τυφλὸς ὢν, (εἰρήσεται ᾧ) καὶ σφελίτι ὡχρὸς,

ἡ βαρὺς ἐκ τῶν σκελοῖν, ποσὶς ἐρασας ἔχῃς, ὥστε πᾶσι
δοτοβλέπειν εἰς σέ, καὶ τυχεύων μὴ ἀδαιμονεῖν οἶσθαι, εἰ
δὲ δοτούχοισιν, ἐκ ἀνέχεσθαι ζῶντας; οἷδα γὰρ τινας ἀκό-
λίγως αὐτοῦ ἀποσεδυσέρωτας οἶτας, ὥστε καὶ εἰς βαθυκῆτα
πόντον φέροντες, ἔρριψαν αὐτὰς, καὶ περὶ ὧν κατ' ἡλιβάτων,
ὑπεροράδαι νομίζοντες ὑπὸ σέ, ὅτι περὶ δὲ τῶν ἀρχαίων ἐσ-
ρας αὐτὰς. πλὴν ἄλλα καὶ σὺ αὐτὸ (εὐ οἶδα, ἐπιθρομολογῆσας,
εἴ τι ξυμῆς σαυτὲ κορυβαντιᾶν αὐτὰς, ἐρωμύρα τῶν ἐπι-
μεμνῶτας. Πλ. Οἷε γὰρ ποιεῖτον, οἷός εἰμι, ὁράδαι αὐτὰς
χαλὸν, ἢ τυφλὸν, ἢ ὅσα ἄλλα μοι πόρροισιν; Εἰρμ. Ἀλλὰ
πᾶς ὦ Πλῆτε, εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες εἰσὶ; Πλ. Οὐ
τυφλοὶ ὦ ἄριστε, ἀλλ' ἡ ἀγνοία, καὶ ἡ ἀπάτη, αἵ περ νῦν κα-
τέχουσιν πάντας, ἐπισημαίνουσιν αὐτὰς. εἴ τι δὲ καὶ αὐτὰς αἰς
μὴ πικρὰ πᾶσιν ἀμορφος εἶεν, προσωπεῖον περὶ θεῶν, ἐν-
φασμιώτατον, ἔλαχρυσον, καὶ λιδοκόλλητον, καὶ πακίον ἐν-
δὺς ἐντυγχάτω αὐτοῖς. οἱ δὲ αὐτοπροσώπων οἰόμενοι ὅρῃ τὸ
κάλλος, ἐρῶσι, καὶ δοτῶνται μὴ ἐντυγχάοντες. αἰς εἰ γὰρ
τις αὐτοῖς ἄλλον δοτογυμνῶσας, ἐπέδειξέ με, δῆλον αἰς κατε-
γίγνωσκον αὐτῶν, ἀμβλυόττοντες τὰ περικαυτά, καὶ ἐρῶν-
τες ἀνέραςιν καὶ ἀμόρφων πραγμάτων. Εἰρμ. Τί ἐν καὶ ἐν αὐτῶν
ἦδη τῶν πλεονέων θηρόμμοι, καὶ τὸ προσωπεῖον αὐτὸ περὶ θεῶν
εἴ τι οὐραπατῶνται; καὶ ὧς αἰσθητὰ αὐτὰς. εἴ τι τῶν μὴ
τῶν κεκολλῶν, ἢ τὸ προσωπεῖον πόρροισιν; εἰ γὰρ οὐ καὶ τότε ἀγ-
νοεῖν ἔχουσιν αὐτὰς, αἰς ἐπιχρῖστος ἡ ἀμορφία ὅσῃ, οὐδ' ὅσῃ
τὰ παλαιόρωντας, Πλ. Οὐκ ὀλίγα ὦ Εἰρμὴ καὶ πρὸς τὸ πρῶτον
συμπαρονοεῖται. Εἰρμ. Τὰ ποῖα; Πλ. Ἐπειδὴ τις ἐντυχῶν
τὸ πρῶτον, ἀσπεύσας τὴν θύραν εἰσδίδεται με, συμπαρονο-
σέρεται μετ' ἐμὲ λαθὼν ὁ τύφος, καὶ ἡ ἀγνοία, καὶ ἡ μεγαλαυχία,
καὶ ἡ μαδακία, καὶ ὕβρις, καὶ ἀπάτη, καὶ ἄλλα ἅττα μυρία. ὑπὸ
ὧν τεταρὶ πάντων καταλυθεῖς πλὴν ψυχῆς, θαυμάζειτε τὰ
καὶ θαυμάσα, καὶ ὀρέγεται τῶν φερόντων. καὶ μετὰ τὴν πᾶν ἐκεί-
νην

των πατέρα τῶν εἰσεληλυθόντων κακῶν τέθνητε, δορυφορέμενοι
 ἐπ' αὐτοῦ. καὶ πάντα πρότερον πάθοι αὐτὸν, ἢ ἐμὲ ἀποείδαι ὑπο-
 μένειν αὐτόν. Ἐρ. Ὡς δὲ λείος ἐστὶ Πλάτῃ, καὶ ὀλιγοπρόσῳ, καὶ δυσ-
 ἀδεκτος, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἐμὴν ἀντιλαβὴν παρεχόμενος
 βλάβαν, ἀλλ' ὥσπερ ἐγχείλεις, ἢ ὄφεις ἢ δακτύλων
 ἀραπιτύεις, ἐκ οἷδα ὅπως. ἡ πενία δ' ἐμπαλιν ἐξώδης
 τε, καὶ ὀλβίας, καὶ μυρία τὰ ἀγαστρα ἐκπεφυκότες ἐξ ἅπαντος
 τοῦ σώματος ἔχουσα, ὥς πλησιάζουσας δ' αὐτὸς ἔχειν, καὶ μὴ
 ἔχειν ῥαδίως ἀπολυθῆναι. Ἀλλὰ μεταξὺ ἡδὴ φλυαρῆντας ἡ-
 μάς ἀπαύμα ἢ μικρὸν διέλαθε. Πλ. Τὸ ποῖον; Ἐρμ. Ὅτι
 τὴν θησαυρὸν ἐκ ἐπηγαγόμεθα, ἔπειρ' εἶδει μάστιγα. Πλ.
 Θάρρει τά γε σῶκα. ἐν τῇ γῇ αὐτὸν καταλείπων, ἀνέρχομαι
 παρ' ὑμᾶς, ἐπισκεψάμενος ἐνδον μῦθον ἐπικλεισάμενον τῷ θύ-
 ραν, ἀνοίγειν δὲ μηδενί, καὶ μὴ ἐμὲ ἀκρόσῃ βοήσαντος. Ἐρ.
 Οὐκ ἐπὶ ἐπὶ βαίνωμεν ἡδὴ τῆς Ἀττικῆς, καὶ μοι ἐπεὶ ἐχόμενος
 τῆς χλαμύδος, ἄχεις αὐτὸς ἐνὶ ἐχάτιαν ἀφίκαμαι. Πλ.
 Εὖ ποιεῖς ὦ Ἐρμῆ χεραγωγῶν, ἐπεὶ καὶ γὰρ ὑπολίπης με.
 Τί περ βόλῃ τάχα, ἢ Κλέωνι ἐμπίσθμαι φεξιόσων. ἀλλὰ
 τίς ὁ φόβος ὑπὸς βῆσι, καθάπερ σιδήρεος ἀπὸς λίθου; Ἐρμ.
 Ὅτι μὲν ἐπὶ σκέπτει πλησίον ὀρεῖον καὶ ὑπελίδοι γῆδιον
 παπυῖ, καὶ ἡ πενία πάρεσι, καὶ ὁ πόρος ἐκείνος. ἡ καρτερία
 δὲ, καὶ ἡ σοφία, καὶ ἡ ἀδρεία, καὶ ὁ τοιῦτος ὄχλος τῶν ἐπὶ τῷ
 λιμῷ παττομένων ἀπάντων, πολὺ ἀμείνους τῶν σῶν δορυφόρων.
 Πλάτ. Τί ἐν ἐκ ἀπαλαττόμεθα ὦ Ἐρμῆ τῷ παχίστῳ; ἔ-
 γὰρ αὐτὶ ἡμεῖς δράσαιμεν ἀξιόλογον ἀπὸς ἀνδρα ὑπὸ πλὴν
 στρατοπέδῳ φεξιόχρημον. Ἐρμ. Ἀλλὰς ἔδοξε τοῖς Διὶ, μὴ δὲ
 ποδελιῶμεν. Πλ. Ποῖ τὰ τὰ ἀπάγεις ὦ ἀργεῖος χεί-
 ραγωγῶν; Ἐρμ. Ἐπὶ τι τοῖς τὸν Τίμωνα ἐπέμψαμεν ὑπὸ
 τῷ Διὶ. Πλ. Νυκτὶ ὁ πλεῖστος ἐπὶ Τίμωνα, ὅποτε αὐτὸν ἐν ὧ
 κακῶς ἔχοντα ὑπὸ τῆς βρυχῆς φελαβύσσα, τιποσὶ φελαβύ-
 σσα, τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πόρῳ, ἡμεῖς ἀνδρα καὶ πολλὰ εἴσο-
 ἀπὶ

ἀπ' αὐτοῦ; ἔπος ἄρα δι' ἀκαταφρόνητος ὑμῖν ἡ Πενία δοκῶ, καὶ
 ἀδελφεῖς, ὧδ' ὁ μόνος κτήμα ἔχων, ἀφαιρῶ δέ με ἀπὸ βίως
 πρὸς ἀρετῇ ἐξηργασμένων, ἢ αὖτις ὁ Πλῦτος ὥρξατο λαβὼν
 αὐτὸν, ὕβρις καὶ τύφῳ ἐγχειρήσας ὅμοιον τῷ πάλαι μαλθακῶν
 καὶ ἀλγῶν καὶ ἀνόντων ὑπορήτας, ὧς δὴ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἦδη
 γελιμημένος; Ἐρμ. Ἐδοξε ταῦτα ὦ Πενία τῷ Δίῳ. Πεν.
 Ἀπέρχομαι. καὶ ὑμεῖς δὲ ὦ πόνη, καὶ σοφία, καὶ οἱ λοιποὶ ἀ-
 κολουεῖτέ μοι. ἔπος δὲ τάχα εἴσεται, ὅταν με εἰσας ὧς λαί-
 ψει, ἀγαθῶν συνεργῶν καὶ διδάσκαλον ἦδ' ἀείρων, ἢ τιμῶν,
 ὑγιεινὸς μὲν τὸ σῶμα, ἐρρώμενος δὲ τῇ γνώμῃ διετέλε-
 σεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ὑποβλέπων, τὰ δὲ
 ὥρξατο καὶ πολλὰ ταῦτα, ὡς περ ὅσιν, ἀλλότεια ἐπολαμβα-
 νων. Ἐρμ. Ἀπέρχονται, ἡμεῖς δὲ προσίωμ' αὐτῶν. Τίμ.
 Τίνες ἐστέ ὦ καπάρτατοι; ἢ τί βελομένοι δούρο ἦκετε, ἀνδρα
 ἐργατῶν καὶ μεθοφόρων ἐνοχλήσαντες; ἀλλ' ἐχαιρόντες ἔπιτε,
 μισοὶ πάντες ὄντες. ἐγὼ ἦδ' ὑμᾶς αὐτίκα μάλα βάλω τῶν
 βάλωις, καὶ τῶν λίθοις συναΐψω. Ἐρμ. Μὴ δαμῶς ὦ Τι-
 μων μὴ βάλῃς. ἐγὼ δὲ ἀνθρώπους ὄντας βαλεῖς. ἀλλ' ἐγὼ μὲν
 Ἐρμῆς εἰμι, ἔπος δὲ, ὁ Πλῦτος, ἐπιμῆ δὲ ὁ Ζεὺς ἐπακί-
 στας ἦδ' εὐχῶν. ὥςτε ἀγαθῇ τύχῃ δέχα τὸν ὄλβον, ὧς τὰς
 ἦδ' πόνην. Τίμ. Καὶ ὑμεῖς οἱ μῶς ἔατε ἦδη, καί ποι θισοὶ ὄν-
 τες, ὡς φασί. πάντας ἦδ' ἅμα καὶ θεὸς καὶ ἀνθρώπους μετ' ὡ-
 τιστοὶ δὲ τὸν τυφλόν, ὅς τις αὐτῇ, καὶ ὀπφίλειν μοι δοκῶ τῇ δι-
 κέειν. Πλῦτ. Ἀπίω μὲν ὦ Ἐρμῇ πρὸς τὸ Διός. μελαγχχο-
 λῶν ἦδ' ὁ ἀνθρώπος ἐμὲ βίως μοι δοκεῖ, μή τι κακὸν ἀπὲ λείδω
 προσλαβών. Ἐρμ. Μὴ δὲ σκαιὸν ὦ Τίμων. ἀλλὰ τὸ πᾶν
 τῷτο ἀχρεῖον, καὶ φαχὺ καταβαλὼν, πορτεῖνας τὸ χεῖρε, λάμ-
 βανέ τινα ἀγαθῶν τύχην, καὶ πλέτει πάλιν, καὶ ἴδω Ἀθῆ-
 ναίων τὰ παρῶτα, καὶ ἐπιρῶντα ἦδ' ἀχαιῶν ἐκείνων, μόνος
 αὐτὸς εὐδαιμονῶν. Τίμ. Οὐδὲν ὑμῶν θέομαι, μὴ ἐνοχλεῖτε
 μεν, ἐκαστὸς ἐμοὶ πλεῖτος ἢ δίκαιος, τὰ δ' ἅλλα εὐδαιμονίας

τις εἰμι, μηδὲν ὅς μοι πλίσσια ἔσθης. Ἐρμ. Οὕτως ὡς τὰς ἀ-
πανθρώπως τὸνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπλῶς, κρατερὸν τε;
ἢ μὲν εἰκὸς ἴω μισανθρώπων μετ' εἶναι σε, τοσαῦτα ὑπ' αὐ-
τῷ δεινὰ πεπονθότε, μισόθουν δὲ μηδαμῶς, ὥπως ὀπιμελῶ-
μενών σε τῷ θεῷ. Τίμ. Ἀλλὰ σοὶ μετ' ὃ Ἐρμῇ, καὶ τῷ Διὶ
πλείστη χάρις πῶς ὀπιμελείας, τῶν δὲ τὸν πλεῖστον ἐκὰς λά-
βοιμι. Ἐρμ. Τί δὴ; Τίμ. Ὅτι καὶ πάσαι μυρίων κακῶν μοι
αἴτιος ἔσθης κατέστη, κόλαξί τε φθισθῆς, καὶ ὀπιβέλης ἐπαγα-
γών, καὶ μίσος ἐπιγείρας, καὶ ὕδυνας θείας καταφθείρας, καὶ
ὀπιφθορον ὑποφῆνας, τέλος δὲ, ἀφνω καταλιπὼν, ἔσθης ἀ-
πίστος καὶ προδοτικῶς. ἢ βελτίστη δὲ πενία πόροις με τοῖς ἀν-
δρωπῶσι καταγυμνάσασα, καὶ μετ' ἀληθείας καὶ παρρησίας
προσομιλῶσα, τὰτε ἀγαθὰ καμίνοντι παρέχει, καὶ τῷ πολ-
λῶν ἐκείων καταφραίνει ἐπαίδου, ὅς αὐτὴ ἐμὴ τὰς ἐλπί-
δας ἀπαρτίσασά μοι τὴ βίη, καὶ δείξασα ὅσιν ἴω ὁ πλεῖστος ὁ
ἐμὸς, ὃν ἔτε κόλαξ θωπάλων, ἔτε συκοφαντῆς φοβῶν, καὶ
δήμος παροξυνθεὶς, ἐκ ἐκκλησιασθῆς ψηφοφορίας, καὶ τύ-
ραννος ὀπιβελάσας, ἀφιλέσθαι δυνάειτ' αὖ. ἐρρωμένους τοιγα-
ρὲν ὑπὸ τῷ πότῳ, τῶν δὲ τὸν ἀχρὸν ὀλοπόνως ἐπεργάζο-
μενος, εἰδὼν ὁρῶν τῷ ὃν ἄσει κακῶν, ἱκανὰ καὶ ἄρρητ' ἔχω
τὰ ἀλφειὰ φθῆς τῆς δικέλης. ὥς παλινδρομος ἀπιδιὼν
Ἐρμῇ, τὸν Πλεῖστον ἀπαγαγὼν τῷ Διὶ. ἐμοὶ δὲ τὰ τοιαῦτα ἐν
ἴσῃ καὶ ἀνθρώπων ἡβδὸν οἰμώζειν ποιῆσαι. Ἐρμ. Μη-
δαμῶς ὃ γὰρ δὲ. ἐν ἴσῃ πάντες εἰσὶν ὀπιπιδεῖσι πρὸς οἰμωγῇ.
ὅς ἴα τὰ ὀργίλα ταῦτα, καὶ μετρησῶν, καὶ τὸν Πλεῖστον πα-
ράλαβε. ἔτι ὀπιόβληται εἰσι τὰ δῶρα τὰ φθῆς τῷ Διὶ.
Πλετ. Βέλει ὃ Τίμων, δικαιολογίσομαι πρὸς σέ; ἢ χαλε-
παίνεις μοι λέγοντι; Τίμ. Λέγει μὴ μακρὰ μῆτος, μὴ δὲ
μὴ πορομίων, ὥσπερ οἱ ὀπιῖται τοι ῥήτορες. ἀνέχομαι γὰρ
σε ὀλίγα λέγοντα ὅτι τὸν Ἐρμῇ τῶν τοι. Πλε. Ἐχὼ μῆτος
ἔσθης καὶ μακρὰ εἰπεῖν, ἔγωγε πολλὰ ὑπὸ σὺ καταγυμνάζων
ἐμῶς.

ὅμως δὲ ὅρα, εἴτι σέ, ὡς φής, ἠδίκηκα, ὅς τῳ μὲν ἡδὲ
 τῶν ἀπάντων αἰτιός σοι κατέστω, τιμῆς, καὶ ποροδείας, καὶ
 σιφαιῶν, καὶ πῆς ἄλλης βουφῆς. **Θεάβλεπτος** δέ τοι καὶ αἰοίδη-
 μος δι' ἐμέ ἡδὲα, καὶ Θερασπύδατος. εἰ δέ τι χαλεπὸν ἐν τῷ
 κολάκων πέπονθας, αἰαίτιος ἐγώ σοι. μάλλον δὲ αὐτὸς ἡ
 δίκημαι τὸ τοιοῦτόν σε, διότι με ἔπος ἀτίμως ὑπέβαλλας ὡς
 εὐράσι καταράτοις, ἐπαινῶσι, καὶ καταγευγόμενοι, καὶ πάντες
 ἔσπονδοι βίβλαδυσί μοι. καὶ τό γε πελάταιον ἔφωδα, ὡς πο-
 ροδείδωκά σε, τὴν αἰτίαν δὲ αὐτὸς ἐγκαλέσαιμί σοι πάντα πο-
 ρὸν ἀπελαθεῖς ὑπὸ σὺ, καὶ ὅπῃ κεφαλῇ ἐξωθέεις πρὸς οἰκίαν
 τοιγαρὲν αὐτὴ μαλακῆς χλαμύδος, πάντῳ τῷ διεσπείραν
 τιμωπάτη σοι **Πενία** Θεῷ περ δεικνύει. ὥς μάρτυς ὁ Ἑρμῆς ἔ-
 ποσέ, πῶς ἐκείδων τὸν Δία μήθ' ἦκεν ὥς σε, ἔπειτα δὲ
 μῆνός μοι προσκυλεγε μῆρον. **Ἑρμ.** Ἀλλὰ νῦν ὅρῃς ὁ Πλεῖ-
 στος ἡδὲ γεγῆσθαι. ὥς θάρρῶν, ξυνδράττει αὐτῷ. καὶ σὺ
 μὴ σκιάπτε, ὡς ἔχεις. σὺ δὲ τὸν **Θησαυρὸν** ὑπάγαγε τῇ
 διέλλῃ, ὑπακούσεται γὰρ ἐμβοήσαστί σοι. **Τίμ.** Πείθειν ἡ
 Ἑρμῇ, καὶ αὐτῷ πλεμπέον. τί γὰρ αὖ καὶ πάθοι τις, ὅπότε
 οἱ θεοὶ βιάζονται; ἄλλῳ ὅραγε, εἰς οἷά με πράγματα ἐμ-
 βαλεῖς τὸν κακοδαίμονα, ὅς ἄχει νῦν ὀδαιμονέσσαι ἐξ ἡν-
 χρυσὸν ἄφνω ποσὲπον λήψομαι ἡδὲν ἀδικήσας, καὶ τοσαύτην
 φροντίδας ἀναδέξομαι. **Ἑρμ.** Τὸ πόνηθι, ὦ **Τίμων** δι' αἰ-
 καὶ χαλεπὸν τῶτο, καὶ ἐκ οἷσόν ἔστιν, ὅπως οἱ κολάκεις ἐκεί-
 νοι ἐθάρραγῶσιν ὑπὸ τῷ φθόνῳ, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τὴν **Αἰτίαν**, εἰ
 τὸν ἔρανον ἀπατήσομαι. **Πλε.** Οὐ μὲν ἀπελήλυθες, ὡς δο-
 κῇ. τιμαίρομαι γὰρ τῇ εἰρησίου τῇ περῶν. σὺ δὲ αὐτῇ πε-
 εἰμῃ, ἀναπέμψω γὰρ σοι τὸν **Θησαυρὸν** ἀπελθόν. μά-
 λον δὲ παῖε. σέ φημι **Θησαυρὸν** χρυσῷ, ὑπάκουσον **Τίμων** π-
 τῷ, καὶ παράχρῃ σεαυτὸν ἀελλεῖν. σκιάπτε ὦ **Τίμων**, βε-
 δείας καταφέρειν, ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὑποστήσομαι. **Τίμ.** Ἀλλὰ
 ὦ δίκηκα, νῦν μοι ἐθάρρῶσθαι σεαυτῷ. καὶ μὴ κάμῃς ἐν τῷ

αἰσθες τὸν θησαυρὸν ἐς τὰ φανερά· ὡς λέω τε-
 ρα, καὶ φύλοι Κορύβιντες, καὶ Ἑρμὴ καρδίας, πόθεν χρυσίον
 ἔσται; ἢ πᾶς ὅστις ταῦτα ἔσται; δίδω γὰρ, μὴ ἀδρακας εὐ-
 λοῦ ἀνθρώπων. ἀλλὰ μὲν χρυσίον ἔστιν ἐπίσημον, ὑπὲρ
 ἄλλων, βαρὺ, καὶ τὴν πείσοφι ὑπερίδισον. ὡς χρυσὸς, δεξιόμας
 ἀλλοῖσι βροτοῖς. αἰθόμενον γὰρ πῦρ ἄτε ἄχρηπεις καὶ νύκ-
 τος καὶ μεθ' ἡμέρας. ἐλθὲ δὲ φίλτατε, καὶ ἐρασμιώτατε. νῦν
 τείδομαι γὰρ καὶ Δία ποτὲ θῆναι χρυσόν. τίς γὰρ ἐκ αὐτοῦ παρ-
 ἑσθὺς ἀναπεπταμένους τοῖς κόλποις ὑποδέξαιτο ἔτι καλὸν ἐ-
 στί; εἰ δὲ τὸ πᾶν καταρρέσονται; ὦ Μίδα, καὶ Κραῖσε, καὶ τῶν
 Δελφῶν ἀνάδηματα, ὡς ἔδω ἄρα ἢτε ὡς πρὸς Τίμωντα.
 ὁ τὸν Τίμωτος πλάτων, ὦ γὰρ δὲ βασιλεῖς ὁ Περσῶν ἴσος,
 ὁ δὲ Κεῖξας, καὶ φίλτατη διφθέρα, ὑμᾶς μὲν τῶν Παντῶν
 ἀναθεῖναι καλόν. αὐτὸς δὲ ἡδὴ πᾶσαν περιάμενος τὴν ἔχασ-
 τὴν, πυργίον οἰκοδομησάμενος ὑπὲρ τῶ θησαυρῶ, μόνω ἐμοὶ
 ἐκόντι ἐνδιαπύδαι, τὸν αὐτὸν καὶ τάφον ὑποθαλάσσιον ἔξω μοι
 δοῶ. δίδω δὲ ταῦτα, καὶ ἰσομοιηθῆναι πρὸς τὸν ἐπίλοι-
 πον βίον, ἀμύξια πρὸς ἅπαντας, καὶ ἀγνωσία, καὶ ὑπερφία-
 λος δὲ, ἢ ξένος, ἢ ἐταῖρος, ἢ ἐλέε βωμὸς ὕδλος πολὺς,
 καὶ πρὸ οὐκ εἶραι δακρύοντα, ἢ ἐπικερῆσαι δεομένην, ἀφρο-
 σία, καὶ κατάλυσις ἧδ' ἐδῶν. μονήρης δὲ ἡ δίαίτα, καθά-
 πτερ τοῖς λύκοις. καὶ φίλος εἰς Τίμων, οἱ δὲ ἄλλοι πάντες,
 ἐχθροὶ, καὶ ἐπὶ βελοὶ, καὶ πρὸ προσομιλήσῃ τιτι αὐτῷ, μίση-
 ρα, καὶ εἴ τινα ἰδῶ μότον, ὑποφράς ἢ ἡμέρα, καὶ ὅλως ἀν-
 δριάντων λιθίων, ἢ χαλκῶν, μηδὲ ἡμῖν ἀχρηπείων, καὶ
 μήτε κήρυκα διχώμεθα παρ' αὐτῷ, μήτε σπονδὰς σπονδαί-
 μεθα. ἡ ἐρημία δὲ, ὅρος ἔστω πρὸς αὐτὴν. φυλῆται δὲ, καὶ
 φράτορες, καὶ δημόται, καὶ ἡ πατεὶς αὐτῇ, ψυχὰ καὶ αἰσθη-
 τὰ ὀνόματα, καὶ ἀνοήτων ἀνδρῶν φιλοτιμήματα. πλεῖστον δὲ
 Τίμων μόνος, καὶ ὑπεροράτω ἀπάντων. καὶ ἑυφάντω μόνος
 καὶ αὐτὸν, κολακείας καὶ ἐπαίνων φορτικῶν ἀπὸ πηλαγμένης.

καὶ τοῖς θυέτω, καὶ δώχεϊται μόνος ἑαυτῷ γέϊτων καὶ ὁμορ-
 χασίων τῶν ἄλλων. καὶ ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιῶσατο διδοχθῶ,
 καὶ δὲν ὑποδαίνει, ἢ αὐτῷ εἴφανον ἐπνευγχεῖν. καὶ ὄνομα μὲν
 ἔστω ὁ μισαῖδρος ἥδισον. τὰ ῥόπα δὲ γνώρισμα ταῦτα δυσκο-
 λία, καὶ ῥαχύτης, καὶ σκαϊότης, καὶ ὀργή, καὶ ἀπανδρωπία
 εἰδὲ τινα ἰδοίμι ἐν πυρὶ ἡφειρόμενον, καὶ σβεννύει ἐκ
 τούτου, πίττη καὶ ἐλαίῳ κατασβεννύει. καὶ καὶ τινα τὴν χε-
 μῆνος ὁ ποταμὸς παραφέρει, ὁ δὲ τὰς χεῖρας ὀρέγων, ἀντιλα-
 βέδαι δέονται, αἰθεῖν καὶ τὸν ὅπῃ κεφαλῷ βαπτίζονται, ὡς μὲν
 εἰ ἀνακύβει δυνάμει ἔτω γὰρ αὐτῷ ἰσὺς ὑπολάβοιεν. εἰς
 γῆσατο τὸν νόμον Τίμων Ἐχικρατίδης κολυττῶς, ἐπὶ φησὶ
 τῇ Ἐκκλησίᾳ Τίμων ὁ αὐτὸς, εἰς ταῦτα ἡμῖν διδοχθῶ,
 ἀνδρῶς ἐμνήμεν αὐτοῖς. πλὴν ἄλλα φερεῖ πολλὰ αὐ-
 ποισάμεν ἅπασιν γνώρισμα ταῦτα γνῆσαι, διότι
 περιπλεῖται. ἀγρόνη γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα γήραιο αὐτοῖς. καὶ
 τί τὸτο; φερεῖ τὰ χεῖρας. πανταχόθεν συνδέεισι κοκορμίσ-
 καὶ πνύσιωντες, ἐκ οἷδα ὅθεν ὁ σφαιρόμενος τὴν χεῖρ. π-
 περον ἐν ὅπῃ τὸν πάγον τὸν ἀνάβας ἀπελευθύνει αὐτὸς τοῖς
 θεοῖς ἐξ ὑπερδεξίων ἀκροβολιζόμενος; ἢ τότε ποσὶν φερεῖ
 μήσομεν, εἰς ἅπαξ αὐτοῖς ὁμιλήσαντες, ὡς πλείον αὐτῶν
 παροράμενοι; τὸτο οἶμαι καὶ ἀμεινον. ὡς δεχόμεθα ἡδὺν αὐ-
 τὸς ὑποσάτες. φερεῖ ἰδὼ τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν ἐπὶ ἔστι, Γνα-
 θανίδης ὁ κόλαξ, ὁ πρῶτος ἐρανοαίτησάντι μοι ὀρέξας π-
 βρόχον, πίδας ὅλας παρ' ἐμοὶ πολλάκις, ἐμμενῆς. ἀλλ' ἡ
 γένεσις αὐτοῦ ἀφικόμενος, οἰμῶζεται γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων. Γνα-
 θανὶδὲ γὰρ ἔλεγον, ὡς ἐκ ἀμεινίσαντι Τίμωνος ἀγαθὸν ἀνδρ-
 οῖ θεοῖς; χαῖρε Τίμων ὁμορφότετε, καὶ ἥδιστε, καὶ συμπο-
 σιῶν. Τί. Νὴ καὶ σύ γε ὦ Γναθανίδη γυπαῖν ἀπάντων βί-
 ρωται, καὶ ἀνδρώπων ὀπιτεριώτατε. Γνα. Αἰ φιλοσκα-
 μων σύ γε. ἀλλὰ πᾶσι συμπόσιον ὡς καὶ ὅτι σοὶ ἄσματος
 ἐκδοχθῶν διδύραμβων ἢ καὶ χομίζων; Τί. Καὶ μὴν ἰδὼ

ἡ ἀγε ἄσκη μάλα ὀφειλάτωις ὑπὸ πύτῃ τῇ δικέλλῃ. Γρα.
 ἰ τὸ το; παίεις ὦ Τίμων; μαρτύρομαι ὦ Ἡράκλεις. ἰδ,
 ἰ. ἀρεκαλέμαι σε ἑαυμάτος εἰς Ἀρείον πάγον. Τίμ. Καί
 ὡ ἀγε μικρὸν ἐπιβραδύνῃς, φόνε τάχα ποροκελήσῃ με-
 να. Μνδαμῶς, ἀλλὰ σύ γε πάσι τὸ ἑαυμα ἴασαι μικρὸν
 ἀπάσας τὰ χρυσίε. δεινῶς γὰρ ἱχθυήσῃς ἐπὶ τῷ φέρμακον.
 Τίμ. Εἴ τι μύεις; Γρα. Ἀπειμι, σὺ δὲ εὖ χαίρήσεις ἐποσκαιὸς
 κ χρυσὴ θρόμβος. Τίμ. Τίς ἔτις ὅστις ὁ ποροσιών, ὁ ἀνα-
 κλαστίης; Φιλιάδης, Κολάκων ἀπαύτων ὁ βδελυράτατος.
 πος δὲ παρ' ἐμὲ ἀχρὸν ὅλον λαβὼν, καὶ τῇ θυγατρὶ ποροίκα
 ὁ ποταλάντα μισθὸν τὰ ἐπαίνα, ὅποτε ἄσαντ' ἐμε, παύτων σιω-
 τήτων, ἰ μόιος ὑπερπῆνεν, ἐπωμοσάμηνος ὡδιδώτερον εἶ-
 αι τῷ κύκλῳ, ἐπειδὴ νοσῶντα πρῶτον εἶδε με, καὶ ποροτῆλ-
 ὶον ἐπικεῖας δεινός, πληγὰς ὁ θνητὸς ποροσκέτειν.
 Φι. Ωὖ τις ἀναιχουτίης. νυὺ Τίμωνα γινώσκετε; νυὺ Γρα-
 θυνίης φίλος καὶ συμπότης; τιγαρεὺν δίκαια πέπονθεν ἔπος
 ἀχάριος ὦν. ἡμεῖς δὲ οἱ πάλαι ξυνήθεις, καὶ ξυνέφηβοι
 δημόται, ὅμως μετριάζομεν, ὡς μὴ ὅτι πηδῶν δοκῶμεν.
 Σαῦρε ὦ δέσποτα. καὶ ὅπως τὴς μιᾶς τῆς κολάκας φυλά-
 ξῃ, τὴς ἐπὶ τῆς ἑαπίζης μότον, τὰ ἄλλα δὲ, κοράκων ἔδον
 ἀφαιρόντας, ἐκ ἑστὶ πισοτέα τῷ νυὺ ἔδον. παύεις ἀχάρι-
 σαι καὶ πονηροί. ἐγὼ δὲ πάλαντόν σοι κομίζων, ὡς ἔχεις πορὸς
 τὰ κατεπείγοντα χρῆσθαι, καθ' ὅδον ἡδὴ πλησίον ἤκιστα ὡς
 πλατὺς ὑπερμυγέθῃ τινὰ πλεόν. ἡδὼν τιγαρεὺν ταυπὲ σε γε-
 θετίσω. καὶ τοι σύ γε ἔτω σοφὸς ὦν, ἔδον ἴσως δεινὴ τῷ
 παρ' ἐμὲ λόγων, ὅς καὶ τῷ Νέστορι τὸ δέον παραινήσεως ὦ.
 Τί. Εἴσαι ταυτα ὦ Φιλιάδη. πλεὺ ἀλλὰ ποροσιδε, ὡς καὶ σὲ
 φιλοφρονήσωμαι τῇ δικέλλῃ. Φι. Ἀἰθροπαί, κατέαξα τὰ
 πρᾶν ὑπὸ τῷ ἀχάριε, διότι τὰ συμφέροντα ἐνεθέτων αὐ-
 τόν. Τίμ. Γὰρ ἔτις ἔπος ὁρήτωρ Δημίας ποροσέρχεται,
 ἡφισμαῖχων ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ συζῆνός ἡμέτερος εἴπαι λέ-
 γαν.

γων. ἔτος ἑκαδέκα παρ' ἐμὰ πάλαιτα μιᾶς ἡμέρας ἐπίσας
τῇ πόλει, κατεδεδίκατο γὰρ, καὶ ἐδέδετο, καὶ ἀποδίδας, καὶ γὰρ
ἐλεύσας ἐλυσάμην αὐτὸν, ἐπειδὴ πρῶτον ἔλαχε τῇ Ἐρεχθίδι
φυλῇ διαέμεν τὸ θεωρικόν, καὶ γὰρ προσήλθον αὐτῷ τὸ γι-
γνώμην, καὶ ἔφη γνωρίζειν πολίτην ὄντα με. Δημ. Χαῖρα ὦ
Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῷ ἄνθρωπῳ, τὸ ἔρρισμα τῷ Ἀθίναίων,
τὸ ἀποβλῆμα τῆς Ἑλλάδος. καὶ μὴ πάλαισε ὁ δῆμος ξυνη-
λεγμένος, καὶ αἱ βεβαὶ ἀμφοτέραι φεμεύουσι. πρότερον δὲ
ἄκυσον τὸ ψήφισμα, ὃ ὑπὲρ σὲ γέγραφα. Ἐπειδὴ Τίμων
ἔχειρατίδου κολυττοῦς, αὐτὸν ἔμνον καλὸς καὶ γαστρός, ἀλ-
λά καὶ σοφός, ὥς ἐκ ἄλλας ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὥρα πάντα χρό-
νον ἔχει τὰ ἀρετὰ παρὰ τῶν τῇ πόλει, νεοίκεται δὲ πῆλ-
κα καὶ πάλιν, καὶ δρόμον ἐν Ὀλυμπίᾳ μιᾶς ἡμέρας, καὶ τελείῃ
ἄρματι, καὶ σκυωρίδι πωλικῇ. Τί. Ἀλλ' ἔδε ἐδιδώρησα ἐγὼ
πρόποτε εἰς Ὀλυμπίαν. Δημ. Τί ἔν; θεωρήσεις ὕστερον. τὰ
τοιαῦτα δὲ πολλὰ προσκεῖσθαι ἄμενον. καὶ κίρις αὖτε δὲ ὑπὲρ
τῆς πόλεως πέρυσι πρὸς Ἀχαρνέας, καὶ κατέκοψε Πελοποννη-
σίῳι δύο μοίρας. Τίμ. Πῶς; ἔδε γὰρ τὸ μὴ ἔχειν ὄπλα, καὶ
δὲ προεγράψην ἐν τῷ καταλόγῳ. Δημ. Μόξα τὰ φέρεσάν
τὰ λέγεις, ἡμεῖς δὲ ἀχάρεται αὐτὸν εἰηλὼ ἀμνημονεύτης. ἔτι δὲ
καὶ ψήφισματα γράφω, καὶ συμβαλέω, καὶ στρατηγῶν, καὶ με-
τὰ ἀφελῶσι τῷ πόλιν. ὅτι τέτοις ἅπασιν δέδοται τῇ βου-
λῇ, καὶ τῷ δήμῳ, καὶ τῇ Ἡλιαίᾳ καὶ φυλάς καὶ τοῖς δήμοις,
ἰδίᾳ, καὶ κοινῇ πᾶσι χρυσὲν ἀσασῆσαι τὸν Τίμωνα, ὥρα
τὴν Ἀθίνα ἐν τῇ ἀκροπόλει, κεραυνῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ἔχοντα,
καὶ ἀντίνας ὅτι τῇ κεφαλῇ, καὶ σφαιρῶσαι αὐτὸν χρυσοῖς σφαί-
ροις ἐπὶ τῇ, καὶ ἀνακρυφθῆναι τὰς σφαίρας σήμερον διουσίοις
ῥαγροδοῖς καινοῖς. ἀχθῆναι γὰρ αὐτὸν δεῖ τῇ μερῇ τὰ διο-
υσία. εἶπε τὴν γνώμην Δημίας ὁ ῥήτωρ συζητῶν αὐτῇ, ἀγ-
χιστὸς, καὶ μαθητὴς αὐτῇ ὢν. καὶ γὰρ ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων,
καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅποσα αὐτὸν εἰδότες. καὶ μὴ ἐν σὺν τὸ ψή-
φισμα.

σμα. ἐγὼ δέ σοι καὶ τὴν ὑπὸ βελομῶν ἀγαγὼν αὐτὸς
 ὃν ἐπὶ τῇ σῶν ὀνόματι Τίμωνα αἰόμακκ. Τίμ. Πῶς
 Δημία, ὃς εἰδὲ γυγάμικας; ὅσα γὰρ καὶ ἡμᾶς εἰδέναι.
 ημ. Ἀλλὰ γὰρ, ὡς δίδω θεὸς ἐς νέωτα, καὶ παιδο-
 κήσομαι. καὶ τὸ χρηθιστόμηνον, ἄρρεν γὰρ ἔσαι, Τί-
 μονα ἤδη καλῶ. Τίμ. Οὐκ οἶδα, εἰ γεμήσεις ἐτι ὡς ἔ-
 ς, πλικάυτλῳ παρ' ἐμὲ πληγῶν λαμβάνων. Δημ. Οἵ-
 οι. Τί τῶτο; τυραννίδι Τίμων ἐπιχειρεῖς, καὶ τύπτεις
 ἰαθέρης, καὶ καθαρῶς ἐλπίθρος, εἰδ' ἄσος ἄν. ἀλλὰ δῶ-
 κης ὅς τάχει τῶν δίκων, πᾶσι ἄλλα, καὶ ὅτι τῶν ἀκρόπο-
 λις ἐνέπρησας. Τίμ. Ἀλλ' ἐκ ἐμπέπρησας ὡς μιὰρὲ ἢ
 κρόπολις. ὥστε δῆλος εἰ συκοφαντῶν. Δημ. Ἀλλὰ καὶ πλε-
 οῖς, τὸν ὀπιθόδομον διωρύξας. Τίμ. Οὐ δῖωρυνται εἰδὲ
 πος. ὥς περ ἀπίθανά σε καὶ ταῦτα. Δημ. Διορυχθήσεται
 ἢν ὕπερον, ἤδη δὲ σὺ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἔχεις. Τίμ.
 Οὐκ ἔν καὶ ἄλλῳ λαμβανῇ. Δημ. Οἱ μοι τὸ μετὰφρουν.
 Τίμ. Μὴ κέκραχθι, κατόισω γάρ σοι καὶ ἔτι τῶν. ἐπεὶ
 ἐλοῖα πάμπαν πάθοιμι, δύο μὲν Λακεδαιμονίαν μοίρας
 κατακόφας ἀνέπλος, ἐν δὲ μιὰρὸν ἀνδράπιον μὴ ἐπιβί-
 λας. μάτῳ γὰρ ἂν εἴλω καὶ νεοπικαῖς ὀλύμπια πύξ, καὶ
 πάλῳ. ἀλλὰ τί τῶτο; εἰ Θρασυκλῆς ὁ φιλόσοφος ἔπος ἔ-
 ς; καὶ μὲν ἐν ἄλλος. ἐκπετάσας γὰρ τὴν πῶγωντα, καὶ τὰς
 ἄφρως ἀνατείνας, καὶ βροθυτόμηνός τι πρὸς αὐτὸν ἔρχεται, τι-
 ταυῶδες βλέπων, ἀνασισοβημέιος τῶν ἐπὶ τῇ μετώπῳ κό-
 κῳ, Αὐτοβερίας τις, ἢ Τείπων, οἷος ὁ Ζυῖξος ἔχραρεν.
 ὅς τὸ γῆμα δὲ σαλῆς, καὶ κόσμιος τὸ βέδισμα, καὶ σωρο-
 κός τῶν ἀναβολῶν, ἔωθεν μυρία ὅσα τῶν ἀρετῆς διεκίων,
 καὶ τῶν ἡδονῇ χαίρόντων κατηγορῶν, καὶ τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαιτῶν,
 ἐπεὶ δὴ λευκάμηνος ἀφίκοιτο ἐπὶ τὸ δειπνῶν, καὶ ὁ παῖς μαγά-
 λην τῶν κύλικα ὀρέξειον αὐτῷ (τῷ ζωροτέρῳ δὲ χαίρει μά-
 λιστα) καθάπερ τὸ Λάδης ὕδωρ ἐκπίων, ἐνατιώτατα ἐπὶ

ῥαίνεται τοῖς ἐωδινοῖς ἐκείνοις λόγοις, προσπαῖζαν ὡς
 Ἰκτίος καὶ ὄψα, καὶ τὸν πλησίον ᾠδονομαζόμενος, καρ-
 κης τὸ γένειον ἀνάπλεως, κυμαδὸν ἐμφράμμος, ἐπικε-
 φῶς, καθάπερ ἐν ταῖς λοιπάσι τῶν ἀρετῶν ἐρήσειν προσ-
 δοκῶν, ἀκρεβῆς καὶ ἑυβλία τῶν λιχανῶν ὁδομηγῶν, ὡς με-
 δὲ ὀλίγον πᾶ μὲν πτωχὲς καταλίποι. μαμφίμοιρος αἰεὶ, αἷς τοῖς
 πλακύντα ὄλον, ἢ τὸν σὺν μόνος τῷ ἄλλῳ λάβοι, ὅτι πε-
 λιχνείας καὶ ἀπληθείας ὄφελος· μέθυτος, καὶ πάρονος, καὶ
 ἄχρει ὥδης καὶ ὀρχισύος μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας, καὶ ὀρ-
 γῆς προσέτι. καὶ λόγοι πολλοὶ ὑπὲρ τῇ κύλικι, τότε δὲ κα-
 μάλισα ᾠδὴ σωτροσύνης καὶ κοσμιότητος. καὶ ταῦτα φησὶ
 ὡς ἐπὶ τῷ ἀκράτῃ πονήτως ἔχων, καὶ ὑποβουλιζὼν γε-
 λοῖος, εἶτα ἔμετος ὑπὲρ πάντας. καὶ τὸ πελοταῖον, ἀράμμο-
 τινες, ἐκφύρουν αὐτὸν ἐκ τῆ συμποσίᾳ τῆς αὐτοῦ ἰδὸς ἀμ-
 φοτέρως ἐπειλημμένον. πλὴν ἀλλὰ καὶ νήφει, ἔδωκε τῇ
 πρωτεῖαν ᾠδονομαζέειν αὐτὸν, φούσματος οὐκ αἰ, ἢ θρασυ-
 τινες, ἢ φιλαργυρίας. ἀλλὰ καὶ κολακῶν ἐστὶ τὰ πρῶτα, καὶ
 ὁπορκεῖ προχειρότατα. καὶ ἡ γοητεία προηγείται, καὶ ἡ ἀ-
 καιχωτία παρομαρτεῖ. καὶ ὅλως πείσοφον τὸ χεῖμα, καὶ
 πανταχόθεν ἀκρεβῆς, καὶ ποικίλως ἐπιτελές. οἰμώζεται τοῖς
 γὰρ ὅτι καὶ εἰς μακρὰν χρεὸς ὢν. τί τῷτο; παπαῖ, χρεὸς
 ἐμὴν Ὀρτυγίης. Ὀρτυγί. Οὐ κατὰ ταῦτα ὡς Τίμων τοῖς
 πολλοῖς πέποις ἀφίγμαι, ὡς οἱ τὸν πλετόν σοι πεποιη-
 τες, ἀργυρία καὶ χρυσία καὶ δαίτην πολυτελῶν ἐλπίδι σὺν
 δειραμνήκασιν, πολλὴν τῶν κολακῶν ὁπιδεξόμενος πρὸς αὐ-
 τὰ, οἷόν σε ἀπλοϊκόν, καὶ τῷ ὅντως κοινωνικόν. οἶδα γὰρ
 ὡς μάλα μὲν ἐμοὶ δαίτην ἱκανόν. ὅσον δὲ ἔδωκεν εὐμο-
 ῖ καὶ κάρδαμον, ἢ εἴποτε ἑυφάμεν ὀλίγον τῷ ἄλλῳ. ποτὲν δὲ
 ἢ ἐντελέφειος. ὁ δὲ εἴρων ἔπος, ἢς βέλει, πορφυρίδι
 ἀμείνων. τὸ χρυσίον μὲν γὰρ ἔδωκεν τιμιώτερον τῷ ἐν τοῖς
 αἰγυαλοῖς ἡφιδὼν μοι δοκεῖ. σὺ δὲ αὐτὴ χάριν ἐσάλλων,

ὥς μὴ ἔρξαι τὸ κάκιστον πῶτο καὶ ἐπιβελοῦται ἐπὶ
μα ὁ πλάτος, ὁ πολλοὺς πολλὰκις αἰτίας ἀνῆκτων συμ-
φορῶν γεννητῶς. εἰ γάρ μοι πείθοιο, μάλιστα ἔλθον εἰς
τὴν θάλατταν ἐμβαιεὶς αὐτόν. εἰδὼν ἀναγκάιον ἀνδρὶ ἀ-
γαθῷ ὄντι, καὶ τὴν φιλοσοφίας πλεῖστον ὄραν διανοῶν,
μὴ μέντοι εἰς βάθος ὠγαθέ, ἀλλ' ὅσοις εἰς βεβῶνας ἐπεμ-
βάς ὀλίγον ἀπὸ τῆς κυματώδους γῆς, ἐμὲ ὀρώμενος μόνοι.
εἰδὲ μὴ πῶτο βάλει, σὺ δὲ ἄλλον ἔσπρον ἀμείνω καὶ πάχος
ἐκφόρησαν αὐτὸν ἐκ τῆς οἰκίας. καὶ μὴδ' ὀβελὸν αὐτῷ αἰγῆς,
ἐκείδεις ἀπασιν τοῖς διομένοις. ὃ μὲν πέτε δραχμᾶς, ὃ
δὲ μίαν, ὃ δὲ πάλαντον. εἰ δὲ τις φιλόσοφος εἴη, διμοιρίαν
ἢ ἑρμοιρίαν φέρεται δίκαιος. ἐμοὶ δὲ καίτοι ἐκ ἐμαυτοῦ
χάειν αἰπῶ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῷ ἑταίρῳ τῶν διομένων,
ἐκείνῳ εἰ ταύτῃ τὴν πύρην ἐμπλήσας πᾶσι τοῖς, εἰδὲ ὅ-
λας δύο μέδοντας χωρῆσαι Αἰγυπτιακῆς. ολιγαρχίᾳ δὲ καὶ
μέτρειον καὶ εἶναι τὴν φιλοσοφίαν, καὶ μὴδὲν ὑπὲρ τῆς πύ-
ρας φρονεῖν. Τίμ. Ἐπαινῶ ταῦτά σ' ὡς Θρασύκλεις. ἀπὸ
γὰρ τῆς πύρας, εἰ δοκεῖ, φέρεται τὴν κεφαλὴν ἐμπλήσας
κονδύλων, ἐπ' ἐμῆς τῇ δικέλλῃ. Θρασ. Ως δημοκρα-
τία καὶ νόμοι, παιόμεθα ὑπὸ τῷ κατὰ τὴν ὄν ἐλδοφίρῃ
τῇ πόλει. Τίμ. Τί ἀγανακτεῖς ὠγαθέ Θρασύκλεις,
μὴν πᾶσι τοῖς ἐκείνῳ; καὶ μὴ ἐπὶ ἐμβελῶν χοίρικας ὑπὸ
τὸ μέτρον τέτταρας. ἀλλὰ τί πῶτο; πολλοὶ ζυμῶνται
Βλεφίας ἐκείνος, καὶ Λάχης, καὶ Γρίφων, καὶ ὅλας τὸ σῶ-
μα τῷ οἰμωζομένῳ. ὥς τί ἐκ ὅπῃ τὴν πύρην ταύ-
την αἰετῶν, τὴν μὲν δικέλλῃ ὀλίγον ἀπαυῶ πάλαι
πεπονηγῶν, αὐτὸς δὲ ὅτι πλείους λίθους συμφορήσας,
ἐπιχαλαζῶ πόρρωθεν αὐτῆς; Μὴ βέλλε ὦ Τίμων, ἀπὸ
μὲν γάρ. Τίμ. Ἀλλ' ἐκ ἀναμετρήτου ὑμῶν, καὶ ἀπὸ
ἐσθμῶν.

Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν Τ Ο Σ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ

Βιβλίον Τέταρτον.

Οὗτω δὲ ὁ Σωκράτης ὡς ἐν παντὶ πράγματι καὶ πάντῃ
 ἔσθον ὠφέλιμος, ὥς τε τῷ σκοπεύσειν τὰτα, καὶ εἰ
 μαθήως ἀδανομεύω, φανερόν εἶναι, διότι ἐδὲν ὠφελιμώτε-
 ρον ὡς τὸ Σωκράτει συμεῖναι καὶ μετ' ἐκείνου διαβίβειν, ὅπως
 καὶ ἐν ὅτῳ ἐν πράγματι. ἐπεὶ καὶ τὸ ἐκείνου μεμνηθῆαι μὴ κα-
 ρόντος, καὶ μικρὰ ὠφελεῖ τὰς εὐδοτίας τε αὐτῷ συμεῖναι καὶ ἀ-
 ποδεχομένους ἐκείνου. καὶ γὰρ παίζων ἐδὲν ἦτον ἢ ἀπεδάζων
 ἐλυσιτέλει τοῖς συδιαβίβουσι. πολλὰ καὶ γὰρ ἔφη μετ' αὐτοῦ
 ἔρξιν, φανερός δ' ὡς καὶ τῷ τὰ σώματα πρὸς ὥραν, ἀλλὰ τῷ
 πρὸς ψυχὰς πρὸς ἀρετὴν αὐτῷ πεφοκότεν ἐφιέμενος. ἐτεκμαίρετο
 δὲ τὰς ἀγαθὰς φύσεις ἐκ τῶν ταχὺ τε μαθηθῆναι οἷς προσέ-
 χουσι, καὶ μνημονεύειν αὐτὰς μάθοισι, καὶ ὅπῃ θυμῷ τῷ μα-
 θημάτων πάντων, δι' ὧν ἔστιν οἰκία τε καλῶς καὶ πόλιν, καὶ
 τὸ ὅλον, ἀνθρώποις τε καὶ ἀνθρωπίνους πράγμασι ἐν χρῆ-
 σι. τὰς γὰρ ποιήτας ἡγεῖτο παιδιδασκούς καὶ αὐτὸν μόνον αὐτοὺς τε
 διδάσκοντας εἶναι, καὶ τὰς ἐαυτῷ οἴκας καλῶς οἰκεῖν, ἀλλὰ
 καὶ ἄλλας ἀνθρώπους καὶ πόλεις διδάσκειν διδάσκοντας ποιεῖν. καὶ
 τὸν αὐτὸν δὲ ἔσθον ὅτι πάντας ἡεῖ, ἀλλὰ τὰς μετ' οἰομένους
 φύσει ἀγαθὰς εἶναι, μαθησίᾳ δὲ καταφρονεῖντας, ἐδίδασ-
 κων ὅτι αὐτῷ ἀρεταὶ δοκεῖσαι εἶναι φύσεις μάλιστα παιδείας δεόν-
 ται. ὅπῃ δὲ αὐτῶν τῷ τε ἴππων τὰς ἀφροσύνας θυμοειδέας τε
 καὶ σφοδρὰς ὄντας, εἰ μετ' ἐκ γένων δαμαθῆσιν, ἀχρηστοτάτας
 καὶ ἀείστες γιγνομένους, εἰ δὲ ἀδάμαστοι γένοντο, δυσκαθεκ-
 τοτάτας καὶ φανλοτάτας καὶ τῷ κινῶν τῷ ἀφροσύνων, φιλοπό-

των τε ὕσων καὶ ἐπιθετικῶν τοῖς θηείοις, τὰς μὲν καλῶς ἀχθεύουσας ἀείρας γίνεσθαι πρὸς τὰς θήρας καὶ χρησιμωτάτας, ἀπαγωγὰς δὲ γιγνομένας, ματαίως τε καὶ μακροδύσας καὶ δυσπεριεργάτας. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀφρονεσάτους, ἐρρώμηνεσάτους τε ταῖς ψυχαῖς ὄντας καὶ ἐξηργασικωπάτας ἐν αὐτῇ ἐγχειρῶσι, παιδευθούσας μὲν καὶ μαθούσας ἃ δεῖ πράττειν, ἀείρας τε καὶ ὠφελιμωτάτας γίνεσθαι. (πλείστα γὰρ καὶ μέγιστα ἀγαθὰ ἐργάζεσθαι.) ἀπαιδύτους δὲ καὶ ἀμαθεῖς ἄφρονας, κακίστους τε καὶ βλαβερωτάτους γίνεσθαι. κρίνειν γὰρ ἐκ ὅτις αἰμύνουσιν ἃ δεῖ πράττειν, πολλαῖς ποτηροῖς ἐπιχειρεῖν πράγμασι. μεγαλείως δὲ καὶ σφοδρῶς ὄντας, δυσκινεσάτους τε καὶ δυσἀποτρέπτους εἶναι. διὸ πλείστα καὶ μέγιστα κακὰ ἐργάζεσθαι. τὰς δὲ ἐπὶ πλεῖστον μέγα φρονούντας, ἐνομιζούσας ἑδὲν προσδεῖσθαι παιδείας, ἐξαρκέσειν δὲ σφίσι τὸν πλεῖστον οἰομένους πρὸς τὸ ἀγαθὰ πράττειν ὅτι αὐτὰ βέλονται, καὶ τιμᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐφρένουν, λέγων ὅτι μωρὸς μὲν εἴη, εἰ τις οἶεται, μὴ μαθῶν, τὰ τε ὠφέλιμα καὶ τὰ βλαβερά τῶν πραγμάτων ἀγνοῦσθαι. μωρὸς δ', εἰ τις μὴ ἀγνοῦσθαι μὲν ταῦτα, ἀλλὰ δὲ τὸν πλεῖστον ὅτι αὐτὸν βέλονται ποιεῖσθαι, οἶεται διυλίσθαι τὰ συμφέροντα πράττειν. ἡλίδιος δ' εἰ τις μὴ διυλίσθαι τὰ συμφέροντα πράττειν, ἔτε πράττειν δὲ οἶεται, καὶ τὰ πρὸς τὸν βίον αὐτοῦ ἢ καλῶς ἢ ἱκανῶς παρσκευάζεσθαι. ἡλίδιος δὲ καὶ εἰ τις οἶεται ἀλλὰ τὸν πλεῖστον, μηδὲν ἐπιστάμενος, δόξῃεν τι ἀγαθὸς εἶναι, ἢ μηδὲν ἀγαθὸς εἶναι δοκῶν ἀδοκιμήσειν. Τοῖς δὲ νομίζουσι παιδείας τε τὰς ἀείρας πετυχημένοι, καὶ μέγα φρονέουσιν ἐπὶ σοφίᾳ, ὡς προσφέρειν το, καὶ διηγήσομαι. καταμαθῶν γὰρ Εὐθύδημος τὸν καλὸν ἡράματα πολλὰ στωελεγμέων ποιητῶν τε καὶ σοφιστῶν τῶν ἀδοκιμωτάτων, καὶ ἐκ πάντων ἥδη τε νομίζοντα ἀφείρειν πάντες ἡλικιωτῶν ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχοντες πάντων διοίσειν τῶν διδάσκειν λέγειν τε καὶ πράττειν, πρῶτον μὲν αἰδοῦναι

ἰσχυρὸς αὐτὸν ἔχειν ἵκναιτο ἔγωγε εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσιόντα, εἰ
 δέ τι βέλαιτο ἐξαπαρξάσθαι, καθίζοντα εἰς λυσιποιεῖόν τι
 τῷ ἐγγυὲς τῆς ἀγορᾶς, εἰς τὸ πρὸ αὐτὸς ἦεν, τῷ μετ' αὐτὸς
 εἰνὰς ἔχων, καὶ παρῶν μὲν πωδαομύματα δὲ πότερον Θει-
 σοκλῆς ἔχει συνουσίῃν τινος τῷ σοφῶν, ἢ φύσει πρῶτον δὴ
 μεγε τῷ πολιτῷ, ὥς τε παρὰ ἑκείνον ἀποβλέπειν τὴν πόλιν
 ὁπότε σπευδαῖς ἀνδρὲς δειδεῖν, ὁ Σωκράτης βελομήδης κινεῖν
 τὸν Εὐθύδημον, εὐθείας ἔφη εἶναι τὸ εἶδαι πᾶς μὲν ὀλίγα ἀ-
 ξίας τέχνης μὴ γίγνεσθαι σπευδαῖς ἀλλὰ διδασκάλων ἱκανῶν,
 τὸ δὲ σπευδαῖς πέλεως, πάντων ἔργων μέγιστον ὄν, ἀπὸ
 ταυτομάτεως ἀδραγίγνεσθαι πῶς ἀνθρώποις. Πάλιν δὲ ποτε
 παρόντος τῷ Εὐθυμῆδε, ὁρῶν αὐτὸν ἀποχωρᾶντα τῆς συνου-
 δείας, καὶ φυλαττόμενον μὴ δοῆναι τὸν Σωκράτην θαυμάζειν
 ὅτι σοφία, Ὅτι μὲν, ἔφη, ὦ ἄνθρωπε, Εὐθύδημος ἐπιστὶ
 ἐν ἡλικίᾳ ἡρώδης, τῆς πόλεως λόγον ὡς ἔτινος ἀποτιθεί-
 σης, καὶ ἀφίξεταί τῷ συμβεβούλῃ, εὐδαλὸς ὅστις ἐξ ὧν ὅτι
 πειθεῖται, δοκεῖ δέ μοι καλὸν προοίμιον τῷ δημοκρατῶν πα-
 ρασκευάσασθαι, φυλαττόμενος μὴ δοῆναι μανθάνειν τι ὡς
 πε. δῆλον ὅτι λέγειν ἀρχόμενος ὡς προοιμιάσεται. παρ'
 ἑδουὸς μὲν πάποτε, ὦ ἄνθρωπε Ἀθιναῖοι, ἑδουὸς ἑμαυτοῦ,
 καὶ ἀκέρως τινὰς εἶναι λέγειν τε καὶ παρᾶν ἱκανῶς, ἐξήγησα
 τότε ἐντυχῆν, καὶ ἐπεμελήθη τῷ διδασκαλὸν τινὰ μοι γε-
 νέσθαι τῷ ὅτι ἀμαθῶν, ἀλλὰ καὶ πάντα ἔχει πετέλικα ὅτι φέ-
 ρων ἐ μόνον τὸ μανθάνειν τι ὡς ἔτινος, ἀλλὰ καὶ τὸ δοῆναι
 ὁμοῦ δὲ ὅτι αὐτὸν ἀπ' αὐτομάτεως ἐπεί μοι, συμβεβούλω ὑμῖν.
 ἀρμόσει δ' αὖ ἔγωγε προοιμιάσθαι καὶ τοῖς βελομήδεσιν ὡς
 τῆς πόλεως ἱαφικὸν ἔργον λαβεῖν, ἐπιπείδειν γὰρ αὐτοῖς
 εἶναι τὸ λόγῳ ἀρχεῖν ἐν τῷ πόλει. Παρ' ἑδουὸς μὲν πάποτε,
 ὦ ἄνθρωπε Ἀθιναῖοι, τὴν ἱαφικὴν τέχνην ἑμαυτοῦ, καὶ ἐξή-
 γησα διδασκαλὸν ἑμαυτοῦ γινέσθαι τῷ ἱαφῶν ἑδουῶ. ἑπετέ-
 λει γὰρ φυλαττόμενος ἐ μόνον τὸ μανθάνειν ὡς ἔτινος
 ἀλλὰ

ἀλλὰ ἐν τῷ δόξαι μεμαθηκέναι τὴν τέχνην ταύτην. ὅμως δὲ
 μοι τὸ ἱατρικὸν ἔργον δοτε. περάσομαι γὰρ ἐν ὑμῖν ὑποκινῶ
 διωδὼν μανθάνειν. Πάντες ἐν οἷ παρόντες ἐγέλασαν ὅτι τῷ
 προοιμίῳ. ἐπεὶ δὲ φανερὸς ἦν ὁ Εὐθυδήμης ἤδη μὲν οἷς ὁ
 Σωκράτης λέγοι προσέχων, ἔτι δὲ φιλαπόνημος αὐτὸς τε
 φθεγγεῖσθαι, καὶ νομίζων τῇ σιωπῇ σωφροσύνης δόξαν φερε-
 βάλλεσθαι, τότε ὁ Σωκράτης, βελόμηρος αὐτὸν παῦσαι τέτα,
 Θαυμαστὸν γὰρ, ἔφη, τίποτε οἱ βελόμηροι κινθαρίζουσιν, ἢ αὐ-
 λῆν, ἢ ἱππώλιν, ἢ ἄλλοτι τῷ πιάτῳ ἱκανοὶ θηρίσθαι, περ-
 ρῶνται ὡς σωμαχεῖστα ποιεῖν ὅτι αὐτὸν βέλονται δυνατὸν θηρί-
 σθαι, καὶ ἐκαστὸν αὐτὸς, ἀλλὰ ὅτι τοῖς ἀρίστοις δοκῶσιν ἔ-
 ναι, πάντα ποιῶντες καὶ ὑπομαίνοντες ὥσπερ τὰ μὲν αὐτὸν πῶς
 ἐκείνων γνώμης ποιεῖν, ὡς ἐκ αὐτῶν ἄλλως ἀξιόλογοι θηρίσθαι.
 τῷ δὲ βελομενῶν δυνατὸν θηρίσθαι λέγειν τε καὶ περᾶν τε
 πολιτικά, νομίζουσιν τινες αὐτὸν ὡς ἀσκήσεως καὶ ἐπιμελείας αὐ-
 τήματα ἑκατέρωθεν δυνατὸν ταῦτα ποιεῖν ἐσιδῆναι. καίτοι γε πε-
 σέφα, ταῦτα ἐκείνων δυσκατεργασόπερα φαίνεται, ὅσα περ
 πλείονων ὅτι ταῦτα πραγματεύομεν ἐλάττω οἱ κατεργα-
 ζόμενοι γίνονται. δῆλον ἔν ὅτι καὶ ἐπιμελείας δύνανται πλείο-
 νος καὶ ἰχυροτέρας οἱ πῶν ἐφιέμενοι ἢ οἱ ἐκείνων. κατ' ἀρχὰς
 μὲν ἐν ἀκρότης Εὐθυδήμης πιάτῳ λόγος ἔθηκε Σωκράτης.
 ὡς δ' ἦδετο αὐτὸν ἐπιμετέρον ὑπομαίνοντα ὅτε ἐκλέγοιτο, καὶ
 προθυμότερον ἀκρόντα, μόνος ἦλθεν εἰς τὸ λυσιποιεῖον. πα-
 ρακαθίζομεν δ' αὐτῷ τῷ Εὐθυδήμῃ, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐ-
 θυδήμης, τῷ ὅντι, ὡς περ ἐγὼ ἀνέω, πολλὰ χράματα συ-
 νήκας τῷ λεγομένῳ σοφῶν ἀνδρῶν γεγονέναι; Νῆ πὲρ Δί',
 ἔφη, ὦ Σωκράτης, καὶ ἔτι γε συνάγω, ὥς αὐτὸν κτίσωμαι ὡς αὐ-
 τὸν πλείω. Νῆ τὴν Η'ραν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἀγχαί-
 σε. δίδωμι ἐκ ἀργυρίου καὶ χρυσίου ποσὶς χρυσίου καὶ πένθαι
 μάλλον, ἢ σοφίας. δῆλον γὰρ ὅτι νομίζεις ἀργύριον καὶ χρυσίον
 εἶναι βελτίους ποιεῖν πῶς ἀνθρώπων. πῶς δὲ τῷ σοφῶν ἀνδρῶν

γνώμας ἀρετῇ πλεονεξῶν. Καὶ ὁ Εὐθύδημος ἔχαιρεν ἀκῶν ταῦτα, νομίζων δοκεῖν τῷ Σωκράτει ὁρᾶν μετρίαν τιλὴν σοφίαν. Ὁ δὲ καταμαθὼν αὐτὸν ἠδονέειτο πρὸ ἐπαίνου τούτου, Τί δὲ δὴ βελομήνης ἀγαθὸς ᾔσεται ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, συλλέγεις τὰ χράμματα; Ἐπεὶ δὲ διασώπῃσεν ὁ Εὐθύδημος, σκοπῶν ὅτι λοπεύεται, πάλιν ὁ Σωκράτης, Ἀρα μὴ ἰαβὸς, ἔφη; πολλὰ γὰρ καὶ ἰαβῶν ὄντων συγχεύματα. Καὶ ὁ Εὐθύδημος, Μὰ Δί', ἔφη, ἐκ ἔγωγ γε. Ἀλλὰ μὴ ἀρχιτέκτον βάλει ᾔσεται; γεωμονικῶς γὰρ ἰαβὸς καὶ τὸ δεῖ. Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Ἀλλὰ μὴ γεωμέτρως ὀπιδυμεῖς, ἔφη, ᾔσεται ἀγαθὸς, ὥσπερ ὁ Θεόδωρος; Οὐδὲ γεωμέτρως, ἔφη. Ἀλλὰ μὴ ἀσρολόγως, ἔφη, βάλει γινώσκειν; Ὡς δὲ καὶ τὸ ἡρεῖτο. Ἀλλὰ μὴ ῥαψωδὸς, ἔφη, καὶ γὰρ τὰ Ὀμήρου σε φασὶν ἔπη παῖτα κεκτῆσθαι. Μὰ Δί' ἐκ ἔγωγ', ἔφη. τὰς γάρ τοι ῥαψωδὸς οἶδα τὰ μὲν ἔπη ἀπειβαῖντας, αὐτὰς δὲ παῖτα ἡλιθίως ὄντας. Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη, Οὐδὲ πᾶσι ὦ Εὐθύδημε, ταύτης τῆς ἀρετῆς ἐφίεσαι, εἰ μὴ ἀνδρῶν πολιτικοὶ γίγνονται καὶ οἰκονομικοὶ καὶ ἀρχεῖν ἱκανοί, καὶ ὡρεῖσθαι τοῖς τε ἄλλοις ἀνθρώποις καὶ ἑαυτοῖς; Καὶ ὁ Εὐθύδημος, Σφόδρα γ', ἔφη, ὦ Σωκράτης, ταύτης τῆς ἀρετῆς δεομαι. Νὺ Δί', ἔφη ὁ Σωκράτης, τῆς καλλίστης ἀρετῆς καὶ μεγίστης ἐφίεσαι τέχνης. ἔστι γὰρ τῇ βασιλείᾳ αὐτῇ, καλεῖται βασιλική. Ἀπὸρ, ἔφη, κατασκευάσας εἰ οἶόντ' ἔστι μὴ ὅτε δικαιοσύνη, ἀγαθὸν ταῦτα ᾔσεται; Καὶ μάλα, ἔφη, καὶ ἐκ δεινότητος αὐτοῦ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτῃ ᾔσεται. Τί ἔν; ἔφη. σὺ δὲ τὸ καταεργάσαι; Οἰμαί γ', ἔφη, ὦ Σωκράτης, ἔδονός αὖ ἦτον φανῆναι δίκαιος. Ἀρ' ἔν, ἔφη, τῇ δικαιοσύνῃ ἔστιν ἔργα ὥς περ τῇ πεποιθῶν; Ἐστὶ μέντοι, ἔφη. Ἀρ' ἔν, ὥσπερ οἱ τέκτονες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἔργα ὀπιδεῖξαι, ὥπως οἱ δίκαιοι τὰ ἑαυτῶν ἔχουσιν αὐτοῖς διεξηγήσασθαι; Μὴ ἔν, ἔφη ὁ Εὐθύδημος, καὶ διδοῖμαι ἐγὼ τὰ τῆς δικαιοσύνης ἔργα ἐξηγήσασθαι;

δαι; Καὶ ἡ Δ' ἐρωγὶ πὰ τῆς ἀδικίας. ἐπεὶ ἐκ ὅλγα ἐστὶ
καθ' ἐκάστῃ ἡμέρᾳ τοιαῦτα ὄραν τε καὶ ἀκούειν. βέλει ἔν, ἔφη
ὁ Σωκράτης, χαίρομεν ἐνταυθοὶ μὴ δέλτα, ἐνταυθοὶ δὲ ἄλ-
φα, εἶπα ὅτι μὴ αὖ δεκτὴ ἡμῖν τῆς δικαιοσύνης ἔργον εἶναι,
πρὸς τὸ δέλτα τιδῶμεν, ὅτι δ' αὖ τῆς ἀδικίας, πρὸς τὸ ἄλ-
φα; Εἴτιςτοι δοκεῖ, ἔφη, προσδεῖν τέτων, ποιεῖ ταῦτα.
Καὶ ὁ Σωκράτης χαίρας, ὥσπερ εἶπεν. Οὐκ ἔν, ἔφη, ἐστὶν
ἐν ἀνθρώποις ψάλλεσθαι; Εἴσι μὲντοι, ἔφη. Ποτέρωστε ἔν,
ἔφη, θῶμεν τῶτο; Δῆλον, ἔφη, ὅτι πρὸς τὴν ἀδικίαν. Οὐ-
κ ἔν, ἔφη, καὶ τὸ ἐξαπατᾶν ἐστὶ; Καὶ μάλα, ἔφη. Τῶτο ἔν
ποτέρωστε θῶμεν; Καὶ τῶτο δῆλον ὅτι, ἔφη, πρὸς τὴν ἀδι-
κίαν. Τί δὲ τὸ κακυργεῖν; Καὶ τῶτο, ἔφη. Τὸ δὲ ἀνδραπο-
δίζεσθαι; Καὶ τῶτο. Πρὸς δικαιοσύνην ἔν ὕδον ἡμῖν τέτων
κείσεται, αὐτὸ εὐθύθυμι. Δεινὸν ᾗδ' αὖ ἐστὶν, ἔφη. Τί δὲ, ἐάν τις
στρατηγὸς κίρῃσθαι, ἀδικούντι καὶ ἐχθρὰ πόλιν ἐξαπλοποδί-
σονται, φήσομεν τῶτον ἀδικεῖν; Οὐ εἴπα, ἔφη. Δίκαια δὲ
ποιεῖν καὶ φήσομεν; Καὶ μάλα. Τί δ' αὖ ἐξαπατᾶ πολεμῶν
αὐτοῖς; Δίκαιον, ἔφη, καὶ τῶτο. Εἰς δὲ κλέπτῃ τε καὶ ἀρπά-
ξῃ πὰ τέτων, καὶ δίκαια ποιήσει; Καὶ μάλα, ἔφη. ἀλλ' ἐγώ
σε τὸ πρῶτον ὑπελάμβανον πρὸς τὴν φίλῃς μένον ταῦτ' ἐρω-
τᾶν. ἔκῃν, ἔφη, ὅσα πρὸς τῇ ἀδικίᾳ ἐθήκαμεν, πάντα καὶ
πρὸς τῇ δικαιοσύνῃ θετέον αὐτῇ; Εἴκοιτο, ἔφη. Βέλει ἔν,
ἔφη, ταῦτα ἔτω θεύτες, διορισώμεθα πάλιν, πρὸς μὲν τὴν
πολεμείᾳς δίκαιον εἶναι τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, πρὸς δὲ τὴν φίλῃς,
ἀδικον; ἀλλὰ δεῖν πρὸς γὰρ τούτοις ὡς ἀπλάσασθαι εἶναι; Πάν-
τως ἔν, ἔφη ὁ Εὐθύθυμος. Τί ἔν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐάν τις
στρατηγὸς ὄρων ἀδύμως ἔχον τὸ κράτος, ψίσσάμενος φήσῃ
συμμάχους προσιστᾶν, καὶ τῷ ψάλλει τῶτον παύσῃ τὴν ἀδυσμίας
καὶ στρατόμαχος, ποτέρωδε τὴν ἀπάτην ταύτην θέσομεν;
Δοκεῖ μοι, ἔφη, πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Εἰς δὲ τις ἦν ἐαυ-
τῷ, διόμενον φαρμακείας, καὶ μὴ προστίμειον φάρμακον

εξαπατήσας, ὥς σιτίον τὸ φάρμακον δῶ, καὶ τῷ ψεύδει χα-
 σάμενος ὕτως ὑγιαίνει; ταύτῳ αὖ τὸν ἐπάτην ποῖς
 πόν; Δοκεῖ μοι, ἔφη, καὶ ταύτῳ εἰς τὸ αὐτό. Τί δὲ αὖτις
 ἐν ἀθυμίᾳ ὄντος φίλος, δέσας μὴ διαγῆσθαι ἑαυτὸν, κλέ-
 ῃ ὀρπάσῃ ἢ ξίφος ἢ ἄλλο τι ποιῶν, τῷτο αὖ ποτέρωσθε διτ-
 τῶν; Καὶ τῷτο, ἢ Δί', ἔφη, πρὸς τὸν δικαιοσύνην. Λίγεις,
 φη, σὺ καὶ δὲ πρὸς τὸς φίλους ἀπαντα δεῖν ἀπλοῖζεσθαι. Μ-
 Δί' ἔδῃται, ἔφη, ἀλλὰ μετατίθεμαι τὰ εἰρημόσια, ἐπὶ
 ἔξῃσι. Δεῖ γέ τοι, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἔξεῖναι πολὺ μᾶλλον
 ἢ μὴ ὀρθῶς τιθῆναι. ἥδ' δὲ δὴ τὸς φίλους εξαπατώντων ἔ-
 βλάβη, ἵνα μὴδὲ τῷτο πῶς ἀλείπων μὴ ἀσκεπτεῖν, πότερος αὖ
 καίτερος ἐστίν, ὁ ἐκὼν ἢ ὁ ἄκων; Ἀλλ', ὦ Σώκρατες, ἐκ-
 μεν ἔγωγε πισθύνω οἷς ἀποκείμεμαι. καὶ γὰρ τὰ πρόδικα π-
 τα τοῦ ἄλλως ἔχειν δοκεῖ μοι, ἢ ὥς ἐγὼ τότε ὤμιλον, ὅμως
 εἰρήδω μοι ἀδικώτερον εἶναι τὸν ἐκόντα ψεύδου μὴ τὸν ἄκ-
 ον. Δοκεῖ δέ σοι μάθῃσις καὶ ἐπιστήμη τὰ δίκαια εἶναι, ὡς
 περ ἤν' γραμμαῖται; Ἐμοιγε. Πότερον δὲ γραμματικώτε-
 ροι εἰναι, ὅς αὖ ἐκὼν μὴ ὀρθῶς γράφῃ καὶ ἀναγνώσκῃ, ἢ ὅς
 ἄκων; Ὅς αὖ ἐκὼν, ἔγωγε. Δυνάειτο γὰρ αὖ, ὅποτε βέλου-
 καὶ ὀρθῶς αὐτὰ ποιῇ. Οὐκ ἔν' ὁ μὲν ἐκὼν μὴ ὀρθῶς γράφῃ
 γραμματικὸς αὖ εἴη, ὁ δὲ ἄκων, ἀγράμματος; Πῶς γὰρ
 τὰ δίκαια δὲ πότερον ὁ ἐκὼν ψεύδου μὴ ἔξαπατῶν οἷδεν
 ἢ ὁ ἄκων; Δῆλον ὅτι ὁ ἐκὼν. Οὐκ ἔν' γραμματικώτερον μὲν
 ἐπιστάμενον γράμματα τὰ μὴ ἐπισταμένῳ φῆς εἶναι; Ναί. Δ-
 καιώτερον δὲ τὸν ἐπιστάμενον τὰ δίκαια τὰ μὴ ἐπισταμένῳ; Φα-
 νεται. Δοκῶ δέ μοι καὶ πάντα ἄν οἷδ' ὅπως λέγειν. Τί δὲ δ-
 ὅς αὖ βυλόμενος πᾶσι λέγειν, μὴδέποτε τὰ αὐτὰ πᾶσι
 αὐτῶν λέγειν, ἀλλ' ὁδόν τε φράζων τῷ αὐτῷ, ποτὲ μὲν π-
 ῶ, ποτὲ δὲ πρὸς ἑσπέραν φράζειν, καὶ λογισμὸν ὑποφαινόμε-
 νος τὸν αὐτὸν, ποτὲ μὲν πλείω, ποτὲ δ' ἐλάττω ὑποφαινόμε-
 νος; τί σοι δοκεῖ ὁ ποιῶν; Δῆλος ἢ Δί' εἶναι, ὅτι ἂν ἔπειτα εἰδέναι

οἶδον. Οἶδα δέ τινας ἀνδραποδάδεις καλεμῆρας; Ἐγὼ
 Πόπερον δὲ σοφίας ἢ δι' ἀμαθίας; Δῆλον ὅτι δι' ἀμα-
 θίας. Ἀρ' ἔν δ' ἐπὶ τὴν τὴν χαλκόμεν ἀμαθίας τὸ ὀνόματος τῶ
 γινώσκουσιν; Οὐ δῆτε. Ἀλλ' ἄρα δὲ τὴν τὴν πεκταίνεσθαι;
 Οὐδὲ δὲ ταύτῃ. Ἀλλὰ δὲ τὴν τὴν σκυττόειν; Οὐδὲ δι' αὐ-
 τόν, ἔφη, ἀλλὰ καὶ τὴν τὴν τὴν. οἱ γὰρ πλείους πάντες τὴν
 ταυτὰ ὅπως αὐτῶν ἀνδραποδάδεις εἰσὶν. Ἀρ' ἔν τῷ τὴν πα-
 τὴρ καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια μὴ εἰδόντων τὸ ὄνομα τῶ ὄσιν; Ἐμοι
 δοκεῖ, ἔφη. Οὐκ ἔν δὲ παντὶ ὅπως ἡγεταυμῆρας φά-
 ρεν, ὅπως μὴ ἀνδραποδά αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ τὴν τὴν Θεός, ἔφη,
 καὶ Σωκράτης, πάντες αὐτῶν φιλοσοφεῖν φιλοσοφίας, δι' ἧς αὐ-
 τῶν μάλιστα ἐρόμιζον παιδεύεσθαι τὴν προσήκοντα αὐτῶν καλοκῆ-
 ραθίας ὁρεγομῆρας. καὶ δὲ πῶς οἶε με αὐτῶν εἶχειν, ὁρῶ-
 ντα ἑμαυτὸν δὲ μὴ τὴν προπεποιημῆρας εἶδὲ τὸ ἐρωτώμενον
 ὁδοκρίνασθαι διωμῆρας, ὑπὲρ ὧν μάλιστα καὶ εἰδέναι, ἀλ-
 λὰ δὲ ὁδὸν εἰδεμένην ἔχοντα, καὶ αὐτὸν πορευόμενος βελτίως
 ἡγεομῆρας; Καὶ ὁ Σωκράτης· Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύδημος,
 εἰς Δελφὸς ἦδὴ πώποτε ἀφίκε; Καὶ εἰς τὴν Δί', ἔφη. Κατέ-
 μαθες ἔν παρὸς τῷ ναῶ πε γεγραμμένον τὸ, Γινώθι σαυτὸν;
 Ἐγὼ γε. Πόπερον ἔν εἰδέναι σοὶ τὸ γεράμματος ἐμέλησεν, ἢ
 προσέχεις τε καὶ ἐπεχείρησας σαυτὸν ὅπως σκοπεῖν ὅς τις εἴης;
 Μὰ Δί' εἰ δῆτε, ἔφη. καὶ ἡ δὲ δὴ πάντες τῶ γε αὐτῶν εἰδέναι.
 καὶ ἡ δὲ αὐτῶν αἰδοιτο ἥδεν εἶγε μὴδ' ἑμαυτὸν ἐγίγνωσκον. Πό-
 περα δὲ σοὶ δοκεῖ γινώσκειν ἑαυτὸν ὅς τις τοῦτομα τὸ ἑαυτῶ
 μόνον οἶδον, ἢ ὅς τις, ὡς περ οἱ τὴν ἔμπης ὠνέμῆρας, εἰ περὶ
 περὶ οἰονταὶ γινώσκειν ὅν αὐτῶν βάλωνται γινώσκειν, περὶ αὐτῶν ὅπως
 σκέψονται πόπερον ὁπερὶ δὲ ὅσιν, ἢ δουπειδής, καὶ πόπερον
 ἔχουρος ὅσιν, ἢ ἀδουρής, καὶ πόπερον ταχύς, ἢ βραδύς, καὶ πάλιν
 τὴν πρὸς τῶ τὴν ἔμπης καίαν ὁπερὶ δὲ καὶ ἀντιπρόδεια ὅπως
 εἶχει; ὅπως ὁ ἑαυτὸν ὁπερὶ δὲ αὐτῶν ὁποῖός ἐστι πρὸς τῶν αὐ-
 τῶν πρὸς τῶν καίαν, ἔγνων τῶν αὐτῶν διώματι; Ὅπως ἔμοιγε
 δοκεῖ,

δεχέι, ἔφη, ὁ μὴ εἰδὼς τίμῃ ἑαυτὴ δύναμιν ἀγορεύει ἑαυτὴν.
 Ἐκεῖνο δὲ ἔφανερόν, ἔφη, ὅτι ἔξ μὲν τὸ εἰδέναι ἑαυτὸς πλε-
 ρα ἀγαθὰ πάχουσιν οἱ ἀνθρώποι, ἔξ δὲ τὸ ἐλπίσαι ἑαυτὸς
 πλεῖστα κακά; οἱ μὲν γὰρ εἰδότες ἑαυτὸς, τότε ὀπιπόμενα ἐ-
 πὶ τῆς ἴσας, καὶ διαγιγνώσκουσιν ἅπερ δύνανται καὶ ἂ μὴ. καὶ
 μὴ ὀπίσσανται πρᾶττοντες, πορίζονται τε ὧν δύνανται, καὶ
 πρᾶττεσιν. ὧν δὲ μὴ ὀπίσσανται ἀπεχόμενοι, ἀμαρτάνου-
 ρι γίνονται καὶ ἁφροδύγῃσι τὸ κακῶς πρᾶττεν. ἔξ τούτου δὲ
 τὰς ἄλλας ἀνθρώπους δυνάμει δοκιμάζειν, καὶ ἔξ τῆς
 ἄλλων χρείας τότε ἀγαθὰ πορίζονται, καὶ τὰ κακά φυλά-
 τονται. οἱ δὲ μὴ εἰδότες, ἀλλὰ διεφθαρμένοι τῆς ἑαυτῶν
 γάμειρος, πρὸς τε τῆς ἄλλας ἀνθρώπους, καὶ τὰ κακὰ ἀνθρώπων
 πράγματα ὁμοίως ἔχκεται, καὶ ἔτε ὧν δύνανται ἴσασιν, καὶ
 ὅ,τι πρᾶττεσιν, ἔτε οἷς χρῶνται, ἀλλὰ πάντων τούτων ἁμαρ-
 τάνοντες, πῶν τε ἀγαθῶν ὑποτυγχάνουσι, καὶ τοῖς κακοῖς π-
 ριπίπτουσι. καὶ οἱ μὲν εἰδότες ὅ,τι ποιῶσιν, ὑποτυγχάνοντες
 ὧν πρᾶττεσιν, εὐδοχοῦσι καὶ τίμιοι γίνονται, καὶ οἷτε ὁμο-
 πῆτοι ἡδέως χρῶνται, οἷτε ὑποτυγχάνοντες τῶν πραγμάτων
 ὀπιπόμενοι τῆς ὑπὲρ αὐτῶν βελούδα, καὶ προτίσασθαι
 ἑαυτῶν τῆς, καὶ τῆς ἐλπίδας τῶν ἀγαθῶν ὧν τῆς ἔχουσιν
 καὶ ἔξ πάντα ταῦτα πάντων μάλιστα τῆς ἀγαπῶσιν. οἱ δὲ
 εἰδότες ἂ ποιῶσι, κακῶς δὲ αἰρήμενοι, καὶ οἷς αὐτοὶ ὀπιπόμε-
 σιν ὑποτυγχάνοντες, καὶ μόνον ἐν αὐτοῖς τῆς ζημιῶνται τε
 κολάζονται, ἀλλὰ καὶ ἀδελφεοὶ ἔξ ταῦτα, καὶ καταγέλαστοι γί-
 νονται, καὶ καταφρονέμενοι καὶ ἀτιμαζόμενοι ζῶσιν. ὅρα δὲ
 καὶ τῶν πόλεων ὅτι ὅσαι ἐὰν ἀγνοήσασιν τίμῃ ἑαυτῶν δύναμιν
 κρείττεσι πολεμήσασιν, αἱ μὲν ἀνάσται γίνονται, αἱ δὲ
 ἔξ ἐλθούτων δεδαί; Καὶ ὁ Εὐδύδημος, ὡς πάντες μοι δο-
 κεῖ, ὦ Σώκρατες, ἔφη, πολλὰ ποιητῶν εἶναι τὸ ἑαυτοὺς
 γιγνώσκων, ἔπος ἰδοὶ ὁπόθεν δὲ καὶ ἀρχαῖαι ὀπισθοκοπῶ-
 ῖαι αὐτῶν, πῶς πρὸς σε ὑποβλέπω εἶμοι ἐδελήσας αὐτῶν ἐξήγη-

καὶ οὐκ ἔστι, ὅπως περ γινώσκεις. Νῆ Δί', ἔφη. εἰ γὰρ
 μὴ ταῦτα οἶδα, καὶ ἤνδ' ἀνδραπόδων φαυλότερος αὐτῷ εἰμ.
 Τῆ δὴ, ἔφη, καὶ ἐμοὶ ἐκλήνησαι αὐτά. Ἀλλ' ἔχελπεός
 ἐστι. πρῶτον μὲν ἦν αὐτὸ ὑγιαίνειν ἀγαθὸν εἶναι νομίζω, τὸ
 δὲ νοσεῖν, κακόν. ἔπειτα τὰ αἷτια ἐκατέρω αὐτῶν καὶ ποτὶ καὶ
 βρώτῃ καὶ ἐπιποδάλματι, τὰ μὲν πρὸς τὸ ὑγιαίνειν φέρονται,
 ἀγαθὰ, τὰ δὲ πρὸς τὸ νοσεῖν, κακά. Οὐκ ἔστι, ἔφη, καὶ τὸ
 ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν, ὅταν μὲν ἀγαθὰ τινος αἷτια γίνονται,
 ἀγαθὰ αὐτῷ εἶναι, ὅταν δὲ κακὰ, κακά. Πότε δ' αὖ, ἔφη, τὸ
 μὲν ὑγιαίνειν κακὸν αἷτιον ᾗροιο, τὸ δὲ νοσεῖν, ἀγαθόν;
 Ὅταν νῆ Δί', ἔφη, στρατείας τε αἰχρᾶς καὶ ναυτιλίας βλαβε-
 ρας καὶ αἰσίων πολλῶν ποιέον· οἱ μὲν δὲ ῥώμῳ ματαχόντες
 ἀπύλλωνται, οἱ δὲ δὲ ἀδυσίαν ἀπολείφοντες σωθῶσιν.
 Ἀλλ' ἔφη λέγεις. Ἀλλ' ὁρᾷς, ἔφη, ὅτι καὶ ἡνδ' ὠφελίμων οἱ μὲν
 δὲ ῥώμῳ μετέχουσιν, οἱ δὲ δὲ ἀδυσίαν ἀπολείπονται.
 Ταῦτα ἔν, ἔφη, ποτὲ μὲν ὠφελῶνται, ποτὲ δὲ βλάπτονται
 καὶ μᾶλλον ἀγαθὰ ἢ κακά ἐστι. Οὐδὲν μὰ Δία φαίνεται, κα-
 τὰ γὰρ τῶν τὸν λόγον, ἀλλ' ἡγετο σοφία, ὃ Σώκρατες, ἀναμ-
 φισβητήτως ἀγαθόν ἐστιν. ποῖον ἦν αὖ τις πρᾶγμα καὶ βέλτιον
 πρᾶττοι σοφὸς ὢν, ἢ ἀμαθής; Τί δέ; τὸν Δαίδαλον, ἔφη,
 καὶ ἀκήκοας, ὅτι ληφθεὶς ὑπὸ Μίνω δὲ τὴν σοφίαν, λύσας
 καὶ ζῆτο ἐκείνῳ δεδούειν, καὶ τῆς πατρίδος; ἀμα καὶ τῆς ἐλευθε-
 ρίας ἐσερήθη; καὶ ὅπχειρῶν ἀποδιδράσκων μὲν τῷ ἦν, τὸν
 τε παῖδα ἀπώλετε, καὶ αὐτὸς ἐκ ἡδυνήθη σωθῆναι, ἀλλ'
 ἀπονεχθεὶς εἰς τὰς βαρβάρους, πάλιν ἐκεῖ ἐδέδοκε; Λέγε-
 ται νῆ Δί', ἔφη, ταῦτα. Τὰ δὲ Παλαμῆδος ἐκ ἀκήκοας
 πάθη; τῶν γὰρ δὴ πάντες ὁμῶς εἰσιν, ὡς δὲ σοφίαν φθονη-
 θεὶς ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεύς ἀπώλετο. Λέγεται καὶ ταῦτα, ἔφη.
 Ἄλλως δὲ πόσους οἶει δὲ σοφίαν ἀναρπάσας πρὸς βασιλείαν
 μετατρέχειν, καὶ ἐκεῖ δεδούειν; Κινδυμῶν, ἔφη, ὃ Σώκρατες,

αἰα-

ἀναφιλογώτατον ἀγαθόν εἶναι τὸ δούδαιμονεῖν. Εἴγε μὴ
 αὐτὸ, ἔφη, ὦ Εὐθύδημος, ἐξ ἀμφιλόγων ἀγαθῶν συμ-
 θεῖν. Τί δ' αὖ, ἔφη, τῷ δούδαιμονικῶν ἀμφιλόγων εἶναι; Ο-
 δοῦ, ἔφη, εἴγε μὴ προδήσομεν αὐτῷ καλὸς, ἢ ἰχθυὶ,
 πλεῖτον, ἢ δόξαν, ἢ καί τι ἄλλο τῷ πλείον. Ἀλλὰ τὴν Δ-
 προδήσομεν, ἔφη. πῶς γὰρ αὐτὶς ἀνδρὶ τέτοιον δούδαιμονεῖν.
 Νὴ Δί', ἔφη, προδήσομεν ἄρα εἴ ἂν πολλὰ, καὶ χαλεπὰ
 συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις. πολλοὶ μὲν γὰρ ἐξ τοῦ καλὸς ἐ-
 τῷ ἐπὶ τοῖς ὠραίοις ὀφθαλμικῶν ἀποφείρονται ὅτι πολ-
 λὰ ἐξ ἧς πέν ἰχθυὶ μείζουσιν ἔργοις ἐπιχειρῶντες, καὶ μικροῖς
 κοῖς ὀφθαλμίστασι. πολλοὶ δὲ ἐξ ἧς πέν πλεῖτον ἐξοδρυσσά-
 τοις καὶ ἐπιβελούμενοι δύσπλουτοι. πολλοὶ δὲ ἐξ ἧς δό-
 καὶ πολιτικῶν δυνάμειν μεγάλα κακὰ πέπονθασιν. Ἀλλὰ
 μὲν, ἔφη, εἴγε μηδὲν τὸ δούδαιμονεῖν ἐπαινῶν ὀρθῶς λέ-
 γομεν ὁμολογῶ μηδ' ὅτι πρὸς τὴν Θεῶν εὐχεσθαι καὶ εἰδέναι. Ἀ-
 λὰ ταῦτα μὲν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἴσως ἐξ τοῦ σφόδρα
 εὐδαιμονεῖν, εὐδ' ἴσκειται. ἐπεὶ δὲ πέλειος δημοκρατίας
 καὶ ὀφθαλμικῆς ἀφροσύνης, ὅλον ὅτι δημοκρατίας γε οἶ-
 τίς ἐστιν. Πάντως δὴ περ, ἔφη. Δόκει ἔν σοι δυνατόν εἶναι
 δημοκρατίαν εἰδέναι, μὴ εἰδότες δὴμον; Μὰ Δί' ἔκ ἐμοι γε. Κ-
 τί τομίζεις δὴμον εἶναι; Τὴν πρῶτην τῷ πολιτῶν ἔργον.
 Καὶ τὴν πρῶτην ἄρα οἶδα; Πῶς γὰρ ἔ; Ἀρ' ἔν καὶ τὴν π-
 σίαν οἶδα. Οὐδὲν γε ἥττον ἢ καὶ τὴν πρῶτην. Ποίους δὲ π-
 ντας, καὶ ποίους πλεσίους καλεῖς; Τὴν μὲν, οἶμαι, μὴ ἰ-
 καῶν, πλεσίους. Καταμεμάσθους ἔν ὅτι ἐνίοις μὲν π-
 ν οὐκ ἴσως ἔχουσιν καὶ μόνον ἀρκεῖ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμικῶν
 ἀπ' αὐτῶν, ἐνίοις δὲ πάντων πολλὰ καὶ ἰκανά ἐστι; Καὶ
 Δί', ἔφη ὁ Εὐθύδημος. ὀρθῶς γὰρ με ἀγαμινήσκεις. οἶ-
 γὰρ καὶ τυράννης τινὰς, οἳ δὲ εὐδαιμονεῖν, ὥς περ οἱ δύσπλουτοι
 ἀναγκάζονται ἀδικεῖν. Οὐκ ἔν, ἔφη ὁ Σωκράτης, εἴγε πάντων
 εὐδαιμονεῖν.

ἔτις ἔχει, τὴς μὲν τυρανίας εἰς τὴν δῆμον θέσομεν, τὴς δὲ
 ὀλίγα κακωδύνας, ἐὰν οἰκονομικοὶ ᾖσιν, εἰς τὴς πλεονείας.
 Καὶ ὁ Εὐθύδημος ἔφη. Ἀναγκάζει με καὶ ταῦτα ὁμολογεῖν δη-
 λονότι ἢ ἐμὴ φανότις· καὶ φροντίζω μὴ κράτιστον ἢ μοι σι-
 γῆν· κινδυνώω γὰρ ἀπὸ τῶς εἰδέναι. Καὶ πάλιν αὐτῷ
 ἔχων ἀπῆλθε, καὶ καταφρονήσας ἑαυτῆς, καὶ τομίσας τῶν ὄντι
 ἀνδράποδον εἶναι. Πολλοὶ μὲν ἐν τῇ ἔτι ὀλίγῃ τῶν
 Σωκράτους, ἐκείτι αὐτῷ παρῆσαν, ὅς καὶ βλακώτερος ἐνόμι-
 ζεν. Ὁ δ' Εὐθύδημος ὑπέλαβεν ἐκ αὐτῶν ἄλλως αὐτῷ ἀξιόλο-
 γος γινέσθαι, εἰ μὴ ὅτι μάστιγα Σωκράτει συνεῖν. καὶ ἐκ ἀπι-
 λείπετο ἐπὶ αὐτῆς, εἰ μὴ τι ἀναγκαῖον εἴη. οὕτως δὲ καὶ ἐμμε-
 το ὡς ἐκείνος ἐπιπιδύου. ὁ δ' ὡς ἔγνω αὐτὸν ἔτις ἔχοντα,
 ἦκιστα μὲν διατάραττον, ἀπλῆστα δὲ καὶ σαφέστατα ἐξηγεῖτο
 ἔτι ἐνόμιζεν εἰδέναι δεῖν, καὶ ἐπιπιδύειν κράτιστα εἶναι. τὸ
 μὲν ἐν δικταίᾳ καὶ στρακταίᾳ καὶ μηχαναίᾳ γίνεσθαι τὴς συ-
 νόνοτας ἐκ ἐσπιδόου, ἀλλὰ πρότερον τῶν ὥστε χεῖρα σωφρο-
 ναίῳ αὐτῆς ἐγχεῖσθαι. τὴς ἡδὲ αὐτῆς τῶν σωφρονεῖν ταῦτα δυ-
 ναμῶν, ἀδικωτέρως καὶ δυνατωτέρως κακουργεῖν ἐνόμιζεν
 εἶναι. Πρῶτον μὲν δὴ τῶν θεῶν ἐπειράτο σώφρονος πεινῶν τὴς
 συνόντας. ἄλλοι μὲν ἐν αὐτῇ πρὸς ἄλλους ἔτις ὁμιλῶντι πα-
 ραχρόνιοι διηγῶντο· ἐγὼ δὲ, ὅτι πρὸς Εὐθύδημον ποιάδε
 διελέγετο παρεχρόνιοι. Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἢ δὴ
 ποτέ σοι ἐπῆλθεν ἐπιθυμιθῶναι, ὡς ἐπιθυμῶς οἱ θεοὶ ὦν οἱ
 κῶδρωποι δέονται κατεσπιδάκασιν; Καὶ ὅς, μὰ τὴν Δί',
 ἔφη, ἐκ ἐμοῦ. Ἀλλ' οἶδά γ', ἔφη, ὅτι πρῶτον μὲν φαι-
 δέμεθα, ὃ ἡμῖν οἱ θεοὶ παρέχουσιν; Νη Δί', ἔφη. ὅ γ' εἰ
 μὴ ἔχομεν. ὅμοιοι τῶν τυφλοῖς αὐτῶν ἡμῶν, οὐκ ἔστι γὰρ τῶν ἡμε-
 τέρων ὀφθαλμῶν. Ἀλλὰ μὲν καὶ ἀναπαύσειώς γε διομήους
 ἡμῖν οὐκ ἐπὶ παρέχουσιν, καλλίστην ἀναπαύσειον. Πάλιν γ',
 ἔφη, καὶ τὸ χάριτος ἄξιον. Οὐκ ἔστι καὶ ἐπειδὴ ὁ μὲν ἡλῖος
 φατεινός ὦν τὰς πέντε ἡμέρας τῆς ἡμέρας ἡμῖν καὶ τὰλλα πάντα σα-
 φεύει-

φωτίζει, ἡ δὲ νύξ, διὰ τὸ σκοτεινὴ εἶναι, ἀσαφιστέρα ἐστὶν
 ἄσπρα ἐν τῇ νυκτὶ ἀέφηναν, ἃ ἡμῖν τὰς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐμ-
 φανίζει, καὶ διὰ τὸ πολλὰ ὦν δέομεθα πρᾶττομεν. Ἐς
 ταῦτα, ἔφη. Ἀλλὰ μὴν ἤγε σελευὴ καὶ μῶνον τῆς νυκτὸς, ἀλλή-
 καὶ τὴν μέλῳς τὰ μέρη φανερά ἡμῖν ποιεῖ. Πάνυ μὲν ἔν, ἔφη.
 Τὸ δ', ἐπεὶ ἑσπῆς δέομεθα, ταύτῃ ἡμῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτὴ
 δίδεται, καὶ ὥρας ἀρμοστέας πρὸς τὸ παρέχειν, αἱ ἡμῖν
 μῶνον ὦν δέομεθα πολλὰ καὶ παντοῖα κατασκευάζουσιν, ἀλλή-
 λα καὶ οἷς διφραίνόμεθα. Πάνυ, ἔφη, καὶ πεῦτα φιλανθρώπων.
 Τὸ δὲ καὶ ὕδωρ ἡμῖν παρέχειν ἕτω πολλὴ ἀξίον, ὥς τε καὶ φυ-
 τώδιν τε καὶ σωμαύξιν τῇ γῇ καὶ ταῖς ὥραις πάντα τὰ χρησι-
 μα ἡμῖν, σωφείβειν δὲ καὶ αὐτὰς ἡμᾶς, καὶ μινύμενον πᾶσι
 τοῖς φέβουσιν ἡμᾶς, δικατεργασότερά τε καὶ ὠφελιμώτερα καὶ
 ἡδίων ποιεῖν αὐτὰ καὶ ἐπειδὴ πλείους δέομεθα τῆς, ἀφ' ὧν
 σῶτον αὐτὸ παρέχειν ἡμῖν. Καὶ τὸτο, ἔφη, προνοητικόν. Τι
 δὲ καὶ τὸ πῶρ πορίσασθαι ἡμῖν ὀπίκερον μὲν φύχης, ὀπίκερον δὲ
 σκότης, σωφργόν δὲ πρὸς πᾶσαν τέχνῃν καὶ πάντα ὅσα ὠφελί-
 μίας εἴνεκα ἀνθρώποι κατασκευάζονται. ὥς γὰρ σωφελότε-
 ρα εἶπεν, ὑδὸν ἀξιολόγον αὐτὸ πυρὸς ἀνθρώποι τῷ πρὸς τὴν
 βίον χρησίμων κατασκευάζονται. Ὑπερβάλλει, ἔφη, καὶ τὰ περὶ
 φιλανθρωπία. Τὸ δὲ τὸν ἥλιον, ἐπειδὴ ἐν χειμῶνι ἥλιος
 πηται, προσισχύει τὰ μετὰ ἀδριανόντα, τὰ δὲ ξηραίνοντα ὡς
 καιρὸς διελήλυθεν καὶ ταῦτα διαπραξάμενος, μηκέτι ἐγγύ-
 τέρως προσισχύει, ἀλλ' ὕποφείπεται, φυλαττόμενον μήτι ἡ
 μᾶς μᾶλλον τὸ δέοντος θερμαίνων βλάβῃ καὶ ὅταν αὐτὸ πάλιν
 ἀπιδὼν γήνται, εἴθε καὶ ἡμῖν διλόνεσιν, ὅτι εἰ προσωτέρω
 ἔπεισιν, ὑποπαγνύμεθα ὑπὸ τῇ φύχῃ, πάλιν αὐτὸ φέπει-
 σθαι καὶ προχωρεῖν, καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐραυτὴν ἀσπρέφεται, εἴθε
 ὡς μάστιγα ἡμᾶς ὠφελοῖν. Νῦν τὸν Δί', ἔφη, καὶ ταῦτα πᾶσι
 τάπασιν εἰκοσι ἀνθρώπων εἴνεκα γιγνόμενα. Τὸ δ' αὖ, ἐπει-
 δὴ καὶ τὸτο φανερόν, ὅτι ἐκ αὐτοῦ ὑποκρένομεν ἕτε τὸ καῦμα, ἕτε τὸ
 ψύ-

ψυχος, εἰ δὲ ἀπίστος γίγνεται, ἔτι μὲν καὶ μικρὸν προστεταται
 τὸν ἥλιον, ἔτι δὲ καὶ μικρὸν ἀπιδέσθαι, ὥς τε λαοθάλασσαν ἡμᾶς
 εἰς ἑκάτερα τὰ ἰσχυρότατα καθίσταμενος. Ἐγὼ μὲν, ἔφη ὁ
 Εὐθύδημος, ἡδὴ τὸ σκοπῶ, εἰ ἄρα τί ἐστι τοῖς θεοῖς ἔρ-
 γον, ἢ ἀνθρώπως θεραπείην. ἐκεῖνο δὲ μόνον ἐμποδίζει με,
 ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα τέτων μετέχει. Οὐ γὰρ καὶ τὰ ἔφη ὁ Σωκράτης,
 φανερόν, ὅτι καὶ ταῦτα ἀνθρώπων σέβει γίγνεται τε καὶ ἀναβί-
 ούται; τί γὰρ ἄλλο ζῶον αἰγῶν τε καὶ ὄων καὶ ἵππων καὶ βοῶν καὶ
 ὄρνων καὶ τῶν ἄλλων ζῶων ποσαῦτα ἀγαθὰ ὑπολαύει, ὅσα ἀν-
 θρώποι; ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ πλείω πᾶν φυτῶν. ἔξονται γὰρ καὶ
 χρηματίζονται ἔδω ἥτοι τέτων, ἢ ἀπ' ἐκείνων. πολὺ δὲ γέ-
 νος ἀνθρώπων τοῖς μὲν ἐκ τῆς γῆς φυσικοῖς εἰς ἔσθλ' ἐχθῶν-
 ται, ὑπὸ δὲ βοσκημάτων γάλακτι καὶ τυρῷ καὶ κρέασι ἑφο-
 μένοι ζῶσι, πάντες δὲ τιθασκόμενοι, καὶ δαμάζοντες τα χη-
 τιμα τῶν ζῶων, εἰς τε πόλεμον καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ συνεργοὶς
 χῶνται. Ὁμοιωμοῦ σοι καὶ τὸ ἔφη. Ὅρῳ γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ
 πολὺ ἰσχυρότερα ἡμῶν, ἔτις ὑποχείρια γιγνόμενα τοῖς ἀν-
 θρώποις, ὥς τε χεῖραι αὐτοῖς ὅτι αὐτὰ βέλονται. Τὸ δ' ἐπει-
 δὴ πολλὰ μὲν καλὰ καὶ ὠφέλιμα, ἀφαιρόντα δὲ ἀλλήλων ἐ-
 σὶ, προδίδειν τοῖς ἀνθρώποις αἰδήσεις ἀρμοτιύσας πρὸς
 ἑκάστα, δι' ὧν ὑπολαύομεν πάντων τῶν ἀγαθῶν. Τὸ δὲ καὶ λο-
 γισμὸν ἡμῖν ἐμφύεται, ὃ ὅτι ἐν αἰδιανόμεθα, λογισμὸς
 τε καὶ μνημονόοις καταμαθάνομεν ὅπῃ ἑκάστα συμφέρει,
 καὶ πολλὰ μηχανώμεθα, δι' ὧν πᾶν τε ἀγαθὸν ὑπολαύομεν,
 καὶ τὰ κακὰ ἀλεξόμεθα. Τὸ δὲ καὶ ἐριμύειαν εἶναι, δι' ἣς
 πάντων τῶν ἀγαθῶν μεταδίδομεν τε ἀλλήλοις διδάσκοντες, καὶ
 κοινωνοῦμεν, καὶ νόμους τιθέμεθα, καὶ πολιτεύομεθα. Παντα-
 πασιν εὐόκασιν, ὃ Σώκρατες, οἱ θεοὶ, πολλὰ τῶν ἀν-
 θρώπων ἐπιμέλεια ποιῶνται. Τὸ δὲ καὶ εἰ ἀδυνατοῦμεν τε
 συμφέροντα προνοεῖσθαι ὑπὲρ τῶν μελλόντων, ταύτῃ αὐτοῖς
 ἡμῖν συνεργεῖν δεῖ μαρτυρῆσαι τοῖς πυροθανομένοις, φράζον-

τας τὰ ὑποβησόμενα, καὶ διδάσκοντας ἢ αὐτοὶ αἰετα γίγνεται.
 Σοὶ δ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἰκάσιν, ἐπιφιλιπώτερον ἢ τοῖς
 ἄλλοις χρῆσθαι, εἴ γε μηδὲ ἐπερωτώμενοι ὑπὸ σοῦ, προσημα-
 τισί σοι, ἅπερ χρὴ ποιεῖν καὶ ἄ μὴ. ὅτι δέ γε ἀληθεῖ λέγει
 καὶ σὺ γνώσῃ, αὐτὸ μὴ ἀναμνήσῃς ἕως αὐτὰς μορφὰς τῶν θεῶν
 ἰδῆς, ἀλλ' ἐξαρκῇ σοι τὰ ἔργα αὐτῶν ὁρῶντι, σέβειν καὶ
 τιμᾶν τὰς θεάς. οὐνοὶ δὲ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ ἕτως ὑποδει-
 νύσιν. Οἷτε γὰρ ἄλλοι ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ διδόντες, ἕδωκ' ἑκά-
 στῳ εἰς τὸ ἐμφανὲς ἰορτεὺς διδόντες. καὶ ὁ τὸν ὅλον κόσμον συμπα-
 κύνει καὶ συνέχων, ἐν ᾧ πάντα καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἔστι, καὶ οὐ
 μὲν χρωμύοις ἀτειβῆτε καὶ ὑγιῇ καὶ ἀγύρατα παρέχων, θά-
 πον δὲ ἰούματος ἀναμαρτήτως ὑπηρετῶντα, ἕτος τὰ μέγιστα μὴ
 παράττων ὁράται, τόδε δὲ οἱ κορυμῶν, ἀόρατος ἡμῖν ὅστις. οὐ-
 νοὶ δ' ὅτι καὶ πᾶσι φανερός δοκῶν εἶναι ἥλιος, ἐκ ὅπῃ ἔπι-
 τοῖς ἀνθρώποις ἑαυτὸν ἀκρίβως ὁρᾷ· ἀλλ' ἐάν τις αὐτὸν ἀνα-
 δῶς ἐγχειρὴν θάψαι, τὴν ὅλην ἀφαιρείται. καὶ τὰς ὑπηρετί-
 δὲ τῶν θεῶν εὐρήσεις ἀφανεῖς ὄντας. κεραυνὸς γάρ ὅτι μὴ
 ἀέθων ἀφίεται, δῆλον, καὶ ὅτι οἷς αὐτὸν ἐντύχῃ, πάντων κρη-
 τεῖ. ὁράται δ' ἔτ' ἐπιών, ἕτε κατασκήψας, ἕτε ἀπιών. οἱ
 αἰέμοι, αὐτοὶ μὲν εἶχ' ὁρῶνται, αὐτὸ δὲ ποιεῖσι, φανερά ἡμῖν
 ὅτι, καὶ προσιόντων αὐτῶν αἰδανόμεθα. Ἀλλὰ μὲν καὶ οἱ
 ἄνθρωποι γε ψυχὴν, εἰπέρι καὶ ἄλλοι τῶν ἀνθρώπων τὰς θε-
 μετέχει. ὅτι μὲν γὰρ βασιλεύει ἐν ἡμῖν, φανερόν, ὁράται
 ἕδ' αὐτῇ. ἃ χρὴ κατανοεῖν μὴ καταφρονεῖν τῶν ἀόρατων
 ἀλλ' ἐκ τῶν γιγνομένων τὴν διύκαμιν αὐτῶν καταμανθάνοντα
 τιμᾶν τὸ δαιμόνιον. Εἰ γὰρ μὲν, ὦ Σώκρατες (ἔφη ὁ Εὐθύ-
 δημος) ὅτι μὲν ἕδὲ μικρὸν ἀμελήσω τῷ δαιμονίῳ, σαφὲς
 οἶδα· ἐκεῖνο δὲ αἰσχυρῶς, ὅτι μοι δοκεῖ τὰς τῶν θεῶν εὐ-
 γισίας ἕδ' αὐτοῖς ποτὲ ἀνθρώπων ἀξίαις χάρισιν ἀμείβεσθαι.
 Ἀλλὰ μὴ τὸτο ἀδύμει, ἔφη, ὦ Εὐθύδημι. ὁρᾷς γὰρ ὅτι
 ἐν Δελφοῖς θεός, ὅταν τις αὐτὸν ἐπερωτᾷ πῶς αὐτὸς θεός

καί λ' οἶτο, ὑποκρίνεται, Νόμῳ πόλειος. νόμος δὲ δῆπ' ἅπαντα ἔστι κατὰ δυνάμιν ἱεροῖς θεῶς ἀρέσκειν. πῶς ἂν ἄν τις κάλλιον καὶ δισσεβέστερον τιμῇ θεῶς, ἢ ὡς αὐτοὶ κελεύουσιν, ἔτω ποίῳ; ἀλλὰ καὶ τῆς μὲν δυνάμεως μηδὲν ὑφίσταται. ὅταν γάρ τις τὸ τοιοῦτον ποιῇ, φανερόν δῆπ' ὅτι τότε καὶ τιμῶν θεῶς. καὶ ἔν' μηδὲν ἐλλείπονται κατὰ δυνάμιν τιμῶν τῶν θεῶν, παρρῆεν τε καὶ ἐλπίζειν τὰ μέγιστα ἀγαθὰ. καὶ γὰρ παρ' ἄλλων γ' ἂν τις μείζω ἐλπίζων σωφροσύνῃ καὶ τῶν τὰ μέγιστα ὠφελεῖν δυνάμεων, καὶ δ' ἂν ἄλλως μάλλον ἢ εἰ τοῖς ἀρέσκει. ἀρέσκει δὲ πῶς ἂν μάλλον, ἢ εἰ ὡς μάλας πείθοιτο αὐτοῖς; Τοιαῦτα μέντοι λέγων τε καὶ αὐτὸς ποίῳ, δισσεβέστερος τε καὶ σωφρονεστέρος τῶν σωφρόντων παρισκιάσκειν. ἀλλὰ μὲν καὶ ὧς δικαίον γε, ἐκ ἀπεκρύπτου καὶ εἶχε γνώμην, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἀπεδείκνυτο, ἰδίᾳ τε πᾶσιν νομίμως τε καὶ ὠφελίμως χρώμενος, καὶ κοινῇ ἀρχεσί τε καὶ οἱ νόμοι προσάττειν πειθόμενος, καὶ κατὰ πόλιν καὶ ἐν ταῖς στρατιαῖς ἔταως, ὥστε δεῖν ὅλος εἶναι καὶ τῶν ἄλλων ὑπακούων. καὶ ὅτε ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπιστάτης γινόμενος, ἐκ ἐπέφευγε τῷ δήμῳ καὶ τῶν νόμων ὑφίστασθαι, ἀλλὰ σὺν τοῖς νόμοις ὑπακούων τοιαῦτα ὁρμῇ τὰ δῆμος, καὶ ἐκ ἀν' οἶμαι ἄλλον ἐδούνα ἄνθρωπον ὑπομείναι. καὶ ὅτε οἱ ἑτάκοντα προσέτατον αὐτῷ καὶ τῶν νόμων τι, ἐδὲ ἐπέειπε. τοῖς τε γὰρ νόμοις ἀπαγορεύοντων αὐτῶν μὴ ἀγλέγεσθαι, καὶ προσεζάντων ἐκείνῳ τε καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πολιτῶν ἀγαγεῖν τινα ἐπὶ θανάτῳ, μόνος ἐκ ἐπέειπε, καὶ τὸ καὶ τῶν νόμων αὐτῷ προσάττειν. καὶ ὅτε τῷ ὑπὸ Μελίτῃ γραφῶν ἐφύγε, τῶν ἄλλων εἰωθότων ἐν τοῖς δικασηείοις πρὸς χάριν τε τοῖς δικασταῖς ἀγλέγεσθαι, καὶ κολακάζειν, καὶ δεῖσθαι καὶ τῶν νόμων, καὶ καὶ τὰ τοιαῦτα πολλῶν πολλὰκις ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀφισμῶν, ἐκείνος ἐδούνα ἑτέλῃσθε τῶν εἰωθότων ἐν τῇ δικαστηρίῳ καὶ τῶν νόμων ποιῆσθαι, ἀλλὰ ῥαδίως ἂν ἀφισμῶν ὑπὸ τῶν δικαστῶν, εἰ καὶ με-

ξίως τε τῶν ἐποίοις, προσέλετο μᾶλλον τοῖς νόμοις ἐμ-
 μένων ὑποταγεῖν, ἢ ἀδικομένων ζῆν. καὶ ἔλεγε δὲ ἕτας, καὶ
 πρὸς ἄλλας πολλὰκις. Οἶδα δὲ ποτε αὐτὸν καὶ πρὸς Ἰππία-
 τον Ἡλείον, ὃς ἐπὶ τῷ δικαίῳ τοιαύτῃ ἀγαλεχθέντα. ὅτε χρόνῳ
 γὰρ ἀφικόμενος ὁ Ἰππίας Ἀθιάσκει, παρεχρόντο τῷ Σωκρά-
 τει, λέγοντι πρὸς τινὰς, ὡς θαυμάσον εἴη, τὸ εἰ μὲν τις βε-
 λοῖτε σκυτὰ διδάσκαλ' αἰτῶν, ἢ πέκτοια, ἢ χαλκία, ἢ ἰπ-
 πία, μὴ ὑπορεῖν ὅποι' ἂν πέμψας τῷ τύχῳ. φασὶ δὲ τινὲς
 καὶ ἰππον καὶ βῆν τῷ βελομένῳ δικαίως ποιήσασθαι, πάντα με-
 γὰ εἶναι τῶν διδασκόντων. εἰ δέ τις βέλῃται, ἢ αὐτὸς με-
 θεῖν τὸ δίκαιον, ἢ ὑδὲν, ἢ οὐκ ἐπὶ διδάσκαλ' αἰτῶν, μὴ εἶναι ὅ-
 ποι' ἂν ἐλθὼν τύχῳ τῷ. Καὶ ὁ μὲν Ἰππίας ἀκῶσας ταῦτα
 ὥσπερ ὀπισθώπων αὐτὸν, ἔτι γὰρ σὺ, ἔφη, ὦ Σώκρατες,
 ἐκείνα τὰ αὐτὰ λέγεις, ἃ ἐγὼ πάλα ποπύσῃς ἡκυσα; καὶ
 Σωκράτης, ὁ δέ γε τῷ δευτέρῳ, ἔφη, ὦ Ἰππία, ἐμὸν
 τοι αἰεὶ τὰ αὐτὰ λέγω, ἀλλὰ καὶ ὃς τῶν αὐτῶν. σὺ δ' ἴσως
 ὅτε τὸ πολυμαθὲς εἶναι, ὃς τῶν αὐτῶν ὑδὲ ποτε τὰ αὐτὰ
 λέγεις. ἀμέλει, ἔφη, πειράσαι καινόν τι λέγειν ἢ. πο-
 τερον, ἔφη, καὶ ὃς ὦν ὀπίσσω, οἷον ὃς χαρμάτων, εἰ
 τις ἐρηταί σε, πόσα καὶ πόσα Σωκράτης ἔστιν, ἀλλὰ μὲν πρό-
 τερον, ἀλλὰ δὲ νῦν πειρᾶ λέγειν; ἢ ὃς ἀειδμένων τοῖς ἐρο-
 τῶσιν, εἰ τὰ δὲ πέντε, δέκα ἔστιν, καὶ τὰ αὐτὰ νῦν, ἃ καὶ πρό-
 τερον ὑποκρίνη; ὃς μὲν τῶν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὥσπερ
 σὺ, καὶ ἐγὼ καὶ τὰ αὐτὰ λέγω. ὃς μὲντοι τῷ δικαίῳ πάν-
 οἱ μαι νῦν ἔχειν εἰπεῖν, πρὸς ἃ ἔτε σὺ, ἔτ' ἂν ἄλλος θυμῶν
 ἂν εἰπεῖν. Νὺ τίς Ἡῖρας, ἔφη, μέγα λέγεις ἀγαθὸν εὖρε-
 κῆναι, εἰ παύσονται μὲν οἱ δικαῖοι δέχα φηριζόμενοι, παύ-
 σονται δ' οἱ πολῖται ὃς τῶν δικαίων ἀντιλέγοντες τε καὶ ἀντι-
 δικῶντες καὶ τασιάζοντες, παύσονται δ' αἱ πόλεις διαφερόμε-
 ναι ὃς τῶν δικαίων καὶ πολέμῳσαι. καὶ ἐγὼ μὲν ἐκ οἷο' ὅπως
 ἐπὶ ὑπὲρ φεύειν σε πρὸ τῷ ἀκῶσαι πλεονέκτορα ἀγαθὸν εὖρε-
 κῆναι.

τες. Ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη, ἐκ ἀκέραιον ὅτι αὐτὸς ἀποφύ-
 η ὅ,τι νομίζεις τὸ δίκαιον εἶναι. ἀρκεῖ γὰρ ὅτι τῷ ἄλλῳ κα-
 ταγέλῃς, ἐρωτῶ μὴ καὶ ἐλέγχων πάσις; αὐτὸς δὲ ὑδενὶ
 θίλῳ ὑπέχειν λόγον, ὑδὲ γνώμῃ ἀποδείκνυσθαι ὅτι ὑδ-
 ρίς. Τί δέ, ὦ Ἰππία, ἔφη, ἐκ ἡδυσσαιοῦ ἐγὼ ἄδοκεῖ μοι
 δίκαια εἶναι, ὑδὲ παύσαι ἀποδείκνυμῃς; Καὶ ποῖος δὴ
 σοι, ἔφη, ταῦτος ὁ λόγος ἐστίν; Εἰ δὲ μὴ λόγῳ, ἔφη, ἀλλ'
 ἔργῳ ἀποδείκνυμαι. ἢ ἔδοκεῖ σοι ἀξιοτεκμαρτότερον τὰ λόγῳ
 τὸ ἔργον εἶναι; Πολύ γε καὶ Δί', ἔφη. δίκαια μὴ γὰρ λέγον-
 τες πολλοὶ ἄδικα ποιεῖσι, δίκαια δὲ ἀράττων ὑδείς ἀδικος κα-
 εῖν. Ἡδυσσαι ἂν πάποτε μὴ ἡ ψευδομαρτυρῶντες, ἡ συκο-
 φαντῶντες, ἡ φίλῃς, ἡ πόλιν εἰς ἄσιν ἐμβαλλόντες; ἢ ἄλλοτε
 ἀδικον ἀράττωντες; Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Τὸ δὲ τῷ ἀδίκῳ ἀ-
 πέχεσθαι ἢ δίκαιον ἢ ἢ; Δῆλος ἐν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, καὶ
 οὐκ ἀφελῶν ἐγχεῖται τὸ ἀποδείκνυσθαι γνώμῃ ὅ,τι νομί-
 ζεις τὸ δίκαιον· καὶ γὰρ ἀπράττωσι οἱ δίκαιοι, ἀλλ' ἀπὸ ἀπρά-
 ττωσι, ταῦτα λέγεις. Ἀλλ' ὅμῳ ἔγωγ', ἔφη ὁ Σωκράτης,
 τὸ μὴ θέλει ἀδικεῖν, ἱκανὸν δικαιοσύνης ὁπείδειγμα εἶναι.
 εἰ δὲ σοι μὴ δοκεῖ, σκέψαι ἐὰν τόδε σοὶ μάλλον ἀρέσκη' φημὶ
 ὅτι ἐγὼ τὸ νόμιμον δίκαιον εἶναι. Ἄρα τὸ αὐτὸ λέγεις, ὦ Σώ-
 κράτης, νόμιμον τε καὶ δίκαιον εἶναι; Ἐγὼ γ', ἔφη. ἔγὰρ αἰ-
 θαίνομαι σε ὅποιον νόμιμον, ἢ ποῖον δίκαιον λέγεις. Νόμος
 δὲ πόλεως, ἔφη, γινώσκεις; Ἐγὼ γ', ἔφη. Καὶ τίνας
 τάς νομίζεις; Ἀπὸ οἱ πολῖται, ἔφη, συνθέμενοι αὐτῷ, περὶ
 ποιεῖν καὶ αὐτὸν ἀπέχεσθαι, ἐρεῖσαντο. Οὐκ ἔν, ἔφη, νόμιμος
 μὴ αὐτὸς εἴη ὁ καὶ ταῦτα πολιτόδωμος, αἰσῶς δὲ ὁ ταῦτα πα-
 ραβαίνων. Παῦ μὴ ἔν, ἔφη. Οὐκ ἔν καὶ δίκαια μὴ ἀπράτ-
 τει ὁ αἰσῶς περὶδωμος, ἀδικα δὲ ὁ αἰσῶς ἀπειθῶν. Παῦ
 μὴ ἔν. Οὐκ ἔν ὁ μὴ περὶ δίκαια ἀπράττων, δίκαιος, ὁ δὲ περὶ
 ἀδικα, ἀδικος. Πῶς γὰρ ἔ; Οἱ μὲν ἄρα νόμιμοι, δίκαιοι
 εἶν, ὁ δὲ αἰσῶς, ἀδικος. Καὶ ὁ Ἰππίας, Νόμος δ', ἔφη.

ὦ Σωκράτης, πῶς αὐτίς ἠγήσαιο ἀπαυδαῖον πρᾶγμα εἶναι, ἢ
τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς; ἔς τε πολλὰς αὐτοὶ θέμῃροι ὑποδοκί-
μάσαντες μετατίθεται; Καὶ ἦν πόλεμον, ἐφ' ὃ Σωκράτης,
πολλὰς ἀράμῃσαι αἱ πόλεις, πάλιν εἰρηνῶν ποιοῦνται. Καί
μάλα, ἐφ' ἣ. Διάφορον ἔντι οἷοι ποιεῖν, ἐφ' ἣ, τὰς τοῖς νό-
μοις πειθαρχίας φανιλίζων, ὅτι καταλύουσιν αὐ οἱ νόμοι, ἢ
εἰ τὰς πολέμους ὑπαρχίας ψέγοις, ὅτι ὁλοοῖτ' αὐ εἰρηνῶν;
ἢ καὶ τὰς ἐν τοῖς πόλεμοις ταῖς παῖσι ἀποδύμους βοηθῶντας
μέμῃρη; Μὰ Δι' ἐκ ἐγὼγ', ἐφ' ἣ. Λυκέρων δὲ τὸν Λακεδαί-
μονιον, ἐφ' ὃ Σωκράτης, καταμμάθηναι, ὅτι ἔδω' αὐ ἔξ-
φορον τῷ ἄλλων πόλεων τῷ Σπάρτῳ ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ
πείθεσθαι τοῖς νόμοις μάλιστα ἐνεργάσατο αὐτῷ· τῷ δὲ ἀρ-
χόντων ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκ οἶδα ὅτι οἱ τινες αὐ τοῖς πολίταις
αἰτιώσιν ὥστε τὰς τοῖς νόμοις πείθεσθαι, ἐπὶ ἀρετοῖς εἶσι; καὶ
πόλεις ἐν ἣ μάλιστα οἱ πολῖταις τοῖς νόμοις πείθονται, ἐν εἰ-
ρηνῶν ἀρετῇ ἔχει; καὶ ἐν πολέμῳ ἀνυπόστατος ὅστις. ἀλλ'
λὰ μὲν καὶ ὁμοιοῖα γε μέγιστον ἀγαθὸν δοκεῖ ταῖς πόλεσιν
εἶναι, καὶ πλείονας ἐν αὐταῖς αἰτε γερσῖναι καὶ οἱ ἀρετοῖς ἀν-
δρῶν ἀντιλαμβάνονται τοῖς πολίταις ὁμονοεῖν. καὶ πανταχῶς ἐν
τῇ Εἰρήνῃ νόμος κεῖται τὰς πολῖτας ὁμονοεῖν, καὶ
πανταχῶς ὁμονοεῖν τὸν ὅρκον τῶν. οἶμαι δ' ἐγὼ πάντε γίγνε-
σθαι ὡς ὅπως τὰς αὐτὰς χορὰς κείνωσιν οἱ πολῖται, ὡς ὅ-
πως τὰς αὐτὰς αὐλητὰς ἐπαινώσιν, ὡς ὅπως τὰς αὐτὰς ποι-
νὰς αἰρῶνται, ὡς ὅτι ἵνα τοῖς αὐτοῖς ἴδωνται, ἀλλ' ἵνα τοῖς
νόμοις πείθωνται. τῶν τοῖς ἦν πολὺ ἐμμελόντων, αἱ πό-
λεις ἐχυρόταται τε καὶ ὀδαιμονέσταται γίγνονται. αὐτὰ δὲ ὁμο-
νοῖας ἔχ' αὐ πόλεις ἐπὶ πολιτοῖς εἶναι, ὡς οἶκος καλῶς οἰκηθεῖναι
ἰδίᾳ δὲ πῶς μὲν αὐτίς ἦτον ὑπὸ πόλεως ζῆμοῖτο, πῶς δ'
αὐ μᾶλλον τιμῶτο ἢ αὐ τοῖς νόμοις πείθετο; πῶς δ' αὐ ἦτον
ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἦτον; ἢ πῶς αὐ μᾶλλον νικῶν; τίνα
δ' αὐτίς μᾶλλον πιστεύσει ἀδικατοῖς ἢ χρηματῶν ἢ
ὑπὸς

ὅτις ἢ θυγατέρας; τίνα δ' ἂν ἡ πόλις ὅλη ἀξιοπιστότερον ἢ
 γήσαιο τῷ νομίμῳ; ὅθ' ἂν τίνων δ' ἂν μάλλον τῷ δικαίων τυ-
 χοίκε ἢ γονεῖς, ἢ οἰκέοι, ἢ οἰκέται, ἢ φίλοι, ἢ πολῖται,
 ἢ ξένοι; τίνα δ' ἂν μάλλον πολέμιοι πισδύσειαν ἢ ἀνοχάς, ἢ
 παυδάς, ἢ συυθήκας ὅθ' εἰρλώνς; τίνα δ' ἂν μάλλον ἢ τῷ
 νομίμῳ σύμμαχοι ἐθέλοισιν γίνεσθαι; τῷ δ' ἂν μάλλον οἱ
 σύμμαχοι πισδύσειαν ἢ ἡγεμονείας, ἢ φρεσφρχίαν, ἢ πό-
 λεις; τίνα δ' ἂν τις δ' ἄντις δ' ἐργετήσας ὑπολάβοι χάριν κομιεῖσθαι
 μάλλον ἢ τὸν νόμιμον; ἢ τίνα μάλλον ἂν τις δ' ἐργετήσας, ἢ
 παρ' ἑ χάριν ὑπολήψεται νομίζει; τῷ δ' ἂν τις βέλοιο
 μάλλον φίλος εἶναι, ἢ τῷ ἥττον ἐχθρός, ἢ τῷ πλείω; τῷ
 δ' ἂν τις ἥττον πολεμήσειεν ἢ ὃ ἂν μάλιστα μὲν φίλος εἶναι
 βέλοιο, ἢ κίσα δ' ἐχθρός, καὶ ὃ πλείοι μὲν φίλοι καὶ σύμ-
 μαχοι βέλοιο εἶναι, ἐλάχιστοι δ' ἐχθροὶ, καὶ πολέμιοι;
 ἐγὼ μὲν ἂν, ὦ Ἰππία, τὸ αὐτὸ ὁπιδέκνυμι νόμιμόν τε καὶ δι-
 καιον εἶναι. σὺ δ' εἰ πάντας γινώσκεις, δίδασκε. Καὶ
 ὁ Ἰππίας, ἀλλὰ μὰ τὸν Δία, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἔμοι
 δοκῶ πάντας γινώσκειν οἷς εἰρηκας ὅθ' ἂν δικαίαι. Ἀρχά-
 φας δὲ τινος οἶδα, ἔφη, ὦ Ἰππία, νόμος; Τὴν γ' ἐν πά-
 σῃ, ἔφη, χώρα καὶ ταυτὰ νομιζομένης. Ἐχθροὶ ἂν ἐν εἰπεῖν,
 ἔφη, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτὰς ἐθύντο; Καὶ πῶς ἂν; ἔφη. οἷ γὰρ
 ἔπε συνελθεῖν ἅπαντες ἂν δυνάμενοι, ἔπε ὁμέφατοί εἰσι.
 Τίνας ἂν, ἔφη, νομίζεις πεδεκνῶναι τὰς νόμους αὐτὰς; Ἐγὼ
 μὲν, ἔφη, θεὸς οἶμαι τὰς νόμους τέως τὰς ἀνθρώποις δεῖ-
 ναι. καὶ ὃ ὅθ' ἂν πᾶσιν ἀνθρώποις ὁρῶτον νομίζεται τὰς
 θεὸς σέβειν. Οὐκὲν καὶ γονεὺς τιμᾶν πανταχὲ νομίζεται;
 Καὶ τὸτο, ἔφη. Οὐκὲν καὶ μήτε γονεὺς παισὶ μίγνυθαι,
 μήτε παῖδας γονεῦσιν; Οὐκέτι μοι δοκεῖ, ἔφη, ὦ Σώκρα-
 τες, ἔπος θεῶ νόμος εἶναι. Τί δὴ; ἔφη. Ὅτι αἰδάνομαι τι-
 νας, ἔφη, ὅθ' ἂν βαίνοντας αὐτὸν. Καὶ ὃ ἂν πολλὰ, ἔφη,
 ὁδοινομεῖσιν. ἀλλ' ἐν δίκῃ γένοι διδάσκειν εἰ ὅθ' ἂν

ιοῖτες τὰς ὑπὸ τῶν θεῶν κεκμηῖες νόμους, ὡς ἔδειξεν ἑόπῃ
 δυνατὸν ἀνθρώπων ἄφωγείν, ὥς περ τὰς ὑπ' ἀνθρώπων
 κεκμηῖες νόμους οἱ ἀφαιρῶντες ἀφαιρῶσι τὸ δίκλιν δι-
 δόναι, οἱ μὲν, λανθάνοντες, οἱ δὲ, βιαζόμενοι. Καί
 ποῖαν, ἔφη, δίκλιν, ὦ Σώκρατες, ἐδιδάσκται ἄφωγείν
 γονεῖς τε πασι καὶ παῖδες γονεῦσι μιγνύμενοι; Τὴν μιγνύ-
 σιν ἢ Δί', ἔφη. τί ᾧ ἂν μείζον πάθος ἀνθρώποι τεκ-
 νοποιούμενοι τὸ κακῶς τεκνοποιεῖσθαι; Πῶς ἔν, ἔφη, κα-
 κῶς ἔποι τεκνοποιεῖνται, ἔσ γε ἔδον καλῶς, ἀγαθὸς αὐτὸς
 ὄντας, ὥς ἀγαθῶν παιδοποιεῖσθαι; Ὅτι ἢ Δί', ἔφη, καὶ
 μέγας ἀγαθὸς δεῖ τὸς ὥς ἀλλήλων παιδοποιούμενους εἶναι,
 ἀλλὰ καὶ ἀκμάζοντας τοῖς σώμασιν. ἢ δοκῆσαι ὅμοια τὰ
 σπέρματα εἶναι τὰ τῶν ἀκμαζόντων τοῖς τῶν μήπω ἀκμαζόν-
 των, ἢ τῶν παρηκμακόπων; Ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη, καὶ εἰκὸς
 ὅμοια εἶναι. Πότερα ἔν, ἔφη, βελτίαι; Δῆλον ὅτι, ἔφη,
 τὰ τῶν ἀκμαζόντων. Τὰ τῶν μὴ ἀκμαζόντων ἄρα ἐσθλαῖα.
 Οὐκ εἰκὸς μὰ Δί', ἔφη. Οὐκ ἔν ἔγωγε καὶ δεῖ παιδοποιεῖ-
 σθαι. Οὐ ᾧ ἔν, ἔφη. Οὐκ ἔν οἷ γε παιδοποιούμενοι, ὥς καὶ
 δεῖ παιδοποιεῖνται; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Τίτες ἔν ἄλλοι,
 ἔφη, κακῶς ἂν παιδοποιοῖντο εἰ γε μὴ ἔτοι; Ὅμοιωμα
 νῶ σοι, ἔφη, καὶ τῶτο. Τί δέ; τὸς εὖ ποιῆντας ἀντὶδωρεῖν
 τεῖν καὶ παταχεῖ νόμιμόν ὄντι; Νόμιμον, ἔφη. ἀφαιρῶνται
 δὲ καὶ τῶτο. Οὐκ ἔν καὶ οἱ τῶτο ἀφαιρῶντες, δίκλιν δι-
 δόντες, φίλων μὲν ἀγαθῶν ἔρημοι γιγνόμενοι, τῶτο δὲ
 μισῶντας ἑαυτοὺς ἀγαθῶν διώκειν. ἢ καὶ οἱ μὲν εὖ
 ποιῆντες τὸς χρωμένους ἑαυτοῖς, ἀγαθοὶ φίλοι εἰσίν; οἱ δὲ
 μὴ ἀντὶδωρεῖντες τὸς ποιῆντας, καὶ μὲν ἀχαλεστοὶ μισῶν-
 ται ὑπ' αὐτῶν. καὶ δὲ τὸ μάλιστα λυσιπλεῖν τοῖς ποιῆν-
 τας, τίς μάλιστα διώκει. Νῦν τὸν Δία ὦ Σώκρα-
 τες, ἔφη, θεοῖς πάντα πάντα εἰσιν. τὸ ᾧ τὸς νόμους αὐ-
 τὸς τοῖς ἀφαιρῶνσι, τίς τιμωρίας ἔχει, βελτίαιος;

ἢ κατ' ἀνδραπον, νομοθέτε δοκεῖ μοι εἶναι. Πότερον ἐν Ἰππία, πὺς θεὸς ἡγῇ τὰ δίκαια νομοθετεῖν, ἢ ἄλλα τῶν δικαίων; Οὐκ ἄλλα μὰ Δί', ἔφη. Χολῇ ᾧ ἂν ἄλλος γέ τις τὰ δίκαια νομοθετήσκειν, εἰ μὴ θεός. Καὶ τοῖς θεοῖς ἄρα, ὦ Ἰππία, τὸ αὐτὸ δίκαιόν τε καὶ νόμιμον εἶναι ἀρίσκει. Τοιαῦτα λέγων τε καὶ πράττων, δικαιοτέρως ἐποίησεν πύς πλησιάζοντας. ὡς δὲ καὶ πρακτικωτέρως ἐποίησεν πύς σωόντας ἑαυτοῦ, νυνὶ αὖ τὸτο λέξω. Νομίζων ᾧ δὲ ἐγκράτειαν ὑπάρχειν ἀγαθὸν εἶναι τῷ μέλλοντι καλόν τι πράξαι, πρῶτον μὲν αὐτὸς φανερὸς τῷ τοῖς σωῶσιν ἡσυχῆως αὐτὸν μάλιστα πάντων ἀνθρώπων· ἔπειτα θαλερόμηνος ἀντιθέμενος πάντων μάλιστα πύς σωόντας πρὸς ἐγκράτειαν. αἰεὶ μὲν ἐν τῷ πρὸς ἀρετῇ χρησίμων αὐτὸς τε διετέλει μεμνημένος, καὶ πύς σωόντας πάντας ὑπομνησκων. Οἶδα δὲ ποτε αὐτὸν καὶ πρὸς Εὐθύδημον πρὸς ἐγκρατείας τοιαύτῃ θαλερόμενον. Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύδημι, ἄρα καλόν καὶ μεγαλεῖον νομίζεις εἶναι καὶ αἰδέει καὶ πόθει κτῆμα ἐλδύδειαν; Ὡς οἶστέ γε μάλιστα, ἔφη. Ὅστις ἐν ἀρχεται ὑπὸ τῶν θεῶν τῷ σώματος ἡδονῶν, καὶ θεῶν ταύτας μὴ δύναται πράττειν τὰ βέλτεστα, νομίζεις τῶν ἐλδύδειον εἶναι; Ἡ' κίσα, ἔφη. Ἰσως ᾧ ἐλδύδειον φαίνεται σοι τὸ πράττειν τὰ βέλτεστα, εἴτε τὸ ἔχειν πύς κωλύσοντας τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ἀνελδύδειον νομίζεις; Παντάπασι γε, ἔφη. Παντάπασιν ἄρα σοὶ δοκῶσιν οἱ ἀκρατεῖς ἀνελδύδειοι εἶναι; Νὴ τὸν Δί', ἔφη, εἰκότως. Πότερον δὲ σοι δοκῶσιν οἱ ἀκρατεῖς κωλύεσθαι μόνον τὰ κάλλιστα πράττειν, ἢ καὶ ἀναγκάζεσθαι τὰ αἰσχιστα ποιεῖν; Οὐδὲν ἥττον ἔμοιγ' (ἔφη) δοκῶσι πάντα ἀναγκάζεσθαι, ἢ ἐκείνα κωλύεσθαι. Ποίους δὲ τινος διαπότας ἡγῇ, πύς τὰ μὲν ἄριστα κωλύοντας, τὰ δὲ κακίστα ἀναγκάζοντας; Ὡς δυνατὸν καὶ Δί' (ἔφη) κακίστως. Δελεῖαν δὲ ποίαν κακίστην νομίζεις εἶναι; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, τὴν κατὰ τοῖς κακίστως διαπότας. Τὴν κακίστην

ἀρα δαλείας οἱ ἀκρατεῖς δαδόνουσιν; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Σοφίας δὲ, τὸ μέγιστον ἀγαθόν, ἔδοκε σοι ἀπείργεσθαι ἤνθρωπων ἢ ἀκρασία, εἰς τιμωριῶν αὐτὴς ἐμβαλῆεν; ἢ ἔδοκε σοι προσίχειν τε τοῖς ὠφελῶσι καὶ καταμαρτάνειν αὐτὰ κωλύειν, ἀφέλκεσθαι ὅπῃ τὰ ἡδέα, καὶ πολλὰκις ἀδανομῆες ἦν ἀγαθῶν τε καὶ ἡδονῶν ἐκπλήξασα, ποιεῖν τὸ χεῖρον ἀντὶ τὸ βελτίονος αἰρεῖσθαι; Γίνεται τὸτ' ἔφη. Σωφροσύνην δὲ, ὦ Εὐθύδημε, τίς ἂν φαίμεν ἥττον ἢ τῇ ἀκρατεῖ προσέχειν; αὐτὰ ἥδη πᾶσι τὰ ἐναντία, σωφροσύνης καὶ ἀκρασίας ἔργα εἰσίν. Ὁμολογῶ καὶ τὸτ', ἔφη. Τῆ δ' ἐπιμελεῖσθαι ὡς προσήκει οἷσι τί κωλυτικώτερον ἀκρασίας εἶναι; Οὐκ ἐγὼ, ἔφη. Τῆ δ' ἀντὶ τῇ ὠφελέντων τὰ βλάπτοντα προαρεῖσθαι ποιῶντος, καὶ τῶν μὴ ἐπιμελεῖσθαι, ἐκείνων δὲ ἀμείλει πείθοντος, καὶ τοῖς σωφρονέσι τὰ ἐναντία ποιεῖν ἀναγκάζοντος, οἷσι τί ἀνθρώπων κακίους εἶναι; Οὐδὲν, ἔφη. Οὐκ ἐν τῇ ἐγκράτειᾳ ἢ ἐναντίων, ἢ τῇ ἀκρασίᾳ εἰκὸς τοῖς ἀνθρώποις αἰτίαν εἶναι; Πάνυ μὴ ἔν, ἔφη. Οὐκ ἐν, καὶ τῇ ἐναντίων τὸ αἰτιῶν εἰκὸς ἄριστον εἶναι; Εἰκὸς ἦν, ἔφη. Ἐποικον ἄρ', ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἄριστον ἀνθρώπων ἢ ἐγκράτεια εἶναι. Εἰκότως ἦν ἔφη, ὦ Σώκρατες. Ἐκεῖνο δὲ, ὦ Εὐθύδημε, ἥδη πάποτε ἐπεθυμήθης; Ποῖον, ἔφη; Ὅτι καὶ ὅπῃ τὰ ἡδέα, ἐφ' ἅπερ μόνα δοκεῖ ἡ ἀκρασία τὰς ἀνθρώπων ἀγεῖν, αὐτὴ μὴ ἔδωκεται ἀγεῖν, ἢ δ' ἐγκράτεια πάντων μάλιστα ἡδεδαι ποιεῖ. Πῶς, ἔφη; Ὡς περὶ ἡ μὲν ἀκρασία, ἔκ τ' ὥσα καρτερεῖν ἔπε λιμὸν, ἔπε δίψαν, ἔπε ἀφροδισίων ἐπιθυμίαν, ἔπε ἀγρυπνίαν, δι' ὧν μόνων εἰσὶν ἡδέως μὴ φαγεῖν τε καὶ πίνειν καὶ ἀφροδισιάσαι, ἢ δὲ ὥς δ' ἀναπαύσασθαι τε καὶ κοιμηθῆναι, καὶ περὶ μείνους καὶ ἀναχομῆρας ἔως ἂν ταῦτα ὡς ἐν ἡδίστα γινύηται, κωλύει τοῖς ἀναγκαιοτάτοις τε καὶ σιωπεχέστατοις ἀξιολόγως ἡδεδαι ἢ δ' ἐγκράτεια, μόνη ποιεῖσα καρτερεῖν τὰ εἰρημικά, μόνη καὶ ἡδεδαι ποιεῖ ἀξίως μνήμης ὅπῃ τῆς εἰρημικῆς. Παντίπα-

σιν, ἔφη, ἀληθῆ λέγεις. Ἀλλὰ μὴ τὸ μαθεῖν τι καλὸν καὶ ἀγαθόν, καὶ τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῶν ποιήτων τινός, δι' ὧν αὐτὸς καὶ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καλῶς διοικήσῃ, καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς οἰκοδομήσῃ, καὶ φίλοις καὶ πόλει ὠφέλιμος γένηται, καὶ ἐχθρῶν κρατήσῃ, ἀφ' ὧν ἔ' μόνον ὠφέλειαι, ἀλλὰ καὶ ἡδοναὶ μέγισται γίνονται. Οἱ μὲν ὅν ἐγκρατεῖς ὑπολαύουσι παράττοντες αὐτὰ, οἱ δ' ἀκρατεῖς ἐκδεδῶκεν μετέχουσι. τῷ γὰρ αὖ ἥτιον φήσαιμι τῶν ποιήτων προσήκειν, ἢ ὧ ἥκιστα ἔχει παύσαι παρὰ ττείν, κατεχομένην ὅτι τῷ συνεδάζειν παρὰ τὰς ἐγγυπῆτων ἡδονάς; Καὶ ὁ Εὐθύδημος, Δοκεῖς μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, λέγειν ὡς ἀνδρὶ ἥτιον πῶν ἅπ' τὸ σῶματος ἡδονῶν πάμπαν ἐδεμῆς ἀρετῆς προσήκει. Τί γὰρ διαφέρει, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἀνθρώπος ἀκρατὴς θνήσκει τὴν ἀμαρτάν, ὅς τις γὰρ τὰ μὴ κράτιστα μὴ σκοπεῖ, τὰ ἥδιστα δ' ἐν παντὸς ἔοπε ζῆται ποιεῖν, τί αὖ διαφέρει πῶν ἀφρονισάτων βοσκημάτων; Ἀλλὰ τοῖς ἐγκρατέσι μένους ἔχει σκοπεῖν τὰ κράτιστα τῶν παρὰ γμάτων, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ διαλέγοντας καὶ γῆν, τὰ μὲν ἀγαθὰ προαιρεῖσθαι, πῶν δὲ κακῶν ἀπέχεσθαι. Καὶ ἔτις ἔφη ἀείρας τε καὶ ἀδαιμονισάτης ἀνδρας γίνεσθαι, καὶ διαλέγεσθαι δυνατωπάτης. ἔφη δὲ καὶ τὸ διαλέγεσθαι ὀνομαδιῶσαι ἐκ τῶν συνήτων κοινῇ βελούεσθαι διαλέγοντας καὶ γῆν καὶ παρὰ γμάτα. δεῖν ἔν περᾶσθαι ὅτι μάλιστα παρὰ τὸ ἑαυτὸν ἐπιμοιῶν ἀδασκάζειν, καὶ πότε μέλιστα ἐπιμελεῖσθαι. ἐκ τῶν γὰρ γίνεσθαι ἀνδρας ἀείρας τε καὶ ὑγμονικωπάτης καὶ διαλεκτικωπάτης. Ὡς δὲ καὶ διαλεκτικωπάτης ἐποίει τὰς συνήτας, περᾶσθαι καὶ τῶν λέγειν. Σωκράτης γὰρ, πὺς μὲν εἰδὼς τί ἔκαστον εἴη πῶν ὄντων, ἐνόμιζε καὶ τοῖς ἄλλοις αὖ ἐξηγεῖσθαι δύνασθαι, πὺς δὲ μὴ εἰδὼς, ἔδδ' ἔφη θαυμάσιον εἶναι, αὐτὸς τε σφάλλεσθαι, καὶ ἄλλος σφάλλειν. ὥς σὺ καὶ σκοπῶν σαυτοῖς συνῶσι τί ἔκαστον εἴη πῶν ὄντων ἀδεπώποτε ἔλθῃ. πάντα μὲν ἐν ᾗ διαγέζω, πολὺ ἔργον αὖ εἴη διεξελθεῖν. ἐν ὅσοις δὲ καὶ τὸν ἑαυτοῦ

ποι τῆς ὀπίσκειν δὴ δυνάμει οἶμαι, τοιαῦτα λέξω. ἀπὸ
 πο δὲ περὶ δόσεβειας ὡς πῶς ἐσκόπει. Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ
 Εὐθύδημα, ποῖόν τι νομίζεις δόσεβειαν εἶναι; Καὶ ὅς, Κάλκιδον
 νῦν Δί', ἔφη. Εἴ χεὶς ἐνείπειν ὁποῖός τις ὁ δόσεβής ἐστι;
 Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ἔφη, ὁ πῶς θεὸς τιμᾶν. Ἐξέστι δὲ ὅταν
 τις βέλνεται ῥόπον πῶς θεὸς τιμᾶν; Οὐκ ἄλλα νόμοι εἰσὶ
 κατ' ἑς δὲ τὸ ποιεῖν. Οὐκ ἔν τῶς νόμοις πῶς ποιών, εἰδὲν
 αὐτὸς δὲ πῶς θεὸς τιμᾶν; Οἶμαι ἔγωγ', ἔφη. Ἀρ' ἂν ὁ εἰ-
 δὼς πῶς θεὸς τιμᾶν, ἐκ ἄλλως οἶεται δεῖν τὸ ποιεῖν ἢ ὡς
 οἶδεν; Κὺ ᾧ ἔν, ἔφη. Ἀλλως δὲ τις θεὸς τιμᾶ ἢ ὡς οἶεται
 δεῖν; Οὐκ οἶμαι, ἔφη. Ὅ ἀρα τὰ θεῶν πῶς θεὸς νόμιμα εἰ-
 δὼς, νομίζω αὐτὸς πῶς θεὸς τιμᾶν. Πάνυ μὲν ἔν. Οὐκ ἔν ὅταν
 νομίζω πῶς, ὡς δὲ τιμᾶ; Πῶς γάρ ἔ; Ὅ δὲ γε ὡς δὲ τι-
 μῶν, δόσεβής ἐστι; Πάνυ μὲν ἔν, ἔφη. Ὅ ἀρα τὰ περὶ τῶν
 θεῶν νόμιμα εἰδὼς, ὁρῶν αὐτὸς ἡμῖν δόσεβής ἀεισμῶρος εἶναι
 Ἐμοὶ γάρ, ἔφη, δοκεῖ. Ἀνθρώποις τε ἄρα ἔξέστιν ὅταν αὐτοῖς
 ῥόπον βέλνεται χρῆσθαι; Οὐκ ἄλλα καὶ πῶς τούτοις ὁ εἰδὼς
 ἂν εἴη νόμιμα κατ' αὐτὸς δὲ πρὸς ἀλλήλους χρῆσθαι, νόμιμος αὐ-
 τὸς. Οὐκ ἔν οἱ καὶ πᾶσι χρώμενοι ἀλλήλοις, ὡς δὲ χρῶνται;
 Πῶς ᾧ ἔ; Οὐκ ἔν οἷ γε ὡς δὲ χρώμενοι, καλῶς χρῶνται;
 Πάνυ μὲν ἔν, ἔφη. Οὐκ οὐκ οἷ γε τοῖς ἀνθρώποις καλῶς
 χρώμενοι, καλῶς πράττειν τὰ ἀνθρώπεια πράγματα. Εἰ-
 κός γ', ἔφη. Οὐκ ἔν οἱ τοῖς νόμοις πειθόμενοι, δίκαια ἔπι
 ποιοῦσι; Πάνυ μὲν ἔν, ἔφη. Δίκαια δὲ οἶδα, ἔφη, ὅποια
 καλεῖται; Ἀ' οἱ νόμοι κελεύουσιν, ἔφη. Οἱ ἄρα ποιοῦντες ἂν
 οἱ νόμοι κελεύουσιν, δίκαιά τε ποιοῦσι καὶ ἂν δὲ; Πῶς γάρ ἔ;
 Οὐκ ἔν οἷ γε τὰ δίκαια ποιοῦντες, δίκαιοί εἰσιν; Οἶμαι ἔγωγ'
 γ', ἔφη. Οἷε ἔν τινες πείθεσθαι τοῖς νόμοις, μὴ εἰδότες
 ἂν οἱ νόμοι κελεύουσιν; Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Εἰδότες δὲ ἂν δὲ
 ποιοῦν οἷε τινὰς οἶσθαι δεῖν μὴ ποιεῖν ταῦτα; Οὐκ οἶμαι,
 ἔφη. Οἶδης δὲ τινὰς ἄλλα ποιοῦντας ἢ ἂν οἶσθαι δεῖν; Οὐκ
 ἔγωγ'.

ἔγωγ', ἔφη. Οἱ ἄρα τὰ πλεῖς τὰς ἀνθρώπων νόμιμα εἰδότες,
τὰ δίκαια ἔτοι ποιεῖσι; Παύ μὲν ἔν, ἔφη. Οὐκ ἔτι οἷγε τὰ δι-
καια ποιοῦντες, δίκαιοι εἰσι; Τίνες ᾗ ἄλλοι; ἔφη. Ὁρῶς αὖ
ποτε ἄρα δεῖξοί μεθα, δεῖξόμενοι δίκαιους εἶναι τὰς εἰδότας τὰ
πλεῖς ἀνθρώπων νόμιμα; Εἴ μοιγε δοκεῖ, ἔφη. Σοφίαν δὲ τί αὖ
φῆσαι μὴ εἶναι; Εἰπέ μοι, πότρά σοι δοκῶσιν οἱ σοφοί, ἃ ἐ-
πείσασται, ταῦτα σοφοί εἶναι, ἢ εἰσὶ τινες ἃ μὴ ὀπίσασται σο-
φοί; Ἀὖ ὀπίσασται δηλονότι, ἔφη. πῶς ᾗ αὖτις ἄγε μὴ ἐπί-
στατο, ταῦτα σοφός εἴη; Ἀρ' ἔν οἱ σοφοί, ὀπισήμη σοφοί εἰσιν;
Τίνι γάρ, ἔφη, ἄλλω τις αὖ εἴη σοφός, εἴγε μὴ ὀπισήμη; Ἄλλο
δέ τι σοφίαν οἶει εἶναι, ἢ ᾧ σοφοί εἰσίν; Οὐκ ἔγωγε. Εἰπισήμη
ἄρα σοφία ὅστις; Εἴ μοιγε δοκεῖ. Ἀρ' ἔν δοκεῖ σοι ἀνθρώπων δυ-
νατὲν εἶναι τὰ ὅντα πάντα ὀπίσασθαι; Οὐδὲ μὰ Δί' εἴ μοιγε
πάλῃ σὸν μέρος αὐτοῦ. Πάντα μὲν ἄρα σοφὸν ἔχ οἷόν τε ἀν-
θρώπον εἶναι. Μὰ Δί' ἔδῃται, ἔφη. Ὁ ἄρα ἐπίσταται ἕκα-
στος, τὸ τοῦ σοφός ὅστις. Εἴ μοιγε δοκεῖ. Ἀρ' ἔν, ὦ Εὐθύδη-
με, καὶ ἀγαθὸν ἔπω ζητῆσαι ὅστις; Πῶς, ἔφη; Δοκεῖ σοι τὸ
αὐτὸ πᾶσιν ὠφέλιμον εἶναι; Οὐκ εἴ μοιγε. Τί δέ; τὸ ἄλλω
ὠφέλιμον ἔδοκεῖ σοι εἶναι ἄλλω βλαβερὸν εἶναι; Καὶ μά-
λα, ἔφη. Ἄλλο δ' αὖτι φαίης ἀγαθὸν εἶναι ἢ τὸ ὠφέλιμον;
Οὐκ ἔγωγ' ἔφη. Τὸ ἄρα ὠφέλιμον, ἀγαθὸν ὅστις ὅτῳ αὖ ὠ-
φέλιμον ἢ; Δοκεῖ μοι, ἔφη. Τὸ δὲ καλὸν ἔχοιμεν αὖ πῶς ἄλ-
λως εἶπεν, ἢ, εἴ εἰσιν, ὀνομάζεις καλὸν ἢ σῶμα ἢ σκεῦος,
ἢ ἄλλ' ὅ, τι ἂν ὁ οἶδα πρὸς πάντα καλὸν ὄν; Μὰ Δί' ἔκ ἔγωγ'
ἔφη. Ἀρ' ἔν πρὸς ὃ αὖ ἕκαστος χηρῖσιμον ἢ, πρὸς τὸτο ἕκαστω
καλῶς ἔχει χηρῆσαι; Παύ μὲν ἔν, ἔφη. Καλὸν δὲ πρὸς
ἄλλο τι ὅστις ἕκαστος, ἢ πρὸς ὃ ἕκαστω καλῶς ἔχει χηρῆσαι; Οὐ-
δέ πρὸς σὺ ἄλλο, ἔφη. Τὸ χηρῖσιμον ἄρα καλὸν ὅστις πρὸς ὃ αὖ
ἢ χηρῖσιμον; Εἴ μοιγε δοκεῖ, ἔφη. Ἀνδρείαν δὲ, ὦ Εὐθύδη-
με, ἄρα τῷ καλῶν τομίζεις εἶναι; Κάδιον μὲν ἔν ἔγωγ',
ἔφη. Χρηρῖσιμον ἄρα ἔπρὸς τὰ ἐλάχιστα τομίζεις τὴν ἀνδρείαν;

Μὰ

Μὰ Δί', ἔφη, πῶς τὰ μέγιστα μὲν ἔν. Ἀρ' ἔν δοκεῖ σοὶ πῶς
τὰ δεινὰ τε καὶ ἐπικίνδυνα χησίμω εἶναι τὸ ἀγνοεῖν αὐτά;
Ἡ' κισά γ', ἔφη. Οἱ ἄρα μὴ φοβέμενοι τὰ ποιαῦτα, ἔχ' τὴν
μὴ εἰδέναι τί ἔστιν, ἐκ ἀνδρείοι εἰσὶ; Νὴ Δί', ἔφη. πολλοὶ
γάρ αὖ ἔγωγε τῶν τε μαινομένων καὶ τῶν δειλῶν ἀνδρείοι εἶμι. Τί
δὲ οἱ καὶ τὰ μὴ δεινὰ δεδοικότες; Εἴ τι τε νῦν Δία ἦντον, ἔφη.
Ἀρ' ἔν τις μὲν ἀγαθὸς πῶς τὰ δεινὰ καὶ ἐπικίνδυνα ὄντας,
ἀνδρείως ἠγῆ εἶναι, τὸς δὲ κακὸς, δειλὸς; Πάνυ μὲν ἔν,
ἔφη. Ἀγαθὸς δὲ πῶς τὰ ποιαῦτα νομίζεις ἄλλως τινὰς, ἢ τὸς
δυναμένους αὐτοῖς καλῶς χηῖσθαι; Οὐκ. ἀλλὰ τί τὸς, ἔφη.
Κακὸς δὲ ἄρα, τὸς οἷος τῶν κακῶς χηῖσθαι; Τίνας γὰρ ἄλ-
λως, ἔφη; Ἀρ' ἔν ἕκαστοι χηῶνται ὥς οἴονται δεῖν; Πῶς γὰρ
ἄλλως, ἔφη; Ἀρα ἔν οἱ μὴ δυνάμενοι καλῶς χηῖσθαι, ἴσασιν
ὥς δεῖ χηῖσθαι; Οὐ δῆπκα γε, ἔφη. Οἱ ἄρα εἰδότες ὥς δεῖ χη-
ῖσθαι, ἔτοι καὶ δύνανται; Μόνοι γε, ἔφη. Τί δέ; οἱ μὴ διημαρ-
τήκοις ἄρα κακῶς χηῶνται τοῖς ποικίλοις; Οὐκ οἶομαι, ἔφη.
Οἱ ἄρα κακῶς χηῶνται διημαρτήκασιν; Εἰκὸς γε, ἔφη. Οἱ
μὲν ἄρα ἔπισταμένοι τοῖς δεινοῖς τε καὶ ἐπικινδυνῶς καλῶς
χηῖσθαι, ἀνδρείοι εἰσὶν, οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες τῆς, δειλοί;
Εἴ μοιγε δοκεῖσιν, ἔφη. Βασιλείας δὲ καὶ τυραννίδα, ἀρχὰς
μὲν ἀμφοτέρως ἠγείτο εἶναι, ἁφ' ἑρέειν δὲ ἀλλήλων ἐνόμιζε.
τίω μὲν γὰρ, ἐκόντων τε τῶν ἀνθρώπων καὶ κατ' νόμους τῶν πό-
λεων ἀρχὴν, βασιλείαν ἠγείτο. τίω δὲ, ἀκόντων τε καὶ μὴ
κατ' νόμους, ἀλλ' ὅπως ὁ ἀρχὼν βέλοιο, τυραννίδα καὶ ὅπερ
μὲν ἐκ τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελείων αἱ ἀρχαὶ καθίστανται, ταύ-
τῳ τίω πολιτείαν ἀριστοκρατίαν ἐνόμιζεν εἶναι. ὅπερ δ' ἐκ
πλημμάτων, πλετοκρατίαν. ὅπερ δ' ἐκ πάντων, δημοκρατίαν.
εἰ δὲ τις αὐτῶν ᾤετο ἀντιλέγειν, μηδὲν ἔχων σαφεῖς λέγειν,
ἀλλ' ἀνά ἀποδείξεως, ἥτοι σοφώτερον φάσκω εἶναι ἔν αὐτῷ
λέγειν, ἢ πολιτικώτερον, ἢ ἀνδριώτερον, ἢ ἄλλοτι τῶν ποικί-
λων, ὅπῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐπαυήσῃ ἂν πάντα τὰ λόγον ἔδδ-

παις. Φῆς σὺ ἀμείνω πολίτῳ εἶναι ὃν σὺ ἐπαινεῖς, ἢ ὃν ἐγὼ;
 Φημί ᾧ ἐν. Τί ἐν ἐκ ἐκείνων πρῶτον ἐπισκεψάμεθα, τί ὅστις
 ἔργον ἀγαθὸν πόλιτι; Ποιῶ μὲν τὸ. Οὐκ ἐν ἐν μὲν χρημάτων
 διοικήσει κρατύνει αὐτὸν ὁ χρημάτων ἀπορωτέρας τῶν πόλις
 ποιῶν; Παύ μὲν ἐν, ἔφη. Εἴ γε πολέμῳ, ὁ καὶ διπλο-
 πῆρας ἢ ἀντιπάλλων; Πῶς γάρ; Εἴ γε ἀρεσβεία ἀρεῶς καὶ
 φίλης ἀντὶ πολεμίων ἀδασκάζει; Εἰκότως γέ. Οὐκ ἐν καὶ
 ἐν δημοσίᾳ ὁ εἰσέεισι τε παύων, καὶ ὁμόνοιας ἐμποίων; Εἴ-
 μοιγε δοκεῖ. Οὐκ ἐν δὲ ἢ λόγων ἐπιμαχομενῶν, καὶ τοῖς ἀν-
 τιλέγεσιν αὐτοῖς φανερόν ἐγίγνετο παλιθές. ὁπότε δὲ αὐτὸς τε
 τῶν λόγων διεξίει, καὶ ἢ μάλιστα ὁμολογημένων ἐπορεύετο,
 νομίζων ταύτῃ τὴν ἀσφάλειαν εἶναι λόγῳ. τοιζαυτὸν πολὺ μά-
 λιστα ἂν ἐγὼ οἶδα, ὅτε λέγοι τὰς ἀκούοντας ἐμολογῆντας παρῆ-
 χε. Εἴ γε δὲ καὶ ὁ μὲν τῶν ὁδῶν ἀναθεῖναι τὸ ἀσφαλὲς ἥτο-
 ρα εἶναι, ὡς ἱκανὸν αὐτὸν ὅτι καὶ ἢ δοκούντων τῶν ἀσφαλείας
 ἀγνοεῖ τὰς λόγους. Ὅτι μὲν ἐν ἀπλῶς τῶν ἐαυτῷ γνώμῳ ἀπε-
 φαίνετο Σωκράτης πρὸς τὰς ὁμιλῶντας αὐτῷ, δοκεῖ μοι δῆλοι ἐκ
 τῶν εἰρημῶν εἶναι. ὅτι δὲ καὶ ἀντὶ τῶν ἐν ταῖς ἀποστολῇς
 παρῆχον αὐτὸς εἶναι ἐπεμειλῆτο, οὐκ ἐν λέξω. πάντως
 μὲν ᾧ ἐν ἐγὼ οἶδα μάλιστα ἐμείλιν αὐτῷ εἰδέναι ὅτι τις
 ὁπότε μὲν ἐπὶ τῶν σωόντων αὐτῷ. ἐν δὲ ἀποστέλλει ἀδελφὸν κα-
 λῶ καὶ ἀγαθῶ εἰδέναι, ὅτι μὲν αὐτὸς εἰδέναι, πάντων ἀποδο-
 μόπειτα εἰδέναι. ὅτι δὲ αὐτὸς ἀπειρότερος εἴη, πρὸς τὰς
 ἀποσταλῆς ἢ τῶν αὐτῶν. εἰδέναι δὲ καὶ μέλει ὅτι δέοι ἐπ-
 πειρον εἶναι ἐκάστου πράγματος τὸν ὁρθῶς πεπαιδευμένον.
 αὐτίκα γινώσκοντες μέλει μὲν τὰς ἔφη δὲν μακάριον ὡς
 ἱκανὸς τις ἄνθρωπος, εἶπε δὲν, γινώσκοντες ὁρθῶς ἢ πα-
 ραλαβεῖν, ἢ ἀδυνατεῖν, ἢ ἀναεῖναι, ἢ ἔργον ἀποδείξαι.
 ἐπὶ δὲ τὰς βλάβους εἶναι μακάριον ὡς πρὸς τὸν ἀποστέλλοντα πρὸς
 τῇ μετῴσσει, ἀμα τῶν τε γινώσκοντες ἐστὶν εἰδέναι, καὶ ὡς μα-
 κρὸν ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἀπικνῶν. τὸ δὲ μέλει ἢ δυσχερῶς

ὁ δὲ γραμματέων γεωμετρίαν μαθησάμενος ἀπεδοκίμαζεν. ὅτι μὴ
 ᾧ ὠφελοῖν, ταῦτα ἐκ ἔφθ' ὁρᾷ· καίτοι ἐκ ἀπειρός γε αὐτῶν
 ἔφθ' ὁρᾷ. ἐφθ' δὲ ταῦτα ἱκανὰ εἶναι ἀνθρώπου βίον κατατρίβειν, καὶ
 ἄλλων πολλῶν τε καὶ ὠφελίμων μαθημάτων ὁποικωλύειν. ὅλα
 δὲ καὶ ἀστρολογίας ἐμπείρας γίγνεσθαι, καὶ ταύτης μὴ τοῦ
 μέγχε τῷ νυκτός τε ὄραν καὶ μένους καὶ ἐν αὐτῇ διαύαδαι γινώσκουσιν
 σέβει πορείας τε, καὶ πλῆθ' καὶ φυλακῆς· καὶ ὅσα ἄλλα ἢ νυκτός,
 μένους, ἢ ἐν αὐτῇ παύεται, πρὸς ταῦτ' ἔχουσιν τεκμηρίους χρῆ-
 σθαι, τὰς ὥρας τῶν εἰρημύων διαγινώσκοντας· καὶ ταῦτα δὲ
 ῥά τ' εἶναι μαθεῖν ὥστε τῶν νυκτοθηρῶν καὶ κυβερνητῶν
 ἄλλων πολλῶν, οἷς ἐπιμελὲς ταῦτα εἶδέναι. τὸ δὲ μέγχε τῷ
 ἀστρονομίαν μαθησάμενος, μέγχε τῷ καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ αὐτῇ θεωρεῖ
 ῥᾷ ὄντα καὶ πῶς πλαῆνται τε καὶ ἀσαθμῆτες ἀσέρας γίνεσθαι, καὶ
 τὰς ὁποσάσεις αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τὰς θεωρίας, καὶ τὰς
 αἰτίας αὐτῶν ζητήσας κατατρίβειν, ἰσχυρῶς ἀπέχεσθαι
 ὠφέλειαν μὴ ᾧ ἐδμήσας ἐδ' ἐν τῷ τοῖς ἔφθ' ὁρᾷ, καίτοι ἐδ'
 τῶν γε ἀνέκους ἔφθ' ὁρᾷ. ἐφθ' δὲ καὶ ταῦτα ἱκανὰ εἶναι κατατρίβειν
 ἀνθρώπου βίον, καὶ πολλῶν καὶ ὠφελίμων ὁποικωλύειν. ὅλα
 δὲ τῶν ἐρασιῶν ἢ ἕκαστα ὁ θεὸς μηχανᾶται, φροντιστὴν γίγνε-
 σθαι ἀπέχεσθαι. ἔπε γὰρ ὁρᾷ ἀνθρώποις αὐτὰ ἐνόμιζεν εἶναι
 ἔπε χαρίζεσθαι θεοῖς ἃ ἡγεῖτο τὸν ζητῶντα ἀέκωνοι σαφῶς
 εἶναι ἐκ ἐβελήθησαν. κινδυνεύσαι δ' αὖ ἔφθ' καὶ θεωρεῖν
 τὸν ταῦτα μελεμῶντα, ἐδὲν ἦσαν ἢ Ἀναξαγόρας παρεφρο-
 νησεν, ὁ μέγιστον φρονήσας ἐπὶ τῷ τὰς τῶν θεῶν μηχανὰς
 ζητεῖν. ἐκεῖνος γὰρ λέγων μὴ τὸ αὐτὸ εἶναι πῦρ τε καὶ
 ἥλιον, ἡγνόει ὡς τὸ μὴ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ῥαδίως καθορῶσιν
 εἰς δὲ τὸν ἥλιον ἐδ' ἀντιβλέπειν. καὶ ἐπὶ μὴ τὰ ἥλια
 καταλαμπόρῃσι τὰ χρώματα μιλάντερα ἔχουσιν. ἐπὶ δὲ
 πῦρ ἐδ' ἡγνόει δὲ ὅτι καὶ τῶν ἐκ τῆς γῆς πυρμύων ἀνδ' ἡμῶν
 ἥλιον αὐγῆς ἐδ' ἀντιβλέπειν καλῶς αὐξεῖσθαι, ἐπὶ δὲ τὰ πῦρ
 θερμαινόμενα πάντα ὁπόλλυται. φάσκων δὲ τὸν ἥλιον λίθον

ἔξ' πυρὸς εἶναι, καὶ τὸτο ἠγνόει, ὅτι λίθος μὲν ἐν πυρὶ ὡς ἔ-
τε λαμπρὸν, ἅτε πολὺν χρόνον αὐτῆχει. ὁ δὲ ἥλιος τὸν πάντα
χρόνον πάντων λαμπρότερος ὢν ἔχμεν. ἐκείνου δὲ καὶ λο-
γισμὸς μαρτυρεῖν, καὶ τῶν δὲ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἐκείνου φυ-
λάττεσθαι τὴν μάταιον πραγματείαν, μέχρι δὲ τῶ ὠφελίμου
πάντα καὶ αὐτὸς συνεπισκόπει καὶ συνεδιεξήκει τοῖς συμῶντας. ἀπορί-
ξιπε δὲ σφόδρα καὶ ὑγιείας ἐπιμελεῖσθαι τὸς συμῶντας, ὥστε
τε τῷ εἰδότην μαρτυροῦντας ὅσα ἐνδέχεται, καὶ ἑαυτῷ ἕκαστον
προσέχοντα ἔξ' παντὸς τῆ βίῃ τί βρώμα, ἢ τί πόμα, ἢ ποῖος
πόσις συμφέρει αὐτῷ, καὶ πῶς τοῖς χρωμῆμος ὑγιεινότητι αὐ-
τῷ ἔσονται. τῷ γὰρ ἔγω προσέχοντος ἑαυτῷ ἔργον ἔφη εἶναι ὁρεῖν
ἰατρὸν τῷ πρὸς ὑγιείαν συμφέροντα αὐτῷ μᾶλλον ἡγιαγνῶσ-
κοντα ἑαυτῷ. εἰ δέ τις μᾶλλον ἢ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν
ὠφελεῖσθαι βέλοιο, συνεβέβηκε μαντικῆς ἐπιμελεῖσθαι. τῷ
γὰρ εἰδότην δι' ὧν οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις ὡς τῷ πραγμάτῳ
σημαίνουσιν, ὡς ποτ' ἔρημον ἔφη γίνεσθαι συμβελῆς θεῶν.
Εἰ δέ τις, ὅτι φέσκοντος αὐτῷ τὸ δαιμόνιον ἑαυτῷ προσημί-
σειν ἅτε δίοι καὶ ἂ μὴ δίοι ποιῇ, ὑπὸ τῷ δικαστῷ κατεγνώ-
σθαι θάνατος, οἶσται αὐτὸν ἐλέγχεσθαι ὡς τῷ δαιμόνιῳ ἡδύ-
δωμος, ἐννοσάτω ὁρῶν μὲν ὅτι ἔπως ἦδη τότε πόρρω τῆς
ἡλικίας ὡς ὡς τ', εἰ καὶ μὴ τότε, καὶ ἂν πολλῶ ὕστερον τελευτῶ-
σαι τὸν βίον· εἶτα ὅτι τὸ μὲν ἀχθινότητι τῷ βίῳ, καὶ ἐν ᾧ
πάντες τὴν διάνοιαν μειῶνται, ἀπέλιπον. ἀντὶ δὲ τῆς τῆς
ψυχῆς τὴν ῥώμην ἐπιδειξάμενος, ὁ κλεινὸς προσεκλήσατο,
τὴν τε δίκην πάντων ἀνθρώπων ἀληθέστατα καὶ ἐλπίσθαι ὡς τῷ
καὶ δικαιοτάτα εἶπαι, καὶ τὴν κατάγνωσιν τῷ θανάτῳ προσά-
τα καὶ ἀνδρωδέσθαι ἐνεγκῶν. ὁμολογεῖται γὰρ ὡς ἑδύνατο τῷ
μνημονεύοντων ἀνθρώπων κάλλιον θάνατον ἐνεγκῆν. ἀνὰ χ-
ρη μὲν γὰρ ἐγινέτο αὐτῷ μὴ τὴν κρίσιν τριάντα ἡμέρας βίω-
σαι, ἔξ' τὸ Διὶ μὲν ἐκείνη τῷ μὴνός εἶναι, τὸν δὲ νόμον
μνηστῆρα ἔφη δημοσίᾳ ἀποδεδέσθαι ὡς ἂν ἡ θωρία ἐκ Διὸς

ἐπαέλθῃ. καὶ τὸν χρόνον τῶν ἀπασι τοῖς συνήθεσι φανερὸν
 ἐγίνετο ἔδεν ἄλλοιοτερον ἡγεῖσθαι ἢ τὸν ἔμποδον χρόνον. καί
 τοι γὰρ ἔμποδόν γε πάντων ἀνθρώπων μάλιστα ἐθαυμάζε
 ὅτι τῷ δίδυμῳ τε καὶ δίκλῳ (ζῆν, καὶ πῶς αὖ τις κάλλιον
 ὅπως ὑποθαῖοι; ἢ ποῖος αὖ εἴη θάνατος καλλίων, ἢ ὃν αὖ κα
 λιστά τις ὑποθαῖοι; ποῖος δ' αὖ γῆσιτο θάνατος δίδαιμον
 εἶρος τῷ καλλίῳ; ἢ ποῖος θεοφιλέστερος τῷ δίδαιμονεσάτῳ
 Λέξω δὲ καὶ ἃ Ἐρμοχῆς τῷ Ἰπποκίτῳ ἠκούσα πρὸς αὐτὸν
 εἶναι, ἥδη Μιλίτῃ γεγραμμένῳ αὐτὸν τῷ γραφίῳ, αὐτὸν
 αὐτῶν αὐτὰ πάντα μᾶλλον ἢ πρὸς τῆς δίκης ἀπαιτομένην
 λέγειν αὐτῷ ὡς καὶ σκοπεῖν ὅ, τι ὑπολογίσεται. τὸν δὲ
 μὴ πρῶτον εἰπεῖν. Οὐ γὰρ δοκῶ σοι τὸ τοῦ μελετῆρος ἡγεῖσθαι
 κέραι; Εἰπεῖ δὲ αὐτὸν ἔπειτα ὅπως, εἰπεῖν αὐτὸν ὅτι ἔδεν
 ἄλλο ποιῶν ἡγεγυγμένην ἢ ἀσκησάντων μὴ πᾶσι δίκαια καὶ
 ἀδίκαια, πρᾶττων δὲ τὰ δίκαια, καὶ γὰρ ἀδίκων ἀπεχόμενος
 καὶ περ νομίζοι καλλίστῳ μελετῇ ὑπολογίας εἶναι. αὐτὸν
 δὲ πάλιν εἰπεῖν. Οὐχ ὁρᾷς ὦ Σώκρατες, ὅτι οἱ Ἀθῆναιοι
 δικασαὶ πολλὰς μὴ ἥδη μηδὲν ἀδικούντας, λόγῳ ἀχθεῖσθαι
 τὰς ἀπέκτειναν, πολλὰς δὲ ἀδικούντας ἀπέλυσαν; Ἀλλὰ
 τὸν Δία, φαίαι αὐτὸν, ὦ Ἐρμοχῆς, ἥδη με ὅπῃ χειρῶν
 φροντίσαι τῆς πρὸς τὰς δικασὰς ὑπολογίας, καὶ αὐτῶν
 αἰμόνισιν. Καὶ αὐτὸς εἰπεῖν, Θαυμάσα' λέγεις. Τὸν δὲ
 θαυμάζεις, φαίαι, εἰ πρὸς θεῷ δοκεῖ βέλτιον εἶναι ἐμὲ π
 λυτῶν τὸν βίον ἥδη; καὶ οἶδ' ὅτι μέχει μὴ τὰδε τῷ χρόνῳ
 ἐγὼ ἔδεν' ἀνθρώπων ὑφείμην αὐτῷ ὅτι βέλτιον ἔσθ' ἢ δὴ ἐμ
 βεβιωκέναι; ἄριστα μὴ γὰρ οἶμαι ζῆν πρὸς ἄριστα ὅπῃ μελόμε
 νας τῷ ὡς βελτίστες γίνεσθαι, ἥδιστα δὲ τῶν μάλιστα αἰδῶ
 νομένων ὅτι βελτίστες γίνονται. ἃ ἐγὼ μέχει τὰδε τῷ χρόνῳ
 ἰδυσθόμην ἐμαυτῷ συμβαίνοντα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις
 ἐτυχχαίων, καὶ πρὸς τὸς ἄλλους πρὸς θεῶν ἐμαυτῷ, ὅτι
 ἡγετέλικα πρὸς ἐμαυτῷ γινώσκων. καὶ ἔμεινον ἐγὼ, ἄλλοι

οὐ οἱ ἐμοὶ φίλοι ἔπως ἔχοντες ὡς ἐμὲ ἤγαγετέ μου, καὶ ὡς τὸ
 φιλεῖν ἐμὲ, καὶ γὰρ οἱ πρὸς ἄλλους φιλεῖτε ἔπως αὐτοὶ ἔχοντες
 πρὸς ἐαυτῶν φίλους, ἀλλὰ διότι καὶ αὐτοὶ αὐτοὶ οἴονται ἐμοὶ συ-
 γαίτες βέλτιστοι γίνεσθαι. εἰ δὲ βιάσονται πλείων χρόνον,
 ὥς ἀναγκαῖον εἶναι τὰ τῆ γήρας ὀπτελεῖσθαι, καὶ ὁρᾶν τε καὶ
 ἀκύνειν ἡπτόν, καὶ δυσχερῆσαι χεῖρον, καὶ δυσμαθέστερον καὶ ὀπ-
 τισμονέστερον ὑποβαίνειν. καὶ ὡς ἑσπεριότερον βελτίων ἐμὲ, τῶ-
 ντων χείρων γίνεσθαι. ἀλλὰ μὴ ταῦτά γε μὴ αἰδανομεσώ
 μὴ ἀβίωτος αὐτῷ εἴη ὁ βίος. αἰδανομὴν δὲ πᾶς ἐκ ἀνάγκης
 χεῖρόν τε καὶ ἀνέστερον ζῆν; ἀλλὰ μὴ ἐγὼ ἀδίκως ὑποθνήσκ-
 μαι, τοῖς μὴ ἀδίκως ἐμὲ ὑποκτείνουσιν αἰσχρὸν ἂν εἴη τὸτο.
 εἰ ἢ τὸ ἀδικεῖν αἰσχρὸν ἔστι, πᾶς ἐκ αἰσχρὸν καὶ τὸ ἀδίκως
 ὀπτεῖν ποιεῖν; ἐμοὶ δὲ τί αἰσχρὸν τὸ ἑτέρους μὴ δυνάσθαι πε-
 ρεῖν ἐμὲ τὰ δίκαια μήτε γινώσκειν, μήτε ποιῆσαι; ὁρᾷ δὲ
 ἐγὼ καὶ τὴν δόξαν τῶν παρογεγοισμένων ἀνθρώπων ἐν τοῖς ὀπ-
 τισμοῦσι καὶ ὁμοίαν καταλειπομένην τῶν τε ἀδικησάντων καὶ
 τῶν ἀδικηθέντων. οἶδα δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ ὀπτελεῖς τούτοις
 ὑπὲρ ἀνθρώπων, καὶ ἐάν νυνὶ ὑποθάνω, ἔχω ὁμοίως τοῖς ἐμὲ
 ὑποκτείνουσιν. οἶδα ἢ αὐτὸ μαρτυρήσεσθαι μοι, ὅτι ἐγὼ ἠδί-
 κησα μὴ ὡς πᾶσι πάντες ἀνθρώπων, ἔδωκα χεῖρ ἐποίησα
 βελτίους δὲ ποιεῖν ἐπειρώμεναι καὶ πρὸς ἐμοὶ συνόντας. Τοιαῦ-
 τα μὴ πρὸς Ἑρμοῦ σέλω τε διελέχθη, καὶ πρὸς πρὸς ἄλλους. τῶν
 δὲ Σωκράτους γινώσκόντων οἷός ἐστι, οἱ ἀρετῆς ἐφίεσθαι πάν-
 τες ἔτι καὶ νυνὶ ἤγαγετέ μου πάντων μάλιστα ποθόντες ἐκείνους, ὡς
 ἀφιλομαίετον ὄντα πρὸς ἀρετῆς ὀπτελεῖν. ἐμοὶ μὲν δὴ τοιού-
 τος ὡς ἐδόκει, οἷος ἐγὼ διήνημαι, ὁσες βῆς μὴ ἔπως, ὡς τὸ
 μὴδὲ ἀνὰ τῆς τῶν θεῶν γνώμης ποιεῖν, δίκαιος δὲ, ὡς τὸ
 βλάπτειν μὴ μὴδὲ μικρὸν μὴδὲν, ὡς φελεῖν δὲ τὰ μέγιστα
 πρὸς χρωμύεις ἐαυτῶν, ἐγκρατῆς δὲ, ὡς τὸ μὴδὲ ποτε προαιρεῖ-
 σθαι τὸ ἡδίστον ἀπὸ τῆς βελτίουτος, φρόνιμος δὲ, ὡς τὸ μὴ ἡμαρ-
 τάνειν πρὸς τὰ βελτίων καὶ τὰ χείρων, μὴδὲ ἄλλα παροπλισ-
 τῶν.

θαι, ἀλλὰ αὐτοῦτος εἶναι πρὸς τὴν τέχνην γινώσκων, ἑκαστός δὲ
 καὶ λόγῳ εἰπεῖν τε καὶ διορίσασθαι τὰ τοιαῦτα, ἑκαστός δὲ καὶ ἀλ-
 λως δοκιμάσαι τε καὶ ἀμαρτάνοντα ὀφειλέγχει, καὶ ἀποφύγεσθαι
 ἐπ' ἀρετῇ καὶ καλοῦ ἀγαθῶν· ἰδοὺς πῶτος εἶναι οἷός αὐ ἐπὶ
 αἰετός γε αὐτὸς καὶ δόξαιμονέστατος. εἰ δέ τω μὴ ἀρέσκει παύ-
 τε, ἀποβαλέσθαι τὸ ἄλλο ἥστος πρὸς παύται, ἔγωγε κενώσω.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ, Ἡ ΠΕΡΙ
 ΟΣΙΟΥ ΠΕΙΡΑΣΤΙΚΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ,

ΕΥΘΥΦΡΩΝ, καὶ Σωκράτης.

Τὸ νεώτερον ὃ Σωκράτης γέγονεν, ὅτι σὺ πᾶς ἐν Λυκείῳ
 καταλιπὼν ὀφειλὴς, εἰδὼς δὲ καὶ ὀφειλὴς πᾶσι
 καὶ τὸ βασιλείᾳ σοῦ; ἢ γὰρ περὶ καὶ σοὶ εἰκητις ἔσται τυγχά-
 νει πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς πρὸς ἐμὸν. Σω. Οὐκ οἶμαι ἂν Ἀθηνῶν
 γε, ὃ Εὐθύφρων, δίκην αὐτῷ καλέσιν, ἀλλὰ γραφί-
 Εὐθ. Τί φῆς; γραφίᾳ σε τίς ὥς ἔοικε γέγραπται. ἢ γὰρ π
 ἐκείνῳ γε καταγνώσκει, ὥς σύ γε ἔτερον. Σωκ. Οὐ γὰρ εἰ
 Εὐθ. Ἀλλὰ σε ἄλλος; Σωκ. Πάνυ γε. Εὐθ. Τίς ἄλλος; Σωκ.
 Οὐδ' αὐτὸς παύτοι γινώσκω ὃ Εὐθύφρων, τὸν αὐτὰν. νῦν
 γὰρ τίς μοι φαίνεται καὶ ἀγνώσκει. ὀνομάζουσι μὲν τι αὐτὸν, ὡς
 γράμμι, Μέλιτον. ἔστι δὲ τὸν δῆμοι Πιτθίης, εἰ τι ἐν τῇ
 ἔχεις Πιτθίᾳ Μέλιτον, οἷον πτανότειχα, καὶ ἢ παύτοι δὲ γί-
 νονται, ὅτι γράμμι δὲ. Εὐθ. Οὐκ εἰποῦ ὃ Σωκράτης. ἀλλὰ
 δὲ τίνα γραφίᾳ σε γέγραπται; Σωκ. Ἡ τὴν τινα, ἢ καὶ ἄλλῃ

ἔμοιγε δοκεῖ. τὸ ὅδ' ἔόν ὄντα, ποσῶτον παρὰ γὰρ ἔγνωσκόναι, ἢ
 φαυλὸν ὄσιν. ἐκείνος γὰρ ὡς φησιν, οἶδε τίνα ῥόπον οἱ τέδε
 ἁφθεύρονται, καὶ τίνας οἱ ἁφθεύροντες αὐτὰς. καὶ κινδυνύει
 σοφός τις εἶναι, καὶ τὴν ἐμὴν ἀμαθίαν κατιδών, ὡς ἁφθεύ-
 ροντος τὸς ἡλικιώτας αὐτῷ, ἔρχεται κατηγορήσων ὡς περ πρὸς
 μητέρα πρὸς τὴν πόλιν. καὶ φαίνεται μοι τῷ πολιτικῶν μέγος
 ἀρχεῖσθαι ὀρθῶς. ὀρθῶς γὰρ ὅτι τῷ νέῳ πρῶτον ἐπιμεληθῆ-
 ναι, ὅπως ἔσονται ὅτι ἀρεστοί. ὡς περ γεωργὸν ἀγαθὸν τῷ νέῳ
 φυτῷ εἰκὸς πρῶτον ἐπιμεληθῆναι, μᾶλλον δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ τῷ ἄλλῳ. καὶ
 οὐδὲ καὶ Μέλιτος ἴσως πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἐκκαθαίρει, τὸς τῷ νέῳ
 τὰς βλάσας ἁφθεύροντας, ὡς φησιν. ἔπειτα μᾶλλον τὸ δηλονότι
 τῷ περισφυτέρῳ ἐπιμεληθεὶς, πλείων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν
 αὐτῷ τῇ πόλει ὀφίηται, ὡς τε εἰκὸς συμβῆναι, ἐκ τοιαύτης
 ἀρχῆς ἀρχαμύβῳ. Εὐθ. Βυλοῖ μιν αὖ ὡς Σώκρατες. ἀλλ' ὀρ-
 ρῶδ' ὅ μὴ πάναντίον γούνηται. ἀπεχθῶς γὰρ μοι δοκεῖ ὅφ' ἐστὶς
 ἀρχεῖσθαι κακοργεῖν τὴν πόλιν, ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν σί. καὶ μοι
 λέγε τί καὶ ποιεῖντά σέ φησι, ἁφθεύρειν τὸς νέας; Σωκ. Ἀπο-
 παῶ δαυμάσι ὡς ἔγω γ' ἀπεῖσαι. φησὶ γὰρ ποιητὴν εἶναι με-
 θεῶν. καὶ ὡς καινὰς ποιεῖντά θεὸς, τὸς δ' ἀρχαίους ἐνομίζοντα,
 ἔγραψατο τέτων αὐτῷ ὅσκα, ὡς φησι. Εὐθ. Μαρτυρῶ ὡς Σώ-
 κρατες, ὅτι δὴ σὺ τὸ δαιμόιον φῆς σαυτῷ ἐκάσπε γίγνεσθαι.
 τὸς ἐν καιροποιμέντος σε θεοὶ καὶ θεῖα, γίγνεται ταύτῃ τῇ
 γραφῇ. καὶ ὡς ἁβαλὼν δὴ ἔρχεται εἰς τὸ δικαστήριον. εἰδὼς ὅτι
 οὐδ' ἁβόλα τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸς πολλὰς. καὶ ἐμὴ γὰρ τοιοῦτα τι
 λέγων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔσθ' ἡ τῶν θεῶν, παραλίγων αὐτοῖς τὰ μέλ-
 λοντα, καταγελῶσιν ὡς μαινομένους, καὶ τοι εἶδόν ὅτι ἐκ ἀλη-
 θεῖς εἴρηκα, ὡς προείπον. ἀλλ' ὅμως φθονῶσιν ἡμῖν πᾶσι τοῖς
 τοιαύτοις. ἀλλ' εἰδὼν αὐτῷ ἡμῖν φροντίζειν, ἀλλ' ὁμοσεῖς ἵσταί.
 Σωκ. Ὡς φίλε Εὐθύφρων. ἀλλὰ τὸ μὲν καταγελᾷν αὐτοὺς ἴσως
 εἶδόν παρὰ γὰρ. Ἀδυνατοῖς γὰρ τοι ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἢ σφόδρῃ
 μέλει, αὐτὰ δειρὸν οἴωνται εἶναι. μὴ μὲν τοι διδάσκαλον

πῶς αὐτὴ σοφίας. ὅν δ' αὖ, καὶ ἄλλος οἶνται ποιεῖν πλείους
 θυμῷται ἐπ' ἐν φθόνῳ ὡς σὺ λέγεις, εἴπε δ' ἄλλοι τι. Εὐθ.
 Τίτι ἂν πείρ, ὅπως ποτὲ πρὸς ἐμὲ ἔχουσιν, καὶ παύσῃ ὅπῃ
 μὴ πειραθῶμαι. Σωκρ. Ἰσως ἦδ' σὺ μὲν δοκεῖς ἀσπίον σὺ
 αὐτὸν παρέχειν, καὶ διδάσκειν καὶ ἐξείλει τὴν σιαυτὴ σοφίας,
 ἐγὼ δὲ φοβέμαι, μὴ ὑπὸ φιλαστροφίας δοκῶ αὐτοῖς ὅτι
 περ ἔχω ἐκκεχυμῶς πασι ἀνδρὶ λέγειν, καὶ μόνον αὐτὸν μὴ
 ἰδῶ, ἀλλὰ καὶ προσειδείς αὐτὸν ἰδέσθαι, εἴτις με ἐξείλει ἀκρίβει
 εἰ μὴ ἔν' ὃ νυνὶ δὴ ἔλεγον μέλλουσιν με καταγελῶν, ὥστερ σὺ
 φῆς σαυτὴ, ἔδον αὐτὸν εἶναι ἀνδρὸς, παίζοντα καὶ γελῶντα ἐν τῇ
 δικαστηρίᾳ ὁρᾶσθαι. εἰ δὲ ἀσπιδάσονται, τίτ' ἡδὴ ὅπῃ ὅσοι
 βύσεται, ἀδύλον, πλὴν ὕμιν τοῖς μάλιστα. Εὐθ. Ἀλλ'
 ἔδον ἴσως ἔσαι ὡς Σώκρατες πρᾶγμα, ἀλλὰ σὺτε καὶ τὸν αὐτὸν
 γωνίᾳ τὴν δίκην. οἶμαι δὲ καὶ ἐμὲ τὴν ἐμὴν. Σωκρ. Εἴ
 δὲ δῆσοι ὡς Εὐθύφρον, τίς ἡ δίκη; φέρεται αὐτῷ, ἡ δὲ
 κείνη; Εὐθ. Διόκω. Σωκρ. Τίνα; Εὐθ. Ὅν διόκω καὶ
 δοκῶ μαίνεσθαι. Σωκρ. Τί δὲ πετόμερόν τινα διώκει; Εὐθ.
 Πολλὰ γὰρ δεῖ πείσθαι, ὅς γὰρ δὴ τυγχάνει ὧν εὖ μάλα φρεσ
 βύτης. Σωκρ. Τίς ἔπος; Εὐθ. Ὅ ἐμὸς πατήρ. Σωκρ.
 Ὅσος ὡς βίλτις; Εὐθ. Παύ μὴ ἔν. Σωκρ. Εἴσι δὲ δὴ
 τί τὸ ἐγκλημα, καὶ τίτος ἡ δίκη; Εὐθ. Φάνε ὡς Σώκρατες.
 Σωκρ. Ἡράκλεις. ἔπε αὐτὸν Εὐθύφρον ἀγνοεῖται ὑπὸ τῷ πολ
 λῶν, ὅπῃ ποτὲ ἔρδῳς ἔχει. καὶ γὰρ οἶμαι γὰρ τὸ ὅπῃ τυχόντος εἶ
 ναι ὅρδῳς αὐτὸν πρᾶξαι. ἀλλὰ πόρρω πῃ ἡδὴ σοφίας ἐλαμύον
 τος. Εὐθ. Πόρρω μὴ τοι γὰρ Δία ὡς Σώκρατες. Σωκρ. Εἴ
 σι δὲ δὴ τῷ οἰκίῳν τις ὁ πεθνεῖς ὑπὸ τῷ σὺ πατρός; ἡ δὲ
 λαοὶ; καὶ γὰρ αὐτὸν ὑπὲρ γὰρ ἄλλοτε ἐπέξινδα τῷ πατρὶ φέ
 ρει αὐτῷ. Εὐθ. Γελοῖον ὡς Σώκρατες, ὅτι οἶσι τι ὁρᾶται,
 εἴπε ἄλλοτερος, εἴπε οἰκῶς ὁ πεθνεῖς. ἀλλ' ἔτι τὸ μόνον δὴ
 φυλάττει, εἴπε ἐν δίκῃ ἔκτεινε ὁ κτείνας, εἴπε μὴ καὶ ἐν
 ἐν δίκῃ, ἔπε. εἰ δὲ μὴ, ἐπέξινδα, εἴπε περὶ ὁ κτείνας σιωπῇ.

εἰς τοὺς τοὺς καὶ ὁμοῦ ἀπὸ τοῦ ἡ. ἴσον γὰρ τὸ μῖασμα γίγνεται, ἐὰν
 ζωῆς τῇ τοιαύτῃ ζωοειδῶς, καὶ μὴ ἀφοσιόις σεαυτὸν τε καὶ ἐκεί-
 ρον, τῇ δίκῃ ἐπεξιών. ἐπεὶ ὅ, γε ὀποθαίων, πελάτης τις ἐν
 ἑμός. καὶ ὡς ἐγὼ ἠγῶν ἐν τῇ Νάξῳ, ἐθέτοισιν ἐκεῖ παρ' ἡ-
 μῖν. παροικήσας ἐν καὶ ὀργισθεὶς τῷ οἰκείῳ τινὶ τῷ ἡμετέρων,
 ὀποσφάττει αὐτόν. ὁ ἐν πατὴρ σιωδήσας τὴν πόδας καὶ τὰς
 χεῖρας αὐτῆς, καταβαλὼν εἰς τάφρον τινὰ, πέμπει δεῦρο ἀν-
 δρα πόσιόμηνον τῷ ὀξηντῇ ὅ, τι καὶ ποιῇ. ἐν δὲ τῇ τῇ καὶ ὀ-
 ρῇ, τῇ διδεδυμένῳ ὠλιγάρετε καὶ ἡμίλει, ὡς ἀνδροφόνου, καὶ
 ἐδὲν ὡς παῖς, εἰ καὶ ὀποθαῖνοι, ὅπερ ἐν καὶ ἐπαθεῖν. καὶ
 γὰρ λιμὲ καὶ ῥίγας καὶ τῇ δισμῶν ὀποθνήσκει, πρὸς τὸν ἀγγε-
 λον πατρὸς τῷ ὀξηντῇ ἀφικέσθαι. πάντες δὲ ἐν καὶ ἀγανακτεῖ ὁ,
 καὶ πατὴρ καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι, ὅτι ἐγὼ ὑπὲρ τῷ ἀνδροφόνου, τῇ
 πατρὶ φόβου ἐπεξέρχομαι, ἔπε ὀποκτείναντι, ὡς φασιν ἐκεί-
 νοι, ἔτ' εἰ ὅτι μάλιστα ἀπέκτεινε, ἀνδροφόνου γε ὅστις τῷ ὀπο-
 θαῖντος, ἐδὲν φροτίζεν ὑπὲρ τῷ τοιαύτῳ. ἀνόςιον δὲ εἶναι
 τὸ ὑπὲρ πατρὶ φόβου ἐπεξίστασθαι, κακῶς εἰδότες ὡς Σώκρατες τῷ
 θεῖον, ὡς ἔχει τῷ ὀσίῳ τε πείρῃ, καὶ τῷ ἀνόςιῳ. Σωκρ. Σὺ
 δὲ δὴ πρὸς Διὸς ὡς Εὐθύφρον ἐπὶ ἀκριβῶς οἶσι ἐπὶ σάσαι
 θεῖν τῇ θεῖῳ, ὅπερ ἐχρῇ, καὶ τῇ ὀσίῳ τε καὶ ἀνόςιῳ, ὡς το
 πάντων ἔπε πραχθέντων, ὡς σὺ λέγεις, ἐφ' ὅβη δικάζομενος
 τῷ πατρὶ, ἔπε μὴ αὐτὸν σὺ ἀνόςιον πρᾶγμα τυγχάνης πράτ-
 των; Εὐθ. Οὐδὲν ἢ ἂν μοι ὀφείλος ὡς Σώκρατες εἴη, ἐδέη
 ἂν διαφέρει Εὐθύφρον πῶς πολλῶν ἀνθρώπων, εἰ μὴ τῷ τοιαύ-
 τῳ πάντα ἀκριβῶς εἰδέω. Σωκρ. Ἀρ' ἔν μοι ὡς θαυμάσει
 Εὐθύφρον κράτιστόν ἐστι μαθητῇ σῶ ἡγίῳ, καὶ πρὸ τῆς γρα-
 φῆς τῆς πρὸς Μέλιτον αὐτῷ ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτὸν λέγοντι,
 ὅτι ἐγὼ καὶ ἐν τῷ ἐμπροσθεν χρόνῳ τῷ θεῖῳ θεῖ πολλὰ ἐποιέ-
 μῳ εἰδέναι, καὶ νῦν, ἐπειδὴ με ἐκεῖνος ἀποχέχ' ὄντα φησι,
 καὶ καιροποιεῖν θεῖ τῶν θεῖων ὀξαρπείειν, μαθητὴς γεγονα-
 σός. καὶ εἰ μὴ ὡς Μέλιτε φαίλω ἂν, Εὐθύφρονα ὁμολογῆς σαρῶν

εἶναι τὰ τοιαῦτα, καὶ ὁρθῶς νομίζουσιν, καὶ ἐμὶ ἤγῃ, καὶ μὴ δικάζουσιν· εἰ δὲ μὴ, ἐκείνῳ τῷ διδασκάλῳ λαχέδικον πρότερον ἢ ἐμοί, ὡς τὰς πρεσβυτέρους ἔχουσιν· εἰ μὲν γὰρ καὶ τὸν αὐτὸν πατέρα, ἐμὲ μὲν διδάσκοντι, ἐκείνῳ δὲ, καθεύδοντι καὶ κολάζοντι καὶ ἐὰν μὴ μοι πείθεται, μὴ δὴ ἀφίη τῆς δίκης, ἢ αὐτὸς ἐμὲ γράφονταί σε, αὐτὰ ταῦτα λέγειν ὅτι τῷ δικαστηρίῳ, ἃ πρὸς καλὸν αὐτὸν. Εὐθ. Ναὶ μὰ Δία ὦ Σώκρατες, εἰ ἄρα ἐμὲ ἐπιχειρήσετε γράφειν, εὖρεϊ μὲν αὖ, ὡς οἶμαι, ὅπῃ σαφὲς ἔστι. καὶ πολὺ αὖ ἡμῖν πρότερον ὦλε ἐκείνῳ λόγος γινώσκοντι τῷ δικαστηρίῳ, ἢ ὦλε ἐμῷ. Σωκρ. Καὶ ἐγώ περ ὦ φίλε ἐταῖρε ταῦτα γινώσκων, μαθητὴς ἐπαθὺρ μὲν ἠμείβεσθαι σοὶ, εἰδὼς ὅτι καὶ ἄλλος πᾶσις, καὶ ὁ Μίλιτος υἱός, σὲ μὲν εὐδὲ δοκεῖ ἀρετῶν, ἐμὲ δὲ ὥπως ὀξείως, ἀτεχνῶς καὶ ῥαδίως κατεῖδεν, ὡς πρὸς ἀσεβείας ἐγράφατο. νῦν ἔν περὶ Διὸς λέγε μαι, ὃ οὐκ οὐκ σαφῶς εἰδέναι διήκουρίζε. ποῖον δὴ τί τὸ ἀσεβὲς φῆς εἶναι, καὶ πᾶσι βίβας, καὶ ὦλε φόνας, καὶ ὦλε τῶν ἄλλων. ἢ ἐταυτόν ἐστιν ὅτι πᾶσι παράξει, τὸ ὅσιον αὐτὸ αὐτῷ, καὶ τὸ ἀόσιον αὐτῷ, πᾶσι μὲν ὅσιον πάντες ἐναντίον, αὐτὸ δὲ αὐτῷ ὅμοιον, καὶ ἔχον μίαν τινα ἰδέαν καὶ τὴν αὐτοσύνην, πᾶσι ὅ, τι περὶ αὐτῷ μέλει ἀόσιον εἶναι; Εὐθ. Πάντως δὴ περὶ ὦ Σώκρατες. Σωκρ. Λέγε δὴ, τί φῆς εἶναι τὸ ὅσιον, καὶ τί τὸ ἀόσιον; Εὐθ. Λέγω τίτιναι, ὅτι τὸ μὲν ὀσιόν ἐστιν, ὅπῃ ἐγὼ τῷ ποιῶ, τῷ ἀδικῶντι, ἢ ὦλε φόνας, ἢ ὦλε ἱερῶν κλοπὰς, ἢ τί ἄλλο τῶν τοιούτων ὀκαμαρτάνοντι ἐπεξίσταται. ἐὰν τε πατήρ ὢν τυγχάνῃ, ἐὰν τε μήτηρ, ἐὰν τε ἄλλος ὀσιόν. τὸ δὲ μὴ ἐπεξίσταται, ἀόσιον. ἐπεὶ ὦ Σώκρατες δέκαται, ὡς μέγα σοι ἐρῶ περὶ μὲν τῷ νόμῳ, ὅτι ὥπως ἔχει, ὃ καὶ ἄλλοις ἤδη εἶπεν, ὅτι ταῦτα ὁρθῶς αὐτὸν ἔγωγε γινώσκοντα, μὴ ὀπιθέσθαι τῷ ἀσεβῶντι, μὴ δ' αὖ ὀσιόν τυγχάνῃ αὐτῷ. αὐτοὶ γὰρ αὐτῶν ἀρετῶν καὶ δικαιοσύνην, καὶ τῶν ὁμολογῶν τὸν αὐτὸν πατέρα δέσσειν, ὅτι τὸς ἡμῖν κατέ

ἔτι καὶ ἐν δίκῃ, καὶ ἐκείνους γὰρ αὐτὸν αὐτὰ πατέρα ἐκτεμεῖν,
 δι' ἑτέρα τοιαῦτα. ἐμοὶ δὲ χαλεπαίνουσιν, ὅτι τῷ πατρὶ ἐπι-
 ἔρχομαι ἀδικῶντι, καὶ ἔπος αὐτοῖς τὰ ἐναντία λέγεται.
 ὦ πατὴρ θεῶν, καὶ ὦ ἐμὲ. Σωκρ. Ἀρα γὰρ ὦ Εὐθύφρων
 πῶς ἔστιν, ὃ σὺ καὶ τῷ χαλεπῶ φέγγας, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐπειδὰν
 τις ὦλε τῷ θεῷ λέγει, δυσχερῶς πως ὑποδέχομαι, δι' ἃ
 δὴ, ὡς ἔοικε, φησὶ τις μὴ ἔχαμαρταίνει. νυνὶ ἔν ἐί καὶ σοὶ
 ταῦτα σιωδοῦν, τῷ αὐτὸ εἰδόντι ὦλε τῷ πατρί, ἀνάγκη δὴ,
 ὡς ἔοικε, καὶ ἡμῖν συγχωρεῖν. τί γὰρ καὶ φήσομεν, ὡς καὶ αὐ-
 τοὶ ὁμολογῶμεν ὦλε αὐτῷ μηδὲν εἰδέναι; ἀλλὰ μοι εἰπὲ
 πρὸς φίλον, σὺ ὡς ἀληθῶς ἡγῇ ταῦτα ἔπος γενομένη; Εὐθ.
 Καὶ ἔτι γε πῶς θαυμασιώτερα ὦ Σώκρατες, ἢ οἱ πολλοὶ ἔκ-
 ἴσασιν. Σωκρ. Καὶ πόλεμον ἄρα ἡγῇ σὺ εἶναι τῷ ὅτι ἐν τοῖς
 θεοῖς πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἑχθρας δυνάς καὶ μάχας, καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα πολλὰ, εἴα λέγεται ὑπὸ τῷ ποιητῇ, καὶ ὑπὸ τῷ
 ἀγαθῶν χαλεπῶν; καὶ, τὰ ἄλλα ἱερὰ ἡμῖν καταπιπτεῖν καὶ
 καὶ δὴ καὶ τοῖς μεγάλοις πασιθυναῖσις ὁ πέπλος μεσὸς τῷ ποι-
 ῶν ποιημάτων ἀναγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν. ταῦτα ἀληθῆ
 φησὶν εἶναι ὦ Εὐθύφρων; Εὐθ. Μὴ μόνα γὰρ ὦ Σώκρατες,
 ἀλλ' ὅπερ ἄρτι εἶπον, καὶ ἄλλα σοι ἐγὼ πολλὰ, εἰπὲ περ βέ-
 λη ὦλε τῷ θεῷ διγνήσομαι· ἢ σὺ ἀκέων, εὐ οἶδ', ὅτι
 ἐκπλαγῆσαι. Σωκρ. Οὐκ αὖ θαυμάζομαι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 μοι εἰσαυθὺς ὅπως ἂν διγνήσαι. νυνὶ δὲ ὅπερ ἄρτι σε ἔρο-
 νῶ, πειρῶ σαφέστερον εἰπεῖν. καὶ γάρ με ὦ ἑταῖρε τὸ πρόπρον
 ὡς ἔοικε ἐδίδαξας, ἐρωτήσωμαι τὸ ὅσιον ὃ, τί ποτε εἴη. ἀλλὰ
 μοι εἰπες, ὅτι πῶς σύ γαίᾳ ὅσιον ὄν, ὃ σὺ νυνὶ ποιεῖς, φέ-
 ρεις ἐπιζητῶν τῷ πατρί. Εὐθ. Καὶ ἀληθῆ γὰρ εἶλεος ὦ Σώ-
 κρατες. Σωκρ. Ἰσως. ἀλλὰ γὰρ ὦ Εὐθύφρων καὶ ἄλλα πολ-
 λὰ φησὶ εἶναι ὅσια; Εὐθ. Καὶ γάρ ὅτι. Σωκρ. Μένεινται
 ἔν, ὅτι καὶ πῶς σοι διεικλόμην, σὺτι ἡ δύο μοι διδάξαι
 τῷ πολλῶν ὁσίων. ἀλλ' ἐκείνο αὐτὸ τὸ εἶδος, ὃ πάντα τὰ
 ὅσια,

ὅσια, ὅσια ὄντι. ἴφθιμα γάρ περ μίαν ἰδέσθαι πάντες ἀνόνσια,
 τόσια εἶναι, καὶ τὰ ὅσια, ὅσια. ἢ ἔτι μνημονεύεις; Εὐθ.
 Ἔγωγε. Σωκρ. Ταύτῳ πίνω με αὐτῷ δίδασθαι τὴν
 εἶδαν, τίς ποτε ὄντι, ἵνα εἰς ἐκείνῳ ὑποβλέπω, καὶ
 μένος αὐτῇ ὁρμαίνωμαι, ὃ μὴ ἂν πιστὸν ἦ, ὡς ἂν ἢ
 ἢ ἄλλοις φράττη, φῶ ὅσιον εἶναι. ὃ δ' ἂν μὴ τοιοῦτον
 μὴ φῶ. Εὐθ. Ἀλλ' εἰ ἔγω βέβαιον ὡς Σώκρατες, καὶ
 σοὶ φράσω. Σωκρ. Ἀλλὰ μὴ βέλομαι γε. Εὐθ. Εἰ
 πίνω τὸ μὴ τοῖς θεοῖς προσφιλέας, ὅσιον, τὸ δὲ μὴ
 φιλέας, ἀνόνσιον. Σωκρ. Παγκάλως ὡς Εὐθύφρων, καὶ ὡς
 ἐξήκοντα ὑποκρίνασθαι, ἔγω νυνὶ ἀπεκρίνω. εἰ μὴ τοιοῦτον
 ἀληθῶς, τὸ πᾶν οἶδα. ἀλλὰ σὺ δηλονότι ἐπεκδιδάξεις
 εἶναι ἀληθῆ ἢ ἄλγεος. Εὐθ. Πάντῃ μὴ ἔν. Σωκρ. Φέρε
 ὑποκρίνομαι τί λέγεις, τὸ μὴ θεοφιλέας, καὶ ὃ θεο-
 φιλὴς ἀνθρώπος ὅσιος· τὸ δὲ θεομισέας, καὶ ὃ θεομισέας ἀνόνσιος
 ἔστιν ὅτι ἐστίν, ἀλλὰ τὸ ἐκαστὸν τὸ ὅσιον τῷ αἴσθη-
 σιν ἔχῃ; Εὐθ. Οὕτω μὴ ἔν. Σωκρ. Καὶ εὐγε φαίνεται
 εἰρηδαί; Εὐθ. Δοκῶ ὡς Σώκρατες, εἰρηται γάρ. Σωκρ.
 Οὐκ ἔν ὅτι κατατάσσουσιν αἱ θεοὶ καὶ διαφέρονται ἀλλήλοις.
 Εὐθύφρων, καὶ ἔχθρα εἶναι ἐν αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους, καὶ
 εἰρηται; Εὐθ. Εἰρηται γάρ. Σωκρ. Ἐχθρὰ δὲ καὶ ὅτι
 ὡς αἰετὸς ἢ ὄρεα τινῶν διαφορὰ ποιεῖ, ὡς δὲ σκοπῶμεν.
 ἂν εἰ διαφοροῦμεθα ἔγω περ καὶ σὺ ὡς αἰετὸς ὅπως πλεονέ-
 κῃ ὡς τῶν διαφορὰ ἔχθρας ἂν ἡμᾶς ποιῇ καὶ ὀργίζεσθαι ἀλλή-
 λοις, ἢ ὅτι λογισμὸν ἐλθόντες ὡς γὰρ τῶν ποιεῖν, τὰ
 ἂν ἀπαλλαγείμην; Εὐθ. Πάντῃ. Σωκρ. Οὐκ ἔν καὶ αἰ-
 τῶ μείζονος καὶ τῶ ἐλάττωτος, εἰ διαφοροῦμεθα, ὅτι τὸ
 εἶναι ἐλθόντες, ταχὺ παυσαίμεθα ἂν τῆς διαφορᾶς; Εὐθ.
 Ἔστι πάντα. Σωκρ. Καὶ ὅτι τὸ εἶναι ἐλθόντες ὡς ἐ-
 μοι, ὡς τὸ βαρυτέρως καὶ ἡγετονέως διακρίνειν.
 Εὐθ. Πῶς ὅτι; Σωκρ. Περὶ τίνος δὲ δὴ διακρίνεται;

ἐπὶ τίνα κρίσιν ἔδυνάμην ἀφικέσθαι, ἐχθροὶ τε αὐτῶν ἀλλή-
 λους εἴημεν, καὶ ὀργιζοίμεθα; ἴσως ἔτι παρέχειρόν σοι ἐστίν.
 ἀλλ' ἐμὲ λέγοντος σκόπει, εἰ ταῦτ' ἔστι, τί, τε δίκαιον καὶ τὸ
 ἀδίκον, καὶ καλὸν καὶ αἰσχρὸν, καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν, ἂρ' ἢ ταυτέ
 ὅστις θεὸς ὦν δικαίχρεός τις, καὶ ἔδυνάμην ὅπῃ ἴκασιν κρίσιν
 αὐτοῦ ἐλθεῖν, ἐχθροὶ ἀλλήλοις γιγνώμεθα, ὅταν γιγνώμε-
 θα, καὶ ἐγὼ καὶ σὺ, καὶ οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι πάντες; Εὐθ.
 Ἀλλ' ἐστίν αὕτη ἡ διαφορά ὡς Σώκρατες, καὶ θεοὶ πάντες. Σωκ.
 Τί δέ οἱ Θεοὶ ὡς Εὐθύφρων, ἐκείνῃ τι διαφέρονται, δι' αὐτὰ
 ταῦτα διαφέροντ' αὐτῶν; Εὐθ. Πολλὴ ἀνάγκη. Σωκ. Καὶ πῶς
 διαὶτ' ἀρα ὡς ἄνθρωποι Εὐθύφρων ἄλλοι δίκαια ἡγνύται καὶ
 τὸν σὸν λόγον, καὶ καλὰ καὶ αἰσχρὰ, καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ. ἢ γὰρ
 αὐτοὶ ἐκαστὶς αὐτοῖς ἀλλήλοις, εἰμὴ θεοὶ πάντων διαφέροντο. ἢ
 γάρ; Εὐθ. Ὅρθως λέγεις. Σωκ. Οὐκὲν ἀπὸ καλὰ ἡγνύ-
 νται ἕκαστοι καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ταῦτα καὶ φιλοῦσι; τὰ δὲ
 ἐναστία τέπων, καὶ μισοῦσιν; Εὐθ. Πάνυ γε. Σωκ. Ταῦτα δὲ
 γὰρ ὡς σὺ φῆς, οἱ μὲν δίκαια ἡγνύται, οἱ δὲ ἀδίκαια. θεοὶ ἢ
 καὶ ἀμφοισφιλῆες, εἰσιστάζουσιν τε καὶ πολεμῶσιν ἀλλήλοις. ἂρ'
 ἔχ' ἔπος; Εὐθ. Οὕτω. Σωκ. Ταῦτα ἀρα ὡς εἴποις μισεῖται
 ὑπὸ πάντων θεῶν, καὶ φιλεῖται, καὶ θεομισῶν τε καὶ θεοφιλῶν ταῦτ' αὖ
 εἴη. Εὐθ. Ἐοικε. Σωκ. Καὶ ὅσα ἀρα καὶ ἀνίσταται τὰ αὐτὰ θε-
 οῖς, ὡς Εὐθύφρων, πάντων τῶν λόγων. Εὐθ. Κινδυνώλει. Σωκ.
 Οὐκ ἀρα ὁ ἡρόκλῳ ἀπικεῖναι ὡς θαυμάσιος. ἢ γὰρ τὸ τοῦ γε ἡρώ-
 κων, ὁ συγχάκει ταῦτον ὅτι ὁσιόν τε καὶ ἀνίσταται. ὅδ' αὖ θεοφι-
 λὲς ἦ, καὶ θεομισὲς ὅστις, ὡς εἴποις. ὡς τε ὡς Εὐθύφρων, ὁ σὺ
 εὖ ποιῆς τὸν πατέρα κολάζων, ἔδοξεν θαυμάσιος εἰ τὸ τοῦ δρῶν,
 τῶν μὲν Διὶ προσφιλεῖς ποιῆς, τῶν δὲ Κρόνῳ καὶ τῶν ἑρῶν ἐχθ-
 ρόν. καὶ τῶν μὲν Ἡφαίστῳ φίλον, τῇ δὲ Ἥρᾳ ἐχθρόν, καὶ εἰς
 ἄλλος θεῶν ἕτερος ἑτέρῳ διαφέρεται θεὸς αὐτῶν καὶ ἐκείνοις καὶ
 ταῦτα. Εὐθ. Ἀλλ' οἶμαι ὡς Σώκρατες θεὸς γὰρ πάντων θεῶν
 ἔδοξεν ἕτερος ἑτέρῳ διαφέρειν, ὡς καὶ θεὸς δίκῃ διδοῖαι ἐκείνους,

ὅς αὖ ἀδίκως τινὰ ὑποκτείνει. Σωκ. Τί δέ; ἀνθρώπων
 Εὐθύφρον ἤδη τινὸς ἤκαστος ἀμφισβητῶντος, ὡς τὸν ἀδικῶ
 ὑποκτείνοντα, ἢ ἄλλο ἀδίκως ποιεῖντε ὅ,τι ἂν, ἐπεὶ δίδωσι
 δίκην; Εὐθ. Οὐδὲν μὲν ἐν παύσει ταῦτα ἀμφισβητῶν
 καὶ ἄλλοθι καὶ ἐν ταῖς δικασθεαῖς. ἀδικῶντες γὰρ πάνπολλοί
 πάντα ποιεῖσι καὶ λέγουσι, φεύγοντες τὴν δίκην. Σωκ. Ἡ
 ἐμολογῶσιν ὡς Εὐθύφρον ἀδικεῖν, καὶ ἐμολογῶντες, ὅμως
 δαῖν φασὶ σφᾶς δίδοναι δίκην; Εὐθ. Οὐδαμῶς τὸ γέ. Σωκ.
 Οὐκ ἄρα πάν γε ποιεῖσι καὶ λέγουσι. τί το ἥδ' οἶμαι ἐπὶ τῷ
 λέγειν, ἐπὶ ἀμφισβητεῖν, ὡς ἐκ εἴπερ ἀδικῶσί γε δοτέον
 αὐτῶν. ἀλλ' οἶμαι ἐφασιν ἀδικεῖν. ἢ γάρ; Εὐθ. Ἀληθῆς
 γέ. Σωκ. Οὐκ ἄρα ἐκεῖνό γε ἀμφισβητῶσιν, ὡς ἐπὶ τὸν ἀ
 κῶντα δίδοναι δίκην, ἀλλ' ἐκεῖνο ἴσως ἀμφισβητῶσι, τὸ
 ἔστιν ὁ ἀδικῶν, καὶ τί ὄντων, καὶ πότε. Εὐθ. Ἀληθῆς λέγει
 Σωκ. Οὐκ ἐν ταῦτά γε ταῦτα καὶ οἱ θεοὶ πεπόνθασι, εἴπερ
 σιὰς ἑσὶ τὰ θεῶν δικαίως καὶ ἀδίκως, ὡς ὁ σὸς ἔστι λόγος
 καὶ οἱ μὲν φασιν ἄλλήλους ἀδικεῖν, οἱ δὲ ἐφασιν. ἐπεὶ ἐκε
 ῖνο γέ δή πως ὡς θαυμάσιον ἔδωκεν ἔτε θεῶν, ἔτε ἀνθρώπων πολ
 λέγειν, ὡς ἐπὶ τῷ γε ἀδικῶντι δοτέον δίκην. Εὐθ. Ναὶ καὶ
 μὲν ἀληθὲς λέγεις ὡς Σώκρατες, τὸ γε κεφάλαιον. Σωκ.
 Ἀλλ' ἕκαστόν γε οἶμαι ὡς Εὐθύφρον ἢ παραχρᾶντων ἀμφ
 ισβητῶσιν οἱ ἀμφισβητῶντες καὶ ἄνθρωποι καὶ θεοὶ, εἴπερ ἀ
 φισβητῶσι θεοὶ ἀράξεώς τινος πέρι διαφερόμενοι. καὶ οἱ μὲν
 δικαίως φασὶν αὐτῶν πεπαρᾶσθαι. οἱ δὲ, ἀδίκως. ἀρ
 ἔτι; Εὐθ. Πάνυ γε. Σωκ. Ἰδοὶ πόνην ὡς φίλος Εὐθύφρον
 δίδασκον καὶ ἐμὶ, ἵνα σφάτερος γινώμαι, τί σοι τεκμήριον
 ἔστιν, ὡς πάντες θεοὶ ἡγνῶνται ἐκείνους ἀδίκως τεθναίνειν,
 αὖ θνητῶν ἀνδροφόνος γινώμενος, ξυυδεδεῖς ἐκ τῶν θεῶν
 τε τῶν ὑποθανόντος, φθασθὲν τελευτήσας καὶ τὰ δεινὰ, πε
 τὸν συυδίσασθαι ὅθεν ἢ ἐξηγητῆς ὅθεν αὐτὸν πυθέσθαι,
 καὶ ποιῶν. καὶ ὅθεν τὸ ποιεῖν δι' ὁρῶς ἔχει, ἐπιζητοῦναι,
 ὅθεν

ἐπισκήπεται φόνος τὸν ὕδν πρὸ παρτί; ἴδι φθί τῶν περὶ
 τι μοι σαφὲς ἐνδείξασθαι, ὡς παντὸς μᾶλλον πάντες θεοὶ ἡ-
 γάνται ὀρθῶς ἔχειν ταῦτα τῶ παρτί. καὶ μοι ἰκανῶς ἐν-
 δείξῃ, ἡγαυιάζων σε ὅτι σοφία, ἀδύποτε παύσομαι.
 Εὐθ. Αἰἰ ἴσως ἢ ὀλίγον ἔργον ὅστις ὁ Σάκρατες. ἐπεὶ
 πάντε σαφῶς ἔχοιμι αὐ ἐπιδείξαι σοι. Σωκ. Μαρτυρῶ,
 ὅτι σοι δοκῇ τῷ δικαστῇ δυσμενέστερος εἶναι. ἐπεὶ ἐκείνους
 γε ἐνδείξῃ δηλονότι, ὡς ἀδικατε ὅτι, καὶ οἱ θεοὶ πάντες τὰ
 τοιαῦτα μισῶσιν. Εὐθ. Πάντε σαφῶς ὁ Σάκρατες, εἰ
 περ ἀκύνει γὰρ λέγοντος. Σωκ. Αἰἰ ἀκύνεται, εἰ
 περ εὐ δοκῇ λέγειν. τὸ δὲ δέ σε ἐννοεῖσθαι ἅμα λέγοντος,
 καὶ πρὸς ἐμαυτὸν σκοπῶ, εἰς ὅτι μάλιστα με Εὐθύφρων δι-
 δάσκειν, ὡς οἱ θεοὶ ἅπαντες τὸν τοιῶτον δάσκατον ἡγάνται.
 δικον εἶναι, τί μᾶλλον ἐγὼ μαμάδικα παρ' Εὐθύφρονος,
 τί ποτ' ὅτι τὸ ὅσιόν τε καὶ τὸ αἰόσιον. θιομιστὲς μὲν γὰρ τὰ
 ἔργα ὡς ἴσκειν εἶναι. ἀλλὰ ὅτι τὰ ἐφάνη ἄρτι ὡς ἐμὴ,
 τὸ ὅσιον καὶ μή. τὸ γὰρ θιομιστὲς οὐ καὶ θιοφιλεῖς ἐφάνη. ὡς τε
 καὶ μὲν ἀφίμνημί σε ὁ Εὐθύφρων. καὶ εἰ βέλει, πάντες αὐτὸ ἡ-
 γείδωσαν θεοὶ ἀδικον, καὶ πάντες μισῶσιν. ἀλλ' ἄρα τὸ
 νῦν ἐπαγορεύμεθα ἐν τῷ λόγῳ, ὡς ὁ μὲν αὐ πάντες οἱ θεοὶ
 μισῶσιν, αἰόσιον ὅστις, ὁ δ' αὐ φιλῶσιν, ὅσιος. ὁ δ' αὐ αἰ
 μὲν φιλῶσιν, οἱ δὲ μισῶσιν, ἀδύποτε, ἢ ἀμφοτέρω. ἀρ' ἔτι
 βέλει ἡμῖν εἰδῆναι νῦν φθί τὸ ὅσιον καὶ τὸ αἰόσιον; Εὐθ.
 Τί γὰρ καλύπτει ὁ Σάκρατες; Σωκ. Οὐδὲν ἐμὲ γὰρ ὁ Εὐθύ-
 φρων, ἀλλὰ σὺ δὴ τὸ σὸν σκάπει, εἰ τὸ ἐποθέμενος, ἐπα-
 ρῆσά με διδάσκει, ὁ ὑπέχει. Εὐθ. Αἰἰ ἐγὼ γὰρ φαίμην αὐ,
 τὸ εἶναι τὸ ὅσιον, ὁ αὐ πάντες θεοὶ φιλῶσι. καὶ τὸ ἐνατίον,
 ὁ αὐ πάντες θεοὶ μισῶσιν, αἰόσιον. Σωκ. Οὐκ ἔν ἐπισκο-
 πῶν αὐ τὸ ὁ Εὐθύφρων, εἰ καλῶς λέγεται; ἢ ἰῶμεν,
 καὶ ἔπως ἡμῶν τε αὐτῶν ὑποδεχόμεθα, καὶ τῶ ἄλλων, εἰ μὲν
 φθί τίς τι ἔχει ἔτι, ζυγχαρῆς ἔχειν, ἢ σκέπτεται τί
 λεί-

λέγει ὁ λέγων· Εὐθ. Σκιπτεόν. οἶμαι μὲν τοι ἐγὼ γὰρ τῷτο καλῶς λέγεσθαι. Σωκ. Τὰχ' ὦ γὰρ δὲ βέλτιον εἰσόμιθα. ἐνόησαν γὰρ τὸ παιόνδε. ἀρα πόσιον ὅτι ὀσιόν ἐστι, φιλεῖται ὑπὸ θεῶν, ἢ ὅτι φιλεῖται, ὀσιον ἐστιν; Εὐθ. Οὐκ οἶδ' ὅτι λεγεις ὦ Σώκρατες. Σωκ. Ἀλλ' ἐγὼ πειράσομαι σαφέστερον φρῆσαι. λέγομεν τι φερόμενον καὶ φέρον, καὶ ἀγόμενον καὶ ἄγον, καὶ ῥώμενον καὶ ῥῶν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα μανθάνεις ὅτι ἕτερα ἀλήλων ἐστὶ, καὶ ἢ ἕτερα; Εὐθ. Ἐγὼ γὰρ μοι δοκῶ μανθάνειν. Σωκ. Οὐκὲν καὶ φιλέμενον τί ἐστι, καὶ τῷτο ἕτερον τὸ φιλοῦν; Εὐθ. Πῶς γὰρ ἔ; Σωκ. Λέγει δὴ μοι πότερον τὸ φερόμενον διότι φέρεται, φερόμενον ἐστίν, ἢ δὲ ἄλλοτι; Εὐθ. Οὐκ ἀλλὰ ἔξ τῷτο. Σωκ. Καὶ τὸ ἀγόμενον δὴ διότι ἄγεται, τὸ ῥώμενον διότι ῥάται; Εὐθ. Πάνυ γε. Σωκ. Οὐκ ἀρ' διότι ῥώμενον γὰρ ἐστὶ, ἔξ τῷτο ῥάται, ἀλλὰ τῷναντί. διότι ῥάται, ἔξ τῷτο ῥώμενον. ἐδὲ διότι ἀγόμενον ἐστὶ ἔξ τῷτο ἄγεται, ἀλλὰ διότι ἄγεται, ἔξ τῷτο ἀγόμενον. ἐδὲ διότι φερόμενον φέρεται, ἀλλὰ διότι φέρεται, φερόμενον ἀρα κατὰ δῆλον ὡς Εὐθύφρων, ὃ βέλομαι λέγειν; βέλομαι δὲ πόδε, ὅτι εἴτι γίγνεται, ἢ εἴτι πάχει τι, ἐχ' ὅτι γιγνώμενον ἐστὶ, γίγνεται· ἀλλ' ὅτι γίγνεται, γιγνώμενον ἐστίν. ἐδὲ ὅτι πάχον ἐστὶ, πάχει. ἀλλ' ὅτι πάχει, πάχον ἐστίν. ἢ ἔξ ευχαρεῖς ἔπως; Εὐθ. Ἐγὼ γε. Σωκ. Οὐκὲν καὶ τὸ φιλέμενον, ἢ γιγνώμενον τί ἐστίν, ἢ πάχον τί ὑπό τῷ; Εὐθ. Πάνυ γε. Σωκ. Καὶ τῷτο ἀρα ἔπως ἔχει, ὥσπερ τὰ πρότερα. ἐχ' ὅτι φιλέμενον ἐστὶ φιλεῖται ὑφ' ὧν φιλεῖται, ἀλλ' ὅτι φιλεῖται, φιλέμενον. Εὐθ. Ἀνάγκη. Σωκ. Τί δὴ οὐ λέγομεν ὡς τὸ ὀσίον ὡς Εὐθύφρων; ἀρ' ὅτι φιλεῖται ὑπὸ θεῶν πάντων, ὡς ὁ σὸς λόγος; Εὐθ. Ναί. Σωκ. Ἀρα ἔξ τῷτο, ὅτι ὀσιόν ἐστιν, ἢ δὲ ἄλλοτι; Εὐθ. Οὐκ. ἀλλὰ ἔξ τῷτο. Σωκ. Διότι ἀρα ὀσιόν ἐστι, φιλεῖται, ἀλλ' ἐχ' ὅτι φιλεῖται, ἔξ τῷτο ὀσιόν ἐστιν; Εὐθ. Ἐοικε. Σωκ. Ἀλλὰ

μὴ δὴ διότι φιλεῖται ὑπὸ τῶν θεῶν, φιλέμην ἐς καὶ θεοφι-
λές; Εὐθ. Πῶς γὰρ ἔ; Σωκρ. Οὐκ ἄρα τὸ θεοφιλές ὅσιον
ἔστιν ὡς Εὐθύφρων, καὶ δὲ τὸ ὅσιον θεοφιλές, ὡς σὺ λέγεις.
ἀλλ' ἔπερον πῶς τότε. Εὐθ. Πῶς δὴ σὺ ὡς Σώκρατες; Σωκρ.
Ὅτι ὁμολογῆμην, τὸ μὴ ὅσιον ἔχει πῶς φιλεῖσθαι, ὅτι ὅσιον
ἔστιν. ἀλλ' ἔστι διότι φιλεῖται, ὅσιον εἶναι. ἢ γὰρ; Εὐθ.
Ναί. Σωκρ. Τὸ δὲ γὰρ θεοφιλές, ὅτι φιλεῖται ὑπὸ τῶν θεῶν,
αὐτὸς πῶς τῶν φιλεῖσθαι θεοφιλές εἶναι, ἀλλ' ἔχει ὅτι θεοφιλές,
ἔχει πῶς φιλεῖσθαι; Εὐθ. Ἀληθῆ λέγεις. Σωκρ. Ἀλλ'
ὡς παύτον ὡς φίλε ἔω Εὐθύφρων τὸ θεοφιλές, καὶ τὸ ὅσιον, εἰ
μὴ ἔχει τὸ ὅσιον εἶναι, ἐφιλεῖτο τὸ ὅσιον, καὶ ἔχει τὸ θεοφιλές
εἶναι, ἐφιλεῖτο αὐτὸ τὸ θεοφιλές. εἰ δὲ ἔχει τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ
θεῶν τὸ θεοφιλές, θεοφιλές ἔω, καὶ τὸ ὅσιον αὐτὸν, ἔχει τὸ φι-
λεῖσθαι, ὅσιον ἔω. νυνὶ δὲ ὅρας ὅτι ἐναντίως ἔχειτο, ὡς παρ-
επάσαι ἐτέρω ὅντε ἀλλήλων. τὸ μὴ γὰρ, ὅτι φιλεῖται ὅστις,
οἷον φιλεῖσθαι. τὸ δ' ὅτι ἐστὶν οἷον φιλεῖσθαι, ἔχει πῶς φιλεῖ-
ται, καὶ κινδυνεύεις ὡς Εὐθύφρων, ἐρωτῶμην τὸ ὅσιον ὅ, τι
πιστεύῃ, τὴν μὴ εἶσθαι μοι αὐτὸς ἐβέλεισθαι δηλῶσαι, πεί-
σθαι δὲ τι περὶ αὐτῶν λέγειν. ὅτι πέπονθε πῶς τὸ ὅσιον, φι-
λεῖσθαι ὑπὸ πάντων τῶν θεῶν. ὅ, τι δὲ ὄν, ἔγω εἶπες. εἰ
δὲ σοι φίλον, μή με ὑποκρύψῃ, ἀλλὰ πάλιν εἰπέ ὅς ἄρ-
χης, τίποτε ὄν τὸ ὅσιον εἶπε φιλεῖται ὑπὸ τῶν θεῶν, εἴπε
ὅ, τι δὴ πάχει, καὶ γὰρ περὶ πῶς διανοοῦμαι. ἀλλ' εἰπέ προ-
θύμως, τί ἔστι τὸ, πῶς ὅσιον καὶ ἀνόσιον; Εὐθ. Ἀλλ' ὡς Σώ-
κρατες, ἐκ ἔχω ἐγώ γε ὅπως σοι εἶπω ὁ νοῶ. περὶ ἔρχεται
γὰρ πῶς αἰετὶς ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐκ ἐθέλει μῆνιν, ὅπως
αὐτὸν ἰδρυσώμεθα αὐτό. Σωκρ. Τὰς ἡμετέρας προγόνους ὡς Εὐθύ-
φρων, εἰκοσε εἶναι Δαιδάλῳ πατρὶ ὑπὸ σὺ λεγόμενον. καὶ εἰ μὴ
αὐτὸς ἐγὼ ἔλεγον καὶ ἐτιθέμενον, ἴσως ἂν με ἐπίσκηπτες, ὡς
ἄρα καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ ἐκείνῳ συγγενείῳ πατρὶ τοῖς λόγοις ἐργα-
σασθαι δόρασκε, καὶ ἐκ ἐθέλει μῆνιν ὅπως ἄν τις αὐτὸς εἴη. νυνὶ

δι, σὰ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσὶν, ἄλλω δέ τινος δεῖ σκώμμα-
 τος. ἔγὰρ ἐθέλεις σοι μῦθε, ὥς κ' αὐτῷ σοι δοκεῖ. Εὐθ.
 Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ χεῖρόν τι τῷ αὐτῷ σκώμματι ὡς Σώκρα-
 τος, δεῖδαι τὰ λεγόμενα. τὸ γὰρ περὶ αὐτοῖς τὸ τοῦ κ' μὴ
 μῦθε ὅτι αὐτῷ, ἐκ ἐγώ γε εἰμι ὁ ἐπιδεικνύμενος. ἀλλὰ σύ μοι
 δοκεῖ ὁ Δαίδαλος. ἔπει ἐμὴ γὰρ οὐκ ἔστι, ἔμμεναι αὖ ταῦτα ἔ-
 πω. Σωκρ. Κινδυνεύω ἄρα ὡς ἰταῖρε ἐκείνου τῷ ἀνδρὶ δεινότη-
 ρος γιγνομένου τῷ τέχνῳ τούτῳ, ὅσῳ ὁ μὴ, τὰ αὐτῷ μόνον
 ἐποίει ἔμμεναι, ἐγὼ δὲ πρὸς τοῖς ἐμαυτῷ ὡς εἴκει, κ' τὸ
 ἀλλότρια. κ' δῆτα τὸτό μοι τῆς τέχνης ὅπῃ κομψέτατον, ἐπὶ
 αἰών εἰμι σοφός. ἐβλόμην γὰρ αὖ μοι πῶς λόγους μῦθε
 κ' ἀκινήτους ἰδρύσθαι μάλλον, ἢ πρὸς τῇ Δαιδάλῳ σοφίᾳ τῇ
 Τανταλῷ χρήματα θηρίσθαι. κ' πέπον μὴ ἄδω. ἐπειδὴ δὲ
 μοι δοκεῖς σὺ ἔυφρων, αὐτὸς σοι ξυμφορὴν ἐμὴν δεῖξαι
 ὅπως αὖ μοι διδάξης περὶ τῷ ὅσῳ, κ' μὴ προαποκρίμης. ἔ-
 ρει ἐκ ἀναγκαῖόν σοι δοκεῖ δίκαιον εἶναι πᾶν τὸ ὅσιον. Εὐ-
 θ. Ἐμοί γε. Σωκρ. Ἀρ' ἔτι κ' πᾶν τὸ δίκαιον, ὅσιον; ἢ τὸ μὴ
 ὅσιον πᾶν, δίκαιον. τὸ δὲ δίκαιον ἔστι πᾶν ὅσιον, ἀλλὰ τὸ μὴ
 αὐτῷ ὅσιον, τὸ δέ τι κ' ἄλλο; Εὐθ. Οὐχ ἔπομαι ὡς Σώ-
 κρατες τοῖς λεγομένοις. Σωκρ. Καὶ μὴν νεώτερός γ' ἐμῶ
 ἐκ ἐλαττον ἢ ὅσῳ σοφώτερος. ἀλλ' ὅ λέγω ἔυφρος ὑπὸ πλῶ-
 τῃ τῆς σοφίας. ἀλλ' ὡς μακάρεα ζυῦσθαι σκυτοῖς. κ' γὰρ
 δι' χαλεπὸν κατανοῆσαι ὁ λέγω. λέγω γὰρ δὴ τὸ ἐναντίον
 ἢ ὁ ποιητὴς ἢ ποίησεν ὁ ποιήσας. Ζῶντα δὲ τὸνδ' ἔρξαντα,
 ὅς τις πᾶν ἐφύτλυσεν, ἐκ ἐθέλεις εἰπεῖν. ἵνα γὰρ δι-
 σθῇ κ' αἰδῶς. ἐγὼ ἔν τῷ τῷ δ' ἐφίρομαι τῷ ποιητῇ, εἴ-
 σοι ὅπῃ; Εὐθ. Παύγε. Σωκρ. Οὐ δοκεῖ μοι εἶναι ἵνα
 δέος, σθῇ κ' αἰδῶς. πολλοὶ γάρ μοι δοκῶσι κ' νόστος, κ'
 πενίας, κ' ἄλλα πολλὰ ποικύτα διδόντες, διδόναι μὴ
 αἰδέσθαι δὲ μηδὲ ταῦτα ἄ διδασιν. ἔκ σοι δοκεῖ; Εὐθ.
 Παύγε. Σωκρ. Ἀλλ' ἵνα γε αἰδῶς, σθῇ κ' δέος εἶναι

ἐπεὶ δεῖν ἐς τις αἰδέμενός τι πᾶν γὰρ καὶ αἰχμήμενός, ὃ πε-
 ρόβηται τε καὶ δίδωκεν ἅμα δόξαν πονηρίας; Εὐθ. Δίδωκεν
 καὶ ἔν. Σωκ. Οὐκ ἄρα ὀρθῶς ἔχει λέγειν, ἵνα γὰρ δέος,
 εὐδαιμονία καὶ αἰδώς. ἀλλ' ἵνα μὴ αἰδώς, εὐδαιμονία καὶ δέος. ὃ μὴ τοι
 γινώσκῃ, ἵνα γὰρ δέος, πανταχῇ αἰδώς. ἐπιπλέον γὰρ οἶμαι δέος,
 μέδους. μέριον γὰρ δέος, αἰδώς. ὥσπερ ἀειδμεν, ὡς τιτάν.
 ὡς τε ἐχθρὸν ἀπερ' ἀειδμός, εὐδαιμονία καὶ ὡς τιτάν. ἵνα δὲ πε-
 ριττόν, εὐδαιμονία καὶ ἀειδμός. ἔφη γὰρ περὶ τοῦ γινώσκῃ; Εὐθ. Πά-
 ρα γινώσκῃ. Σωκ. Τὸ ποῖον τίνεω καὶ ἐκεῖ λέγων ἡρώτων, ἄρα
 ἵνα δίκαιον, εὐδαιμονία καὶ ὅσιον; ἢ ἵνα μὴ ὅσιον, εὐδαιμονία καὶ δί-
 καιον; ἵνα δὲ δίκαιον, ὃ πανταχῇ ὅσιον, μέριον γὰρ τῷ
 δίκαιῳ, τὸ ὅσιον. ἔγωγε φῶμαι, ἢ ἄλλος σοι δοκεῖ; Εὐθ.
 Οὐκ, ἀλλ' ἔγωγε φαίνομαι γὰρ μοι ὀρθῶς λέγειν. Σωκ. Ὅρα
 διήκεις μὲν τὸ ποῖον. εἰ γὰρ μέρος τὸ ὅσιον τῷ δίκαιῳ, δεῖ δὲ
 ἡμᾶς ὡς εἴκειν ἐξαιρῆν τὸ ποῖον μέρος ἂν εἴη τῷ δίκαιῳ τὸ
 ὅσιον. εἰ μὴ ἔν σύ με ἡρώτας τί τῷ καὶ δὴ, οἶον, ποῖον
 μέρος ἐστὶν ἀειδμεν τὸ ἄρτιον, καὶ τίς ἀντυχάνει ἔτις ὁ ἀ-
 ειδμός, εἰπον αὐτοῖς ὅς ἂν μὴ σκαλυνὸς ἦ, ἀλλ' ἴσος κει-
 λῆς. ἢ ὃ δοκεῖ σοι; Εὐθ. Εἴ μοι γινώσκῃ. Σωκ. Περὶ δὲ καὶ σὺ
 ἐμὲ ἔτι διδάξαι, τὸ ποῖον μέρος τῷ δίκαιῳ ὅσιον ἐστὶν, ἵνα
 καὶ Μελίππο λέγωμαι, μικρὸν ἡμᾶς ἀδικεῖν, μηδὲ ἀσεβείας
 περὶ φεσθαι, ὡς ἱκανῶς ἡδὴ ὡς σὺ μεμαθηκότας τάτε δόσε-
 θῇ καὶ ὅσια, καὶ τὰ μὴ. Εὐθ. Τὸ ποῖον ἔμοιγε δοκεῖ ὡς
 Σώκρατες τὸ μέρος τῷ δίκαιῳ εἶναι, ἀσεβές τε καὶ ὅσιον,
 τὸ ὡς τὸ καὶ τῷ θεῷ θεραπεύειν. τὸ δὲ ὡς τὸ καὶ τῷ ἀν-
 θρώπῳ, τὸ λοιπὸν εἶναι τῷ δίκαιῳ μέρος. Σωκ. Καὶ κα-
 λῶς γέ μοι ὡς Εὐθύφρων φαίνομαι λέγειν. ἀλλὰ σμικρὰ τινας
 ἐτι ἐνδεής εἰμι. τί γὰρ θεραπεύειν ἔγωγε ξυνοίημι, ἢ τινα
 ὀνομάζεις, ὃ γὰρ περὶ λέγεις, οἳ αἰ περὶ τὰ ἄλλα
 θεραπεύειν εἰσι, πιαυτὸν καὶ περὶ θεῶν λέγωμαι γὰρ περ-
 οῖον φησὶν, ἵππους καὶ πᾶς ὁπίσεται θεραπεύειν, ἀλλ' ὃ ἐπὶ

πικρός. ἢ γάρ; Εὐθ. Παύγε. Σωκ. Ἡ γὰρ περὶ ἵππων
 καὶ, ἵππων θεραπεία. Εὐθ. Ναί. Σωκ. Οὐ δέ γε κυλίσ-
 πᾶς ἐπὶ σάται θεραπεία, ἀλλ' ὁ κυνηγετικός. Εὐθ. Οὐ-
 πο. Σωκ. Ἡ γὰρ περὶ κυνηγετικὴ, κυλίσων θεραπεία, ἢ δὲ
 γε βοηλατικὴ, βοῶν. Εὐθ. Παύγε. Σωκ. Ἡ δὲ δὴ ὅσι-
 πος τε καὶ δισέβεια θεῶν θεραπεία ὧ Εὐθύφρον, ἔγω λέγω.
 Εὐθ. Ἐγώ γε. Σωκ. Οὐκ ἔννυ θεραπεία περὶ πᾶσα ταυτὸν δε-
 σφάττεται. οἷον, ποῖον δὲ ἐπ' ἀγαθῶ τιμῆσαι καὶ ὠφελείᾳ καὶ
 θεραπείᾳ δομῆν, ὥσπερ ὁρᾷς διήκτι οἱ ἵπποι ὑπὸ τῆς ἵππικῆς
 θεραπείᾳ δομῆν ὠφελῆνται καὶ βελτίως γίγνεται. ἢ ἔσθ' οὐκ
 σί σοι; Εὐθ. Ἐμοι γε. Σωκ. Καὶ οἱ κυλίσες γέφυ ὑπὸ
 τῆς κυνηγετικῆς, καὶ οἱ βοῆς ὑπὸ τῆς βοηλατικῆς, καὶ τὰ ἄλλα
 πάντα ὡσαύτως. ἢ ἐπὶ βλάβῃ οἶε τὴν θεραπείᾳ δομῆν τῶν θε-
 ραπειῶν εἶναι; Εὐθ. Μὰ Δι' ἐκ ἔγω γε. Σωκ. Ἀλλ' ἐπ' ὠφ-
 λείᾳ; Εὐθ. Πᾶς δ' ἔ; Σωκ. Ἡ ἔννυ καὶ ὅσιότης θεραπείᾳ
 σα θεῶν, ὠφελείᾳ τῶν θεῶν, καὶ βελτίως τὰς θεὰς ποιεῖν
 καὶ σὺ τῶτο ζυγχαρῶσαι σεαυτὸν, ὥς ἐπειδὴ τι ὅσιον ποιῆς, βέλ-
 τίῳ τινα τῶν θεῶν ἀπεργάζῃ; Εὐθ. Μὰ Δι' ἐκ ἔγω γε. Σωκ.
 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ ὧ Εὐθύφρον, οἱ μὰ σε τῶτο λέγειν, πολλὰ
 δέω. ἀλλὰ τίττε δὴ σέθεν καὶ ἀνθρώπων, τίττε ποτὲ λέγεις πε-
 ρὶ θεραπείᾳ τῶν θεῶν, ἔχ' ἡνέμῃός σε τοιαύτως λέγειν. Εὐθ.
 Καὶ ὁρᾷς γε ὧ Σώκρατες, ἔγὼ γὰρ τοιαύτως λέγω. Σωκ. Εἰ
 ἀλλὰ τίς δὴ θεῶν θεραπεία εἴη ἂν ἡ ὅσιότης; Εὐθ. Ἡ περὶ
 ὧ Σώκρατες, οἱ δὲλοι τὰς δεσπότης θεραπείᾳ δομοί. Σωκ. Μὰ
 θεῶν. ὑπηρετικῆς αὐτῶς ὥς ἔοικεν εἶναι θεοῖς. Εὐθ. Πάνυ μὲν
 ἔννυ. Σωκ. Ἐχοίς αὐτῶν εἰπεῖν ἢ ἰατροῖς ὑπηρετικὴν, εἰς τί-
 γος ἔργα ἀπεργασίαν τυγχάνει ὅσα ὑπηρετικὴ. ἔκ εἰς ὕγιαι-
 νῶν; Εὐθ. Ἐγώ γε. Σωκ. Τί δέ; ἢ καυπηροῖς ὑπηρετι-
 κὴν, εἰς τίνας ἔργα ἀπεργασίαν ὑπηρετικὴ ἔστι; Εὐθ. Δηλοῦ-
 σι ὧ Σώκρατες εἰς πλείους. Σωκ. Καὶ ἡ οἰκονομία γε περὶ
 οἰκίας; Εὐθ. Ναί. Σωκ. Εἰπέ δὴ ὧ ἀγαστε. ἢ δὲ θεοῖς ὧ

πυρετική, εἰς τίος ἔργα ἀπεργασίαν ὑπηρετικὴν αὐτῷ εἶναι; δι-
 λον γὰρ ὅτι σὺ οἶδ' αὖ, ἐπειδὴ περὶ τῆς θεῖας καὶ ἁλίστης εἰ-
 δεύει αὐτὸν ἄνθρωπον. Εὐθ. Καὶ ἀληθῶς γε λέγω ὡς Σώκρατες.
 Σωκ. Εἰπέ δὴ πρὸς Διός; τί ποτ' ὅστιν ἐκεῖνο τὸ πάγκαλον
 ἔργον, ὃ οἱ θεοὶ ἀπεργάζονται ἡμῖν ὑπηρετικὰς χεῖρας;
 Εὐθ. Πολλὰ καὶ καλὰ ὡς Σώκρατες. Σωκ. Καὶ γὰρ οἱ στρα-
 τῆται αὐτὸ φίλοι. ἀλλ' ὅμως τὸ κεφάλαιον αὐτῷ βραδίως αὐτῷ εἰ-
 ποίς, ὅτι τίς ἐστι ἐν τῷ πολέμῳ ἀπεργάζεται, ἢ; Εὐθ.
 Πᾶς δ' ἔστι; Σωκ. Πολλὰ γε οἶμαι καὶ καλὰ καὶ οἱ γεωργοί.
 ἀλλ' ὅμως τὸ κεφάλαιον αὐτῷ ἔστι τῆς ἀπεργασίας, ἢ ἐκ τῆς
 γῆς ἔσθ' ἡ. Εὐθ. Πάνυ γε. Σωκ. Τί δὲ δὴ, ἢ πολλὰ καὶ
 καλὰ, αὐτοὶ θεοὶ ἀπεργάζονται, τί τὸ κεφάλαιον ἐστὶ τῆς
 ἀπεργασίας; Εὐθ. Καὶ ὀλίγον σοι πρότερον εἶπον ὡς Σώ-
 κράτης, ὅτι πλείονος ἔργου ὅστιν ἀκρίβως ταῦτα πάντα ὡς ἔχει
 μαθεῖν. τὸ δὲ μὲν τοῖς σοι ἀπλῶς λέγω, ὅτι ἐὰν μὲν κεχαρισ-
 μῖα τις ὑπὸ τῶν θεῶν λέγειν τε καὶ πράττειν, δι' ἡμέ-
 ρος τε καὶ θυῶν, ταῦτ' ἔστι τὰ ὅσια. καὶ σάξει τὰ πλεονεκτήματα
 ἰδίᾳ οἴκῳ, καὶ τὰ κοινὰ τῷ πόλει. τὰ δ' ἐναντία τῶν κε-
 χαρισμῶν, ἀσβεστὰ αὐτῷ καὶ ἀσφάλεται ἀπαντα καὶ ὑποκιν-
 οῦσι. Σωκ. Ἡ πόλις μοι δὲ βραχυτέρως ὡς Εὐθύφρων, εἰ ἐ-
 βάλῃς εἰς αὐτὴν, τὸ κεφάλαιον ὡς ἡρώτων. ἀλλὰ ὅσον ὡς ἐπὶ πρό-
 θυμός με εἰ διδάξει δῆλος εἶ. καὶ γὰρ αὐτὸ ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῷ
 οἶδα, ἀπεβόη. ὃ εἰ ἀπικεῖται, ἴσως αὐτῷ ἢ δὴ ὡς αὐτὸς τὴν
 ὁσιότητα ἐμεμαθήκει. νῦν δὴ, ἀτάκην γὰρ τὸν ἑρωτώμετα τῷ
 ἑρωτομῶν ἀκολουθεῖν, ὅπῃ αὐτὸν ἐκείνος ὑπάγῃ. τί δὴ αὐ-
 τὸς λέγεις τὸ ὁσιόν εἶναι, καὶ τὸ ὁσιότατον; ἔχει ὅπως ἡμῶν τινα
 τὰ θυεῖν τε καὶ ἀλ' ἔχειν; Εὐθ. Ἐγὼ γε. Σωκ. Οὐκ ἂν τὸ θυεῖν
 εὐρεῖσθαι ἔστι πᾶσι θεοῖς; τὸ δ' ἀλ' ἔχειν, αἰτεῖν πᾶσι θεοῖς;
 Εὐθ. Καὶ μάλα ὡς Σώκρατες. Σωκ. Ἐπιστήμη ἄρα
 αἰτήσας καὶ ὁσιώως θεοῖς ὁσιότης αὐτῷ εἶναι, ἐκ πᾶσι τὰ λό-
 γα. Εὐθ. Πάνυ καλῶς ὡς Σώκρατες, ἐμῆκεας ὅς εἶπον.

Σωκ. Ε'πιθυμητὸς γάρ εἰμι ὡς φίλος τῆς σῆς σοφίας, καὶ
 εἴχω τὸν νότον αὐτῇ, ὥς τε ἐχαμαὶ πισεῖται ὅ,τι αὐτὴ εἴποι
 ἀλλὰ μοι λέξον τίς αὐτῇ ἡ ὑπερησία ἐστὶ τοῖς θεοῖς. αἰτεῖν
 φῆς αὐτὸς καὶ δίδουαι ἐκείνοις; Εὐθ. Ε'γὼ γέ. Σωκ. Ἀρ'
 ἐτόλμα ὁρθῶς αἰτεῖν αὐτὴν εἶναι, ὣν δέομεθα παρ' ἐκείνων παύ-
 αὐτὸς αἰτεῖν; Εὐθ. Ἀλλὰ τί; Σωκ. Καὶ αὐτὸ δίδουαι
 δῶς, ὡς ἐκείνοι τυγχάνουσι δέουσι παρ' ἡμῶν, ταῦτα ἐκ-
 τοῖς αὐτοῖς ἀποδοῦναι. καὶ γὰρ πῶς τεχνικόν γ' αὐτὴν εἶναι, δὴ
 φορεῖν δίδοντα τιτὶ ταῦτα, ὡς ἔδον δέχεται. Εὐθ. Ἀλλ' οὐ
 γέ, ὡς Σώκρατες. Σωκ. Ἐμπορικὴ ἄρα τις αὐτῇ εἶναι ὡς Εὐθ.
 φρενὶ τέχνη ἢ οἰοῦμαι, θεοῖς καὶ ἀνθρώποις παρ' ἀλλήλους
 Εὐθ. Ἐμπορικὴ, εἰ ἔπος ἡδίων σοι ὀνομάζειν. Σωκ. Ἀ-
 ρ' οὐκ ἡδίων ἐμοὶ γέ, εἰμὶ τυγχάνει ἀλλήθεις οὐ. φράσον δὴ μοι
 τίς ἡ ὀφείλεια τοῖς θεοῖς εἶσα ἅπασι τῶν δάρων, ὡς παρ' ἡμῶν
 λαμβάνουσιν; ἢ μὴ οὐκ δίδουσι, παντὶ δῆλον. ἔδον γάρ β-
 ἡμῖν ἀγαθὸν ὅ,τι αὐτὴν μὴ ἐκείνοι δῶσιν. ἢ δὲ παρ' ἡμῶν λα-
 βάνουσι, τί ὀφείλουται; ἢ τοσούτον αὐτῶν πλεονεκτήματα καὶ τ-
 ἔμπορικόν, ὥς τε πάντα τὰ ἀγαθὰ παρ' αὐτῶν λαμβάνομεν
 ἐκείνοι δὲ παρ' ἡμῶν ἔδον. Εὐθ. Ἀλλ' οἷός μοι Σώκρατες,
 θεοὺς ὀφείλεισθαι ἅπασι ταῦτα ὡς παρ' ἡμῶν λαμβάνουσι; Σωκ.
 Ἀλλὰ τί δὴ ποτ' αὐτῶν εἶναι ταῦτα ὡς Εὐθύφρον ταῦτα παρ' ἡμῶν δῶ-
 πῆς θεοῖς; Εὐθ. Τί δ' οἷός μοι ἄλλο, ἢ τιμὴ καὶ γέρας, καὶ ἅπ-
 ῖν ἐγὼ ἄρτι ἔλεγον, χάρις; Σωκ. Κεχάρισμῶν ἄρα ἐστὶν
 Εὐθύφρον τὸ ὅσιον, ἀλλ' ἔτι ὀφείλιμον, ἔδὲ φίλον τοῖς θεοῖς
 Εὐθ. Οἶμαι ἐγὼ γέ πάντων γε μάλιστα φίλον. Σωκ. Τὸ πο-
 ῖν αὐτῶν ὡς εἶπες τὸ ὅσιον, τὸ τοῖς θεοῖς φίλον; Εὐθ. Μ-
 λιστά γε. Σωκ. Θαυμάσιον ἐστὶ ταῦτα λέγων, εἰάν σοι αἱ λό-
 γοι φαίνονται μὴ μόνοντες, ἀλλὰ βαδίζοντες, καὶ ἐμὲ αἰτιάσθαι
 Δαίδαλον, βαδίζοντας αὐτὸς ποιεῖν, αὐτὸς ὡς πολὺ τεχ-
 κώτερος τῶν Δαιδάλων, καὶ κύκλῳ φερόμεντας ποιεῖν. ἢ ἐκ-
 ἄνθρωπον, ὅτι ὁ λόγος ἡμῖν φερεῖται, πάλιν εἰς ταυτὸν ἵκε-
 μένῃ

μείνῃσαι γάρ περ ἐτι ἐν τῇ πρόδου τό, τε ὅσιον καὶ
 τὸ θεοφιλὲς ἔσται τὸν ἡμῖν ἐφάνη, ἀλλ' ἕτερα ἀλλήλων.
 ἢ εἰ μὲν μείνῃσαι; Εὐθ. Εἴγωγε. Σωκ. Νυνὲν ἐκ
 ἐννοεῖς, ὅτι τὸ τοῖς θεοῖς φίλον φησὶ ὅσιον εἶναι. καὶ
 το δ' ἄλλοι ἢ θεοφιλὲς γίγνεται, ἢ ἔ; Εὐθ. Πάν-
 γε. Σωκ. Οὐκ ἔν ἢ ἄρτι, ἔ καλῶς ὁμολογεῖς, ἢ εἰ τό-
 τε καλῶς, νυνὲν ἐκ ὁρθῶς τιθέμεθα. Εὐθ. Εἴποι. Σωκ.
 Εἴ ἄρχῃς ἄρα ἡμῖν σκεπτόμεν πάλιν τί ἔστιν ὅσιον, ὥς ἐγώ,
 πρὶν ἂν μάθω, ἐκὼν εἶναι ἐκ ὑποδείλιασώ. ἀλλὰ μή με ἀ-
 τιμάσης, ἀλλὰ παντὶ ἔστω προχὼν τὸν νῦν, ὅτι μάλιστα
 νῦν εἰπὲς τὴν ἀλήθειαν. οἶδα γὰρ εἰπὲρ τις ἄλλος ἀνθρώπων.
 καὶ ἐκ ἀφειδέος ἀνείης ὥσπερ ὁ Πρωτόης, πρὶν αὖ εἰπῆς. εἰ
 γὰρ μὴ εἶδὼς σαφῶς τό, τε ὅσιον καὶ τὸ ἀνόσιον, καὶ ἔστιν
 ὅπως αὖ ποτε ἐπεχειρήσας ὑπὲρ αἰθερῆς, θνητὸς ἀνὴρ πρὶς-
 βύτιον πατέρα διώκασθαι φέρε. ἀλλὰ καὶ τὰς θεὰς ἀνέδεισας
 πῶς κινδυνόειν μὴ ἐκ ὁρθῶς αὐτὸ ποιήσεις, καὶ τὰς ἀν-
 θρώπων ἡγούσης. νῦν δὲ εἰ οἶδα, ὅτι σαφῶς οἶει εἰδέναι
 τό, τε ὅσιον καὶ μὴ. εἰπὲς ἔν ὃ βίλτις Εὐθύφρων, καὶ μὴ ἀ-
 ποκρύψῃ, ὅτι αὐτὸ ἡγή. Εὐθ. Εἰσαυτίς τοίνυν ὦ Σώκρα-
 τες. τὴν γὰρ ἀπόδωκε, καὶ μοι ἄρα ἀπιδύει. Σωκ. Οἶα
 ποιεῖς ὃ ἐταίρε; ἀπ' ἐλπίδος με καταβαλὼν μεγάλης ἀπέρ-
 χηλ' εἶχον ὥς πῶς σε μαθὼν τίτε ὅσια καὶ μὴ, καὶ πῶς
 πρὸς Μελίπον γραφῆς ἀπαλλάξομαι, ἐνδείξάμενος ἐκείνῳ
 ὅτι σοφὸς ἦδη παρ' Εὐθύφρονος τὰ θεῖα γέγονα. καὶ ὅτι καὶ
 ἐτι ὑπ' ἀγνοίας ἀποχεῖμαι, εἰ καὶ καιροῦμαι περὶ αὐτά. καὶ
 οὐ καὶ πρὶν ἄλλον βίον, ὅτι ἀμεινον βιωσοίμην.

ΚΡΙΤΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΔΟΞΗΣ ΑΛΗΘΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥΤ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ,

Σωκράτης. Κρίτων. Ηΐδικός.

Τῷ τελευτάδῃ ἀφίξαι ὦ Κρίτων, ἢ ἔτι ἔτι ἐστὶ; Κρ. Πάνυ μὲν ἂν. Σωκ. Πανίκα μάλιστα; Κρ. Οὐδὲν βαθύς. Σωκ. Θαυμάζω ὅπως ἠθέλησέ σοι ὁ τῷ δεσμοτικῇ φύλαξ ὑπακούσαι. Κρ. Σωκράτης ἦδη μοι ἐστὶν ὦ Σώκρατες, καὶ τὸ πολλὰ κίς δῶρο φοιτᾷν, καὶ τι διεργετῆται ὑπ' ἐμῶ. Σωκ. Ἄρτι δὲ ἦκεις, ἢ πάλαι; Κρ. Ἐπεικῶς πάλαι. Σωκ. Εἶπε πῶς ἐκ δ' ἔδους ἐπήγειράς με, ἀλλὰ σιγῇ ᾤχεσθαι; Κρ. Οὐ μὲν τὸν Δία ὦ Σώκρατες, ἐδ' ἂν αὐτὸς ἠθέλων ἐν τούτῃ τε ἀγρυπνία καὶ λύπη εἴη. ἀλλὰ καὶ σὲ πάλαι θαυμάζω, ἀδαυρόμβρος ὡς ἠδέως καθύδεις. καὶ ὅτι πιδές σε ἐκ ἡγερον, ἵνα αἰς ἡδίστα δάγης. καὶ πολλὰ κίς μὲν δὴ σε καὶ πρότερον ἐν παντὶ τῷ βίῳ ἀδαιμόνησα τῷ ἔργῳ· πολὺ δὲ μάλιστα ἐν τῇ νῦν περιστάσει συμφορᾷ, ὡς ῥαδίως αὐτῷ καὶ πρὸς φέρεις. Σωκ. Καὶ γὰρ ἂν ὦ Κρίτων, πλημμυλὲς εἴη, ἀγανακτεῖν τιλικῶτον ὅττα, εἰ δὲ ἦδη τελευτᾷ. Κρ. Καὶ ἄλλοι ὦ Σώκρατες, τιλικῶτοι ἐν τοιαύταις συμφοραῖς ἀλίσκοιται, ἀλλ' ἐδὼ αὐτοῖς ὁπλύνεται ἡ ἡλικία, τὸ μὴ ἐκὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρῶν τύχῃ. Σωκ. Ἐστὶ ταῦτα, ἀλλὰ τί δὴ ἔτι ἔτι ἀφίξαι; Κρ. Ἀγγελίαν ὦ Σώκρατες φέρων χαλεπῶς, ὡς σοί, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, ἀλλ' ἐμοὶ, καὶ τοῖς σοῖς ἐπιπιδέοις πᾶσι, καὶ χαλεπῶς καὶ βαρεῖαν, καὶ ἐγὼ ὡς ἐμοὶ δοκῶ,

δοκῶ, ἐν τοῖς βαρυτατοῖς αὐτὸ ἐνέγκαιμι. Σωκ. Τίνα παύ-
 τῶ; ἢ τὸ πλοῖον ἀφίκεται ἐκ Δήλου, καὶ δεῖ ἀφομοῦν τεθρά-
 ναι μί. Κρ. Οὕτοι δὲ ἀφίκεται, ἀλλὰ δοκεῖ μὲν μοι ἦξεν πῆ-
 μερον, ὅξ ἂν ἀπαγγέλλασιν ἡκότες τινὲς ὑπὸ Σενία, καὶ
 καταλιπόντες ἐκεῖ αὐτό, δῆλον ἐν ἐκ τέπων τῶν ἀγγέλων, ὅτι
 ἦξει πῆμερον, καὶ ἀνάγκη δὲ εἰσαύριον εἶσαι ὦ Σώκρατες, τὸν
 βίον σε πελόνταν. Σωκ. Ἀλλ' ὦ Κεῖπον τύχη ἀγαθὴ, εἰ
 ταύτῃ τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτῃ εἶσαι. καὶ μὲν τοι οἶμαι ἦξεν
 αὐτὸ πῆμερον. Κρ. Πόθεν τὰ το τεκμήρη; Σωκ. Εἰ γὰρ σοι ἐ-
 ρῶ. τῇ γάρ πε ὑπεραίρα δέ με ὑποθήσκειν, ἢ ἢ αὐτὸν ἔλθοι
 τὸ πλοῖον. φασὶ δὲ γέ τοι δὴ οἱ τέπων κύριοι. καὶ τοῖσι τῆς
 ὀπίστης ἡμέρας οἶμαι αὐτὸ ἦξεν, ἀλλὰ τῆς ἐτέρας. τεκμήρο-
 μαι δὲ ἔκτενος ἐνυπνίᾳ ὁ εἰρηνικὸς ὀλίγον ὀρότερον, ταύτης τῆς
 νυκτός. καὶ κινδυνύεις ἐν καιρῷ τινι ἐκ ἐγείραι με. Κρ. Ἡ
 δὲ δὴ τὸ ἐνυπνιον; Σωκ. Εἴδοκε τίς μοι γυνὴ προτελῆσθαι,
 καλὴ καὶ εὐειδὴς, λωκά ἱμάτια ἔχουσα, καλέσαι με καὶ εἰπεῖν.
 ὦ Σώκρατες, Ἡματικὸν τελεῖται φθίλῃ ἐρίβωλον ἵκοιο. Κρ.
 Ὡς ἀτοπον τὸ ἐνυπνιον ὦ Σώκρατες; Σωκ. Ἐναργὲς μὲν ἐν ὧς
 ἐμοὶ δοκεῖ ὦ Κεῖπον. Κρ. Λίαν γέ ὧς ἵκοιο. ἀλλ' ὦ δαιμό-
 νιε Σώκρατες, ἔτι καὶ νῦν ἐμοὶ πείθεις, καὶ σώθῃτι. ὡς ἐ-
 μοί, εἰὰ σὺ ὑποθαῖης, εὐδμία ξυμποράδην ἄλλην, ἀλλὰ
 χωρὶς μετὰ σὲ ἐσερῆσθαι τοῖσι τε ὀπιπδεῖς, οἷον ἐγὼ εὐδμία
 μή ποτε εὐρήσω. ἔτι δὲ καὶ πολλοῖς δοξῶ, οἳ ἐμὲ καὶ σὲ
 μὴ σαφῶς ἴσασιν, ὡς οἷός τε ἂν σε σώξεν, εἰ ἀναλίσκειν
 χρήματα ἀμελήταίμι, εἰ ἠθέλον. καὶ τοι τίς αὐτὸ αἰχρίων εἴη
 ταύτης δοξῆς, ἢ δοκεῖν χρήματα περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, ἢ
 φίλης; ἐγὼ πείσονται οἱ πολλοί, ὡς σὺ αὐτὸς ἐκ ἠθέλητας
 ἀπιστῆσαι ἐνθούδῃ, ἡμῶν προθυμευμένων. Σωκ. Ἀλλὰ τί
 ἡμῖν ὦ μακάριε Κεῖπον, ἔγω τῆς ἰσθ' πολλῶν δόξης μέλει;
 οἳ γὰρ ὀπιπκίεσται, ἂν μάλλον ἀξίον φροντίζειν, ἢ ἡγήσονται
 αὐτὰ ἔγω περὶ χεῖραι ὡς περὶ ὠτὸν προχθῆ. Κρ. Ἀλλ' ὁρᾷς δὴ,

ἔτι ἀνάγκη ὦ Σώκρατες, καὶ πῶς τῶν πολλῶν δόξης μέλει
 αὐτὰ δὲ δὴλα τὰ παρόντι νυν, ὅτι οἱοί τε εἰσὶν οἱ πολλοὶ ἐν
 ταῖς σμικρόταταις τῶν κακῶν ἐξηργάζεσθαι, ἀλλὰ χρεὼν τὰ μέγι-
 στα, ἐάν τις ἐν αὐτοῖς ὑπεβλημῆος ἦ. Σωκ. Εἰ ἦ ὧς ὠφελοῖ
 ὦ Κρίτων οἱοί τε εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξηργάζε-
 σθαι, ἵνα οἱοί τε ἦσαν, καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα, καὶ καλῶς εἶ-
 χε. νυν δὲ ἐδέερα οἱοί τε, ἢ τῶν φρόνιμων, ἔτε ἀφρονα δι-
 νατοὶ ποιῆσαι. ποιῶσι δὲ τὰ τοῦ ὅ, τι αὐτὸν τύχῃσι. Κρ. Ταῦτα
 μὲν δὴ ἔπος ἐχέτω. τάδε δὲ ὦ Σώκρατες εἰπέ μοι, ἄρα γε
 μὴ ἐμὲ προμηθεῖ, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιπιδείων, μὴ ἐὰν σὺ ἐν-
 θεοὶς ἐξέλθῃς, οἱ συκοφαντοὶ ἡμῖν πράγματα παρέχωσιν,
 αἷς σὲ ἐνθεοὶς ἐκκλέψασι, καὶ ἀναγκαδῶμην, ἢ καὶ πᾶσαν τὴν
 ἡσίω καταβαλεῖν, ἢ συχνὰ χλήματα, ἢ καὶ ἄλλοι πρὸς τέτοις
 παθεῖν; εἰ γάρ ποι τοῦτον φοβῆ, ἔασον αὐτὸ χαίρειν, ἡμεῖς
 γάρ περ δύναιο ἐσμὲν σώσαντες σε κινδυνώειν τότον τὸν κίν-
 δυνον, καὶ ἐὼν δὴν ἐτι τέττω μείζω. ἀλλ' ἐμοὶ πείθε, καὶ μὴ
 ἄλλως ποιεῖ. Σωκ. Καὶ ταῦτα προμηθεύμαι ὦ Κρίτων, καὶ
 ἄλλα πολλά. Κρ. Μὴ τοίνυν ταῦτα φοβέ. καὶ γὰρ ὧς πολὺ
 τὰρ γυμνὸν ὄν, ὃ θέλεισι λαβόντες τινὲς σώσαι σε, καὶ ἔξα-
 γαγεῖν ἐνθεοὶς. ἔπειτα ἔχ ὅρας τέττω πῶς συκοφαντοί, ὡς
 ἀτελεῖς, καὶ ἐδὲν αὐτὸν δέοι ἐπ' αὐτὸς πολλὰ ἀργυρεῖ; σοὶ δὲ
 ὑπάρχει μὲν τὰ ἐμὰ χλήματα. ὡς ἐγὼ μοι ἱκανά. ἔπειτα
 καὶ εἴτι ἐμὲ κινδυνώεις, ἐκ οἷοι δέιν ἀναλίσκειν τὰ ἐμὰ, ξέ-
 ροι ἔτοι ἐνθεοὶς ἐπιμοι ἀναλίσκειν. εἰς δὲ καὶ κινδυνώεις ἐπ'
 αὐτὸ τὸ τὸ ἀργύριον ἱκανόν, Συμμίας ὁ Θηβαῖος. ἔποιμος δὲ
 καὶ Κίβης, καὶ ἄλλοι πολλοὶ παῖν. ὡς τε ὅπερ λέγω, μήτε ταῦ-
 τα φοβέμενος κατακρήναι σώσαι σαυτὸν, μήτε ὃ ἕλερες ἐν τῇ
 δικαστηρίῳ δυσχερές σοι γινώσκω, ὅτι ἐκ αὐτῶν ἔχεις ἐξελθῶν
 ὅ, τι χρῆσθαι. πολλαχρὲ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι σέ ποιοι αὐτὸ ἀφί-
 κη, ἀγαπήσασί σε. αὐτὸ δὲ βούληται Θεοπαλίαν ἰσχύει, εἰσὶν
 ἐμοὶ ἐκεῖ ξένοι, οἱ σε πρὸς πολλὰ ποιήσονται, καὶ ἀσφα-
 λειά

ληψὲ σοὶ παρήξονται, ὥς τε σε μηδὲν ἄλυσιν ἴδῃ καὶ Ὀϊτιπ-
 λίαν. ἔτι δὲ ὦ Σώκρατες εὐδὲ δίκαιόν μοι δοκεῖς ἐπιχειρεῖν
 πρᾶγμα, σαυτὸν προδίδαι, ἔξόν σωθῆναι, καὶ πιαυτὴν πω-
 δεῖν περὶ σεαυτὸν ῥηῖναι, ἅπερ ὦ καὶ οἱ ἐχθροὶ σε πω-
 δισκῶν τε καὶ ἱσχυόμενοι, σὲ ἔρρωσθαι βεβόηκον. πρὸς δὲ τῶ-
 πεις, καὶ τὰς ὑεῖς τὰς σαυτῷ ἱμοῖγε δοκεῖς προδιδόναι, ἧς σοὶ
 ἔξόν καὶ ἐκθρέφαι καὶ ἐκπαιδεύσαι, οἱ χήρη καταλιπὼν, καὶ
 τὸ σὸν μέρος, ὅ, τι αὐτῷ τύχῃσι, τὸτο πράττει. τὸ δὲ ἔξοντα δὲ
 ὥς τὸ εἰκὸς τοιέπων, οἷα περὶ ἑωδε γίγνεται ἐν ταῖς ὀρφανίαις
 περὶ τὰς ὀρφανίας. ἢ γὰρ ἐχὴν ποιεῖναι παῖδας, ἢ ξυμμε-
 τάλαιπωρεῖν, καὶ ἔξοντα καὶ παιδεύοντα. σὺ δὲ μοι δοκεῖς τὰ
 ῥαθυμότατα αἰρεῖναι. καὶ δὲ ἅπερ ἂν αἰὲρ ἀγαθός, καὶ ἀν-
 δρείος ἔλοιτο, ταῦτα αἰρεῖναι, φάσκοντά γε δὴ ἀρετῆς ἔξ-
 παντός τῷ βίῃ ἐπιμειβεῖναι. ὥς ἐγὼ καὶ ὑπὲρ σῆ, καὶ ὑπὲρ
 ἐμῶν ἴδῃ σὼν ἐπιπιδέων ἀγχιύμεναι, μὴ δόξῃ ἅπασιν τὸ πρᾶγ-
 μα τὸ περὶ σέ, ἀναδελφά τινι τῇ ἡμετέρᾳ πεπραχθῆναι, καὶ ἡ
 εἰσοδος τῆς δίκης εἰς τὸ διασήμερον ὥς εἰσηλθῆς, ἔξόν μὴ εἰ-
 σελθεῖν, καὶ αὐτὸ ὁ ἀγὼν τῆς δίκης ὥς ἐγὼ εἶπον, καὶ τὸ τελευ-
 τῶν δὴ ταῦτι, ὥσπερ κατὰ γέλωτος τῆς πράξεως κακία τινι καὶ
 ἀναδελφά τῇ ἡμετέρᾳ ἔχῃ φερόμεναι ἡμᾶς δοκεῖν. οἱ τινες σὲ
 ἐπιστάσαντες, εὐδὲ σὺ σαυτὴν, οἷόν τε ὄν καὶ δυνατὴν, εἴτι
 καὶ μικρὸν ἡμῶν ὄφελος ἔω. ταῦτ' ἐν ὧ Σώκρατες, ὅρα μὴ
 ἅμα τῷ κακῷ, καὶ αἰσχρῷ ἢ σοὶ τε καὶ ἡμῖν, ἀλλὰ βελού-
 ραλλον δὲ εὐδὲ βελούειναι ἔτι ὥρα, ἀλλὰ βεβαλούμεναι. μία
 καὶ βελή. τῆς γὰρ ὀπίσεως νυκτὸς πάντα ταῦτα δεῖ πεπραχθῆναι.
 εἰδὲ φεμεν ἑμῶν, ἀδυνατὸν καὶ ἐκέτι οἷόν τε. ἀλλὰ πρὸς
 ἑόπῳ ὦ Σώκρατες, πείθε μοι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖ.
 Σακ. Ὡς εἶλε Κρίτων, ἡ προθυμία σε πολλὰ ἄξία. εἰ μὲν
 τιος ἡρδέετος εἴη. εἰδὲ μὴ, ὅσῳ μείζων, τοῦτο γὰρ χαλε-
 κωτέρα. σκοπεῖν δὲ καὶ ἡμᾶς, εἴτε ταῦτα πρακτέον, εἴ-
 τε μὴ, ὥς ἐγὼ ἐμὸν νομῶ, ἀλλὰ καὶ αἱ τοιαῦτος, οἷος τῆς
 ἐμῶν

ἑμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι, ἢ τῷ λόγῳ, ὃς αὐτοὶ λογ-
 ζομένην βέλτερος φαίνεται. τὰς δὲ λόγους, ὧς ἐν τῷ ἑμῶν
 ὄντι ἔλεγον, καὶ διδάσκειν καὶ ἐκβαλεῖν, ἐπειδὴ μοι ἦδε ἡ
 χη γέγονεν, ἀλλὰ σχεδὸν τι ὅμοιοι φαίνονται μοι, καὶ τὰς
 τὰς περιβόλῳ, καὶ τιμῷ, ὥσπερ καὶ πρότερον. ὦν ἐὰν μὴ βί-
 τῳ ἐχωμένῳ λέγειν ἐν τῷ παρόντι, οὐκ ἴδι, ὅτι ἐμὴ
 ἐνυγχορήσω, καὶ αὐτὴ πλείω τῆς καὶ παρόντων ἢ τῆς πολλῆς
 διδάμεις, ὥσπερ παιδὸς ἡμᾶς μορμολύτῃται, δεσμός
 θανάτου ἐπιπέμπουσα, καὶ χρημάτων ἀφαιρέσεις. Κρ. Π.
 ἐν αὐτῇ μετρίῳ καὶ σκοποῖ μετὰ αὐτά; Σωκ. Εἰ πρότερον
 τῶν λόγων ἀλάβοιμεν, ἐν τῷ λόγῳ ὡς τῆς δόξης
 πρότερον καλῶς ἐλέγετο ἐκάστοτε, ἢ ὅ; ὅτι ταῖς μὲν δει-
 δόξων προσέχειν τὸν νῦν, ταῖς δὲ ὅ. ἢ πρὶν μὲν ἐμὲ
 ὑποθνήσκειν, καλῶς ἐλέγετο καὶ καὶ δὲ, κατὰ δὴλος οὐ
 ἐγνώετο, ὅτι ἄλλως οὐκ ἐκ λόγου ἐλέγετο. καὶ δὲ παιδὸς
 φλυαρία ὡς ἀληθῆς. ἐπιθυμῶ δ' ἐγὼ ἐπιτηδέφαιτος
 Κεῖται, καὶ ἡ μὲν σὺ, εἴτι μοι ἀλλοιότερος φανέται, ἐπὶ
 δὴ γὰρ ὡς ἐγὼ, ἢ ὁ αὐτὸς, καὶ ἐκαστοὶ χαίρειν, ἢ πεισ-
 θα αὐτοῖς. ἐλέγετο δὲ πως ὡς ἐγὼμαι ἐκάστοτε ὡς ἐπὶ
 οἰομένων τι λέγειν, ὥσπερ καὶ δὴ ἐγὼ ἔλεγον ὅτι τῆς
 ζῶν ἅς οἱ ἄνθρωποι δόξαζουσιν, δέοι τὰς μὲν ὡς πολλὰ πο-
 θαι, τὰς δὲ μή. τὸ πρὸς θεῶν αὐτῶν Κεῖται, καὶ δοκεῖ κα-
 σοι λέγεσθαι; σὺ δὲ ὅσα γὰρ τὰν θρώπεια, ἐκτός ἐστι τὰ μ-
 λειν ὑποθνήσκειν αὐτοῖς, καὶ ἐκ αὐτῶν ὡς ἀκριβέως ἢ παρ-
 ξυμφορὰ, σκόπει δὴ. ἐκ ἰκανὸς δοκεῖ σοι λέγεσθαι, ὅτι
 πάσας καὶ τὰς δόξας τῆς ἀνθρώπων τιμῶν ἄλλὰ τὰς μ-
 τὰς δ' ὅ. καὶ δὲ πάντων, ἀλλὰ τῆς μὲν, τῆς δ' ὅ. τί φ-
 ταῦτα ἐκὶ καλῶς λέγεται; Κρ. Καλῶς. Σωκ. Οὐκ ἐν
 μὲν χρηστὰς τιμῶν, τὰς δὲ πονηρὰς μή; Κρ. Ναί. Σ.
 Χρηστὰς δὲ ἐκ αὐτῶν φροσύνων; πονηρὰς δὲ, αἱ πᾶν ἀφρο-
 Κρ. Πῶς δ' ὅ; Σωκ. Φέρεται δὲ πῶς αὐτὰ ταῦτα ἐλέγε-
 γον

ζυμιαζόμενος αὐτὸν καὶ τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 παῖτα καὶ λόγον καὶ δόξαν τὸν ἑνὸς προσέχει, ἢ τοῦ
 ἑνὸς μόνου ἐκείνου, ὅς αὐτὸν τυγχάνει ἰατρὸς, ἢ παιδοδείκτης αὐτοῦ; Κρ. Ἐνὸς
 μόνου. Σωκ. Οὐκ ἔστι φοβεῖσθαι καὶ τὴν τῆς φύσεως, καὶ ἀσπάζεσθαι
 τὴν ἐπαίνου τὴν τοῦ ἐνὸς ἐκείνου, ἀλλὰ μὴ τὴν τῶν πολλῶν;
 Κρ. Δηλαδὴ. Σωκ. Ταύτη ἄρα αὐτὸς παρακτεῖν καὶ νυμφα-
 γεῖν, καὶ ἐδιδέσθαι καὶ ποτεῖν, ἢ αὐτὸν ἐνὶ δοκῇ τῷ ἐπιτάτῃ
 καὶ ἐπειῶντι μάλλον, ἢ ἢ ἑυμπασιτοῖς ἄλλοις. Κρ. Ἐνὶ
 ταῖς. Σωκ. Εἰς. ἀπειθήσας δὲ τῷ ἐνὶ, καὶ ἀτιμάσας
 αὐτὸν τῷ δόξαν καὶ τὴν ἐπαίνου, τιμήσας δὲ τὴν τῶν πολλῶν καὶ
 μηδὲν ἐπαῖοντων, ἄρα ἑδὲν κακὸν πείσεται; Κρ. Πῶς γὰρ
 οὐ; Σωκ. Τίδ' ἐστὶ κακὸν τὸ τοῦ, καὶ ποῦ τείνει, καὶ εἰς τί τῷ
 τὸ ἀπειθέοντος; Κρ. Δηλονότι εἰς τὸ σῶμα. τὸ τοῦ γὰρ διόλ-
 λυσι. Σωκ. Καλῶς λέγεις. ἔστιν καὶ τὰ πολλὰ αὐτῷ Κεῖται ἔπος,
 ἵνα μὴ πάντα διδάσκει. καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων,
 καὶ αἰσχυρῶν καὶ καλῶν, καὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ὅτι αὐτὸν οὐκ
 ἔστιν ἡ βελὴ, πότερον τῇ μὲν πολλῶν δόξῃ δεῖ ἡμᾶς
 ἐπειθεῖν, καὶ φοβεῖσθαι αὐτὸν, ἢ τῇ τῷ ἐνὸς, εἴ τις ἔστιν ἐ-
 παίων, ὃν δεῖ καὶ αἰσχυρῶσαι καὶ φοβεῖσθαι μάλλον, ἢ ἑυμ-
 πασιτοῖς τὴν ἄλλου, ὃ εἰμὴ ἀκολυθήσωμεν, ἀφαιρεθῶμεν ἐκεί-
 νου καὶ λαβησόμεθα, ὃ τῷ μὴ δικαίῳ βέλτιον ἐγγίγνεται, πῶς
 καὶ ἀδίκῳ ἀπώλυστο. ἢ ἔστιν ἔστι τὸ τοῦ; Κρ. Οἶμαι ἐγὼ γὰρ
 Σώκρατες. Σωκ. Φέρε δὴ, εἰ αὐτὸ τὸ ὑγιεῖν μὴ βέλ-
 τιον γινόμενον, ὑπὸ τῷ νοσώδεις δὲ ἀφαιρεθῶμεν διολέσω-
 μεν, πειθέμενοι μὴ τῇ τῶν ἐπαῖοντων δόξῃ, ἀρα βιωτὸν ἢ
 μὴν ἔστι διεφθαρμένον αὐτὸ; ἔστι δὲ πᾶν τὸ τοῦ σῶμα, ἢ ἄλλο;
 Κρ. Naί. Σωκ. Ἀρ' ἐν βιωτὸν ἡμῖν ἔστι μὲν μοχθηρὰ καὶ
 διεφθαρμένα σώματος; Κρ. Οὐδαμῶς. Σωκ. Ἀλλὰ μετ'
 ἐκείνου ἄρα ἔστιν ἡμῖν βιωτὸν διεφθαρμένον, ὃ τὸ ἀδίκον μὴ
 λαβᾶται, τὸ δὲ δίκαιον ἐνίστην. ἢ φαυλότερον ἢ γέμετα
 εἶναι τὸ σώματος, ἐκείνου, τι ποτ' ἔστι τῷ ἡμετέρῳ, περὶ ὃ

ἢ τε ἀδικία καὶ ἡ δικαιοσύνη ὅστις; Κρ. Οὐδαμῶς. Σωκ. Ἀλλὰ τιμωτέρον; Κρ. Πολύγε. Σωκ. Οὐκ ἄρα ὡ βέλ-
 τισι πάνυ ἡμῖν ἔτι φροντιστέον ὅ, τι ἔρῃσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς
 ἀλλ' ὅ, τι ὁ ἐπαίων περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ὁ εἰς, καὶ
 αὐτὴ ἡ ἀληθεία. ὥς τε παρώτων μὲν ταύτη ἐκ ὁρῶς εἰσηγῆ-
 εῖσιν ἡμῶς πῶς τῶν πολλῶν δόξης δεῖν ἡμᾶς φροντίζειν ὡς
 τῶν δικαίων καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων. ἀλλὰ μὴ
 οὐ φαίνεται αὐτῆς, οἷοί περὶ σὺν ἡμᾶς οἱ πολλοὶ ὑποκτιννύου-
 σιν ἅλα δὴ ἐ' ταῦτα. Κρ. Φαίνεται γὰρ αὐτῇ, ὡς Σώκρατες. Σωκ.
 Ἀληθεῖ λέγεις; ἀλλ' ὡς θαυμάσιε, ἔπος γε ὁ λόγος ὃν δι-
 ληλύδαμην, ἔμοι γε δοκεῖ ὁμοίος εἶναι τῷ παρολέγεσθαι. καὶ τὸ
 εἶδός αὐτὸ σκόπει; εἰ ἔτι μῆνι ἡμῖν ἢ ἔτι ὅτι ἐπὶ τὸ ζῆν πε-
 πλειςται ποιητέον; ἀλλὰ τὸ εἶδός ζῆν. Κρ. Ἀλλὰ μῆνι. Σωκ.
 Τὸ δὲ, εἶ καὶ καλῶς καὶ δικαίως ὅτι ταυτὸν ὅστις, μῆνι, ἢ
 μῆνι; Κρ. Μοῖνι. Σωκ. Οὐκ ἔστι ἐν τῷ ὁμολογημένων τῶν
 το σκέπτεσθαι, πότερον δίκαιον ἐμὲ ἐνδεύει πειράσθαι εἰ
 καὶ μὴ ἀφιστάμενος Ἀθηναίων, ἢ ἔδίκαιον. καὶ ἐὰν μὴ φαί-
 νεται δίκαιον, πειράμεθα, εἰ δὲ μὴ, ἐᾶμεν. ὥς δὲ σὺ λ-
 γεις τὰς σκέψεις περὶ τε χρημάτων ἀναλώσεως καὶ δόξης, καὶ
 παίδων ἱερότης, μὴ ὥς ἀληθεῶς ταῦτα ὡς Κρίνον σκέμμεται
 ἢ τῶν ῥαδίως ὑποκτιννύων, καὶ ἀναβιωσκομένων γ' αὐτῶν,
 οἷοί τε ἦσαν, ἔδοξέ μοι εἶναι, τῶν τῶν πολλῶν. ἡμῖν δὲ
 ἐπειδὴ ὁ λόγος ἔπος αἰρεῖ, μὴ ἐδὲν ἄλλο σκεπτόμενος ἢ, ἢ ὅτι
 οὐκ ἔστι ἐλέγχουσι. πότερον δίκαια πράξομεν καὶ χρήματα τῶν
 λέντες τῶν τοῖς ἐμὲ ἐνδεύει εἰσάξομεν, καὶ χάσσομεν, καὶ αὐ-
 τοὶ εἰσάγοντες τε καὶ εἰσάγομενοι, ἢ τῇ ἀληθείᾳ, ἀδικήσομεν
 πάντα ταῦτα ποιεῖντες. καὶ οὐ φαίνεται ἀδικα αὐτὰ ἐργάζο-
 μενοι, μὴ ἔστι δὲ ὑπολογίζεσθαι, ἢ εἰ ὑποδύνηται δὲ
 ὡς ἀδικήσομεν καὶ ὑποχίαν ἀγορεύει, ἔτι ἄλλο ὅ, τι ἐν πάσῃ
 πρὸ τῶ ἀδικεῖν; Κρ. Καλῶς μὴ μοι δοκεῖς λέγειν ὡς Σώ-
 κρατες. ὅρα δὲ τί δρῶμεν. Σωκ. Σκοπεῖμεν ὡς γὰρ δεῖ ποιῆ-
 καί

καὶ εἰπὴ ἔχεις ἀντιλέγειν ἐμᾷ λόγοντος, ἀντίλεγε, καὶ σοὶ
 πέσομαι. εἰδὲ μὴ, παῦσαι ἥδη ὦ μακάρε πολέαις μοι
 λέγων τὴν αὐτὸν λόγον. ὡς γὰρ ἐνθεοὶ ἀκόντων Ἀθιναίων
 ἐμὲ ἀπικύει. ὡς ἐγὼ περὶ πολλῶ ποιῆμαι πᾶσαι σε ταῦτα
 πράττειν, ἀλλὰ μὴ ἀκοιτος. ὅρα δὲ δὴ τῆς σκέψης τῆς
 ἀρχῆς ἐάν σοι ἱκανῶς λέγεται, καὶ περὶ ὑποκρίνασθαι τὸ
 ῥαπόμυθον ἢ ἂν μάλισσά οἱ. Κρ. Ἀλλὰ πειράσομαι. Σωκ.
 Οὐδὲν γὰρ φόβω φαμὲν ἐκόντας ἀδικητέον εἶναι, ἢ τιπὲ μὴ
 ἀδικητέον φόβω, τιπὲ δὲ ἔ; ἢ ὑδαμῶς τῷ γε ἀδικεῖν ἔτε
 ἀγαθόν, ἔτε καλόν, ὡς πολλάκις ἡμῖν καὶ ἐν τῷ ἔμφορδον
 χρόνῳ ὁμολογήθη, ὅπερ καὶ ἄρτι ἐλέγετο; ἢ πᾶσαι ἡμῖν αἰ
 κεῖναι πράξεις ὁμολογίαι ἐν ταῖς δὲ ταῖς ὀλίγαις ἡμέραις
 ἐκκεχυμέναι εἰσὶ; καὶ πάλαι ὦ Κεῖπων ἄρα τιλικοὶ δὲ γέρον
 τες ἄνδρες, πρὸς ἀλλήλους συνεδρῇ ὁμιλοῦμενοι, ἐλάδομεν ἡ
 μάς αὐτῶς, παίδων ὑδὸν ὁμιλοῦντες; ἢ παντὸς μᾶλλον ἔπος
 ἔχει, ὥσπερ τότε ἡμῖν ἐλέγετο, εἴτε φατὶν οἱ πολλοί, εἴτε
 μὴ. καὶ εἴτε δὲ ἡμᾶς ἔτι τῶνδε χαλεπώτερα πάσχειν, εἴτε καὶ
 ῥαγότερα, ὅμως τῷ γε ἀδικεῖν τῷ ἀδικεῖν καὶ καλόν καὶ αἰ
 ἰον καὶ τυχεῖν ὅν παντὶ φόβω φαμὲν, ἢ ἔ; Κρ. Φαμὲν.
 Σωκ. Οὐδαμῶς ἄρα δὲ ἀδικεῖν; Κρ. Οὐ δῆτα. Σωκ. Οὐ
 δὲ ἀδικήμον ἄρα ἀταδικεῖν, ὡς οἱ πολλοὶ οἴονται, εἴπε
 ρὴ γὰρ ὑδαμῶς δὲ ἀδικεῖν; Κρ. Οὐ φαίνεται. Σωκ. Τί δὲ
 δῆ, κακουργεῖν δὲ ὦ Κεῖπων, ἢ ἔ; Κρ. Οὐ δὲ δῆτα ὦ
 Σώκρατες. Σωκ. Τί δὲ ἀντικακουργεῖν κακῶς πάχοντα ὡς
 οἱ πολλοὶ φασὶ δίκαιον, ἢ ἔ δίκαιον; Κρ. Οὐδαμῶς. Σωκ.
 Τὸ γάρ πε κακῶς ποιεῖν ἀνθρώπους, τὸ ἀδικεῖν ὑδὸν ὁμι
 λου. Κρ. Ἀληθῆ λέγεις. Σωκ. Οὔτε ἄρα ἀταδικεῖν δὲ,
 ἔτε κακῶς ποιεῖν ὑδὸν ἀνθρώπων, ὑδ' αὖ ὁ, τιεν πάχον ὑπ'
 αὐτῶ. καὶ ὅρα ὦ Κεῖπων ταῦτα ὁμολογῶν, ὅπως μὴ πῶδ'
 δόξαν ὁμολογῆς. οἶδα γὰρ ὅτι ὀλίγοις τισὶ ταῦτα καὶ δοκεῖ καὶ
 εἰσέει. οἷς δ' ἔτι εἰσέδοται, καὶ οἷς μὴ, τέτοις ἔτι εἰσι κοινὰ

βελή, ἀλλ' ἀνάγκη τάς ἀλλήλων καταφροεῖν, ὁρῶντας
 ἀλλήλων τὰ βελόματα. σκέπει ἔν δὴ καὶ σὺ δὲ μάλα, πό-
 τερον κοινῶνεις καὶ συμβολεῖ σοι, καὶ ἀρχόμεθα ἐντεῦθεν βε-
 λοδόμενοι, ὥς ἑδὲ ποτε ὁρῶς ἔχοντος ἕτε τοῦ ἀδικεῖν, καὶ
 τὸ ἀνταδικεῖν, ἕτε κακῶς πάχοντα ἀμυνέσθαι ἀντιδρῶντα
 κακῶς ἢ ἀφίσσασθαι, καὶ ἑ κοινῶνεις τῆς ἀρχῆς; ἐμοὶ μοι
 ᾗ καὶ πάλαι ἔγω, καὶ νῦν ἔτι δοκεῖ. σοὶ δὲ ἔπειτα ἀλλήλ' ἐδὲ
 ται, λέγε καὶ δίδασκε. εἰ δὲ ἐμμελῆς τοῖς παρόντων, τὸ μὲν
 τὸτο ἄπει. Κρ. Ἀλλ' ἐμμελὲς τε καὶ συμβολεῖ μοι. ἀλλὰ λέ-
 γε. Σωκ. Λέγω δὴ αὐτὸ μὲν τὸτο, μᾶλλον δὲ ἐρωτῶ, πότε-
 ρον ἢ ἀντὶς ὁμολογήσῃ τῷ; δίκαια ὄντα, ποιητέον ἢ ὅσα
 πατήτεον; Κρ. Ποιητέον. Σωκ. Ἐκ τῶν δὴ ἀφρεί, ἢ
 πίοτες ἐνδεῶς ἡμεῖς μὴ πείσαντες τὴν πόλιν; πότε-
 ρον κακῶς τιναῖς ποιῆμεν; καὶ ταῦτα ὥς ἡκιστα δεῖ, ἢ ἕ; καὶ ἐμ-
 μελῆς μὲν οἷς ὁμολογήσῃ δικαίοις ἔστιν, ἢ ἕ; Κρ. Οὐ
 ἔχω ὡς Σώκρατες ἀποκρίνασθαι πρὸς τὸ ἐρωτᾶς. ἢ ᾗ ἐνοῶ
 Σωκ. Ἀλλ' ὡς σκόπει, εἰ μέλλουσιν ἡμῖν ἐνδεῶς εἶπε ὅσοι
 διδράσκουσιν, εἰθ' ὅπως δεῖ ἐνομέσθαι τὸτο, ἐλθόντες οἱ
 μοι καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, ὅπως ἂντες ἔροιντο. εἰπέ μοι
 Σώκρατες, τί ἐν γὰρ ἔχεις ποιεῖν ἄλλο τι, ἢ τὰ τῶν πα-
 ρόντων ὡς ὅπως εἰς διασφύρας τῆς πόλεως ἡμᾶς ἀπολέσθαι, καὶ
 εὐμπίσασθαι τὴν πόλιν, τὸ σὸν μέρος; ἢ δοκεῖ σοι οἷον τε
 ἐκείνῳ τὴν πόλιν εἶναι, καὶ μὴ ἀνατετραφῆσθαι, ἐν ἣ ἂν
 ἀνδρῶν δίκαιον μὲν ἰσχύωσιν, ἀλλ' ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀκυροῖ
 γίνονται καὶ διαφθείρονται; Τί ἐρεῖς ὡς Κρίων πρὸς ταῦ-
 τα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα; πολλὰ ᾗ ἀντὶς ἔχοι ἄλλος τε καὶ ῥή-
 τωρ εἰπεῖν ὑπὲρ τῶν νόμων ἀπολλυμένων, ὥς πᾶς δίκαιος
 δικαδιόσας πρὸς ἅττει κυρία εἶναι. ἢ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν
 ὅτι ἡδοκεῖ γὰρ ἡμᾶς ἡ πόλις, καὶ ἐκ ὁρῶς τὴν δίκην ἐκεῖ-
 νη; ταῦτα, ἢ τί ἐρεῖς; Κρ. Ταῦτα καὶ Δία ὡς Σώκρατες.
 Σωκ. Τί ἐν ἀνείπωσιν οἱ νόμοι, ὡς Σώκρατες, καὶ ταῦτα
 ὡς μοι

ἡμολόγητο ἡμῖν τε καὶ σοὶ, ἐμνήσεν ταῖς δίκαις, αἷς αὐτὴ
 πόλις δικάζει; εἴ ἐν αὐτῇ θαυμάζοιμεν λεγόντων, ἴσως
 αὐτοὶ εἴποιεν, ὅτι ὡς Σώκρατες μὴ θαύμαζε πάλιν λεγόμενα, ἀλλὰ
 ὑποκρίνεται. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰσθας χρῆσθαι τῷ ἐρωτᾷ τε καὶ ὑπο-
 κρίνεται. φέρε γάρ, τί ἐγκαλῶν ἡμῖν καὶ τῇ πόλει ἐπιχει-
 ρεῖς ἡμᾶς καταδικάζει; ἀπρώτον μὲν σε ἐλθούσαν μὴ ἡμεῖς,
 καὶ δι' ἡμῶν ἔλαβε τὴν μητέρα σε ὁ πατήρ, καὶ ἐφύλαξέ σε;
 φράσον ἐν, τίς τις ἡμῶν τοῖς ἰσμοῖς τίς περὶ τῶν γάμων
 μέμνηται, ὡς καὶ καλῶς ἔχουσιν; ἐμφομαι, φαίλω αὐ-
 τὰ καὶ τίς περὶ τῶν τῶν θρησκευτικῶν ἔοφλῶ τε καὶ παιδείας, ἐν
 ἧ καὶ σὺ ἐπαυδαῖς; ἢ καλῶς προσέταττον ἡμῶν οἱ ὅτι
 τῶν πεταγμένων νόμοι, ἀπογγέλλοντες τῷ πατρὶ τῷ σῶ,
 σὲ ἐν μεσαικῇ καὶ γυμνασικῇ παιδεύειν; καλῶς, φαίλω αὐ-
 τὰ. ἐπεὶ δὲ ἐλθὺν τε καὶ ἐξεξάφνης καὶ ἐπαυδαῖς, ἔχουσιν
 αὐτοὶ εἰπεῖν ἀπρώτον μὲν, ὡς καὶ ἡμέτερος ἦδα καὶ ἐκγότος καὶ
 εὖλος, αὐτὸς τε καὶ οἱ σοὶ πρόγονοι; καὶ εἰ τὸτο ἔπως ἔχει,
 ἄρ' ἐξ ἴσου οἶε εἶναι σοὶ τὸ δίκαιον καὶ ἡμῖν; καὶ αὐτὸ αὐτὸ ἡμεῖς
 σε ἐπιχειρῶμεν ποιεῖν, ταῦτα καὶ σὺ ἀντιποιεῖν οἶε δίκαιον
 εἶναι; ἢ πρὸς μὲν ἀρά σοι τὸν πατέρα καὶ ἐξ ἴσου τὸ δι-
 καίον, καὶ πρὸς διαστέλλω, εἴ σοι ὡς ἐτύγχανεν, ὡς τὰ
 σπιν πάχεις, ταῦτα καὶ ἀντιποιεῖν, ἔπε καὶ ὡς ἀκούοντα ἀντι-
 λέγειν, ἔπε τυτπόμενον ἀντιτύπτειν, ἔπε ἄλλα τοιαῦτα πολ-
 λά, πρὸς δὲ τὴν πατρίδα ἄρα, καὶ τὰς νόμους ἐξέσαι σοι;
 ὥστε εἰ σὺ σε ἐπιχειρῶμεν ἡμεῖς καταδικάζει, δίκαιον ἡγέμε-
 νοι εἶναι, καὶ σὺ δὲ ἡμᾶς τὰς νόμους καὶ τὴν πατρίδα καθ'
 ὅσον διαβάσαι ἐπιχειρήσεις ἀπαποδικάζει, καὶ φήσεις ταῦτα
 ποιεῖν δίκαια πράττειν, ὁ τῇ ἀληθείᾳ τῆς ἀρετῆς ἐπιμε-
 λόμενος; ἢ ἔπως εἰσοφός, ὥστε λέλινθέ σε ὅτι μηδὲς τι καὶ
 πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων, τιμιώτερόν ἐστι πα-
 τρίς, καὶ σεμιώτερον, καὶ ἀγιώτερον; καὶ ἐν μείζονι μοίρᾳ καὶ
 ἀδελφοῖς καὶ ἀνδράποισι τίς γενέσθαι, καὶ σέβειν,

δεῖ,

δεῖ, καὶ μάλλον ὑπέκειν καὶ θαυμάειν πατερίδα χαλεπαίνε-
 σαι, ἢ πατέρα. καὶ ἢ πείθειν, ἢ ποιεῖν, ἢ ἀν' κελόοι. καὶ πύ-
 χειν, ἐάντι προσάττη παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, ἐάν τε τύ-
 πεσθαι, ἐάν τε δῆσαι, ἐάν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ βωθυσόμῃον
 ἢ ὑποθινύμῃον. ποιητέα ταῦτα, καὶ τὸ δίκαιον ἕως ἔχει. καὶ
 ἔχ' ὑπεικτέον, καὶ ἀναχωρητέον, καὶ λειπτέον τῷ πείθειν.
 ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχῶς ποιητέον ἂν
 κελόοι ἢ πέλις τε καὶ ἢ πατερίς. ἢ πείθειν αὐτῷ, ἢ τὸ δί-
 καιον πέφυκε. βιάζεσθαι δὲ ἔχ' ὅτιον ἕτε μῆτερα, ἕτε πατέ-
 ρα, πολὺ δὲ τέπων ἐστὶ ἥττον τῷ πατερίδα. τί φησομῆρ' ἀπὸ
 ταῦτα ὦ Κρείων; ἀληθῆ λέγειν τὰς νόμους, ἢ ἔ; Κρ. Ἐμ-
 γε δοκεῖ. Σωκ. Σκόπει τοίνυν, ὦ Σώκρατες, φαῖεν ἂν ἴσω
 οἱ νόμοι, εἰ ἡμεῖς ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, ὅτι καὶ δίκαια ἡ-
 μᾶς ἐπιχειρεῖς δρᾶν, ἢ νῦν ἐπιχειρεῖς. ἡμεῖς γὰρ σε ἔμα-
 ρήσαντες, ἐκθρέψαντες, παιδεύσαντες, μεταδότες ἀπάντων
 ὧν οἱεί τε ἡμῶν καλῶν, σοὶ τε καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι πολίταις
 ὅμως παραγορεύομεν, ὥστε ἡμεῖς πεποιθέναι Ἀθηναίων τῇ
 βουλήνῳ, ἐπειδὴν δοκιμάσῃ καὶ ἴδῃ τὰ ἐν τῇ πόλει πράγ-
 ματα καὶ ἡμᾶς τὰς νόμους, ὥστε ἂν μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς, ὥ-
 στε λαβόντα τὰ αὐτῶν ἀπεινᾶν, ὅπῃ ἂν βέλῃται. καὶ εἰδὲν
 ἡμῶν τῶν νόμων ἐμποδῶν ὅστιν, εἰδ' ἀπαγορεύει, ἐάν τε το
 βέλῃται ὑμῶν εἰς ὑποκρίαν ἵεσθαι, εἰ μὴ ἀρέσκοιμεν ἡμεῖς
 τε καὶ ἡ πόλις, ἐάν τε μετρίκῃν ἄλλοσι περ ἐλθὼν ἱεσθαι ἐκεί-
 σε, ὅπῃ ἂν βέλῃται ἔχων τὰ αὐτῶν. ὅς δ' ἂν ὑμῶν ποῖται
 μείνῃ, ὁρῶν ὅν τρόπον ἡμεῖς πᾶς τε δίκας δικάζομεν, καὶ
 πᾶσι τῷ πόλιν διοικῶμεν, ἡδὴ φημὶ τέτοιον ὁμολογῶν-
 ται ἔργῳ ἡμῖν, ἢ ἂν ἡμεῖς κελόωμεν, ποιήσαιν ταῦτα. καὶ
 πῶς μὴ πειθόμενον, τειχῇ φημὶ ἀδικεῖν, ὅτι τε ἀρνῆται
 εἶναι ἡμῖν ἐπείδεται, καὶ ὅτι βωφύσει, καὶ ὅτι ὁμολογήσας
 ἡμῖν πείθεσθαι, ἕτε πείθεται, ἕτε πείθει ἡμᾶς, εἰ μὴ
 καλῶς τε ποιῶμεν. ἀρετιθρόνων ἡμῶν, καὶ ἐκ ἀγέως ἐπι-

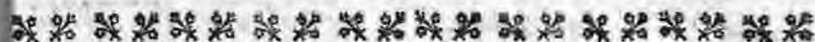
κατατόπων ποιεῖν, ἃ αὐτὸν καλοῦμεν, ἀλλὰ ἐπεισέτωσαν διὰ τὰ
 ἑστέρα, ἢ πείθειν ἡμᾶς, ἢ ποιεῖν, τίτων ἑστέρα ποιεῖ.
 ταῦταις δὲ φανερὸν καὶ σὲ ὡς Σώκρατες ταῖς αἰτίαις ἐνέξειναι,
 ἥπερ ποιήσεις ἃ ἐπινοήσεις, καὶ ὅχι ἡμῶν. Ἀδυνατῶν σε, ἀλλ'
 ἐν τοῖς μάλιστα. εἰ γὰρ ἐγὼ εἶποιμι, διατί δὴ; ἴσως αὖτε
 δικαίως καθάπτοιτο λέγοντες, ὅτι ἐν τοῖς μάλιστα Ἀθη-
 ναίων ἐγὼ αὐτοῖς ὁμολογητικῶς τυγχάνω ταύτης ὁμολογίας.
 φαίνομαι γὰρ αὐτῷ, ὅτι ὡς Σώκρατες μεγάλα ἡμῖν τέπον τεκμήρια
 ὄσιν, ὅτι σοὶ καὶ ἡμεῖς ἡρέσκουμεν, καὶ ἡ πόλις. ἔτι γὰρ αὐ-
 ποτε τῷ ἄλλων Ἀθηναίων ἀπαίτων διαφερόντως ἐν αὐτῇ
 ἐπεδήμεις, εἰμήσοι διαφερόντως ἡρέσκε. καὶ ἔτι ὅπῃ θεωρεῖν
 πώποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες, ὅτι μὴ ἅπαξ εἰς Ἰδμεόν,
 ἔτε ἄλλοτε ὑδαμόσει, εἰμήποι στρατοδόμους. ἔτε ἄλλου
 ἐποιήσω ὑποδημίαν πώποτε, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι.
 ἐδ' ἐπιθυμία σε ἄλλης πόλεως, ἐδ' ἄλλων νόμων ἔλαβον ἐ-
 ἰσάει. ἀλλὰ ἡμεῖς σοὶ ἱκανοὶ ἡμεῖς, καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις,
 ὅτε σφόδρα ἡμᾶς ἡρεῖ, καὶ ὁμολόγηες κατ' ἡμᾶς πολιτεύε-
 σθαι. τότε ἄλλα, καὶ παιδας ἐν αὐτῇ ἐποιήσω, ὡς ἀρε-
 κένης σοὶ τῆς πόλεως. ἔτι τίνυν ἐν αὐτῇ τῇ δίκῃ ἐξέλω
 σοὶ φυγῆς τιμήσασθαι εἰ ἐβάλω, καὶ ὅπερ νῦν ἀρεκίης τῆς
 πόλεως ἐπιχειρεῖς, τότε ἐκείνης ποιῆσαι. σὺ δὲ τότε με-
 τὰ καλλωπίζεις, ὡς ἐκ ἀγανακτῶν εἰ δεοὶ πεθναίαι σε. ἀλλ'
 ἡρεῖ ὡς ἐφῆδα ἀπὸ τῆς φυγῆς θάνατον. νῦν δὲ ἔτι ἐκείνης
 τῆς λόγος αἰχμῇ, ἔτε ἡμῶν τῷ νόμῳ ἐνβρίπη, ἐπιχει-
 ρῶν διαφθεῖραι. παύσσεσθαι ἅπερ αὐτὸς δὲ ὁ φαιλότατος
 παύσειν, ὁποδιδράσκειν ἐπιχειρῶν ἀπὸ τῶν ξυνοδικῶν τε
 καὶ τῶν ὁμολογίας, κατ' ἃς ἡμῖν ξυνέθετο πολιτεύεσθαι. παύ-
 σθαι γὰρ ἡμῖν περὶ αὐτὸ ὁποδιδράσκειν, εἰ ἀληθὴ λέγομεν φά-
 σκοντες ὡς ὁμολογητικῶν πολιτεύεσθαι κατ' ἡμᾶς ἔργῳ, ἀλλ'
 ὡς λόγῳ. ἢ ἐκ ἀληθείας; τί φῶμεν πρὸς ταῦτα ὡς Κεῖρον,
 ἔλεος, ἢ ὁμολογῶμεν; Κρ. Ἀνάγκη ὡς Σώκρατες. Σωκ.

Ἄλλο ἐν φαῖσι ἢ ξυνθήκας τὰς παρὰς ἡμᾶς αὐτὰς καὶ ὁμο-
 λογίας παρὰβαίνεις, ἐκ ὑπ' ἀνάγκης ὁμολογήσας, ἐδὲ ἀπα-
 πιδεῖς, ἐδὲ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀναγκασθεὶς βεβαλῶσθαι. ἀλλ'
 ἐν ἐποσιν ἐβδομήκοντα, ἐν οἷς ἡμεῖς ἀπικύει, εἰμὴ ἡρέσ-
 κεν ἡμεῖς, μηδὲ δίκαιαι ἐφαίνοντό σοι αἱ ὁμολογίαι εἶναι.
 οὐτέ ἔτε Λακεδαιμόνια παροῖρε, ἔτε Κρήτιν, ἃς δὴ ἐκα-
 σοτε φῆς ἀνομιεῖσθαι. ἔτε ἄλλῃν ἐδεμίαν τῇ ἐπιδιωκτῶν πό-
 λεων, ἔτε τῇ βαρβάρων. ἀλλ' ἐλάττω ἐξ αὐτῆς ἀπεδίμνυ-
 σας, ἢ οἱ χαλοὶ τε καὶ τυφλοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπηροι. ἔπε-
 σοι διαφερόντως τῇ ἄλλων Ἀθιναίων ἡρέσκον ἢ πόλις τε
 καὶ ἡμεῖς οἱ νόμοι δημοῖοι. τίτι ᾧ αὖ πόλις ἀρέσκοι αὐ-
 τόμων; καὶ δὲ ἐκ ἐμνήμεις τοῖς ὁμολογημένοις, ἐὰν ἡμῖν
 γε πείθῃ ὡς Σώκρατες, καὶ ἐκαπαγέλασός γε ἴσῃ ἐκ τῆς
 πόλεως ἐξελθῶν; σκοπεῖ ᾧ δὴ ταῦτα παρὰβας, καὶ ἐξ-
 μαρτῶντι τόπων, τί ἀγαθὸν ἐργάσῃ σαυτὸν, ἢ τὰς ὁππῶ-
 δεῖς τὰς σαυτῶν. ὅτι μὴ γὰρ κινδυνώσασί γε σε οἱ ὁππῶ-
 δεῖοι καὶ αὐτοὶ φύγειν, καὶ στερηθῶναι τῆς πόλεως, ἢ τὴν
 ἐσίαν ὑπολέσσαι, χερδόντι δῆλον. αὐτὸς δὲ παρῶν μὴ ἐκ-
 εἰς τῇ ἐγγύτατά τινα πόλεων ἔλθῃς, ἢ Θήβαζε, ἢ Μι-
 γάραδε, διωκόμεναι ᾧ ἀμφοτέραι, πόλεμος ἦξῃς ὡς Σώ-
 κρατες τῇ τῶν πολιτείᾳ. καὶ ὅσοι περ κινδυνεύουσι τῇ αὐτῇ
 πόλεων, ἐποβλέφονταί σε, διαφθορέα ἡγεμόνοι καὶ νόμοι
 καὶ βεβαιώσεις τοῖς δικασταῖς τὴν δόξαν, ὥς δοκῇ ὀρθῶς
 τὴν δίκην δικάσαι. ὅστις γὰρ νόμων διαφθορᾷ ἔστι, σοὶ
 δραπὲ δόξειεν αὖ νέων γε καὶ ἀσώτων ἀνθρώπων διαφθορᾷ
 εἶναι. πότερον ἐν φάτῃ τὰς τε διανομηθείας πόλεις, καὶ τῇ
 ἀνδρῶν τὰς κοσμιωτάτας; καὶ τὸ ποιεῖται, ἀρα ἀξίον ἔστι
 σοι ζῆν; ἢ πλεισιάσεις τοῖς, καὶ ἀναιχμησθήσεαι ὑπερβολῶς
 τίς τινας λόγους ὡς Σώκρατες, ἢ ὥσπερ ἐνθάδε, ὡς ἢ ἀρε-
 τῇ, καὶ ἢ δικαιοσύνῃ πλείους ἀξίον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῇ
 νόμῳ καὶ οἱ νόμοι, καὶ ἐκ οἷς ἀχρημον φαίνεται τὸ τῷ Σώ-

ἀράς, παῖγμα; οἶδαί γε γῆ. ἀλλ' ἐκ μὲν τέτων τῶν πό-
 λεων ἀπαρεῖς, ἤξεις δὲ εἰς Θετταλίαν πρὸς τὰς ξυρὰς τῷ
 Κρίππος. ἐκεῖ γὰρ δὴ πλείη ἀταξία καὶ ἀκολασία, καὶ
 ἴσως αὖ ἡδύως σε ἀκούσω, ὥς γελοῖως ἐκ τῶν δεσμοπραγ-
 μῶν ἐπιδράσκεις, σκόδιώ τινα πρὸς μέλους ἢ διφθέραν λαβὼν,
 ἢ ἄλλα οἷα δὴ εἰώθασιν ἐν σκόδῳ ζεῖσθαι οἱ ὑποδιδράσκον-
 τες, καὶ τὸ γῆμα τὸ σαυτὸ μεταλλάξας. ὅτι δὲ γέρων αὐτῷ
 σμικρὰ χρόνα τῷ βίῳ λοιπὰ ὄντος, ὥς τὸ εἶκος, ἐτόλμη-
 σας ἔτι γλίσχρως ἐπιθυμεῖν ζῆν, τόμως τὰς μεγίστας πα-
 ραβάς, εἰδὲς ὅς ἐρεῖ; ἴσως αὖ, μή τινα λυπῆς. εἰ δὲ μὴ,
 ἀκούσῃ ὡς Σώκρατες πολλὰ καὶ ἀνάξια σαυτῷ, ὑποχόμῃος
 δὴ πάντας ἀνθρώπους βιώσῃ, καὶ δαδίων, τί ποιῶν, ἢ
 δ' ὠχέμῃος ἐν Θετταλίᾳ; ὥσπερ ἐπὶ δέπειον ὑποδιδημικῶς
 εἰς Θετταλίαν. λόγοι δὲ ἐκεῖνοι οἱ πρὸς δικαιοσύνης καὶ τῆς
 ἄλλης ἀρετῆς, πᾶσι ἡμῖν ἴσονται; Ἀλλὰ δὴ τῶν παίδων σὺ
 βάλει ζῆν, ἵνα αὐτὸς ἐκθρέψῃ καὶ παιδύσῃ; τί δὲ
 εἰς Θετταλίαν αὐτὸς ἀγαγὼν θρέψῃς τε καὶ παιδύσῃς,
 ξένος ποιήσας, ἵνα καὶ τὰ πόσις ὑπολαύσωσιν; ἢ τὰ πο μὲν
 αὐτὸ δὲ φερόμενοι σὺ ζῶντος, βέλτιον θρέφονται καὶ
 παιδύσονται μὴ ζυγόντος σὺ αὐτοῖς; οἱ γὰρ ἐπιπείδει οἱ
 σοὶ ἐπιμελήσονται αὐτῶν. πότερον ἐὰν μὲν εἰς Θετταλίαν
 ὑποδημῆς, ἐπιμελήσονται, ἐὰν δὲ εἰς ἄλλαν ὑποδημῆς
 ἔχῃ ἐπιμελήσονται; ὥσπερ γέτι ὄφελος αὐτῶν ἔστι τῷ σοὶ
 φασκόντων ἐπιπείδειν, εἶναι οἶδαί γε γῆ. ἀλλ' ὡς Σώκρα-
 τες πειθόμενος ἡμῖν τοῖς σοῖς ἱεροῦσι, μήτε παῖδας πρὸς
 πλείονος ποῖν, μήτε τὸ ζῆν, μήτε ἄλλο μηδὲν πρὸς τῷ δι-
 καίῳ, ἵνα εἰς ἄλλαν ἐλθὼν, ἐχῇ ταῦτα πάντα ὑπολογίσα-
 σθαι τοῖς ἐκεῖ ἀρχεσιν. ὅτε γὰρ ἐνθάδε σοὶ φαίνεται ταῦ-
 τα παρὰ τὸν αἰμεῖον εἶναι, εἰδὲ δικαιότερον; εἰδὲ ὁσιώτε-
 ρον, εἰδὲ ἄλλω τῷ σὺν ἔδον. ὅτε ἐκείσε ἀφικαμένης ἀμει-
 νον εἶσαι. ἀλλὰ νυνὶ μὲν ἡδικομένης ἀπὲρ ἐὰν ἀπίης, ἔχ-

ὕψ' ἡμῶν τῷ νόμῳ, ἀλλ' ὑπ' ἀνθρώπων. εἰ δὲ ἐξέλθῃς
 ὥπως αἰχρῶς ἀνταδικήσας τε καὶ ἀντικακουργήσας, πᾶς σαυ-
 τὴ ὁμολογίᾳς τε καὶ ξυνθήκᾳ πᾶς πρὸς ἡμᾶς φρεσὶς, καὶ
 κατὰ ἐργασάμενος τῆς ἑς ἡκιστα εἶδει, σαυτὸν τε, καὶ φί-
 λους, καὶ πατρίδα, καὶ ἡμᾶς, ἡμεῖς τέ σοι χαλεπαῖμεν ζῶν-
 τι, καὶ ἐκεῖ οἱ ἡμέτεροι ἀδελφοὶ οἱ ἐν ἅδᾳ νόμοι, ἐκ δι-
 μενώσσε ὑποδέχονται, εἰδότες ὅτι καὶ ἡμᾶς ἐπεχείρησας
 ἀπολίσσαι, τὸ σὸν μέρος. ἀλλὰ μὴ σε πείσῃ Κεῖται ποιεῖν,
 ἃ λέγει μάλλον ἢ ἡμεῖς. Ταῦτα ὦ φίλε ἐταῖρε Κεῖται
 εὖ ἴδι ὅτι ἐγὼ δοκῶ ἀκχεῖν, ὥς περ οἱ κορυβασιῶντες τῷ
 αὐτῶν δοκεῖσιν ἀκχεῖν. καὶ ἐν ἐμοὶ αὖτις ἡ ἡχὴ τῶν νόμων
 λόγων βομβεῖ, καὶ ποιεῖ μὴ διαύαδαι τῷ ἄλλῳ ἀκχεῖν.
 ἀλλὰ ἴδι ὅσα γε τὰ νῦν ἐμοὶ δοκεῖντα. εἴν τι λέγῃς πα-
 ρὰ ταῦτα, μάτῳ ἐρεῖς· ὅμως μὲντοι, εἴ τι οἶσι πλείον
 ποιήσῃς, λέγε. Κρ. Ἀλλ' ὦ Σώκρατες ἐκ ἔχῃ λέγειν.
 Σωκ. Εἴα πίνῃ ὦ Κεῖται, καὶ ἐφάττωμον ταύτῃ, ἐπει-
 δὴ ταύτῃ ὁ Θεὸς ὑφ' ἡγεῖται.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΑΦΩΡΩΝ.

Επιστολῶν ἄθροισις ἀνδρῶν πασόφων,
 Οὓς ὁ παρὶν ἐβλάσνησεν ὡς ῥόδα χρόνος,
 Ως ῥεῖ μὲν ἄνθος, ἥ δὲ τῷ μύρε χάεις
 Μένει θερμῶς εἰς πολλὴν δαυδίας.
 Καὶ τῷ σοφῶν γὰρ ἡ μὲν ἀκμὴ τῷ βίῃ
 Πτελῶς παρήλθον, ἥ δὲ τῷ λόγων χάεις
 Μένει θερμῶς εἰς αἰμνησον κλῖος.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Μαρκελλίνω.

ΜΑΚΡΑΝ μὲν ἐσιγήσαμεν ἀμφοτέροι σιγῇ πρὸς
 ἀλλήλους, πῆς δὲ ἀγάπης τε πῆς ἀρχαίας καὶ
 γνησίας ἡμῖν ἐκείνης ἐκ ἐπιλελήσμεθα, ἀλλ'
 ἀκμάζουσαν αὐτὴν ἔχαιρμεν· καὶ ὅτε περ ἂν ἀπίωμεν,
 αὐτὴν περ ἀφάρεμεν, μεγίστῳ ἐντεύθῳ καμπέμενοι τῇ
 πᾶσι κλησιν. διὸ δὴ καὶ νῦν ἐπιτυχόντες τῷ πρὸς τῷ σὺν
 εὐχρίαις ἀφικνεσθῶν, τῷ περ ὀφειλομένῳ διδοῖν ἀπόστα-
 ρησιν, καὶ δηλέμεν, ὅτι καὶ πρὸς αὐτὰς ἀπενεχθῶμεν πῆς
 οἰκουμενῆς ταῖς ἐχατίαις, ἔχοντες σὲ ἀπικνεῖν ἐν ἐλπίδι ἐγ-
 κεκολλημένον ἡμῶν τῷ σωείδῳ. ἀλλ' ἐπεὶ τοῖς ἑταῖ-
 ραῖς ἐκείνοις καὶ τὸ χαίρειν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ δέχεσθαι ἡμῶν

ματα ὡς ἂν ἔται φιλημεῖων, πολλὴν φέρει τὴν ἡδονήν,
διπλασίαν ἡμῖν τὴν εὐφροσύνην, δέσποσι τιμιώτατε, καὶ
λύϊνα ἂν ἔξῃ, ἡγάθε συνεχῶς ἡμῖν, τὰ ὡς τῆς ὑγιείας
τῆς σῆς διπλῶν. οἶδα γὰρ ὅπως ἡμῖν ὡς ἀποδόσθαι ταύ-
τη μακράναι, καὶ ὅσῳ καὶ ἐν ἀλλοτρίᾳ ἡγαθίβοιτες, ἐν ταύ-
τῃ καρπασόμεθα τὴν ὡς ἀκλήσιν.

Συμμάχῳ Πρεσβυτέρῳ.

Οὕτως καινὸν, καὶ ἀπεικός, τεθλιμμένον ὁδοῦντά σε
ὁδὸν στενωχεῖσθαι. τοιαύτη γὰρ τῆς ἀρετῆς ἡ φύσις
πόνον γέμει, καὶ ἰδρώτων, ἐπιβλαῶν καὶ κινδύνων. ἀλλ' ἡ μοῖ-
ρα ὁδὸς τοιαύτη· τὰ δὲ ἐν ταύτῃ σέφαισι, βραβεῖα, τὰ ὡς ὁ-
ρήματα ἀγαθὰ, καὶ τέλος ἐκ ἔχοντα. τέτοις πότιναι σαυτὸν πα-
ρακάλει. καὶ γὰρ καὶ ἡ ἀρετὴς, καὶ ἡ εὐλογία ἡ τῶ παρόντων
παροδύεται βίᾳ, καὶ αὐτὰ τῇ βίᾳ συγκαταλύεται. μηδὲν
ἐν μηδὲ ἐκείνων φυσάτω, μηδὲ τῶν ταπεινῶν, καὶ σ-
κελλέτω. ὁ γὰρ ἄριστος κυβερνήτης ἔτε ἐν γαλιλῇ χαυνώ-
ται, ἔτε ἐν χειμῶνι παύεται. ταῦτ' ἐν εἰδῶς ὡς ἀκλή-
σει σαυτὸν, καὶ ὡς ἀκλήσει ἐν ταύτῃ καρπὸς τὴν μεγίστην
ἡγάθε συνεχῶς ἡμῖν τὰ ὡς τῆς ὑγιείας τῆς σῆς. εἰ γὰρ
καὶ πολλὰ τῇ μήκει τῆς ὁδοῦ διεργόμεθα, καὶ πολὺν χρόνον
ἐμμελείας ἀπελείψομεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀγάπης, ἀλλ'
ἀληθῶς αὐτὴν αἰεὶ περιφέροντες καὶ ἀκμάζουσιν, ὅπως περ αὐ-
τῶν, ἐπεὶ περ τοιαύτη τῶ φιλεῖν γνησίως ἡ φύσις.

Ἀραβίῳ.

Οἶδά σε τὴν ἀγάπῃ, οἶδά σε τὸ φίλῃ τὸ θερμῶς
τὸ γνήσιον, τὸ εὐκρινές, τὸ διαρκές, καὶ ὡς ἔτε δυο-
κοιλία πραγμάτων, ἔτε ὅχλος φροντίδων, ἔτε ὡς ἀκλήσει
πλήν-

πλήθος, ἔτε χρόνῳ μῆκος, ἔτε ὁδῷ ἄεσσημα διώταται ταύ-
 τῳ ἀμαυροτέρῳ ποιῆται. ἔτε τὸ καὶ σφόδρα ἐπιθυμῶ συ-
 νεχῶς δέχεσθαι χάριματα παρὰ τῆς ἀλγυρίας, τῆς σῆς, διαγ-
 γελίζόμενα ἡμᾶς παρὰ τῆς ὑγείας τῆς σῆς· καὶ ἐγκαλῶ-
 μεν, ἔχῃ ὡς ῥαθυμέντι ἐγκαλόμεν, ἀλλ' ὡς πλείονων ἐρω-
 τῶν ὁπισθῶν τοιάπων. ταῦτ' ἐν εἰδῶς, δέποτα με τιμώμε·
 καὶ ἀλγύεσθε, δίδε ταύτῳ ἡμῖν τὴν χάριν, κέκλυτε ἔ-
 σσαν καὶ εὐχολον, καὶ πολλὰ ἡμῖν, καὶ ἐν ἐρημίᾳ καθημέροις,
 παρέχσαν τὴν ἀφροσύνην.

Γιμέλιω.

Αλλοι μὲν τῇ θαυμασιότητι σε σιυνόδονται τῆς ἀρχῆς,
 ἐγὼ δὲ τῇ πόλει, καὶ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ δὲ τῇ σῇ,
 καὶ ἔτε τὴν ἐντεῦθεν τιμῶ, (ὑψηλότερος ἢ τῷ πᾶσι
 μιμνήσκας εἶναι) ἀλλὰ καὶ τὸ λαβεῖν ἀφορμὴν τὴν
 παρέχουσαν σοι μὲν πολλὰς τῆς ἀδείας, καὶ τοῖς πολλοῖς δι-
 ξαί τὴν σωτήσιν σε, καὶ τὴν ἡμερότητα, καὶ τὸ ἐντεῦθεν κέρ-
 δος συναγαγεῖν. ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι πᾶς σφόδρα τῇ γῇ προ-
 σπληνόμενος, καὶ πρὸς τὰ ἀνείρατα ταῦτα κεχλυσμένος, (λέγω
 δὴ τὴν παρὰ τῷ πολλῶν δοξάν) παιδεύσαι διμήση, ἔτε
 ἐκ ἐν τῇ χλαμίδι, καὶ τῇ ζώῃ, ἐδὲ ἐν τῇ φωνῇ τῇ κί-
 ρυκος ὁ ἀρχων, ἀλλ' ἐν τῷ τὰ πεπονηκότα ἀνακτῆσαι, καὶ
 τὰ κακῶς ἔχοντε διορθῆναι, καὶ κολάζει μὲν ἀδίκιαν, μὴ συγ-
 χαρεῖν δὲ ὑπὸ δυναστείας τὸ δίκαιον ἀπελευθεῖται. καὶ ἔτε
 οἶδά σε τὴν παρρησίαν, τὴν ἐλευθεροσύνην, τῆς ἀρετῆς
 τὸ ὕψος, τὴν τῷ βιωτικῶν ὑπεροφίαν, τὸ μισοπόνηρον, τῇ
 ἡμέρῳ, τὸ φιλανθρώπον, καὶ μάλιστα ἀρχοντι δεῖ. διὸ κα-
 κῆτο οἶδα σαφῶς, ὅτι λιμὴν ἔσθ' ἡ ναυαγέμπον, βα-
 κτεία τῷ ὅπῃ γόνυ κλιθεύων, πύργος τῷ ὑπὸ δυνα-
 στείας ἀδίκῃ πολεμικῶν. καὶ ἔσθ' ἡ πύξ' ῥαδίως. ἐδὲ
 γὰρ πότι σοι δεῖ, ἐδὲ ἰδρωτός, ἐδὲ χρόνῳ μακρῷ εἰς

τε κατορθόν ταῦτα. ἀλλ' ὡςπερ ὁ ἡλιος οὐκ ἐφαινέται,
καὶ πάντα λύει ζόφον, ἔπει καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ θρόνῳ φαίνεται,
εὐ οἶδ' ὅτι ἐκ πρώτης ἡμέρας τὰς τε ἀδικεῖν ὄψα χειρῶντας ἀ-
νέσειλας, τὰς τε ἀδικουμένας, καὶ πρὶν εἰς τὸ διαπύρριον ἐ-
σιλθεῖν, πάσης ἐπιπρείας ἀπήλλαξας, καὶ ἥρπυσεν εἰς τὴν
τῆς διόρθωσιν ἢ τῆς φιλοσοφίας ψυχῆς ἐπὶ ληψίαν. καὶ
ταῦτα καίτοι ἐν ἐρημίᾳ καθήμενος, καὶ πολλὰς συνεχόμενος
θεωρήσασιν, πολλῆς γέμου τῆς ἀφροσύνης, ἡμιτέρας ἡδο-
νῆς τὴν τῷ ἑὸν ἀδικουμένων συμμαχίαν ἡγάμενος.

+ Αἰθερίως.

Αλλοι μὲν σε τῇ θαυμασίῳ καὶ τῆς ὑπατείας, καὶ τῆς
ἐπαρχότητος συνηδόνται, ἐγὼ δὲ αὐταῖς ταῖς ἀρχαῖς
τῆς σῆς συνέκω μεγαλοπρεπείας. ὅ γάρ σε καπνὸς κοσμήσαν,
ἀλλ' ἐποσμύθησαν καὶ σὺ. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτον ἀρετῇ. ἐκ ἑξω-
θεν δυνεΐζεται πρὸς τιμὰς, ἀλλ' αὐτὴ ἐν αὐτῇ θεωρεῖται ταύ-
ρας, τιμὴν τοῖς ἀξιώμασι τῶν παρὲχουσα, ἐκ αὐτῆς παρ
ἐκείνων λαμβάνουσα. καὶ δὲ τὴν πρὸς ἑδρῶν προσεδήκαυται τῷ φίλ-
ῳ νῦν τῷ θεῷ σέ. καὶ γάρ σοι προσγένοντι πλέον. καὶ τὸν
Υἱὸν παρχον καὶ Υἱὸν πατον ἡμεῖς φιλοῦμεν, ἀλλὰ τὸν διαπύρριον μετὰ
ἐμμερώτατον Αἰθερίον, τὸν πολλῆς μὲν συνέσιως, πολλῆς
δὲ γέμοντα φιλοσοφίας. διότι καὶ μακαρίζομεν, ἐκ ἐπεὶ δὲ
πρὸς τὸν θρόνον ἀνέβης τῶν, ἀλλ' ἐπεὶ δὲ δαφνιλεσέρας ἑλα-
βας ὕλιν, εἰς τὴν τὴν συνέσιωσιν καὶ τὴν φιλανδραπείαν ὁπδεύ-
ξασθαι. καὶ τοῖς ἀδικουμένοις πᾶσι συνηδόμεθα, τὸν πλατύν-
ουσι ληψίαν τῆς ψυχῆς ὁρῶντες, μυρία διωκέμενοι λύσαι ναυά-
για, καὶ τὰς εἰς ἔχοντες κλυδωνίαν κατερεχθούσας, θεωροῦν-
σαι ἐξουσίας πλεῖν. καὶ ταῦτα χαίρομεν, καὶ ταῦτα σκιρ-
τῶμεν, τὴν σὺν ἀρχῇ κοινῇ ἐν τῇ τῷ ἑὸν ἐπιπρεζομένην εἶ-
ναι κομίζοντες, ἥς καὶ αὐτοὶ νῦν ἀπολαύομεν, οἰκείαν ἡδο-
νῆν εἶναι τιθέμενοι τῷ σὺν κατορθωμάτων τὸ μέγιστον.

ματος ἰσῶσι τὸν κίνδυνον, ἀλλ' αὐτῇ τῇ ψυχῇ τὸν θάνατον φέρουσιν. εἰ δὲ κρατηθῶσι καὶ δραπετούσῃσι, σεφάνων καὶ ἀσπάρρησεων μεγάλων τολξόμιθα· καὶ ἐπαυθα μὲν πολλὰ καὶ, μὴ ταῦτα δὲ πάντως· ἐπεὶ δὴ τὰ ἐπαυθα ὁ μέλλων αἰὼν ἐμπεπίσδυται, ὡς ἔπος τὰ σκάμματα.

Εὐσεβίῳ Πρεσβυτέρῳ.

ΟΥδὲ ἔγωγε Θεῷ Θεωπέδασον, ὡς ἀγάπῃ· δι' αὐτὴν καὶ ἀνθρώπος γένοιε, καὶ μέλει θανάτου ὑπὸνός. ὅτι τὰτο γὰρ καὶ ἡ πρώτη κλήσις τῆς μαθητῆς αὐτοῦ, ἀδελφοὶ δύο γινόμεσιν, ἐνδείξαμένους ὅτι τῆς προσιμίας οὐδὲν τὸ πεινώμενον Σωτῆρος, ὅτι πάντας τῆς μαθητῆς αὐτοῦ ἀδελφοὺς καὶ συνάπτειν βέλεται. ἀγάπης τοίνυν μηδὲν ἡγώμεθα προσιμότερον, ἢ περ συνδεῖ πάντα, καὶ ἐν ὁμονοίᾳ συμφέρουσα φυλάττει.

Ωφελίῳ Γραμματικῷ.

Εἰ Σωκράτης ὁ τῆς Ἀττικῶν δογματικῶν νομοθέτης, τυπτηθεὶς ἐκ ἡμυνάπο, αὐτὸς τί ἀλύεις μόνον ὑβριστεὶς, ὡς γέγραφας; εἰ γὰρ φιλοσοφῆσαι, αὐτὸς μὲν τὸ Σωκράτους δόξαν ὑποίση, εἰ καὶ ἦτορ Σωκράτους πεπαρώμεναι· ὁ δὲ ἐξ ἐναστίας ὡς βέλει, τῇ μεγαλοφυχίᾳ ἐκδύσεται, ἢ καὶ ἐδ' ὅτι τῆς φιλαμαρτήμονος μεταβληθῆσεται καὶ γνώμης καὶ γλώττης, καὶ χάριν σοι εἴσεται ὡς αἰτίῳ πᾶσι ἀλλοιώσεως.

Διοφάντῳ Ἀρχοντι.

Βραχυτελὴς ἔστι μόνον τὸ ἀρχαῖον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐχέτω τὸ ζῶον. τί τοίνυν ἀμαρτάνεις ἀπελθόντα, ὀλίγαις ὥραις τὸ αἰώνιον ἑαυτοῦ κατασκοιάζων κόλασιν καταμαθῶν ἐν πάσῃ τῇ πολύτροφον καὶ πολυῖπτον τῇ πραγματικῇ ἀπιστίᾳ, μᾶλλον ὅπῃ χρηστοὺς γνωρίζεται σαρδάζε· ὧν καὶ οἱ ἐπαυθα τυγχάνουσιν ἔπαιροι, καὶ οἱ μέλαινες μιδροὶ ἐκ ἐπὶ πλυνταί.

Τέβη Σφατιώτη.

ΟΤ' ἐστὶν ὀπλοφορεῖν ἐν εἰρήνῃ, ἢ ἐστὶ χῆμα πολέμου ὅτ' ἐπὶ μέσῃ ἀγορᾷ περιφέρειν, ἢ ἐστὶ ξιφύρη ἄλλοις ἐν πόλει, ἀλλὰ καὶ φόβον καὶ πείραν ποιεῖν ἐν πολέμῳ καὶ τῷ ἀντιπάλῳ γυμνάζειν. εἰ ἔν χήματι χαίρεις πολέμικᾳ, καὶ ἀναρρήσεων καὶ σιλῶν ὀπιτυχεῖν ἀξιοῖς, εἰς τὸ στρατόπεδον κατέβηθι, καὶ μὴ χήμασιν ὀκνημένους τὴν ἐκείθεσ φυγῇ, καὶ οἱποὶ μούων, ἐνταῦθα παίζει τὸν ἐκεῖ χρωσέμενον πόλεμον.

Μινᾶ Σχολαστικῷ.

ΤΑ' πράγματα λόγων ἔχῃζεις. αὐτὰ γάρ ὅτι φαινόμενα. οἱ λόγοι δὲ μάλλον τὰ κρύβειν πράγματα δέονται. καὶ αὐτοὶ, εἰ σεμνότητος ἔχονται, εἰ τοίνυν βέλοιο κατ' ἀμφοτέρα φανῶναι ἀδίδομος, καὶ πρᾶττε λογικῶς, καὶ λέγε πρακτικῶς.

Γελασίῳ Δακί.

Εἶθός ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, εἰ καὶ τῷ θεῷ ἀλλοτρίον νόμον, ὅμως ὅτ' ἐπὶ πολλοῖς ἢ γῆρι, ἢ φρονήσει, ἢ κηρίῳ, ἢ κάλλει, ἢ ἀξίᾳ ἐπαίρεται. ἔδω δὲ ὠφελεῖ πρὸς ὑπερηφανίαν αὐτὸς, τὸς ἐκ τῆς γῆς ὄντας, καὶ πάλιν πρὸς αὐτὴν ὑποστέφοντας. τίπων ὅτι ἔδω σοι τὸ σωῶλον πρόσθεν, ἔδ' αὖ αὐτὸς ἀρνηθείς. εἰ ἔν πάμπαν τῷ πρὸς ἔπασιν φυσώπων ἐσέρησαι, δυσχρὴς ὢν, καὶ πτωχὸς, καὶ δύστυχος, καὶ ἰδιώτης λίαν, καὶ δέσμορφος, τί σοβεῖς ἄρα τῆς πόλεως, ὡς πάντων ὅτ' ἐδοξότερος, καὶ πολλῶν τῇ πόλει γίνῃ δορυβαν ἀρχηγός; ἢ γινώσκει τοίνυν σαυτὸν, καὶ σύμμετρον κησαι τὸν ἔσπον τῆς ἐδουείας σε, ἢ πρὸς πόνους καὶ κινδύνους ὀκνηταί; οἷς σε οἱ ἐν διωάμει ἀμείψονται. χρυσὸς ὅς ἂν πορρεῖ

τῷ ὁμαλίζοντι πολλὰ καὶ τὴν φεικόμεν καὶ μασίγων
 φαχύτης.

Γωάννη Μοναχῷ.

ΟΤ' αὖ οἶδε κόρος ἀρυπνεῖν, καὶ οἶδε τυφὸς ἡρμεῖν. ἐξου-
 γόρσεως δέεται καὶ παρόπτης ἀσκήσεως. εἰ δὲ ταύτης
 ἀντιποιῇ, ἐκείνα κατέρησον· εἰ δὲ γαστρός καὶ κρατῆς, τὴν
 καὶ τὸν πόπον καταργεῖς, καὶ τὴν ἀθλῶντα ἐκ νεύροισι;

Ζωσίμῳ.

Εἰ βασιλεία σε καὶ προξέπεται, εἰ δὲ γένετα πάλιν δέεται
 τετα, λαοθάλασσῃ ἀντιτάσσῃ θηρίῳ ἐπάδοντες, ἢ καὶ
 αἰθρωπείᾳ μορφῇ, πονηρῷ δαίμονι προσπαλαίοντες.

Μαρτυρίῳ.

ΥΠερφανόσις ὁ Θεὸς ἀντιπύσσεται, ἐπειδὴ καὶ τῷ ἀρχοντὶ
 αὐτοῦ ἐξ ἀρχῆς ἀντετάξατο. σκόπει πείσμα ὅσον ἐστὶ καὶ
 Θεὸν ἔχειν ἀντίμαχον, καὶ τὸν ἀρχαῖον ἀντάρτιον συμμέτοχον.

Κυρίῳ Ἡγεμόνι.

ΚΑὶ τὰ μέτρα ἐαυτῶν ἐπιδάμεθα, καὶ ἐλέγχειν τὴν πρὸς
 νεκρὸν προβεβλήμεθα. οἱ δὲ τὴν φράσιν φάβεις καὶ
 παύσαι τὴν παῖξιν, καὶ ἐκ ἐσθῆτος ἢ φράσις. ὁ
 γάρ τις ποιεῖν ἐκ αἰχμῶνεται, πῶς μὴ ἀλυέτω καλὸς ἐμῶς.
 εἰ δὲ καὶ μόνη ἢ κλησὶς ὑβρεῶς ὅστις ἔξεις, ταύτης ἢ παῖξιν
 πῶς ἐκ αὐτῆς γηρύσσειται ὑβρεῖς;

Τοῖς ἐν Πηλεσίῳ Μοναχοῖς.

ΟΤ' αὖ ἐσιν, ἀδελφοί, ἀσκήσεως πληροφορεῖται, ἡ βίβλος
 καὶ ὑπὸ πύλης ἐπιδείξει. καὶ ἐσιν ἀναχωρήσεως ἐπιδου-
 μία, ἢ ἐν πόλεσι καὶ θορύβοις ἀνίσταται. εἰδὲς τὴν Χρυσῇ
 αὐλῇ.

αὐλακα τέμνει, τὴν ἀκαταφόρον ἀπαζόμενος φιλοπά-
θειαν. ἢ δύναται καταρθῶσαι φιλοσοφίᾳ, ὃ λογομαχίας
προσπαχολέμενος. ἐκ ἀνέχεται καθαρθῆναι δι' ἐγκρατείας,
ὃ βρωμάτων καλλοῦνός ζητῶν καὶ ἀβρότητας. εἰ ποῖναι τομί-
μως ἐθέλοντι ἀθλεῖν, καὶ γήματι ἀκόρπῳ, καὶ μονήρει γο-
λῇ, καὶ ἀπαθείας ἀρετῇ, καὶ ἡσυχίας φυλακῇ, καὶ λιτότη-
τι τροφῇ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμεθα.

Τῷ Βελούττειῳ.

Εἴτι κίδεται Θεὸς Πηλεσίᾳ. ἔτι σπέρμα Θεοσεβείας
ἐν αὐτῇ χηματίζει. ἔτι προνοῶσιν οἱ πολιῆχοι Μάρ-
τυρες τῆς ταλαινῆς. ἡκεῖ δ' αὖμαςὸς Συμπλίκιος τὰς λύϊας
τῆς ἀρχῆς μεταχειρίζων. ἄλλον ὑμᾶς διαγγελλίζομαι βίον.
ἡσμενοι τὸν αἰῶνα προσδέξαμε. πάσας αὐτὰ ἐκτραγώδησα-
ν δυσχερείας. ἔχει καὶ ὁρῶνται σοφίᾳ, καὶ γινώσκω φιλο-
σεβῇ, καὶ δάσκει τοῖς πόταις μεταβολῇ. ἰχέει γὰρ ὑπὸ
Θεῷ, παρ' ἧ ποσσὶς τὸ καλῶς πράττειν παρίχεται.

Πέτρῳ Ἀρχιμανδρίτῃ.

Τοὺς τῶν Μοναχῶν νεοπαγεῖς ἔτε καταφορτίζειν δεῖ τῷ
τῷ κανόνος ζυγῷ, ἵνα μὴ δὴθὺς ἐν προσιμῷ ἀπεί-
πωσιν. ἔτε ἀδαμάσας καὶ ὑπόπτας εἶναι, ἵνα μὴ πρὸς ῥαθυ-
μίαν ἐμπέσωσιν. ἀλλὰ καὶ βραχὺ προσαύξειν αὐτοῖς τὴν
ἐνάβασιν, ἵνα ὡς Ἰσαὰκ προβαίνοντες μέζοντες γινώσκονται.
ὃ γὰρ ὑπερβάλλων πότος ποιεῖ, πῶπο καὶ πολλὴ ἀμέλεια
πληρεῖ, ὃ μὲν καταβάλλων, ἡ δὲ ἐκλύουσα.

Θείωνι.

ΚΑἵλλει καὶ πλέτῳ ἐπαίρη, ὡς εἶκε, καὶ τῶν ἄλλων ὀφει-
φρονεῖς, οἷς ταῦτα ἐπρόσεςιν, ἀγῶνι, ὅτι χόρτω
ἐκδόσμησαι ταχὺ μαραινομένῳ, καὶ ὡς ὕδαρ συνέχεις τὰ χη-

ματα, ἄλλως ἢ ἄλλων νοτίζον, καὶ πάλιν πρὸς ἄλλους
βλυσάμενον. ἢ τοίνυν ὡς σκυῖα, καὶ καπνῶ, καὶ ἀνέμοις, πο-
τὶ ἀπίστοις τέτοις προσέχε κήμασιν, ἢ ἰδοὶ σκυῖα καὶ καπνῶ
πεποιθώς καὶ ἀνέμοις.

Σειλόκω.

ΤΑπειροφρόνει μᾶλλον, καὶ μὴ ταπειτολόγει, ἵνα μὴ
ἐγγύθου ἔχης τῷ ῥημάτων κατηγορίαν τὰ παράγωγα
τα. μᾶλλον δὲ τὰ παράγωγα διὰ τῷ ῥημάτων δεικνυῖς, ἵνα
γὰρ πρὸς λόγους ἔχων, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις ἀναξέπων
λόγους.

Μαρτινιανῷ.

ΚΑΐτισον μὲν τὸ μὴ ἀμαρτεῖν, καὶ πρὸς Θεὸν ἔχει
ἐγγύτητα. καλὸν δὲ καὶ τὸν ἀμαρτύνοντα γνωσιμαχί-
σαι, καὶ ταχέως ἐξανασιῶναι τὸ πτώματος. ἐπειδὴ τοίνυν
τὸ ποτέρας ὡς ἀδυνατε πάντα διήμαρτες, τὸ δεύτερον
δυνατὲ καὶ ῥαδίᾳ ἐπιμελήσῃται, μήποτε σε ἡ τύραννος αἰχμη-
λωτόσῃ δότογνωσις.

Λεοτίῳ Ἐπισκόπῳ.

ΟΥ καὶ, θαυμάσιε, καὶ τοῖς ἀνέμοις ὑπέκειν, αἵ
ἐστὶν ὅτε καὶ ἀντίπαρων ταῖς καταγίσις ἀντίσταθαι
καὶ τὰς ἐμβολὰς τῷ πνεύματων ἐκκρέεσθαι, μήποτε μεγα-
λυόμηναι αἱ λαίλαπες, καὶ τῷ οἰάκων ἡμᾶς ἐκτινάξωσι
καὶ μερισμὸν τῷ σκάφους ἐργάσωνται πολυσκίδασον. αἵ
ἐστὶν τοίνυν τῷ νῦν παράσσοντι κλύδωνι, εἰ καὶ τῇ κακί-
ᾳ ἡμῶν παρόσῃ, ὡς πρὸς λιμνὴν τὴν ἑαυτὴ προκαλεῖται
κακοποιαν, μήποτε ὡς ἐγκρατὴς τῆς νηὸς καὶ τὰ φορτία
γινῆται, καὶ εἰς δύσφορον ἀκτὴν ἐξωθήσῃ σε, ἀφ' ἧς ναυα-
γιοὶ οἱ ἀλόντες ὑφίστανται.

Κυρη-

Κυρίως.

ΤΙ ὑπερηφανόεται γῆ καὶ ἀποδός; τί νεανιδόεται φθορά; τί μέγα φρονεῖ καὶ ὑπεραίρεται σκιά; τί σε φουσᾷ ὄνειρος ἀρχῆς; πῶς ἔχ' ὄρας τὰς καταλύοντας αἰχρῶς; πῶς ἔ' ζηλοῖς τὰς διασπείλιντας χηιδῶς; ἀλλὰ βραχυτελή ἡγεμονίαν, ὡς ἀτελεύτητον νομίζεις ἔξουσίαν. ἐφ' ἣ ὁ τὸ χροῖον σε κύκλος θαλαπλόσει στροφόμενος, πρὸς τέλος ὠδῶν τὴν ἀρχὴν σε, καὶ τέλος ὅππῃς τῇ βρασμῷ σε.

Ὡς εἶναι Διακρίνω.

ΧΡὴ τὰς μαθητοδουμίας, καὶ ὡς πατέρας φιλεῖν τὰς ὁπῶς διδασκάλους, καὶ ὡς ἀρχοντας δεδοικέναι. καὶ μήτε διὰ τὴν ἀγάπην ἐκλύειν τὸν φόβον, μήτε διὰ τὸν φόβον ἀμαυρῆν τὴν ἀγάπην.

Παλαιδίω.

Τὸ σῶμα, ὃ βέλτιστε, ἥσυχος δεῖται, ἔ' ἡσυχῆς, ὀλιγοδείας, ἔ' πλησμονῆς, αὐταρκειάς, ἔ' πολυτελείας. αἱ μὲν γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ὠφελεῖσιν, ὑγείας καὶ σώμην καὶ δειξίαν τίκνεται. αἱ δ' ἄμφω καταβλάπτειν, ἔ' μόλιον τὴν ὑγείαν διαφθείρουν, ἀλλὰ καὶ νοσήματα ἀργαλειώματα, ὠδίνουσαι. ὁπότεδειξίς δὲ σαφής, τὸ πρὸς τῆς ὀλιγοδείας ἀσκητῆς τῇ τὸν ἀβροδίαιτον ἐλομῶν βίον, καὶ σωπεσιώτερος καὶ σωφρονεστέρος καὶ ὑγειοσιώτερος εἶναι.

Ἡρακλείδῃ Ἐπισκόπῳ.

Ο Τῇ πέρᾳ τὴν φήμην ὑπερβαίνων, καὶ κρείττων ἀκοῆς εἰς θεῶν ἐρχόμενος, ἔπος εἰκότως, καὶ ἐγκωμίων κρείττων ὄσιν, ἐλέγχων τὰς λόγους, ὡς τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας καταδεικνύς. ἀλλ' ἐπειδὴ εἰ καὶ ἡττῶνται οἱ λόγοι, καὶ τὴν γνώμην

μὴν νικᾶν, πολὺ μᾶλλον καὶ τὰ προσόντα ἐγκρίματα τοῖς φη-
 λαμένοις λέγειν τε, καὶ γράφειν. Εἴα ὦν ἐκ τούτου συμβαίνει
 καλὰ. τό τε γνησίως ἔχειν πρὸς τὴν ἀρετὴν. εἰδὲς γὰρ
 φαῦλος τὰς ἀποδείξεις ἐπαινεῖν ὑπομύει. τό τε φθόνος κα-
 θαρὸς εἶναι, μὴ κρύπτουτας τῷ ὑπὲρ ἡμᾶς τὰ πλεονεκτή-
 ματα. τό τε τὰς πονηρὰς ἢ καταχύνειν, ἢ σφραγίζεσθαι
 ὧν ἐκάτερον αὐτοῖς λυσιτελεῖ.

Φιλοξένῳ Μαγίστρῳ.

Οὔτε χαλκῇ εἰκὼν χρυσῷ ἀπασράπτεσα, ἢ τε χρυσῷ
 τῶν λάμπυσα, ἢ ἐκ ὀλυμπικὸς σέφανος, ἢ πλεῖτος,
 κάλλος, ἢ ῥώμη, ἢ ἀρχή, ἢ βασιλεία, ἢ ἄλλοις ἐκ τῶν
 δοκούντων εἶναι μεγάλων, μέγα ὅτι καὶ ἀποδείξει ἄξιον. τὸ
 χρόνῳ ὦν εἶκει, καὶ μαραίνεται, καὶ ἔργον λήθης γίνεται. με-
 τὰ δ' ἀρετῇ αἰοίδιμοι καὶ ἀθάνατοι ἔχει τὸ κλέος, ἢ τε χρόνῳ
 εἰκασα, ἢ τε λήθῃ ὁλοκαυρῶσα, ἢ τε μαρσμον ὀπισθεμύ-
 νου παρὰ καὶ ἀκμαΐσαν καὶ ἡβῶσαν τὴν ἀξίαν ἔχουσα
 ὧν παντὶ δοῖται πρὸς τὸ φρονέειν δίκαιον κτίσασθαι.

Θεοδώρῳ Σχολαστικῷ.

Ο Μου ἀδελφός ὦ θαυμάσιε, ὁ σὸς, ὃς ἔσπον θα-
 μάσσεται· σὺ δὲ ὃς λόγον. ἐκεῖνος δὲ ὁρδότηται γνῶ-
 μης· σὺ δὲ ὃς δεινότητα γλώττης. ἐκεῖνος ὃς μετρίότη-
 τος· σὺ δὲ ὃς φράσεως ὄγκον. ἐκεῖνος ὡς καρπῷ βρύων· σὺ
 δ' ὡς φύλλοις κομῶν. εἰ τοίνυν τὸ δ' ἔτις ἔχει, ζήλα τὸν σαρ-
 τὴν ἀδελφόν, ἵνα κατ' ἄμφω ἀδύκιμος εἴης. ἢ γὰρ ποσὸν
 ἐκεῖνος τῷ σῶν, ὅσον σὺ τῷ ἐκείνῳ χρήσεις πλεονεκτημάτων.

Τῷ αὐτῷ.

Σοφὸν τῷ λόγῳ ἐγὼ γενέσθαι μέν, τὸν σαφῶς ὁλοκαυρῶσαι
 διωμάδην τὸ νοητὸν, ἢ τὸν ὑποσώφους καὶ ὑψηλοῦς λό-
 γισι καὶ τὰ σαφῇ ὁπτικισμοῦ. ὁ μὲν γὰρ τὸ λεληθὸς εἰς φῶς

ἔχει· ὁ δὲ τὸ πᾶσι δῆλον ἐν σκοπῷ κατακρύπτει. διὸ ἐκεῖ-
 ος μὴ ἂν τῆς τῆς ἀκρατῆς ἀφελείας ἐφελμῶς, πολυδμη-
 ος· αὐτὸς δὲ ἂν τῆς ἰδίας δόξης ὀρεγόμενος, ἀγέραςος.

Ζωσίμῳ Πρεσβυτέρῳ.

Εἰ ἔδῃ εἰς γῆρας βαδύελληκαῖς, παλινωδίῳ ἔδειξ,
 πότε μετανοήσεις; αἰδέσθῃ καὶ τὸ νοματὲ γῆρας,
 περ εἴρηται ὡς τὸ γῆρας ἔρα. ὡς ποῖναι τὸ σώματος
 μὴ εἰς γλῶ λοιπὸν ἀναλυθισομένη, τῆς δὲ ψυχῆς ἐν τῇ
 ἡσυχίᾳ μετ' αὐτῆς πικροτάτας ὑποσησομένης τιμωρίας
 (διὰ τὸ ἢ δίκη τὰς κατὰ τὴν καταφρονησάντων αὐτῆς κο-
 νάσεις) γνωσιμύχητον. εἰ γὰρ καὶ καιρὸν ἔκ ἔχεις αὐτάρκη
 τὰ παύτα θεραπεύσαι θάματα· ἀλλ' ἐν γὰρ ἐ μικρὰν σοὶ
 ποροξενήσει ἐν ταῖς δεινοῖς ἐκείνοις ὡδὲ μωδίας.

Εὐπορίῳ Διακόνῳ.

Ὅτι δὲ καὶ τῶν τῶν πραγμάτων ποροδίδας, τῆς τῆς κα-
 λῶν ἐκπισεῖται θήρας. ὅς γὰρ γεωργὸν ὑποδέξοιτο,
 παρὸν ἄρην καὶ σπείρειν, ἵν' εὐσταχὺ ἔχη τὸ λήϊον, ἀργῆν
 α, καὶ θυραυλῶντα; τίς δ' ἀμπελουργὸν, ὅσον θεραπεύειν
 τὸν ἀμπελον, ἵν' ὁστάφυλος αὐτὸν ἔχη, καὶ τὸν λινὸν με-
 θύσας, τοῖς ἐτέρων ἐφεδρῶντα πόνοις; τίς δὲ πλωτῆρα,
 ὅσον δὲ καίρως πλεῖν, ἵνα τὸν ἐμπορίαν αὐξήσῃ, ἐν λι-
 μέσι μύοιτα, καὶ ἐν καπηλίοις καλινδόμενον; ὅδε δὲ δῆπν.
 καὶ ποῖναι ταῦτ' ὅπως ἔχει, τίς ὑποδέξοιτο Χριστιανόν, ἐν
 τῷ καιρῷ τῷ ἀγαθῷ τὸς σεφῶς ὅπῃ ἡσυχία; τὸ μὴ
 γὰρ τῇδε, ἀγῶνι ἐστὶ, καὶ σεφῶν ὑποδέσσει· τὸ δὲ καὶ
 κερῶν καὶ τιμῶν. μὴ ποῖναι τὸν δὲ καὶ τῶν τῶν πραγμάτων
 ποροδῶμεν, ἵνα μὴ ἐκεῖ ἀόρητα μεταμεληθῶμεν.

Ζωσίμῳ Πρεσβυτέρῳ.

Πρόμνημος, ὅτι δέον σε προσδραμεῖν τῇ μετακρίᾳ, δῶν
 αὐτῶν συγγνώμῃ ὅπῃ τοῖς πεπλημμελεμένοις,

ἐπαγαίῃ τοῖς ἀποτέροις, ἐπαποδοῖ τοῖς μιάσμασιν, καὶ
 πᾶ ἀπόπρα τοῖς δούτεροις ὑποκρύψαι φιλοτιμύμενος. ἐπὶ
 δακρύσας ἔφω πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἴσίδωρε, τί μάττω κα-
 μνεις, καὶ πέβων ἀπείρων; τί ὠφιλῆσαι ἀποδίδεις τὸν ὠρε-
 ληθῆναι μὴ βολόμενον; τί ποιεῖς, καὶ ἀχρηπνείς, τὸ, δι-
 ὅν ἡ ἀχρηπνία γίνεται, τὸ μὴ ποιεῖν τὰ χρυσόμυρα, με-
 ταίαν αὐτῷ ὑποφαινόντος; παῦσαι ματαιοποιῶν, καὶ Δι-
 δίοπα σμύχων, καὶ εἰς πῦρ ξαίνων, καὶ λείδον ἔφω. ὡς
 δὲ κόρον ἔλαβον ἑαυτὸν αἰτιώμενος, χρηστὴν πάλιν ἔλπι-
 ἔφω, ὅτις καὶ ἀκοιτα ἐξεβιάσατο καὶ ταῦτα πάλιν χαράζει
 τὰ χράμματα. αὐτὸς τοιγαρὶν σκοπήσας οἱ τῷ καὶ
 ἐχώρησας, εἰς μετάνοιαν παλινδρομήσας ἀποδυμένην.

Νειλάμωμι Διακόνω Γαβρῶ.

Ο Τί μὴ φιλαίθρως ἔστιν ὁ Θεός, μάλ' ἀκρίβως οἶδεν
 ὅτι δὲ καὶ ἀπαυτεῖ δίκας σφοδρότητας πρὸς τῆς φιλανθρω-
 πίας καταφρονήσας, καὶ αἱ ἱεραὶ χρησιμώδεσι χρυσό-
 καὶ τὰ παράγματα μαρτυρεῖ. τίς γὰρ τὸν κατακλυσ-
 ἐπύγαγε; τίς τὴν Σοδομικὴν μὲν τῷ οἰκητῶν ἐπέσπε-
 γνῶ; τίς τὴν Γερουσαλήμ μεπλήθε; τίς τὸς Ἰουδαίους ἡ
 μαλώττοσε, καὶ πῶς καὶ γῆς ὡς δραπετίας καὶ μασιγῶν
 ἐπύγαγε; μὴ τοίνυν τῇ φιλανθρωπία μόνη θάρρυν
 ἀμαρτιαίμεν, ἀλλὰ καὶ τὴν δικαιοσύνην ἐνοῦντες ἡ
 σιμαχῶμεν, ἵνα κηκεῖσι ἡμῖν ὁφθῇ φιλαίθρως.
 ὅς τις ἀφαιρέσει μετάνοιαν, εὐλογος ὁ Θεὸς ἀδικεῖ
 κερτῇ τῆς φιλανθρωπίας τὴν ὁδόν.

Παῦλος.

Εἴ μὴτε τοῖς ἀιχροῖς ἐπιπιδέμασι, μὴτε τοῖς χρωμῶ-
 αὐτοῖς χρῶ, λαμπρὰ σοι τὸ τοῦ Θεοῦ πάντων ἀφαι-
 ρήσει. τὸ μὲν ὅτι χρῆται αὐτοῖς ἀελοῦθρον. τὸ δὲ μὴ χρ-
 ῆται μὲν ἀπὸ τῶν, τοῖς δὲ χρωμῶσις χρῆται, τὴν δόξαν

μυίνεται, καὶ γὰρ μὴδ' ὑπονοεῖται ποιεῖν, ἀ ποιεῖν ἀχρόν,
 μὴτε τοῖς ἐκπαρατομνοῖς αὐτὰ ἐπιπιδέσις χρῆται. δεῖ γὰρ
 φαβεῖται πρὸς κακηνόρας, καὶ μὴ ἀληθεῖς ὡσιν. ἐπειδὴ
 πολλοὶ τὴν ἀκρίβειαν ἀγνοῦντες, πρὸς τὴν δόξαν ὑποβλέ-
 πουσι. καὶ τοῖσιν ἕκαστον εἶναι κείνουν, οἷα αὐτὸς σωλόν-
 τας διασώνται, ἐκ ὑπὸ τῷ παραγμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 τῷ σωδωξιβόντων φέροντες τὴν ψῆφον. εἰ γὰρ ἀρετῶν φα-
 σιν, ἀσχεῖς, τί σοι βάζεται ἡ μὲν τῷ κακίτων σωμσσία;

Α' πολλωνίω Ἐπισκόπῳ.

Χρὴ τὸν ὁδοκίμον, καὶ φιλόστονον εἶναι καὶ φιλανθρω-
 πον, ἵνα μὴτε δεῖ τὸ ὕψος τῆς ἀρετῆς καὶ τὸ ἀνα-
 κείσθαι τῷ θεῷ, τῷ ἀνθρώπων καταφρονεῖν, μὴτε δεῖ
 πρὸς ἀνθρώπους, τὸ θεῷ ἀμελοῖν. ἡ γὰρ ἀγάπη ἡ πρὸς
 τὸ θεῖον, εἰ καὶ μείζων ἐστὶ πολλῶν τῆς πρὸς ἀνθρώπους,
 συμπλεκομένη, λαμπροτέρα γίνεται.

Μαριων.

Εἴ κασον μεν χεῖδον τῷ ἄλλων παθῶν καὶ ἀκμῶν ἔχει,
 καὶ ὁδωκίμῳ οἶδε, καὶ κόρον ἐπίσεται, καὶ εἰς πελ-
 τῶν ἐπείγεται. ὁ δὲ δεινὸς τῆς φιλοχρηματίας ἔρω, μὴτ'
 ἐμφυτὸς ὢν, ἀλλ' ἐξωθεν ποθεῖ ἐπιμασάσας, ὁδωκίμῳ
 ἐκ οἶδε, κόρον ὑβρίζει, ὁφροσύνην ἐκ ἐπίσεται, πελ-
 τῆς ἐκ ἀέχεται. αἰεὶ δ' ἀκμάζων, πολλὸν δὲ τὴν ἀκ-
 μῶν ἐπιπείνων, νεανικώτερος ἑαυτῷ, καὶ τυραννικώτερος εἶναι
 βιάζεται. καὶ γὰρ πρὸς τὰ ἄλλα πάθη τὴν ἀμύληαν
 ποιεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑαυτὸν, καὶ ἑαυτὸν νικῆσαι
 φιλονεικῶν. θάττον γὰρ αὐτὶς τὰ ἀνέφικτα καταλήφεται,
 ἢ ἐκείνος κόρον λήφεται. τὴν γὰρ προδότην μείωσιν,
 ἐκ οἷο ὅπως, καὶ ἐλάττωσιν εἶναι ἡγέμενος, πλεον ἀνα-
 κείει τὸ πῦρ. ὅπερ καὶ τῆς σῆς τινέσας γεγεῖναι ἡ
 χῆς. σβίσον τοίνυν ἡ παχέως τῶν, εἰ δὲ μὴ, κατὰ τὸ
 ἀβίωτον βιώσεις βίον, κακίστε πικρὰς ὑφέξεις ἀβύσσας.

Ἀρτεμίδω Ἀναγνώστῃ.

Τοῦ χρόνου τὸ μὴ ἀπέπτη, τὸ δὲ παρῆναι δολερῶς
 λανθάνει, τὸ δὲ μέλλον ἐπὶ προσδοκώμενον παρίρ-
 χεται. καθάπερ γὰρ ὕδατος σφοδρὰ ῥύμη, τὴν ἀκριβῆ
 αἰδήσειν ἑαυτῆς ἔσυχωρεῖ διαγνωθῆναι (προαιρεῖται
 γὰρ τῇ ὀξύτητι τὴν κατανόησιν), ἔγωγε, τίχα δὲ καὶ
 πλέον, ἢ τὸ χρόνον ἐρμὴ εἰς τέλος ἐπεργουμένη, ῥαδίως
 μὴ διεξέρχεται, τοῖς δ' ἀνθρώποις φανὸν ἐδὲν ἐδὲ πά-
 ριον δείξασα, ὡς περ ὀνείρων σκιάς καταλιμπανέται.

Θίωσι Εἰσκόπων.

Οἱ ταῦτον φρόνημα, καὶ φρόνησις. τὸ μὴ γὰρ ἐπαρ-
 ῖσθαι, ἢ δὲ συλλέγειν. τὸ μὴ ἐπιφανέσθαι, ἢ δὲ σα-
 φροσύνη. τὸ μὴ πὲρ καὶ τῇ πέλας ἐπιφύεσθαι, ἢ δὲ π-
 ρηδοῦ τῇ ἀρεπὸντι παρῶν. καὶ τὸ μὴ πὲρ ἀπὸ ἀρεπῆ
 κερσομενῆς ὀποκοσμεῖ, ἢ δὲ καὶ πὲρ ἡττονας κοσμεῖ
 εἰς καὶ τὸ μὴ μισεῖται, ἢ δὲ θαυμάζεται. τὸ μὴ ὀπο-
 κερύττεται, ἢ δὲ ἀνακρυύττεται. τὸ φρόνημα ποῖναι, π-
 ῖσι, τὸ καὶ τῇ πλησίον ἐπιφύεσθαι, αὐτοφρονον ἀνασπ-
 ται περῶ.

Ἡσαῖα.

Οἱ καὶ αὐτὴν ἀντὶ τὸν καὶ Θεὸν μακροθυμίαν, καὶ
 Θεοῖν ῥαθυμίας ποιέσθαι, ἵνα μὴ μείζονα συγγν-
 μιν κατ' ἄμφω ἀμαρτάνοντες ἀλώμεν, καὶ τε ὀφθαλμοῖς
 ἐρῶς μακροθυμίας, καὶ τε ὀφθαλμοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ
 ταπειφρονικῶναι.

Θεοδοσίω Εἰσκόπων.

Τὸ μὴ μὴ τὴν αὐτὴν δίκην ἐνταῦθα δίδοναι πὲρ τὰ αὐ-
 τὰ δράσαντας τὸν πὲρ ἡλικίας κείσεως ἐκβασιῶν λόγων
 καὶ δὲ μὴ πάντας ἐκείσε πηδῶναι, καὶ παχυτέρως καὶ ῥαθυμ-
 ῶς.

ἐπὶ τὴν διάνευσιν, ὡς πάντως ἐκεῖσε δώσαντες δίκην, εἴ
 καὶ τὰ ἐπαυθὰ ἔσφιγγοιεν· εἰ δὲ μηδεὶς ἐκεῖσε κολαδί-
 σεται, δι' ἣν αἰτίαν ἐπαυθὰ τινὲς ἐτιμωρήθισαν; Τὸ
 εἴη τὴς δικαίης; ἢ πάσῃ ἀρετῇ κομῶντας, πολλὰ ἐπαυ-
 θὰ ὑπομεμνησκειν δεῖν, τὰς δ' ἐπιδοῦντας αὐτοῖς ἐκεῖ-
 σε σφαιρῶς μένους. τὸ δὲ ἢ τινὰς οἷ' αὐτῶν ἐπαυθὰ
 ἐτιμῶναι, ἢ τὰς φιλακαρτίμονας γεγῆναι. ἴσα μὴ
 τὴν ἀρετὴν αἰτίαν κακῶν εἶναι νομίζοντες, φύγωσιν αὐ-
 τὴν ἐκ πολλοῦ τῷ ὀφελόντος.

Ἰσιδῶρω Διακόνῳ.

Χρὴ τὴς τῶν ἀνθρώπων ἀλγύων φυλάξαι, προη-
 ρημένους, τὴν τῆς φύσεως ἐπισκεπτομένης οὐκ ὀρρό-
 τον μεταβολῇ, ἢ τῆς χαρᾶς τῶν ἀμελείων κολάζειν,
 ἢ μίτε λύπῃ σφοδρῶ ἑαυτὸς ἐκδιδόναι, μίτε χαρᾶ· ἢ
 ὡς γὰρ, εἰ μὴ κεραιεὶν λογισμῷ, ἢ χαλινώδειν φρο-
 σήσει, εἰς θάνατον παιδαγωγεί. ἢ δὲ, εἰ μὴ ὀφθαλμο-
 δειν ταῖς ὡταῖς τῆς προσδοκαμένης μεταβολῆς, ἐκ τῆς
 ἀλλήλῃς, ἢ τῷ ἀρίστου ἐκπεσεῖν ὀφθαλμοδόξῃ.

Ἀσκληπιάῳ Ἐπισκόπῳ.

Η ὑπερκόσμιος λήξις, ἢ τῶν ἀγαθῶν πάντων κατὰ
 ῥύπον, ἢ τοῖς λυπηροῖς ἀπασιν ὄβριτος, ἢ ἀθυρίας
 ἄγονος, ἢ θυμῆδ' ἀπάσης μήτηρ, ἢ γλῶττα, ἢ ἀ-
 κούῳ, ἢ τὴν ὑπερβαίνουσα, τοῖς νομίμως τὸν παρόντα
 βίον ἡδονήσασι δηλονότι ἀξέπιδεῖσα, εἰδ' αἰδῶσιν συγ-
 χωρεῖ τῶν τῆδε λυπηρῶν ἔχει. ὅθεν ὁ Κορυφαῖος αὐ-
 τῶν ἐβόα· ἐκ ἀξία τὰ παθήματα τῷ νῦν καιρῷ, ὅπως
 τῶν μέλλουσιν δοῦναι κατακαλυφθῇται εἰς ἡμᾶς. εἰ γὰρ
 οὐκ ἐκ πολλοῦ τῷ ὀφελόντος τῆς πύνης τῆς ὁμοιότη-
 τος ἀντιδόσει ὁ ἀγωνοθέτης, ἢ πσαύτῳ ἐνέσται ἀφροσύ-
 νῳ, ὅσῳ τὴν πρᾶξιν κληρὸν ὁμοιότητος ἔχει εἰσὶν, ἢ
 θαύματος ἢ ὅτι ἐκεῖ αὐτοὶ τίθενται, τὰ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀρετὴν

Εὐσαδίῳ Πρεσβυτέρῳ.

Χρὴ τὼ μὲν ἔχθραν εἰς ὕδωρ γράφειν, ἵνα πεχίται ἀφανίζονται· τὼ δὲ φιλίαν εἰς χαλκόν, ἵνα διὰ παντὸς βεβαία καὶ ἀκίνητος διατηρῆται. εἰδὲ δὲ φῆς πρὸς σὲ διαφίρεσθαι, πᾶν τὸν ποιεῖ, τὸτό σε μὴ παρατίττω, ὡς εἰς τὰς σεφάνης παραβλαβησόμενον. καὶ γὰρ μὴ μισεῖν δαι, (τὸτο γὰρ ἐκ ἐφ' ἡμῖν, ἴσως δὲ καὶ ἀμύχανον· παντὶ γὰρ ἔσῳ οἱ ἀρειοὶ ὡς τὸ τῶ φαύλων μισθῶνται διὸ καὶ οἱ ἅγιοι αὐτὸ ὑπέστησαν) ἀλλὰ μὴ μισεῖν αὐτὸν ὡς ὄντως, τὼ δὲ ἐν αὐτοῖς κακίαν προσεπάχθημεν.

Παραρτίῳ Διακόνῳ.

Στ'μβολόν ἔστιν, ὃ θαυμάσιον, μέγιστον τὸ πεπεῖσθαι τὸ ἀκύναντα, ὃ τῷ λεχθέντων ἐπαινος, καὶ γὰρ ἔστιν ἃ τὸ οἶται καλῶς ἔχειν, τίς τις φέρεται μὴ πεπεῖσθαι. ὡς γὰρ γὰρ ὅσα κακίζομεν, ὑποφύγειν ἀπεδάξομεν, εἰ σωφρονῶμεν ἕως ἃ θαυμάζομεν, πάντως αἰρέμεθα. τὸ χάριν δὲ πάντα λέγω, ἴσως ἐκ ἀγνοεῖς, ὁφείλων ὡς ἐπὶ πλείους συμβεβηκέναι εἰς πέρας ἀγαγεῖν.

Εὐλογία.

Ολίγα εἰπὼν, ὃ βέλομαι φράσω. Βοιωτὸς τις εἰς αὐτὴν παιδουσίαν σκώπτων, ἔφη, ὦ Βοιωτοί, ὡς σφόδρα ἐστὶ Βοιωτοί. δίκαιος δὲ τις αὐτὴν ἀδίκῃ πράγματι ὡς καλὸν μένος ὑπὸ Μιλησίων συμπράττει, ἔφη, ὦ Μιλητίοι, ὡς σφόδρα ἐστὶ Μιλησιοί. Ἀλέξανδρος δὲ ἐρωτῶν, διατί λῆαν τιμῇ Ἀντίπατρον, ἔφη, ὅτι αὐτὸ παῖός μοι ἔστιν ἐγὼ δὲ φράσω, ὦ Εὐλόγιε, ὡς σφόδρα εἰ εὐλόγιος, ἐπὶ τοῦτο ἐμὲ καὶ τὰς κατ' ἐμὲ προσηρμηθίους.

Γισιδώρῳ Διακόνῳ.

Οτ' πλεῖτος, καὶ ῥώμη, καὶ ἐγγλωττία, καὶ λαμπρόν, καὶ ὑπερλαμπρὸν ἀξίωμα, καὶ ὁ τῷ ὑπάρχον ὄντος, καὶ

ἔχ' ἀλουργίης, καὶ ἡγεθῆμα σεμνύνειν τὰς ἔχοντας πέφυκεν, ὡς ἀρετῇ καὶ φιλοσοφίᾳ. τίνας ἔνθεν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων φερέμεν ἐκείνα ἐπτόλῃται, τῶν δὲ ἥττον φροντίζουσιν; ἐπεὶ οἱ μὲν τὰ δοκούντα πρὸς τῶν ὄντων θηροδύνασιν, οἱ δὲ τὸ αὐτίκα μάλα τῷ μικρὸν ὕπερον συλοῖσόντος προτιμῶσιν. οἱ δὲ τὴν κρείσιν τῶν πραγμάτων διεφθαρμένῳ ἔχουσιν. οἱ δὲ ἐδ' εἶναι τι μᾶλλον τὸν βίον νομίζουσιν ὡς οἷ γε φιλάρετοι, καὶ αὐτῷ καὶ ἑαυτῷ τὴν ἀρετὴν τιμῶσι, καὶ τὰς μέλλοντας σφαῖρας ὀνειροπολόντες μετίσθαι αὐτῷ.

Εὐτοπίῳ Διακόνῳ.

Ἐχθρὸς μὲν μὴ ἔχειν τὰς φιλαρίτις, οἶμαι, ἀδυνάτον. δυνατὸν δὲ τὴν ἔχθραν καλῶς μεταχειρίσασθαι. εἰ μὴ γὰρ ἐπταίεσι φιλοσοφούντες, ἑαυτοὺς μὴ ὠφελῶσιν, αἰνέες δὲ ἀμυνόνται. εἰδὲ πταίεσιν, ὠφελῶνται καὶ τῶν ἔχθρων. πολλάκις γὰρ προσπεσῶσα λοιδορία, τόσον ψυχῆς ἀγνομήνῳ, ἢ ἀμελεμήνῳ ἐθεράπευσε. δεῖ γάρ ποτε ἑδοκίμοις, ἢ γνησίῳ φίλων, ἢ ἡγετῶν ἔχθρων. οἱ μὴ γὰρ τεθεωρητοί, οἱ δὲ λοιδορῶντες ἀποφείψονται τῶν πταισμάτων. ἐπεὶ δὲ νυνὶ ἡ φιλία ἰχθυόφωτος, μάλλον δ' ἄφωτος ὅτι τῷ παρρησιαζέσθαι. καὶ τὸ μὴ σωμύλον αὐτῆς καὶ θαυμάσιον δάλον ἐστὶ καὶ γερονόφωρον, τὸ δὲ νυνὶ τετὸν καὶ ὑπερπλήττον ἄφωτον, καὶ ἀκυστὸν καὶ τῷ ἔχθρων τὴν ἀλήθειαν, καὶ διορθωτέον.

Μαρτυρικῶς Πρεσβυτέρῳ.

Μὴ ζήτες πλεόν, ὃ βέλτερε, τὸν τῆς ὑποφωρίας πατέρα, τὸν τῆς ὑποφωρίας ἡγήτορα, τὸν τῆς ὑποφωρίας χορηγόν, τὸν πάσης κακίας δημιουργόν, τὸν τῆς πρὸς Θεὸν φιλίας ἀποσυλῶντα τὸν ἀνθρώπον ὡς ἀρετῇ, τὴν πάντων τῶν κακῶν ἀπαλλάττεσθαι. εἰδὲ ἰδρωτὸς ἔχει καὶ πόθος, μὴ ἔξω τῶν αὐτῶν ἀποφύγῃς ἄλλα ἔξω τῶν μαλίστα

θεύματα, λογίζομαι, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμά-
των τὸ μὲν πόνων καὶ ἰδρώτων κπιδόν, καὶ μικρὸν τυ-
χαῖν, ποθεινότερόν ἐστι. τὸ δ' αὐτομάτως προσεσθόν, οὐ
καταφρόνητον, καὶ ὑπάρχει μέγα.

Παύλῳ Τριβένῳ.

ΠΑλαιὸς λόγος θαγορεύει, [καὶ] θεὸς οὗ ἔχειν ἅπαντα
ἀνθρώποις δέξας, μὴ ἐπεμβαίνειν τοῖς πεπρωμέ-
σι, μηδὲ κατασφάττειν τὰς κειμένας. ἀλλ' αἰδεῖσθαι ὡς
ἐκείτας, καὶ χεῖρα ὀρέγειν τοῖς ἐαλωκόσιν. ἀπὸ δὲ ἐπὶ
τὰ θεῖα, οἷς μέγιστος φρονήματος, τὸ μὲν ἀνθεσθηκὸς ὡς
μυύεται, τὸ δὲ ἀπειρηκὸς αἰδεῖται. εἰ τοῖσι καὶ τοῖς
ἀνθρώποις, καὶ τοῖς θεοῖς εἰσὶν ἔχθρας καὶ πόλεμοι ὅσοι
ὡς ἐκ τῆς ὑπερβαίνειν, μηδὲ αὐτοὺς ὀργίζε τοῖς ἡττημέ-
νοις, μηδὲ τοῖς χαμαὶ κειμένοις, ὡς ἀντιπαλοὺς ἔγκειστο.

Παύλῳ Πρισβυτέρῳ.

ΤΩ, ἱερωμένῳ πλεῖτος μὲν ὁ τῆς ἀρετῆς κόσμος, ἡ δὲ
καὶ ἡ σωφροσύνη, ἔσφρη δὲ ἡ αὐτάρκεια, ἀφρο-
σύνη δὲ ἡ τῶν ὑπνόων πρὸς ἀρετῇ ἐπιδόσις. εἰδὲ τῶν
τὰ αὐτὰ τῶν ἐπιποδίων ἱερωσύνης ὀνόματι ἐναβρυμύ-
ται, ὅπως αἰετός τυγχάνει, καὶ τῆς ἀρχῆς ἀσέξιος.

Γέραι Λαμφοτάτῳ.

ΟΥ χαλκῇ εἰκὼν χρυσῷ ἀπασφάπτεισθαι τῆς σῆς παρ-
ξίως ἀξία, ἀλλὰ ζωὴ τέλος ἐκ ἔχουσα. τὴν μὲν
γὰρ ὁ χρόνος ἀφαιρίζει. τὴν δὲ αἰῶνες ἐμφανῶσι, τελού-
σῃ μὴ ἐπισάμενοι.

Εὐμογνέει Εὐπισκόπῳ.

ΩΣπερ λόγος ἀπρακτος ἀτελής, ὅπου καὶ ἀράξιος ἀλόγος.
ἐκ τῶν γὰρ ἀμφοῖν (εἰ καὶ μὴ βέλονται οἱ τὴν ἐκλογίμην
σο-

πόρην, παῦλό τι καὶ πεπατημένον παῖγμα ἀφελόμενος
 εὐόμῳσι) ὁ ὀρθὸς καὶ λαμπρὸς χαρακτερίζεται τῷ ὑψη-
 λῷ βίῳ. ὁ γὰρ καὶ ποιῇ καὶ διδάσκει, μέγας κληθή-
 σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῷ ἑρασῶν. εἰ δὲ καὶ οὐκ ἐκείνῳ
 ἀμφοῖν ποιῆσθαι, ἀμεινον παρὰ τὸν μὴ λέγοντα, ἢ λέ-
 γον μὴ παρὰ τὸν λέγοντα.

Ἀρχοντίῳ Πρεσβυτέρῳ.

Η Μὲν ἀρετὴ καὶ τὴν δυνάμειν καὶ τὴν δυσημερίαν παρ-
 μένῳ εἰσδοῖ. ἡ δὲ παιδούσις, πῶς μὲν δοκεῖ κόσμος
 εἶναι, πῶς δὲ ὅρμος. εἰ μὲν ἐν ἀμφῶ ἐχει δυνατὸν, εἰ αὖ
 ἔχει. εἰ δὲ δάκρυον λείπεται, ἀμεινον ἐλέειν τὴν ἀρετὴν.
 τὸ γὰρ εἶναι τὸ δοκεῖν ἀεὶ εἶναι, παρ' ἐμοὶ κετὴν, ἀποτιμώμενον.

Λαμπρῷ Διακόνῳ.

Εἰ καὶ ὑπερβολικῶς νομιμῶς τίνας εἰρῆσαι τὸ ράθυμον.
 τοῖς (οἶδα γὰρ πολλὰς ἀγῶνας καὶ ἀνδράς ὁλοκα-
 μένους) ἐγὼ τὴν ἐμαυτῇ γνώμῃ φράσω. ἡγῆμαι γὰρ,
 εἶναι τινὰς τὰς ὑποδεχομένους. εἰδὲ καὶ μηδεὶς ὑποδέχεται,
 ἢ ἀλήθεια ἀποκηρύττω. τί ἐν ὅσῳ ὁ βέλομαι φράσαι;
 συντόμως λεκτέον. Ἦδιστα αὖ πάντας ἀεργεσίας, ὡς
 πάντας ἀδικήσας, δοίλω δίκην, ἢ ἀδικήσας τινὰ, ὡς
 πάντας ἀεργεσίας, στεφανώδεω καὶ ἀπαρρηδείλω.

Διογνήϊ Πρεσβυτέρῳ.

Η Γῆμαι ὅτι ἕκαστος ἐξ ὧν παρὰ τὸν, καὶ τῷ μελλόντων ἀ-
 ποφαίνεται. εὐδὲς γὰρ τῶν ὀρθῶς καὶ σεμνῶς βιβασ-
 τῶν, καὶ πολιτείαν ἀείλω ὁπιδεξαμύων, ἀπιστεῖ τῇ κρίσει.
 οἱ δὲ ῥάθυμοι, τῇ πονηρῇ ἀγχομῇ συνειδότες, ἐπεκρίσιν,
 ἐπεκρίσιν εἶναι ἐθέλοντες, ὁ βέλονται, καὶ δογματίζου-
 σιν, ἐπὶ τῷ ἀλήθειαν σκοπεύετε, ἀλλὰ τὴν ἰδίαν βέλονται
 κυριότες. ἐπεὶ πόρῳ τὴν κρίσιν καὶ πονηρῇ καὶ ῥητορικῇ

συγχαίρων ἢ φιλοσόφων οἱ ἐνδοξότατοι κηρύττουσιν (ἢ γὰρ
μερικῶς ἐπαύθαι γινώσκουσιν, τὴν ἡλικίαν ἐγγυᾶται) μηδὲν
ἀκρίτως τῇ κρίσει ἀπιστεῖν . ἀλλ' ἀρετὴν μὲν ἀσκαῶν, σφ
ραγὶς· κακίαν δὲ ἁπαρτοπύργος, κολάσεις προσδοκᾶν .

Εὐσαδίῳ Διακόνῳ .

Δὶαυμαῶ, ὅπως νόσημα τυραννικὸν ἢ αὐτὴν
ρον, ἡδονῆς μὲν ἄμοιρον, κόλασιν δὲ ὠδίνον, κα
πράττει μὲν πάσης ἡλικίας, ἐχειράσαστο δὲ πᾶσαν ἀξίαν,
ἐλυμνήματο δὲ πᾶσαν δόκον . ἕκαστος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ
πταίσματα παρέις μέγιστα ὄντα, ἢ συγγνώμης πολλῆς
μεῖζονα, τὰ τῷ πέλας ἐλάττωτα ὄντα, παλαιᾶς δὲ συγ
γνώμης ἄξια, πολυπραγμονεῖ· ἢ λυπεῖται μὲν ὡς τῷ
οἰκείῳ λογιζόμενος, ἀγάλλεται δὲ περὶ τῷ ἀλλοθίῳ
ἁλεγομένης . ἢ εἰς τὸ τὰ τῷ ἄλλῳ πολυπραγμονεῖν ἢ
καταδικάζειν ὁποῦν τὸν οἰκεῖον χράτον, ἢ ἑαυτοῦ μὴ κα
πὺς ἐκ ὕσας ὁπολογίας ποιεῖται, τῷ δὲ πλησίον πε
πρὸς ἀπαραίτητος κἀθῆται δικαστῆς, καὶ δοκοῖεν ὁπολο
γίας ὁλέοις πλετεῖν . καὶ τοίνυν τὸς βελομένους δι
ραπείας τῷ τοῖσιν ὁπιοῦσαι νοσήματι, σφίσι τὸ πῶς
ψυχῆς ὄμμα ἀπὸ τῷ ἀλλοθίῳ ὅπῃ τὰ οἰκεία πλημμε
λίματα, ἢ τὴν γλῶτταν ἐθίζει μὴ καὶ τῷ πέλας,
ἀλλὰ κατ' ἑαυτοῦ καταφορικῶς, λέγειν . τὸτο μὲν γὰρ
δικαιοσύνην ὠδίνει, λέγει γὰρ σὺ πᾶς ἀμαρτίας σε παρ
τον, ἵνα δικαιοῦς· ἐκεῖνο δὲ μεῖζονα κατὰ κρείσσιν τίττει·
δεινὸν γὰρ, καὶ πάσης ἀτοπίας ἐπέκεινα, τὸς μεγάλα
πταίοντας, τοῖς ἐδῶ, ἢ μικρὰ πλημμελεῖσιν ἐπιτιμᾶν .

Ζωσίμῳ Πρεσβυτέρῳ .

Ανὴρ ἐλόγιμος, ἢ ὁρθὸς μὲν τὸν ἥσπον, λαμπρὸς δὲ
τὸν βίον (τὸ γὰρ ἢ ἀξιώματι αὐτὸν λαμπρῶ κεκοσμη
θαι παρίσω, σκιὰ γὰρ τὸτο ἢ ὅσαρ) ἐντυχὼν ἡμῖν ἀπὸ γυν

λον, ὡς προσήλθε μὴ τῷ σεπτῷ θυσιαστικῷ τῷ θεῷ
 μυσηίων μεταληφόμηνος. θεασάμενος δὲ σε αὐτῷ παρ-
 σῶτα, ἀνθρώπον πρεσβύτεον μὴ τῷ ἡλικίᾳ, πρεσβύ-
 τερον δὲ τῷ ἀξίᾳ, ἀκμάζοντα δὲ τῇ λαγνείᾳ, καὶ πᾶ-
 ντας τὰς ἐπ' ἀσέλγεια βεβοημένους ὑπεραποντίσαστα, εἰς τὴν
 πίσω κεχώρηκε, μὴ ἀξιώσας τὰ ἱερὰ μυσηία εἰς μια-
 ρὰς χειρὸς δεῖσθαι. ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἐπλήλῳ τῷ φυ-
 χτῷ ταῦτα ἀκίσσας, παρίσω· ἃ δ' ἐκείνον κατὰ κράτος ἐμεμ-
 φάμην, λέξω. εἰδὼν, ἔφην, ὦ σοφώτατε, φθαρβλάπτε-
 ναι ὁ θεχόμενος, εἰ καὶ ὁ διδὼς ἀνάξιός ἐστι δοκοῖν. εἰ δὲ
 τὰ ἀρχαῖα χραίνεται μυσηία, εἰ ὁ ἱερὸς πάντας ἀν-
 θρώπους εἰς κακίαν παρελάσειν. εἰ δ' ἀπίστεις, ἐνθάδε
 τὸν κόρακα, τὸ ἀκάθαρτον καὶ μισότεκνον ζῶον, εἰ καὶ ὁ
 ἑρμηνόδρομος καὶ ἑρμηνόπολις Ἡλίας ἐξέφετο, καὶ ἄλλα δὲ
 πολλὰ ἔφην, ὅτι καὶ χεῖρ σοι δεῖν εἴκετο παρηγοσάμεν,
 καὶ τε μὴ μήκος φεγγεῖον τῇ ὀπισθῇ προδιώαι, καὶ τε μὴ
 δοῦναι λίαν τὰ σὰ ἐχθραγῶδιν κακά. ὥσπερ ποίνην ἐκεί-
 νῳ ἐμεμφάμην, ἔπαυ καὶ σοὶ παραινῶ, ἢ μεταγυῶναι, ἢ
 ὑποστῆναι τὴν σεπτῇ θυσιαστικῇ, ἵνα μὴ τὰς προσέτιναι
 αὐτῷ προσηρημένους, εἰς τὴν σαυτὴ ἀπάξιαν ἀπελαύνῃς.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Βασίλειος Λιβανίου.

ἸΔέ σοι καὶ ἕτερος ἦκει Καππαδόκης. ἡδὲ ἐμὸς καὶ αὐτός.
 πάντας δὲ ἡμῖν εἰσποιεῖ τὸ χῆμα τὸ το, ἐν ᾧ καὶ ἐσμὲν,
 ὡς τε κατὰ γὰρ τὸ το, ἀδελφὸς αὐτῷ τῷ προλαβόντες, καὶ τῷ αὐ-
 τῷ ἀπεδοῖς ἀξίος, ἐμοὶ τε τῷ πατρὶ καὶ σοὶ τῷ διδασκάλῳ,
 εἰπερ τι πλέον ἔχειν δυνατὸν τὸ παρ' ἡμῶν ἐρχομένους, τὸ το
 δὲ λέγω, ὅτι ὡς καὶ αὐτῷ τῷ σῆς λογισμῶς πλέον τί τις πα-
 λαιοῖς

λαοῖς τῷ ἑταίρων χαρίζομένης, ἀλλ' ὡς ἀφ' ὧν πᾶσι τῇ
ἀφελείᾳ σου προκειμένης. ἀρκούν δ' αὖ εἴη τῷ νεανίσκῳ πο-
τὴς ἐκ τῷ χρόνῳ πείρας, ἐν τοῖς οἰκείοις πετάχθαι· ὃν δὲ πο-
τέμψω ἡμῖν ἄξιον τῶν τε ἡμετέρων δ' ἔχων καὶ τῆς σαι-
δόξης, ὡς ἔχεις ἐν τοῖς λόγοις· ἐπαγγίται δὲ καὶ ἡλικιώτῳ
τῷ ἰσχυρῷ ἔχοντι ὡς τῶν λόγων σπουδῇ, ἀπαρτίδω
αὐτὸν, καὶ ἡμῖν οἰκείον· ὃν ἔδωκ' ἐλαττωρ ἔξενε πει-
ρῇ, καὶ πλείστον τῷ ἄλλων τοῖς χρήματιν ἐπολείπειν.

Λιβαΐος Βασιλείῳ.

Οἶδα ὅτι τὸ πολλὰς γράφεις· τὸ, ἰδὲ σοὶ καὶ ἐπὶ
ρος ἦκει Καππαδόκης· πολλὰς γὰρ οἶμαι πέμψεις
καὶ μὴ καὶ πανταχῶς τοῖς κατ' ἐμὴν χάριτος ἐγκωμίοις
τότῳ αὐτῷ καὶ πατέρας κινῶν καὶ παιδας· ἀλλ' ὅτε ἐγὼ
το περὶ τῷ ἐπιστολῷ σε τῷ καλῷ, καὶ καλὸν σιωπῇ
σαι· παρακάθηντό μοι τῷ ἐν ἀρχῇ γενημηῶν ἄλλοι
καὶ ὀλέγοι, καὶ ὁ πάντα ἄριστος Ἀλύπιος Γερουκλῆς αἰ-
ψὸς ἐκέλευε· ὡς ἐν ἔδοσαν οἱ φίλοιτες τῷ ἐπιστολῷ
σιγῇ καὶ πάσης ἐλθῶν, νευκήματα, ἐφύμ, μειδιών
αἶμα καὶ χαίρων· καὶ τίνα σὺ νευκήσαι εἰκὼ ἤροντο; καὶ
πῶς καὶ ἀλγεῖς νευκήματος; ἐν κάλει μὴ ἐφύμ ἐπι-
λῶν νευκήματι, Βασιλείος δὲ κεράτῃ· φίλος δὲ
αὐτῷ, καὶ καὶ τὸ οὐφραίνομαι· ταῦτα εἰπόντος ἐμὴ, παρ-
αὐτῷ μαθεῖν ἡβελήθησας τῷ γραμμάτων τῷ εἰκὼ
καὶ ἀεγίνωσκε μὴ ὁ Ἀλύπιος· ἦσαν δὲ οἱ παρόντες·
ἦμος δὲ ὡς ἐχθρὴ μηδὲν με ἐφύδα· καὶ τὰ γράμματα
ἔχων ὁ ἀγαγὼς ὅρκει, δείξων οἶμαι καὶ ἄλλους· καὶ
μόλις ἀπέδωκε· γράφει τοῖσι τοῖσι ἀπλήστια καὶ εἰκα-
πὲρ γὰρ ὅσον ἐμὴ νικᾷ· καλῶς δὲ καὶ κενὸν εἰκάσεις, ὡς
καὶ χρήμασι μέρεται τὰ παρ' ἡμῶν· ἀλλ' ἀρκεῖ τὰ μὴ
δυναμὸν δεῖναι, τὸ βελήθῃν λαβεῖν· καὶ γὰρ αὐ-
θωμάτινα ἐν πενίᾳ λόγων ἐρῶνται, ἀπὸ τῷ πλε-

ἐν τῷ ἑαυτοῦ. καί τι ἐ τοιαῦτον πεπεράμεθα διδασκάλων·
ἀλλ' ἔδεν κωλύει ταύτην εἶναι βελτίονας. μηδὲς ἐν πύ-
λῃ δ' αὖτο δ' αὖτο βαδίζειν, εἰς ἐν ἐκεῖνο κέκπτται μόνον,
τὸ ὁπίσθαι ποιεῖν.

Βασίλειος Λιβανίου.

ΤΙ ἔκ αὖ εἶποι σοφιστῆς αἰὲρ καὶ σοφιστῆς τοιαύτος; ὅτι
ἴδιον εἶναι τῆς τέχνης ὁμολογῆται, καὶ τὰ μεγάλα
μικρὰ ποιεῖν ὅποτε βέλτεται, καὶ τοῖς μικροῖς περιτιθεῖται
μέγας. ὅποιον δὴ σὺ καὶ ὥσθ' ἡμᾶς ἐπεδείξω. τίς
γάρ ὅπως οὐκ ἐκείνῳ τίς ῥυπαῶσαν, ὡς αὖ ὑμεῖς οἱ πε-
ρὶ τὰς λόγους ἔχοντες εἴποτε, ἔδεν ἔσαν τῆς ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῆς ἀνεκτοτέρας, ποσῶν ἥρας τῇ λόγῳ, ὡς
ἐπιτελεῖν δὴδον αὐτῆς, καὶ ἡμῖν τῇ ὁρωτέῳ τῇ γράφειν
ἔδωκεν. ὅμοιον ποιεῖν ταῖς τῇ πατέρων παιδείαις,
ὅταν ταῖς παρ' αὐτῇ νίκαις ὁρωτέῳ τοῖς παισὶν
ἐκτελεῖται, ὡς αὐτῆς τι ζημιῶντες, καὶ τῇ παιδῶν ἔδω-
κοντες τὸ φιλότιμον. τῇ ὅτι δὲ καὶ ἀμύθητον ὅτι αὐτῇ
ἔδωκεν ὁ λόγος ἐν τῇ ὁρῶν ἡμᾶς παιδείᾳ, οἷον Πο-
λυδάμαντος τινος ἢ Μίλωνος, παγκρατίῃ ἢ πάλης ἀγωνίας
παρατηρῶν τίς ὁρῶν ἡμᾶς αὐτὸν. πολλὰ γάρ ὥσθ' ἐκτελε-
ται, ἔδεν εὖρον ὁρῶν ὑποδείγμα· ὡς τε τὰς τὰς ὑποβα-
λας τῇ λόγων ἐπιζητῶντας, ἐνταῦθα σὲ μάλλον ἀγαθὰ τῆς
δυνάμεως, ὡς δυνάμει ταῖς παιδείαις ὁρῶν ἡμᾶς κατα-
βῆναι, ἢ εἰ τὸν βάρβαρον ἡγῆς ὑπὲρ τὸν Ἀἴω πλείοντα. ἀλλ'
ἡμεῖς μὲν ὡς αὐτῶν, Μωσὶ καὶ Ἡλίου καὶ τοῖς ἔτι μακα-
ρίοις ἀνδράσι συνέσμεν, ἐκ τῆς βαρβαρίας φωνῆς ἐκλεγομενοῖς
ἡμῖν τὰ ἑαυτῶν, καὶ τὰ παρ' ἐκείνων φεγγόμεθα, τὰν μὲν ἀ-
ληθεῖν, λέξιν δὲ ἀμαθῆν, ὡς αὐτὰ ταῦτα δηλοῖ. εἰ γάρ τι
καὶ ἡμῶν παρ' ὑμῶν διδασκόμεντες, ὑπὸ τῷ χρόνῳ ἐπελαθόμε-
θα. αὐτῆς δὲ ὁρῶν ἡμῖν, ἄλλας ὑποδείσεις ὁρῶν ὡς
πολλοὶ· αὐτῆς καὶ σὲ δείξουσι, καὶ ἡμᾶς ἐκ ἐλπίδουσι. τὸν ὅτι

Ἀποστολὴν πᾶσι τοῖς πεπονημένοις ὡς ἑμαυτοὶ ἦσαν· εἰ δὲ ἐμαυτοὶ
ᾔδει πᾶσι, τὸ παρὸς ᾔδει τὸ παιδίον, πρὸς ἕκαστον πρῶτον
ἐκείνους· διὰ τὸ λεγόμενον ἀδελφοί σοφώτεροι καὶ σοφιστῆς.

Λιβυῖος Βασιλεὺς.

Εἴπαυ πολὺ χρόνον ἐσχόπεις, πῶς αὐτὰ ἄριστα
εἴποις τοῖς θεοῖς τῶν πάντων χαυμμάτων ἡμετέροις χαυμ
μασιν, ἔκ αὐτῶν ἀμείνων τὸ ποιεῖν ἐδόκει, ἢ τοιαῦτα χαυ
μων, ὅποια νῦν ἐχέμεν· καλεῖς μὲν γάρ με σοφιστὴν.
δὲ ταῦτα εἶναι φησὶ, τὸ διδάσκειν τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν
καὶ τὰ μεγάλα μικρὰ· καὶ δὴ τὴν ἐμὴν ἐπιστολὴν βεβαιώ
σαι φησὶ δείξαι τὴν σὴν καλὴν καὶ ἔσσαν, καλὴν· εἶναι
ἐδὲ ἢς νῦν ἐπιμέλει βελτίω· ὅπως τε ἐδὲ μίαν εἶναι το
ρὰ σοὶ λόγων δύναμιν, τῶν μὲν νῦν ὄντων ἐν χειρὶ
βλίων τὰ ποιοῦντων, ὧν δὲ εἶχες πρότερον λόγων ἐξ
ῥηκτόν· καὶ ταῦτα πείθειν ἐπιχειρῶν, ἔγωγε καλὴν καὶ
τὴν, καὶ λέγεις κακῶς, εἰργάζεσθαι τὴν ἐπιστολὴν, ὡς
παρόντες ἡμῖν ἔκ εἶχον μὴ πηδᾶν ἀναγνωσκόμενους.
δαύμασα ἦν ὅτι ταύτην τὴν πρότερον καθελεῖν ἐπιχει
ρας, τῇ φαῖναι ταύτην τὴν πρότερον εἰκασίαν, ταύτην
πρότερον ἐκδόσκησας. καὶ δὲ ἄρα τὸν τὸν βολόμενον
χειρότερα ποιεῖσαι ταύτην ἐπὶ ἁβδολῇ τῆς πρότερας· ἀλλὰ
καὶ οἶμαι σὸν, ἀδικῆσαι τὴν ἀλήθειαν· ἡδίκητο δ' αὖ
χεῖροτος ἐξεπίπλητος φαυλότερα καὶ ἔχραμνος τοῖς ἑσσι.
αὐτὸ τοῖς αὐτοῖς εἶναι τὸ μῆτε φέγειν ἢ δίκαιον ἐπαινεῖν, ἢ
μή σε τὸ πρᾶγμα φέρον εἰς σοφιστὰς ἐμβάλην, πειρώμενος
παπεινὰ τὰ μεγάλα ποιεῖν· βιβλίων μὲν ἔν ὧν φησὶ εἶναι χα
ρω μὲν τὴν λέξιν, ἀμείνων δὲ τὴν διάνοιαν, ἔχει, καὶ
θεῖς καλῶς· τῶν δὲ ἡμετέρων μὲν αἰεὶ, πάντων δὲ πρότερον
αἰετίζου μενέσσι τε, καὶ μενέσσι ἑως αὐτῶν ἢς· καὶ ἐδὲς μήποτε
αὐταῖς ἐκτέμω χρόνος, ἐδ' αὖ ἡκιστα ἄρδεις.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

λει φανῶμαι, ἢ μόνον Λιβυαῖον ἀγωνιζόμενον, καὶ πᾶσαν
 ἡλικίαν ἀκροαμήνῃ. καὶ ὅς ἡξίει τις ἐξω τῶν ἀγώνων γε-
 νέσθαι, καὶ ἀξιώματος ὄγκῳ σωθῆναι, καὶ στρατιωτικοῖς κα-
 ταλόγοις ἐμωρέσθαι, καὶ βασιλεύσας τέχνας χολάζων. ἡδὲ
 καὶ γυναῖκες παρεῖναι κατηπείγοντο τοῖς ἀγῶσι. τίς
 δὲ ὁ ἀγών; τίς δὲ ὁ λόγος ὁ τῷ παύδημον συναγείρας
 παύηναι; καὶ δὴ μοι ἡγγέλαν, δυσκόλῃ ἔσοποι ἀνδρὶ
 τὸν λόγον ἐσσήσαδαι· ὃν ἐπεὶ θαυμαστότατα μὴ κατόκει
 μοι πέμψαι. ἵνα καὶ γὰρ τῶν λόγων ἐπαινήτης εἴλω τῶν
 σῶν. ὁ δὲ Λιβυαῖον ἐπαινῶν, καὶ τῶν ἔργων ἐκτός, τίς
 αὐτὸν φέρεται τῷ ὑπόθεσιν ἐπαινῶν δύρομνος;

Λιβυαῖος Βασιλείῳ.

ΙΔὲ πέπομφα τὸν λόγον ἰδράτι ὤμῳ ῥέομνος. πῶς
 γὰρ ἐν ἐμῶν, ἀνδρὶ τοιούτῳ πέμπων τὸν λόγον
 εἰς ἱκανὸς ἔστι τῷ Πλάτωνος σοφίᾳ, καὶ Δημοκρίτους δι-
 εόπτα δεῖξαι θρυλλεμένης μάτῃ; τὸ δὲ ἐμὸν τοιούτον
 εἶον κῶνυ· ἐλέφαντι παραβαλλόμενος. ὅθεν πέφρικα
 ἔμεναι τῷ ἡμέρῃ λογίζομνος, κατ' ἡμὴν σκέψῃ τὰς λυ-
 γὰς. μικρὰ δὲ καὶ τῶν φρονῶν ἐκπέπτωκα.

Βασιλείος Λιβυαῖω.

ΑΝέγνω τὸν λόγον σοφώτατε καὶ ὑπερβαύμακα.
 μᾶσαι καὶ λόγοι καὶ Αἰθῶναι, οἷα τοῖς ἐρασταῖς δι-
 ρεῖσθαι. οἷος νομίζονται τὰς καρπὰς, οἷα βραχυῶ τινα χρό-
 νον ὑμῖν συγγιγνόμενοι. ὡς πηγῆς πολυχρόνου, οἷος
 εἰδείξει τὰς ἀρρομήδας. αὐτὸν γὰρ ἐδόκει ὄρα· ἐν τῷ λό-
 γῳ τὸν ἀλλῶ συνόντα γυναῖκα. ἐμπνεῖν γὰρ λόγον ὅτι
 χθονὸς Λιβυαῖος ἔγραψεν, ὅς μόνος τοῖς λόγοις ψυχρὸν
 ἐχάρισται.

Λιβυαῖος Βασιλείῳ.

ΝΥ· ἵγνω εἶναι ὃ λέγομαι. Βασιλεῖα γὰρ με ἐπαινεῖ
 σαιος, καὶ πάντων ἔχω τὰ νικητήρια. καὶ τῷ ἡγε-
 δόξα-

διξαμύω τὴν σὺν, ἔπειτα βαδίζειν μὴ σοβαρὰ τῇ βαδίσ-
ματος οἰάτις ἀλαζών πρὸς πάντας θεωρουμένων. ἔπειτα καὶ
σοὶ καὶ μέθης λόγος πεπόνηται, βαλόμεθα πάλιν θεω-
ρεῖν. ἀλλὰ κομψὸν μῦθον λέγειν ἐκ ἐθέλω. ὁ δὲ λόγος
οὐδαίς, διδάξει με τὴν τῇ λόγῳ τέχνῳ.

Βασίλειος Λιβανίου.

Δ Εχομύοις μὲν ἡμῖν ἃ γράφεις χαρὰ. ἀπαιτημύοις
δὲ πρὸς ἃ γράφεις ἀντεπιστέλλειν, ἀγών· τί γὰρ
ὡς εἰπομὲν πρὸς ἑπὶ ἀττικίζουσαν γλῶτταν; πλὴν ὅτι
ἐλπίων εἰμὶ μαθητὴς, ὁμολογῶ καὶ φιλῶ.

Ὀλυμπίω.

Ε Τραφεῖς ἡμῖν πρότερον μὲν ὀλίγα. νῦν δὲ ἐδὲ ὀλί-
γα. καὶ ὅμοιος ἡ βραχυλογία προεῖσα τῷ χρόνῳ,
κατελής γίνεσθαι ἀφανία, ἐπαέλθει ποῖναι ὅτι τὸ ἔθος,
ὡς ἐκ ἐτι σοι μεμψόμεθα λακωνίζοντι πρὸς ἡμᾶς δεῖ
γραμμάτων. ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ γράμματα σύμβολα ὄντα
πρὸς μεγάλης σε δεξιότητος, πολλὰ ἀξία ποιητόμεθα. μό-
νον ὅπως ἔλα ἡμῖν.

Τῷ αὐτῷ.

Ω Ὅσπερ καὶ ἄλλων ὁρίμων ἕκαστον ἐν τῇ οἰκείᾳ ὥρᾳ
ἀπαντᾷ, ἐν ἧρ μὲν τὰ ἀνθι, ἐν θέρει δὲ οἱ ἑα-
ρινοί, τῷ δὲ μετοπώρῳ τὸ μῦλον, ἔπειτα χειμῶνος καρπὸς
οἶσιν οἱ λόγοι.

Ἀντίγραφος.

Ο Ὅτι σὲ φιλῶ, οἷς ὅπως ἔλα μάθε. ὅτι με μισεῖς, οἷς
σιωπᾶς ἔγνων. γράφε δὲ καὶ τῷ λοιπῷ, καλὰ μὲν καὶ
μέλανι καὶ βραχεῖ χάρτῃ φιλοῦντας φιλῶν.

Ἀλλ' ἀντίγραφος.

Εἴν γνῶσιμα τὰ ζῆν ὁ λόγος. πῶς δὲ σὺ ὑπὲρ γινῆσαι τοιμδεῖς, μηδέποτε φθελγῶντος; ἀλλ' ἀπὸ τῶν σιωπῶν, γράφας ἡμῖν καὶ ἐμφανίσας σαυτὸν ὅτι περ ζῆς.

Βασιλεῖς πρὸς Μοναχὸν ἐκπεσόντα.

Χαίρειν μὲν ἔ λέγομεν, ὅτι ἐκ ἑστὶ χαίρειν ἐν τοῖς ἀσβέσιν. ἔτι ᾧ ἀπιστία με φερέχει, καὶ ἐκ ἐπέρχει με εἰς τὴν καρδίαν τὸ πηλικέστον ἀτόπημα, καὶ τὸ ἐπιχειρῶν τὸ μέγα, ὃ ἐφραξας, εἶγε καὶ τὸ φαινόμενον ἡδὴ πᾶσιν ἐπὶ ἔχει. θαυμάζω ᾧ πῶς ἡ πσαύτη σοφία κατεπόδη, καὶ ἡ πσαύτη ἀκρίβεια διελύθη, πόθεν ἡ πσαύτη τύφλω φελεχύθη, πῶς μηδὲν τὸ σωώλον ἐνοήσας, τοιαύτην πσαύτην ἀπώλειαν ψυχῶν εἰργάσω. Εἰ ᾧ ἀληθὲς τῶν φθελδεσθῶν καὶ τῶν σαυτὲ ψυχῶν τῷ βυθῷ, καὶ παύων ἀκρόντων τῶν ἀσέβειαν πύττω τὸν τόπον παρέλυσας, τὴν πίσιν ἡδέστας, τὰ ἀγῶνος τὰ καλὰ ἡσόχησας. Διὸ ἀλλ' ἐπὶ σοὶ. ποῖος ᾧ ἱερδὲς ἀκέρων ἐπὶ σοὶ ἔθρῶνῃ; ποῖος ἐκκλησιαστικός ἔ κόπτεται; ποῖος λαϊκός ἔ σκυθρωπάει; ποῖος ἀσκητής ἔ περθεῖ; Τάχα καὶ ὁ Ἡ' λῖος ἐσκότασεν ἐπὶ τῷ σῶ πτόματι, καὶ αἱ δυνάμεις τῶ Οὐρανῷ ἐσαλδύσαν ἐπὶ τῇ σῇ ἀπωλείᾳ. ἐδάκρυσαν καὶ οἱ ἀνείδητοι λίθον ἐπὶ τῇ σῇ μαρία. Ἐκλαυσαν δὲ καὶ ἐχθροὶ ἡδὴ τῶν ὑπὲρ βολῶν τῆς ἀνομίας σε. Ὡ πολλῆς πωρώσεως, ὡ δεινῆς ἀμύτης. Οὐ θεὸν ἐφοβήθης ἔκ ἀνθρώπων ἡδέδης ἔ φηλῶς ἐνεβῆπης. ἀλλ' ὁμῶς πᾶντα ἐναυάγησας, ὁμῶς πᾶντα ἐσυλήθης. διὸ πάλιν ἀλγῶν ἐπὶ σοὶ ἄθλιε. Ὁ τῆς βασιλείας πᾶσι τὸν τόπον ἀπαγγέλλων, τῆς βασιλείας ἐξέτισες. ὁ τῆς διδασκαλίας τὸν φόβον πᾶσιν ἐμποῶν, ἔχει

ἔχει φόβον Θεῷ ἀπέναντι τῷ ὀφθαλμῶν σε. ὁ ἀγνισμὸς
 κρύπτων, ἐναγής εὐείσκη. ὁ ἐπὶ ἀκτμοσυνῇ σεμνωόμε-
 νος, συλοχρηματῷ ἐφουρίσκη. ὁ τὴν τῷ Θεῷ κόλασιν ἐπι-
 λεινύμενος διὰ τῆς ὑψηλότητος, αὐτὸς κόλασιν σεαυτοῦ ποιεῖ
 ἐξέπιας. Πῶς σε θρηνήσω; πῶς ἀλγήσω ἐπὶ σοί; πῶς
 ἐξέπιας ὁ Εἰσφόρος ὁ κρῶν ἀνατέλλων, καὶ συμπερίβη
 ἐπὶ τῆς γῆς; παντὸς ἀέοντος ἠχήσει τὰ ἀμφοτέρω ὄτα; πῶς
 ἡ ναζωραῖος ὁ ἐκλάμπων ὑπὲρ χρυσίον, ἐσκότασεν ὑπὲρ ἄσ-
 θεολον. Τὶς Σιών ὁ τίμιος, πῶς ἐλθέτω σκευὸς ἄχρηστον.
 Οὐ ἡ μνήμη τῷ Θεῷ γραφῶν ὑπὸ πάντων ἐλαλεῖτο, σῆ-
 μαρον ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῷ μετ' ἡμέρας. ὁ δὲ
 ἐξέπιας, ὁξέως ἀπώλετο. ὁ πολλύνους, πολὺπλοκον ἁμαρ-
 τῶν εἰργάσατο. οἱ ἧν ὠφελιμητοὶ ὑπὸ τῆς σῆς διδασ-
 καλίας, ἐβλάβησαν ὑπὸ τῆς σῆς ἀπωλείας. οἱ τὰς ἀ-
 νίας ὡδρατιδέες ἐπὶ τῇ σῇ ὁμιλίᾳ, ἐφραξαν τὰ ὄτα ἐπὶ
 τῇ σῇ ἀπωλείᾳ. Ἐγὼ δὲ θρηνῶν, καὶ σκυθρωπάζων, καὶ
 παρειμνός παντοῦ, καὶ αποδοὺν ὥσεί ἄρτον ἐδίδων, καὶ σάκ-
 κον ἐπὶ τῇ πληγῇ μου ἐπιρρίψας, τοιαῦτά σοι ἐγκώμια δι-
 κέρχομαι. μάλλον δὲ ὀπιταφίως λόγους συμπάσων, ἀφ' ὧν
 ἡλπιος, καὶ ἀθεράπυτος ἔσταλῶ, ὅτι ὡδρακλήσις κέκρυ-
 πται ὑπὸ τῷ ὀφθαλμῶν μου, καὶ ἐκ ἐστὶ μάλαγμα ὀπιθεῖ-
 ναι, ὅτε ἐλαϊόν, ὅτε καταδέσμευς. ἐστὶ ἧν ἡ πληγὴ μου ὁ-
 λωρὰ. πόθεν ἰαθήσομαι; Εἴ τις ἐν ἐτὶ ἐλπίς ὑπολεί-
 πεται σοι σωτηρίας, εἴ τις βραχεῖα μνήμη τοῦ Θεοῦ,
 εἴ τις πόθος τῷ μελλόντων ἀγαθῶν, εἴ τις φόβος τῷ περὶ
 σαυρισμῶν κολάσεων τοῖς ἀμετανοήτοις, ἀνάνηψον τα-
 χέως, ἔπαρον τὰς ὀφθαλμούς σε εἰς τὸν ὕψιστον· ἐλθέ εἰς
 συναίδησιν· παῦσαι ὑπὸ τῆς πορνείας σε· ὑπόσεισαι τὴν
 σκελὴν σου ἐπὶ τὸν ὕψιστον. ἐπανάστα τῷ καταβαλόντι σε·
 ἔχουσιν ἐκ γῆς ἐπανασταῖν. μνήσθητι τῷ ἀγαθῷ ποιμνίῳ,
 ὅτι καταδιώκων ἐξελεῖταί σε· ὑποπλήρητον ὑπὸ τῷ Θεῷ.

ματίσαντός σε. μνήσκει τὰς οἰκτιρμας τῷ Θεῷ, ὅτι θεο-
πόιει ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ. μὴ ἀπελπίσης τὴν σωτηρίαν. καὶ
λαβε τὴν μνήμην τοῦ γεγραμμένου, ὅτι ὁ πίπτων ἀν-
σταται, καὶ ὁ ἀποσρέφων ἐπιστρέφει. ὁ πεπληγὺς θεραπεύ-
ται, ὁ θηριόλωτος ἐξελγίνεται, ὁ ἐξομολογούμενος ἐκ-
ποβάλλεται. Οὐ θέλει ἥδ' ὁ Κύριος τὸν θάνατον τῷ αἵματι
πολλῷ, ὡς τὸ ἐπιστρέφαι καὶ ζῆν αὐτόν. μὴ εἰς βλάβος καὶ
ἐμπέσω. καταφρονήσης. Καίρος ἀνοχῆς ὅστις, καίρος μακα-
ρυμίας, καίρος ἰασίως, καίρος διορθώσεως. ἐλπίδιστε
ἐξεγείρε. ἡμαρτες; ἡσύχασον. μὴ γῆς ἐν ὁδῷ ἀμαρ-
τῶν; ἀλλ' ἀποπύδησον. ὅταν ἥδ' ἐπιστραφεὶς ἐκείνης,
σωθήσῃ. ἔστι ἥδ' ἐκ πόρων ὑγεία, καὶ ἐξ ἰδρώτων σω-
εῖα. Ὅρα ἐν μήποτε συνδύκας βελομένου τιμῶν φυλά-
τειν, ἀδελφῆς τὰς πρὸς Θεὸν συνδύκας, ἃς ὁμολο-
γῶντας ἐπὶ πολλῶν μαρτύρων; μὴ ἐν ἁλίαν λογισμῶν
θρῶπιτες ὀκνήσης ἐλθεῖν πρὸς με. Ἐγὼ ἥδ' ἀναλαβὼν
τὸν νεκρὸν με θρῶψω. ἐγὼ θεραπεύσω. ἐγὼ πικρὰ
κλαύσομαι ἐπὶ τὸ σπύτεμμα τῆς θυγατρὸς τῆς χάριτος
πάντες σε δέξονται, πάντες σοι συμπονήσασιν. μὴ ἀ-
ποθῆς. μνήσκει τῶν ἡμερῶν ἀρχαίων. ἔστι σωτηρία, ἔστι ὁ
θάνατος. θάρσει, μὴ ἀπελπίσης. ἐκ ἔστι νόμος, κατὰ
κᾶζον τὸν χωρὶς οἰκτιρμῶν θάνατον, ἀλλὰ χάρις ὑπὲρ
τιμιμῆς τὴν κόλασιν, ἐκδεχομένη τὴν διορθώσιν. ἐπὶ
ἐκλείδωσαν αἱ θύραι. ἀκούει ὁ κυριεύς. καὶ κυριεύει
μαρτία. ἀπαλάλαισον πάλιν, μὴ κατοκνήσης. καὶ σὺ
τὸν οἰκτείρησον, καὶ πάντας ἡμᾶς.

ΕΚ ΤΩΝ ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ.

Ζελίππω.

ΓΩ, μὴ ἴδῃ σε ἔτι τὴν νεότητά σου γινώσκω, σοὶ δὲ
ἔτι τὸ γῆρας, καὶ περ ἀσύγνωστα πιποινκῶσιν.
μὴ τοι, μὴ παύσῃσι τῆς αὐθαδείας, ἔτι ἐκείνου ἢ νεό-
της, ἔτι σὲ τὸ γῆρας ἐξαίρήσεται. δὲ αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ
ἄλλον κολεοθήσει, εἰ ἂν νῦν συγγνώμης ἀξιοῖται.

Σαμέα.

Εἰδὼς σε τὴν χρηστότητα τὴν ἦν καὶ τὴν ὁπαρφυῶν πορ-
αῖαν, καὶ ὅτι τὰς ἡδὺ πλησίον ἀ-
τυχίας ἡμέρας καὶ συμπαθῶς ἰδίας ἀλγυδίας, καὶ συμφορὰς
ἡδὺ, γέγραφα σοι συλλύτως, ὅτι καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν ναυμα-
σίαν καὶ τὴν πλοῦν, καὶ τὸ τέλος ταῖς τὴν ἰππικὴν ἀγῶνι
ἐκίχηκα μὲν, ἵνα ἀκέρως ὡς πορσίκει καλῶ κἀγαθῶ, εἰ-
ς ἀδελφείππος, λαμβάνων πλοῦν τῆς σεαυτοῦ φύσεως τὰς
ἐξίας καὶ πορσίππος πορσῶν κακοῦθι βαρύνων.

Κλειοράππω.

ΠΑν μοι δοκεῖ μὴ γέλωτος ἀξίον εἶναι θαυμάσαι, τὸ
σωφρονίζεσθαι τινος ὑπὸ σὲ. τὸν γὰρ ἄλλοις ἐπιτι-
μαῖν ἐπιβαδόμενον, αὐτὸν ἀπηνάχθαι καὶ πᾶσι πονη-
ρίας. σὺ δὲ ταῖς ἡδὺ ὑπὸ σὲ νεοεισεμμένων κακίαις ἐροχὸς
καὶ ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις, ὡς ἀνέπιληπτος εἰς πονη-
ρίαν, ἔτι νεοεισεμμένων.

Λακέρη.

Α Ήχομῶν μὴ σοι βαρίως, ὅπῃ τῇ τῇ παιδὸς τελευτῇ
 πᾶσα συγγνώμη. καὶ γὰρ δὲ σφόδρα συμπαθεῖν, αἰ-
 εῖς τῷ οἰκείῳ τὸ συμβεβηκὸς ἡγάμενος, μεῖζον ἄχθομαι
 καί ποτε εὐρύτερα φύσει πρὸς τὰ τοιαῦτα χρώμενος, ὅτε τὸ μ-
 δεῖν ὄφελος ὁρᾶν μηδὲ τῆς ἀμέλειας ἀνιωρῆς. ὡς αὖτε
 δὲ ἔσω σοι μεγάλη τῆς ἐπ' αὐτῷ συμφορᾶς, πρῶτον μὲν
 ὑπὲρ πατρὸς ἀγωνιζόμενος ἐν πολέμῳ, συλῶ αἰεσίᾳ πέ-
 κον. εἶθ' ὅτι νικῶν, καλίστῃ τέλει ἐπὶ τῆς εἰμαρμένης ἤ-
 ται. τὸ δὲ τελευταῖον, ὅτι μηδὲν ἁμαρτῶν ὡς τὸν βίον
 ὑπεσφράγισε τὴν ἰδίαν ἀριτὴν θανάτῳ. ὁ μὲν γὰρ ἐν
 ζῆν ἀγαθός, ἀδύλον εἰ μεταβαλεῖ πρὸς τὸ χεῖρον. αἰ
 χαί γὰρ ὡς ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον ἐχ' αἰγιῶμαι κρατῶσιν, ὁ
 τελευτῶν ἀκατηγόρητος, ἐν τῇ καλίστῃ τῆς δόξης κα-
 θύεται. νομίσας ἐν ἀξίᾳ παρ' αὐτῷ χάριτας ἀπειληφῶς
 ἡμέρας καὶ ἀνὰ σφῆς, τὸ καλὸν κἀγαθὸν μέλει τέλει αὐ-
 τοῦ γεγονέναι, ταύτῃ αὐτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδος, τὸ πρῶτον
 ὁ παρρηγορήτως τὴν ἐπ' αὐτῷ λύπην ἐνεργεῖν.

Ἡροδίκῃ.

Α Ἄλλῃ μὲν ἡ κακῶς πεπονθότος, μηδὲν ὁμολογῶν
 πρὸς τὸν δεδρακότα ὡς ἀμύνης, ἢ ὡς ἡκιστα πρὸς
 αὐτὸν ὑποπτος, ἀλφῇ. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἀγνῶστῳ ἀνδρὶ ἐργ-
 ῶμαι τὸ, τὸν ἀγνοῶντα χειρώσασθαι. παρρηγορήμενος δ' ἔ-
 σθ', μινύω σοι φυλάττεσθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἐξ ἡμῶν ἀμυν-
 ῖται πρὸ τῆς μὲν παθεῖν, ἢ προσδοκία κολάζῃ σε, μὴ
 τὴν προσδοκίαν, αὐτὸ τὸ παθεῖν.

Ἀμφιτόμῳ.

Ο Τ' διδοῖναι χάριτας οἶμαι δαυρέμενος ἀγαθοῖς ἀνδράσι
 ἄλλὰ πολὺ μάλλον παρ' αὐτῷ λαμβάνειν. ὅτε αὖτις ἀξί-
 ον

ὡς προδιδυκότα με χάριν, ἀλλ' ὡς προσοφείλοντά σοι, ἔχ' ἂν βλπθῶν αἴσε λαβεῖν ἂν ἐπέμψαμεν, χράφα. Εἴρῃσσο.

Μισθωσίς.

Πολύκλειτον ὡς πωθάνομαι, τὸν ἰατρὸν ὑμῶν μέμφεσθαι ὡς προδότην Ἀκραγαστίων γεγονότα, ὅτι μὲν ἀμύνοντα λαβὼν, διωάμενος ἀποκτείνει, χαλεπωτάτης ἐξήρτασε τόσῃ. καὶ τὸν ἔπαινον αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης κατηγορίας δικίας ποιεῖσθαι. καὶ τῷ δ' ὁμολογῶντες, ἐκ αἰχμῶνδε. ἐγὼ δ' αὖθις θαυμάζω τῆς τέχνης αὐτῆς τὸν τρόπον μάλλον, ὅτι καὶ ἀνέστηκόντα με πισύθει, ἔχ' ὡς τυράννον ἀνέστηκον, ἀλλ' ἐκ νοσησάντα ποιήσας, ἔσωσε. καὶ ἔχ' ἂν μὴ τὴν ὑμετέραν ἐμφαν, ἐδ' ὅτι ἐν πέποιθε κανόν. ἔχ' δὲ τὴν ἐμὴν ὁχαιρίαν, ὅμοια τοῖς πρώτοις Σικελιωτῶν πεπλήθηκον. οἶδα γὰρ ὅτι ἔχ' ἂν τὴν δόσιν τῶν ὁχαιρίων, πάντες εὐχεσθαι προδότην μάλλον Ἀκραγαστίων, ἢ τυραννοκτόιοι Φαλάδος ἀκασθῶναι.

Ἀντιμάχῳ.

Εἴ μὴ ἔχων ἐκ ὑποδίδως τὸ δάειον, ἐκὼν εἰ ποιεῖς. εἰ δ' ἐκ ἔχων, ἀδικεῖς μὴ, τὸ δὲ ἀκέραιον ὡς τοῖς ἀνθρώποις λογίζομενοις, συγγνώμης ἀξιοῦται. ἡ δὲ συγγνώμη γίνωσκε, ὅτι μέλλοις ἔστιν ὑπολήψεως, ἐπαιτελῆς χρημάτων ὑπόγνωσις.

Ἰππολυτίωνι.

Εἴ πῦρ ἐπὶ σοι πρὸς με ὡς ἀντιμάχῳ κατὰ δὲ ἀξιοῖς. ὅρκον δὲ ἐδύνασοι δίδωμι, τὸ μὴδὲν σε πείσθαι κανόν, ἀλλὰ πίσειν. εἰ δέ με τῇ τῇ λόγων ἀπιστεῖς ὑποχέσει, νυνὶ με ταῖς ἀληθείαις ἀδικεῖς, ἔχ' ὅτε κατηγορήθης. εἰδὼς γὰρ με μὴδὲν πῶποτε ὡς ἀντιμάχῳ πίσειν, ὡς κατεγνωκώς, ὅρκον

ὄργη μετέρχη. καὶ τί ὑφφέρει πρὸς δυσέβειαν, ὄρκον ἢ πίστιν
 συγχέαι; ἀμφοτέρω ᾧ ἡ γνώμη βεβαίω. Εἴρωσο.

Ἀδελμαίω.

Αἴκω σε ὑφφέρειν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὁπότερος ὑμῶν
 ἔστι χείρων, σὲ μὴ ἐκεῖνον λέγοντος, ἐκείνῳ δὲ
 τῷ παλιν σέ. ἐγὼ δ' οἶμαι, μᾶλλον δὲ καλῶς πέπεισ-
 μαι, ᾧ μὴ ἄλλων πάντων ἐκεῖνον εἶναι κακίω. σὲ δ'
 ἔπε ἐκεῖνον, ἔπε ἄλλων ἀνθρώπων εὐδία. Εἴρωσο.

Εἰποιίω.

Τῆς μὴ ᾧ ἄλλω ἔχθρας ὅσοι τί κακὸν με δεδρά-
 κασιν, ὡς ἀδακαλεῖς, καὶ ὀπλοδοίμω. Σκηπ-
 τῶ ὄντας, ἀδαίαντον ὀργῇ ἔχειν, εἰς φασίτινες, καὶ πρὸς
 σήκει· τῆς μὴ τοι Πύθανος εἰς ἐμαυτὸν δυσμησίας, καὶ μὴ
 γον ζῶν, ἀλλ' ἐδ' αὐτὸν ἀποθανόν, ὃ πᾶσι συμβαίνει πρὸς
 πεπελεκασίν, ὀπλοδοίμω. ὃ ᾧ πᾶς μέγιστά με τῷ κα-
 κῶν ἐργασάμενος, ἔπος ἔστιν, ὃ μὴ τῷ ἐμὴν φυγῇ Εὐρύ-
 διασὶ τῇ γυναῖκα βελδομήνῳ ἐμὲ διώκειν, ἀναιτομήνῳ δὲ
 πέπρ γήμασαι, φαρμάκῳ ὑφφείρας.

Δημαράτῳ.

Μὴ θαύμαζε τὸν Ἀλκίον καὶ Δωρημῆας θαύματοι,
 ὡς μὴ πικρίας καὶ τυραννικῆς ὁμότητος πιπτα-
 μῶν. πολλῶν ᾧ ἔτι θαυμασιώτερον, δις καὶ τρεῖς ἀδελφ-
 ἀξιοδοίτας ὑπὸ τυραννίᾳ, τότε κολαδιῶται.

Γέρωτι.

Πολλὰ λέγειν ἔχω καὶ καὶ σὲ, καὶ τῶ ἑλῆς κατ' ἐμὴν
 φλυαρίαν ἐν Διονυσίῳ δημοκρατίας, ἐδὲν ἐρῶ. πρὸς
 εὐσώτερον, πλὴν ὅτι κῶντος ἔλεφας Γυνδὸς ἐκ ἀλεγιζέαι.

Νεο-

Βρῦτος Περγαμῖνοις ,

ΤΑ' χήματα ὑμῶν ἐκόμισαν οἱ πρέσβεις . ὡς μὲν πρὸς
 ὑμῶν ἦν τὰ ἀπὸ ἀπορίας , πλείω . αἷς δὲ πρὸς ὑμῶν ἦν τὰ μετὰ
 χρείαν , ὀλίγα . φυλάττετε ἐν μὴ καὶ διυλύνετε πλέον . καὶ πο-
 ποιεῖτε . καὶ βέλκετε ἑλάττω , καὶ διυλύνετε .

Περγαμῖνοὶ Βρῦτω .

ΕΠὲμφαμί σοι χήματα , εἰ καὶ τῆς σῆς ἑλάττωνα χρείας ,
 ἀλλ' ἐν τῇ ἐαυτοῦ υποχρέσει πλείονα παρηγάμεθα
 μὲν ὅτι , ὡς μικρότερα ἢ βεβλόμεθα ἔχοντες , ἐποιήσαμεν δι'
 ὡς πλέον , ἢ διυλόμεθα ἀναδύσαντες .

Βρῦτος Περγαμῖνοις .

ΔΟλοβέλλας ἔστιν ἡμῖν μὲν πολέμιος , ὑμῖν δὲ φίλος .
 ὃς εἰς ἅπαν καὶ κατ' ἡμῶν ὑπεργεῖδε . τί δὴ περ αὐ-
 τοῖς τοῖς αὐτὰ ἐκείνῳ ἐλομῆμοις , εἰ μὴ ἀλόντας ἴσα πο-
 λεμίοις πάχειν ; ἐδὲ ὅτι μετανοῖαν δοτέον τοῖς ὑπερῖν , ἢ εἰς
 τὸ παντελὲς καμῖν , μετανοῖσι .

Περγαμῖνοὶ Βρῦτῳ .

Τῆς μὲν πάλαι πρὸς Δολοβέλλαν φιλίας , σὺ αἰτίας ,
 ὁφείλεις ἡμῖν ἐπισέλλων . ἀνάγκη ὅτι τὰς ἐκείνῃς πολλαπλασι-
 ὅπταγας , πλεῖν ἢ χεῖν , πρὸς ὃν ὑποκλίνωμεν . τὴν δὲ εἰς
 τὸ μέλλον μετανοῖαν μὴ ἀφαιρῶ , τῇ εἰ καὶ βραδέως , ἀλλ' ἐν
 ὅταν διυλύνται , τὸ ἀγνοήσῃ διορθέων .

Βρῦτος Ρ'οδίοις .

ΖΑνδρίας ὑποστάντας χειρωσάμενοι , ἡβηδὸν ἀπεσφάξαμεν
 τὴν τε πόλιν κατεργήσαμεν . Παταρεῦσι δὲ προσδεδί-
 νοις ἡμῖν , τῇ τε φόρῳ ἀφισιν ἐδώκαμεν , ἐλευθέρως καὶ αὐτο-
 νόμως

τόμους αὐτὸς εἶναι συγχωρήσαντες, εἰς ὀπισθοδρόμω τε ἤν' ὑπὸ
τῷ χρόνῳ καταλειμμένων παρ' αὐτοῖς, προσηκόμηντά τ' ἅπαντα
ἐχαιροσάμεθα. ἡμῖν ἐν βελόλουμοις ὄψεαι ἑαυτῶν, πάρεσιν
ὄραν ὄφει, εἴτε καὶ πολεμίας ἡμᾶς, ὥσπερ Ξανθοιοι, εἴτε
φίλους καὶ ἀνεργέτας, ὃν ἔσπον Παπαρεῖς, αἰρεῖσθαι.

Ρ'όδιοι Βράττω.

ΟΥ'κ εἰ σὺ βαρέως τοῖς ἐλδοθευιάσασι Ξανθίων προση-
νέχθης, ἥδη καὶ ἡμεῖς πῶς ἐπὶ δουλείᾳ δεκαδρόντας μι-
μητούμεθα Παπαρεῖς. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἀπὸ δ' ἐξάμηναι τὴν τύ-
χην, πειρασόμεθα τῆς ἀνθυίας ἔχειν. τάς δὲ μεμψά-
μηναι τῆς γνώμης, ἐξηλώσομεν ἤν' ὑπὸ σὺ λημμάτων, ἐν-
δοξότεραν ἢ ἐξάμηναι τὴν μὴ κινδυνῶν ἐλδοθευίαν, τῆς ἐπὶ
τῷ κερδαίνειν αὐτομολίας.

Βράττω Κώοις.

Ρ'όδος μὲν ἥδη δεδύλωται Κασίῳ, πόλις αὐθαδέστερον
αἰδομένη τῆς οἰκείας ἰχύος μάλλον, ἢ βεβαιότερον.
Λυκία δὲ ἡμῖν ὑπὸ χροῦ πάσα. ἢ μὲν πολέμῳ καμῶσα, ἢ
δὲ, ἐκ τῆς ἀνάγκης ἀφελήμεν τὸ ἀβίαστον. ἐκόντες ἢ εἰ-
λοντο, ἃ μετ' ἐπὶ πολὺ, ἔμελλον μὴ βελόμενοι. καὶ ὑμεῖς ἔν
αἰρεῖσθε. ἢ πολέμῳ βιαδρόντες δόλοι, ἢ ἐκυσίως ἡμᾶς δε-
ξάμενοι, φίλοι γνέσθαι.

Κώοι Βράττω.

ΟΥ'τε ἢ Ρ'οδίων ἄλως οὐκ ἐξέπληξεν αὐτὸ ἡμᾶς, μὴ τὰ σα-
φρονῆντας, εἴτε ἢ Λυκίων δ' ἐπ' ἀξίᾳ μὴ κολακείας ἐπει-
σεν. ἐλπίς ἢ φόβος ἐν φίλοις μὲν ἀξιοπίστα, ἐν δὲ τοῖς
ἀλλοτελευμένοις ἀκαταφρόνητα. ἀλλ' ἡμεῖς ἀνῶδρον σοι προ-
χωρῶντες, κατ' ἐν ἀχρόμεθα, εἴγε δόξαιμιν, ἢ ἀ-
πειλῆς, ἢ ὑποχρέσεως γεγονέναι κτήμα, ἔχει αὐτὸ ἡμᾶς

ὑπόδειγμα φιλίας πρὸς ἄλλους μάλλον, ἢ ἑτέρων ἐφ' ἡμᾶς
προσδεῖ.

Βρῆτος Παταρεῦσιν.

Δ Αμάσιππον Ρ'οδίαν ναύαρχον, μὴ τὴν Ρ'οδίαν ἄλλω-
σι φυγόντα μὴ δεῖν καταφράκτων, ἐπυθόμην παρ'
Ερμόδωρος τῷ Σαμίῃ ἐμπόρῃ, πεφικνῆσαι ἐν τῇ μεγίστῃ ὁμι-
λίᾳ ἡμῶν. καταχθίνου μὴ εἶναι αὐτὸν ἐκείσε, εἰδὼν ἁμάρ-
τημα ὑμέτερον ἡγῆμαι εἶναι. καταχθόντα δὲ εἰ περαιτέρω
ποι τῆς ὑμῶν ἀποδράναι εἰσέετε, καὶ ἀδικίας, καὶ ἀναστροφῆς
ὑμῶν καταγνώσομαι.

Παταρεῖς Βρέπρ.

ΕΓ' ὅσῃτον ἡμῖν Ερμόδωρος, ἢ σοὶ περὶ τῷ ναύαρχῃ
προσήγγειλον, ἐκ αὐτῶς περ εἰσπλάσας ἔλαθε. Δα-
μάσιππος, ἔγω δὲ καὶ ἀπαίρων διέφυγον, ἀλλὰ μέρος αὐτῆς
Ρ'οδίαν ἀλώσεως ἐχρῆτο. νυνὶ δὲ σύγγνωθι τῇ τέλει τῆς
ἀγνοίας, ἧς ὑποτίμησιν καὶ τὴν ἀρχὴν δέδωκας. ἔπερ ἡ
ἀδικίας ἔργον τὸ λαθόντα καταδέξασθαι, ἔπερ ἀδουλείας, τὸ
ἐκδιδράσκοντα ἀγνοῆσαι.

Βρῆτος Καυνοῖς.

ΕΥνοεῖν μὴ ὑμῖν περισβολόμηντοι προσποιεῖσθε. τὰ δὲ
ἔργα, εἰς εἰδὼν ὧν ἐχρῆν ἐσπεδακόντες ἐλέγχει. ὁρᾷ-
τε εἶναι, μὴ καὶ ἡμεῖς τῇ ὁμῇ ἡδ' ἔργων πειθεσύντες δυσμηνεῖς
μάλλον, ἢ τὴν ἐκ τῆς λόγων ἡδονὴν θυρώμενοι, ὥς ἐχθροὶς
ὑμῖν προσσυνεχθῶμεν.

Καυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ΟΥδὲν θαυμάσιον, εἰ περισβολόντες ὑπὲρ δυνάεως ἐν ταῖς
ὑπεργίαις, καταδέξασθαι τῆς χάριτος ἐλεγγόμεθα.

ἐκείνο μὴ ὅν ἐσπεδακόπων ἔργον, πῶς δὲ ἀδυνάτων· διὸ
 καὶ τὴν ἐκ τῆς ποροθυμίας ἔχοντα μακρόν, ἢ τὸ ἐν τοῖς
 ἔργοις ὑποθεῖς σκοπεῖν, φίλος νομίζειν, τὸς, καὶ ἂ μὴ
 δυναμένα σπευδάζοντας.

Βρῆτος Λυκίοις.

Οὕτως παρ' ὑμῖν ἔστι μηχανικὰ ὄργανα τειχομαχίας, ἢ
 ναυμαχίας, ἐπὶ Καύνε διαπέμφατε Κασίω τῷ σο-
 φίστῳ, καὶ μετὰ πορθεῖν Ρόδον, ὅστις ἡμερῶν τεύχοντα,
 ἀφ' ἧς αὖ ἡμέρας τὴν ἐπιστολὴν ταύτην δέξῃς, ἵνα μὴ τοῖς
 κατ' ἐκείνων ἡμῖν παρεσκευασμένοις, ἀναγκασθῶμεν χρῆσθαι
 κατ' ὑμῶν.

Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

Οὕτως ἐπιπαγῆς ἀποκρίσις μία, τὸ ῥαδίως ὑπεργῆσαι.
 διὸ πειρασόμεθα φθάσαι τοῖς ἔργοις, τὴν ἀπὸ σο-
 φιστίας. ἐπεὶ καὶ σὺ ταῖς ἀπειλαῖς τὴν παρ' ἡμῶν ὑπο-
 χρίσιν ἐφάσας, εἴη μὴ τοῖς ὄργανοις μὴ ἀχρηστὰ φαίνονται
 καὶ παλαιότητα, ὡς καὶ τὰ Ροδίωνδ' ἔχουσιν ἐπ' ἄλλας ἀχρηστὰ.

Λυκίοις Βρῆτος.

Ανδριοὶ τὴν ἐμὴν ἀπεργασίαν ὑπερδόντες, τάφοι τῆς
 ἰδίας ἀπονοίας ἐχρήασιν τὴν πατείδα. Πατερῆς δὲ
 πιστεύσαντες ἑαυτὸς ἐμοί, ἔδωκεν ἑλλείψει διοικεῖν τὰ κατ'
 ἑκάστα τῆς ἐλδοθείας. ἔξον ἔστω καὶ ὑμῖν, ἢ τὴν Πατερῶν
 κρίσιν, ἢ τὴν Ξανθίων τυχὴν ἐλέειν.

Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

Ανδριοὶ μὴ συναχθόμεθα τῆς συμφορᾶς, ὡς πρὸς
 μου ἀδίας ἔχει, τὸ μηδὲ μετανοῆσαι δύνασθαι. Πατε-
 ρῆσι δὲ συμβῆναι, σωφρόνως ἅμα καὶ εὐτυχῶς ἐλπομένοις, ἢ
 ἐμὴν.

ἔμμελ' ἑσμεύουσιν. αὐτοὶ δὲ ἔχ' ἄταις ἡλίθια φρονήματα, ὥς τε παρὸν ἐν φίλοις ἀειθμενέοις δύτυχεϊν, τὴν τῶν δι' ἔχθρου κεκολατμένων ἀτυχίαν ἐλίδαι.

Σμυρναίοις Βρεῖτος.

Τὸ πρόθυμον τῶν ὑπηκόων διωκεῖς μὲν ὄν, βεβαίωτα δόλοϊ πρὸς τὰς ἡγεμόνας, ἐλλείπον δὲ, καὶ τὸν ὅπ' εἰσέως ὑπέργει χρόνον, δι' ἀδυνείαν ἐλέγχεται τὴν ἑαυτῆ μάλλον, ἢ γνώμῳ ὑπεργεῖν. ἀποδάσατε ἂν ἐκπληρῶσαι, ὅσα ὑμῖν ἐπέσειλα πρὸς τὸν πόλεμον. ὥς εἰ νυνὶ κακοὶ φτνεῖσθε, μὴδ' ὡς πρότερον ἐπορείσαθε μαρτυρίαν, ἐτι σόσμενοι, εἴ ᾧ καὶ δοκεῖν ἔξειν τὰ ἴσα, μὴ ὁμοίως ἀεὶ φανεύτας.

Σμυρναῖοι πρὸς ταῦτα.

Εἴ τις ἔργον, τὸ διώσθαι διωκεῖς. καιρὸς δὲ τὸ ἐνίστα μὴ ἄρκειν. τὰς δ' ὑπεργίας, εἰ μόνον αἱ ἀδυνείαι τῶν κελεύουσων, ἀλλὰ καὶ ἡ συνήθεια τῶν ὑπταγῶν ἐλλείπει ποιεῖ. ἡμεῖς δὲ εἰ καὶ πάλαι ἔχ' ἄφοβον ἐλευθεργεῖν, εἴδ' αὖ νυνὶ ἐτολμῶμεν ἀρνεῖσθαι. ἀλλὰ πᾶν πῦναι τὸν, ἢ δοκεῖ συμβέβηκεν. ἐσώδατε μὲν ᾧ ἢ γνώμῃ τότε. ὑποτιμᾶται δὲ νυνὶ ἢ ἀδυνεία. ὥς τε ἀποπόν, εἰ τοῖς ἐλλείμμεσιν αἱ ὑπεργίαι ἔχ' ἀβελήσονται μάλλον, ἢ ταῖς ὑπεργίαις παρηγορηθῆσεται τὸ ἐλλείπον.

Βρεῖτος Μιλησίοις.

Εἴ μὲν ἔστιν ὑμῖν ὅπλα ἐν κοινῷ, μὴ χρώμεσθαι τέτοις ἀμαρτανέτε. μία γὰρ ἰσχὺς ὅπλων, τὸ χρῆσθαι. εἰδὲ καὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἀμελεῖτε, μεμφθέντες αὐ εἰ καὶ ἔχοντες μὴ ἐχῆσθε, πόσῳ μέμπότεροι μὴδὲ ἔχοντες;

Μιλησίοι πρὸς ταῦτα.

Οἱ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῶν ὀπλων οἱ ἀνδρες. ἐκεῖνα μὲν ᾧ δίδχα τῷ δὲ, ἀπαιτῶνται, οἱ δὲ, καὶ ποιεῖται.

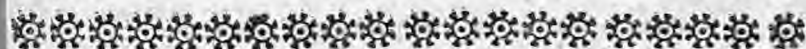
σαι αὐτὰ, καὶ χηρῶσθαι αὐτοῖς δύνανται, ἔτε ἔν εἰ ἄπειρον ὄπλα, ὅθεν τοῖς πορίσαι αὐτὰ δυναμύοις, ἔτε χηρῶσθαι τυγχάνει, τοῖς καὶ ἔχουσι, χηρῶσθαι μὴ δυναμύοις.

Βρῦτος Βιδυωῖς.

ΑΓ' βυλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι, αἱ ὑπεργίαι βραδυαῖαι. τί τὸ τέλος τέπων; ἐννοεῖσθε.

Βιδυωὶ πρὸς ταῦτα.

Βουλόμεθα μὴ ὀκνηρῶς, ἀσφάλεια. ὑπεργεῖν δὲ βραδέως, ἀδύνατα. τέπων ἀμφοτέρων ἐν τέλος, συγγνώμη.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑΒΑΤΟΥ.

Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ.

ΑΝίγνων χθὲς τὸν λόγον πρὸ ἀείσε χρεόν. ἀρετήσας δὲ, πρὶν ἀναπαύσασθαι, τὸ λοιπὸν προσαπέδωκα τῆς ἀναγνώσεως. μακάριον εἰ λέγων ἔπος, μάλλον δὲ φρονεῖν ἔτω δυναμύοις. ὦ λόγος· ὦ φρονέας· ὦ συνέσεις· ὦ διαίρεσις· ὦ ἐπιχειρήματα· ὦ τάξεις· ὦ ἀφορμαί· ὦ λίξεις· ὦ ἁρμονία· ὦ συυθήκη.

Ἰουλιανὸς Μαξίμῳ Φιλοσόφῳ.

Αλέξανδρον μὴ τὸν Μακεδόνα τοῖς Ὀμήρῳ ποιήμασιν ἐφωπιάττειν λόγος, ἵνα δὴ καὶ νύκτε καὶ μεθ' ἡμέραν αὐτὸ τοῖς πολεμικοῖς ὁμιλῇ συυθήμασιν. ἡμεῖς δὲ σε ταῖς ἐπιστολαῖς ὥς περ παιωνίῳσι τισὶ φαρμάκοις συγκαταβάδωμεν,

μῦ, καὶ ἐδωλείπομιν ἐντυγχάνοντες αἰεὶ, καθάπερ γεραί-
 ῆτι, καὶ παρὰ τοὺς εἰς χεῖρας ἡκίσεις. εἴπερ ἔν ἐθέλεις ἡμῖν
 εἰκόσια τῆς σῆς παρουσίας τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν ὁμιλίαν
 φορῶσαι, γράφε, καὶ μὴ λῆγε σιωπῶντας τὸ παρὰ τῶν. μαλ-
 λον δὲ ἡκε σὺν θεοῖς, ἐνδυμένους, ὡς ἡμῖν γ' ἕως αὐτῆς
 πῆς, εὐδὲ ὅτι ζῶμεν, εἰπεῖν ὅτι, ἢ ὅτι μόνον τοῖς παρὰ
 γραφομένοις ἐστυχεῖν ἔξοισιν.

Γελιαῖος τῷ αὐτῷ.

Ο Μὲν μῦθος ποιεῖ τὸν αἰὸν, ἐπειδὴ τὰ γνήσια τῶν
 κυνημάτων βασανίζη, φέρειν ἄπτιλα πρὸς τὸν αἰθέρα,
 καὶ ταῖς ἡλίοις προσάγειν ἀκτίσιν, ὡς περ ὑπὸ μάρτυρι τῷ
 θεῷ, πατέρα ἀληθῶς ποιεῖ γινόμενον, καὶ νόθα γονὴς ἄλλο
 ξιόμενον. ἡμεῖς δὲ σοι καθάπερ Ἑρμῇ λογίω, τὸς ἡμετέρας
 λόγους, ἐγχειρίζομεν. καὶ μὴ ὑπομείνωσι τὴν ἀκοὴν τὴν σὴν
 ὅπως τοῦ κελαι τοῦ αὐτοῦ, εἰ καὶ πρὸς τὴν ἄλλαν εἰσι πῆσι
 μοι. εἰ δὲ μὴ, ῥίπον εἰκῇ, καθάπερ μετὰ ἄλλοξίους,
 ποιεῖ κλύσον, ὡς νόθος. πάντως εὐδὲ ὁ Ρ' ὡς ἀδικεῖ τὸ
 Κέλως. ὅς τὰ μὴ νόθα τῶν βρεφῶν ὑποβρύχια ταῖς δυνά-
 πέμπει, καθάπερ ἀκολάσε λέχας τιμωρὸς ἀπέπειν. ὅς
 δ' αὖ ἰσχυρῶς καθαρῶς σπέρματος, ὑδατῶν τὸ ὕδατος αἰωρεῖ,
 καὶ τῇ μητρὶ ξενίσσῃ πάλιν εἰς χεῖρας δίδωσιν, ὡς περ ἀδ-
 κασόντινα μαρτυρία αὐτῇ καθαρῶν καὶ ἀμέμπτων γάμων
 τὴν τῷ παιδὸς σωτηρίαν ἀντιδωρέμενος.

Γελιαῖος Εὐφρίῳ Φιλοσόφῳ.

Δ Αἰδάλον μὴ Γκαεῖον φασὶν ἐκ κηρῶν περὰ συμπλάσασ-
 τα, τολμῆσαι τὴν φύσιν βιάσασθαι τῇ τέχνῃ. ἐγὼ δὲ
 ἐπεὶ μὴ, εἰ καὶ τῆς τέχνης ἐπαινῶ, τῆς γνώμης ἐκ ἄγαμαι.
 μόνος ἦ κηρὸς λυσίμῳ τῷ παιδὸς ὑπέμεινε τὴν σωτηρίαν
 πισυῖσαι. εἰ δὲ μοι θέμις ἔστω τὸν Τῆιον ἐπεὶ μὴ μελο-

ποιὸν δὲ χῆν τὴν ὀρίθων ἀλλάξασθαι φύσιν, ἢ καὶ δῆπερ πρὸς
 Ὀλυμπον, εἰ δὲ καὶ μίμψας ἐρωτικῆς, ἀλλ' εἰς αὐτὸς αὖ
 τῷ ὑμετέρων ὄρων τὸς ἀπόποδας ἐπτύω. ἴνα σε τὸ μέλημα
 τὸν, ὥς φησιν ἡ Σαπφώ, περπύξωμαι. ἐπεὶ δὲ με αὖ-
 θρώπῃ σάματος δεσμῷ κατακλείσασα ἡ φύσις, ἢ ἐθέλει
 πρὸς τὸ μετέωρον ἀπλῶσαι τὸν λόγον, οἷς ἔχω σε πτεροῖς
 μετέρχομαι, καὶ γράφω καὶ σῶναι τὸν δυνατὸν ἔσπον. πῶ-
 τως πε καὶ Ὀμηρος αὐτὸς ἐκ ἄλλοι τῶ χάρι, ἢ τῶ πτερόν-
 τας ὀνομάζει. διότι δύναται πανταχὲ φοιτᾶν, ὥσπερ οἱ
 πεχύπαιτοι τῷ ὀρίθων ἢ αὖ ἐθέλωσιν, ἄττοντες. γράφει δὲ
 καὶ αὐτὸς, ὡ φίλος. ἴση γὰρ δῆπερ σοι τῷ λόγων, εἰ μὴ
 καὶ μείζων ὑπάρχει ἡ πτέρωσις, ἢ τὸς ἐταίρας μεταδείναι
 δύνασαι, καὶ πανταχόθεν ὡς παρὼν εὐφραίνειν.

Γελιωδὲς Εὐσοχίῳ.

Η Σιόδω μὲν δοκεῖ τῷ σοφῷ καλεῖν ὅτι τὰς ἑορτὰς τὰς
 γείτονας, ὡς συνηθησομένης. ἐπειδὴ καὶ συμαλγῆ-
 σι καὶ συμαγωνιάσιν, ὅταν τις ἀποσπόμενος ἐμπέσῃ παρα-
 χῆ. φημὶ δὲ τὰς φίλους δεῖν καλεῖν, καὶ τὰς γείτονας. τὸ αἴτιον
 δὲ, ὅτι γείτονα μὲν εἴνεσιν ἐχθρόν ἔχειν, φίλον δὲ καὶ μᾶλ-
 λον, ἢ τὸ λελκόν μέλας εἶναι, καὶ τὸ θερμόν ψυχρόν. ὅτι δὲ
 ἡμῖν καὶ μόνον νυν, ἀλλὰ καὶ πάσαι φίλος εἰ, καὶ διατέλεισας
 ἀνοικῶς ἔχων, εἰ καὶ μηδὲν ὑπῆρχεν ἄλλο τεκμήριον, ἀλλὰ
 τότε ἡμᾶς ὑποδεχέμεθα καὶ δεχέμεθα καὶ σὲ, μέγα αὖ
 εἴη τῶ σημεῖον. ἦκε πῖνον μεδέξων τῆς ὑπατέας αὐ-
 τὸς. ἄξει δὲ σε ὁ δημόσιος δρόμος, ὀχήματι γράμῃον ἐν
 καὶ παρίππῳ. εἰ δὲ χρήσι καὶ ἐπιδέξασθαι, τὴν Ἐποδῖαν
 ἀμφητοῖ, καὶ τὴν Ἐσιόδιον ἀδεκεκλήκαμεν.

Γελιωδὲς νόμος καὶ τῷ Γαβῶν.

Τῇ ἰαφικῷ ὁπισθίῳ σωπειώδῃ τῆς ἀνθρώποις
 τυγχάνειν, τὸ ἐναργὲς τῆς γείας μαρτυρεῖ. διὸ καὶ ταύ-
 Encyclop. Tom. I N

τῶν δὲ ἔργων περὶ τοιαύτης δικαίως φιλοσόφων παῖδες καὶ
 ῥήτῃσι. τὸ γὰρ ἀδυνάτῃς τῆς ἡμετέρας φύσεως, καὶ τὰ ἴσα
 ἐπισυμβαίνοντων ἀρρώσθημάτων ἐπανορθῆται διὰ ταύτης.
 τοιγὰρ καὶ τὸν πᾶν δικαίως λογισμὸν, σωφροδὲ τοῖς ἀνθρώποις
 βασιλεῦσι θεασίζοντες, ἡμετέρᾳ φιλανθρωπίᾳ κελόουμεν τῶν
 βελούτικων λειπεργημάτων ἀνυποχλήτως ὑμᾶς τῶν λοιπῶν
 χρόνος δέχεται.

Ἀλεξανδρεῦσι χάρισμα.

ΕΧρῶ τὸν ἐξελαδοῦντα βασιλικοῖς πολλοῖς παύειν καὶ
 πολλῶν αὐτοκρατόρων προσάγμασιν, εὖ γὰρ ἐπὶ τῷ
 μαθεύματι βασιλικόν, εἰδ' ὅπως εἰς τὴν αὐτὴν κατιστάται
 ἀλλὰ μὴ πόλιν μηδὲ ὑπονοίᾳ χρησάμενον, ὥσπερ ἐκ ὑπο
 ἐνυβρίζειν τοῖς νόμοις. ἐπεὶ καὶ τὸ νῦν ἡμεῖς τοῖς Γα
 λαίοις, τοῖς φυγαδεδόθεισιν ὑπὸ τῷ μακαρίῳ Κωνσταντίνῳ
 ἡ κάθοδον εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτοῖς, ἀλλ' εἰς τὰς παρ' ἡμῶν
 συνεχαρήσαμεν. Ἀθανάσιον δὲ πωδαύομαι τὸν πλημμελῶ
 τον ὑπὸ τῷ σωφροδῶν ἐπαρθεῖντα θράσος, ἀντιλαβέσθαι τῶν
 λιγομῶν παρ' αὐτοῖς ἐπισκοπῆς θρόνον. τὸ πο δὲ εἶναι καὶ τῶν
 θεοσεβεῖ τῷ Ἀλεξανδρείᾳ δῆμῳ μετρίως ἀνδρῶν. ὅθεν αὐ
 τῷ προαγορεύομεν ἀπιστῆναι τῆς πόλεως, ὅτι ἡμεῖς αὐτὴν
 τῆς ἡμετέρας ἡμερόπτης χάριματα δέξεται ὡς χάριμα. μ
 νοντι δὲ αὐτῇ τῆς πόλεως εἶσω, μείζους πολὺ καὶ χαλεπ
 τέρας προαγορεύομεν τιμωρίας.

Γαλιανὸς Γρηγορίῳ ἡγεμόνι.

ΕΜοὶ καὶ χάριμα ὡς σὺ μικρόν, ἀρκεῖ 'μεγάλῃς
 δυνάμει προσάγειν μνηστεύσαι. καὶ πῶς οἷς ἐξ ἡμε
 λίας ἡδεῖς, ἀντιδίδωμι καὶ αὐτὸς τὴν ἴστω, ἡ τῷ
 ἐπιστολῶν μίλει μάλλον, ἢ τῷ τῆς ἀννοίας μεγάλῃ τῶν
 ἑταίρων φιλίας ἐκτείνεσθαι δεῖν κείνων.

τῶν καλῶν παραδέειν σε δεῖ. τὰ δ' ἄλλα πράττε μὲν πρὸς
 συμφέροντα, ἐπιτέλει δὲ τὰ δόξαντα.

Φιλίππῳ.

Οἱ πολλοὶ τῶν φιλοσόφων τὴν δειρυσίαν Θεῷ ἰσότητι
 παρεσκόλασαν. ὥς γὰρ ἁπλῶς εἰπεῖν, χάριτος ἀμύ-
 βη καὶ δόσις σωείη τις τῶν ἀνθρώπων βίης, τῶν μὲν δὲ
 δόντων, τῶν δὲ λαμβανόντων, τῶν δ' αὖ πάλιν ἀνταποδιδόντων.
 διὸ καλὸν καὶ δίκαιόν ἐστι πάντας μὴ τις ἀτυχέσας ἐλευ-
 οῖσθαι μὴ δὲ ἡμέτερον ψυχῆς ὅτι σημεῖον, χαλεπότης δὲ
 παιδείας. αἰχρὸν γὰρ καὶ χέτλιον ἀρετῶν ἀτυχέσας παρ-
 ῥῆν. ὅθεν ἐπαινῶ καὶ τὸν ἡμέτερον γνώριμον Θεόφραστον λε-
 γοντα τὴν χάριν ἀμεταμέλητον εἶναι καὶ καλὸν καρπὸν φε-
 ρειν, τὸν παρὰ τῶν εὐπαθόντων ἔπαινον. διὸ περ δεῖ
 τὸν ἔχοντα τῶν ἀνθρώπων εἰς πολλὰς αὐτῷ κατετίθε-
 σθαι, νομίζοντας χωρὶς τῆς εὐφροσύνης, ἑαυτὸν τινα τὸτο ἐν-
 τοῖς ὑπάρξουσιν ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν πραγμάτων, καὶ
 γὰρ μὴ πάντας, ἀλλ' εὖα τινὰ τῶν δειρυσμάτων ἀποδύ-
 σαι τὴν χάριν. ὅθεν πειρῶ ἀπόδυμος μὴ εἶναι τὴν
 δειρυσίαν, ἐποχος δὲ πῶς θυμοῖς. τὸ μὴ γὰρ βασιλευ-
 τε καὶ ἡμέτερον, τὸ δὲ βάρβαρόν τε καὶ συγκτόν. τὰ δ' ἄλλα
 καθὼς αὐτὸ δοκιμάζεις, πράττε, μὴ παραρῶν τις λυσιστελέ-
 ψυχος.

Φίλιππος Ἀεισπέλει εὐ πράττειν.

Ισθμιοὶ γεγονότα ἤδον. πολλὰν ἐν τοῖς θεοῖς χάριν ἔ-
 χον, ἔχ' ἔτι καὶ τῇ φρονήσει τῇ παιδὸς, ὥς ἐπὶ τῇ
 καὶ τὴν σὺν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι. ἐλπίζω γὰρ αὐτὸν
 ἐν σὺν ἑαυτῷ καὶ παιδιδόσει, ἄξιον ἴσθαι καὶ ἡμῶν
 καὶ τῆς τῶν πραγμάτων δευδοχῆς.

Κράτι.

ΧΩρεώσετός σε εἰς Θίβας, ἀνέβαινον ἐκ Πειραιῶς ἐν
 πρὸ μέσῳ ἡμέραν. καὶ ὅτε τὸ λαμβάνει με δὶς
 καρπερόν. ὥρμησα ἐν ὅπῃ τὴν Πάριος κρήνην. καὶ ἐν
 ἔργῳ τὸ ποτήριον ἐκ τῆς πίρας ἐξήρην, ἡκέτις Θιῶν ἐν
 ράπων τῶν τὴν χάραν ἐργαζομένων. καὶ συνάψας κοίτης
 πᾶς χεῖρας ἠρύετο διὰ τῆς κρήνης, καὶ ἄπως ἔπινε. καὶ ἐν
 δόξῃ μοι ποτιεῖται σοφώτερον εἶναι, καὶ ἡδύδην διδασκάλῳ
 αὐτῷ τῶν καλῶν χρῆσασθαι. ὑπορρίψας ἐν τῷ ποτήριον
 εἶχον, καί σοι ὁρῶν τινὰς ἐπὶ Θηβῶν ἀνερχομένους τὸ σῶ
 φρον τὸτο ἐπέσαλθα, ἔδον βαλόμηνος τῶν καλῶν δέχα σὲ
 ἐπίστασθαι. ἀλλὰ καὶ σὺ δὲ τὸτο πειρῶ εἰς τὴν ἀγορὰν
 ἐμβαλλεῖν, ἵνα πολλοὶ ἡγαθήσῃ ἀνθρώποι. ἔσται γὰρ
 ἡμῖν ἄπο καὶ ἄλλα σοφὰ παρὰ τῶν καὶ μέγας ὁρεῖν. πο
 λὺν γὰρ ἡ φύσις ἡ ἐκβαλλομένη ἐπὶ τῆς δόξης ἐκ
 βίᾳ, ἐπὶ σωτηρίᾳ ἀνθρώπων κατέγεμυ ἡμεῖς.

Κράτι.

ΕΠυθόμενος τὴν ἑστίαν ἀπασαν κατωκυκεῖν εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν, καὶ παρὰ χωρῆσαι τῇ πατρίδι, καὶ εἰς
 ἐν μέσῳ κηρύξαι, Κράτις Κράτιος Κράτιτα ἀφίησιν
 λόφδερον. ἡδύδην ἐν ὅπῃ τῇ δωρεᾷ πᾶς πάντας ἀσῶς, καὶ
 ἀγαθῶναι ἡμᾶς πᾶς τῶν τοιούτων ἀνθρώπων ποιητάς. ἐν
 λῆσαι δὲ δὲ τὸτο μεταπέμψαι ἡμᾶς Ἀθηνῶν, σὲ δὲ
 ἐπιστάμηνον τὴν ἡμετέραν κείσιν καλῶσαι. ἐνταῦθα μὲν
 οὐκ ἐπαινώ σε πᾶ νῦν. ἐπὶ δὲ τῇ παρὰ δόξει τῆς ἑστίας καὶ
 ἀγαθῶν. ἐπεὶ θάπτοι ἡ προσεδόκησα, κρείττων ἐλθὼν τῶν
 δόξων. ἀλλὰ δὲ ταχέων ἐπάνηκε. ἐτι γάρ σοι δεῖ πρό
 πάλιν συνασκήσας, καὶ χονίζεῖν εἶδα μὴ εἶσιν ὅμοιοι
 καὶ ἀσφαλές.

Ἀπολλήξειδι.

ΕΝέτυχόν σοι πρὸ οἰκίσεως. καὶ χάρις υποχωρήσῃ. κοχλίαν δὲ θεασάμενος, εὖρον οἴκησιν ἀλεινύω. ὑπολέλυσσο ἐν τῇς ὑπηρεσίας, καὶ σύγχαيره ἡμῖν τὴν φύσιν δέ-
είσκωσιν.

Ἀλεξάνδρῳ.

ΕΤ' ἀγγελίζημι βασιλέα Μακεδόνων ἀπεδάξεν πρὸς τὴν θίαν ἡμῶν. εὖ δὲ ἐποίησας προδοεῖς τῷ βασιλεῖ πρὸς Μακεδόνας. τὰ ᾗ ἡμέτερα ἦδεις ἀβασίλδωτα. εἰδὲν δὲ πρὸ ἐμὸν τύπον μηδεὶς ὥς ξέον βελούδω. εἰ δὲ μεταλαβεῖν Ἀλέξανδρος βίε καὶ λόγῳ βέλεται, λόγῳ αὐτῷ ὅτι ὅσον εἴς Ἀθῶν εἰς Μακεδονίαν, τοσούτον καὶ ἐκ Μακεδονίας εἰς Ἀθῶνας.

Κράτης τοῖς ἐταίροις.

ΜΕλέτω ὑμῖν τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ σώματος ὅσον ἀάγκη. τῷ δ' ἔξω μὴ δ' ὅσον. εἰ δαιμονία γὰρ οὐχ ἡδονή, δι' ἣν τῷ ἐκτὸς χρεία, ἀλλ' ἀρετὴ μετ' εὐδοκίας τῷ ἐκτὸς τελεία.

Ερμαίσκῳ.

ΕΙ' ὅ' αἰρετὸν ὁ πόνος, πόνει. εἴτε φεύκτον, πόνει, ἵνα μὴ ποιῇς. ὅθ' ᾗ τὸ μὴ ποιεῖν, καὶ φεύγεται πόνος. τῷ δὲ ὀναστίῳ, καὶ διώκεται.

Τοῖς ἐταίροις.

ΚΑλὸν νόμος. ἀλλ' ἐκρείττων φιλοσοφίας. ὁ μὲν ᾗ βιάζεται μὴ ἀδικεῖν, ἡ δὲ διδάσκει. ὅσῳ δὲ χειρόν ἐστιν ἀνάγκη τὸ ποιεῖν τῷ ἐκαστίῳ, τοσούτῳ καὶ νόμος
N 4 φιλο-

φιλοσοφίας. ὥς τε καὶ ταῦτα φιλοσοφεῖτε, καὶ μὴ πολιτεύεσθαι. κρεῖττον γὰρ εἶδ' ἐδιδάσκονται ἄνθρωποι δικαιοπραγεῖν ἐπιτάσσεται, ἢ εἰδ' ἐναγκάζονται μὴ ἀδικεῖν.

Τοῖς αὐτοῖς.

Φιλοσοφεῖτε πολλάκις, ἢ ἀπαυρεῖτε. αἰρετώτερον γὰρ τὸ εὖ ζῆν, ὃ ποιεῖ φιλοσοφία, τὸ ζῆν, ὃ ποιεῖ ἀπαυροή. καὶ μὴ ὡς ἄλλοι. ἀλλ' ὡς ἤρξατο μὲν Ἀντισθένης, ἐτελείωσε δὲ Διογένης. εἰ δὲ δύσκολον τὸ ὧδε φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ σπουδαιότερον. πρὸς δὲ δόλαιμονίαν, ὡς ἔλεγε Διογένης, καὶν καὶ πυρὸς βαδισέον.

Διογένης.

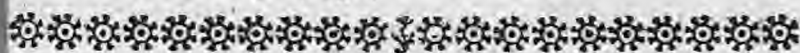
Απὸ μὲν δὴ τῶ πλείτε ἤδη ἐλευθεριάζομαι. ἢ δὲ δόξα ἡμᾶς ὠδέσθω ἐτι καὶ νῦν μεδίεται τῆς δουλείας, καὶ τοι νῦν τὸν Ἡρακλέα ἡμῶν πάντα ποιεῖντων εἰς τὸ ἀφελῆναι παρ' αὐτῆς. ἄλλως δὲ καὶ τῆς δὲ ἐμαυτὸν τῆς δεσποίνης λυτῶσθαι πλούσας Ἀθῶνάζε, φέρων σοι δωρεάν. εἰς γὰρ ἐξείλεθ' ἡμᾶς ὁ καὶ σὺ λόγος ἐμαυτῷ τὸ κρεῖττον πάμπαν κτήμα.

Μνασοῖ.

Μὴ ἀπέχε τῶ καλλίστῳ κόσμῳ. ἀλλὰ κόσμει σαυτὸν ἐκάστης ἡμέρας, ἵνα διαφύγῃς αὐτοῦ. καλλίστος δὲ κόσμος ὅστις, ὃ καλλίστα κοσμῶν. καλλίστα δὲ κοσμεῖ, ὃ κοσμιωπάττω ποιεῖν. κοσμιωπάττω δὲ ποιεῖ, κοσμιότης. ἢ μοι δοκῶσι καὶ ἡ Πανελόπη καὶ ἡ Ἀλκίσις κεκοσμηθῆναι, καὶ ἐτι καὶ νῦν ἐπ' ἀρετῇ ὑμνεῖσθαι, καὶ τιμαῖσθαι. ἢ ἔν καὶ σὺ ταύταις ἐναμίλλῃς γῆρ, πειρῶ τέπων ἀντέχεσθαι ἢδ' ἀπαραγκμήτων.

Ως εἰς.

Οἷ ποιεῖ ἀγρὸς ἀπαθείας, ἐδὲ ἄστυ φαύλες, ἀλλ' αἰ
 σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διαβίβαι· ὥς εἰ βέλ-
 λει ἀγαθὸς καὶ μὴ κακὸς ἡμεῖς αἰσῶμεν τὰς παῖδας, πέμπει
 μὴ κατ' ἀγρὸν, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου, ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζου-
 πτες, τὰ καλὰ ἐμάθωμεν. ἀσκητὸν γὰρ ἀρετῇ, καὶ ἐκ αὐ-
 τόματον ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὥσπερ κακία.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑ-
 ΤΟΥ, ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ,

Κέφαλος Ποντίῳ.

Τῇ μὲν θάλαττῃ ὥς ὅρας φεῖν κατέχει. καὶ τὸν ἔρανδον
 ἀποβέβηκεν ἀχλὺς. καὶ πάντα πανταχόθεν σιωπῇ φε-
 λα· καὶ οἱ αἶμοι πρὸς ἀλλήλους ἀρασόμενοι ὅσον ἔπω κυκίσαντες
 τὸ πέλαγος ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ καὶ οἱ δελφῖνες ἀσασκίρτῳ-
 πτες καὶ τῆς θαλάττης ἀνσιδόμεναι λείως ἐφαλλόμενοι, χειμῶνα
 καὶ πάραχον ὀπιόντα μινύουσι. ταύρε δὲ φασὶν ὀπιτολῶν κατ'
 ἔρανδον οἱ τὰ μετέωρα δεινὸν τανυῦ ἐσθῆαι. πολλάκις ἔνσώ-
 ζονται ὑπ' ἀσφαλείας οἱ προθυμέμενοι φυλάξασθαι τὸν κίνδυνον·
 εἰσὶ δὲ οἱ ἀφροδύοντες ἑαυτοὺς ἅπασι τῷ πελάγει ὑπ' ἀμυ-
 χασίας τῇ τύχῃ τὰς οἰάκας ὀπιεῖν φέρεσθαι. ὅθεν ἀκρό-
 μιν τὰς μὲν, καὶ τὸ Μαλίεον ἀκρωτήριον, τὰς δὲ, καὶ τὸν
 Σικελικὸν πορθμὸν, ἄλλας δὲ, εἰς τὸ Λυκαϊκὸν πέλαγος, ῥύ-
 μιν φερομένης ἐπωκείλει, ἢ καταδύεσθαι. εἰσι δὲ ἐδὸν τῶν πρὸς
 χειμῶνα καὶ κίνδυνον ὁ Καφροῦς ὀπικέσσερος. ἀναμείναντες ἔν-
 ὀπιτολῆσαι τὸ κλυδάνιον καὶ καθαρὰ αἰδέσθαι ἡμεῖς αἰ-
 εῖ, νοσήσωμεν ἄχει καὶ αὐτὴ τῇ Καφροῦ τῇ ἀκτῇ. ἵν'

εἶπε τι τῷ ἐκ ναυαγίας ὑποπυθρὸν ὀρεῖσθαι σῶμα, τὸ
 φερεῖσθαι ταφῇ καλῷ-φωμῷ. ἔγὼ ἄμεινον τὸ εὖ ποιεῖν,
 καὶ μὴ φερεῖσθαι τῆς ὀρεγείας ἢ ἀντίδοσις φαίνεται.
 Εἴπει δὲ εἰδὼν ἦτον τὸς ἀνθρώπους πρὸς τοῖς ἐλπιζομένοις
 ἀγαθοῖς, καὶ ἔλαχε τὴν καρδίαν τὸ συνειδὸς. καὶ μάλα δ' ὅταν
 αἱ τὸς ὁμοφύλους ἐκ ἐτ' ὄντας τὴν ὀποιῶν καταβάλλωνται.

Θωκυδῆς Σκοπέλων.

Α' Κήκοας ἀκασμάτων βαρυτάτων ὦ Σκόπελε; πόλον Ἀ-
 θηναῖοι χροῖσθαι πέμπειν εἰς τὴν ὑπερβολὴν ναυμα-
 χεῖν ἐθέλοντες. καὶ ἦδη μὲν ἡ παράλος καὶ ἡ Σαλαμινία αἰ-
 μάλιστα τεχνησάμενοι ἀνδροῖμοι λύκοι τῷ ἥϊόνων τὰ πυρρῶν
 σια, τὸς μασῆρας οἱ μέλλουσιν ἐπαγγέλλειν παρ' ἐκ καὶ ὅτε δὲ
 ἀπιστῶναι πολεμήσοντες ἐνδείκνυται. χρεῖα ταῖς λοιπαῖς ναυσὶ
 τὸ στρατιωτικὸν τάγμα δεχομένων ἐρεῖσθαι πλείονων, καὶ ἐκ ἡκιστα
 ἐμπείρων ἀνέμοις καὶ κύμασιν ὑπομάχεσθαι. τί ἐν ὧ βέλτεσι
 φράσμεν; φύγομεν, ἢ μένομεν; ἀνδρολογεῖς δ' ἐκ Πειραιῶς
 καὶ Φαληρόθεν καὶ Σενίης καὶ μέλει τῷ ἐν τῇ Γεραυσῷ πε-
 σσάμενοι δέων τὸς τῆς θαλάττης ἐργάτας. πῶς δὲ καὶ ἡμεῖς
 εἰ μὴ δὲ τὴν ἀγορὰν εἰδότες ὑπομείναι μὲν φερεῖσθαι
 καὶ ὀπλομάχοις ἀνδράσιν ὑπηρετεῖσθαι; δυοῖν δὲ ὄντων χα-
 ληποῖν, τῷτε φύγειν ὅπῃ πένοις καὶ γυναιξί, τῷτε μέλλειν
 ξίφουσιν ὁμῇ καὶ θαλάττῃ φερεῖσθαι τὸ σῶμα, τῷ
 σεν ὄντος ἀλυσσιπλῶς, τὸ φύγειν ἐφ' αὐτῇ λυσιτελέσσοι.

Ἀλίκτυπος Ἐγκύμοι.

Δ Τσολῆς καὶ βάσκανος ὁ τῷ γετόνων ὀφθαλμός, φησὶν
 παροιμία. τίς γάρ σοι τῶν ἐμῶν φροντίς; τί δὲ τὸ παρ'
 ἐμὲ ῥαθυμίας ἡξιαμύνον, κτῆμα σὸν εἶναι νομίζεις; εἰρη-
 τὰς χεῖρας, μάλλον δὲ τὰς ἀπλήγους ὀπθυμίας, μηδὲ σε
 τῶν ἀλλοθίων ὀρεῖς ἀδίκως αἰτεῖν χάριτας ἐκβιαζέσθαι.
 Ἀμύνω

Ἀμύνων Φιλομήχων.

ΑΠέπειρον ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσῶσα τὰ λήϊα .
καὶ λιμὲ φάρμακον ἔδεν . ἀνείδαι ἡμῖν ἐπακτὸς πυ-
ρὴς ἔχ' οἷόν τε θῆ' ὡπαῖν κερμάτων . ἔσι δέ σοι ὡς ἀκῶ
πῆς πέρυσι δ' ἐπιδείας λείψανα . δαίειςον ἔν μοι μεδίμνας εἰ-
κοσι , ὡς αὖ ἔχοιμι σῶζεσθαι αὐτὸς , καὶ ἡ γυνὴ , καὶ τὰ παι-
δία . καρπῶν δὲ ἀφροδίας θρομβήης , ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μὲ-
τρον καὶ λῶϊον , εἰς τὴν δ' ἐδωία θῆνται . μηδὲ περὶ δὲνς ἀ-
γαθὰς γείτονας εἰς ἐσθλὸν τὸ καιρὸ φειρομένης .

Εὐσελος Ε'λατίωι .

Οἶδεν με πῆς γῆς ἀμειβομένης τῇ πόνων ἄξιον , ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐπιδόειμι θαλάττῃ καὶ κύμασι . ζῆν μὲν ἦδ' ἐν
πεθναῖαι μεμοίραται ἡμῖν . καὶ ἐκ ἔστι τὸ χρεὸς φυγεῖν , καὶ ἐν
εἰκίσκῃ τις καθέρξας αὐτὸν πρῆ . ἐπεργὸς γὰρ ἡ ἡμέρα ἐκεί-
νη , καὶ τὸ πεπωρωμένον ἀφυκτον . ὥς τε τὸ ζῆν ἔχ' ὑπὸ τῶν
ταλαντύεται , ἀλλ' ὑπὸ τῇ τύχῃ βραβύεται . ἦδη γάρ τινες
μὲν ἐπὶ γῆς ὠκύμοροι , ἐπὶ θαλάττῃ δὲ μακρόβιοι κατε-
βίωσαν . ὥς τε εἰδὼς ταῦθ' ἔπος ἔχειν , ἐπὶ ναυτιλίᾳ βαδίσ-
μαι , καὶ ἀέμοις ὀμιλήσω καὶ κύμασι . χρεῖτον γὰρ ἐπαυήκει
ἐκ Βοσπόρου καὶ Προπάντιδος νεόπλετον , ἡ καθήμενον ἐπὶ πῆς
πῆς Ἀττικῆς ἐχατταῖς λιμῶδες καὶ αὐχμηρὸν ἐρυγαίνειν .

Φιλόστρατος Ἐπικτήτῳ .

Εἰ πρότερον αὐοήτῃ χαίρεις , καὶ τὰς πελαργὰς , ἐπειδὴ πα-
ειόντες ἡμᾶς προτῶσιν , ἡγῶ δῆμον , ποσὶν σωφρονέει-
ρον τὸ Ἀθῶναίων , ὅσῳ μηδὲ αἰτῶσι μηδὲν ὑπὲρ τὸ κροτεῖν .

Φιλήμονι .

Τὸν Ἰαγῶδον Διοκλέα , εἰ μὲν ἦδη γινώσκεις , ἐπα-
νεῖς δῆπν . εἰ δὲ ἀγνοεῖς , ὅς ποῖς ἐπαινεμένων χρέ-
φε . καὶ ἤντις πρὸς αὐτὸν εἶον εἰκός , ἡ τὴν πεπεισμένον , ἡ
τὸν μὴ ἀπιστεῖν .

ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΤ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Αἰεταίνετος Φιλοκάτω.

Λαίδα πὺν ἐμὴν ἐρωμένην εὖ μὲν ἐδουριέργησαν ἡ φύσις·
 κάλλεα δὲ πάντων ἐκόσμησεν Ἀφροδίτη, καὶ τῇ χα-
 εῖται συνερίθμισεν τῷ χορῷ. ὁ δὲ χρυσὸς ἐρως ἐπαίδουσι πὺν
 ποταμῶν διστόχως ὀπιθεῖν ταῖς τῇ ὀμμάτων βολαῖς·
 ὡς φύσει τὸ κάλλιστον φιλοτέχνημα, ὡς γυναικῶν εὐκλεία, καὶ
 ἔξ ὅσων πάντων ἐμψυχὸς τῆς Ἀφροδίτης εἰκὼν. ἐκείνη γὰρ (ἵνα
 κάλλος ἀφροδίσιον εἰς δυνάμιν ἔκτραψεν τῆς λόγου) λυκαὶ
 μὲν ἐπιμύξῃ καὶ ὑπέρυθροι παρειαί, καὶ ταύτῃ τὸ φαιδρὸν ἐκμι-
 μῶνται τῇ ῥόδῳ· χεῖλη δὲ λεπτά καὶ ἡρέμα διηρμύα, καὶ πῶς
 παρειαὶ ἐρυθρότερα. ὀφρύς τε μέλαινα, τὸ μέλαν ἀκρατον·
 τὸ δὲ μισόφρον ἐμμέλως τὰς ὀφρὺς διορίζει· ῥίς δὲ θάλα, καὶ
 παρυπερμένη τῇ λεπτότητι τῇ χειλῶν· ὀφθαλμοὶ μεγάλοι τε
 καὶ ἔκτατοι, καὶ καθαρῶ φωτὶ θαλάμποντες. τὸ δὲ μέλαν αὐ-
 τῶν, αἱ κόραι μελαίνονται· καὶ τὸ κύκλον λυκὸν, αἰγλήν λυ-
 κέται· καὶ ἐκάτερον ὑπερβολὴ πρὸς τὸ ἕτερον ὀπιθεῖνται·
 καὶ τὸ λίαν ἀνόμοιον, ἀδοκιμῇ πᾶσι κείμηνον. οὐθὰ δὲ τὰς
 χεῖρας ἐγκαθιδρυμένης παρέσι προσκυκλῶν. ἡ δὲ κόμη φυ-
 σικῶς ἐνελισμένη ὑακινθίνῳ αὐδα καθ' Ὀμηρον ἐμφερής·
 καὶ ταύτῃ αἱ χεῖρες τιμαλῶσι τῆς Ἀφροδίτης· ἔσχατος λυκαὶ
 τε καὶ σύμμετρος τῷ προσώπῳ, καὶ ἀκόσμητος ἢ, δι' ἀβρότη-
 τα τεθάρρηνεν αὐτῇ. φέρεται μὲν τοι λιτοκόλῃτον φε-
 δέρρατον, ἐν ᾧ τὸνομα γέγραπται τῆς καλῆς. γράμματα δ' ὅθι
 τῇ λιθιδίων ἡ θέσις. ἐστὶ δὲ διμήκης ἡλικία. χῆμα καλόν τε
 καὶ φερίμετρον, καὶ τῷ τύπῳ συνεκτιθέμενον τῇ μελῶν. ἐνδεδυ-
 μένη μὲν, ἀπορωποτάτη. ἐκδύσα δὲ, ὅλην ὀρωποποι φαί-
 νεται. βάδισμα πεταγμένον, βραχὺ δὲ, ὥσπερ κυπάριστος ἡ
 φοί-

φοινῆς, σείσωμαι· ἡσυχῇ. ἐπεὶ φύσει το κακὸς ὄστιν υπερήφανον. ἀλλ' ἐκείνης μὲν, οἷα φύσις, κινεῖ ζεύρεται πρὸς αὐτὴν δὲ πῶς ὑποσαλεύσει τῇ ἐρώτων αἱ αὖραι. ταύτῃ αὐτοῖς ὡς οἶόν τε μὲν, οἱ κορυφαῖοι γεγραῖται τῇ ζωγράφῃ. μῦθα δὲ δέει γράφειν Ἐλπίου ἢ χάριτος, ἢ καὶ αὐτῇ γε τὴν ἀρχισαν τῇ χαρίτων, οἷον εἰς ὑπερφύς πρὸς ἀδειγμα κάλλος ἀφορώσας, ἀσασκοπέσει τὴν εἰκόνα Λαίδος, κατὰ τὴν ὑποτυπῶνται θεοπεπῶς τὸ φιλοτεχνήματα εἶδος. μικρὸν μὲ παρῆλθε εἰπεῖν, ὡς κυδωνιῶντες οἱ μασοὶ τὴν ἀμπεχόνῃν ὁξωδῶσιν βραδύως. ἔτω μὲν τοι σύμμετρα καὶ ἔκθερα τῆς Λαίδος τὰ μέλη, ὡς ὑπερφύς αὐτῆς λογίζεσθαι τὰ ὅσα τῇ περὶ τυπῶν δοκεῖν. τοιγαρὲν, ταῦτα μικρὸν γε ὁμοίως δι' ἀπαλότητι συναπομαλάσσεται τῇ σαρκί, καὶ ταῖς ἐρωτικαῖς ἀγκάλαις ὑπέκει. μῦθα δὲ φθέρηται, βαβαί, ὅσα τῆς ὁμιλίας αὐτῆς αἱ σερμύες· ὅσον ἡ γλῶττα σωμαλῆδρος. τῇ χαρίτων πάντων ἡ Λαῖς τὸν κιστὸν ὑπέζωσατο, καὶ μειδίῃ πάνυ ἐπαγωγόν. ἔτως ἐν τὴν ἐμὴν ἀραιζομένη καὶ ὑπερφύς ὑπὸ πλάτῃ τῆς ὑπερπεπείας, καὶ δ' αὖ ὁ μῶμος ἐν ἐλαχίστῳ μωμήσεται. ἀλλὰ πόθεν ἀρά γε τοιαύτης ἡξίωσεν Ἀφροδίτῃ; περὶ κάλλος ἐκ ἡγωνίσσατο παρ' ἐμοί. Ἡΐρας, Ἀΐδωνος, ἐκ ἔκρινε τὴν θεὸν ὑπερπεπείαν ὑπάρχειν. ἦφον αὐτῇ δίκης ἐκ ἀπέδωκε μῆλον. καὶ ἀπλῶς μοι ταύτῃ πεφιλοτίμηται τὴν Ἐλπίου. ὦ πότνια Ἀφροδίτη. τί σοι τῆς Λαίδος εἶκα θύσω; μὲν οἱ προσβλέποντες ὑποβοοῦσιν ὡς σὺν θαύματι προσδύχοντο τοῖς θεοῖς. Ἀπίτω φθόρος τῷ κάλλος. ἀπίτω βασκανία τῆς χάριτος. ποσῶν αὐτῇ παρέστι ὑπερπεπείας, ὡς τῇ προσιόντων ἀγλαΐζειν τὰς κόρας τὴν Λαίδα· καὶ γέροντες εὖ μάλα προσβύται θαυμάζουσιν, ὡς οἱ παρ' Ὀμήρῳ δημογέροντες τὴν Ἐλπίου· καὶ εἶδε, φασὶν, ἡ ταύτῃ εὐτυχίσασθαι ἡβῶντες, ἡ σὺν ἡρξάμεθα τῆς ἡλικίας. Οὐ γέμισις τὸ γυναικεῖν εἶναι καὶ σώματος τῇ Ἐλπίου, εἶδα κωφοὶ δὲ γυνεὺς ἀλλήλῃς

λοις τῆς Λαίδος τὸ κάλλος. ἔκ ἔχω ὅ,τι λέγω, καὶ ὅπως
παύομαι· λήξω δὲ ὅμως ἐν μέγιστον ἐπὶ δόχμῳ τοῖς γε-
φρείσι, τῆς Λαίδος τὴν χάριν· ἥς δι' ἔρωτα πολλῶν, οἶδα
καὶ νῦν τὸ προσφιλὲς ὄνομα πολλακίς εἰπών.

ΔΟΛΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΚΑΙΝΟΠΡΕΠΩΣ ΤΟΝ ΣΤΝΟΙΚΟΝ ΑΠΑΤΩΣΗΣ.

Ἀλκίφρων Λυκιστῆρ.

ΠΑνηγύρεως ἐν πορασείῃ πανδημεὶ πλημῆνι, καὶ δημο-
δοσίᾳ ἀφθόνῃ, Χαλίδημος ἐπ' αὐτῆς συνεικαλεῖσθαι
τὰς φίλας· ἐλθὰς γυνήτις παρὺν· ὀνόματι γὰρ ἔδδεν δόγμα
λέγειν· ὡς αὐτὸς ὁ Χαλίδημος (οἶδα δὲ τὸν νέον, ὡς ἔρωτα
κὸς) ἐν ἀγορᾷ προσεῖπαι ἰδὼν ἀγκιστρύει, καὶ πέπεικε πα-
ραγνέσθαι τὰ δείπνῃ· πάντων ἔν ἐς ταῦτόν ἀθροίζουμένων
τῷ δαιτυμένῳ, ὁ χρυσὸς ἐσιάτωρ εἰσήκει πρεσβύτης τινὰ συ-
νεπαγόμενος, καὶ αὐτὸν δὴ συγκαλημῆρον ἡμῖν· ὃν ἐκεῖν
προσιόντα πόρρωθεν κατιδῶσα, ὀξέως ὑπέδου, καὶ θάττον νοή-
ματος εἰς τὸν πλησίον οἶκον ἀπέδρα· καλεῖσθαι μεταπεμφαμένην
Χαλίδημον, ἀγροίας, ἔφη, μέγιστον κακὸν κατεργάσσω· ὅ-
πως ὁ πρεσβύτης, ἀνὴρ ἔστιν ἐμὸς, καὶ τὴν ἐδῆτα, ὡς ἐκδύσα-
μένη κατέλιπον ἔξω, ῥαδίως ἐπέγνω, καὶ ὑποφίας, ὡς ἐν-
κὸς, γέγονε πλήρης· ὅμως αὖ ταύτην λαβδρα, καὶ βραχίᾳ τῷ
ὄφει ὑπιδώσας, ἀπὸν ἐξαπατήσας· καὶ τὸν νῦν αὐτὴ κατ' ἐμὴν
διδνοχλῶντα λογισμὸν, ἐτέρως ᾤδαξέ φασ· τίπων δ' ὅπῃδε
θεύτων, ἀνέξδωξεν οἶκαδ'· καὶ τὸν συνοίκον ἔφθην, ἔκ οἷο
ὅπως ἐκφυγῶσα· καὶ προσλαβομένη φίλῳ αὐτῆς ἐκ χειρὸς
εἰκάσας, πορδιέθηκεν, ὅπως ἀμφοτέραι βυκολήσωσι τὸν πρεσ-
βύτην· εἴτα ἤκεν δίδυς ἔτος καὶ εἰσπεπύθηκεν ἐλθόν, κεκραγὼς
ἅμα καὶ πνέων θυμῷ· τῆς τε γαμετῆς ὡς τὸ ἀπέλαστον ἐβόα·
τὴν ἐμὴν εὐνὴν, ἔποτε χαίρεσα καδυβεῖσεις, καὶ δι' αὐτὴν ἐ-
βόα.

ρακον ἱματίων ἀπήλεγχε τὴν μοιχείαν· καὶ ἕξφοι ἦδη με-
μῶως ἐπιζήτει· τότε δὲ λοιπὸν ἡ γέιπεν εἰς καιρὸν ἀνέφα-
νη· καὶ δέχε τὴν ἐδῆτά φῆσιν, ὡ φιλτάτη· μεγίστω οἶδά
σοι χάριν· πεπλήρωκα τὴν δόχυν· ἀλλὰ πρὸς Θεῶν μη-
δὲν ἀλαζονικόν· μετὰ λαβὴ δὲ καὶ σὺ τῷ ποροτεροῦτον ἡμῖν.
ἐν τῷ λεγομένῳ, ὁ βαχὺς ἐκάστος ἐνέφηκε γέρον, τὸν
τε θυμὸν ἀνέκρετο· καὶ μὴ τῆς ὑπονοίας, εἰς πᾶσιν τῶν παρό-
ντων συνδέλυσσε τὴν ὀργὴν, ὡς τὰναντίον ὑπολογεῖσθαι τῇ
γαμετῇ· ὡ γυνάι, συγγίνωσκέ μοι, φησὶν· ὁρῶν ὁμο-
λογῶ. ἀλλὰ τῆς σῆς ἐνεκα σωφροσύνης, θεός τις ὑμῶν
εἰς κοινὴν σωτηρίαν φιλοφρονέων ἀπέσαλκε ταύτην, ἢ καὶ
ἑμφοτέρους ἀπέσῳσεν εἰσδραμεῖσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟ ΓΑΜΟΤ ΦΘΑΡΕΙΣΗΣ.

Εὐμοκράτης Εὐφορίωνι.

Κορη τις πρὸς τῆς ἑαυτῆς ἔφη ἑσφόν· εἴ μοι πρότερον ἐπο-
μόσεις, ὃ δ' αὖ εἴποιμι φυλάξῃς ὑπόρρητον, αὐτίκα
τὸτό σοι λέξω. ὁμώμοκον ἢ τιτθῇ· ἢ δὲ παῖς εὐθύς ἐρη-
κον· ἢ ἐτί σοι παρθεῖος ἐγὼ, ὡς γὰρ πρὸς σὲ τὰ ληθῆς εἰρη-
θαι. εὐθύς ἀνὰ κέκραγον ἢ κραυγῆς, ἅμα τὴν παρειαὶ ἀκίχο-
μῆν καὶ χιτλιάζουσα τὸ συμβαῖν· ἢ δὲ κόρη φησὶ· σίγα πρὸς
Θεῶν, ὡ Σωφρόνι· ἔχε ἡσυχῇ, μή τις τῷ ὀδόν ὠπανεσθῇ
ὑποκλέψῃ τὸν λόγον. εἴ μοι· ἢ ἀρτίως ὁμώμοκας μηδὲν
παντάπασιν ὀξείπειν; τί ἐν φίλῃ σφόδρα καὶ μεγάλως βοᾷς;
οὐκ ἔστιν Ἀρτεμιν, ὡ μήτερ, καί τοι πρὸς τῷ ἔρωτι φλογαμένη
δεινῶς ἐσπένδακα σωφρονεῖν, καὶ ὅσον ἡδυνάμην· σμικρὰ
δὲ οἶα ἴδω, καὶ δίχα μοι γέγονε τὸ νοῦμα περὶ διελογίζομαι δὲ
πρὸς ἑμαυτῇ· περὶ ἀρχήσῃ τῇ ἔρωτι; ἀμελήσω τὸ πόθον,
ἑμφοτέρᾳ με κρατεῖ, εἴπερ πολὺ μᾶλλον ὅπῃ θάτερον πρὸς τὸν
ἔρωτα

ἔρωτα κλίνω. ἠύξαίετο ἥδ' τῇ μελήσει· καὶ ὡς φυτὸν ἐν τῇ γῇ,
 ἔπος ἐνδον τῆς ἐμῆς ὑπεφύετο ψυχῆς. ἔπος ἐν ἡττίδην ὁμο-
 λογῶ, τῆς αἰκίτης λαμπάδας. ἔφη τοίνυν ἡ ἀρεσβύτις. χα-
 λεπώτατον μῆρτοι δυσύχημα τέκνον, καὶ τὴν ἐμὴν ἡχυνάσ πα-
 λιά. πλὴν ἐπεὶ τὸ παρὰ τοῦ ἐκ αὐτῆς ἄλλως ἔχει, τὰ δαύτερα
 φθονῶ. πέπαυτο τύπων, καὶ μηδὲ περαιτέρω ἐξαμάρτανε,
 μὴ ποτέ σε τῆς γαστρὸς ὀγκυμῆς ὅπῃ προσήκοιτι τῷ παρὰ γ-
 ματι καὶ τῷ χρόνῳ, ἐναργῶς κατανοήσωσι τὸ πολυμήτερό οἱ τε-
 κόνεις. ἀλλ' εἶδε σοὶ γάμον ταχύν, πρὶν κατάφωρος γῆν,
 σιωπερινδύσειαν οἱ Θεοί. ἦδη δὲ πηλικαυτὴ γεγῆναι. καὶ αὐ-
 τίκα χρημάτων εἰς προῖκα τῷ σὺ δεινῶντι παῖρι. τί φησὶ
 ὦ μήτερ, τότ' οὐκ εἶδοικα μάλισα πάντων· μηδὲν δέεισθαι
 παῖ· ἐγώ σε τλῶκαυτα διδάξω, πῶς αὖ ἡ παρὰ γάμου γυ-
 γονῆα γυνὴ, παρθενός ἐτι δόξῃ τῷ νυμφίῳ.

ΑΙΔΙΕΤΣ ΑΙΤΗΘΕΙΣ ΤΠΟ ΚΟΡΗΣ ΤΗΝ

αὐτῆς ἐδῆτα φυλάξαι μέχρις αὐτῆς ἀπολέσθαι τῇ θα-
 λάσσῃ, καὶ ταύτῃ ὁρῶν μάλισα γυμνωθεῖσαν.

Κυρτίων Δίκτυϊ.

ΠΑρὰ τὴν ἀκτὴν ἐσηκότε μοι καὶ πέρας, καὶ τῷ ἀγκίστρῳ
 προσεπηγόντα κάλλισον ἰχθυὺν ἀλάσσωσι, τὸ καλὸν
 με κυρτεμῆρε τῷ βάρει, προσήλθέ τις ὁλοπόσῳπος κόρη,
 κάλλος αὐτοφυὲς καὶ ὅμοιον αὐτομάτῳ φυτῷ φέρουσα. καὶ παρὰ
 ἐμυτὸν ἔφην. ἑτέρα πολλῶν βελτίων τῆς προτέρας ἐμπέπτωκε
 ἄγχα. Αὕτη, τὴν ἐδῆτα, φησὶ, πρὸς τὸ σε Ποσειδῶνος, φύ-
 λατε πρὶν ἐμῷ, ἄλλος ἐν τοῖς κύμασιν ἐμαυτὴν ἀπολέσαι.
 ἦδ' ἄλκιρως, καὶ σφόδρα χαίρων τὴν αἴψῃν προσηκάμεν,
 οἷα δὴ μέλλων αὐτὴν καταγυμνωθεῖσαν ὁρᾶν. ὡς ἐν ἐξεδύσα-
 το καὶ τὸν ἔχατον χειροῖσιν, ὅλος ἐξέστην ἐκπλαγεὶς πρὸς

ἡ λαμπρότης τῶν μελῶν· ὁξελαμπέ γὰρ ἐκ ποδῶν τε καὶ με-
 λαιῆς κόμης λευκός μὲν ἑσάχηνος· ξανθὴ δὲ παρεῖα· χρώ-
 ματα λαμπρὰ μὲν τῇ φύσει. αἰθιρότερα δὲ τῇ πρὸς τὸ μέλαν
 τιμωκίᾳ. ἐντεῦθεν εἰσπεπνῆκεν ὤδον, καὶ παρηνήχeto τῇ
 θαλάττῃ· ὡς γὰρ ἀπαραχὸν καὶ γαλλυαῖον τὸ κύμα. καὶ τῷ ἀφρῶ
 τῷ φελλοῦ ὄντος κύματος ἡ χροῖα τῷ σώματος λευκανθίζετα
 παρυσῶτο. ἡ γὰρ ἑρώτας, εἰ μὴ πρότερον εὐτυχὸν τεθεαμένος
 αὐτῷ, ὥς θύω αὐτῷ τῶν θρυλλομένων κηρύδων ὄρων. ὡς
 δὲ ἱκανῶς εἶχε τῶν θαλαττίων λεξῶν, εἶπες αὐτῷ κόριν
 εἰχέσαν τῶν κυμάτων ἰδῶν. ἔπειτα τῆς θαλάττης τὴν Ἀφροδί-
 τῃ ὡς πρεπῶς προϊῆσαν ρεάφουσιν οἱ ζωγράφοι. αὐτίκα γὰρ
 προσδραμῶν θοιμάτιον ἐπιδίδου τῇ παρθενῇ, προσειλά-
 ζων ἅμα καὶ πειρώμενος τῆς καλῆς. ἡ δὲ, (ὡς γὰρ ὡς εἶπες σε-
 μνή τε καὶ βλοσυρά) ἠρυσθείασε μετ' ὀργῆς, καὶ γέγονε τὸ
 πρόσωπον θυμωμένη καλλίαν· τὸ δὲ ὄμμα, καίπερ ἀγανακ-
 τήσης, ἠδὲ, ὥσπερ καὶ τὸ τῶν ἄσρων πῦρ. φῶς μᾶλλον δὲ ἢ πῦρ.
 ἦν τε θηρατικὸν κατέαξε κάλαμον, καὶ τὸς ἰχθύας προσέριψε
 τῇ θαλάσῃ· ἐγὼ δὲ ἀμύχανος παρηνήκειν· καὶ ὡς ἐθηρατά-
 μιν, θρηνῶν, καὶ ὡς ἐκ ἡρώσας, μεζόνως δακρύων.

ΠΑΙΣ ΕΠΟΘΕΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΦΥΣΑΝΤΟΣ
 Παλλακίην· Ἰαφὸς διέγνω τὸν ἑρώτα τύχη πλέον, ἢ τέχνη·
 ἰχνησάμενος, καὶ μεθόδῳ πείθει τὸν πατέρα, τῷ
 παιδί φελαχωρήσαι τῆς παλλακίδος.

Εὐτυχόβελος Ἀγεσδώρης.

ΤΩ μακρῷ καὶ τῷ, φίλτατε, κατέμαθαι χρόνον, ὡς καὶ
 τέχνηαι πᾶσαι προσδέονται τύχης, καὶ τύχη ἀνασ-
 κείται ταῖς ἐπιστήμαις· αἱ μὲν γὰρ ἀτελεῖς μὴ συνεργῆτος τῷ
 θεῷ· ἡ δὲ μᾶλλον ὁδοκίμεῖ τὰς αὐτῆς ἀφορμὰς πῶς ἐπιστ-

Encycl. Tom. I.

Ο

μοσι

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΛΙΝΗΣ

μισσι δωρεμισίη. ἐπεὶ τοίνυν μακρόν γε τὸ φοροῖμιον, ἐν οἷ
 δα, τῷ ποθεῖντι θάττον ἀκῆσαι, ἢ δὴ λίξω τὸ συμβαῖν, μ
 δὲν ἔτι μεθίσσας. Χαρικλῆς δὲ τὸ βελτίον Πολυκλῆς υἱὸς
 παλλακίδος τῆ τεκόντος ποθεῖν, κλινοπότης ὡς, σώματος μ
 ἀφανῆ πλατύμυρος ἀλγυδὸνα. ψυχῆς δὲ ταῖς ἀληθείαις ἐρ
 τικῶν αὐτιώμυρος ἴσον. Οἱ γὰρ πατήρ, οἷα πατήρ ἀγαθός
 καὶ σφόδρα φιλόποις, αὐτίκα Πανάκιον μεταπέμπεται, τ
 ὅπως ἐπ' αὐτὸν ἰατρὸν. ὅς, πῶς μετ' δακτύλους τῷ σφυγμῷ πα
 σαμύζων, τὸν δὲ νῦν μετάρσιον ἄγων τῇ τέχνῃ, καὶ τοῖς ὀρ
 μασιν τὸ ἔσχατον ὑποφαίνων κίνημα τῆς διανοίας, ἔδο
 ὅπως ἀρρώστημα κατενόει γνώριμον Ἰατροῖς. ἐπὶ πολὺ μ
 ἦν ὁ ποιῆτος ἰατρὸς ἀμήχανος ὡς. τῆς δὲ ποθευμένης ἐκ πα
 τέρματι παρμένους ἔχ' τὴν μεριμνῆς, ἀθρόον δὲ σφυγμὸς ἀπ
 τον ἦλλατο, καὶ τὸ βλέμμα παραχῶδως ἔδοκει, καὶ ἔδοξ' ἀμεν
 τὸ φρόσαιπον δέκετο τῆς χειρός. καὶ δεχόμενος ὁ Πανάκιος
 δέγνω τὸ πάθος. καὶ ὅπερ ἀπλῶς ἐκ τέχνης ἔχ' εἶλετο, ἡ
 τύχης μᾶλλον εἶχε λαβῶν. καὶ τὸ δῶρον τῆς ἀπονοίας εἰς κα
 ρὸν ἐπαμείβετο τῇ σιωπῇ. καὶ παρῶτος ὡς αὐτῷ τῆς ὀπισθέμ
 ἡγύμνος ὅδε ὁ ἔσχατος. αὐτὸς δὲ πᾶσι γνόμενος διεκάλει
 πᾶσαν τῆς οἰκίας κόρην τε καὶ γυναῖκα ἔχ' τὴν καμνοντος πα
 ρεῖναι, καὶ μὴ χυδῶν, ἀλλὰ καὶ μίας, ἐκ ἔσχατου βρε
 χίος ἔσχατορας ἀλλήλων. καὶ τότε γιγνομένης, αὐτὸς με
 τὰ ὑποκάρπιον ἀρτηρίαν τοῖς δακτύλοις ἀρμονικῶς ἐπισκόν
 τὸν ἀκρεβῆ γνόμενα τῷ Ἀσκληπιάδῳ, καὶ μάλιστα ἀφ' αὐτοῦ
 τῷ ἐμφυομένῳ ἡμῖν ἔσχατῶν. ὁ δὲ τῷ πόθῳ κλινήρης
 πρὸς μετ' πᾶς ἀλλας ἀπάραχος ὡς. τῆς δὲ παλλακῆς, ἧς εἶχε
 ἐρωτικῶς, ἐκφασίσης, αἰθρὸς καὶ τὸ βλέμμα πάλιν, καὶ σφυγ
 μὸν ἀλλοιότερος ὡς. ὁ δὲ σοφὸς καὶ λίαν αὐτοχρῆς ἰατρὸς ἔτι μᾶλ
 λον τὴν ὑπερδείξειν τῆς ἰούσης παρ' αὐτῷ βεβαιότερον ὅπως ἔτι
 τὸ τρίτον τῷ σωτηριόφασκῳ. ἀποφασισαμένου γὰρ κατασκευά
 σαι αὐτῷ φαρμάκων δεῖναι τὸ πάθος, ἀπεχώρει πῶς ὑπὸ τῆς
 ἡμέρας

μήρος τῇ ὑστέραίᾳ ταῦτα κομίζειν· ἅμα τε τὸν τοσούτον χρησαῖς
πολλὰ παρρησίᾳ ἐλπίσει, καὶ δυσφορῶντα ψυχαγωγῶν τὸν πα-
τέρα. ὡς δὲ καὶ καιρὸν ἐπιγγελημένον παρῶν, ὁ μὲν πα-
τήρ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ, σῶπρά τὸν ἄνδρα προσεβήκον, καὶ φι-
λοφρόνως ἠπαύζοντο προσιόντες. ὁ δὲ χαλεπαίνειν ἔβόα, καὶ
δυσαναχέϊν αὐστηραῖς, τὴν θεραπεῖαν ἀπέγκει. τὰ δὲ Πο-
λυκλῆς λιπαρῶντος ἅμα καὶ πυνθανομένης τῆς ἀπογνώσεως
τὴν αἰτίαν, ἠγανακτεῖ σφοδρότερον κικραγώς, καὶ ἀπαλλάτ-
τεται τὴν ταχίστην ἡξίαν. ἀλλ' ὁ πατήρ ἐτι μάλλον ἐκέλευε,
καίπε σῆθι φιλῶν, καὶ ἥδ' ἡγοῦμαι ἀπτόμενος. τότε δὴ τότε
πρὸς ἀνάγκης, ὡς εὖ ὄργῃ τὴν αἰτίαν ὀξεῖται· τῆς ἐμῆς
γαμικῆς ἕως ἐκτόπως ἔρα, καὶ ἀδελφόμενῳ πέχεται πόθος· καὶ
ζηλοτυπῶ τὸν ἀδελφεόν ἡδὴ, καὶ ἔφ' ἑρῶ θάνατον ἀπειλημένον
μοιχαῖ. ὁ τοίνυν Πολυκλῆς, τὴν παιδὸς ἠγχιώθη τὴν ἰσοσόν
ἀκούων· καὶ τὸν Πανάκιον ἠρύθει. πλὴν ὅλως τῆς φύσεως γο-
ργῶν, καὶ ἀπώκρησε πρὸς τῆς αὐτῆς γυναικὸς τὸν ἰατρὸν ἐκε-
τιύειν, ἀναγκαίαν τινα σωτείαν, καὶ μοιχεύει τὸ πρᾶγμα κα-
λῶς. ἐτι δὲ τοιαῦτα δομένη τῇ Πολυκλῆς, ὁ Πανάκιος δια-
λύγιον καπεβόα φέσκων, οἷά περ εἰκὸς λυφθῆναι δεῖτο.
παθεῖν τε τὸν αἰτιώμενον ὅς ἰατρὸν μεταβάλλειν εἰς ματροπὸν
μοιχείας, καὶ τῆς αὐτῆς γαμικῆς, εἰ μὴ φανερώς ἔπω τοῖς ῥήμα-
σιν. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐπέκειτο Πολυκλῆς ἀτιβολῶν τὸν ἄνδρα,
καὶ πάλιν σωτείαν, καὶ μοιχείαν ἐκάλεε τὸ πρᾶγμα, ὁ συλλο-
γιστικὸς ἰατρὸς ὡς ἐν ὀπιδίσει τὸ συμβεβῆσθαι ἀληθῶς ἀπεπάγων,
ἤρετο Πολυκλῆα· τί ἐν πρὸς δῖος, σὺ δ' αὖ ὁ παῖς τῆς σῆς
ἦρα παλλακίδος, ἐκαρτέρεις αὐτὰ ποθεῖν τε ταύτην ἐκδῶναι;
ἐκείνη δὲ φήσαντος· πᾶν γε νῆ τὸν δῖον· ὁ σοφὸς ἔφη Πανά-
κιος· ἐκὼν στυγὸν, ὦ Πολυκλῆς ἐκέλευε, καὶ ἀδελφὸς τῇ
εἰκότι. τῆς σῆς ἡδὴ γὰρ παλλακίδος ἔρα· εἰ δὲ δίκαιον ἐμὲ τὸν
ὁμόζυγα ἀδελφιδόνα τῇ τυχόντι δῆ σωτείαν, ὡς ἔρως,
πολύ γε μάλλον δικαιότερόν τε τῇ πατρὶ κινδυνεύοντι ἀδελ-

χαρῆσαι τῆς παλακίδος. εἶπε εὐμενίδης, συνηγοίει
το δυνάτω, καὶ πέπεικε τὸν τεκόντα τοῖς εἰκείοις παιδαρχήσαι
δικαίως. πρότερον μὲν τοῖς Πολυκλῆς ἑαυτὴν προσεφθέγγυτο
λέγων. χαλεπὴ μὲν ἡ αἵψαις, δύο δὲ κακῶν εἰς αἵρεσιν
προκειμένων, τὸ μετρίωτερον αἵρετός.

ΔΥΟΠΟΛΕΙΣΚΑΤ' ΑΛΛΗΛΩΝΔΙΕΚΕΙΝΤΟ

Πολιμίας. μιᾶς τῶν βασιλεὺς ἤραθι κόρης ἐκ τῆς
ἐναντίας πόλεως, ἐπαφροδίπως ἐκμανεῖς ἐπ' αὐτῇ,
καὶ γάρ γε τυχὼν ἐν ἀμοιβῆς μέρει πρὸς τῆς
πολίτας ἐσπείσατο τῆς φιλοτίας.

Ἀφροδίσιος Λυσιμάχῳ.

Οὐδὲν, ὡς ἐγῶμαι, πιθανώτερον πέφυκεν, ἢ αὐτοῖς
μῶλλον Ἀφροδίτης. ἴσασι δὲ οἱ βιβλημενοί· καὶ τῇ
τῷ ἡμῖν ἀντίφθορος ἔδδ' εἶς. αὐτὴ καὶ πόλεμον ὀχλύει, καὶ
δυσμνήεις ἀφροσύνας βιβαιοτάτα σπένδειται πρὸς ἀλλή
λους. ἀμείλειται πολλὰς, μὲν στρατηγὸς ἀείρας καὶ μεγάλῃ
στρατόπεδον καὶ πολλὴν τὴν πολέμου συσκευὴν, ὁ βραχὺς ἐκ
τος τοξότης μικρὰς ἀκίδας βολῇ, καὶ αὐτὸν δῆπε τὸν Ἀρηι
ρετὸν ὀδοφαίνει, ἀρχόπτεται αὐτὰ πορίζων. εὐθὰ τις ὀπλί
μὸν ἰδὼν εἰ καὶ δὺς μαχόν, πρὸςβάλλετο τὴν ἀσπίδα συνῶν
πολιμίας, κατιδιώκει τὸ δόρυ· ἔρωτος δὲ φανεύτος, γέγονε ῥί
ψασις εὐθύς, ὁ τέως θρασὺς, καὶ τὴν δεξιὰν ἀκοντὶ προσ
κατείτας, ὡμολόγει τὴν ἥτταν· τῆς τε μάχης ὑπανεχώρει
μεταξέπων τὰ νῶτα παιδαρίῳ τοξότη, μηδὲν γ' ἐν μάχῃ
κὸς αἰχμητὴς εἶναι δι' ἐκείνον πολμήσας. Μίλητος τοῖσι
Μυῖς πόλεις ὅπῃ μῆκιστον χρόνον πρὸς ἀλλήλας ἀνέπιμικτο
διέτελιν. πλὴν ὅσον ἐς Μίλητον οἱ τῆς ἐτέρας ὑπόσπονδοι
βραχὺ προσεφείων, κωρὸν ἔχοντες καὶ μέγαν τῆς αὐτοῦσι

αὐτῆς Ἀρτέμιδος τὴν παύγειν, καὶ σμικρὰν ἀσπασίαν
 ἑκάστου τὴν ἰορτίαν ἐποιεῖτο. πάρος Ἀφροδίτῃ κατελευσά
 διήλασεν, ἀφορμὴν εἰς σύμβασιν μηχανισαμένη ποιεῖν.
 Κόρη γάρ τις τοιοῦτα Πηλεΐα, φύσει τε καλὴ, καὶ τῆς Ἀφρο-
 δίτης ὀπισθημότερον κοσμηθεῖσα, ἐκ τῆς Μουσέως ἐγκαίρως ἐ-
 πιδήμυσεν τῇ Μιλήτῃ· καὶ τῆς διὰ τὸ παῖδι διέπσης, μὲν τῇ
 πλήθους εἰς Ἀρτέμιδος ἐχώρεν, ἢ μὲν παρθένος ταῖς χάρισιν
 ἀγλαΐζομένη, Φείγιος δὲ ὁ τῆς ἁγίας βασιλεὺς πρὸς τῆς ἐρώ-
 των κατεποδόμενος τὴν ψυχὴν ὅπῃ τῇ κόρῃ τὴν πρῶτον αὐ-
 τὴν φασίην. καὶ θάττον ἄμφω συνηλθοῦν εἰς εὐνὴν, ἵνα καὶ
 πρὸς εἰρήνῃ ὅτι πύχιστα σωμαφθεῖσιν αἱ πόλεις. ἔφη δ' ἔτι
 ὁ κυμφίος ἐρασμίως ἐναφροδίσας τῇ κόρῃ, καὶ ἀπύδων αὐτῇ
 ἐρέπσας ἀμυβλῶν ὑποδύναι· εἶδε γὰρ θαρρύνειν λέξιαις, ὡς
 καλὴν, τί αἱ σοὶ χαρίεσται γένοιτο παρ' ἐμῶ. καὶ διπλασίαν
 ἡδύνῃ τὴν αἰψὴν ὑποπληρώσω. ποταῦτα μὲν ὁ δίκαιος ἐρα-
 σμὸς. σὲ δὲ ὡς πάσῃν ὑποφέρειναι γυναικῶν καὶ κάλλει καὶ γνώ-
 ρει τῆς εὐφρονης καὶ παρήγαλιν εὐβελίαν, καὶ ὄρμος, καὶ ἐ-
 λκτρὸς, καὶ πόλεων τὸ πολύτιμον, καὶ ὡς ἐξέρχεται, καὶ Λύ-
 δος τε καὶ ποδάρης χιτῶν, καὶ πορφυρίδας, καὶ θειράπαιλαι τῆς
 Κασίας, καὶ Λυδῶν ὑποφρυγῶς ἐσπεργεῖσαι γυναικίαις, οἷς ἅπα-
 σιν ἀπεχνῶς ἀγαλλεῖσθαι τὸ θῆλυ πέφυκε γένος. ἀλλ' εἰς γυνῆ
 ἑώρας τὸ πρόσωπον κλίνασα, ὡς περ τι σπυνομένη. εἶτα
 ἑκὼς ὀπισθεν πεφοινιγμένη τὰς παρεάς, καὶ τὸ πρόσωπον
 εἰς αἰδῶς ὑποκλίνασα, καὶ πῃ μὲν τῆς ἀμπεχάνης ἄκροις δακ-
 τυλοῖς ἐφαπτομένη τῇ κροσσῶν, πῇ δὲ ὡς ἐξέρχεται τὰ ζωνίαι
 τὸ ἄκρον. ἔστιν δὲ ὅτε καὶ τῷ δαφνὸς ὡς ἐκχαράττωσα τῇ ποδί. ταῦ-
 τα δὲ τὰ τῇ αἰδουμένην ἐν ἡσυχίᾳ ποιεῖται. ἔφη καὶ μά-
 λιστα ἡρεμαίᾳ φωνῇ. ὅπῃ δὲ ὡς βασιλεὺς ἐμὶ τε καὶ τῆς ἐμῆς
 συγγενεῖς εἰς τὴν δὲ τὴν εὐδαίμονα πόλιν, ὅταν ἐδέλωμαι ἐπ'
 ἀδείας ἐσθῆαι. ὁ δὲ Φρύγιος τῆς φιλοπάτρου γυναικὸς ὅλον κα-
 τὰ τὴν τὸν σκοπὸν, ὡς ἔφη τὸν ἐκείνη ἀποκτεῖν πρὸς Μι-

λησίης περχυματίζεται τῇ πατρίδι· κατὰ δὲ σέ τι βασιλικῶς, καὶ τὸ σπουδαῖον ἐκύρωσε τῇ φιλιότητι πιστότερον, ἢ καὶ θυτίαν ἐμπειράσας ἐξ ἔρωτος τοῖς ἀσυγκρίτοις τὴν εἰρήνην, φύσει ᾧ δὲ δάδακτον ἀνθρώπος, ὅταν δὲ τυχεῖ. αἱ γὰρ ἀποραξίαι δεῖναι πᾶς ὀργᾶς ὑφαρπάξαι, καὶ τοῖς δὲ τυχήμασι τὰ ἐγκλήματα δαλύνειν. ὥπως ἔν ἐκφανῶς δειδύλωκας, ὦ Πιερίᾳ, τὴν Ἀφροδίτῃ ἰκανῶς εἶναι παιδόμεναι ῥήτορας, καὶ ὀλίγον ἀμείνας καὶ τὸ Νέστωρος τῇ Πολίει. πολλὰ γὰρ πολλὰ καὶ ἐκατέρωθεν τῇ πόλει σοφώτατοι κρείσσεις ἐξ ἑτέρας εἰς ἑτέραν καὶ εἰρήνης εἰσίοιτες, δακρυῆς ὁμῶς κατηφείς τε καὶ ἀχαλκόντες, ἀπορῶν ἀέλιον τὴν πορείαν. ἐπεὶ δὲ τὴν ταύτης εἰκότως ὦρεται ταῖς Ἰῶσι πάξις ἐπικράτης λόγος. εἴθε μὲν ὦρεται πλεονεξίᾳ ὁ συνδοικὸς τιμήσει τὴν ὁμόζυγα, ὡς περ ὁ Φρύγιος τὴν καλὴν πέτιμνη Πιερίαν.

ΕΥΠΟΡΟΣ ΠΕΝΙΧΡΑΝ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΣ

γῆρας, Ἰῶα μηδὲν ἀλαζονικὸν ἐκ πλεονεξίας ὑπομείνειν.

Εὐβελίδης Ἡγισιστράτης.

Δ Τρέπον γυναικὸς ἡδὲ πρὸς δαδὴνται μᾶλλον ἐξημερῶσαι τὴν γυναικὴν, ἡδὲ βραχὺ γ' ἐν αὐτῇ ὦρεται σπουδαῖαι τῇ ἀνδρὶ κατὰ κράτος εἶναι. ἐγὼ γὰρ πρὸς ἡλικίαν ἐξ ἐπιτηδῆς ἢ γαγόμενῃ, ὥπως δὲ πόρῃ γαμῆς μηδὲν ὑποσέσωμαι σοβαρόν. καὶ ἥρων αὐτῇ αὐτίκα, τὸ πρῶτον τῆς ὑποταγῆς αὐτῇ ἐπαικτεῖται· καὶ τῆς τύχης ἐνόμιζον αὐτῇ εἶναι, καὶ ἥδειν δὲ ὅτι τοῦτος ἔλεος ἔρωτος ὅσιν ἀρχή. ἐκ γὰρ εἰς τὰ πολλὰ φύεται πόθος. ἀλλ' ἢ τίπον ἐξ ἀρχῆς τὴν τύχην ἐνδεὲς πάσης ὁμόζυγε πλεονεξίας φρύαγμα καὶ τυφὸν πολλῶν τῶν μέσων παρῆλθεν. εἴθε δὲ καὶ τὸν ἔσπον καὶ τίτομα Δεινομάχη, καὶ τὴν χεῖρα μόγις ἀπέχεται, καὶ ὡς περ δειπνοῖα δεῖται, κενάρεται

πικρῶς. ἔτε γὰρ ὡς εὐπορον τιμῶσα, ἔτε μὲν ὡς σύ-
 γοικοι αἰδεμένη. καὶ τὰ μοι τῆς γαμετῆς ὅστις ἡ σοφίη. καὶ
 μὰ Δία ὑπεμνήδην γάρ. θαυμάσων ἐπὶ πλεονεξία μοι κα-
 κήνο. ἐπεὶ ἔφυξεν πολυτελῶς, καθάπερ ἐπειγομένη πρὸς
 τὴν με καταστῆσαι παχὺ. ἐδεῖς γὰρ ὅσαρκει πλεῖτος αὐτῇ.
 ἐδ' αὖ ἐκ ποταμῶν ὀππρῆν. ἐγὼ δὲ σοιμάτιον αὐτῇ δι-
 αμῶς, ὅπρ' αὖ τύχῃ φέρων, κωμικῶς τὴν ἄσποντον ὑπαι-
 κίτομαι φάσκων. ὦ γυναι, λίαν σπαθῆς. ἀλλ' ἐδὲ
 ποτε τῶν ἐμῶν πεφρόντικε λόγων. ὁδυμᾷ με δὲ τὸν ἀγα-
 πῶντα μάλα, αἰαδιτῇ γυναικὸς ἀτιμία. ποσῶτον ὅστις
 δύχρησον τὸ κακόν. καὶ πέρας οὐ μόνον ἐμοὶ τέτε δοκεῖ,
 τὴν βάρβαρον ἐς κόρακας ἐκπέμψασθαι τῆς οἰκίας, καὶ
 τί σκαιότερον ὑπομείνω. φύσει γὰρ αἱ γυναῖκες, ἐπὶ τὰ
 τῶν οἱ σιωποῦντες ἀνέχονται, βαρύτερον ἐπιμβαίνουσιν.
 ἀπίτω πένυ ἡ θηελώδης. ἐς, δεδόχθω, ἐδὲ ἀμφι-
 βάλλω. κατὰ δὴλος ἡ γυνή. ἄρκε παρῆς, φησὶν, ἐκ
 ὀππρῆς τὰ ἴχνη.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΦΤΛΑΚΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ.

Κεῖντος Πλωτίνου.

Ὁ Τέττιξ ὁ μουσικός, ἥρος φανέντος, τῆς μελωδίας ἀπάρ-
 χεται. ὠδινώτερος δὲ τοῖς ᾠμασι καὶ τὴν φύσιν λαλῶ-
 ντος ὥρα μεσημβρίας γνωρίζεται, ἀκτίνων ὡσπερ ἡλιακῶν
 μεθυσκόμηνος, τριτίζει γὰρ ὁ μελωδός, βῆμα τὸ δούδρον
 ποιήμηνος, θέατον τὸν ἀγρόν, καὶ τοῖς ὀδύταις τὴν μουσικὴν ὀπ-
 δείκνυται, ἄσαι γὰρ καὶ ἡμεῖς τὰς σὰς ἀρετὰς ἐπειγόμεθα. ἐκ-
 θάλπει γὰρ πως καὶ ζωπυρεῖ πυρὸς ἐγκώμιον τὰ ὑμέτερα.
 πάλαι γὰρ νεκρωδόντας ἡμᾶς τῷ ρυτῶδε βίῳ, ἐκ τῶν σῶν

γραμμάτων πρὸς ἀρετὴν ἐφύχουσα. ἔγωγε φιλοῦμαι ὁ Κεῖνός
Πλωτῖνος. ἢ σώματος ἐκτὸς φιλοσοφεῖ ὁ δὴ γῆς, ἢ φιλοσοφία
σωματοειδὴς μετ' ἀνθρώπων ὡς ἀνθρώπος ἀνὰ ρέφεται.

Δόρκων Μόχων.

Ο Ἱταξίαντος τῶν ποροβάτων ὁ θαυμαστός μοι κελὸς ἔπαι-
λαλε. καὶ ποιμαντικῆς ἡγεμονίας χηρᾷ τὴν θρέμμα-
τα. κακόντι πιπνοῖσιν μὲν γινώσκον· καί τι μοι δοκῶ χαλεπαί-
νειν τὸν Πάνα· ὃ δὴ ταῖς σίμβλων αὐτὸν ἀπαρχαῖς ἐτιμῶσα-
ν. διὸ πρὸς ἄστυ χωρῶ, τὸν ὀργίλον περισβολόμηνος, καὶ
τοῖς πολίταις τὴν ἀπύθειαν δηγῆσομαι, φήσας, ὅτι μέλιτι
πῆταν ὁ Πάν τὴν ποιμνίαν καὶ τὸν ἡγεμόνα διώλεσεν.

Θεανῶ Εὐειδίῃ.

Ο Φυσικός σοι κόσμος παρώχνη, καὶ ῥυτίδων ἐγγυὲς
ἀφρίπεια. σὺ δὲ χαράττειν ἐπιχειρεῖς τὴν ἀλὴν
θεῖαν ἐπιπλάσσω κόσμῳ πρὸς ἐρασὰς ἐκφαιλίζουσα. πειθάρ-
χει χρόνῳ τραϊδίον. ὃ δὴ ἀφρίπτει οἱ λειμῶντες ἐν μειοπώρῳ
τοῖς ἀδισι. μέμνησο καὶ θανάτου, τὴν γὰρ ἐγχεινίσσας. καὶ
σωφροσύνῃ ἐξ ἀνάγκης ἀσκεῖν ἐπιπρόβει. καὶ γῆρας γὰρ ἀδι-
καίς, καὶ νεότητι. τὴν μὲν γὰρ ἐπαγγελλομένη διέφθασαι, τὴν
δὲ κακῆς μὲν ἐνόθευσας.

Εὐαγόρας Ἀντιπάτρῳ.

Ο ῥες ὁ δημιουργὸς καὶ τῷ θαλαττίῳ διεπύξατο κλύδωνι.
καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς π' πελάγειον κεχαλίνωται ρεῖθρον.
καὶ φάμμος τις ἐπὶ μικρᾷ ἡπείρῳ καὶ θαλάσῃ μεταίχμιον. ὃ
γὰρ ἀδικεῖν ἢ θάλασσα τὴν γαίαν γλῶσσυ συγκεχώρηται. πα-
λιδορομεῖ δὲ πρὸς ἑαυτὸ τὸ ρεῖθρον μαινόμηνον, μέγαλινον ἀ-
πειλῶσαν τῇ χέρσῳ τὴν ἐφοδόν. ὅρις τοιγαρὲν ὦ Ἀντίπατρε
τῷ σῷ νομοθετεῖ θυμῷ, ὑπερήκει χεῖρα πῶς ὀργῆς μὴ ποιεῖ-
μηνος.

μῆκος. τὸ μὲν ἔν̄ συμφιλοσοφεῖν ταῖς χερσὶ καὶ τῷ γλῶττι, ἐντελὲς ἀρετῆς ὅρος ἀκρότατος. εἰ δὲ μὴ ταύτης κρατεῖν οἷός τε εἶ, ὕβρεσι τὸν θυμὸν ψυχαγῶγει, εἰ κυστὴν ὑλακτῶσιν ἐοικέναι βεβέλησαι. ἔγω γὰρ καὶ χαλεπαίνουσα θάλαττα, ἀφ' ὧν περικυτῶ καὶ σάλευε τὰ τῆς ὀργῆς ἐκ ἐνδείκνυται.

Αἰγείρος Πλατάνῳ.

Κ Αἰαὶς γείτονας ὦ φίλος τὰς γεραίρας κεκτήμεθα. πόλεμον ἀθάτατον ὦξεν τὸ γήδιον ἔχασιν· ἔπε γὰρ τοῖς πατρῷσι τοῖς ἡμετέροις ἐσσεύσαντο, ἔπε τοῖς μετ' ἐκείνας ἡμῖν τὸν πόλεμον διελύσαντο. καὶ τοὶ ἀπαρχαῖς τῷ θεισμῷ, πολλῶν αὐτὰ ἐτιμήσαντο. ἀλλὰ καὶ μοῖραν τῷ γήδιε τινα ὥσπερ ὀργάδα θεῷ, ταῖς ἀχαιεῖσις δεδώκαμεν. ἀλλ' ἐκ αἰδέσιμα τὰ δῶρα παρ' ἐκείνοις ὡς εἶκε. τοιγαρὲν ἅπαντες τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρωμεν. πέφας γὰρ ἡμῖν γιωργεῖν συμφορώτερον, ἢ πεδίον καὶ γιλόφως οἰκεῖν, χαλεπὰς κεκτμεσίς τις γείτονας.

Διογενὴς Σωτίωνι.

Τὸ μικρὸν τῷ δοξάειον ὕπαρ ἐνύπνιον εἶμαι τοῖς ἐν φρονέσι δοκεῖ. καὶ τῶν πεπλασμεῶν μύθων τιραπωδέσερόν ὄξει καὶ φαυλότερον, ἄσαντον, κεφοποιόν, παίγνιον ἡγῶν καὶ πινδμάτων φαντασιωδέσερον. τῷ καὶ μὴ παρὸν αἰῶνα καὶ προσχρόνιον πλέον ἐλύπησε. μετ' ἐ πολὺ γὰρ τὰς ἐρασὰς ἡγυωμόνησε. πρὶν χρεῖσθαι πρὸς τὸ μὴ εἶναι μετέδραμε. μή σε καταπληττέτω τὰ τῆς τύχης φυσήματα. ἔσπαίξει γὰρ τὰς αἰθράπης ὥσπερ καὶ βέλεται. εἰδῶλα γὰρ εἰδῶλα τὰ τῶν αἰθράπων τετύχηκε πράγματα.

Ἐρατὼ Τερψιδέῳ.

Τὸν χρυσὸν Καλλιπράτῳ εἰκόνα σοι γεγραφεῖαι φασί. τίς δὲ γραφὴν ἐ Τερψιδέῳ εἶμαι δελεῖν, ἀλλὰ τίς
λα-

λαχαιαν Ελευθερίαν. γὰρ μὰ τὴν ἀφύδουσαν Παρασίην πίνακας·
πιγαρὰν καὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν φύσιν ἡδέικτας· τὴν μὲν ἐν-
βρίσασα, τὴν δὲ σοφισαμένη. φέρεσθαι γὰρ τὴν Παρασίην
τέχνην ὑπὸ ἀγκαστας, καὶ τὰ μὴ προσόντα σοὶ ὑπαγοικίλαι πρὸς
πίναξιν, ὥσπερ τὰ τῆς φύσεως καλλωπίζουσα σφάλματα. καὶ
πολλὰ ἐκείνης τὴν ἀτεχνίαν δεικνύουσα. ἐγὼ δὲ καὶ τὴν γρα-
φείας ἐπαινέτις εἰμί. καὶ γὰρ τῆς σῆς ἀμορφίας εἶναι ζωγράφος
ὡς ἔχοντο. καὶ τῆς φύσεως τὴν σοφίαν τεθαύμακα, κακίστην
ψυχὴν σώματος ἀφαιρέσθαι μὴ πισδύσασαν.

Σωσίπαξος Τερπιδόρου.

Νόμος ἐστὶ ταῖς ἔπποις, ὥς γέ μοι δοκεῖ, καὶ μάλα σο-
φός, ἐπαινῶ γὰρ ἐγὼ τὸ πρὸς ταύτης λίαν φιλόσοργον.
ἀλλὰ τίς ὁ νόμος αὐταῖς; τὴν ὑπομάζιον ἔππον ὅταν ἐσθλὴν
τῆς θριψαμένης διαίοσιντο, καὶ πόρρω περὶ τὴν τεκῶσαν, οἷα
συμβαίνει, τὴν τῷ ἡνιήματος, ὁρῶσί τι ἡνιήκον. καὶ γὰρ
τῆς ἑαυτῇ ὀπίσθασθαι φύσεως. καὶ πρὸς ἀλπασει τὸ μο-
ταθῶν, κατ' ἑσθλὴν δυχεραίνεσθαι, ὥς περ ἔγγονα σωεχὴν
καὶ γνήσια. καὶ φύσιν μὲν ταύταις ἔγω φρονεῖν, καὶ γὰρ Σόλωνος
ὡς ἀγκασσὶ νόμος. μεταχειρόμενος τὸν λόγον πρὸς σέ. τὸν ἀ-
δελφιδὴν ὑπερορῶς θύρας ἐκ θύρας ἀμείβοντα, ἀθλιώτα-
τον βιβάνιον ἀμπεχόμενον. τῇ ἀλόγων ὅπως ἀλογώπρην
σοι τὸ φρόνημα. κυρίας ἀλλοτρίας σιτίζεις. ἔγω γὰρ πρὸς πρὸς
σὲ κόλακας εἰπεῖν οἰκειόπερον. δεικνύσθαι γὰρ εἶναι σοὶ δό-
ξασαι μέχρεις ὅτι πρὸς σοὶ ἐπενθυμῶσιν, ὡς δέλαιος· ὅταν
πίπτει δὲ πάντως καὶ σέ, ἐπὶ τῆς κραυγῆς τῆς ἐμῆς καὶ
ἐμῶν γόμοι. κολάκων γὰρ φύσιν καὶ μνημονικὸν πρὸς κακίαν
καὶ πρὸς ἀγαθὴν ἀπέπλησον. ὁφείποτε τὸν ἀδελφιδὴν πρὸς
θαλπε Τερπιδόρου. εἰ δὲ μὴ, τὴν πρόνοιαν ἀκαταγώνισον
ἐξῆς πολέμιον, πρὸς δακρύους τῆς φύσεως τὴν ἑαυτῆς ἀ-
κοήσασαν μάχαιραν.

ΜΕχει τίνος ἐπικοιλίαις τὸ γήδιον, καὶ τὸ κατομβρῆ-
σαν ὕδωρ ἐπὶ ῥοφῆσεις αὐτῶν δαίλαιος; καὶ τίχα μοι καὶ
διμάττει τὸς παῖδας ὅτι τὸ κάταυχμον μηχανῶν; τὸ σὸν μὲν
γὰρ ἐξελιμνάζεται γήδιον. τὸ δ' ἡμέτερον καὶ φύσιν ἡγνόησαν
ὕδατος. ἐρωτάωσας πρὸς θεῶν αἰετὶ φίλαι, εἰ μόνον τῷ
Δάφνι αἰετὶ τὸ ὕδωρ. αὐτὸν ἐπὶ φθορὸς μέγα κακόν. ἐπεὶ
δὲ καὶ τὸ γέγωνεν εἶναι κεκλήρωται, ἀπαραίτητοι τὸ δυσύχη-
μα, καὶ θανάτῳ μόγις παυσόμενοι.

Εἰρμαγόρας Σωσιπάρῳ.

ΛΓαε ἀλλοῦς ἀκίκοά σε τὴν πρῶταν οὐδύριδας καὶ κακί-
ζειν τὸν πλεόν, ὡς ὅτε πρὸς τοῖς ἀνθρώποις ἀνίστα-
ται, τοῖς μὲν ἐφικτὰ, τοῖς δὲ δυσέφικτον τὴν ἐαυτοῦ παρ-
χόμενον κτήσιν. ὡς περ βασκαίνοντας ἐπὶ τῶν τοῖς ἀνθρώ-
ποις τὴν φύσιν. εἰ γὰρ ἡλίκαι λαμπρόνες τοῖς ἀνθρώποις ἐπι-
σης, καὶ πυρὸς ἀφθονία τοῖς ὅλοις ὅτι προχειροτάτη, καὶ πο-
ταμῶν ῥεῖθρα χειμαρρῶν τε καὶ ἀειρέων ἀπασίν ὅτι δυνά-
μει, τί δὴτα ἔφη; τὸν χρυσὸν ἡ φύσις ἀπὸς ἀπικειβωμύρον
τοῖς ἀνθρώποις δίδωται, καὶ φιλόνηκος δῶρον τοῖς ὑπὸ σιλή-
νῳ ἀνείκει, διὲ μέγιστα κακὰ τοῖς ἀνθρώποις φοιτῶσιν;
ἐγὼ δὲ πλατυγέλωτα τῶν σῶν καταχίω (δογματῶν). αὐτὸς
γὰρ τὸς πρὸς φύσεως ἐπαινοῖ ὑπόθεσιν λόγου ποιῶν. καὶ ταυ-
τὴν πέπονθας τῇ γλαυκί. ἀβλεφίας γὰρ αἴτιον ἐκείνη δοκεῖ
τοῖς περὶ φανεῖς ἡλίκαι ἐκλάμψεις. λυσιτελῶς λιμάττει χρυσὸν
τὸ ἀνθρώπειον γένος Σωσιπάρῳ. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τίχαι τῷ
βίῳ εἰσέχουσας, καὶ πόλεις ὠκίδουσας, καὶ συναλλαγμάτων
ἐμάρεια. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην εἰπεῖν, πάσης δικαιοσύνης
ἐσέρητο αὐτὸ τὸ πρὸς γένος ἐνδιαίτημα, εἰ μὴ χρυσὸς τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἀλλήλων ἐπὶ αἰετὶς ἐτεκτράτο. καὶ γὰρ αὐτὸ πλεονὲς ἐστὶν αὐτῶν.

λετο, ἐκ ὁδοιπόρου ἐνεπορεύετε, ἐκ ἀροῦρα βῆν οἱ γεω-
ργῆντες ἐκείνῳ, ἡ βασιλικῆς ἡγεμονίας ἐπεσβεύετο σπῆ-
πξα, ἐκ ἀρχαῖς καὶ προσφόροις τὸ ὑπὲρ τοῦ ἐκείνου σπῆ-
πτος ἐδημαγωγέει τὸ σπῆπτος. εἰ δὲ ἡ ἐπὶ τὸν λόγον
δέλεις μαθεῖν, ἀρετῆς καὶ κακίας ὁ χρυσὸς τὰς ψυχὰς πε-
σόνται. καὶ βασανίζεται ἡ ψυχὴ δι' αὐτὴν. καὶ τῷ Κε-
πτικῷ ποταμῷ ὅσον ἐφάμιλλος. ὅσον γὰρ ἀρετῆς καὶ κακίας
ἐλεγχὸς ὅσον ἀληθείας.

Ἀείων Νικία.

Φιλομαθέστατον ζῶον φασὶ τὸν ἐλέφαντα, καὶ ἀνθρώπων
διδασμάτων μαθητὴν ὁπιδέξιοι. καὶ γὰρ ὁ τῷ σώματι
ὄγκος θαυμαστὸς παρ' αὐτοῦ, ὅσον ὁ τῆς παιδείας κόσμος τε-
τίμηται. καὶ ταῦτα μὲν παῖδες ἐκμετρουμένησιν ἰνδῶν. ἐγὼ δὲ
τῷ Νικίᾳ πεθαύμακα ἴδω ἀλόγων ζῶων ἔχοντος τὸν λογισμὸν
ἐλογώτερον. ὑπάρχων γὰρ παῖς ἀπὸ σοφιστῶν, τὰ παρ' αὐτῶν
ἐκλελεγκτικὰς, ἐκ δὲ κύβης καὶ παλαίστρας τὸν τῷ βίῳ χρ-
στὸν κατὰ νόμον, καὶ γέγονας πέρας ἐν γῆρας τῷ γένει. καὶ
τοῦτον παῖς ἀκούει Ἑρμαγόρου ἐδέλεις, ὁ φέρεται πρὸς τὸν
ἐκείνου βίον ἐπαίηκε. ἀγαθὸν, καὶ ἐς γῆρας σοφία τε καὶ
φρόνησις παρῇ, καθὰ δοκεῖ καὶ τῷ Πλάτῳ. εἰ δὲ τῷ πά-
λαι κακῶν δυσμαχετεῖς μετισταίη, καὶ παῖδα σαυτὸν Ἑρ-
μαγόρου κηρύττης, τυμβωρύχος ἴδω τὸ παρ' αὐτῶν τάφῳ χρ-
στὸν. τῇ σῇ γὰρ κακίᾳ τὰς ἐκείνου ἀρετὰς καθυβερίζεις.

Ἀπαλὴ Κορίνη.

Εν τῇ παλαίστρᾳ τὸν Αὐγείαν πεδίαμαι, Κορίνη. τῷ
δὲ θέαν ἔπε λόγος ἐκφράσκει, ἔπε ζωγράφῳ χεῖρι
μιμήσαιο. καὶ γὰρ ὁ νεανίας εὐδοκῆς, ὁρθὸς, τὸ πρὸς ἑρμῶν
λάσιος. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ δορκέος αὐτοῦ. τὸ δὲ βλέμμα ἔπε
δομῶ φοινιστόμοιο, ἔπε μαλακώτερον τῇ ὑγρότητι, ἀπὸ

ἀνδρείον καὶ παῖον ὁμῶς. ἡ δὲ χοιρὰ τῷ σώματι, ἔτε πρὸς τὸ
 θηλυπρεπὲς ἐλδοκαίετο, ἔτε πρὸς τὸ μελιώτερον κατεσκία-
 σε. ἡ δὲ θελὶς ἡρέμα πως ἐπικύμεινε τῇ ἑλόπτι, καὶ κυ-
 νίζεσσαν ὥρα γελώεις τὴν θάλασσαν εἰκονίζετο, ὅτε καὶ τὴν
 γείτονα χίρσον ἀπαλῶ περπύσσεται ρείθρῳ, τὸ μαριῶδες
 τὸ κλύδωνος καὶ βάρβαρον παριέσασα. αἱ δὲ παρειαὶ ἔτε κα-
 τέρυθροι (γυναικῶδες γάρ.) ἔτε πάλιν ὠχρόπτι τὴν ἀπρί-
 πειαν ἀπεσύγαζον. ἡ δὲ ρῖν, λίαν σεμνῶς ἐπετόρνοτο, καὶ
 ποδὶ τῆς δημιουργοῦ φύσειως τὴν ὀπισθίαν ἀπὸλεγε· τὸ
 δὲ ἔλαιον ὀπιχειόμενον ἡλιοειδῶς περπύσσει, καὶ ταῖς μαρ-
 μαρυγαῖς τῇ ἐκλάμψεϊ τὴν παλαίεραν ἀκτίαν δίκην ἡ-
 γλαίει. πέπονθα Κόρινθα τὴν ψυχὴν, καὶ δειμυτέρας τῆς
 ἀληθοῦτος αἰσθάνομαι. ἐρωτικὸν γὰρ διηγῆσθαι πάθος τὸ
 γυναικεῖον φύλον αἰχμύεται.

Γοργίας Λεϊσίδη.

Δ Δειζόμενος γίγνηται. εἰσπρατόμηνος αἰσθ. καὶ σωμα-
 τῇ τοῖς δανεισαῖς καταπλήττη τῷ φόβῳ, ὥστερ θη-
 εῖοις τισὶ φοβεροῖς ἐπιτυχάνειν δοκῶν. καὶ περσικοῖς τὰς
 θιόδας, καὶ πρὸς τὰς σοὰς ἀφορᾷ, τὰς δανεισὰς δραπετεύειν
 γλιχόμενος. ὥστερ εἰ ναυτιλόμοι ἐν μεγάλῳ τῷ κλύδωνι
 λιμνῶς τυγχάνειν ὀρέγονται. ἀλλὰ καὶ κακῶ τὸ κακὸν ὀπινέ-
 μεις. δανειζόμενος γάρ παρ' ἄλλῳ, ἄλλοις ὑποτίδων τὸ ὄφ-
 λημα, ταυτὸν τι ποίων τοῖς ὅς φόβον θανάτῃ κατακρημνί-
 ζουσιν ἑαυτῆς. ἐπιδὲ τὸ δανεῖζεσθαι. πολυχρᾶδες τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ὅτι κακόν. καὶ τῆς μυθικῆς ὕδρας τοῖς αὐτομάτοις ῥυ-
 νήμασιν ὅτι χαλεπώτερον. καὶ ταῖς κατ' ὕπνους φαντασίαις
 εὐλαβῆ τὸ δανεῖζεσθαι. ἔπο γὰρ ἐλδοθέρας τὰς ἡλιακάς ἀκ-
 τῖνας προσβλέψεις, καὶ τὸν ἑστὸν γλῶσσίαν αἶρα λίαν προσώως
 ἀναπνύσσεις.

ΜΗ' ἴκοιτο ὥρας ὁ Λάκιππος. κακὸν γὰρ ἡμῖν ἔστιν
τὸ χωρεῖν θνητὸν πρὸ τῶν ὀρχόντων λοφιδίων. ἐμοὶ δὲ
Σωσράτης σωτικὸν κρότον δικάζειον. ὁ δὲ Λάκιππος ὅλας
τὰς φρονίας διέφθαρτο· καὶ χρυσὸν τὸ δικάζειον διασάμψατο
αἰρέγεται. τοῦτον φιλόχρυσον πάθος κατεῖχε τὸν δύσλυνον
τὸν καὶ Σώσατος ὑπηγίης, χρυσῶ τὴν νίκην ἀνέσκατο. καὶ
τὸν λαμὸν τοῖς δώροις τῷ Λάκιππῳ ἐπέβυσσε. ἡ παρθε-
νος δίκη διέφθαρται. καὶ χρυσὸς τοῖς ἀνθρώποις τὸ νικᾶν πε-
λατίζεται. ἡ γὰρ ἰσόρροπος κρίσις ὑπόλωλε· δῶρα γὰρ
μᾶλλον, ἢ τὸ δίκαιον ἀξιοπίζον.

Διογένης Χρυσῇ.

Πλάττεισι ταμίαι, καὶ διαπύττω χρημάτων εἶναι φημι
τοιαύτῳ ᾧ τὴν καταδίκευ οἱ σοὶ καὶ σὺ ἀπολύειν κα-
ρτοῖ. ἀγαθὸν ᾧ μετέχει τινὸς τὰς ἀδουσίας καὶ θίμης ψυ-
χῆς. κατόρυττε τοῖσι τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν χρυσὸν φελλοῦται τὴν
σάβλιν. καὶ γὰρ σὺ, ἀλλὰ πρὸς σοὶ ὁ πλεὺς εἶναι πεπύ-
σεται. τῷ Φρυγῷ γὰρ Μίδα τὴν καλὴν ζηλώσας, καὶ
μῶτον πλατεῖς, βρόχοις ὡστὲρ χρυσοῖς ἀπαγχόμενος.

Ἀντιδοχὸς Περικλεῖ.

Ο Φιλίππου παῖς Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταῖς δυνυχίαις ἔδωκε
μῶς ἐπετύφωτο. ἀλλ' ἐφιλοσόφει πᾶσι τῆς τύχης φυσί-
ματα, μεγίσταις ἀφημίαις καὶ εὐδαιμονίας διευαλγεῖσθαι. ὅτε τοῖς
πᾶσι ἐκ τῆς πολέμου ῥοπῇ διασάμψος πεπρωκότα Δαρείων,
τῇ χλαμύδι τὸν ἐχθρὸν φελλοῦται, ἀριστεῖς καὶ τύχης ἐνδε-
κνόμενος ἀνέγειται. ἐνπεῦθεν ἐλοιδορεῖ τὸν Ἀλέξανδρον τὸ
ἐπύκνον. καὶ τὴν ἐγκληματὶ βασιλεῖ ἡ ἀνέσβεστα. ὁ μὲν γὰρ
Ἀλέξανδρος ἀπὸ δὲ φιλόσοφος ὢν, ἐδιδόκει τὸ τῆς τύχης ὡς

οἰκεῖν ἀδύνατον· διὸ καὶ πλείων αὐτῷ ἀγγελοῦται ὑφ' οὗ
 οὐτυχημάτων, ἔφη, ὦ Ζεῦ, μίξονται τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δυ-
 σύχημα. ὥπως δὲ λαβεῖτο τὰς εἰς ἄκρον οὐξίας ἐμφρονέσασα
 ὁ Ἀλέξανδρος. εἰ μὲν ἐν γειτνιώσας ταῖς ἔσοπαῖς τὴν φύσιν
 ἠγνόησας, μετ' ἐπὶ πολὺ τὴν πείραν ὄφει διδάσκαλον, καὶ τῆς
 γνώσεως ἔξεις πρὸς βύπερα τὰ μαθήματα. εἰ δὲ τυφλώττεται
 ἐκὼν, χαλεπωτέρας τῆς ποιῆς ὀπτιδύξη, πλημμελημάτων
 καὶ γνώσεως εἰσπραττόμενος δίκας.

Σωσίπατρος Ἀξιοχῶ.

ΤΟῦ ἀδελφὸν ἐπαγγέλῃ σε θάψαι φασί, καὶ λίαν ἐπὶ τῷ
 πάθει ἀπαρηγόρητα δυσφορεῖν· καὶ πῶς σε φιλόσοφον
 ἀνδρα θαυμάσοιμι, ἐπὶ τοῦτον ἰσὺν τῷ πάθει ὑπερνεκρώμε-
 νον; ὕπνος γάρ τις ἐστὶν ὁ παρ' ἡμῖν θρυλλόμενος θάνατος,
 τῷ μὲν σωήθης τότε μακρότερος, πρὸς δὲ τὴν μέλλουσαν
 ἡμέραν βραχύτατος. ἐπὶ μικρὰν ἀποδημίαν οἱ πεποιημένοι ἐ-
 σάλησιν. ἐκ δὲ πολὺ πέπων ἡμῖν ὁ χειρισμός. καρτερη-
 σον τὴν ἡζύδαίν, ἀναμνήσων αὐθις τὴν σῶσιν· μὴ πάθος
 τι φιλοσωμάτων ψυχῆς. ἐπεὶ καὶ Πλωτῖνος ἐδόκει ἀγχινομή-
 νῳ ὅτι ἐν σώματι εἴη. ὥπως ἐλύπει τὸν φιλόσοφον, τὸ θνητὸν
 τὸ τοῦ θεοσκληρίου. εἴησάν μοι μέλει τότε τὸ δάκρυον· ὅπως νο-
 μοθέτει τῇ λύπῃ· φρονήσει τὸ πάθος θερὰ πάλαι· ἰατρὸς
 γίγνεται αὐτῷ. ἔχεις λόγον τὸ φάρμακον, νεκρῶν δὲ ἀχάλοισι
 κακῶν ὀπίληθον ἀπαύτων. ἐκ ἐκ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον
 ὁδὸν ποτὲ ὁ δημιουργὸς τὰ ποιήματα. τοῖς θνητοῖς τῷ
 θνητῷ καταλείφωμεν. μεγάλας γὰρ κηλίσιν ἐνθάδε τὸ βα-
 σιλικόν τῆς ψυχῆς κατασίζεται. ἐγὼ τὴν ἡρώσειν, ἢ τὸν θά-
 νατον μᾶλλον δακρύσκωμι. τὸ μὲν γὰρ δακρύων ἀρχή, τὸ δὲ τῶν
 αἰσάντων κατάλυσις. ἀγνοία θεοδιδεῖς ἡμᾶς ἀπεργάζεται, καὶ
 θάνατον δὲ λαβέμεθα, ἐχ' ὅτι κακόν, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ἠγνόηται. καὶ γάρ τις τὸν γνῶσιν ἀφῆρηται, τότε κατηγορεῖ

προχειροτάτα . μη γενόιο ποινὴν τῇ Νιοβῇ ἐφαμιλλας , ἵνα
μή τις δόξης καυτός , λίσσῃ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ἀμείβει-
σθαι .

Ἡρακλείδης Ἀντιδόχει .

Οὕτω μοι πῆς ὀργῆς ὑφῆκας Ἀντίδοκες , ἀλλ' ἔτι χα-
λεπαίνεις ἡμῖν , καὶ κρύπτεις τὴν αἴαν προσέλω-
ρῆμάτων προχρήματι ὥσπερ οἱ ἐν αἰθάλῃ σπινθήρα πυρὸς
ταμιδόντες . ἐκκάθαρε λοιπὸν πῆς καρδίας τὴν λύμην ὥστε
γὰρ οἱ ἡμέτεροι λόγοι πρεσβύονται . εἰ δὲ μὴ , καὶ θαλάσσης
ἀπλώεσιρος ἔσῃ . κατόνυζαι γὰρ ἐκείνη τὸ ἄγριον , καὶ παρ-
χεῖται τοῖς πλωτῆρσιν ὅφιν φιλανθρώπων , ὁπλίσκῃ τῷ ἐλαίῳ
φιλοφροεῖνται ἄγαν τοῖς κύμασι χαλεπαίνοντας .

Λαχαίων Πηγαίωνι .

Ἡκέ μοι πρὸς τῆλαιον ἄνθρωπον . ἐνδημήσοιμι γὰρ τῷ αἰ-
σίῳ , καὶ δαιτυμῶν ἔσομαι φίλτατε . νόμφαις γὰρ καὶ
τῷ Πανὶ τὰς ἀπαρχὰς τῆ ποιμνίας ἀναθήσομαι . δίδουσι γὰρ
ἡμῖν ὁφέποτε οἱ θεοί ὅτι καὶ πλοῦς πλεπλήρωται μοι τῷ γὰρ
λακτος . αἱ ἄρτιες δὲ γόνυ τειπέασι . θελοσκιρτῶσιν αἱ αἰγὲς
ἐπὶ ταῖς δειτυχίαις , ὥσπερ γηθόμεναι . πεπάρμεθα περὶ
μαχόμενοι δυσινεσιπῶν θηρίων καὶ δυσκόλων . δίκην γὰρ ἔλ-
κας τοῖς κεκτημένοισι ἐμπλέκεται . φιλοσυνηδὲς ἔστι κακὸν
ῥαθυμοποιὸν , κατηφές , πρὸς λύπῃ ἀπαρηγόρητον , πρὸς
αἰάν ὀξύρροπον , ἀγρυπνον , φιλομείμενον , ἐπιμόχθον , κα-
κῶν ἐφοδρετικόν , ἀδόξον , δὲ καταφρόνητον , ἀεπίφθορον . καὶ
γάρ τις ἐθέλει πλεονέκτη κακῶ σιωπῶν , ὅδ' εἰ τὴν Ὀρέ-
σιν μαλίστα νοσέειν κατακρίθει . ῥίψαντες ποῖνον τὰ πῆς πε-
νίας τῇ πνείᾳ , ἐφ' ἑτέραν μετασυσώμεθα λήξιν , μὴ πῆς ψυ-
χῆς ἀμείψαντες καὶ τὸ φρόνημα .

Τὸ μινδικὸν ὄρνις ὁ παῶς ἐ τῆς Μίνδων τῶ ὑπεροφίας
 κυκλῖνται, μέγατι καὶ ὑπέρορκεν ὅπῃ καὶ κάλλει φρο-
 ῶν. τότε καὶ τῶ θήλειαν ἡτῶσαι δοκεῖ. τὸ πτερόν τιγαρὲν
 εἶα δὴ κόμῳ αἰῖσι, καὶ φεραμένης ἀπὸ τῆς ὁρῶσι κάλ-
 λος παρέχεται, καὶ κυκλῖν ἀπεργάζεται χῆμα. καὶ τὸν ἄρ-
 ατος εἰκονίζεται κόσμος. καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆ πτερῆ τῶ τῆς
 ἄστρον ἀγκόσμοισιν ἀπλάττεται. καὶ τῶ μὲν Μινδικῶν ὄρ-
 νων ἡδὸς φιλόκαλον. εἰ γὰρ βασκαίνουσι, τῶ ἑαυτῶν δὴ-
 κοσμίαν ζωγράφους διδάσκοντες. σὺ δὲ τοῖς σοῖς ἐφέξῃ συγ-
 γράμμασι, καὶ τὰς σὰς ἀρετὰς ἐγκαλύπτεις· καὶ τὰς πόνας ἀε-
 πιδέκτες εἶς, πλῆκαυτης ὠφελείας ἡμᾶς χερσίνοντας παρορῶν.
 καὶ μὲν ἔν βασκανία τίς ὅστιν ἡμᾶς τὸ λυπὲν, ἀφιλόσοφον τὸ
 ἡγχείρημα, καὶ τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀλλότριον. εἰ δὲ ὅπως
 τῶ ἀναβολῇ παμνύεται, ταυτὸν τι πέπονδας ἀνδρὲ γεωρ-
 γῶ πολλὰς τὰς ἰδρωτὰς διδανεικότητι τῇ γῇ, καὶ θέρους ἀκμῇ
 μὴ δρεπομῶν τὰς εἰς χυας.

Πόας Ἀμπελίω.

Δ Εὐρο ξυναυλίας γερόντιος κλαύσωμῳ. ὁ ποταμὸς ἀε-
 σκίρτησι, καὶ κακὸν ἡμῖν ἀρχήσατο σκίρτημα· ὅλος
 τὸν ἀγρὸν ἐπεκλύσατο. καὶ τὰ νεογόντα τῆς ἀμπέλων ὁ φοβερὸς
 ἐπιβύθισε. τὸ δὲ μείζον δυσύχημα, ἐκ ἐθέλει ὁ μιανὴς τῆς
 ἐπὶ τῶν ἀπαίρειν· ἐμφιλοχωρεῖ γὰρ τῶ γυνδίω, καὶ κρίτῳ
 τὸν ἀγρὸν πεποιήται τὸν ἡμέτερον. καὶ δακρύων ἀξίον ὅστιν
 εἶδεν. ἀντὶ γὰρ ἀμπέλων τὰς ἰχθύας γεωργῶμῳ οἱ πάλαιες.
 ὅταν ὁ ποταμὸς ἐθέλῃ, ἀρετούμῳ. ὅταν ἐθέλῃ, λιμνῶν-
 μῳ. καὶ μέγα τίμοι δῶρον φιλοτιμεῖσθαι δοκεῖ. εἴθε τῶ θεί-
 ρει τὰς νεφίλας μινδαμῶς ἰκετεύοιμῳ ὁμβρον ἡμῖν ἀυχμῶσι
 χαρίζεσθαι. ἔγω γὰρ ἄπὲρ κεκήμεθα, ἐκ αὐτῶ ἀφρημέσθαι.

πιταμός γάρ καθ' ἑαυτὸν ἐπαχθής. εἰ δὲ καὶ ὄμβροι πλη-
πίσαιεν, τὸ πυρὸς ἔστιν ἀκρατέστερος, καὶ μέγας καὶ χαλινὸς
τὰ φρούραμα.

Γαλάτεια Θίτιδι.

Εἴπαιδά σε τὴν φρόνησιν, καὶ τὸ λίαν ἐμπεριότατον ἀγα-
μαί. ὥσπερ γὰρ ἐκ ξίποδος τινος πυθικῆς τὰ μέλαινα
τα διηγῆσά μοι. καὶ τὸ Λυγγέως ὀξύτερον τὰ βαθυτέρα π-
ἀσαιῇ τῇσ' ὑπαρχμάτων ἐσκόπησας. ὁ Καλλίμαχος ἡμᾶς κα-
ταλέλοιπεν. ἀπέπιπτε μετὰ τὸν ὄμβρον ὀξύτατον τὸ κόρος περὶ
ἐδραπέτους ἡμᾶς ὁ παμμίαιρος. καὶ γέγονεν ὁ κόρος αὐτῶν
πῆς ἐπιθυμίας περισσύτερος. σὺ δέ μοι παρήνεις πολλά. ὅρ-
κοις μὴ πείθῃς Γαλάτεια. ὅρκων τοῖς ἐρώσιν ἔδωκε ἔστιν ἐν-
χερέστερον. ἐρωτικῶν γὰρ οἱ νέοι μεθύοντες ἡδονῶν, καὶ τὸ κα-
λῶς ἀφαιρῶνται βελούεσθαι. καὶ φθάνουσιν καὶ φθέγγονται ὅτι
νομοθετοῦσιν οἱ ἐρωτες. καὶ γὰρ αὐτοκίνητον ἔχουσιν τῇσ' ὑπαρχ-
μάτων τὴν ἐφεσιν, ἀπιστία πίστεως ἔοικεν ἀσφαλέστερον.
πρὸς ἀπάτῃ ὅρκος σοφιστῆς ἔστιν ἀξιοχρεῖας.

Θεμιστοκλῆς Χρυσίππῳ.

Επειδὴ σωφροσύνη καὶ φρόνησις τῷ μύθῳ τίττεται, ἀγα-
πῇ Χρυσίππε διαμυθολογήσωμαί σοι μῦθον ἐκ ἀν-
θρῶπων. ἀφίκοντό ποτε πρὸς τὸν Δία τὰ ὄρνεα, καὶ δαλύματα
ἐπρεσβόλοντο ἡγεμόνα. ὡς δὲ ἀρχία τῆς ὀρνίθας τὸ λυπεῖται
καὶ μεγίστη πηδᾷ ἀγαθὴ ἡγεμονείας ἐχρήσθη. καὶ πολλὰ δὲ τὸ
τὴν ἀκοσμίαν ἐκέντητο. ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὁ Ζεὺς, καὶ γέγονε
τὸ ἔργον τὸ βέλημα. καὶ δαρεῖται δῶρον πῶς ἐκτεύσει δαυμά-
στι. βασιλείας δὲ ὡς ἀξίωμα τὸ δίδόμενον. προσέειπεν δὲ
πῶς ὀρνέσιν ἐπὶ λίμνας καὶ πηγὰς ἀφικέσθαι, καὶ τὸν ἑαυτῶν
ποσμήξασθαι ῥύπον. καὶ πῶς ὕδασι τὸν βῆσανον πῶς ἡγεμονείας
ἐπιστάσθαι. ὡς γὰρ εὐπρέπεια φθάνει τῷ Διὶ τὸ τιμώμενον.

ἔλκεσται δῆτα οἱ ἔρριδες· εἴτα πρὸς τὸν Δία παλινδρομῶ-
 σιν εὐθύς, καὶ τὴν ἑαυτῷ ἑκάστος ἀπρίπειαν ἐνεδείκνυτο. ὁ
 δὲ κολοῖος τὴν οἰκίαν διδῶς ἀμορφίαν, τὴν τῆς φύσεως δι-
 μερλίαν ἐνόθευσε, ἀλλοτρίῳ κόσμῳ τὴν ἑαυτῷ καλῶπι-
 ζων ἀπρίπειαν. ἀλλ' ἤλεγξε τὴν ἀμορφίαν ἡ γλαῦξ, καὶ τὸν
 ἐπὶ πλάσσειν κόσμον ἐδείκνυε. τὸ γὰρ οἰκίον ἐπὶ γνῶσα πτε-
 ρόν, ὡς ἴδιον ἀφείλετο· καὶ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις ἐδίδαξε παρὰ
 δεῖγμα, ἑκάστον ἀφαιρεῖν τὸ ἴδιον· καὶ γέγονεν αὐτοῖς ὁ
 κολοῖος κολοῖος. ὁ μῦθος, ὦ Χρῦσιππε, τὴν ἀλήθειαν πα-
 θάπερ ὑπάρ φθίγγεται, πολλὴν σωφροσύνην ἡμῖν διηγά-
 μμος· ἔτω γὰρ καὶ οἱ ἀνθρώποι εἶδεν τῆς τῆδε κεκτῆμεθα
 ἴδιον, ἀλλὰ ζῶντες μετὰ πρὸς ὀλίγον ἐπιπλάσσειν σεμνυνόμε-
 θα κόσμῳ. τεθιγκότες δὲ, ἀφῆρήμεθα ἅπερ ἐκ ἐσιν ἡμέ-
 τερα. ὑπερέρα τοίνυν χηνμάτων καὶ σώματος· ἀθανάτω δὲ
 πράγματι ἐπιμελῆ τῆς ψυχῆς· τὸ μετὰ γὰρ αἶδιον, καὶ
 ἀθάνατον· τὰ δὲ θνητὰ, καὶ πρὸς ὀλίγον ὅστιν ἡμέτερα.

Εὐριπίδης Κίμωνι.

ἘΠαγγέλλῃ πολλὰ, καὶ πράττεις ὀλίγα. καὶ τὴν γλῶτ-
 ταν ἔχεις ὑψηλοτέρας τῆς πράξεως. ἀλλ' εἰ μετὰ ρη-
 μάτων κομψότης τεθαύμασαι παρὰ σοὶ, οἱ ζωγράφοι τῆς
 σῆς διωκτικότεραι γλῶττις. ποσαῦται πλασματικῶν τοῖς πί-
 ναξιν, ὅσα πράττειν ἡ φύσις ἐδύναται. εἰ δὲ καὶ χαίρειν
 δοκεῖς υποχέσασθαι τὰς ἀκρόντας, μετὰ ὀλίγον μετὰ εὐφρανεῖς,
 αὐτὰς δὲ μετὰ ἡ πολὺ χαλεπωτέρων. ἐπεὶ καὶ τῆς ἐνυπνίας
 τὰ κάλλιστα, ἢ ποσῶν ἡμᾶς ἀφραίνει καθάδελφότης, ὅσον
 ἐρηγορότης ἐλύπησεν. αἱ γὰρ ἐλπίδες μᾶλλον ὥστε συνά-
 νηπτανται. σύμφωνα δὲ τῇ γλῶττι τὰ πράγματα κέκτι-
 σο, ἵνα μὴ καὶ φίλοις ἀπεχθήσῃ ψεύδόμενος, καὶ τοῖς ἐχ-
 θροῖς ἀποδείξῃ λόγον πορίσεως, ὡς ἀληθείας ὑπάρχων
 ἀμέτεχος.

Σακράτης Πλάτωνα.

Α'Δικεῖται μὴ ἔδει, ἀδικῶσι δὲ πάντες, αὐτομάτως ἕκαστος ἑαυτὸν ἀδικῶν. ἀρετῆς γὰρ καὶ κακίας ἴσμεν αὐτοκράτορις. ἀφείλετό σοι Λειωνίδης τὸ γνῶναι; τί το ἦν ἔκτος, τί το σὺν ψυχῇ ὡδὲν ἐλυμήνατο. ἐζημίωσε Φίλιππος, καὶ τὸν δακτύλιον σφραγίζειται; ὡδὲν ἠδίκησαι αὐτός. τὸ γὰρ ὀπίστητον ἔχῃ ἡμέτερον. τὸν σὸν υἱὸν ἀνέλλον οἱ βάρβαροι; ἔπειπονθάς τι δεινόν· ἔη δὲ αἰδίων τὸν παῖδα ἐκέκτισσεν. εὐαγγλῶσαι μὴ κεκτημῆναι προσγένεσιν, καὶ πάλιν ἐκ ἑστίν· ἐπεὶ περ ἐκ ἡμῶν, ἀλλ' ἐγλήτο. ἔκων ἀδικῶσιν, ἐκ ἀδικῶνται οἱ ἄνθρωποι. καὶ τὸν Ὀμηρικὸν τεταύμακα κύκλωπα. ὡδὲν γὰρ βλάπτειν ἀδικήμενον ἔφασκε. καὶ ἡμῶν ποιμῆνι ὑπόφασιν ἢ τῆς ἀληθείας κατὰφασιν.

Μαράθων Πηγαῖωνι.

Τοὺς πολιτικὰς κλύδωναι ἐκφυγῶν, καὶ τὰς ἀφ᾽ ἡμετέρας θορύβους τῷ ἄσσει, ἐμιδωσάμεναι τὸν ἀγρόν τετονί, καὶ μεταβολῇ ψυχῆς ἰδοῦναι εὐρεῖν. ἀλλὰ μείζοντι κακοῖς ἐμβεβλήμεθα. ποτὲ γὰρ τὴν ἐρυσίβλου ἔχω πολέμιον, ποτὲ τὰς ἀκρίδας, ἄλλοτε καὶ τὴν χάλαζαν. ἡ δὲ πᾶσι λυμάνεται τὰς καρπὰς, ὡς ἀφ᾽ ἡμετέρας τύραννος. καὶ τὰς ἐδρώντας ὁ πάλαι τῶν ἀνέμοις χαρίζομαι. οἱμοὶ ὁ δυσίπλος. ὅποι ἔστωμαι. ὅταν ἦν γεωργικῶν πόνων μνηστῶμεν, τὰ τῷ ἄσσει ἀσπαζόμεθα. ὅταν τὸν πολιτικὸν πάραχον ἀσπαζόμεθα, ἦν τῆς ἀγροικίας ἐρῶ. καὶ τῷ παρόντος ὅτι τὸ μὴ παρὸν εὐτυχέστερον. μία ἦν λυπηρῶν ἀνάλυτις ὅστις ὁ θάνατος, εἴτε φυσικὸς ὅστις, εἴτε πάλιν αὐθαίρετος. ἔκων ἀγχοῖν μοι τὸ φάρμακον. βδελύττομαι τὴν ζωὴν. αἰωρεῖν γὰρ πρὸ θανάτου τὰς δυσυχῆντας ἡλίδιον.

Διομήδης Α' εἰς ἄρχω.

ΚΑτέπληντε τὴν Μακεδονίαν Ἀλέξανδρος, τῷ βυκεφάλῳ ἐποχόμενος ἵππῳ. τὸν δὲ ἵππον χαλινῷ ἱσοῦσι μὴ πείθειν. μήτε δὲ χειροῦθεσι κολακείαις μαλαττεῖν. καὶ γὰρ ἀτιθάσσοντες τὸ ζῶον, καὶ τῷ θυμῷ τὸ ἵππος εἶναι ἀφῆρτο. καὶ κακόν τι ἀπορόσιτον ἴδω, καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι λίαν δυσάτητον. ὅτε τοῖνυν ἐπιβάτῳ Ἀλέξανδρου ἐκληρώσατο, τὴν ἀπλώειαν ὥσπερ παρόντι συνεκράσαν, ἀμειβόμενος τῇ κατφείᾳ τὸ φρύαγμα. καὶ ἴδω ἰδεῖν σώφρονα τὸν ἀκόλαστον. καὶ ἦν Ἀλέξανδρῳ θέμις ἴδω ἀντιμάχεται. ἐσο τοῖνυν Ἀ' εἰσαρχέσθω καὶ σὺ τῆς τύχης ὑπὸ χροῦ. καὶ γὰρ Ἀλέξανδρῳ, ἀλλὰ τῇ τύχῃ ὁ βυκεφαλὸς ἐπείθειτο.

Ποιμνίων Ἀ' ὄρωσι.

ΤΑ' ἔνθ' ἀποβάπων ἔθαπα ὑπὸ τῷ γάλακτος μέλει μοι θάρρῃ γυῖσθαι. καὶ κισυβίων ἐκ οἴδε πῶς ἡπορήμυθα. διὸ δίδω μὲν αὐτοῖς τὰ κισυβία. ἐγὼ δέ σοι γάλα παρέχομαι, μεγάλοις δώροις μικρὰς ἀμειβόμενος χάριτας.

Λεωνίδης Περικλῆδω.

ΗΔέει καὶ Περικλῆς ὁ τῆς Θέτιδος ἀρετῶν ἐκείνου. καὶ πολὺν ἦν ἐχθρῶν ὁ τῷ Πηλείῳ ἡγούμενος, καὶ δίδωσι τῷ πατρὶ περικτάτα τὸν παῖδα, δυσυχεῶς περ φιλοτιμώμενος δάσκειν τὸν Περικλῆ. καὶ τῷ μὲν, τὴν πόλιν περὶ μάχα. τῷ δὲ, τὴν φιλανθρωπίαν ἐπῆνεσα. γίνεσθαι καὶ αὐτὸς Αἰακίδης. καὶ πολὺς ἐλέησεν δάκρυα, τὸν παῖδά μοι ζῶντα δωρόμενος. δυσυχόμενος γὰρ καὶ ἡμεῖς ὥσπερ καὶ ὁ Περικλῆς. καὶ γὰρ αὐτὸν ὄντα σὺ πολέμιον ὑπὲρ παιδὸς ἀρετῶν ἐκείνου, δακρύοις καὶ μέλαινα τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐγχαράξαις χεῖρματα. ἀλλὰ καὶ μὲν τῆς αὐτῆς καὶ σὺ φιλανθρωπίαν ἔρας ἐπιδείξαι, προ-

φθάνει τὸ ἴσον τιμω αἰτήσεις. εἰ δὲ μὴ λόγος ᾧρα σοὶ
βασιλεῖοι, ἀλλὰ θυμὸς τε καὶ λύπη τὰ πρὸς βεῖα κεκλήρω-
ται, πρὸς ὀλίγον μὲν εὐφρανθήσῃ, λυπηθήσῃ δὲ μείζονας,
ἀφιλοσόφου θυμὸς μεγάλας καὶ τὰς ποινὰς εἰσπραττόμενος.

Καλάμων Σπείρωνι.

Εἴ γεωργὸς εἶναι βεβέλῃται, ἥδ' πολιτικῶν δορύβα-
νός τις ἀφίσσῃ. εἰ δὲ ῥήπρες ᾧρα σοὶ καὶ δικαστήρια καὶ
βήματα φθισαμένα, τὴν δίκην ἀφείς, καλαμίδα καὶ
χάρτας ἀράμειος εἰς κόρακος χάρει γιγνόντιον. ἔ γάρ συ-
κοφύντας ἀνδρας, καὶ τὸ, ἀνδρὶς δικασαὶ φθιγγομοῖνας πυ-
κνότερον, ἢ ἥδ' γεωργῶν πολιτεία προσίεται.

Σωκράτης Κλέωνι.

Οὔ ταν οἱ λύκοι μεγάλης φθιγγόχῃσι θήρας, καὶ τῶν κί-
ων φιλοτοφίσσῃσιν, ὥσπερ ἐγκράτειαν ἀνῶν ἔχουσι,
τὸ ἦθος καὶ τὸ ἄγριον, πρὸς φιλανθρώπων μεταβάλλουσι. καὶ
θαυμασιώτῃ δικαιοσύνῃ ὁ κόρος ἐκδιδάσκει τὰς λύκους.
μὴ ἥδ' ἀποβάτων συνέπονται, καὶ γεραίρουν ἄλλους ἀν' αὐτοῖς
ἢ γαστήρ ἀναπνέουσιν. ἀλλὰ σὺ καὶ ἥδ' ὑπὸν τὸν ἔσπον
ἀκαδέσπερον κέκτησαι. καὶ μάλλον πλεονεκτικώτερον τὸ ἀκόλα-
στον ἔχεις, ὅταν ὁ χρυσὸς ὑπερκαβλύζῃ ἥδ' ὧν θησαν-
τῶν, ὥς περ οἱ μέθυσοι. διψῶσι γὰρ ὅταν κορεσῶσι τὰ
οἶνα, καὶ σαφίζονται τῇ μέθῃ μέθης ἐπ' ἵπτασιν. ὅρα ὅτι
εἰς ἄκρον δεξιάν πορὸς τὴν ἐναντίαν δεξιᾷ σεσιν μεταπίπτουσι,
φθιγγόντος τὸ οἶνον τὰς οἰνόφυλλας καὶ ἐκκαίοντος. ἀπ' αὐ-
τῆς ἀκολάστου μέθης ἀκόλασε. εἴνα μὴ πορὸς τὴν ἐναντίαν
ροπλὴν μεταχθῆς, ἀφαιρέμενος τῆς τύχης ἅπερ καὶ δίδωκεν.
ποινάταις γὰρ τὰς ἀχαρίστους ποινὰς σωφρονίζεται.

ΟΤ' οὐ πῖς ἀνθρώποις ὠφελασάδασον ἔπως, ἔτε δὲ πορ-
σκορίσειρον ἐρωτικῆς κατέστηκε χάσεως. πᾶσαι τῇ δα-
κρύων τὰ ρείδρα, ἃ τοῖς ἡμετέροις ποσὶν ἐπεκύναιε; πᾶ-
σαι διέπτεσαν τὰ μυρία γῆν τῇ λόγων ἐκείων, πῶν τε ῥη-
μάτων τὸ ὑφειμένον τε καὶ χαμαΐζηλον; οἱ μαι μήτε πῖς δαει-
ζομένης τοιαύτης πρὸς πῖς δαεισὰς κεχῆσθαι τοῖς ῥήμασι,
μήτε ξαυματίας ταῖς τῇ πολεμίων ἀλόντε χερσίν. ἡ σω-
πτος ἀγρυπνία παράχκε. τὰ ἑωθινὰ καταλέλοιπας ἄσμη-
τα. παράσω πῖς μυρίας περισβείας, πῖς απονδὰς, πῖς ὄρκους.
ἄς δὲ τῇ παρασχαλῶν γυναικῶν ἐσπείσω μοι. πρὸς ἑτέραν
ἄφνω παρδούον ὠλίθισας, ὥσπερ οἱ καθύδεντες, ἀμέσως
ἀφ' ἑτέρας πρὸς ἑτέραν ἐνυπνίῳ ὑπόμεσιν μεταβαίνοντες.
ἐπαινῶ πῖς ζωγράφους. ὑποπέρους γὰρ πῖς ἐρωτικῆς ἀαγράφου-
σι. καὶ τέχην δημοφῶσι τὰ πράγματα. καὶ τοῖς πλάσματι
ἐλὼ ἀλήθειαν τερατοῦνται.

Παρμυρίδης Χρυσόθεος.

ΤΟ μὲν ἐξηγορεῖται δὲ πᾶσι, ἀθανάτω φύσει ἰδίον,
ὑπὲν δὲ μετρίως, τῇ κατ' ἡμᾶς ὅτι ὡς ἔειπε, καὶ ἀν-
θρώπινον. τὸ δὲ πέρα καθύδεν τὸ ἀρίστον, τοῖς τε διη-
κόσι μᾶλλον ἢ περ τοῖς ζώσιν ἀρμόδιον. πῖς πλείσας Χρυσό-
θεος πῖς σῆς ζωῆς μοίρας ἀφῆρησαι. αἶν' ἡ κατὰ δέεις, καὶ
πῖς ἐνθάδε μεταβέβηκας λήξεως, οἱ ἄτις Ὀδυσσεύς, πῖς κατ'
ἡμᾶς οἰκεμένης ἔξω πλατύνωμος. ὡκεανῷ τινι τῷ ὑπὲν χά-
μος, καὶ μήτε ἀνίχοιτα μήτε δυόμενον προβλέπων τὸν ἥλιον.

Κυπίας Κοριανῶ.

ΣΤρίειδος ἔσο μοι μεσημβρίας ὦρα Κοριανῶ. αἰμασιᾶ
γὰρ τὸν ἄγρον πεφράξομαι. κακὸς γὰρ πῖς ὁδὸς κα-
P 4 κπ.

πυρμιδα. ἔχουσιν οἱ πᾶσι καὶ ζωοῖς ἀλόγοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις
συμπλέκεσθαι. ὁ λαγῶδες τὰς ἀμπέλους, ἡ κάμπη τὰ λάχανα
ἔλλυσι. τί δῆτα φέρε τῆς ἀσφαλτικῆς λέξαται; φοβερὸν
ᾧ τῷ γεωργῷ τὸ κακόν, καὶ δυσανταγώνιστον τὸ πολέμιον,
διό μοι συμφρατάττε, καὶ τῆς πόλεως συνατιλαμβαίτε. κα-
γὰρ δέ σε αὐτοῖς πύκτοις ἔργοις ἀμείβομαι. ἔγω γὰρ καὶ οἱ
μύρμηκες συμμαχῶντες ἀλλήλοις, καὶ τὸν μόχθον σοφίζον-
ται, καὶ τῆς μεγίστης πόλεως ἐφάπτονται.

Σώκρατος Λυσιστράτῃ.

Επειδή σοι πολλὰ καὶ θαυμαστὰ φησιν εἰσάγοντες τὸν Πύρρον
λόγους ἐδόξαμιν ὑφαίνειν ἴσον, φέρε δῆτα φέρε καὶ μου
δικῶν ἀπαρξάμεθα λόγων. ἴσως ᾧ τῆς σῆς θυροῦς ἐφίκοιτο
τὸ δὴ τὰ λεγόμενα. Ἐν τοῖς νεοβλάστοις τῆς δρυὸς ὁ τέττιξ
ἐχέμενος, ὥρα καύματος ἐκλάδει. καὶ τῆς ἐαυτοῦ ἀρμοῖας
κατασπόμενος ἐπετέρπετο. ὁ δὲ μύρμηξ παρὶ τῶν τοῖς θείοντι
καὶ φέρε τὸν ἄλφιν τὰς ἀφαιβὰς ἐπεποιήτο. καὶ τοῖς κέλποις τῆς
γῆς τὴν ἐαυτοῦ ἔσθλιν ἐθισαύριζεν, οἷα ἀπορμηδίζετο ὡς
μύρμηξ τὸ τέττιγος. παρῳχέει τόνω ἐκ τῆς βορείων ὁ ἥλιος,
ἀπὸ τὸ μετόπωρον, καὶ ὁ χειμὼν ἀπὸ τῆς γῆς. ἡ δὲ θάλασσα
τὰς γαλιωαίας ἀπονοδὰς διελύσατο. οἱ πλωτῆρες τὰς λιμνὰς ὡς
ὠπῆρας ὄντας ἠπαύζοντο. καὶ ὁ γεωργὸς ὅπῃ τῷ ἐαυτοῦ ἀλίσκῃ
κατέφωγε. καὶ ὁ μύρμηξ ἐν ταῖς λαγύραις τῆς γῆς καὶ τὰς πόλεις
ἔχει ἐστῆσιν ἐκπύδιστον. ἰκέτω δὴ ὁ τέττιξ τὸν φιλόπονον
μύρμηκα τῆς θησαυρῶν μεταχεῖν. ὁ δὲ τὸν μελωδὸν τῆς ἐαυτοῦ
θυρῶν ἀπεπέμπετο πολλὴν αὐτῷ τῆς ἀργίας καταχέων τὸν γέ-
λωτα. καὶ τῆς θειρῶν ἀσμάπων αὐτὸν ἀεμίμνησκε. διόπερ
μὴ εἴχε λιμὸν τὴν ὥδιν, ὁ δὲ τὰς πόλεις ἔσθλιν. ἀρμόττει σοι
ὁ μῦθος Λυσιστράτῃ. ἀργὸς ᾧ ὡς, ἀθλιώτερος εἰ τὸ πυρρί-
σόντος. ἐδίωκον μάτῳ διπλάσια. ἀπαγὲ δῆτα τῆς ἀργίας
ἔέλτισε. τὰ τῆς φύσεως γὰρ δῶρα κατῆχουρας, πικραύτῳ
ῥώμῳ

ρωμῶν καὶ θυρωστῶν τε σώματος ἀκοσμητοὶ παρὼν ὀπίστη, ποῦναι ἀσκήν μὴ βυλόμηνος.

Τεττίγων Πορφυρείωνι.

Ο Κορύδων δ' αἰμάτων ἀνὴρ καὶ τῆς εὐχῆς φίλος ὥς ἔοικον. αἱ ἄμπελοι ταῖς βότρυσι ἀχθονται. αἱ ἀρχαῖαι βρέθουσι, καὶ τῷ θυγῶντων ὀρέγονται. αἱ ἐλαῖαι τῇ γῇ προστινέχασιν, καὶ τῷ πλήθει τὸς ἐνεγκαμύνας κλάδας βιάζονται. οἱ λεημῶνες κατὰχομοι. ἢ ἄλλως ταῖς νελοαῖς ἐφάρμιλλος αὐλαξιν. ἄλλὰ καὶ τὸ γυνῶν μῦ τῷ ἄλλων ἀφραίνει τὸν ἀνδρα. ποῦνοι γὰρ παῖδες αὐτῶν, ὥς τε καὶ Δαναὸν καὶ Αἰζυπτον ταῖς ἀπεκρίαις νεκῶν. ἄλλος μὲν γὰρ ἔστιν ὑπομύζιος· ἄλλος τῆς γαρυχείας ἐπαύσατο. ἐπροι δὲ ἔρπονσι μήπω τῆς ὀρθῆς βαδίσειος ἀπαρξάμενοι. οἱ παρὰ φανιλίζουσι καὶ τὸς ὀδόντας ἀμείβουσιν· ἄλλοι τῆς ἀκμῆς ὀπθαίνουσιν, καὶ τὸ βῆπαιδες εἶναι κεκληρῶνται. σὺεγγες δίκλῳ αὐλῶν ἢ τῆς ἡλικίας αὐτῶν τάξεις συμπίπταται. σὺ δὲ παρήνεις τὸ θυγάριον μὴ παρὲγγυῇ τῷ Κορύδωνι. καὶ τὴν ἀγχιεῖαν ἐκάκιζες ὥσπερ ἀφοσιώμενος τὴν δυσγείαν. οἱ μοι· βιβυκόλημκε ὁ δαίλαιος, καὶ κῆρον ἔχον τὸ φρόνημα. τοῖς ἀνθρώποις κρόνιτος ἢ ἀγεία. πλῆτε γὰρ παρὰ πᾶσιν ἔδωκεν ἐνδεχότερον.

Σωκράτης Μελαμππίδῃ.

Γιμνασιῶν μὴ, παιδοφίβου ἀπαραίτητοι παισὶ· τῆς σωφροσύνης δὲ διδάσκαλοι. ἐπεὶ γὰρ φρονήσεως ἔτι καὶ τόμων οἱ παῖδες εἰσιν ἀνεπίδεκτοι, ἀπειλαῖς χαλινῶμεν τὸ πῦρ ἀκόλαστον. τὸς γὰρ παῖδας λόγοις μᾶλλον, ἢ μάστιγι ἐκπαράττωμεν. ἐγὼ δὲ τὴν σὴν καίδειαν ἀγαμαι. εἰ γὰρ καλὰς δικασθεῖων σοὶ φοβεραί. ἔπε λόγος εἰσηγητικός ἔστιν αἰδέσιμος. τῷ παίδων ἀφρονεῖραν ἐν γήρα τὴν ἡγεσίαν ἔχεις. ἴδε τοῖσι τοῖς βάλαιοις ἀπὸς βάραθρον. οἱ γὰρ λόγος καὶ

μάστιγες σωφρονεῖν ἢ διδάσκειν, τὸν πείθειν κακίᾳ ἀ-
τέχεσθαι λίαν ἐργῶδες. καὶ τὴν καθαίρειν τὴν Αὐγείᾳ κό-
πων ὅτι δυσχερέστερον. ἢ κοτύλῃ τὸ Ἀτλαντικὸν ἅπαν ἐκ-
ροφῆσαι πέλαγος.

Ἐραποδυνὴς Αἰχίῃ.

Ε'Σθίεις τὰς ὄρκους ὡς λάχανα. καὶ κτύπος ὀδόντων εἶναι
σοι δοκεῖ τὸ τελέμελλον. καὶ τοῖς ἐγκαλέσιν ἀντιφθέγγη
παμπόνηρε. ἢ γλῶττα ὁμώμοκον, ἢ δὲ φρενὶ ἀώμοτος. καὶ
εἰδώς, ἀχαλίετον γλῶτταν, μέζονα τὴν πλημελήματος,
εἰσπρατομύθῳ τὴν κόλασιν. ἃ γὰρ λόγοις ἀμαρτάνομεν,
ἔργοις τὴν τιμωρίαν ὑφίσταμεν. τὴν γλῶτταν δῆτα σώφρο-
να κέκτιστο, ὁμνύειν καὶ πρὸς ἀλήθειαν ἀλλαβεύμενος. ἀβι-
ρές τι γὰρ χῆμα ὁ ὄρκος εἶναι δοκεῖ, καὶ παντὸς ἄχθαι
ὅτι δυσφορώτερον. ἐνπύθεο καὶ Ταύταλος ἐκολάζετο. ὅτι
τὰ θεῖα γὰρ ἔχε τὴν γλῶτταν ἀκόλαστον.

Πλάτων Αἰξίοχῳ.

Η'Νίαις καὶ μάστιγι τὰς ἵππους ἰδυόμεν. καὶ ναυτιλλο-
μεθα, πῇ μὲν τοῖς ἰσίοις τὴν ναῦν ἐκπεπιάσαντες,
πῇ δὲ ταῖς ἀγκύραις χαλινώσαντες καδυβερίζομεν. ἔγωγε
βερνικτεὸν τὴν γλῶτταν Αἰξίοχε. πῇ μὲν τοῖς λόγοις ὀπλι-
ζοντες, πῇ δὲ σιωπῇ κατόνάζοντες.

Πρόκλος Ξανθίππῳ.

Τοὺς πολύποδας φασὶν ἀθρηίας τυγχαίνοντας, τὰς αὐ-
τῶν καπεθεῖν πλοκάμους, ὅσον ὥσπερ ἀληθῶς ἐμπεπιά-
σκειν τὰ ἑαυτῶν δυσυχέστατα μέλη. ἐσιῶνται γὰρ οἱ τέλει
τῶν ἑαυτῶν μορίων τὰ καίρια. καὶ δαιτυμόνες τῶν ἰδίων σαρκῶν
ἀσπιδέκκνυνται. ἀρά γε Ξανθίππε εἰ πολύπως τὴν γνώμην
εἶναι τοῖς ὅλοις δοκεῖς; ἐγὼ μὲν οἶμαι τὸ σαφές εἶναι. ἀδ-
καίς

τῆς ὅτι λίαν ἀπαυθραποταίται σὸν πατέρα . μήτε τὴν φύσιν
αἰδέμενος , μήτε τὴν δίκην ὡς βάρβαρον ἀλαβέμενος .
ἀλλ' εἰ μὴ μεταγνοίης , ἀμύνεσθαι τῷ παρ' ἡλικίᾳ κακῶν
ἔχεις τὴν πρόνοιαν . εἰ δὲ τὴν φιλόχρυσον ἐρευνῶ ἀμπα-
ρίντου πάθος κεκλήρωσαι , τὴν ἰσορροπὸν πλάσιγγα τὸ
θεῖόν σοι ταλαυνδύεται . καὶ παῖδας ἔχεις παῖσιν κακίας
εἰκόνας ἀληθεῖς καὶ ἰνδάλματα . ἔπο ἦν καὶ τὰ τῆς ἐχίδνης
κινήματα , μὴ μὲν αὐτοστέπτα ἡραδίχεται , τὴν κυσφόρον καὶ
τιθλυὴ γαστέρα ἡερρηγνύοντα .

Ἰσοκράτης Διονυσία .

Πρόπομποι καὶ βραβδόχοι καὶ κήρυκες καὶ θρόνοι ὑψιλοπάτων
ἐπιτόλεις , φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς καὶ ἡμερικώτατος
πέφυκε τῶν ἀρετῶν χωρισμός . καὶ ἡμεῖς μὲν τῆς τύχης
τὴν φύσιν . ἔτι τὸν θυλάχον ἔχεις δερμάτινον . θνητὴν γάρ
ἔχεις ἐκ προοιμίου τὴν σύσασιν . τί δὴ πᾶν τὸ κοινὸν τὸ ποδοξάμενον
ἐπὶ πᾶσι τὸν πῆλινον ἀσπὸν διεφύσησε ; μεγάλης αὐτοῖς
εὐφορήσεως ὡς δὴ τῶν , καὶ τῆς φύσεως τὴν γνῶσιν ἀφῆρησαι . ἔπο
τὰ μεταίωρα τῆς τύχης κινήματα ἐκλύσαι σε τῆς πάλαι θια-
είας λυάγκασαν , καὶ τῆς σώφρονος ἐκείνης μαυρίας ἀπαναχω-
ρεῖν παρεκκλίσαν . λυ σοὶ πάλαι μετέρσιον τὸ χαμαῖζον .
τὴν δὲ καὶ χθαμαλὸν καὶ πεδύγειον ὃ τῆς τύχης ὄρος
ἐκρότατος . ἐκὼν τῆς φύσεως εὐδαιμονίας ἀφίσασο . καὶ τὴν
δραπέτιν τύχην δραπέτῳ . προσφθαίνων γὰρ τὴν ἀγνώμο-
να , ἄφνει τὴν μεταβολὴν καὶ δυσφορήσεις προσπίπτειν .

Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ .

Καὶ τὰ τῆς ποιήσεως παίγνια , πάσης συμπληρᾷ σοφίας
καθέστηκε . κηρὼ τὴν Ὀδυσσεὺς ἐταίρους ἡβῶσαι τὰ ὅτε
φιστὶν ὃ τὸ Μίλητος , ὅτε ταῖς ὀλκάσι πρὸς τὰς ἀκολάστους σει-
ρήνας ἀνήγοντο . τὸν δὲ Λαέρτης δεσμοῖς ἀπερχθαι ὡς ἐν εἰρ-
κτῇ δυσφύκῃ τιμῇ . μυθολογεῖται τὰ τῆς φιλοσοφίας ὑπὸ ῥῆ-
τα . σειρῆνας γὰρ δοκῶ τὰς ἀχρήμοις ἡδοναῖς τῆς ποίσεως ἀ-
πλάτ

πλάττειται, καὶ θαυμάζω λίαν τὸν Ὅμηρον συγκεῖναι τοὺς
 πράγμασι τὴν ἀληθεῖαν, καὶ κυκῶνα νέκταρος προσάγει
 τοῖς ταῖς ἀποαῖς ἡμῶν ἀγαμίζαντι, οἷά περ ὕδωρ τὸ λεῖον
 οἶνω ποικικῶτάτῳ τινὶ τῇ ἀληθείᾳ κεράσανται. ἔγω γὰρ ἐπὶ
 τοῖς πλάσμασιν ἀπαλώμεθα, ἔτε τῇ εὐσεβίᾳ τῶν ἑταίρων
 καταλήγει τὸν ἑνὲς μεθυσκόμεθα. διὸ κηρῶ μὲν τὴν ἀπει-
 ρίαν, δεσμῶ δὲ τὴν φιλοσοφίαν ἐδήλωσεν. ἐντεῦθεν Ὁ-
 ὕσιας μόνον τῶν ὑδρυκνίων μελῶν ἀκάνοντα τερατεύεται.
 καὶ τοῖς δεσμοῖς τὴν ἔφεισιν ἀγκόπτεται. ἡ μὲν γὰρ τῶν
 κακῶν σαφύεια, ἡ φιλόσοφος ἀρετή. ἡ δὲ τῶν ἡδονῶν ἀνα-
 χώρασις, φιλοσοφίας ἐκγώνιον ἥσυχαιον. Ἐπειδὴ τοίνυν
 Ἀντίμαχε τῆς Ὀδυσσεύς πλαγῆς ὁ παρὰν βίος εἰκότισμα,
 καὶ τῇ θαλάττῃ τῶν θορύβων ὁ δέλταος αὐθρῶπος ὀφθαλ-
 μεται, καὶ σερβυλαίων ἡμᾶς ἡδονῶν ὀφθαλμοῖσι καὶ χήματι,
 καὶ πνέματι δίκλῳ, ποτὲ μὲν ἐνδοξεί, ἄλλοτε δὲ πο-
 θεῖα κρατῆσιν ἐξαισία, τὸν Πυρρόπης ὁμόζυγα μιμητῆ-
 ρα, ἀρρεπτόν τινα τῶν ἀρετῶν καὶ θεῖον δεσμὸν τὴν φι-
 λοσοφίαν ἀσκήσαντες.

Ἀνδρῶν Ἀμπελίω.

Ὁ Τρυγητὶς ἡδὴ προκέκυψε, καὶ ὁ βότρυς γλοῦκος πεπλό-
 ρηται. ὀφθαλμοῖς γὰρ τὴν λεωφόρον κάλλιπα, καὶ τὴν
 κρήσαν πύλα σκυρῆιδον κέκτησο. ὁδὸς γὰρ χεῖρες ἀκόλα-
 σοι, καὶ γεωργικὰς ἰδρύτας ἀδικεῖν ἐτοιμότεται.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑἰΔΙΑΝΟΥ, ΚΑΙ
 ΑἰΝΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Βαίτων Ἀντιμῶν. *

Τὰ σμύλῃ μοι ἦν μελιτῆρ' ἀπὸ. καὶ ἀποφύπται πρὸς
 ἑστίαν καὶ ἔσται τέως δραπέτιδος. ἀλλὰ γὰρ καὶ πῶς
 διέ.

δύμῳ, καὶ ἄκου ὡς οἶκος τῆς αὐτοῦ σίμβλης. καὶ εἶχον λει-
μῶνα εὐδροσον, καὶ δὴ καὶ αὐτῶν εὐφορον. καὶ εἰσιῶμεν αὐτὰς
πανδαισία. αἱ δὲ ὑπὸ τῆς φιλεργίας τῆς ἀγαθῆς αὐθροίας ἡμᾶς
πολλῶ καὶ καλῶ τῷ μέλιτι. καὶ ποτε τῆς δὲ τῆς ὠδίνος τῆς γλυ-
κείας ἦσαν ἄγονοι. νυνὶ δὲ ὥχοντο ἀπίσαι λυπηθεῖσαι πρὸς
ἡμῶν ἔδον, καὶ μὰ τὸν Ἀρεταίου καὶ τὸν Ἀπόλλω αὐτῶν. καὶ αἱ
μὲν εἰσι φυγάδες. ὁ δὲ οἶκος αὐτοῦ χηρὰς ὅτι, καὶ τὰ αὐτῶν πα-
τρὶς τῷ λειμῶνι ὡς αὐτὰ γηρὰ. ἐγὼ δὲ αὐτοῦ ὅταν ὑπο-
μνηθῶ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀχαρίστου χηρείας, ἔδον ἄλλο,
καὶ ἰομίζω θυγατέρας ἀφῆρῆσαι. ὀργίζομαι μὲν ἐν αὐταῖς,
οἱ γὰρ ἀπέλιπον ἑορέα αὐτοῦ καὶ ἀτεχνῶς πατέρα καὶ φρενὴν
καὶ μελετωδὸν ἐκ ἀχαρίστοι; δεῖ δὲ με ἀνιχνεύσαι τῇ πλά-
τῃ αὐτοῦ, καὶ ὅποι ποτὲ ὀποδρᾶσαι καθύπαιται. καὶ τίς αὐτὰς
ὑπεδέξατο. καὶ τὸτο. ἔχει γάρτοι τὰς μηδὲν προσσηκύσας.
ὅσα δὲ ῥῶν, ὀνειδιῶ πολλὰ τὰς ἀγνώμονας καὶ ἀπίστες.

Καλλιππίδης Κρήμῳ.

ΑΓροίκος βίβη τὰ τε ἄλλα ὅτι καλὰ, καὶ δὴ καὶ τὸ ἡμε-
ρον τῷ ἑσπέρῳ. ἡ γὰρ ἡσυχία καὶ τὸ ἀγειν χολὴν τοῖς
τῆς γῆς, καλὴν παρὰ τὴν εὐεργεσίαν. σὺ δὲ ἐκ οἷο ὅπως
ἀγροίκος εἶ, καὶ γέγονεν ἐκ ἀγαθὸς πάροικος. βάλῃς ἐν
ἡμᾶς ταῖς βάλῃς καὶ ταῖς ἀχάσι. καὶ μέγα κέκραγας ἰδὼν
αὐθροπον, ὡς διώκων λύκον. καὶ ἀργαλέος εἶ. καὶ τὸ δὴ
τὸ λεγόμενον, ἀλμυρὸν γετόνημα. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ παρὰ τὸν
ἀχρὸν ἐγείωργον, ἄσμενος αὐτῶν ἀπεδόμῳ φυγῇ φοβε-
ρὰ γέγονος. ἀλλ' ὡς βέλτιστε Κρήμῳ τὸ σκαιὸν τῷ ἑσπέρῳ
κατάλυσον. μηδέ σε ὁ θυμὸς εἰς λήθην παραγέτω, μὴ καὶ
μακρὴς, σεαυτὸν λάθῃς. ταῦτά σοι φίλα ὡς φίλα ὡς φίλα
γέλματα ἔσω, καὶ ἱάμα τῷ ἑσπέρῳ.

Φαιδείας Σιδόνι.

ΦΥέται μὲν ἐν τοῖς ἀχρῶς καλὰ πάντα, κεκόσμηται τε
ἡ γῆ τοῖς, καὶ ἔχει πάντα. καὶ τὰ μὲν ἔστι τῷ καρ-
πῶν

παν διτήσια. τα δὲ καὶ πολλοὶ ολίγοι ἀνέχονται ὅτι ἔραται ἀ-
ραῖα. πάντων δὲ τέτων, θεοὶ μὲν ποιῶνται, ἡ γῆ δὲ μήτις αἰ-
μα καὶ ἔσφοδος αὐτῇ φύεται δὲ καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη
καὶ πάντα ἐν τοῖς ἀρχαῖς δένδρων τὰ κάλλιστα καρπῶν τὰ χρησι-
μώτατα. μὴ ποίνω γεωργῶν καταφρόνει. ἐστὶ γάρ τις καὶ ἐν
ταῦτα σοφία, γλώττη μὲν ὅ πεποιυλημένη, ὁ δὲ καλλωπιζο-
μένη λόγων δυνάμει. σιγῶσα δὲ εὖ μάλα, καὶ δὲ αὐτὴ τὰ βί-
τῳ ἀρετῷ ὁμολογεῖσα. εἰ δὲ καὶ σοφώτερα πάντα ἐπέσταλτα
σοι, ἢ καὶ τῷ ἀρχῶν χορηγίαν, μὴ θαυμάσῃς. ὅτι ὅτι ὅτι
ἐπε Λίβυες, ὅτι Λυδοὶ, ἀλλ' Ἀθῆναιοι γεωργοί.

Αἰεὶς Κασσι.

Λαίρως ὁ γέρον καὶ ἐπ' ἡθελον εἶναι βασιλεὺς, ὁ δὲ
ἀνθρώπων ἀρχεῖν, ἀλλὰ κηπαρὸς τε εἶναι καὶ τῷ δέν-
δρῳ ὅτι μελεῖται. σὺ δὲ μοι δοκεῖς ἐξηλασθεῖν τὸν ἀνθρώ-
πον. ὅτι γὰρ αὐτὸν τῷ πόλει καὶ τῷ σπαστῇ ὑπολιπὼν, χρόν-
ῳ μακρὸν ἐν ἀρχῇ παρακλήμενος τοῖς φυτοῖς διηγῆς λε-
λῶν. εἶδεν δὲ ὅτι τῷ Λαίρῳ μεμνηδαι, ἀλλὰ Σωκράτης
τῷ Σωκράτῃ δογμάτων, ἐν οἷς ἐκείνος χαλεκός καὶ ἐν-
μῶς λέγων φιλοσοφεῖ, ὅτι τὰ χωρία καὶ τὰ δένδρα ὁ δὲ
ἐθελει διδάσκειν, οἱ δ' ἐν τῷ ἄσει ἀνθρώποι. τῷ μὲν
λοῦν παιδόμενος, μικρὸν τῷ ἀρχῶν ὑπεριδὼν ἐν οἷς ἀπορ-
σοφίας καρπὸν τῷ γεωργῶντι δρέπειν, ἀμνησθῆναι τῷ
συνήθῳ ἐκείνῳ ἁφισβῶν, ἐν αἷς ἐστὶ σοφόν τι μαθεῖν
καὶ διδάσκειν, καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ὁφθαλμῶν τῷ φίλῳ.

Οὐλπία.

Κακοὶ κακῶς ὑπόλοιπον, οἱ τινὲς ποτὶ ἡσσαν οἱ τὸν ὑμῶν
ρον οἱκοι ὅτι ποιήτως ἁφισβῶντες. ὅσον γὰρ ὑμῶν ἡσσαν
γὰρ, μὰ τῷ θεῷ, ἐκ αὐτῶν δυνάμει εἰπεῖν. ἀλλὰ μοι τις ὅτι
χρὺς ὁφίποτε ὁφθαλμῶν ὁφθαλμῶν, ἡς καλὸν ὑμῶν καὶ
ιωεῖν ἐνθυμῶν, ὡς ὅτι παντελῶς ἀχρηστὸς ἢ συμφορά. καὶ

γὰρ βεβαίωτερον γινώσκειν, ὅτι χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς καὶ ὀφθαλμοὶ ἐσθῆτες, τοῖς μὲν πολλοῖς ὀφθαλμῶν, ἀβέβαιον δέ τι χρῆμα καὶ ἐκ ἐσθῆτος, ἐδὲ τὸ ἔχοντος ὡς ἀληθῶς, εἶγε τῷ βυλεμῶν ὀφθαλμῶν ἐξέσι. τὰ δὲ μαθήματα καὶ ἡ σοφία, τοῖς μὲν αἰσθητοῖς καταγέλαστον, βέβαιον δέ τι κτῆμα καὶ πεπηγὸς, καὶ ἀσάλευτον καὶ τὸ ὅλον κρείττον ληθείας. τὰ μᾶλλον ἀπέχεσθαι. καὶ ἐκείνους φυλακὴν δέησεσθε καὶ ταῖς καὶ, ἐκ ὅλων, καὶ φυλακτῶν φαλαγγος.

Σαραπίωνι.

Τὸ παρ' ὑμῖν ἀκίκα δρᾶμα, καὶ αὐτὴν ἐδάκρυσα τῷ γυναικί. εἰ ἐκ τῶν ἱερῶν ὁ πόλεμος ἀρχεται, παρ' οἷς εἰρήνη τὸ κήρυγμα. εἰ γὰρ ὅθεν ἔδει σωθῆναι, ἐν ποδῶν ἀπολλύμεθα, τίς πόρος σωτηρίας ἡμῖν καταλείπεται; ταῦτα μὲν ἐν εἰποῖσι αὐτοῖς οἶμαι θρῆνων. ἐγὼ δὲ συνάχσομαι καὶ συνήδομαι. αἰσῶν μὲν γὰρ τῶν κινδύνων ἡ πείρα. ἀκρίβεια δὲ μεγαλοφυχίας βάσανος ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις δύσφυχία. ποῖα γὰρ ἀρετῆς κτῆσις, ἥς ἀγὼν μὴ προηγήσατο; εἰμὴ καὶ στρατηγὸν φαίνεσθαι, πῶς μὴ πῶποτε κατιδόντα πολέμιον. φέρειν δὲ δεῖ, καὶ μὴ ἀδυνατεῖν. ἐκ πολέμου γὰρ ἡμῖν εἰρήνη βεβαιῶνται. εἰ δὲ μὴ, ἀγῶν τὸν πόλεμον διενέγκομεν. ἀλλ' οἷα δρᾶτε τὸς φίλους. ἐγὼ τῆς ῥητορικῆς ἐρᾶν πρὸς ὑμᾶς ἀμολόγησεν, ἐλπίσας παρ' ὑμῶν εἰρήσιν τὸ φάρμακον. ἀλλὰ πᾶντίος γέγονεν. ἡυξήσατε γὰρ μᾶλλον, ἢ διελύσατε τὸν ἔρωτα, δέειξον τῇ ἐπιστολῇ συλλέγοντες καὶ κρότον διεγείροντες. πῶς ἐν αἰτίαις ἀτιμάσῃ τὸ παρ' ὑμῶν ἐπαινέμενον;

Ἐπιφανίῳ Σοφιστῇ.

Εἰς κάλως ζῆν καὶ γράφειν μεμελέτηκον, ὃ δὲ δώκαμεν τῇ ἐπιστολῇ. διώκεται δὲ καὶ διδαιμονεῖσθαι οἰκίαν τῇ κητιμῶν ὀφθαλμῶν καλῶς. πόσαι γὰρ τὰ βίαια κοινοῦ ἔχει

ἐβέλοντο; ὁ δὲ τῆς πατρὶδος μάλλον ἢ θερμοσίᾳς ἐρᾷ. πολ-
λὰς δὲ πόλεις καταμαθών, οἱ ἄτις Ὀδυσσεύς, ὡς ὑμᾶς οἶα
πρὸς Ἀλκίωνα ἀφίκεται. καὶ ὁ μὲν ὑμῖν διηγήσεται τὴν πλά-
νῃν, οἷον ἐκεῖνος ἐκείνῳ. ὑμεῖς δὲ καταλύσαντες τὴν πλά-
νῃν, οἷκαδὲ ἄχρασάτε; ὁ ὡσαυτὲρ ἐκεῖνος ἐκείνον. μὴ γὰρ
ἄχμαρτοι τῆς δοξῆς δι' ἐμὲ πρὸς ὑμᾶς καταφυγών.

Διοδώρῳ Σχολαστικῷ.

Εἰ πόλεμος ὑμᾶς πρὸς ἀλλήλους πολλὰ κελύβει λαλεῖν,
εἰρήνη δὲ συχρὴν ἐπάγει τὴν σιωπὴν, μόνος ἔτος ἰ-
πόλεμος εἰρήνης κρείττων ὄντι. τί γὰρ χαλεπώτερον ἢ θαμνὸν
παιδικοῖς ἀδολεχεῖν; λύσωμεν ποίνην, ἢ τλῶ ἐπὶ τλῶν,
τλῶ σιωπῇ. μὴ γὰρ τὰς φίλους, μὴ τὰς ῥήτορας σιωπῶν-
τας ὁ ἥλιος κατίδοι.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Νηφαλίῳ.

Η Ξένῳ διαμέλῃς τλῶ ὑπετέρῳ ὀπισθοῦ. εἰς ἔργον
δὲ ταύτῃν ἄγειν βελοίμενος, ἐκ ἔχον ὑπεργῶσαι τὴν
προθυμίαν τλῶ χρείαν. τὸ δ' αἶτιον, τύχῃ μὲν ἐκ αὐτοῦ πο-
τεῖν, καὶ μάλιστα πρὸς ὑμᾶς, Θεῷ δὲ πάντως προνοοῦντι
κυβερνῶσαν ὡς βέλτεται τὰ ἡμέτερα.

Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἀνδρῶν ἀρκεῖ μὲν εἰς σύστασιν φίλων
ὁ φόρος. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἀφορμὴν εἶναι προσήκει τινὰ
δι' ἧς δεῖ πρῶτον εἰς λόγους ἐλθεῖν, εἴτα περὶ τούτου θαυμά-
ζειν, τίτω χάριν ἐπέδωκε τῷ λογίῳ Θέῳ τῇ ὀπισθολῇ. πρῶ-
τον γὰρ διὰ ταύτῃν διηγεῖται αὐτὸν ὅφει. ὕστερον δὲ περὶ τῶν
μίσας τὰ γράμματα, δι' αὐτὸν οἶμαι θαυμάσεις τὸν ἀνδρα.

Γερμανῶ.

Οὗτον ἀγαθοὶ λυπῶσιν ἄνδρες πείραν αὐτῶ παρέχοντες
 καὶ ἀφιστάμενοι τῷ ἐγνωκότων, νυνὶ ἔργῳ μαθῶν καὶ
 διηγεῖσθαι τοῖς ἄλλοις· ὑμᾶς γὰρ ἴδειν μὴ καὶ παρὶν εἰς λό-
 γος ἐλθεῖν. εἰ δὲ θαυμάζεις ὁπόθεν, διδατκάλης εἶχον
 ὅσοι πειραθέντες ἐθαύμαζον. ὥς δὲ καὶ γὼ συμμίζας ἐμύ-
 θανον, χάριν μὴ ὁμολόγηεν τῇ τύχῃ. πάλιν δὲ παύ-
 λω ἐμεμφόμεν, εἰ ποτέ τις γένοιτο ἀπείρατος, ἀκρῶ
 δακτύλῳ φασὶν, εἴτα τὴν ἡδοὺν ἀφαιρήσεται. καὶ ἔτι ποτὶ
 τον εὐφρανέ το παρὸν, ὅσον αἱ τῷ μέλλοντος ἐλπίδες ἐλύ-
 πον. ἐλογιζόμεν γὰρ ὅτι δὴ θάττον ἡμᾶς οἰχήσῃ κατα-
 λιπών. ποτὶ καὶ γένοιτο, καὶ συμβαῖ λυπεῖ, καὶ ὀλορῆμαι τῷ
 πράγματι. σὺ δὲ φιλονεικεῖς ὅτι τῷ μείζον ἡμῖν ἐξί-
 πτειν τὸν ἔρωτα καὶ πόρρω θρόνους. τῇ γὰρ εἰς ἐμὲ ἀπεδῆ καὶ τὰς
 ἡμᾶς ἐλπίδας ὑπερβάλλων ἐνίκας· ἀλλ' εἴθε γάρ τις θεῶν δὴ-
 μνήης ἡμῖν γένοιτο, καὶ σὲ θάττον ὥς ἡμᾶς αὖθις ἐνέγκοι.

Φιλίππῳ.

ΜΑκρὸν ἡμῖν ἐσίγησας χρόνον, καὶ τὸ πρᾶγμα φέρειν ἐκ
 ἔχῃ. σκόπει γὰρ· χειμῶν ἡ καὶ ἔτι μείζων ἐφύρομεν.
 ὥφθησαν χειλίδονες, καὶ ἔτι μᾶλλον τῶν ἐφθέρξω. καὶ νυνὶ ἄδεισι
 τέττιγες, καὶ παρ' ἐλπίδας ἡμῖν ἡ σιγή. εἰ μὴ παρὸς λύπῃ
 ταῦτα, ἀγνοῦμεν ὅ, τί ποτε παθῶν λυπεῖς. ὅμως ἐκ αὐτοῖ
 μείζων τιμωρεῖαι λαβεῖν. εἰδὲ πῶς πάλαι ἀπεδῆς εἰς ῥα-
 θυμίαν μετέστη, ἀδικεῖς μοι συζητεῖας νόμον, ἀδελφαίνεις
 καὶ φιλίας θυσίον. εἰδὲ μὴ δυσχερὲς εἶπεν, τίχα τίς σε φαίη
 ἐστυε κατήγορον γελοῦν. οἷς γὰρ ἡμῖν σιωπῶσιν ἐπί-
 πληξας, τέτοις ὥφθη αὐτὸς ἀλίσκομενος. καὶ πῶς ἔχοι λό-
 γον τὸν πεπεικότα λαλεῖν, τὴν τῷ πειθαυτοῦ μεταλαμβάνειν
 σιωπῇ; ἀλλ' ὦρα λοιπὸν καὶ σοφιστὴν μα καλεῖν καὶ παίζειν
 ἅμα τῷ λόγῳ. ἔδεν ποτὶ πρᾶγμα πάντως. καὶ ὅ,τι αὐτὸς λέ-
 γης, οἶσω μείζων, εἰ φθιγγομένη μόνον ἀκέσομαι.

Ο Λογιώτατος Διόδαρος, λύσις ἡμῖν ἔσω πῆς πρὸς ἀλ-
 λήλους σιγῆς, καὶ σὲ γράφειν ἀπαιτῶ, καὶ τὰ παρ' ἡ-
 μῶν σοι διδῆς. φίλος μὲν ἦν ἔστος ἐμός. ἤδη δὲ πρὶν ἰδεῖν
 καὶ σὸς ἐτύγχανεν ἐρατῆς. οἱ ἦν ἔξ ἡμῶν λόγοι τὸ πρὸ
 σὺ διηγέμενοι, καὶ πρὸ πῆς θείας ἐποίησαν τὸν ἔρωτα. ὁ γὰρ
 αἰὲρ ἐρωτικό· ὅστι τῶν καλῶν, καὶ πολυπραγμονεῖ τὸς χρηστῶν,
 ὥς περ διδῶς μὴ ποτέ τις τοιῦτος ὦν ὀφθαλμοῖς. καὶ τί σοι τα-
 πρὸν ταῦτα λέγειν με δεῖ; πάντως ἦν τῇ πεύρῃ τὸ το
 θῶν, ἐλάττω νομίσεις τὸν ἔπαινον. καὶ ἀδοκῇ με καλέσας
 ρήτορα, ὡς εὐδὲ τὰ προσήκοντα λέγει δυνάμενον.

Ἰλασίη.

Εἰ τὰ τῶν φίλων κοινὰ παλαιὸς εἶναι βέβαιον λόγος,
 ἐμοὶ δὲ φίλος ὁ λογιώτατος Πέτρος, καὶ σὸς αὖτε
 κόπως νομίζοιτο. εἰ δὲ δικαίως τῶτον ἀσπάζομαι, δείξει μὲν
 πολλάκις ἡ πείρα. εἰ δὲ θεάσῃ, τέως μαρτυρήσει τὸ
 ἔσπον. ἔστος ὑμῶν τι δεινός, καὶ βεβηθεὶς πάντως τυχεῖ,
 ἐμὲ πρὸς ταύτῃ ἐκίνησε τὴν ὀπισθολὴν, νομίζων ποσὸν
 με δυνάσθαι παρ' ὑμῖν, ὡς μηδὲν αὖτε ἐκείτως ὀφθαλμοῖς.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἀληθῆς νομίζεις, βεβαίωσον ἐτι τὴν γνώμην.
 εἰ δὲ ψευδῆ, καὶ ἔτις ὑπέργνησον, ἵνα μὴ δεχθῶμεν ὅτι
 τοῖς ἄλλοις τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν πλατύνωμεν· ἔχει δὲ
 καὶ τὸ δίκαιον συμμαχεῖν. ὅπερ σοὶ καὶ μηδεὶς αἰτῶντος, καὶ
 θέστικε φίλον· τὸ δὲ δυνάμενον ἀδικίαν καλύπτει περιεργῶς
 ἐν ἴσῳ κατέθηκε τῷ ποιεῖν. ὅπερ πῆς σῆς γνώμης ἀλλο-
 τῆς· ἴδι δὲ ὡς πάντως ὀφθαλμοῖς, ἢ τοῖς γράμμασι τοῖς
 ἐμοῖς, ἢ τῇ παρεσίῃ πειθόμενος· ὡς μόνον λυπήσεις, ἀλλ'
 βλυτέραν τῇ ἀναβολῇ τὴν ἀρετὴν ἐνδεικνύμενος.

Ετί τοσούτον εἰπέ μοι παῖδών; εἰ μὴ ὅ οἱ τὸ βρα-
δύ ἐπὶ πλείον ἡμῖν ἐξάπτειν τὸν ἔρωτα, ἴδι δὴ καλῶς ὥς
ἕς ἄκρον ἀφίεται, καὶ οὐκ ἔχεις ὅτι ἀποθήσεις ἐτι τῷ
παράγματι. εἰδέ σε τὴ Μακεδόνος ἡ πόλις ἐφέλευται, χα-
ρίτων σέκερ καὶ τὴ δοκεῖν αὐτὸν ἔχειν ἤδη τὸν Ἑλίκωνα,
Ζήλῳ τὸν Ὀδυσεά. καὶ παρελθὼν τὸς σερπύνας μέμνηται
τῆς Ἰθάκης. καὶ γάρ σε νυνὶ ἐπιθυμῶν ἀρχαίῳ χρίματι
πεττιγοφόρον ἰδεῖν, κέχνηα τῇ θαλάττῃ, καὶ ὤξυσκ' ὦ
πᾶς ὀλκάδας, εἶποτε παρόντα θεάσομαι. σὺ δέ μοι δοκεῖς
τὸν Θιπσεῶς ἐκείνον ἐζηλωκέναι, καὶ ταῦτα τοῖς παισὶ κα-
θηγέμενος, εὐμφοίε Δημοφῶν ἀδικεῖ ξένε, ὅς ἔδ' ἐ παιδὸς
θέλεις ἐπιμενεῖν καλῶτε ὄντος; καὶ εἶγε παρῆς ἤδη σε
δυναμὸς πατέρα καλεῖν.

Θωμά.

ΤΩν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐφραίνειν οἶδε καὶ χωρὶς θεᾶς ἡ
μνήμη, καὶ τότε μᾶλλον, ὡς τὴν πειραδούτας ὅλας
πληρώσαντες ἔρωτος, μινέτι παρῶσι χορηγῶντες αἰετὶ τῇ θείᾳ
τῷ ἡδονῇ. τότε γὰρ ὀπορεύντες οἱ τινες γινώσκονται, τὸν πόσον
ἔχουσιν αὐτὴ τῆς θεᾶς αἰετὶ χορηγῶνται τῷ μνήμῃ. ἐαυτοὺς γὰρ
αἰατυπέουσι τὸς ἀπελθόντας, καὶ παρόντων σοφίζονται μίμη-
μα. ταῦτα γινώσκοντες ποιεῖται πάθει ὀξυπνῶν, ὅς ἐ καὶ
πειραθεῖς ἐθαύμασα, καὶ μὴ παρόντα πάλιν ζητῶ, καὶ τῷ
τύχῃ προσέχομαι μηχανάσθαι τι καινόν, καὶ συνάγειν πο-
τὲ τὸς τοσούτον ἀπὸ ἡλῶν ἀπέχοντας ἐρασάς.

Σεφάκι.

ΗΣθλι δεκάμερος τῷ ὑμετέρῳ ἐπιστολῇ. ὅτ ἡδονῇ
αἰετὶ τῇ μνήμῃ λαβαίν, ὡς τὸν ἔρωτα χαρμμάτων θεώ-
μενος, εἶγε τῆς ψυχῆς εἰκόνας ὄντος οἱ λόγοι; καὶ εἰ μοι εἰδώς
εἰπεί,

εἰπεν, μείζων ἢ κατ' ἐμαυτὸν ἐδοκὼν γρῆσθαι, σκοπῶν ὡς φι-
λῶν ἐγκαταλέγεις χορῶν, καὶ λόγος ἐμοὶ ὡς σοί. καὶ
γραμμάτων ἀρχὴ προκαλεσμένων τὰ ᾠδῶν πλήσια. δι' ὧν δὲ
θαυμάζειν ἐδόκει, σαυτὸν ὁρᾶν παρῆχες τοῖς γράμμασι.
δι' ἐμὰ μέσση τὰ σαυτὲ διηγέμενος. ὥς τε με μειδῶντα λή-
γειν πρὸς ἐμαυτὸν. ὥς ἀλλοθεῖς οἱ λόγοι, καὶ τὰς θεάς, καὶ
θεὸν τὸ γεγραφότος ἐλέγοντο. νυνὶ δὲ λέγων ἐλαύθανες ἔχ-
οῖος ἐγὼ, ἀλλ' οἷον εἶναι με δεῖ πύτων ἐπαίνων τελεζόμε-
νον. πολλὰ δέ σοι καλὰ καὶ γασθὰ γένοιτο καὶ ἀπυθῆς εὐεκα,
καὶ ἔσπων φρόνιμος, καὶ μνήμης δύνoιας. καὶ τὸ δὴ μέγιστον,
ὅτι καὶ μὴ παρῶν κατέστηκας ᾠδῶν πλήσιος.

Παγκρατίῳ.

Οἱ τὰς σερλώας ποτὲ ᾠδῶν πλήσιος, καὶ τὰ μέλη τῶν
ἀκοαῖς ἀρυσόμενοι, καὶ παρῆδας ἐπόθεν, καὶ παῖδων
ἀνέμινθσκοντο. πάντα δὲ πάχην αὐτοῖς ἐδοκεῖ καλὸν, καὶ
τῶν ἀπαίρειν, ὧν τῆς ἡδοῆς ἐπειράθησαν. ἡμεῖς δὲ τῆς
σῆς μέσης ἀκρὸν φασὶ δακτύλων γαστράμφοι, ἕτως ὅλα πό-
θεν πρὸς αὐτῷ ἐβακχόσασμεν, ὥς μηδὲ μικρὸν ἀπεινῆ-
ταύτης αἰρεῖσθαι, καὶ ἀνάγκη δεῖσθαι τοῖς σώματιν. ἀνα-
γομῆσι δὲ ἡμῖν τῇ διανοίᾳ συνηγόμεθα. καὶ τὴν Ἀλ-
ξάνδρην νυνὶ οἰκόμεν. τὸ σὺν ὑμῖν εἶναι τῇ φαντασίᾳ
πλαττόμενοι. τιαυτῶν μοι γνώμην ἐραποτίκτεσιν ἔρωτες.
καὶ πρὸς ὀλίγον ἀνσερχῶν, ἐν ἐμαυτῷ πάλιν γούωμαι,
πῶς σοῖς ἐπερὶ θυῶ διηγέμασι. καὶ πάντες ἀλλὰ μέρος τῶ
ὑμῖν μνημονεύουσιν, ὁ μὲν τὰ λόγους τὸ ἡμέρον, ὁ δὲ τῶ
ἔσπων τὸ σιμνόν. ἄλλοι γλυκυῶν προσωνόμασαν. ὁ δὲ τῆς
γνώμης λέγει τὸ μέγιστον. ὁ δὲ σε φέρειν ὅπῃ τὴν γλαῦτις
εἶπε τὰς μύσας. καὶ πᾶς τις φιλοσκεπὲς φθάσαι τὰς ἄλλας,
μόνος τὰ σὰ διηγέμενος. σὺ δὲ γράφε, τὴν ἀπασίαν δι-
ραπῶν τοῖς γράμμασι, καὶ τὸν φέροντα τὴν ὀπισθοῶν καὶ
δῆναι ἰδεῖν καταξίωσον.

Ὁ Ζὸν κριν παλαί τον θυμόν επαφίνας τοῖς γραμμα-
σι, ποῦτον νυν χρῆσθῃτι πρὸς ἡμετέρας ἐλπίδας ἐν-
ηστας. πὲ γὰρ διορθῆσαι πὰ φθάσαντα, καὶ ὠδῶνυθῆναι
τὸν εἰς φιλίαν ἀδικῆσαι πειθόμενον, πῶς ἔ σοφῶ τὴν γνώ-
μην ἀνδρὸς, καὶ τὸ λυπεῖν θεραπεύειν εἰδότος; εἴ με μόνον
ἦν ὑμετέρων λυῖασεν. εἰ ποῦτον ἐμὲ πειποθεῖναι δοκεῖς,
ὥς καὶ δῶρα δεῖναι μεταβαλλόντων τὴν γνώμην. ὥς πε καὶ
Ἀγαμέμνων τὸν Θειπαλὸν στρατιώτην. πλὴν καὶ τὰ δῶρα δε-
χομαι προσθύμως, καὶ ταῦτα ζηλώτας μάλλον, ἢ τὴν τῶ
πειποθετος προαίρεσιν. ὁ δὲ φέρων τὴν ἐπιτολὴν πῶς ὑμε-
τέρας ἐννοίας διόμενος, τυγχάνει πάντως, ἐν οἷς αὐτῶν καὶ
λυπεῖ.

Γελίω.

Ὁ Γά μοι συνέβη δεξαμένη τὴν ὑμετέρων ἐπιτολὴν, καὶ
χεῖρον πρὸς ὑμᾶς διηγῆσθαι. πρῶτον γάρ τις τῶ
ἐργία σοφὸς εἶναι βεβούλητος, καὶ τέχνῳ ἔχων ὥς ἐλεῖν ἐκ
τῶν ἀσέβων ἀπολέγειν τὰ μέλλοντα, ὡςτυχῶν ἐξαιφνης ἐμοί,
καὶ θεῖς ὅτι δακτύλων τὴν ψῆφον, ὥς εὐτυχὴς φησὶν ὑπάρ-
χων ἐλπίζαντες. μέγα τί σοι καὶ λαμπρὸν ὅσον ἔγω παρ' ἐλ-
πίδα χηρίσεται. ἐγὼ δὲ τῶν ἀκέσας, τὸν πλεον ἐφαιπα-
ζόμεν αὐτόν. ἀξιομάτητον ἐγεμον τὴν θάλασσαν, καὶ πῶς σου
ἐλπίδι τύχης σοβαρωτέρων εἶχον τὴν γνώμην. ὥς ἐν ἔπος ἔχοι-
τί μοι προσιών τις ἐπελίδε τὰ ὑμέτερα γράμματα. πῶς ἐφύω
ἐκεῖνο. προῆλθεν εἰς ἔργον ὁ λόγος. χρῆσθ' γάρ μοι μινύειν
μαθόντες, πρὸ τῶν ἄλλων ἐπείγονται. τί γὰρ αὐτὸ καὶ παθόν-
τες, ἔπα νυν παρ' ἐλπίδας ἐπέσελλον; ὥς δὲ τοῖς σῶδον ἐν-
τυχῶν καλαμοναῖ ἔγνω ὀπύβλητον, καὶ ἐμπορίας ἀτιμοπά-
την, ἰὴ ἰὴ πρὸς ἑμαυτὸν ἔφην, παρ' ἐλπίδας ἡτύχηκα. τὸ
δὲ λεγόμενον, ἀφ' ἱππων ἐπ' ὄνας μεταβεβήκαμεν, πάντες μοι

οι μὲν καὶ τὸ εἶναι οὕτως ἡ τύχη· ἀλλ' ἔπειτα ἀνὴρ πῶς καλὰ μὲν
ῥηθῆναι πατὴρ ὑπὸ καλύβῃ καθήμενος· ταῦτά μοι Ζεὺς ὡς
εἰκοὶν ἀναπέπων χαρίζεται· καὶ γέλωτος ἔξ' ἑγὼ ἀκρόντων ἐπὶ
ῥέχον ἐπ' ἐμοί· καὶ δέχεται τὸν ἄνδρα, φασί, καὶ τὸν ὄρνιν τῷ Ζεῷ.
Γασίω ᾠδῇ μιμουμένη.

Ὡς πικρὰ τὰ κατ' ἡμῶν τῆς τύχης βελόματα, καὶ πόρος
δεινὴς ἀρκούντα τραγωδίας ὑποθέσιν· ἔγωγε παῖδων οἶκον
τίττω τάφῳ πεπαύμεθα, καὶ τὴν περὶ σὺν ἐφέλκεται, ἐκείνη μὲν
ἴσως δρῶσα κατ' ἡδονὴν, εἰ παισὶ φιλιπτοῖς προσέειπκε·
ἡμῖν δὲ πάθῃ συμμάκισσα πάθεσι, καὶ τάφῳ τάφον ἐργάζο-
μένη βαρύτερον· καὶ τῆς μετὰ ἀπεστέρησεν οἶμοι παιδείαν
εἰ τῆς μετὰ οὐκ ἐκρηκνύειται θύλῃς· δακρύων ὄντως καὶ ταῦτα καὶ
σκήνωσιν ἐπέκεινα πάθῃ· καὶ οἷα βιβαιῶσαι μῦθον ὡς γυνὴ ἐν
συχῆς, ἀνδράπων λίθος ἐρῶσα· ὡς γὰρ ὡς εἰκοι Φρυγία καὶ
βάρβαρος, καὶ πόρος τὸ τῆς τύχης πόμα τοῖς ἐκ φιλοσοφίας φαρ-
μάκοις καὶ προκατελήπτο τὴν ψυχὴν· οἷα δὲ τὸν μέγαν ἐκεί-
νον Ἀναξαγόραν λόγος, προσαγγέλας αὐτῷ τις τὰ παι-
δὸς τὴν αἰσῶν τελευτῶν, εἰπεῖν δὲ θέως ὡς δὴ παρὶς κέλευσεν
τοῖς ἐκ πολλῶν, καὶ μὴδὲν μέγα παθόντι πρὸ τῆς αἰσῆς, ὡς ἦδεν
κατὰ τὴν θνητὴν ἡμῶν· καὶ οἶμαι γὰρ τοῖς εἰρημύοις τεκμαίρο-
μενος, ὡς εἰ καὶ τὸ γυναικῶν τις ἀπὸ γυναικῶν ὅτι τῷ παιδί κα-
ταί, πάντως αὖ προσέειπκε, ὡς ἦδεν καὶ θνητῇ συμμοίῃ·
ὅθεν ἐπαινεῖ τὴν πρώτης τραγωδίας δρόντας, ὅτι καταμαθόν-
τες τὴν τύχην αἰῶν καὶ κατὰ κυρτὴν τὰ τῶν ἀνδράπων πράγματα,
τὴν σκηνὴν ἡμῖν ἐπενόησαν· ἀλλοφύοις γὰρ μάλα κακοῖς τῆς
τῶν εἰκείων προκατελαμβάνοντες συμφορὰς· τί γὰρ δεινὸν ἐν
ἡμῖν ὃ μὴ φθάσας ὁ χρόνος ἀπιδείξει; τί δ' αὖ γυνόιτο καὶνόν
ὃ μὴ πρὸς εἰκόνα ἀπὸ πλῆθους ἀνάγεται; ἀλλ' εἴγε φίλον ἡμῖν
τῆς τύχης ὁφείλωται κρείττωσι, πρὸς τὴν τῆς σιωπῆς φιλοσο-
φίας ὅρμον ὑποδραμεμένα, τίνας τε ἐσμὲν σκοπεῖντες, καὶ
ὅθεν ἀφίγμεθα, καὶ τίνας ἄρα τῶν κατ' ἡμᾶς παραγμάτων οἱ

λογοι. καὶ ὡς δεῖσεν τις λυθῆναι δεῖ παύτως, ὅπῃ καὶ δοξῇ
 τῷ δῆσαντι, καὶ ὑποθέσθαι τὸ προσωπεῖον, ὅπερ ἡμῖν ὁ τῶ
 μέγαλον δράματος ὠξυπέθεκε ποιητής. τὸ γὰρ ὅπως ἢ τῶ
 σαυτὸν γινῶσι παραίτησις· τὸ σὸν ἔργον ὡ σοφώτατε, καὶ
 τῆς ποιοῦσας ὡς οἶμαι λόγους συνεχῶς ἀνελίττοντες, καὶ τοῖς
 σοφίας ἀμυήτοις καρτερίας σαυτὸν παρεχομένης ὠξυπέθεκε
 ὅθεν εἰς ἐκὺν ἐπαλέσθημεν. ἀλλὰ τί κεῖν ῥέξαιμεν λέγον-
 τες καὶ π, Ὡς δὲ πάντα τελευτᾷ. ταῦτα γὰρ σκοπῶν
 σαυτὲ τε δράσεις ἀξια, καὶ τὸ θεῖον ὠξυπεθεκέσεις ἐμμε-
 σι ποτὲ τὰ κατ' ἡμᾶς ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς.

Παγκρατίω.

Οἷον παρορᾷς τὴν ποθεῖντας; ἔγωγε τῆς γλώττης ἐπέ-
 χεις τὰ νάματα; ἀλλ' ἐμοὶ καὶ δεῖ γράφει τὴν ὑμῶν πέρας
 θεῶν ὁ πόθος, καὶ νυνὶ ἔγνω ὀνειροπολεῖν ἐγρηγορότος τῶ
 σώματος. ἀλλὰ δίδε σαυτὸν μέχρι γυνὴ γραμμάτων ἡμῖν.
 τοῖς γὰρ ποθεῖσι ὠξυμυθία καὶ τὸ, μικρόν τι σύμβολον
 τῷ ἐρωμένων ἰδεῖν. μέμνητο δὲ καὶ τῷ λόγων ἐκείνων ἐν
 οἷς ὑποχέσεις ἦσαν, ἢ θαῖτον ἐλθεῖν εἰς ἡμᾶς, ἢ γράμ-
 ματι πυκνοῖς ἀνεπαίδητον τὴν ἀπεσίαν ποιεῖν. νυνὶ δὲ
 κινδυνεύει γράφειν αἰσὲ ὠξυ ταῖς μέσαις, ὡς ὁ σοφός
 Παγκράτιος δεινὸς ἰὼ λέγων, ἂ μὴ ποιεῖν ἐλογίζετο.

Ἡλία Ἐπισκόπων.

Πολλῶν ὄντων εἰπεῖν ὅτι ὡς αὐτὶς τὰ τῆς τύχης ἔρα-
 δήσειε παίγνια, μεταποιήσας αἰεὶ πρὸς τὸ δοκεῖν πρὸ
 ἡμέτερα, καὶ μηδὲν ἐξανάει συγχωρήσας ὅτι τῶ χήματος,
 ταῦτα μὴ σιωπήσω πρὸς αὐτὰ πάλας κατεργαστότα τῷ ἐπὶ
 γῆς, καὶ τὴν τύχην νικῶντα δι' ὧν ὑπερῶς, μηδὲν ἐκείνης
 θαυμάζειν ἐθέλων. ποθεῖτον δὲ μόνον ὑπομνήσω, ὡς ὅθεν
 ἔπος ἡμέτερον ὡς ἡμεῖς εἰαυτῶν. τί δὲ ἡμεῖς; εἰ σῶμα διήκε
 τῷ γὰρ τὸ ῥέον, εἰδὲ χρημάτων ὕψους, εἰδὲ ὅσα τὴν ἰσχυ-
 ῶς πεθεκάζει τῇ τύχῃ, ἀλλὰ ψυχὴ λογικὴ δι' ἧς τινας ἐν

λόγους πεπεδημένη τῷ σώματι. ὅθεν οἱ φρονεῖν ἐγνωκότες πεί-
θονται, πᾶν ὅτιεν ὡς αὐτῷ ἀπιστοῦσάσαντο ὡς περ ἀγ-
γος ἀλλοφύων, μηδὲν πρὸς ἰδίαν ἐσίαν ταῦτα τείνειν ἡγάμα-
ται. καὶ ἔθεν ἱποκρίντο τῆς γνώμης ἐμπόδιον, ἢ σώματος αἰ-
κισμὸν, ἢ χρημάτων ὑποβολὴν, ἢ καιρὸ δυσκολίας. ἀλλ'
εἰς ἑαυτὰς ἀναβέχοντες ἐλευθεροί τε ἦσαν, καὶ μέγα ὑλαβάντο
ζημίαν τῆς ἀρετῆς ἐκπίσειν, καὶ χρημάτων πόνῳ, καὶ φειδοῖ τῷ
σώματος ἐν ἀσάραπιδι λόγῳ πείσθαι, τὸ κρεῖττον αἰε-
ξίως ὑποβαλόντες τῷ χεῖροσι, καὶ θαυμάζοντες ἀνδρας ὑβ-
ριστὰς πάντα μάλλον πληπύντας ἢ περ αὐτὰς. ὅθεν ὁ μὲν
ὡς ἀλλοφύῳ κεχημενός σώματι, τὴν ἐλευθερίαν ἐκείνῳ
ἀφῆκε φανερὰ, πτίσας λέγων πτίσας, τὸν Ἀναξάρχου θυ-
λακον, αὐτὸν γὰρ Ἀναξάρχου ἔποιε πτίσεις. ὁ δὲ τῷ
ὑπαρχόντων ἐκβολῇ αὐθαίρετον ποιησάμενος, Κράτης ἔφα-
σκε Κρατὶτε ἐλευθεροί. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἡμεῖς ὡς
πῶς ψυχῆς ὅτις ἑαυτῆς ὅτι παῖσα τὰς ἡδονάς, καὶ τοῖς
καιροῖς ἐκ εἰδὲ συμπατιτίθεται. μέμνησο τοίνυν, ὡς Ε-
πικτήτῳ δοκεῖ, ὅτι ὑποκριτὴς εἰ δράματος, ἢ αὖ δέλη ο
ποιητής. ὁ Πλάτων δὲ περ δοκεῖ, ὡς ὁ σοφὸς εὐδαίμων,
καὶ πάντες δὲ πᾶ μὴ ὅτι πᾶν πράττει κακῶς. ὡς ἴκα γὰρ
τὸ ἐφ' ἡμῖν εὐπρ-γῇ, πᾶν ἐξωθεν δὴ παθόν ὀλίγη φροντίς
ἐτέρῳ γὰρ ἐκείνῳ ἀρεταὶ βούματι.

Εὐδοκίῳ.

Εἴ γε τῆς ἐν τοῖς γράμμασι χάριτος καὶ γλῶττης ἀκαλύ-
πτως ῥέεισιν, καὶ λέγειν δυναμικῶς ὅσα καὶ βέλεται. ὅ-
πε γὰρ ἐμὲ τὸν μικρὸν ἐν λόγοις καὶ τὴν τέχνῃν μέχει τῇ χά-
ματος ὡς κεῖμενον, ποσῶν ἡρας αἶν, ὡς ὑπορεῖν με λοι-
πὸν, μὴ ποτε πρὸς ἄλλας γράφω, εἰτά μοι καὶ λυδίῳ προ-
σηγορίᾳ ἐπέγραψας, τί ἐκ αὐτῶν ῥαδίως εἰποις βελόμενος;
καί μοι δοκεῖς ποσῶν κεκλινηκέναι τὴν γλῶτταν, δηλῶσαι
δέλων, ὡς ἀπαιτήσεις παρ' ἐμὲ τὸ παιδίον ἔγω λέγειν

διωκόμενον. ὁθεν μοι καὶ τοῦτοι ἀγῶνα πέποιηκας, ὥς τε με-
κρὲς δύνῃ, καὶ τὴν τὴ διδάξῃ αὐτὸν ἀνευδύμῳ ὑπόχρισιν. εἰμὶ
με λογισμὸς ἐσῆλθεν, ὥς τὴν τὴ πατρὸς φύσιν λαχὼν, ἐκ
αὐτῆς εἰκόπων ὁ νέος νικήσῃ τὴν ἐμὴν διδασκαλίαν, τὸ λείπον
ἐκ ταύτης οἰκοδομῇ παρεχόμενος. ὥς τε σοι καιρὸς μὴ παρ-
έμῃ τὸ πᾶν ζητεῖν, ἵνα μὴ πρὸς τὰς ἀδύναμεις ὑπορῶν σιω-
πήσωμαι. τὴν δὲ πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν παύτῳ καταπαγ-
γέλλομαι, ὅσῳ αὐτὸς παρέχῃ, εἰ διδάσκων ἐτύγχα-
ναι. προσεφέλλεται γάρ με πρὸς ταύτῳ ὁ νέος, τῇ φύσει
ἐμὴν ἀπαδὼν ἐφάμιλλον παρεχόμενος.

Γενίῳ.

Τῆς μέχρι νῦν ὃ λάτρε πρὸς τὸ χεῖρον ὁρμῆς Σακρατι-
κῶς εἰπεῖν, δαιμόνιον τι πέφηκεν ἐναντίωμά, νοσήμα-
τιν ἡμᾶς ἐξ ἄλλων ἄλλοις περὶβάλλον. οἷα δὴ συμβαίνει τῆς
παρούσης ἡμᾶς ἀπολαύειν ζωῆς. μυζίων γὰρ ὄχλος κακῶν τὸν
ἐμὸν ἀνθρώπων ἐκ οἷδ' ὅπως ἐκκληρώσατο βίον. καὶ τὸν μὲν,
πρὸς τὴν παροχλῆν τὸν δὲ, πάθῃ περὶ χεῖρας. ἄλλω
ἔχεται τὸ σῶμα κακῶς. ἑπὶ πρὸς παιδίον ἐκ ἔχων θρῆναι.
ὁ δὲ τὸς ὄντας ὀδύρεται. καὶ τί δεῖ λέγειν γυναικῶν καὶ παίδων
ἀποβολῇ; ἅπερ ἡμῖν ἐχ ὥς ἔδει, γινώσκειν τῇ πείρᾳ παρ-
εῖναι τῇ θείᾳ, καὶ δεικνύσιν ἡμῖν ὅτι τῶν ἔργων ὁ βίος, ἔπος
ἄγοντος τῆ θεᾶς τὰ ἡμέτερα ἐμοὶ δοκεῖν, ὅπως ἀβελήτων πλή-
θει περὶ πρὸς ὄντες, τῶν ὅτι γῆς μετὰ μὲν ἀντεχόμεθα μετὰ
ἐχόντων ἐσθλὸς καὶ ἀκίνητος. ἀλλὰ καταλιπόντες τὴν συμφορὴν
τὸ χεῖρον, πρὸς ἑτέραν ζωὴν ἐπειγόμεθα, ἐπ' αὐτὸν ἀνα-
πταίτες τῇ διανοίᾳ τὸν ἕρπον, εἰ καὶ μὲν ἐπὶ τὸ σῶμα βιά-
ζεται. μετὰ θρῆναι τὸν ἀπελθόντα τῶν ἐντεῦθεν δεσμῶν
φανερῶς μόγις ἐλθόντα. ἐπαινῶ γὰρ τὸν εἰπόντα ὅς τις ποτε
ἐμὸν ὁ τὸ λόγον τῆς πατὸρ, ὥς ἀρχῇθεν μὴ εἶναι τοῖς ὅτι γῆς

αἰρουν. φυῖτα δ' ὅτε τάχιστα πύλκας αἶδαο περιῆσαι. ὅπῃ
 ἢ σκλήρῃ ἀδραπαύσασα, δεῖν ἡμᾶς φησιν ὅπῃ συλλόγους ἰόντας
 τὸν φυῖτα θρῦλιν ὅς εισέρχεται κακὰ. τί ἔν' ἔτι θρῦλιν μὲν
 ἐκ τῆς τῆ βίᾳ ζᾶλης ἀσφαλῶς τὰς φιλιππίας ἀποπέμψαντες,
 ὅπῃ ἐν πείρᾳ γινέσθαι τῶν ἐντεῦθεν κακῶν; τί δὲ πρὸς τὴν
 δοκῶν ἡμῖν τὸ θεῖον εἶναι βεβλόμεθα, δεῖν τὰτο κρῖναι κα-
 λὸν, ὅπῃ αὐτὸν ἐκείνῳ δοκῇ. τοιῦτος μὲν ὅντως ὁ τὸν πολὺν ἐκεί-
 νον Πυθαγόραν ἐζηλωκώς. ὅς τις γε δὴ πρὸς τὸν ἐν δόχῃς ἂν
 πάντα μίρει, δόξῃ σοι ὁ θεὸς ἅπῃ αὐτὴν τύχης βεβλόμενος, δόξῃ
 μὲν φησίν. ἀλλὰ βεβλοίμεν ἄγε καὶ διδῶσι. πολλὰ γὰρ ἡμῖν
 γινέσθαι πολλαίαις δόξαις, εἴτα μὴ τυχεύοντες, ἐγνωμὲν ἔτι
 τῶν ἔργων ὡς δέοντως καὶ γέγονε. πολλῶν δὲ καὶ κατὰ γινώσκων
 δὴθεν τυχεύον, μικρὸν ὑστερον ἐμειψάμεν τὴν τύχην ὅτι καὶ
 γέγονε. ἔτις ἄρα πρὸς μικρὰ βλέποντες ἀφροῦτοι, τὸν φη-
 σιν ἐκ ἔχουσι ὄφρα, καὶ ἅπῃ αὐτὴν μέλλῃ κατὰ πάξ λυσιστελεῖν
 ἡγνοῖκαμεν. τοιγαρὲν ἀδραχωρεῖν ἀνάγκη τῶν κρείττωνι, σφ-
 ρῶς ἀγοντι τὰ ἡμέτερα, καὶ ἡμῖν ἀγνοῖται τὰ δόγματα.

Μυσταίῳ.

Ὁ Λογιώτατος Παλλάδιος, χρυσὸν ὅλον ἡκον ἄγων τὴν
 ὑμέτεραν ἐπιστολήν. καὶ εἶγε μοι τὰ Κροίσου κικόμενα πα-
 λαιά, ἐκ αὐτῶν δὲ μὲνίσιν εἶδον αὐτὸν ὀφθαλμοῖς. ἀλλὰ
 μὲν γὰρ ἄλλος μέγα φρονεῖ. ὁ Λυδὸς χρυσῶν. ὁ Σπαρτιάτης
 τῶν δόρατι. χορδαῖς Ἀείων καὶ κρέσμασιν. ἐμοὶ δὲ σεμιολο-
 γημα σήπε θία, καὶ χαίμαπα σά, καὶ παῦν ὅ,τι αὐτῶν ὑμῶν ἄπο-
 λαύειν ὅξῃ. ὡς τε τῶν νέων καὶ μιδὸν ἡμεῖς ἐκ τῶν δικαίων ὀφεί-
 λομεν. ὅν ἐκ ἀποδιδόντες, εἰκότως αὐτὸν αἰχμησόμεθα. ὁ δὲ
 μιδός, ἐκ μὰ Δία χρυσός, ἔτε λίθοι τινὲς Γυδίαί. ἔτε γὰρ
 τίπων πλεῶν, ἔτε τίπων θηρόδων ὁ νέος ἀφίεται. ἀλλὰ ἐπὶ
 λόγων καὶ ἄλλος, ἐκ γὰρ μεσῶν εὐφορος ἐγώ. ἐκ δὲ γὰρ τοῖς ὅξ-
 Αἰττικῆς ἐναβριμῶμαι. ταῦτα γὰρ εὐδαιμόνων ἀτυχῶν
 παῖ-

παῖδες· ἀλλ' εἰ τὴν ἐμὴν δόξαν ἢ τίς ὅστις εἰδέαις σπα-
σῇ, εὐλοιάγε καὶ παραθυμία. πῶτον γὰρ κύριος ἐγὼ Δη-
μοδοκῆς φησίν. ἤν δὲ ἄλλαν τύχην εἰ μέσαι πρὸς τὴν δό-
ξαν αὐταῖς τὴν δωρεάν περυσιν εἶδον.

Μεγέθιος Προκοπίω.

Ὁ Τε παρῶν εἰς μέσας ἡμᾶς τὸν ὀππᾶφιον λόγον πα-
ρῆλθες, ποσῶν ἡδὺν ταῖς Ἀττικαῖς μελίτταις,
ὡς τε καὶ ἡγᾶμεν τὸν μεσηγέτην αὐτὸν συνεργάσασθαι σοι
καὶ τῷ χαρίτων τὸν λόγον. ἐφ' ἑκάστῳ μὲν ἐν τῷ ὀνομά-
ζον, ἐγὼ τε καὶ ὅσοι τῷ ἀπρωμῶν ἐρέπλησαν τότε τὸ θία-
ζον, βοῶντες ἕκαστοι τὸ Σπειώριον. ὡς δὲ καὶ τὴν πόλιν
γεγῆναμεν, ἐντεῦθεν μᾶλλον ἐπετέμετό σοι τὸ θαῦμα. καὶ
ὡς ἐν τοῖς ἀπαύτων σόμασι τὰ χρυσάσκηνηματα, κε-
κόντην μὲν ταῦτα πρὸς ἀλλήλα, τὰ μὲν ὡδραπλήσιοι ἔ-
χουσι, ὡς πρὸς αὐτὸν ποῖα δεῖ μᾶλλον τῷ ἄλλων σφραῖψαι
τὰ κάλλος. ἴσαι προσέβαλλον αἱ χάρεις. ἐπεὶ ἐν ὅσας
δὲ ἀρχολίας ἀνηκόεις γινώσκειν τὸν λόγον συμβέβηκεν, ἐκ-
έειλον ὡς πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν Ἀττικῇ μελίττῃ, πῶς
πε τὸν λόγον, εὐ εἰδὼς ὡς μοῖσις αὐτοῖς αὐτὸν κατασέ-
ψαντες τοῖς ἐγκωμίοις, εἰσαυτοῖς ὡς πρὸς αὐτὸν.

Νεσορίω.

Δ Ιεϋδίδημι ἐλπίδος μακρᾶς μὲν καὶ τῷ χρόνῳ λυπίας
 ὅτι μὴ τὸ πέρας εἶδε χετο. εὐφρανε δὲ ὁμῶς καὶ μεξιώτε-
 ρες ἐποίησιν. πῶς γὰρ πᾶσι ὅπως οὐκ εἰς μνήμην ἄγειν παρῆχε
 μὲν ἐνοεῖν ὅτι δὴ θᾶττον ἢ μὲν ἐπαπέλθοις. νυνὶ δὲ καὶ τῆς
 ἐλπίδος αὐτῆς ἐκπεσόντες, πῶς αὖ ἐχοίμεν φέρειν μεξίως;
 ὡς ἂν τύχη, τύχη (ἔα γὰρ τὴν γάρ τι μικρὸν εἰς ὠδὴν
 θίας τῆς λύπης) τί σε πᾶσι δὲ φραίνουσιν ἀνθρώποις; ὡφεί-
 λεις γάρ, ἢ μὴ σωμαγαγεῖν εἰς πόσον ἀδράνεια; ἢ γὰρ λυ-
 λαύειν

λαύειν ἀλλήλων ἰάν, καὶ μὴ χωρίζουσιν ἐφ' ἑαυτοῖς. ἀλλὰ
 γὰρ ἔσθ' οὐκ ἐδὲν ἀνθρώπων ἡμᾶς ὄντας ποιεῖν πειράσθαι.
 ἀλλὰ ὑποκύπτειν δεῖ τὸν αὐχένα, καὶ ζυγὸν ἀάγκης ὑπομῶσαι
 ἰκόντας. οἱ γὰρ ἐκείνοι πόνοι τοῖς κάμνῃσι μετ' ἰώτεροι.

Ζαχαρία.

Ο Ξη; με φιλοτιμίας ἐνέπλησας τὴν μικρὰν ἐξάρας ὅπως
 λὲ, καὶ τὴν ὡς αὐτὸς εἶποις Λακωνικῶ. ἰδὲ δὲ
 σοι καὶ σοβαρὸν ὁρῶ. καὶ Σπαρτιάτης αὐτόχρημα γυνήμι.
 καί μοι πάντα Δυκεργος. ὁ δὲ Σόλων ἐδὲν. μικρὰ δὲν καὶ
 Δωρικῶ ἀφῆκα φωνῶν, τῆς Ἀττικῆς ἐκείνη; εἰς λήθην ἔλ-
 θάν. Αὐπεῖ με δὲ καὶ παρὶς ἐκ μέρας τεταχισμένῃ, ὅτι δὲ
 μὴ τῆς ἀτειχίστης Σπάρτης ὅστις εἰκῶν. ποιῶντα δυνάται ρή-
 τωρ ἀγαθός, πρὸς πάθος ἔλκων, αἶαν καὶ βάλεται. εἰ δὲ με
 πάλιν ὡς Ἀττικὸν ἐπαινέσεις, ὅρα μὴ τὴν Σπάρτῃ αὐ-
 ρίς ἀρεῖσθαι. ἔγω πόθ' οὐ τῶν σῶν γραμμάτων μετέλκο-
 μαι. ἀλλ' ὅρα ὅπως μὴ ταῖς ἐθέλων, ἐπαινέσεις τὴν Αἴ-
 γυπτον, καὶ τῷ λόγῳ ἡρώϊκον Αἰγύπτιος. ἐκὲν φεῖσαι πρὸς
 Διός. καὶ γὰρ ἔγω μὴ θαυμάζω ὅποσα καὶ σύ.

Νηφελίῳ.

ΣΤ' μὲν ἐοικέναι χημάτων ὑποτίμω θρίωνες. ἐγὼ δὲ
 πρὸς χημάτων καὶ τῶν πλατύνων πρὸς φρονῶν, καὶ τοι πρὸς
 θαυμαστῇ συνεχώμενος. ἔπος ἄρα τὸ πρὸς εἶναι καὶ πλατεῖν ἢ
 γνώμῃ ποιεῖ, καὶ χημάτων πρὸς τῆς τύχης τῇ δὲ κακείσῃ πλα-
 τύνωσα. τοιγαρὲν παῦσαι μικροφύχως ἡμῖν ὁδυρόμενος, με-
 δὲν μέγα νομίζων πλὴν εἰμήτι φέρεται πρὸς ἀρετῇ. ὅτι γὰρ
 μὴ ποιεῖται, ἀλλ' ὅστις τε βεῖ, καὶ πρὸς ἀπάτῃ ἐφίλκεται. ὅ-
 θεν οἱ φρονεῖν εἰδότες ὡπέρτινα μέθην καὶ φλυαρίαν ταῦτα
 ὑποστεισάμενοι, τὴν γλῶσσαν καταλιπόντες τῇ γῇ, μεταρσίῳ γνώ-
 μη πρὸς πολλῶν τὴν ἑσπέρην, τὰς αἰδήσεις καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ πρὸς
 πλατύνει χαλεπὸν, ὡπέρτινα χαλεπὴν ἡμετέροις θάλατταν.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ.

Σπεφίω.

Οτι γραμμάτων ἐμῶν ὀπιθυμῆς, ἠγνόειν. ὡς δὲ ἠδό-
μην ἀφ' ὧν ὁ γραμματικὸς Βιροτικιανὸς μοι διελίχ-
θη, γράφων μὲν ἐ παύσομαι, φιλῶν δὲ ἐκ ἐπαυσάμην.

Εὐσεβίω.

Ποιήσαντες ὑμῶν ἐρασνὴν, ἐποίησατέ με καὶ πολμηρόν.
ὥς τε ἐ παύσομαι γράφων, καὶ πολλὰ καὶ αἰτιάσθητέ
με θρασύητος. τί γὰρ αὖ καὶ ποιήσεις ἀνθρώπος ἐρῶν,
καὶ παύσασθαι μὴ δυνάμενος;

Τῷ τὰ ὀξείῃ πέμψαντι.

Η Φιλότιμος καὶ δικαίως θάρσεν, μίαν μὲν παύσας ἀνέ-
παφος ὡς, ἐπεὶ μηδὲ ἰδεῖν αὐτὴν ὡς ἐχόμενον, ἔγωγε
μεγάλαν ἔσαν ἐρυθριῶν. ὡς δὲ ἔδει πῶν κεράμων εἶνα πέμ-
ψαι φίλῳ γνησίῳ καὶ χρεῖαν ὀπιδημένῳ, τότε ἠδόμενον,
ὅτι καὶ δόλον εἶχεν ἐν ἀπορρήτῳ, καὶ τὸν πέμψαντα ὡς ἀλη-
θῶς ἐμιμείπετο. γελοῖον δὲ, ὅτι καὶ σημείον ἐπέθηκες αὐτοῖς,
οἷον ἀφραῖναι τὸν ἀπατόμενον. ἔδδον δὲ ἀπεικὸς ἐπιπόν-
θην, πολλὰ καὶ, ἐφ' οἷς ἐπέδωκεν ὀχμαρτῶν.

Γλασίω.

Αρα μὴ λέληθα ἐμαυτὸν εἰς παροιμίαν ἐλθὼν; καὶ γέγο-
να λυγρὸς χαρῶν ὀχμαρτῆς; καὶ τίς αὖ πισύσει ταύ-

τὴν ἐπ' ἐμὲ τὴν παροιμίαν ἰχθύν, ὅτε ὑμεῖς αὐτὴν παρο-
δοκίαν ἐποιήσατε, συζέξαντες τὰ ἄθλα τοῖς ὀππαῖγμασι,
εἰ μὴ ἔν ὧς ἐχρῆν ἠγωνίσμεθα, καὶ λαμπρὰν αἰδομένην τὴν
δωρεάν. εἰ δὲ ἥτοιον ἐξελέξαμεν ἢ νομίζομεν, ἀλλ' οὐ χεῖρα
ἠβελήθημεν ἢ περ ἐφαιήμεν. βεβλήτε δὲ ἴσως ἅπαντα κείρε-
ται. ὁπόσοι τὴν συντάξιν ἀνθρώποις ἢ διουραμύβοις ἢ βο-
λομύβοις, καὶ ὅσοι παρόφασιν ὑμεῖς αὖ τὴν φιλότιμον καὶ ἐν-
φωπῆν ἀρχῇ, αὐτοὶ παρὸς ἕκαστον ἐφηνέμενοι τῷ πε-
ραγμύβῳ.

Ῥωμύβῳ.

Εἰ μὴ τῆς ἡδὴ γραφείσης ὀπισθολῆς, καὶ περὶ τοῦ ἐν-
σε ἔχ' τῆς παροδυμίας ἐνόμισα. χρόνος δὲ ἐγγυσιόμι-
νε, καὶ πέμψοντός ἐδεδόξεν ὡς παροδοκῆσαι, γραφεὶν δὲ ἔτι
ἐγκλήματα πικρὸν ἠγασάμην. ὡς καλὰ δὲ ἔτι, ἀπευθύν-
ῃ πάντως ἐλπίς τὰ ἐγκλήματα.

Εὐτοκίῳ.

Πρὸς σαυτὴ καὶ τῆς παλαιᾶς φιλίας ἡμῶν, καὶ δοκῶ σὺ
γράφων, αἰσχυρτεῖν, ἀνδρὶ μὴδὲ εἰδέναι με βάλ-
μύβῳ τὰ ρεάμματα; ἀλλ' ἔτι μὴ ἐλπίζων μεταθήσκειν ὑμῶν
καὶ ἐπὶ τῇ παρόντος ἐπέσθλκειν. ὁποτυχὼν δὲ νυν αὐθι-
κῶς καὶ κληθήσομαι. τὰ Μοδῆς δὲ πολὺν τινα ἔπανον
ὑπὲρ σὺ κινῆντος ὡς πολλοῖς, ἀσχηκτὸν ἠγασάμην καὶ δι-
αυτὴ καθάπερ ἔχ' τῆς ὀπισθολῆς, ὑμῖν ὁμιλήσαι.

Ἀραβιανῷ.

Η Μὲν ὀπισθὸν γέγραπται παρ' ἐμῶν τὴν χάριν δὲ ἐν-
αἰτῶ μόνος, ἀλλὰ πολλοὶ δέχονται μετ' ἐμῶν. σὺ
πῶσον ἔν, ὅπως μήτε τὴν ὀπισθολὴν τοῖς αἰτίσασσι καταλί-
πωμεν, μήτε οἱ διεδοκῆτες ὑμῶν ὁποτύχωσι δι' ἐμῶν.

Αἴ.

† Αἰτιμίω.

ΟΤ' παύσομαι γράφων, ἕως αὖ ἀπαύωμεν, ἐγὼ μὲν γράφων, αὐτὸς δὲ ἐνοχλόμενος· ὅπως αὖ καὶ μάθω βεβαίως, εἰ δὲ με ὧδε ὦν ἐδιδάτω τὴν ἐλπίδα πρεῖν, καὶ μᾶλλον ἀποβαλεῖν.

Φιλοξένω.

ΕΤ' ἀράτε φίλων ἀρεῖς καὶ ρητόρων. ἔγω γὰρ ἐγὼ ἔλαττον ὡς ἐσὶ σὺ, πᾶσι μὲν δὲ λόχοις, πᾶσι δὲ προσδοκῶν, καὶ σὺ μὲν ὅτι μέμνησαι φίλων καὶ ἀποδείξεις ὑπὲρ ἡμῶν, εἰσὶν οἱ δὲ ἄλλοι ταῦτα σιωπῶντες ἀπαγγέλλοντες. προσίδει δὲ ταῖς πρὸς τοὺς φίλους, καὶ δίδωσι σιωπῶντες ὑμετέραις ἐπιστολαῖς.

Εὐσταθίω.

Ο Γράφων ἐγὼ τὴν ἐπιστολὴν, φίλος ὑμῖν. ὁ κομίζων, φίλον ἐμοί. ἤρουντο πίνω καὶ σοὶ δὲ ἐμέ. καὶ γινώσκω πάντας. ποδαπόστις εἰμι, φίλος εἰσάγων τοῖς φίλοις. ὅς οἱ δὲ ἔπει, καὶ ὅπως αὐτὰ καὶ ἔλαττον, τὰς μὲν αἰτίας αὐτὸς διηγῆσεται. πρὸς δὲ τὴν δόξαν ὑμεῖς ὑψηλὰ καὶ φιλεῖντες ἄγαν, καὶ φρονεῖντες ἰκανῶς.

Γωάννη.

Α'Εἰ μὲν φόβος ἦγεῖται μοι τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῆς. δεῖται δὲ αὐτὸν ἢ ἀρετῆς ἢ παρ' ὑμῖν. γράφω τοῖς φίλοις τῆς εἰς ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπεχόμενος, ὥστε οἱ κυβερνήται βλέποντες εἰς τὸν ἀποδιδύοντα τῶν ἀσέβων. ἐπεὶ ἔτι καὶ ὑμεῖς ἔγω καταλάμπετε, μέντε καὶ ἔπος ἀεργετῶντες.

Εὐσταθίω.

Μῖα πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολὴ ὡς ἐσὶ σὺ. παρ' ἐμὲ δὲ εἰς ὑμῖν ἀποδίδωκεν, αὐτὴ περὶ τῆς ἀρετῆς.

καλῶς ἢ μὲν ἡμεῖς τοὺς φίλους . καὶ τι σὺ δεξιὸν ἔχεις ;
χαίρει πρὸς ἐρωῶντα μαθεῖν .

Πλακιδιανῶ .

Οὐ πρότερον πισύσας σοι δι' ἐμὲ , οὐκ ἐμὲ μέμφεται
ὅτι σὺ . λῦσον ἐν τῷ χρόνῳ ἵνα μὴ καὶ γὰρ σοι μέμ
ψωμαι δι' ἐκεῖνον .
Γερῶ .

Εἴτα ὡ σοφώτατε τῶν ἐν τῇ γῇ , χρήματα μὲν αἰτήσας
ἐλάβον αὐτὸν καὶ ῥαδίως . ὑπερολίτῳ δὲ ὑμετέρῳ ἰδεῖν,
πολλὰ καὶ μὴ δ' ἐξάμυνος , πολλὰ καὶ δι' ἐκτελέσας , ἀνὰ τὸ
εἶναι τὸ τυχεῖν ὑποπτόμενοι ; καίτοι φιλοῦ μὲν ὡς ὀλίγῳ
τιμῶν δι' ὑπὲρ τῶν ὀλίγων .

Ἡσυχίῳ .

Εἴτ' αὖ καὶ σὺ κήδομαι καὶ Τιμοθέῳ . σὺ μὲν ὡς μὴ ἀδ
κοίης , Τιμοθέῳ δὲ ὡς μὴ ἀδικοῖτο . εἰ δὲ καὶ σοὶ δ
καὶ μὴ Πλάτωνος τὸ ἀδικεῖν τὸ ἀδικεῖσθαι μεῖζον εἶναι κα
κόν , ὅμοια σοὶ μάλλον ἢ τῷ χρόνῳ χαρίζεσθαι , δεόμενος ὑπὲρ
αὐτῶν κατατομήναι δίκας , ὑπὲρ ὧν ἐκ ἐξήμαρτε .

Σεργίῳ .

Πολλὴς ἐνέπλησέ με φροντίδες κομίσασθαι καὶ ὑμῶν
ἀπαγγελίαν ἐπαχθῆ . καίτοι τὰ βελτίως προσέχον
μὲν ἀκούειν . πέμψον ἐν θάττον ὑπερολίτῳ καὶ ἐκτελέσας
συνδράμεναι τοῖς χρησμοῖς .

Λεωνίδα .

Εἴρωσο . τὸ γὰρ ἐγὼ καὶ συνδύχομαι σοι , καὶ ἀκούσας
ποδῶ καὶ σὺ . καὶ ὅτι τὸ ὅτι παρ' ὑμῖν ἐπ
σείλῃς , ἐ' μικρὰ ἔχειν δαρεῖα ἢ γὰρ καὶ καὶ τῆς τύχης
Μο

Μοτερία .

ΚΑὶ βραχεία τῶ μεγέθει σε χράων, ὅτι φιλῶ καὶ μέμνημαι δεικνύμι. ποιῶν δὲ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ἐγώ, τὸ δεῖξαι ὅπερ ἐγώ.

Γωάνη .

Τὸν οἶνον τὸν Κνίδιον φασὶν ἔτι πολὺν ἔχειν ὕμῃς, ὥς πε καὶ ἐπ' ἀγορᾶς αὐτὸν ἐμπίδεσθαι. ἡμεῖς δὲ οἱ τὴν Σύρον οἰκῶντες, ἄλλας μὲν εὐτυχῶν ἀμπέλας· τὰς δὲ παρ' ὕμιν μακαρίζομεν. ἔπος δὲ δαίμονι έτερον, ὅτι καὶ αἰσχυροτέρον. πέμφατε ἔν μοι κεράμους ἀριστεύτας εἰς ἔπος, ἢ ληφόμεναι τὴν τιμὴν, ἢ χάριν ἀντὶ χάριτος ἀπαιτήσαντες.

Αβραμίου Ἐπισκόπου .

Εἴδει πρὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν πρὸς μέλλοντας χράειν, καὶ χρόνῳ μῆκος ἐπιζητεῖν, καὶ διώκων λόγων ἀξίαν ἀρεῖν. ἀμάρτημα γὰρ ἔστι φορητὸν, τοῖσιν πρᾶγμασιν ἐγχεῖσθαι, ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῆς προπετείας ἐλέγχεται, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἐκ τῆς μικρολογίας ὑβρίζεται. τὸ τοῖσι ἡμῖν καὶ τὴν αἰσβολὴν πεποίηκε, καὶ τὴν δοκῶν ἐγκλημα παρέρχεται. οἴλων γὰρ ἐδόξαμεν ἀμνημονεῖν πρὸς αὐτὸς μηδὲ χράμασι φανέσθαι. γνῶς τοῖσι τὴν αἰτίαν, καὶ σκοπῶν τὴν φιλοσίαν, μὴ παντελῶς τὴν ἐμὴν ἀβέβαιον νομίσης διάδοιαι. εἰ δὲ γὰρ εἰδὲ αὐτὸς οἶμαι, τὴν πιαύτῃ κακίζεν ἐπεὶ γὰρ προαίρεσιν, ἥτις μικρὰς γὰρ ἀσφαλείας πεφρόντικος. εὖ καὶ τοῖσι παρ' ἡμῶν. τὸ γὰρ καὶ μοι ποθεινὸν καὶ σωπῆλον, καὶ σοὶ προσφιλὲς ἅμα καὶ νόμιμον.

Εὐσεβίου .

ΚΑὶ τῶ ἱππῶν λέγεται πρὸς ἀρίστους, ἐπειδὴ εἰς ἀγῶνα ἔλθουσιν, εἶναι τὰ τελευταῖα βελτίους, ἢ τὰ πρῶτα τῶ

ἡμίαν, τὸ κῆδος, τὴν ὕβριν, τὴν ἐκπρὸς τῆς γλώττης, τὰ χρέμματα, καὶ ὅπῃ πᾶσι πῦν Ἰτίω, καὶ ἄς ἐχθρόμεθα ἔξ αὐθρύπων ὄριθες. οἱ δὲ μόλις μὲν αὐτὰς ἠξίωσαν καὶ λόγῳ, τῆς ἀδολεχίας μισήσαντες. ἐπεὶ δὲ ἠξίωσαν, ἀλλ' ἡμῶν μὲν εἶκεν, ὡς αὐταί, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἀφίκοιτό τις, ὥστε ἀκῆσαι τῆς μουσικῆς, ὅταν αὐτῶν τῷ ζεύρῳ τὰς πτέρυγας ἐμπνέῃ ἡδύτι καὶ ἐναρμόνιον. ὥς εἰμὴ ποδῶν καὶ ἐν πολλοῖς ἄδομῳ, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τὸ καλῶς ὄν ἡμῶν, ὅτι μέγῳ φιλοσοφῶν τὸ μέλος, καὶ ἐκ ἀναμίγνυμῳ θορύβοις τὴν μουσικὴν. ὑμᾶς δὲ καὶ εἰσοικίζομεν οἱ αὐθρύποι δυσχεραίνουσι, καὶ ἀδέσας ὀποσρέφονται, καὶ μάλα ἐν δίκῃ· αἰγὲ ἐδὲ ἐκτμηθεῖσαι τὴν γλῶτταν, δυνάθε σιωπῇ, καὶ αὐταὶ τὴν ἀφωμίαν ὑμῶν ὀδυρόμεναι, καὶ τὸ ἐφ' ὑμῖν πάθος, ἐπειτα ἐστὶ λαλίστραι τίνες ἐχὶ τῇ δὲ γλῶττι, καὶ μουσικῶν. Σύντες ὅτι λέγω, φησὶν ὁ Πίνδαρος, καὶ εὐρὴς τὴν ἐμὴν ἀφωμίαν ἀμείνω τῆς σῆς δὲ γλῶττιας, παύσαι καταγλυαρῶν ἡμῶν τῆς σιωπῆς. ἥσοι παροιμίας ἐρῶ μάλιστα μὲν ἀληθῆ, μάλιστα δὲ σιωπῶν, ὅτι τότε ἄσονται κύκλοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσιν.

Τῷ Νικοβέλῳ.

Αἴ ποτε τιμῆσαι ἑμαυτὴ τὸν μέγαν Βασίλειον, εἰ καὶ κείνῳ πᾶντιόν δοκεῖ, καὶ οὐκ ἀποτιμῶ, ἐχέτω δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἢ τὴν φιλίαν. δὲ τὸ ποτε ποτιθεὶς τὰς ἐκείνους ὀπισθοῦς, τὰς ἐμὰς ἐποτίθῃμι. καὶ γὰρ ὀπισθὺ μὲν παρταχὲ συνελκεῖν ἡμᾶς ἀλλήλοις, καὶ ἅμα τύπον παρέχων πῶς ἀλλοις τὸ μετρίως καὶ τῆς ὑφέσεως.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸ λακωνίζειν ἐστὶν ὅσον οἶον, ὀλίγας συλλαβὰς γράφειν, ἀλλὰ ὥς πλείων ὀλίγας. ὥς ἐγὼ καὶ

R 2

βρε-

βραχυλογαίται· Ὅμηρον λέγω, καὶ πολὺ τὸν Ἀντίμαχον.
 πῶς; τοῖς παράγμασι κείνων τὸ μήκος, ἀλλ' ἔ τοῖς χράμμασι.

Πρὸς τὸν Μέγαν Βασίλειον.

Εὐδοσίμω, ὁμολογῶ, τὴν ὑπόχρεσιν, συνείσδεισθαι σοὶ καὶ συμφίλοσσοφίῃς καθομολογήσας ἐκ τῶν Ἀθλων ἔτι καὶ πῆς ἐκείσε φιλίας καὶ συμφύας. ἔ γὰρ ἔχωτι τῶν εἰπεῖν οἰκειότερον. εὐδοσίμω δὲ ἐχέκων, ἀλλὰ νόμον νικήσαντος, τῷ Στραποδείῳ κελύσαντος τὰς γλυνήτερας, τὸν τῆς ἐταιρείας καὶ συνουθείας. ἔ μὲν παντάπαστι εὐδοσίμω αὖ πῶς αὐτὸ εἰ καταδέξῃ. τὰ μὲν γὰρ ἡμεῖς σοι συνισάμεθα· τὰ δὲ αὐτὸς ἡμῖν θέλησον, ἵν' ἢ τὰ πάντα καὶ τὰ ἐν τῷ τῆς φιλίας ὁμότιμον. ἔγω γὰρ ὑπάρξει, καὶ πῶς μὴ λυπεῖν, καὶ τὸ σὲ τυγχάνειν.

Τῷ αὐτῷ.

Πῶς ἐπιφυλλίς ἡμῖν τὰ σά, ὦ θεῖα καὶ ἱερὰ κεφαλὴ; ποῖόν σε ἔπος φύβῳ ἕρκος ὀδόντων; ἢ πῶς τὸ εἰπεῖν ἐδάρασθας, ἵνα τί καὶ αὐτὸς θαρρήσω μικρόν; πῶς ἢ ἄνευ αὐτοῦ ὥρμισεν; ἢ μέλαν ἐχράφεν; ἢ χάρτης ἐδέξατο; ὦ λόγοι καὶ Ἀθῆναι καὶ ἀρεταί, καὶ λόγων ἰδρώτες· μικρὰ γάρ με καὶ βαρυφθόν, οἷς γράφεις, ποιεῖς. πρότερον ἡμᾶς ἀγνοεῖς, ἢ σιαυτὸν, ὃ τῆς οἰκτιρῆς ὀφθαλμοῦς, ἢ μεγάλῃ φωνῇ καὶ σάλπιγγι, τὸ πῶν λόγων βασίλειον; μικρὰ Γρηγορίῳ τὰ σά; τί ἔν τις ἄλλο θαυμάσειεν πῶν ὅπῃ τῆς γῆς, εἰ μὴ σὲ Γρηγόριος; εἰ μὲν ἔαρ ἐν ὥραις, εἰς δὲ ἥλιος ἐν ἀστράσιν, εἰς δὲ πῶς μέλων ἀπαντα ἕρανος, μία δὲ κατὰ πᾶσι φωνὴ ἢ σὴ, ἐπίρτι ἐγὼ ἰκνωδὲς τὰ πιαῦτα κείναι, μηδὲ ἀπατᾶ με τὸ φίλτρον, ὅπερ ἐκ οἶομαι. εἰ μὲν ὅτι μὴ ἐπὶ ἀξίαν θαυμάζομεν, πῶς ἐγκαλεῖς, ἐγκαλεῖς καὶ πᾶσι ἀνθρώποις. ἐδὲ γὰρ ἄλλός τις ἀξίως ἐθαύμα

θεταί, ὅτι μὴ σὺ, καὶ ἢ σὴ μεγαλοφωγία, εἴπερ οἶόν τε
ἦν αὐτὸν ἐπαινεῖν, καὶ τὸτο εἶχον ἡμῖν ὁ τῶν λόγων νό-
μος· εἰ δὲ τὸ καταφρονεῖν ἀγκαλύμεθα, τί μὴ μανίας
ἀρότερον; ἢ ἀλλ' ὅτι φιλοσοφεῖμεν ἀγανακτεῖς; δὸς εἰπεῖν,
τὸτο μόνον καὶ τῶν λόγων τῶν σῶν ὑψηλότερον.

Βαστορέω Κολωνίας.

ΔΙς ἤδη τὸτο ἐπέρριπται παρ' ὑμῶν καὶ ἡπάτημαι. οἶ-
δας ὃ λέγω. καὶ εἰ μὲν δικαίως, ὁσφρανθεὶν Κύριος
ὑμῶν ὁσμὴν δ'ωδίας. εἰ δὲ ἀδίκως, συγγνώμη Κύριος. ἔ-
γω γὰρ ἐμὲ ὧρ' ἡμῶν λέγειν εὐλογον, ἐπειδὴ φέρειν καὶ
ἀδικήμενοι προσεπάγμεθα. πλὴν ὥσπερ ὑμεῖς κύριοι τῆς ὑ-
μέτερας γνώμης, ἔγω καὶ γὰρ τῆς ἐμῆς. ἐκ ἔτι βαρὺς ὑμῖν
ἵσαι Γρηγόριος, ἔ βαρὺς. ἀναχωρήσω πρὸς Θεὸν τὸν μόνον
καθαρόν τε καὶ ἀδόλον. εἰς ἑμαυτὸν συζητήσομαι. πάντα ἑμαυ-
τὸν νουθετήκα. δις γὰρ πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον προσπαταίην,
ποῖς κηθήτοις μόνοις ἢ παροιμία δίδωσιν.

ΚΑΙΣΑΡΙΩ ΤΩ ΙΔΙΩ ΑΔΕΛΦΩ

Εὐλόγεται παύτη ὁ Καισάρης, ὅτι Γελανῶ τῇ Παρα-
βάτῃ παρίστατο Ταμίας ἀνδρόμυρος.

ΙΚαὶ ὡς κρυφειάσαμην ὅτι σοί. τὸ γὰρ ὅτι ἐλεπήθημεν, τί
καὶ γράφειν, τῷ γὰρ πάντων μάλιστα πεπεισμένῳ; ἵνα
γὰρ μὴ τὰ ὑμέτερα λέγωμεν, μηδὲ ὅσης ἀθυμίας ἐπέπλησεν
ἡμᾶς ἢ ὧρ' σὲ φήμι, δὸς δὲ εἰπεῖν, καὶ δέας. ἐβελόμην
εἰπὼς οἶόν τε ἦν, παρεῖναι σε ποῖς τῶν ἄλλων λόγους, οἵ κ' αἶψα
ὁμοίως καὶ ἔξωσαν, καὶ τῶν ὅπως ἐν γυναικῶν ἡμῖν, ἀλλ' ἐν
Χριστιανῶν, ὡς ὧρ' σὲ τε καὶ ἡμῶν λέγουσι, ἐχ' οἱ μὲν, εἰ δὲ
ἐ, ἀλλὰ πάντες ἡξῆς ὁμοίως, ἐπειδὴ καὶ προτιμότερον ἐν ποῖς

ἀλλ' ὁρίοις φιλοσοφῶσαι ἀνθρώποι· ὡσπερ ἄλλη τις μελέτη
γένοιτο αὐτοῖς ταῦτα τὰ ρήματα. νῦν μὲν ὅν Εὔπισκός περ
τάλειται, νῦν δὲ ὀρέγεται τῆς ἑξώτου δυναστείας καὶ δόξης,
νῦν δὲ ἠτάσθαι χρημάτων, ὅποτε χρημάτων καιρὸν ἀνῆπται
πῦρ καὶ τὸν τοῦ ψυχῆς δρόμον ἔειχεν ἀνθρώποι. ἀλλ' ἐχί
μιας ἠγείσθαι καὶ δόξαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ δόξαν, τὸ θνητὸν
ἵσταται πρὸς τὸν καιρὸν, καὶ ὅτι πορρωτέρω ποιεῖν ἑαυτὸν πα-
τέρους ἀγασσέ, καὶ μίσωτος. πῶς δ' αὖ ἄλλον τυχευτήσιν οἱ
Εὔπισκοποι, μὴ ὁρῶμεν τῷ καιρῷ, μηδὲ τοῖς εἰδώλοις
συμκαυφύρεσθαι; πῶς δ' αὖ τοῖς ἄλλοις πλημμελῶσιν, αὐ-
τὸς ἀφ' ἑσῆς τὴν παρρησίαν ἔκ ἔχων; ταῦτα κατ' ἐνάσιον
ἀκούοντας ἡμᾶς τὴν ἡμέραν, καὶ ἐτι πλείω τάπων καὶ χαλεπώτερων,
ἢ μὴ καὶ ἔχει φιλίας λεγόντων ἴσως, ἢ καὶ καὶ ἔχει δυσμενίαν
ἐπιτιμῶν, πῶς οἱ εἰς ἔχεισθαι, καὶ τίνας ἔχεν ψυχῆς,
ἀνθρώπων τῷ θεῷ πορευμένους δαλῶν, καὶ πρὸς τὰς μη-
λέσας ὁρᾶν ἐλπίδας, μόνον ἀγαθὸν κελόντας; τὸ μὲν ἐν
κύριον τὸν πατέρα ἡμῶν πάντῃ δυσφορῶντα πρὸς τὴν ἀκοήν,
καὶ πρὸς τὸν βίον αὐτὸν ἀπαγορεύοντα, ὅπως αὐτὸς ὁρᾶν
μυθεῖται καὶ ψυχολογῶν, τὴν σὺν ἐγγυμνίᾳ γνώμην, καὶ
πείθων ὅτι ἔχει ὑπομνήσεις ἐτι πλείονι λυπεῖν ἡμᾶς. τὴν δὲ κυ-
ρίαν τὴν μητέρα, εἰ πύθοιτό τι ἢ καὶ σὲ (μέχει γάρ τῃ νῦν
τίως ἀπεκρυφάμεθα πολλὰς ἐπινοίας) οἷα καὶ παντελῶς ἀ-
πορρομῶντος ἔξεν τὸ πάθος, ὡς γυναῖκά το ἔσας μικροψυ-
χοι, καὶ ἄλλως ἔχει τὸ λίκον ἀλαβὴς μετριάξεν τοῦ τὰ ποιῶ-
ναι καὶ δυναμῶν. εἰ μὴ ἐν τῇ καὶ σὺ αὐτὸ καὶ ἡμῶν ποιῶν
γὰρ, βέλτοσαί τι βέλτιον καὶ ἀσφαλέστερον· πάντως γὰρ καὶ
τὰ ἐνταῦθα, πρὸς ἐλδοθέριον ἐκλογὴν αὐτάρχει, τῇ γὰρ λίκον μὴ
ἀπλήσῃ, μηδὲ ἀμείψῃ τοῦ τὰ ἐπιθυμίας τῇ πλείονος. ἀλλ'
καὶ τὴν καταστάσιν σε τυχεῖν, ἔκ ὁρᾶν τίνα καιρὸν ἀνὰ
νῦν, πῶς νῦν ἰάσωντες. εἰ δὲ τῆς αὐτῆς ἔχει γνώμης, καὶ
μικρὰ πάντες σε πρὸς τὴν ἰδίαν ὁρμῶν, ἄλλο μὲν ἔδοξεν εἰπεῖν

βελομαι συζητήσας, ποσόν δὲ πολεῖν καὶ διαμαρτυρομαι,
ὅτι δοῦν ἀνάγκη θάπερον, ἢ γνήσιον μύοντα Χρυσιανόν,
τίω ἀτιμοπατίω αὐτὸ πεπύχθαι, καὶ παύττειν ἀναξίως καὶ
σεαυτῇ, καὶ τῷ ἐλπίδω. ἢ πῶς τιμῆς ἐφείμμεν, ὅτι τὰ
καριώτερα βλάπτειν, τὸ καπνῶ γε μέχοντα, εἰ καὶ μὴ
τὸ πυρὸς.

ΣΩΦΡΟΝΙΩ ΤΠΑΡΧΩ.

Τέτι τὴν βοήθειαν ἐπιζητεῖ ὁ Θεολόγος καὶ τῷ ἁρπα-
σάντων τὰ τὰ Καισαρίε μικρῷ ἐμφορῶν
περὶ τὸν νότον.

Ὁ ῥα οἷα τὰ ἡμέτερα, καὶ ὅπως κύκλος τῷ ἀνθρωπίνῳ
ὡριζέται παραγμάτων, καὶ μὴ τῷ, καὶ δὲ τῷ,
ἀνθρώπων καὶ ἀπαθάντων. καὶ ἐπεὶ τὸ ἐν παύττειν ἐξώτος ἡμῖν,
ἐπεὶ τὸ δυσυχῆν, ὃ δὴ λέγουσιν, ἀλλὰ πύχιστα μετακινεῖται,
καὶ μεταπίπτει. ὡς αὐραὶ εἶναι μάλλον πιστεύειν, καὶ ἡμέ-
μασι τοῖς κατ' οὐδατος, ἢ ἀνθρώπων ἀντιμετρία. τίτος ἐν-
κοῦ; ἐμοὶ δοκεῖ, ἵνα τὸ ἐν τέτοις ἄσπετον καὶ ἀνόμαλον θεωρεῖ-
τες, μάλλον τι προσέχωμεν τῷ Θεῷ καὶ τῷ μέλλοντι, καὶ τί-
να ποιῶμεθα καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμέλειαν, βραχέα τῷ σκιδῶν
καὶ τῷ ὀνειράτων φρονιζόντες. ἀλλὰ πόθεν ἡμῖν ὁ λόγος; ἐ-
γὰρ εἰκὴ πᾶντα φιλοσοφῶ, εἰδὲ ἁπλοῦς καλλωπίζομαι. ἢ πο-
τε τῷ ἐκ ἀφαισίων καὶ ὁ σὸς Καισαρίος, εἰ δὲ μὴ ὡς ἀδελφὸς
ἐπαυῶμαι, καὶ τῷ λίαν ἐπαυῶν. γνώριμος μὲν ἐπὶ παιδεί-
σει, καλοκαγαθία δὲ ὑπὲρ πᾶς πολλῆς, λαμπρὸς δὲ φίλων
ὡριζομένη. ὡν παύτων σέ τε καὶ τὴν σὴν ἀγνοῖαν ὑπάρχειν
αὐτῷ, αὐτὸς τε ἐφρονεῖ, καὶ ἡμᾶς ἐπειθεῖ. τὰ μὲν δὲ παλαιὰ
πᾶντα. καὶ τὰ πλείω ὡριζομένης ποσότητος τιμῶν αὐτὸν ἐπι-
πείθω, κατ' ὃ φύσει πάντες ἔχομεν ἀνθρώποι, μάλλον τι τῷ

ἀπελθόντι χερειζομένοι. τα δὲ νῦν (καὶ ὅρα ὅπως μὴ τῶν
 δράμης ἀδακρυτὴ τὸν λόγον, ἢ δακρύσαις γε εἰς καλὸν καὶ χαί-
 σιμον) ὁ μὲν κεῖται τεκρός, ἄφιλος, ἔρημος, ἐλεῆμνος,
 σμυρνῆς ὀλίγης ἡξιωμῆος (εἶγε καὶ τότε) καὶ μικρῶν ἐν
 δομάτων τῶν ἀπέλων. πολὺν γὰρ ὅτι καὶ τότε ἐλεῆμνος. ἐπι-
 πετώσασιν δὲ οἱ ἐχθροί, ὥς γε πυνδαίσομαι. καὶ ἄλλοι
 ἄλλοθεν τὰ ἐκείνη καὶ πολλὴν ἔξουσίαν, οἱ μὲν ἁρπάζου-
 σιν, οἱ δὲ μέλλουσιν. ὡς τῆς ἀναλγησίας, ὡς τῆς ὀρότητας,
 καὶ ὁ καλύπτων ἡδείς. ἀλλ' ὅγε φιλοφροσύναιος, τὸτο χερει-
 ζεται μόιον, ἀνακαλεῖται τὰς νόμους. καὶ εἰ δεῖ συνωτόμως
 εἰπεῖν, δράμα γεγοναμένο, οἱ ποτὲ νομιθεύς διδάμοις.
 ταῦτα μὴ ἀνεκτὰ φανήτω σοι. ἀλλὰ καὶ συνάληυσον, καὶ συ-
 ναγαθήσῃ, καὶ δὲ χάριν τεκρῶν Καισαρίῳ. καὶ πρὸς
 τῆς φιλίας αὐτοῦ, καὶ πρὸς τῶν πάντων φιλοτάτων καὶ τῶν ἐλπί-
 δων ὅς ποίησον σεαυτῷ δεξιάς, πισὸς τῷ ἀπελθόντι φα-
 ρεὺς καὶ γνήσιος ἵνα καὶ τοῖς ζῶσι χάριν, καὶ ποιήσης αὐ-
 τὸς δι' ἐλπίδας ὅτι οἱ κατὰ χημάτων ἡμᾶς ἀλγεῖν; τὸ πᾶς
 αἰχμῆς ἡμῖν ἀφορητότερον, εἰ δόξειε μόνος τῶν ἀπαύτων
 Καισαρίου μὴ ἐχθροῦ φίλος, ὁ δὲ καὶ πολλὰς ἔχειν οἰ-
 κῆρος. ἢ μὲν ἐν πεισθείᾳ τοιαύτῃ, καὶ τῶν τοιούτων, εἰπε-
 ρήσοι καὶ τὸ κατὰ ἡμᾶς ἴσως ἐπάρεργον. ὡς δὲ βουθήσεις,
 καὶ εἰ ὢν, καὶ ὅπως, ταῦτα πράγματα ὑποθήσεται, καὶ ἡ σοὶ
 δεσκέψεται συνέσις.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΣ ΕΝ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ,
 ΩΣ ΕΚ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς.

Εἴ μὴ μὲν ποιμὴν ὀλίγος, καὶ ποιμνίᾳ μικρῇ πορευομένης
 καὶ πολλοσὸς ἐν ὑπερίταις τῇ πρόδρομος ἢ χάρις δὲ ἐ-
 σκῇ, ὑδὲ πόποις περὶ γραπτή. καὶ τὸτο δεδοδα καὶ τοῖς μικροῖς
 παρ-

παρρησία, ἄλλως τε καὶ θελὲ κοινῶν καὶ πλεονέκτων ὄντος τῷ λό-
 γῳ, καὶ μὴ ποσαύτης βελούμενός της πολιᾶς, ἢ τυχὸν ἔχει
 τι καὶ τῷ πολλῶν συνετώτερον. καὶ θελὲ μικρῶν, καὶ τῷ τυ-
 χόντων βελούεσθαι, ἀλλ' ὅν εὖ ἢ κακῶς ἔχοντων, ἀνάγκη καὶ
 τὸ κοινὸν ἢ ἐκείνως ἢ ἕτως ἔχειν. θελὲ γὰρ Ἐκκλησίας ἡμῖν
 ὁ λόγος, ὑπὲρ ἧς Χριστὸς ἀπέθανε, καὶ τῇ ταύτῃ Θεῷ πα-
 ρασησόντος καὶ προσάξοντος. λύχνος μὲν γὰρ τῷ σώματι
 ὅστις ὀφθαλμός, ὡς ἡκέσμεν, καὶ μόνον ἕτος ὁ σωματικῶς
 ὄρων καὶ ὁρώμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ πνευματικῶς θεωρῶν καὶ θεω-
 ρούμενος. λύχνος δὲ τῆς Ἐκκλησίας, ὁπίσκοπος, ὁ δὴλον ὑμῖν
 εἶναι αὐτοὶ μὴ γράφμεν. ἀνάγκη τοίνυν ὡς ἐκεῖνε κατα-
 ρῶς μὴ ἔχοντος, ὁρθῶς ἀγινῶναι καὶ τὸ σῶμα, μὴ κατὰ
 τὴν τυχαίοντος, ἐκ ὁρθῶς, ἔπο δὴ καὶ τῇ προσάτῃ της Ἐκ-
 κλησίας, ὅποτερος αὐτῇ ἔχη, πάντως ἢ συνδρακινδυνάσειν, ἢ
 συνδρασάσκειν. πάσης μὲν ἢ Ἐκκλησίας φροντισέον ὡς Χρι-
 στὸ σῶματος, μάστιγα δὲ τῆς ὑμετέρας, ἢ μήτηρ χιρδὸν ἀπαι-
 τῶν τῷ Ἐκκλησιῶν τῷ τε ἀπ' ἀρχῆς, καὶ νυνὶ ὅτι καὶ τομίζε-
 ναι, καὶ πρὸς τῷ τὸ κοινὸν βλέπει, ὡς καὶ ἔφα κέχλος θελ-
 οραφόμενος. καὶ μόνον θελὲ τῷ ὁρθοδοξίᾳ ἀνῶνται πᾶσι κλη-
 ρυμῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ Θεοῦ διδομῶν αὐτῇ προδύλως
 καὶ της ὁμοιοῖας. ἐπεὶ τοίνυν κελήκατε μὴ καὶ ἡμᾶς εἰς
 τῷ θελὲ τέτε θελὲσκεψιν, ποιῶντες ὁρθῶς καὶ κατονικῶς, κρα-
 τῶμεθα δὲ γῆρα καὶ ἀρρώστια, εἰ μὴ καὶ αὐτοὶ παρήμεν τῷ
 πνέματος ὁπρῶσαντος (καὶ γὰρ ἄπιστον τοῖς πιστοῖς) τῷ
 τῷ παντὶ βέλτιον καὶ ἡμῖν ἡδίστον, ἵνα καὶ ὑμῖν τι συνεισε-
 νέγκωμεν, καὶ αὐτοὶ της δύλογίας μετέχωμεν. εἰ δὲ τῷ της
 ἀδελφείας νικῶσης ἀπολειφθεῖν, ὅσα καὶ ἀπῆσι δυνατὸν, συ-
 νεισφέρομεν. πείδομαι καὶ ἄλλως εἶναι της προσασίας ἀξίας
 παρ' ὑμῖν ὡς ἐκ πόλεως ποσαύτης, καὶ ἕπα, καὶ ὑπὸ ποιέτω
 ἡγεμῶν ἀνῶν. οὗτος δὲ ἀδελφά δυνάμει προτιμῆσαι τῷ
 παρ' ἡμῖν τιμωμῶν τῷ θεωριδελάτε ὑμῶν ἡμῶν Βασιλείῳ πρῶτος
 βυτί-

βυτέρη, λέγω δὲ ὡς ὑπὸ Θεοῦ μάρτυρι, ἀνδρὲς καὶ βίῳ καὶ λόγῳ καταθαρμύουσιν, καὶ μόνε τῶ πάντων, ἢ ὅτι μάλιστα κατ' ἀμφοτέρω διωκαμένους ἐβίωκε πρὸς τὸν νῦν καιρὸν, καὶ τὴν κατέχευαν τῶν αἰρετικῶν γλωσσοαλγίας. ταῦτα καὶ ἱερατικοῖς χράσθω, καὶ μοναστικοῖς, καὶ τοῖς ἐκ τῆ ἀξιοματικῆς καὶ βελότικῆ πάγματος, καὶ τῆ δῆμια παντός. εἰ μὴ ἐν τῇ συνδόξει, καὶ ἡ ψῆφος ἡμῶν κρατοῖν, ἕως ὅπως ὕμνωσεν καὶ ὁρῶν ἔχουσα ὡς μὲν Θεῷ ψηφίζομαι, καὶ πάρεμι πνευματικῶς καὶ παρέσομαι. μᾶλλον δὲ, καὶ ἐπιβίβληκα τὴν χεῖρα ἡδὴ, καὶ θαρρῶ τῇ πνέματι. εἰδὲ ἄλλοι καὶ μὴ τῶ συνδόξει, καὶ κατ' ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ συγχρηίας τὰ τοιαῦτα κείνοιντο, καὶ ὁχλαῖν χεῖρ πάλιν ἀδασύροι τὸ ἀκρεβές, παρῆντοτε καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τὸ ἀρέσκον, ἡμεῖς δὲ συσταλησόμεθα.

Τῷ Μεγάλῳ Βασιλεῖ.

Επειδή σε περὶ τὰ ἐπὶ τὴν ὑψιλὸν θρόνον ἔγνων, καὶ τὸ πνεῦμα ἐνίκησε, τὸν λύχνον ἐπὶ τῆς λυχνίας ὁμοσιεύσας, καὶ τὸ πρῶτον ἀμυδρῶς λάμποντα, ἡδὴ μὲν ὁμολογῶ. τί δὲ ἐκ ἐμῶν, τὸ κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας ὁρῶν κακῶς ἔχον, καὶ τοιαύτης χεῖρ καὶ χειραγωγίας; προσείδω μοι δὲ ἐκ εὐθύς, καὶ προσδραμεῖν. μηδὲ γὰρ τῶ αὐτῷ ἀπαιτήσας. πρῶτον μὲν ἵνα σοι τὸ σεμνὸν φυλάξω, καὶ μὴ σπαράξω δόξης πρὸς ἀσθενείας, ὑποτινὸς ἀπειροκαλίας καὶ θερμότητος. ὡς αὖ φαῖεν οἱ ἐνδραβάνοντες. δεύτερον δὲ ἵνα ἐμαυτῇ πραγματεύωμαι τὸ σαφὲς καὶ ἀεπίφθορον. τότε ἐν ἡμέραις, τυχὸν ἐρεῖς, καὶ μέλλει τίνος ἀνάδυσθαι, ἕως αὖ ὅτε Θεὸς κελεύσῃ, καὶ παρέλθωσιν αἱ σκιαί τῶ νῦν ἐπιτιθεμένων καὶ βασκαίνοντων. ἐ γὰρ ἐπὶ πλείον αὐτὴν δέξουσιν οἱ λεποὶ, σαφῶς οἶδα, τῇ Δαβὶδ τὴν Ἰερουσαλὴμ ὑποκλείοντες.

Γρηγορία Νύσσης.

ΜΗ' σφόδρα δάκνῃ τοῖς λυπηροῖς. αὐτὰρ ἔττοι λυπώ-
 μεθα, ἵπτοι ὅτι λυπηρά. κἀν δεινόν, εἰ ἀνιδάλ-
 θησαν οἱ αἰρετικοί, καὶ τῷ ἔασι θαρρῆσαι τῷ φωλεῶν ὀξερ-
 τίσαστες, ὥς αὐτὸς γράφεις. μικρὰ συεῖσθαι, εὐ οἶδα, εἴπε
 καταδύσονται, καὶ τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ καιρῷ πολεμύμενοι. καὶ
 τῷ σὺ μάλλον, ὅσῳ περ αὐτῷ Θεῷ τὸ πᾶν ἐπιτίκωμι.

Τῷ αὐτῷ.

ΚΑὶ τὸτο ἀπὶ κεῖνο τῇ μοχθηρᾷ με ζωῇ, τὸ Βασιλείᾳ
 θάνατον ἀκῶσαι, καὶ τῆς ἀγίας ψυχῆς ἐκδημίαν, ἡ
 ἐκδημῆσεν ἀφ' ἡμῶν, ἵν' ἐκδημῇ πρὸς Κύριον, πάντα τὸν
 βίον μελέτω τῆς πεποιημένης. ἀλλ' ἐγὼ μὲν πλὴν τῷ ἄλ-
 λων, καὶ τὸτο ἀφῆρημαι, ὅτι τὸ νῦν ἔτι ποιήτως ἔχει τὸ σώ-
 ματος καὶ λίαν ἐπικινδυνῶς, τὸ καὶ ἀελλυτῆσθαι τὴν ἀγίαν
 καὶν, καὶ σοὶ παρεῖναι τὰ εἰκότα φιλοσφῶντι, καὶ τὰς κοινὰς
 ἡμῶν φίλας ἀδελφικησάσθαι. τὸ γὰρ τὴν τῆς Ἐκκλησίας
 εἶναι ἐρημίαν, ποιούτω ὑποχειραμένης δόξαν, καὶ τοιούτων
 ὑποσεισασμένης σέφανον, ἔτε ὅφει θεατὸν, ἔτε ἀκοῇ χωρη-
 τὴν, τοῖς γὰρ νῦν ἔχουσι. σὺ δέ μοι δοκεῖς πολλῶν ἔστων καὶ
 φίλων καὶ λόγων τῷ εἰς ἀδελφικῆσιν, ὑπ' ἑδνῶς αὐτῷ ἔτω
 ἀδελφικηθῆναι, ὥς ὑπὸ σεαυτῷ καὶ τῆς ἐκείνου μηνύης. οἱ
 καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι γεγονότα φιλοσοφίας ὑποδείγμα, καὶ
 οἷόν τις σάφην πνύματικὴν, τῆς τε ἐν τοῖς χηνοῖς εὐπα-
 ρίας, καὶ τῆς ἐν τοῖς αἰαροῖς καρτείας. ἐπειδὴ δύο ταῦ-
 τε οἷοι φιλοσοφία, εὐπραξίαν τε δεξιότατα μετρίως, καὶ συμ-
 φορὰν εὐχημόνως. ταῦτα παρ' ἡμῶν πρὸς τὴν σὺν τιμῷ-
 τῇ. ἐμὲ δὲ τίς ἀδελφικησέται χρόνος, ἢ λόγος τὸν ταῦ-
 τε γράφοντα; πλὴν τῆς σῆς συνουσίας, καὶ ὁμιλίας, ἡ
 ὡτὶ πάντων ἡμῖν ὁ μακάριος καταλέλοιπεν, ἵνα ἐν σοὶ
 τὰ

τὰ ἐκείνη καθορώντες, ὥσπερ ἐν ἐσόπτρῳ καλῶς τε καὶ ὀφθαλμῶς, ἀφ' αὐτῶν ἔχειν νομίζωμεν.

Εὐδοξίῳ Ρ' ἵπτοι.

Εῤωτᾶς πῶς τὰ ἡμέτερα; καὶ λίαν πικρῶς. Βασίλειον ἐκ ἔχω, Καισάρειον ἐκ ἔχω, τὸν πνευματικὸν ἀδελφόν, καὶ τὸν σωματικόν. ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, μὴ τὸ Δαβὶδ φθίζωμαι. τὰ τῶ σώματος ποιήματα ἔχει, τὸ γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς, φροντίδων ἐπιπλοκαί, πραγμάτων ἐπιδρομαί, τὰ τῶ φίλων ἀπίστα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας ὑποτίμωται. ἔρρει τὰ καλὰ, γυμνὰ τὰ κακὰ, ὁ πλεὺς ἐν τῇ νυκτὶ, πύρσος ἔδαμν, Χειρὸς καθάλλεται. τί καὶ ποῦ δεῖν; μία μοι τῶ κακῶν ἡ λύσις, ὁ Θεός. καὶ τὰ ἐκείνη δού μοι φοβερά, τοῖς ἐνπεύθεσιν τεκμαιρομένη.

Γρηγορίῳ Ἀρχιεπί.

Οὗτος ἐπαινῶ τὸν Ἡσίοδον, ὅτι τὰς ὁμοτέχνους αὐτοῦ χεῖρας ὠνόμασε, καὶ κεραμοὺς κεραμεὶ κοπτεῖ, λέγων, καὶ τέκτονι τέκτων. ὁ δὲ φθονεῖ μάλλον, ἢ προσρέχει τε καὶ ἀσπάζεται, ὡς ἐμὸς λόγος, καὶ οἰκείῳ φερέχεται. αἰδοῦς δὲ αὐτοῦ πᾶσι πλεον, ὅσῳ καὶ λόγος ὅτι τοῖς τὸ σπασδαζόμενοι, τὸ δὲ καὶ αὐτὸς πεπονθὼς πρὸς τὴν σὺν λογισμῶν, εἰ μὴ ἔτι εἶχον τὸ σῶμα, ὥστε ταῖς τῆς ψυχῆς ὁρμαῖς ὑπεργαῖν διυῖσθαι, ἐκ αὐτοῦ μέτις ἐφθι καὶ προσδραμῶν καὶ φερεπτῶν ἔαμενος, καὶ τὰ ἐπιβαπτεῖα προσφθιζόμενος. Ἀλλ' ἡλπίω μὴ ἐπισκοπεῖ νέφος, ἐμοὶ δὲ καὶ ἡ ἀρρώστια, καὶ τὸ φθονεῖν τὸ σαρκίον δεσμώτερον. ἄρα δέξω με τὴν ἐπιτολήν αὐτοῦ τῆς παρεστίας; καὶ δέξω, λόγοιός τε αὐτοῦ, καὶ συγγνώμην. οἶδα τὸ, καὶ ἐκ εἰκάζειν ἔχω. ἵνα δὲ εἰδῇς ὅσον θαρρῶς τῇ σὴ καλοκἀγαθία, ἴδὲ καὶ πρεσβεῖαν προσάγω σοι, σφαιδρα ἡμῶν ἀναγκάειν, καὶ πρὸς τῆς σῆς φιλίας αὐτῶ τὰ τῆ

φίλων. τὸν ἐμὸν Νικόβαλον, ὑπὸ τῆς ἐμῆς δεξιᾶς ἐγγχε-
ρίζω σοι σὺν τοῖς ἀδελφοῖς, ἃ δώσονται δίκην, ἀλλὰ λαφά-
ρῳ, καὶ χήρᾳ αἰῶρον τὴν τέκων μητέρα, καὶ οἰκίαν ἣν ὅτε
λαμπρὰ ἔσαν καὶ ὑποβλεπτοί, ἕως οὗδε καὶ ὁ πολὺς ἡμῖν Νι-
κόβαλος, νυνὶ δὲ ἔδει περὶθεῖσθαι συγχωρηθεῖσθαι, ἐκ τῆς ἡδὴ
ἀναφανέων κακῶν, καὶ προσδοκωμένων, εἰ μὴ σοί τε πᾶσι
καὶ τῇ σῇ δίκῃ εἴλωαι πρὸς τὸν ποιηρὸν δαίμονα, καὶ ἡμᾶς
ἐμῆσαι, καὶ τὸ ἀνθρώπινον αἰδεσθῆναι, καὶ λαμπρὰ σεαυτῷ
ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν, ἥτις τῆς εἰς ἡμᾶς ἀποίας.

Εἰρηβολία.

Βούλομαι τι κατ' ἐμαυτῷ. καὶ συγγνώμῃ τῇ ἀλγύντι, τὰ
ἀλγύντος φθίνεσθαι. ὡς σαρκίον ποιηρὸν, καὶ κακόν-
τες, οἷά με κακὰ δράς, οἷα ἐργάζῃ· ἐγγὺς αὐτῷ, ὃν καὶ πόρ-
ῳ τυγχάνοντα μετεδιδάκειν τῷ ἀναγκαίῳ καὶ, τῆς τε ἀρχικῆς
ἀρετῆς εἴνεκα, καὶ τῆς ἄλλης ἡμερότητας· σὺ δὲ ποιήρας ἔχεις,
καὶ χεῖρ ἀκινήτως, καὶ πειρασὶς ἄλλως τῷ ἀγαθῷ μεταλαμβά-
νουντες, ἡμᾶς δὲ ζημιωμένους. τὰ μὲν ἂν τῆς κατηγορίας ποιαῖ-
ται. ἐπεὶ δὲ ἔκχαρται τὸ ὑποδύραται μοῖον ἢ πάχον, ἀλ-
λὰ δεῖ τινα καὶ φαρμάκον πρὸς τὴν πληγὴν, τὸ ἐξέδρομον,
τὸ θαρρῆσαι πρὸς τὴν ὀπισθίαν ταύτην, καὶ τοῖς γεάμμασι
σκιαγραφῆσαι τὴν παρσίαν. εἰδὲ καὶ τὸ εὖ ποιεῖν ἡμᾶς ἐπιζη-
τῆς βρῶν τὸ ἀγαθόν, προσάγομεν θαρρῶντες οἰκίαν ἐλευθερίαν
καὶ φιλανθρωπίας ἀξίαν, χήραν μετ' ὄρφανων ἐτι θερμῶν ἐν
τοῖς δάκρυσι, τὴν τε ἀδελφίαν τὴν ἐμὴν λέγω, καὶ τὴν ταύτης
παῖδας. οἱ παῖδες ἀγαθῶ γενομένοις, καὶ πολλὰ μὲν βασιλεύου-
σι καὶ ἐν ὅπλοις καὶ ἀνώνυμος, ἀλλὰ καὶ λίαν λαμπρῶς,
πολλὰ δὲ τοῖς ἀρχεσιν ὑμῖν ὑπεργήσασθαι, εἴ τινα Νικόβα-
λον ἀκούεις, πενδυμένον νυνὶ πάχειν τὰ χαλεπώτατα. μὴ γὰρ
τὴν τῆς φίλων ἐκδοσιν καὶ ὅρκους ἐκείνης, ὅς ὅτι τῇ ἐξέτασιν
ὑπέστησαν, νυνὶ πάντων ἐπηρεάζειν ὀπισθεῖναι τοῖς ὀρφανοῖς.

Τὸ το, ἴσως εἰρεῖς; πάλιν ἡμῖν ὁ Γρηγόριος; πάλιν
ἐπιστολάς; πάλιν αἰτήσεις; ὡς τις ἀπλησίας, ὡς αὐ-
τοὶ κικινῆκαμεν. μηδαμῶς ὡς θαυμάσια, μὴ τὸ το παῖδες
τίτων γὰρ οἱ λιμῶνες, ἢ τῶν χειμαζομένων; τίτων δὲ τὰ φέ-
μακα, ἢ τῶν ἀρρώστων; ὡς περ ἡμεῖς μὴ ὀσποριθεύμεν
καὶ πᾶσι μᾶλλον, ὅσῳ πιστεύομεθα δύνασθαι ὡς σοί. ἐ-
τι γὰρ αἰτῶμεν, ἀλλ' ἀπαιτῶμεν, αἰεὶ χάριτος χάριν ποιεῖν
λιμῶν. Νικόβελος ἐν ἐπιφρείαις, ταυτὶν δὲ εἰπεῖν ὅτι ἡμεῖς
ἡμῶν γὰρ ὅστιν ἀνάπαυσις. καὶ πῶς οἶόν τε σιωπᾶν, καὶ μὴ
φορτικὸν εἶναι καὶ τὸν σφόδρα φιλόσοφον; ὁδὸς χεῖρα πιεζομένης
ἵνα καὶ αὐτὸς τις ἐκ Θεοῦ τύχης, καὶ τῶν ταύτης ὡς ἀνδραγαθίας
καὶ καλῆς τῇ φιλίας, καὶ τῇ σωείᾳ, καὶ τῇ δύνασθαι σὺν Θεῷ
ὡς τὰ ἡμέτερα φράγματα. ἔτε γὰρ σίδηρος ἐμπυρὸς πᾶσι
λῶν δέεται τῶν ὡς τὸ λίθος, ἵνα τὸ ἐγκείμενον πῦρ δημ-
σιωθῇ, ἀλλ' ἐπλήγνυτε ὁμῶς, καὶ τὸ πῦρ ἐσφαλῶν. ἔτε αὐτῶν
μακροτέρας δέησις ὡς καλῆς, καὶ τὸ το ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τῶν
καὶ τὸ πείθοις ὅστις, καὶ ἔτω γενήσιν κοινῶς τις ἀρχῆς.
καὶ σὺν τομῶν φθέρωμαι. πᾶς μὲν ἄλλος χάριτας, ἀλλοὶ οἱ
ἡμῶν ἐλάμβανον. ταύτης δὲ ἡμεῖς καὶ τῶν ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν, ὃ καὶ μᾶλλον δυσωπησάτω τὴν σὺν λογιστικῇ.

Ὀλυμπίω.

Ημῖν ἀρχὴν σὺ καὶ μὴ τὴν ἀρχὴν. κείνοισιν γὰρ ἐπέκει-
νται ὡς οἱ πολλοὶ τὰ φράγματα, ὅτι πᾶσαν ἀρχικὴν ἀρε-
τήν ἐν σαυτῇ συλλαβὼν ἔχεις. πολλοὶ γὰρ τῶν ὑψιθρόνων ἐμα-
κάτω, ὅσας ἢ χεῖρ ποιεῖ ταπεινὰ καὶ δούλως τῶν ἀρχομένων
πολλοὶ δὲ ὑψηλοὶ καὶ μετέωροι, καὶ ἐσηκασί κατώ, ὅσας αὐ-
τίθουσιν ἀρετῇ, καὶ ποιεῖ μεζόνων ἀρχῶν ἀξίους. ἀλλὰ τί το
τῶν ἐμαί; καὶ ἐτι μεθ' ἡμῶν ὁ μέγας Ὀλύμπιος. καὶ δὲ φέρει
τὸς

τῆς ἡμετέρας οἰακας . οὐχόμεθα , ποροδόμεθα , γεγονάμεν ἄν-
 δεις δολέρα Καππαδοκία , πρώτῃ ᾧ σὺ γεγονότες . καὶ τὰ
 μὴ τῶν ἄλλων τί χρὴ καὶ λέγειν ; ἀλλὰ τίς γηροκομήσει τὸν
 σὸν Γρηγόριον , καὶ φαρμακώσει τὴν ἀδούλειαν ταῖς τιμαῖς , καὶ
 θήσει τιμιώτερον τὸν ᾧ σὺ πολλοῖς ποροζωεῖται τὸ φιλα-
 θρωπον ; οὐκ μὴ ἐν ἀπίοιτε τὴν ἡμετέραν ὁδόν , σὺν ὁδη-
 γίᾳ καὶ πομπῇ κρείττονι . πολλὰ μὲν δάκρυα καταλιπόντες
 ἡμῖν , πολὺν δὲ πλεον ἐπικομιζόμενοι παρ' ἡμῶν , καὶ οἷον
 καὶ πολλοὶ τῶν ἀρχόντων , τὴν ἀδοξίαν , καὶ τὸ ἀάρεστον
 τυγχάνειν ταῖς πάσαις ψυχαῖς σήλαις ἐκ ἐκινήτοις . Εἰ
 δὲ πάλιν ἡμῖν ὀφθαλμοῖς , μὴ μείζονος καὶ λαμπροτέρας τῆς
 ἀρχῆς (τὸ γὰρ ὁ πόθος ἡμῖν μαντεύεται) πελώτερα τῆς
 Θεῷ τὰ χαριστήρια πάντως ἀσπίσομεν .

Προκοπίω .

ΠΩς ἔχει τὰ πράγματα ἡμῖν , ἐρωτῶν ; μετὰ τίνος ἰσο-
 ρείας ὑποκρινόμεθα . ἐπὶ σβόλον Ἀθηνῶν πρὸς Λα-
 κεδαιμονίους φασίν , ὡς ἴκα ἐτυραννέοντο . ἡ πρεσβεία δὲ οὐ
 ᾔδειται αὐτοῖς ἐκείθεν φιλαθρωπον . ὥς δὲ ἐπαῖνον ἐκ
 τῆς πρεσβείας , ἔπειτα ἡρετό τις , πῶς ἡμῖν οἱ Λακεδαιμό-
 νιοι ; οἱ δὲ , ὥς μὲν δόλοισι ἔφασκε λίαν χρησῶς . ὥς δὲ ἐλθ-
 ῶσι , λίαν ὑβριστικῶς . τὸ γὰρ καὶ αὐτοὶ ἔχω χεῖρας .
 πράττομεν γὰρ τῶν μὴ ἀπεγνωσμένων , φιλαθρωπότερον . τῶν
 δὲ μελόντων Θεῷ , φορτικώτερον , ἥτε γὰρ νόσος ἐστὶ πᾶσι
 πῆ . οἷτε φίλοι κακῶντες , ἐκ ἀνίας , καὶ τὰ δυνατὰ βλάπ-
 τουτες . Ἀλλ' οὐκ ἐστὶν τοῦ Θεοῦ ὁμῶς ἡμῖν εἶναι . καὶ δυοῖν
 θάτερον , ἢ φολξόμεθα τὰ θειὰ πάντως , ἢ καρτερήσομεν .
 ἐστὶ δὲ καὶ τὸ ὀφεικῶς συμφορὰς ἐλάττωσις .

Νεκταίῳ Καισαρινεπόλει .

ΟΤαν ἄλλος ἄλλοι τῶν σῶν ἐπαῖν , καὶ πάντες ὥς ἐν
 ἀγορᾷ προβάλλονται τὴν σὴν δόξαν , ἐγὼ τὰ κατ'

ἑμαυτὸν σωυεσθῆναι, καὶ ἕδνος ἐλαττον, ὅτι καὶ τιμὰν ἡμᾶς
 ἀξιώσιν, καὶ ὡς τέκνον ἀγαπητὸν πατρὸς γῆρας ἐδιδάμειναι.
 Διὰ τὸ καὶ νυν ἐπαρρήσια ταύτῃ προσαγαγεῖν τὴν ἐκκλησίαν
 σὺν ὑπὲρ τῆς αἰδέσιμότητος Ἐπισκόπου Βοσπόρου, ἀρχιερέως
 ἡγετοῦτος ἀνὴρ, ἡμετέρων δέεται γραμμάτων, ὃ καὶ πολυ-
 τεία καὶ χρόνος βεβαιοῖ τὸ αἰδέσιμον. ἀρχιερέως δὲ ἔχοντος
 τὸ σιωπᾶν, καὶ τὸ μή τινα πρὸς αὐτὴν ποιῆσαι λόγον
 φωνῇ ἔχον, καὶ πῶς τιμῶν, καὶ πάντων μάλιστα τὸν ἀνδρα-
 γινώσκων. τί μὴ ἔνθα πρὸς τῶν παροικίων ἀμφισβήτησιν,
 δηλαδὴ αὐτὸς ἐκλύσεις καὶ τί μὴ ἐν σοὶ τῆς πνεύματος χάριτος,
 καὶ τί μὴ τῶν κανόνων ἀκολουθίαν. ἐκεῖτο δὲ μὴ ἀνεκτὸν φωνῇ
 τῇ σὴ δόλῃ, τὸ δημοσίαις δικαστηρίαις ἐκλιτῆναι. καὶ
 ὡς Χριστιανοί, ὡς περ ἐν εἰσὶ τῇ τῇ Θεῷ φιλοφρονεῖται,
 οἱ τῶν ποιῶν κερταί, τί κοινὸν ἔχει καὶ πνεύματι; καὶ
 καὶ τὰ τοιαῦτα συγχωρήσωμεν, πῶς, ἢ πῶς δίκαιον τὸν πρὸς
 τῶν λόγων συμπλέκεται τοῖς ἄλλοις ἀμφισβητήμασι; συ-
 μμερον ἡμῖν κακὸς ὁ διοφιλῆσας ἐπίσκοπος Βοσπόρος;
 σήμερον πολλὰ ταλαιπώρεται τὰ πρὸς τὴν μὴ ἐκ τῆς πλάνης
 ἀπαλλαγῆς, ποσαύτῃ δὲ ὑποδείξιν διδάκτορος ὁρθοδόξου
 διδασκάλου δὲ πάντων ἡμῶν; μὴ, ἐκκαλῶ, μὴ ὁφείλει
 ταῖς τοιαύταις συκοφαντίαις. ἀλλ' εἰ μὴ διωκτὸν ἁπλῶς
 εἶναι τὰ διεσῶται, καὶ προσεδήκω τὰ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις.
 οἷός μὴ, τὰ γὰρ μὴ δόξη, καδυβεῖναι πάντας ἡμᾶς ἐκ
 τῆς τοιαύτης ἐπηρείας, οἷός καὶ συμβεβίωσεν καὶ συνεγήρασεν
 καὶ οἷός ἀκρεβείας τῆς Θεότητος κήρυκας, καὶ μὴ κινδύνων καὶ
 ἀκινδύνως, καὶ μηδὲν ὑφαίρειν ἀνέχομεν τῆς μιᾶς καὶ ἀπρὸς
 σίτου Θεότητος. καὶ ὑπὲρ ἡμῶν προσέχευε ἐκκαλῶ, σφο-
 δρα καμύτων τῇ ἀρρώσει. τί μὴ σὺ σοὶ ἀδελφότητα, ἐγώ
 καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες προσαγορεύομεν. ἐρρωμένους, ἐν
 θυμῷ, ἀδελφότητος ἐν Κυρίῳ χαλεπότης ἡμῖν, τῷ Ἐκκλη-
 σίῳ τὸ κοινὸν σῆμα.

Α'μαζονίω.

Α'Ν τις ἔρῃται σε τῶν κοινῶν φίλων, πολλὰς δὲ εἶναι
 πείδομαι τέρας, πᾶ δὲ κυὺς ὁ Γρηγόριος; παύεται δὲ
 τί; θαρρῶν εἰπὲ, ὅτι ἐφ' ἡσυχίας φιλοσοφεῖ. τοσαῦτα
 τῷ ἀδικούντων φροντίζων, ὅσα τῷ εὐδὲ εἰ γεγόνῃσι γινώσκο-
 μῶν. ἔπως ὅστις ἀήτιτος. ἂν δὲ σε πάλιν ὁ αὐτὸς ἐπαί-
 ρηται, πῶς δὲ τῷ δ'αζούξιν φέρει τῷ φίλων; μικρέτι θαρ-
 ρῶν εἰποις ὅτι φιλοσοφεῖ, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀγνῶς ἔχει. ἄλ-
 λ' μὴ ἢ ἄλλος ἦτων ὅστις, ἡμεῖς δὲ φιλίας καὶ φίλων. τὰ
 πᾶν εἰς ἔτι καὶ ὁ θαυμάσιος Α'μαζόνιος. τάχα αὖτ' ἐν μόνῳ δι-
 ραπύσαις ἡμᾶς, καὶ ῥάως ὅπῃ σοὶ ποιήσαις, εἰ μνημονεύεις
 ἡμῶν. καὶ ὅτι τὰ τοιοῦτα ποιεῖς, πείθεις τοῖς γεράμμασιν.

Ο'λυμπίῳ.

ΠἈλλ' ἄν γεράμω, παρῆναι δεόν. ἀλλὰ ὡς σὲ μοι τὸ
 θάρσος, ὃ καὶ τῷ πραγμάτων βραβύται, ἵνα παύ-
 τον εἶπω τὸ πρῶτον, καὶ τῶν κοινῶν ἐπαυροθωτὰ, καὶ θεόθεν
 τὰ ἀμφοτέρω. ὃ καὶ μισθὸν δ'σεβείας λαβών, τὸ καὶ τῷ χω-
 ρεῖν σοὶ τὰ παράγματα, καὶ μόνῳ τυγχάσειν ἀλώτα, τὰ μὴ
 τοῖς ἄλλοις ἀλώσιμα. συνέσεις γάρ σοι καὶ ἀνδρεία τῷ ἀρχίῳ
 ἔγχεσιν. ἢ μὴ δ'είσκησα τὸ ὡδ'ακτέον, ἢ δὲ ῥαδίως ὅπῃ
 λῦσα τὸ δ'ρεθόν. καὶ τὸ μέγιστον, ἢ τῆς χειρὸς καθαρότης, ἢ
 πᾶντα δ'θωύεται. πᾶ σοι χυτὸς ὁ ἀδικος; εὐδ' ἐγόντο. παύ-
 τον ἔξω κατακείδεις, ὡς ἀφανὲς τύραννος, πᾶ δὲ ἀπέχθεις;
 κατακείνεται. πᾶ δὲ χάεις; ἐπαυθὰ τί κλίνεις (κατηγορή-
 σω γάρ σε μικρόν) ἀλλὰ Θεῷ φιλανθρωπίαν μιμνήσκου. καὶ
 καὶ κυὺς αὐτῇ δὲ ἡμῶν Αὐρήλιος ὁ σὸς στρατιώτης, ὃν ἀφρονα φη-
 γάδα καλῶ, καὶ ἐκέλευσεν σάφρονα· ὅτι ὑπὸ τὰς ἡμετέρας εἰ-
 πὸν τέθεικε χεῖρας, καὶ ἔξ' τῶν ἡμετέρων τὰς σὰς, ὡς ἀφ' ἑνὸς
 εἰκόνα βασιλικῶς, τῷ πολιτῷ ἡμῶν προβαλλόμενος, καὶ

τὴν ἱερωσύνην, ὡς αἰδεῖσθαι πολλὰ κίς καθωμολόγησας·
 ἰεῖς σοὶ προσάγει τῶτον ἢ θυοφόρος αὐτῇ χεὶρ καὶ ἀναίμακτος,
 καὶ πολλὰς μὲν ἐπαίνους σοὶ χράψασα, χράψασα δὲ, οἶδ' ὅτι
 καὶ πλείους, εἰ Θεὸς ᾤχεσται νοῖς ἡμῖν τὴν ἀρχὴν, τὴν
 σὺ λέγεις, καὶ τὰ συνεργὰ τῆς σῆς θείμδος.

Βασίλειος Γρηγορίῳ.

ΤΙς δώσε μοι πτέρυγας ὥς ἐπεξερεᾶς; ἢ πῶς ἀσκα-
 νιδῇ με τὸ γῆρας; ὥς με διωθῆναι διαβῆναι πρὸς
 τὴν ἡμετέραν ἀγάπην, καὶ τότε πόσον ὄν ἐχω ἐφ' ὧ μὴν ἀπ-
 παῦσαι, καὶ τὰ λυπηρὰ τῆς ψυχῆς διηγῆσθαι, καὶ εἰ ὑμῶν
 εὐρέσθαι τινὰ ᾠδα μυσθίαν τῶν θλίψεων. ὅπῃ ἦν τῇ κοιμῶνται
 τὰ μακαρία Εὐσεβίῳ τὰ ὀπσκόπε, φόβος ἡμᾶς κατέλαβεν
 μικρὸς, μήποτε οἱ ποτὲ ἐφιδρόντες τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Μητρο-
 πόλεως ἡμῶν, καὶ βεβόητοι αὐτῇ αἰρετικῶν ζιζανίων πλη-
 ρῶσαι, καιρὸν λαβόμενοι, τὴν πολλὰν καμάν τῶν κατεσπαρ-
 σαν ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων ὁσέβειαν, ταῖς παρ' ἐν
 τῶν ποιηταῖς διδασκαλίαις ἐκζητήσωσι, καὶ πύτης τὴν ἐν-
 τητα κατατέμωσιν, ὅπερ καὶ ὅπῃ πολλῶν ἐκκλησιῶν πεποι-
 κᾶσιν. ἐπειδὴ δὲ καὶ χράμματα πρὸς ἡμᾶς ἀφίκετο τὰ κλήρα,
 ᾠδα καλῶντα μὴ παροφθῆναι ἐν καιρῷ τοιούτῳ, ᾠδα βλαψα-
 μένος ἐν κύκλῳ, ἐμνήσθην τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, καὶ τῆς ὁρθῆς
 πίσεως, καὶ τὰ ζῆλον ὃν ἔχετε ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Θεοῦ
 καὶ τότε συνέκρινον ἀπίστειλα τὸν ἀγαπητὸν Εὐστάθιον τὸν συνει-
 κονον, ᾠδα καλέσαι ὑμῶν τὴν σιμνοσφύρειαν, καὶ δυσσπῆ-
 σαι πᾶσι τοῖς ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν καμάτοις καὶ τὸν παρόντο
 ὀφθῆναι, καμῶτε τὸ γῆρας τῇ συντυχίᾳ ἀσπαῦσαι, καὶ τῇ
 ὁρθῇ ἐκκλησίᾳ τὴν ᾠδα βρότον ὁσέβειαν διορθώσασθαι, ὅτι
 τας αὐτῇ μεθ' ἡμῶν, (εἰ ἄρα καταξιοθεῖν ἡμῶν συναντικα-
 θαι ὑμῖν τὰ ἀγαθὰ ἔργα,) ποιμνία καὶ τὸ βέλημα τὸ Κε-
 εῖν, διωάμερον διδιδῶναι τὸν λαὸν αὐτῶν. ἔχομεν μὲν καὶ
 ὁμολογία Κεντρικῇ Βιβλιοθηκῇ Βεροῦνη

ὁφθαλμοὺν ἀνδρῶν, οὐ εἶδὲ αὐτοὶ ἀγνοοῖτε. καὶ ἐκ καταξιώσεως
ἐμῆ ἐπιτύχει, οἶδα ὅτι μεγάλῳ παρρησίᾳ πρὸς τὸν Θεὸν
ἐπισόμεθα, καὶ τοῖς ἐπακαλέσαμεθα ἡμᾶς λαῷ μεγίστῳ ἐρ-
ηυσίᾳ καταθνήσκόμεθα· ἀλλὰ πρὸς καλῶ καὶ πάλιν καὶ πολλαί-
αις, πάντα ὅκνον ὑποδεμνῶς ἀπαντῆσαι, καὶ παραβῆναι
τὰ ἐκ τῆ χειμῶνος δυσχερῆ.

Σωφρονίῳ Ἰπάρχῳ :

Ο Χρυσὸς ἄλλοτε μὴν ἄλλως μεταποιεῖται καὶ χρηματίζε-
ται εἰς πολλὰς κόσμους τυπέμους, καὶ πρὸς πολλὰ τῆς
τέχνης ἀγόμενος, μῦθε δὲ ὅπερ ὅστις χρυσὸς, καὶ ἐχὴ ὕλη με-
ταβολῇ, ἀλλὰ τὸ χῆμα λαμβάνει· ἔγω καὶ τὴν σὺν καλο-
κράδειαν ἡγάμενοι τὴν αὐτὴν μῦθον τοῖς φίλοις, καὶν αἰ-
κροῖντες ὅππῃ τὰ ἔμφοδοι, πάντων ἐπαρρήσαμεν τὴν περ-
βεῖαν ποσάγαγεῖν· ἐμᾶλλον τὴν ἀξίαν δὲ λαβηδόντες, ἢ
τὴν ἑόπον πισύσαντες· τὴν αἰδοσιμωπῆν ὑφ' ἡμῶν Νικοβέ-
λῳ τὰ πάντα ἔχοντι πρὸς ἡμᾶς ἐπιτηδείως, καὶ ἴδε συγγέ-
νεια, καὶ ἴδε τὴν οἰκειότητα, καὶ ὃ τόπον μεῖζόν ὅστις, ἴδε τὴν
ἑόπον, ἢ καὶ δεξιός· ἐν τίσι, καὶ πόσον; ἐν οἷς αὐτὸς σε
δεδηθήσεται, καὶ ὅσον τῇ σῇ μεγαλονοίᾳ ἀρέπειν ὑπολαμβά-
νεις· ἀντιδῶσόμεν δὲ καὶ ἡμεῖς ὡς ἔχομεν τὸ κάλλιστον· ἐχο-
μεν δὲ τὰς λόγους, καὶ τὸ κήρυκας εἶναι τῆς σῆς ἀρετῆς, εἰ καὶ
μὴ τῆς ἀξίας, ἐγγὺς, ἀλλά γε καὶ τὴν ἡμετέραν δύναμιν·

Ты абытай.

ΜΗτέρα τιμᾶν, ἢ ὁσίων. μήτηρ δὲ ἄλλυ μὲν ἄλλυ,
κοινὴ δὲ πάντων παῖς. αὐτὴν ἐτίμησας μὲν, πα-
σῆσα τῇ τῷ βίῃ λαμπρότητι. τιμήσεις δὲ καὶ νῦν ἡμεῖς αἰδέ-
σεις, ὑπὲρ ὧν περὶ βόλου. ἡ περὶ βεῖα δὲ τίς; τὸν λο-
γιώτατον ἢ καὶ αὐτὸν Εὐδόξιον τὸν ῥήτορα πάντως γινώ-
σκεις. τοῖς παῖς, ἢ ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἄλλος Εὐδόξιος βίῃ, καὶ

λόγῳ, καὶ σοὶ πρότεισι δι' ἡμῶν. ἔν' ἔν' ὀνομαστότερον σταυρὸν καταστήσης, ἢ καὶ τῷ ἀνδρὶ δεξιός, ἐν οἷς αὐτὸν δέχεται τῆς σῆς προσασίας. αἰσχρὸν γάρ, κοιμῶν ὄντα σε τῆς πατρὸς προσάτιν, καὶ πολλὰς εὐποιικότητας, προδήσω δέ, ὅτι καὶ ποιοῦντα, μὴ πρὸ πάντων τιμῆσαι τὸν ἀριστον ἐν λόγοις, καὶ λόγους ἐς εἰ μὴ τι ἄλλο, καὶ τὸ αὐδεῖν δίκαιον, ὅτι τῶν σῶν καλῶν εἰσὶν ἐπαινεῖται.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴδει καθάπερ τὸν χρυσὸν καὶ τὰς λίθους τῇ ὁφείγει γινώσκοντι, ἔγω καὶ τὰς καλὰς καὶ μὴ, τῶν ἀνδρῶν αὐτόθεν διαγινώσκουσαι, καὶ μὴ ἔτι μακροτέρας δοκιμασίας. ἐν τῷ αὐτῷ πολλῶν ἐδέχοντο ἡμῖν λόγων ὑπὲρ τὰ τιμωτάτη ἢ Ἀμφιλοχίᾳ προσβύουσι πρὸς τὴν σὴν μεγαλόνοια. θάπτον αὐτὸν ἡλικίας, οὗτοι τῶν ἀπίστων καὶ παραδόξων, ἢ τὰτον ἀγνοεῖτε πρᾶξαι ὅπῃ χήμασιν, ἢ διανοήσασθαι. ποσῶν αὐτῷ τὸ ὅτι πάντων συγκεχωρηκός ὅπῃ καλοκαγαθία, καὶ τὸ πρὸς βυτιότατος ἡλικίας ἔχειν τὴν φρόνησιν. ἄλλὰ τί καὶ παθεῖν; ἐδὲ διαφύγει τὸν φθόνον, ὅποτε καὶ τὰς τις μῶμος ἤφατο, ἀφ' ὧν δι' ἀπλότητα μᾶλλον, ἢ ἔσπων κακίας φερόμενος ἐγκλήμασιν. ἄλλὰ σοὶ μὴ ἀνεκτὸν φανήτω φερόμεν αὐτὸν ταῖς συκοφανταῖς παρασυρόμενος. μὴ δέομαι τῆς ἱεράς σου καὶ μεγάλης ψυχῆς, ἄλλὰ καὶ τὴν παθίδα τίμησον, καὶ τὴν ἀρετὴν βοήθησον, καὶ ἡμᾶς αὐδέειν τὰς ὁφείδεις καὶ ἔτι δόξαδοῦντες, καὶ αὐτὴν παύων ἢ καὶ τῷ ἀνδρὶ, τῷ δυνάμει τὸ εἶλεν προσεχέας, ἐπειδὴ πάντα τῆς σῆς ἀρετῆς οἶδα ἡττωμένα.

Ἀσείφ.

Τὸ τὸ πάχον; οἱ χεῖρες καταλιπόντες ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ἀρρώστῳ, ἐδὲ ποσῶν ὁφείδεις τὴν φθόνον συχωρησάμενοι.

τες, ὅσον ἐφ' ἡμῖν τὰ προπεμπτήρια φθέγγεσθαι; ὡς τῆς
 ζημίας. τί λαμβάνειν ἔδει τὸ ἀγαθόν, εἰ μὴ καθαρῶς
 ἐμῆκεν; ἢ ᾧ τοσαύτον ἀφραίνει παρὸν τῶν περπνῶν ἔδω,
 ὅσον καὶ ἡ χωρίζομεν. τιμῆμεθα παρ' ὑμῶν, δεδοξάσμε-
 θα, τῆς ἀρχῆς ὑπολαύσαμεν, τῆς φιλοστροφίας ἐνεφορή-
 θημεν. ὅτε γὰρ ἐπιλεήσαμεθα τῶν, ὅτε ἐπιλησόμεθα,
 πρότερον ἡμῶν αὐτῶν, ἢ ὑμῶν. τί δὲ παρ' ἡμῶν ἀπὸ τῶν
 ὑμῶν; τί δ' ἄλλοτε, ἢ ὡς ἔχομεν τὸ κάλλιστον. ἔχομεν δὲ
 τὰς δόξας. αἷς σώζοιθε, καὶ ἀδοκιμοίητε, καὶ πάλιν ἡμῖν
 ἐφθείητε, καὶ ἄρα τοσαύτης τύχῃ με τῷ ζῆν προθεσμίας.

Τῷ αὐτῷ.

ΜΕγας ἐν ἀνθρώποις ὁ Ἡρακλῆς, ὡς ὁ λόγος. ἵνα σε
 λόγοις ὅτε καί τις ἀσκησῶ τῶν σῶν. ἐκ αὐ-
 τοῦτος ἡ, εἰ μὴ τὸν Ἰόλαον εἶχε σωμαγωγίζομεν, καὶ κα-
 τὰς Τύδρας μάρισα, τῷ πικρῷ τῷ καὶ πολυκεφάλῳ θηρίῳ
 ἢς ὁ μὲν ἐξέτεμε τὰς κεφαλὰς, ὁ δὲ ἐπέκασεν, ὡς περ τὰ τῆς
 κακίας ὑμεῖς. πολλὰς παρήλαυον οἱ Ἀκτορίους ἄρμασιν,
 ὡς Οἰμήρῳ δοκεῖ. δίδυμοι ᾧ ἦσαν καὶ τὰ σώματα καὶ τὸ
 τέχνην, ὁ μὲν τὰς λυγρὰς, ὁ δὲ τὸν μάστιγα μερίζομεν,
 καὶ τὸ πικρὸν ἀλλήλοις σωματεύοντες. πολλὰς θάσσει κν-
 βερνήτης πλωτῆρας. ἀλλ' ἐκ αὐτοῦ ὁμοίως διέσωζε μὴ καλῶ
 παρῶν βοθητῆρος. ὅς καὶ θάσσει τὰς αἰμας, καὶ τὰς ὑ-
 ψάλας προσδείκνυσι, καὶ γίνεται τῆς νηὸς οἶόν τις ὀφθαλμός.
 τοῦτον ἡμῖν καὶ τὸ ὑμέτερον. λαμπρόν ᾧ ὅντα τὸν ἄρχον-
 τε καὶ παρ' ἑαυτῶν, λαμπρότερον αὐτὸς ἐργάζηται τῇ σωματείᾳ.
 ὡν πολλὰ ἐπαινεῖντες, τὸ θαυμάζομεν μάρισα. τοσαύτην
 τοῖς δημοσίοις εὐνοίαν σώζοντες, χώραν δίδετε καὶ τοῖς φι-
 λικοῖς, ἢ βαχύνει. ἔσπευ τὸ ἀκρίβες ἐνδείκνυμεν, καὶ
 τὰς πολλὰς τῶν ἀμείνων, ἡμερόντι δὲ μάλλον τὴν τῆς ἀρ-
 χῆς αὐστηρὸν τιθασθῶντες.

Σ Παρτιάτας ἡ λόγῃ γνωρίζει, ὥμος τὰς Πελοπίδας,
 λόγοι τὸν μέγαν Θεμίσιον. καὶ ἦν ὃν πᾶσι πάντων
 κρατὴς, τὸ τοῦ σὼν οἶδα τὸ ὀπισθημότατον. τὸ τοῦ καὶ ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἡμᾶς σωτήρην ἀλλήλοις (εἰδὴ τι τοῦ κατ' ἡμᾶς ἐν λόγοις)
 καὶ θάρρειν καὶ ἀνέπεισεν. εἶδε μάθοις τὸν ἄνδρα ὑπὲρ
 περισβόλῃ, τάχα καὶ ἀποδέξῃ τὰ θάρσας ἡμᾶς. Εὐδόξει
 τὴν παῖν παῖδά σοι τῶτον προσάγω, τὸν ἀξιολογώτατον ἡμῶν
 Εὐδόξιον, βίω μὴ καὶ λόγῳ, οἷον αὐτὸς εἴρησας,
 τὰ λίδον ποτὶ τὰ Σπάρταν ἄγων, ὡς ἡ παροιμία. (τίς
 εἶσε σάδμη δικαιοτέρα;) ἡμῖν δὲ εἰς τὰ μάλιστα φίλον
 ἔχ' ἦντον δὲ τὴν ἀρετὴν, ἡ πατρικὴν φιλίαν. ὡς ἐν ἡ-
 μᾶς εὖ ποιήσαν ὅ, τι αὐτὸν τὸν ἄνδρα εὐεργετήσας, καὶ λόγῳ
 τιμήσαν τὰς σὰς, ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὰ ἔμπροσθεν εἶδον
 σον. δεῖται δὲ κατὰ λόγον γνωριεῖσθαι, καὶ βίαν αὐτὸν πε-
 ρισβόλῃ τὸν ἐκ λόγων. ὅν τινα δὲ τῶτον, καὶ πῶς, αὐτὸν
 ἀνέστησει· δοκιμάσει δὲ καὶ ἡ σὴ λογιστὴς καὶ συνήσις.

Τῷ αὐτῷ.

Λ Οἷοι τὸ κινδυνολόμῃον, καὶ σὸς ὁ καιρὸς, εἴπερ σὺ βα-
 σιλεὺς τοῦ λόγων. καὶ πρὸς γε, σοὶ φίλος παρ' ὅθεν
 ἐμὸς Ἀμφιλόχιος, προσθήσω δὲ, ὅτι καὶ ποιῆτος, οἷος μὴ
 ἄλλος πατέρων αἰχμῶν, μήτε τὴν ἡμετέραν φιλίαν, εἰ μὴ
 φαῦλος ἐγὼ τοῦ ποιῶν κελύς. καὶ τὸ μέγιστον ἀνδρὶ μάλιστα
 καὶ σὲ φιλοσόφῳ, ὅτι μηδὲν ἀδικῶν ἔχει πράγματα, ὁ τὸ
 μὴ ὅτι κινδυνώτατον, ἡμῖν δ' αὖ βαρυτάτον, εἰ παρορῶντες
 φαινοίμεθα. ἐγὼ μὴ ἐν, ὁ μόνον διδάσκει, τὸ τοῦ ποιῶν
 διδάσκει δὲ περισβόλῃ πρὸς τὰς εὖ ποιεῖν δυναμῆας, ὅτι
 ἄλλοτε καὶ ἐμοὶ δυνατὸν ἔπος ἔχοιτι, ὡς περ καὶ ἔχω. ἐν
 δὲ τὸν τὴν σὴ Πλάτωνος βεβαίωσον λόγον, μὴ ἀπώτερον πάνσο-
 φον τὰς πόλεις κακῶν, εἰπόντος, πρὶν αὐτὸν σωτὴρ φιλοσοφί-

τὴν συνάμαται· ἱκανὸς εἶναι γὰρ ἀμφοτέρω. σὸς χεῖρα τῷ δεξιῷ,
καὶ παρανέσας τὰ εἰκότα, καὶ βοηθήσας, ὡς ἐκ ἑσιν ὁ, τι φι-
λοσοφίσεις ἀμεινον, ἢ νυνὶ τῷ δικαίῳ συναγωνισάμενος,
πρὸς τῷ καὶ ἡμᾶς εὖ ποιεῖν τὰς σὰς ἐπαινέτας.

Γρηγορίου Ἐπισκόπου.

ΚΑὶ μὲν συνεκδημῶ δὲ τῆς ἀγάπης ὑμῖν· πάντες γὰρ
ὁ πόθος κοινοποιεῖ τὰ ἡμέτερα, καὶ ποικίλ' ἐλπίδας
ἔχω, τῇ τῷ Θεῷ φιλευθροπία διαρρῶν, καὶ ταῖς ὑμετέραις
ἐλπίσιν, ὅτι πάντα καὶ νῦν ὑμῖν ἐκβήσεται, καὶ ἡ καταγίς
εἰς αὐτὰν λυθίσεται. καὶ τῶτον ὑμῖν τῆς ὀρθοδοξίας δώσει
μισθόν, τὸ τὰς ἐπιηρέαζοντας ὑπερχεῖν. μάλιστα μὲν ἐν ἰδοι-
μῷ ὑμᾶς ἐν τάχει καὶ ὀπολάβοιμεν, ὡς δεχόμεθα. εἰ δὲ
ῥηοίζετε, τῷ παραγμάτων ἔπος ἐχόντων, γραμμασι γούμῳ
ἐφραίνειν ἡμᾶς μὴ ἀπαξιῶτε δηλῶσαι τὰ ὑμέτερα, καὶ προσδέ-
χεσθαι τὰ σωήθη ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐρρώμηντες ὑμᾶς, καὶ τοῖς
πᾶσιν διδύμες ὁ ἀγαθὸς Θεὸς χαρίζεται, τῆς Ἐκκλη-
σίας τὸ κοινὸν Ἐρεισμα.

Γαβώβω.

ΑΚοῦ μὲν γνώσκω τὴν σὴν τιμιότητα· θαυμάζω δὲ,
ὅσον ὀλίγοι τῷ ἐπὶ πλείον ὁμιληκόπων. πᾶσι τοῖς
καὶ πᾶσι τῆς σῆς καλοκαγαθίας λόγος. δὲ τὸ καὶ αὐτὸς
ταύτῃ ἐξάρρησα τὴν περὶ βίαν. ἀπέλιπον ἡμᾶς ὁ θαυμά-
σιος Ἀλύπιος, ὁ κοινὸς τῷ φιλοσόφῳ περὶ αἵματος, καὶ τῷ ὀρ-
φανῶν κηδεμῶν. εἰ μικρὸν τὸ καὶ ὑμῖν εἰς συμφορὰν. δὲ περὶ
προσεγγίσει, τὸ καὶ τὴν κοσμιωπάτῃ αὐτῇ Γαυλικῇ φροντίζειν
ὑπὲρ τῷ ὀρφανῶν. ταύτῃ καὶ ἀγαυοῦσαι τῇ νυνὶ φιλευθρο-
πία, καὶ τὸ ἀσφαλὲς τοῖς σοῖς τέκνοις χάσεται διὰ τῆς εἰς τὰς
ὀρφανὰς ὀπορίας. καὶ δεῖξον πλέον ἔχεται τῷ ἑσὶν τὴν οἰκεί-
τητα. προσέσαι δὲ καὶ τὸ ὑμῖν χαρίζεσθαι, ὡς ὁ, τι ἂν τιμή-

σες, Θεὸν ἔση τιμηκῶς, ἕπερ ἡμεῖς ἡξιώμεθα εἶναι
 φθιγγάται καὶ λειπργοί, εἰ καὶ τῆς ἀξίας ἐλάττωτες.

Οὐλυμπίω.

ΚΑΙ ὁ πόθος τῆς σῆς συμτυχίας θερμὸς, καὶ ἡ χρεία τῶν
 θεομύων μεγάλη. ἀλλ' ἡ νόσος ἀήττητος, ἧς τὰ
 χαίμασι ταύτῃ τῷ πρὸς βίῳ ἐθάρρησα. αἰδέσθῃ μὲν
 ἡμῶν τὴν πολιὰν, ὡς ἡδέως ἤδη καλῶς ποιῶν καὶ πολυ-
 λάκεις· αἰδέσθῃ δὲ καὶ τὴν ἀρρώστειαν αὐτῇ, ἥ μέρος τι
 καὶ οἱ καὶ Θεὸν ἰδρῶτες σμυνεσύνεγκαν, εἴτι δὲ καὶ νεανιδί-
 σασαι. καὶ ἧς τὸ φεῖσαι μὲν τῶν πολιτεομύων πρὸς ἡ-
 μᾶς βλεπόντων, ὡς ἐχόντων ἐπὶ σὲ παρρησίαν. φείσῃ
 δὲ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ φροντίδα. καὶ ἥ δὲ
 διμία ζημία τοῖς πράγμασιν ἐκ τῆς φιλανθρωπίας· ἐπὶ
 τῷ φόβῳ πλείονα κατωρθοῖς, ἢ ταῖς τιμωρίαις ἕτεροι. σοὶ
 δὲ αὐτὶ τέπειρ γένοιτο τοιαῦτα τυχεῖν τῷ κρείτῳ, οἷός περ αὐ-
 τῇ τοῖς θεομύοις, καὶ ἡμῖν τοῖς πρὸς βίῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸ πολλὰ παθεῖν, καὶ τὸ εὖ παθεῖν τοῖς ἀνθρώποις
 χαρίζεται; διδάσκει φιλανθρωπίας, καὶ κλένει τοῖς
 θεομύοις. εἰδὲν ἥ τοιαῦτον παιδείμα πρὸς τὸ ἐλεῖν, ὡς τὸ
 παραλαβεῖν χρηστότητα. τὸ καὶ αὐτὰ μοι συμβέβηκεν· ἐμαυτὸν
 τὸ συμπαθεῖς εἶναι ὡς ἐπαυτοῦ. καὶ ὅπως τὸ ἡμετέρον μεγαλόψυ-
 χον; αὐτὸς χεῖρον τῆς σῆς ἡμερότητας ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμα-
 σιν, ἐπὶ ἄλλων πρὸς βίῳ, καὶ εἰ δέδοικα μὴ δαπανήσω σε
 τὸ φιλανθρωπὸν ἐν τοῖς ἀλλοφίλοις. χράσω δὲ ταῦτα πρὸς τὸ
 πρὸς βίῳ Λεοντίῳ, εἴτ' ἐν ποτὶ πρὸς βίῳ, ὅς εἰ μὴ ἀξί-
 πίποιδεν ὡς πεποιήκεν, ὅραυθα σωμῆν, μὴ τὸ πρὸς βίῳ
 ἀδικία γῆνται. εἰ δέ τι τῇ τιμωρίᾳ προχρηστέται, καὶ ἔτω
 τοῖς ἀμαρτήμασι τὰ τῆς ὕβριως ἀντιστάθῃ, τῷ τῷ ἡμῖν συγχα-

ρησον, κ' τῷ Θεῷ, κ' τῷ βήματι, κ' τῷ κοίτῳ συλλογῶν τῶν
Γερίων, οἷς ποτὲ συληθήσονται, κ' εἰ καὶ ἀάξιον ἑαυτὸν ἀ-
πέφηνεν, οἷς τε πεποίηκεν, οἷς τε πέπονθεν. εἰ μὲν ἔν πεί-
δομῃ, τὺτο ἄριστον. εἰδὲ μὴ, προσάγει μὲν σοι παιδιδυλὴ αἰ-
δισιμώτερον, τὸν κοῖτόν σοι κ' τῆς ἀρχῆς κ' τῆς ἀδοξίας.

Τιμοδείω.

Α'Εἰ καλὸς ἐγὼ τῶν καλῶν θνητότης, ἵνα τι κ' ναιιδύσο-
μαι· ὅς κ' τὴν σὺν λογισμῷ κρυπτομύθῳ, καὶ τὸ
λατρεῖν φιλοσοφῶσαν, αὐτῶν τε λόγοις ἰχνυτικοῖς κ' τοῖς
ἄλλοις ἐγνώρισα· κ' ἴν' εἴπω τι τῶν ἡμετέρων, τὸ ὑπὸ τῷ μο-
δίῳ φῶς ἐπὶ τῆς λυχνίας ἐδημοσίωσα. ἵνα ᾗδέασω πᾶλλα
τῶν σῶν καλῶν, τὴν παιδύσειν, τὴν ἀσέβειαν, τὸ πᾶ ἥδους
ἐπιεικίστερ' ἢ μέτερον, ἃ πάντα εὐδὲς θηρεῖσθαι, τῶν λίαν ὄσι-
καλεπῶν, ἰδὲ τότε παρὸν πηλίκον; κ' μνημονεύεις ἡμῶν,
κ' δεξιῶσαι τοῖς θεάμμασι, κ' προσίθης ἐπαίνους, ἃ κ' ἵνα ἐ-
παινήσης (συνίημι γάρ σε τῆς φιλοσοφίας) ἄλλ' ἵνα κρείττους
ποιήσης, κ' προαγάγης εἰς τὸ ἔμπροσθεν, αἰχμησάμενος μὴ
παικτικῶς φαίνεσθαι, οἷς ὑπολαμβάνεις. τὰ μὲν οὖν ἡμέτερα
πέρας ἔχει. ὑπεχωρήσας μὲν τῷ φθόνῳ, φιλοσοφῶν μὲν ἐφ' ἡ-
συχίας τῷ Θεῷ, κατ' ἡμᾶς αὐτὰς συγγιγόμεθα ταῖς εὐχαῖς,
τῶν ὅν μίσθον κλέων κ' θορύβων ἠλόδιθ' ὀρώμεθα. σὺ δὲ ἡμῖν
ὑπείξεις κ' κραταῖν κ' ὑπεραγωνίζῃς τῆς Τελεύδος εἰς δυνάμιν.
κ' ὁ παρὸς ἐσὼ μαχητής, ὃ κ' ἡμᾶς ἐώρας ποιῶντας. εἰ δὲ
βέλομαι ἰκέρκωπας μὲν ἀδοκιμεῖν, ἡρεμεῖν δὲ λέοντας.
κ' ἡμῶν ὑπεράλχε σφόδρα καμνόντων, ἴν' εἰρήνικῶς τύχω-
μεν τῆς ἐξόδου ἡδὴ παρὸς τὸ τοῦ λέοντος.

Θέκλῃ.

Ω' ὦρμισα μὲν κ' αὐτὸς παρὸς τὴν σὺν ἀλλάξειαν, καί περ
ἀδελφεῖνός ἡμῖν τῷ σώματος, ἐπισκεψόμενός τε ὁμῶς,
καὶ

καὶ τῆς καρτείας· ἐπαινεσόμηνος, ὡς ἐν τῇ μακαριωτάτῃ
 ἀδελφῇ σου φιλοσοφεῖς. τὸτο δὲ ἐκ ἀμφίβολου. Ἐπειδὴ
 δὲ ὑπότινος περιστάσεως ἐκωλύθῃ, αἰαγκαίως ἦλθον ἐπὶ
 τὰ χεῖρματ'· ἵνα συμφιλοσοφήσω σοι καὶ βραχέων τὰ σα.
 πόθεν ὁ καλὸς Σακερδὴς ἡμῖν ὁ γνήσιος τῷ Θεῷ ἀδελφῆς
 τῆς καὶ νῦν καὶ πρότερον; ἐκ Θεοῦ. πᾶς δὲ Σακερδὴς νῦν;
 πρὸς Θεόν, ἐκ ἀνδρῶν ὑποχωρήσας, εὐ οἶδα, τῷ φθόνῳ,
 καὶ τοῖς τῷ πατρὶ παλαιίσμασι. πόθεν δὲ ἡμεῖς; ἐκ
 ἐκείθεν; πῶς δὲ ἡμεῖς ἀγαλύσομεν; ἢ πρὸς τὸν αὐτὸν
 Διαπότην; καὶ εἴθε μετ' ἴσης τῆς παρήρσιος· τὰ αὐτὰ
 προσκυνητὰ καὶ παρήχθημεν καὶ μεταχθισόμεθα, ὀλίγα
 ἐνταῦθα κακοπαθήσαντες, ὥς γε πρὸς τὴν ἐκείθεν ἐλ-
 πίδα. καὶ ἴσως ἵνα γινώμεν τὴν χάριν, ἧς ἂν ἐνταῦθα
 πεπόνθαμεν· πατὴρ, μήτηρ, ἀδελφός, οἱ ἀδελφιστοί
 τί τὸ τοῦ ὄντι; ἀειδμὸς ἐπαινετῶν ὁδοιπόρων. τούτοις ἀκού-
 θήσει, καὶ Θεία μὴ μικρὸν, ἢ τῷ Θεῷ δάλη, καὶ ἀπαρ-
 χὴ τῶν καλῶν, ὀλίγον ὑπομείνασα, ὅσον ἐκείνης τε τι
 μῆσαι τῇ καρτείᾳ, καὶ πολλοῖς ὑπόδειγμα θῆναι τῆς τι-
 ρεῖαι ταῦτα φιλοσοφίας. ἐπαινώμεν ἂν γε τὴν αὐτὴν διὰ
 τείαν, καὶ διχαίμεθα τὴν αἰκονομίαν τῇ πολλῶν ὑψηλότερον.
 ταῦτα ἔχε νῦν αὐτῶν ἡμῶν, καὶ τούτοις συνώσο τῆς λογισμῆς
 εἰ καὶ κρείττονας τοῦ σεαυτοῦ ἀνδρείσκες. Εἰ δὲ σε καὶ κατ'
 ὅψιν ἰδεῖν καταξιώθεμεν μὴ παντὸς τὰ σε καὶ τοῦ σε πλε-
 ράματος, πλείων ἢ χάρις τῷ ὀργάνῳ.

Πρὸς Νικόβηλον.

Τῶν γραφόντων ἐπιστολὰς, ἐπειδὴ καὶ τὰ αὐτοῖς, οἱ μὲν
 μακροτέρας γράψουσιν, ἢ περ εἰκός· οἱ δὲ καὶ λίαν ἐν-
 διεγέρως· καὶ ἀμφότεροι τὰ μετέωρα διαμαρτάνουσιν, ὥσπερ τῶν
 σκοπῶν οἱ τοῦ ὄντος, αὐτὲς εἰσω πέμπουσιν, αὐτὲς ὑπερπεί-
 πουσιν. τὸ δὲ ὑποτυγχάνειν, ἴσον, καὶ ἀπὸ τῶν ἐναστικῶν
 γίνε-

γινῆται. ἔστι δὲ μέρον ὀπισθῶν ἡ χρεια. καὶ ἔτε μακροτέρως
γραπτόν, ἢ μὴ πολλά τὰ πράγματα, ἔτε μικρολογητέον,
οὐδ' αὖ πολλά, τί ἤδ; ἢ τῇ Περσικῇ χοίρῳ μαθεῖσθαι δεῖ πρὸς
σοφίαν, ἢ παιδικοῖς πῆχισι, καὶ ἔπος ἀτελὴ γράφειν, ὡς μη-
δὲ γράφειν, ἀλλὰ καὶ μιμεῖσθαι τῶν σκιῶν τὰς μισημβειάς, ἢ τῶν
καὶ ἄλλων τὰς καὶ ὁρώσων ἀπασιπῶσας, ὧν συλλίσσεται τὰ μή-
κη, καὶ ὁδοφαίνεται μάλλον, ἢ φαίνεται τῶν ἀκρων τισὶ γνα-
ρίζομεθα, καὶ ἔστι πως αὐτοῖσι κυρίως εἰκασμάτων εἰκασμα-
τα· διὸν ἀμφοτέρων φύγοντα τὴν ἀμετείαν, τὴν μετεία κατα-
τυγχάνειν. ὥδε μὲν δὴ τῆς συνομιᾶς ταῦτα γινώσκω. ὥδε
δὲ σαφηνείας, ἐκεῖνο γινώσκον· ὅτι χρὴ φύγοντα τὸ λογοειδὲς
ὅσον ἐνδέχεται, μάλλον εἰς τὸ λαλικὸν ὑποκλίπειν. καὶ ἔν-
δε εἰπω συντόμως, αὐτὴ τῶν ὀπισθῶν ἀρίστη καὶ κάλλιστα ἔχουσα,
ἢ αὐτὴ καὶ τὸν ἰδιώτην πείθει, καὶ τὸν πεπαιδευμένον, τὸν μὲν ὡς
καὶ τὰς πολλὰς ἔστα, τὸν δὲ ὡς ὑπὲρ τὰς πολλὰς, καὶ ἢ αὐτόθεν
γινώσκον. ὁμοίως ἤδη ἀκαιρὸν καὶ γείρον νοεῖσθαι, καὶ ὀπισθ-
αλῶ ἐρμηνεύεσθαι. τέτιον ὅδε τῶν ὀπισθῶν ἡ χάρις. ταῦτα
δὲ φυλάττομεν, εἰ μήτε πάντα πασι ξηρόν καὶ ἄχαρι γράφομεν,
καὶ ἀκαλλώπιστα, καὶ ἀκόσμητα, καὶ ἀκόρητα, ὃ δὴ λέγεται,
διὸν δὴ γεωμῶν καὶ παροιμιῶν καὶ ὑποφωτισμάτων ἱκτός, ἔτι
δὲ σκωμμάτων καὶ αἰτιγμάτων, οἷς ὁ λόγος καταγλυκαίνεται,
μήτε λίαν τέτοις φανοίμεθα καταχρώμενοι, τὸ μὲν ἤδη ἀχει-
κλόν, τὸ δ' ἄπληστον. τοσαῦτα τέτοις χρησίον, ὅσα ταῖς πορ-
φύραις ἐν τοῖς ὑφάσμασι. ἔσπας δὲ ὁδοειζόμεθα μὲν, ὀλί-
γας δὲ, καὶ ταύτας, ἢ ἀναισχύντας. ἀντίθετα δὲ καὶ πάριστα
καὶ ἰσοκύβητα σοφισαῖς ὑπορρίψομεθα· εἰ δὲ περὶ καὶ ὁδοχλά-
τοις, ὡς καταπαύζοντες μάλλον τὸ ποικίλον, ἢ ἀπαδά-
ζοντες. πέρας τὸ λόγος, ὅπερ τῶν κομψῶν τινὸς ἡκιστα ὥδε
τὸ αἰετὸν λέγοντος, ὡς ἐκείνοιο ὥδε βασιλείας οἱ ὀρε-
θῆς· καὶ ἄλλοι ἄλλως ἡκοντα αὐτοῖς κοσμήσαντες, ὅτι ἐκείνο καλ-
λίστον ὡς τὸ μὴ οἰεῖσθαι καλὸν εἶναι, τὸ καὶ ταῖς ὀπισθοῖς
μα·

Αφορμα μεγίστη, το φοβεῖσθαι τὰς νόμας. οὐ γάρ αὐ-
τὰς ἡγαυΐης, ἀεὶ φαυλῶαι φοβέμεθα. τοιγαρὶν δέ-
διδοι τὰς ἐχθράς, καὶ μὴ τέπειν τὰς δικασὰς, αὐτὴ μὴ κλέ-
πτωσι. καὶ κλέπτωσι μὲν, μὴ σὺ δὲ ἥς ὁ πᾶς πλείων δι-
δῶς, ἔδωκεν ἥτιον ἀλαβητέον. ὀργίζονται γὰρ ὑπὲρ τῆς εὐ-
μῶν, ὅταν καὶ μισθοδοτὰς προσλάβωσιν.

Τοῖς Πρεσβυτέροις.

ΑΓαθὸν πεποιθέναι ὅπῃ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' αὐ-
θραπον. ἀλλὰ τὰς ἐκ τῆς ἀθεωπίας αἰρέτους Εὐνομίαν,
πυλωθᾶν Κωνσταντῶν ὄνομα καὶ τὴν ἐπὶ στραππέδου θρυλῶ-
μένην ὑπ' αὐτῆς δυναστείαν προσησαμύνας, μοιχᾶσθαι πάλιν
ἐκκκλησίαν, καὶ ψευδοδιδασκάλας τινας ἐφιστάει, παγί-
δα ταῖς τῶν ἀκεραιτέρων ψυχαῖς· ἔς ὃν ἀγχι οἱ παρὰ Κων-
σταντῶν σαλόντες, ἐπ' αὐτὸ πᾶσι καταπεπλόκασι ἀγοντες. ἡ
γὰρ δίκη, πρόχημα τῆς ἀσεβείας ὅστις, μᾶλλον δὲ ἀγὼν ὑπὲρ
τῆς ἀσεβείας. ἔτοι πίνω οἱ τόδοι πρεσβύτεροι, οἱ κήρυκες ἀ-
πόστολοι τῶν ἡγεβόλων καὶ Κωνσταντῶν, μὴ λάθωσιν ὑμᾶς ἐμ-
ποδίσαντες, ὡς ποιμαίνετε ποιμνίῳ, μὴ λάθωσιν ὑμᾶς τῆς σί-
της τὸ ζιζάνιον ἀφαιρούμενοι. κατὰ δὲ οἱ πᾶσι εἰσὶν αἱ τῶ-
ν καταφυγαί. ἴτε τίνες ἀγχοὶ δέξαιτ' αὐτὰς, ἴτε τίνες
ἐκίαι τοῖς λησταῖς ἀνείργασιν. μετέλθετε τὰς φῶρας ῥινηλατῶ-
ντες· ζηλωταὶ γίνεσθε τῆς ἀλογίας τῆς Μωσαϊκῆς, ὡς ἀλό-
γησιν τὰς ἀνδράς· οἱ καὶ τῶν ἡσεβηκότων ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ
ἐν ὁμίλῳ καὶ χεῖρας ἐκίνησαν. ἐκεῖνο δὲ εἰπεῖν ἄξιον πρὸς ὑμᾶς
ἀδελφοί. πᾶς καλὰ, καλῶς γινέσθω. ἢ ὑπὲρ κέρδους ἔρις, ἀ-
πρόσδεχον. ἅπαντα ἕκ' τὸν Θεὸν ἐγκειχερίδω. ἢ δὲ τὴν αὐτῇ
ἐρίῃ εἶναι καὶ πονηρίας ὑποδείξιν. ὑπὲρ ἀσεβείας δὲ δρό-
μος· ὑπὲρ ψυχῶν ἀγωνιστέον, μὴ τινας ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας

σουλήσασιν, ὅπερ ἔθος ἦδη πιποίλωται. ὃς δ' αὖ τὴν ἐκ
 κλησίαν ποροισάμενος, αὐτῇ βαλάντιον, καὶ ἄλλ' αὖ δοκεῖν
 εἶναι χρήσιμος ἐν καιροῖς ἀπαιτεῖσι δεινύτητα, δυναστείαν
 ἐαυτοῦ καπεργάζηται, ἐπὶ ὅσιν, ὃν ἡμεῖς σωδὸν Χριστιανῶν
 ἐκκηρύττομεν. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀπλή τὴν ἀρετὴν, καὶ
 δεῖται πονηρίας συμμαχῆ· καὶ ὁπλιεύσει στρατιῶται τῷ Θεῷ,
 κερύοντες ἐκκλησίας. ὁρίσει συμμαχῆς ἐνταῦθα μὴ ἀμί-
 δας, ὃν ἔραυῶ δὲ ἐντελομίδας. ὑμεῖς ἐπὶ γίνοιθε· καλὸν
 ὅδ' καπορθῶσι συνδύξαται, καὶ ὠδραβαίνουσιν ἐὼδρασαδαί.
 ὃς τις αὖ ἐν μαλακίσσεται καὶ πορθῶ, καὶ ὃς τις αὖ ἐπεξέλα-
 θῇ μὴ, ἀρπάσῃ δέ τι τῷ ἀλλοτρίων, μὴ αἰατίος γήρατος
 τῷ Θεῷ. ἐν τῷτο μόνον εἰς μέσον ἐλκύσατε, καὶ τὰς ἑαυ-
 ζήτας τὰς πονηρὰς τὰς κατὰ κερνόμισμα τὸ δόγμα τὸ δεῖν
 ὠδραχαράττοντας ὠδραμέγκατε. πᾶσι ποιήσατε καταφω-
 οῖ τινὲς εἰσι. καὶ ἄλλ' ἄποιοι τῷ Πολεματίδος ὄραν ἀπὸ
 ληλάδωσαν, ὅτι σὺ αὐτοῖς ἦκει χῆμα πᾶσι ἀμειγνύοντες
 ὠδραφέροντας. ὁ δὲ ὠδρα παῦται ποῖων, ἐπάρατος τῷ Θεῷ
 ὃς τις ἀσεβῇ σωδὸν ἰδὼν παρεῖδεν, ἢ ἀκύνσας παρή-
 σεν, ἢ κέρδει παρ' αὐτῷ ἐμολυώτο· τῆτες ἡμεῖς Ἀ' μάλισ-
 τίτας εἶναι δραπατόμεθα, παρ' ὧν ἐκ' ἐξεσι νομίσασθαι λαφύ-
 ρον. ὠδρὶ δὲ πᾶ λαβόντος φησὶν ὁ Θεός, μεταμεμέλῃται
 ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαὺλ· ἀλλ' ὑμῶν ἐπὶ μῆδον με-
 ταμέλειτο. ἀλλὰ μέλοι μὴ ὑμῶν τῷ Θεῷ· μέλοι δὲ
 ὑμῖν τῷ Θεῷ.

Θεοδῶρος καὶ τῇ ἀδελφῇ.

ΠΩς δοκεῖτε; δέδωμαι τὴν καρδίαν, ἐκδεδομένην
 γὰρ καὶ τὴν πόλιν, ὅτι δεινὴ τινὶ καὶ πέρα δεινῆς ὀφθαλ-
 μίς παλαίης, ἀπειλῶσιν ταῖς ὁφείτοι κίνδυνον. ἔπειτα
 φησεν ὁ λόγος Ιωάννης· καὶ οἶμαι παντόπλητος ἀνθρώπος
 φάσις· εἰλημμένος, τῷ τῆς ὀφθαλμίας νόσματος, ἦσαν
 μέγα

μέγα τὴν φήμην, καὶ ἐξαγώγησε. ἔαποιο μὲν ἔν εἰς
 αὐτὸν, ἅπαντα ὑμῶν κατεφύσατο. τῷ δὲ Θεῷ χά-
 ρεις, ὅτι παρέχεν ἡμῖν ἀκούσαι καλῶς. ἡμεῖς δὲ μὴ τὸ
 λεγόμενον, ἄστροις τὰ κατ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι, μηδ' ὅτι λέ-
 γει φήμη πωθάνεσθαι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συλόν-
 τας. εἰς δὲ μὴ, ῥάμμασιν ὑμετέροις ἐντυγχάνειν, καὶ παρ'
 ὑμῶν τὰ θεῶν ὑμῶν εἰδέναι. ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῶν λίαν ἀμει-
 λῆτε, ὥσπερ ἴσως ὁ Θεὸς βύλεται.

Τῷ Ἀδελφῷ.

Οὐ μὴ ἐρεῖς, ὡς ἔλαθον ὑμᾶς ὁ διακομιστὴς τῷ πατρὶ
 γυμνασίου ῥαμμάτων. ἀλλ' ἰδόντες παρρωράκατε, καὶ
 ἐκ ἑδοξεν ὑμῖν ἄξιον εἶναι τὸν ἀδελφὸν ἐν μνήμῃ ποιή-
 σασθαι, καὶ ὀπιθεῖναι πρὸς αὐτὸν ῥάμμα, μὴ μόνον ὅπως
 ἔχετε καὶ ἐν τίσιν ἐσέ. ἐμοὶ ᾧ καὶ ἀμελὲς ἔστιν εἰδέναι
 τὰ θεῶν ὑμῶν. ἀλλ' ἐπέειπε ἐν ἅπασιν λυπεῖμαι τοῖς ἑμῶν
 καὶ, βαλοίμην αὐτὸν ἐν τοῖς ὑμετέροις ἀφραίνεσθαι, ὑμεῖς
 δὲ καὶ ταύτης με τῆς ἀφραίνεσθαι ἀφήρητε. ἡμεῖς δὲ καὶ
 ᾧ καὶ μὴ γεγόνειμεν ὑπὸ τῷ αὐτῷ, ἔσομαι κοινὰ, καὶ
 παιδεῖν κοινὰ, καὶ τί ᾧ καὶ κοινόν; πάντα ὅσα πάντων
 ἡμᾶς ἀλλήλοις ὡκείωσεν· ἀλλὰ γὰρ ἔστιν, ὡς περ λέγεται,
 ἀποσημεῖα πρᾶγμα δεινόν· καὶ ὅταν ἡμῖν τινὶ χρόνος ἀν-
 τίξας, ἐνταῦθα τὰ, τε ἀλλὰ πάντα καὶ ἀδελφῶν γινώσκειν καὶ
 ἡμῶν ἐλέγχονται. ἐμοὶ δὲ ὑποχρήσι καὶ παρ' ἐτέρων πω-
 θάνεσθαι τὰ θεῶν ὑμῶν. μόνον ὁ Θεὸς ἀγαθῶν εἶναι το-
 μός· πάντες ᾧ ἐρῶμεν ὑπὲρ ὑμῶν ἀκροάματος.

Ἡλιωδῶρ.

Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ᾧ οὐκ ἔστιν εἶναι, δι' ὁφείμην μνήμης τῆς
 σὺν ἄλλοις σέμνοσθαι, καὶ τὰς ἀπαιτῶν ἀκούειν
 ἀπεπληροῦ τῷ ἐπαίρειν τῷ καὶ σὺ, ἐφελκόμενον τῇ χρηστῇ
 ἀρετῇ.

σε φυγῇ καὶ γλώττῃ. πλὴν ἀλλὰ πῶς πόδας ὑποδίδως τὴν
 χάριν τῆς ἐλπίδος. αὐτοφρονεῖται ὅτι ὑπὸ μυρίων ὄσων
 τῶν σῶν ἐρασῶν. οἷς ἅπασιν ἐγὼ τῶν πρωτείων ἀμφισβητῶ.
 μᾶλλον δὲ ἐκ ἀμφισβητῶ, συγχαρῶσι ὅτι ἅπαντες.

Ἀγασσίσω.

Η Ξέρω. ἀλλὰ πῶς οἶε; πάνυ μὲν ἐν ὑπὸ βασιλείᾳ
 τῆς γνώμης ἡδύω, μαδῶν τὰ χρυσὰ παιδία τῇ τῇ
 βασιλείᾳ φωνῇ νόμῳ σοι παιδία χρυσῶνα. μάλιστα μὲν
 ὅτι σε φιλῶ. τίνα ὅτι αὐτὸ δικαιότερον; εἶδ' ὅτι ποιητὴς
 ἀνθρώπων μισῶ, ὡν τὰς ἐν σκότει καὶ γυναικὶς ἐλπίδας.
 ἡ χρηστὴ τύχη τῶν παιδίων ὑπετέμετο.

Σιμπλικία.

Ε Δεῖ μὲντοι ταῖς τύχαις τὰς γνώμης μὴ συνεξαρτεῖν
 δαι. μὴ δὲ τὸ μνησθῆναι τῶν πάσαι φίλων, ἐλατ-
 τος ἡγεῖσθαι τῆς παρέσης ἀξίας. σὺ δὲ ἡμῶν ἐπαλήθευον
 ἐγὼν χρόνον συχνόν. ἡμῶν δὲ ἐχθρὸν, καίτοι σφοδρᾶς φιλίας
 συναφασθῆς ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Ἡλιοδώρα.

Ε Μοί μὲν συμπαροῦσι τοῖς ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ τῇ φίλῃ
 παραδῆκη. σὺ δὲ, εἰ μὲν ὁμοίως ἔχων, ἐκ ἀγῶ-
 χολίᾳ ὑπὸ τῇ τῶν πραγμάτων ὄχλῳ ζεῶμασι τιμᾶν
 εἰκὸς ἅπαξ ποτὲ, καὶ ἐς εἰκὸς, κλέψας σαυτὸν ὑπὸ
 δημοσίων χρόνον, ὅσον ἀρκέσαι πρὸς μέτρον ἐπιστολῶν
 αὐτὸ τῷ μύθῳ. εἰ δὲ ἐπαγινώσκεις ἀληθῶς ἐλπίδων
 σὺ τὴν ὑποψίαν τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοήσας
 σαυτὸν ἡμῖν ἐπανάγαγο.

Καίναςτι.

Ε Γ φιλοσοφίας τιμᾶς ἀρετῶν, ἡ μόνον ἐν παρῶσι τοῖς
 παρῶσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀπῶσι τιμήσεις.

ὅτι θεοπίστους Ἀμυντιανὸς ὁ παρ' ἡμῖν ποτὲ τυχὼν ἀμείνων
 ἡρώων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ παρέσι καὶ ἀπεῖναι δοκῶν. τότε συγ-
 γράψας περὶ αὐτῶν, ὁ παρ' ὑμῖν Σωτήριχος ἀδίκῃ.
 εἶχον ὅτε κἀπὶ Διοκυντίῃ, καὶ πέπαυται Σωτήριχος ἀδικῶν.

Αὐρηλιαῦ.

Εἴτινές εἰσι ψυχὰς ἢ πόλει (ὥσπερ ἐν εἰσὶν) ἔφοροι
 θεαί τε δαιμόσιοι, πάσας ἡγῆσαι χάριν εἰδέναι,
 ὁδομαρτυρεῖν ἢ ἀγαθῶν, ὧν ὅπῃ τῆς μεγάλης ἀρχῆς
 πᾶσιν ἐθνεσιν αἰτίας γέγονας. αὐτὰς τε ἐν ταύταις, παρὰ τὰς
 αἰρὰς ἐκάσας οἷοι παρὶσθῆναι συνηγόρους τε καὶ συμμά-
 χους, καὶ τῷ κοινῷ Θεῷ δεῖσθαι, γινέσθαι σοι περὶ πάσας ἀμοιβὰς
 τῆς ἐνδεχομένης ἐκείνῃ μιμήσεως. τὸ γὰρ εὖ ποιεῖν, οὐ
 τὸ μόνον ἔχει κοινὸν ἔργον ἀνθρώπος καὶ Θεός. ἡ δὲ
 μίμησις, οἰκείωσις ὅτι, καὶ συνάπτει πρὸς ὃ μιμνῆται τὸ
 μιμνῆμενον. ἔχει σοι τὸν αὐτὸν ὡς ἀπειργασμένον οἰκείως τῷ
 Θεῷ, τῇ κοινῇ τῆς διεργετικῆς προαιρέσεως, καὶ συνε-
 το γλυκεῖαι ἐλπίσιν, ὅποιαι τῇ τοιαύτῃ τῆς ψυχῆς ἔξ-
 ἔσει προσήκουσιν, ὡς μεγαλοπρεπέσαιε μόνος, ἢ μετ' ὁ-
 λόγων σὺ μόνος, δικαίως καλέμευε. ἀσπάζομαι ἔξ τῆς
 τιμωτάτης φωνῆς τῷ πατρὶ τὸν νέον Ταῦρον τὰς ἀγαθὰς
 ὁμαλίων ἐλπίδας.

Τῇ Φιλοσόφῃ.

Ἦχος ὅμοιος πρᾶγμα ποιεῖν. ὡς περ εἴληφα φωνὰς,
 αὐτιδίδωμι τὸν θαυμαστὸν Ἀλέξανδρον ἐπαινῶν
 καὶ σοί.

Τῷ Ἀδελφῷ.

Εἴθε μοι πρὸς σὲ πέδος καὶ χεῖρα. πτωχάομαι τὸν
 νυν, εἴπερ μενεῖς ἡξίτα.

Ο'Χυμπίω.

ΛΥπῶσι τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλόθιοι καὶ πονηροί. ἔχουσιν κατ' αὐτῆς. οἱ πᾶνταλοι ἡδὲ πεπαιδίσκοις ἐκκρέοντες

Θεοτίμω.

ΠΛεῖον καλὰ τῆς Σιμωνίδου σωκράτους Γέρων ἀπὸ τῆς ἡλικίας ἢ Σιμωνίδης Γέρωνος. καὶ ταῖς, καὶ τὸν φίλον τὸν ἐργασίαν καὶ τὸν σὸν, ἥτε σὲ πλέον ἐμακάρισα τῆς Ἀνδρείου τῆς μεγάλης φιλίας, ἢ τῆς σῆς αὐτὸν ἐκείνου τὸν μέγα Ἀνδρέου αἰδέει ἡδὲ ἔχοντι διώκων, τί κτήμα κάλλιον, ἢ φίλος ἢ ἀκαπνήλυτον παρεχόμενος; οἷον ἐγὼ Θεοτίμον οἶδα τὴν ἀπὸ τῶν καὶ Θεοφίλῃ κεφαλῇ. ἀλλὰ τὸ μὴ σὺ Σιμωνίδου πλεονεξίᾳ ποιεῖς. Σιμωνίδης γὰρ αὐτὸς ὁμολογεῖ πρὸς ἀργύριον λέγεσθαι. ἐκείνο δὲ κοινόν. ὅτι καὶ Σιμωνίδης Γέρωνας ἐξ ὁδοῦ τῶν χρόνων σωθήσεται. καὶ ἔτι τῆς Θεοτίμου ποιήσεται εἰς αὐτὸν ἑλπίς ὡς, πολὺς Ἀνδρέος ἐν ταῖς τῆς λόγων ἡλικίαις. ἀλλὰ τὰ μὴ Ρωμαίων ἐκείνος αὐτοῖς, σὺ δὲ ἐκείνου τὸ ὄνομα. ποιητικῇ γὰρ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ταμιεῖον τῶν ἐκείνου ἢ τὸ καλόν, εἰς σὲ πελάξει.

Τῷ Ἀδελφῷ.

ΕΛύσας τὸ πρὸς τὴν ἡμῶν ἐξουσίαν τὴν ζήλοισιν ἡτοῖα. τῆς ἀπὸ τῆς δὲ ὑποβαίνοντος, καὶ σοὶ τὸ εἶδόν ἦτο, καὶ κατὰ τὸν αἵμα. ἀλλὰ τοῖς περὶ Σαλμοῖς ὑμᾶς ἐφόσον ἐξικινῶντο. πρὸς τὴν, καὶ πολλὰ πρὸς αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς ἐρωμένης ψυχῆς διείλεγμα, σωκράτης αὐτὸν τὸ σκάφος, ὅτι μοι τὸ τιμαλφίσαντον φορτίον πεπίσδυτο. καὶ δὲ (καὶ γὰρ αἱσιν ἀέραςοι τῆς καλῆς) ὑπέχοντό μοι τὴν σὺν τοῖς ἀποδοῦναι καὶ ἀναχομίσθην. εἶποι μὴ ἐν ἀγαθοῖς δαίμονες ὄντες, ἢ καὶ αὐτοὶ φέρονται. σὺ δὲ ὡς αὐτὸν εἶδον.

ἐπεὶ οὖν ἔχεισε πορθμῶν, δειδῆναι καὶ κείνῳ ἐνθάδε·
πολὺ γὰρ αὐτῷ ἡδίως τότε σοι περὶ γινώσκοντο.

Τῷ Ἡγεμόνι.

ΜΙδὸς ἀρετῆς ἥπαινος. ὃν εἰσφέροντι Μαρκελλίνῳ τῷ
λαμπαριάτῳ, νυνὶ ὅτε πίπταται τῆς ἀρχῆς, νυνὶ ὅτε
χολάζει κολακείας ἀπάσης ὑπόνοια. ὅστις φθόγλαβὸν πο-
λεμικῶς τὰς πόλεις ἐξώθεν μὲν, ὑπὸ πλήθους καὶ μαχίας
βαρβαρικῆς, εὐδοθεὶς δὲ, ὑπὸ στρατιωτικῆς ἀταξίας καὶ τῆς τῷ
παξιαρχῶν πλεονεξίας, ὥσπερ Θεὸς ἐπιφανείς, μάχῃ μὲν μιᾷ
τὸς πολέμους, ἐπιμελεία δὲ καθημερινῇ τὸς ὑπηκόους σωφρο-
νιστέρας, ἐποίησε, καὶ παρεσκόλασεν ἐπ' ἀμφοῖν τῷ δεινῷ,
ἐφ' ὧν ταῖς πόλεσιν. ὑπερεῖδε κερδῶν, ἃ δοκεῖν εἶναι εὐμι-
μεν πεποίηκεν ἢ σωρήσεια. καὶ ἐπεβέβλωσε πλῆτη. περὶ αὐ-
τῶν ὕβρισε. τὰ πρὸς Θεὸν δ' ὁσεβής· τὰ πρὸς πολιτοδουμένους
δικαίος· τὰ πρὸς δεομένους φιλανθρώπος. διὰ τὸ φιλόσοφος
ἐρῶς ἐπαινῶν αὐτὸν, καὶ αἰχμύεται. παρ' ᾧ μηδεὶς εὖρατο
μαρτυρίαν χάριτι διδιδασμένῳ. παρὲναι μὲν ἐν ἡμῖν, καὶ
τὸ δικαστήριον ἐβελόμεθα, καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἑα Πτολεμαίων
ἵκαστος ἀντισπινέγκαμθ' αὐτῷ τὸν διωγόν, εἰ μὴ τὸν
δικαίον ἔρανον. ὅτι λόγος ἔργῳ φθόγπολὺ ἥπτων ἐστὶ.
πάντως αὐτῷ ἐγὼ καὶ τότε τῷ κοινῷ προηγόρουσα. ἐπεὶ δὲ
τυγχάνω αὐτῷ ὑπερόριος, ἐν χαύμασιν αὐτῷ τὴν μαρτυρίαν
κατατιθέμεθα· καὶ ἐνοχληθέντες, ἀλλ' ἐνοχλήσαστες.

Γωάννῃ.

ΧΡῆσθαι δεῖ ταῖς τῷ διωγτῷ φιλίαις, καὶ καταχρῆσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

ΜΗ' αἰτεῖς μεγάλα, ἵνα μὴ δυσὶν θάπρον, ἢ τυχε-
ραίῳ λυπῆς, ἢ μὴ τυγχάνω λυπῇ.

Τῷ Ἀδελφῷ.

Αἴμω τὰς Διοιυσίας ἀπέσειλα, ἵνα τῷ βιβλίαν
μὴ ἦς εἰληφώς, τὸ δ' ἀπειληφώς.

Τῷ αὐτῷ.

ΜΕλει γάρ σοι, μέλει καὶ Προταπύλαις. ἔκον ἐν
ἐξῇ μὴ ταῖς δημοσίαις ἐπιστολαῖς. ὅτι δὲ καὶ
πλείω καὶ μείζω γέγονεν, ἢ φοβῆι τὰ γράμματα, λέγει
πρὸς ἀκρότην τὸ ἴσχυομις. σέβεται μὴ γὰρ ἐπὶ συμμα-
χίαν, ὡς ἐκείδον ἀνέσων. πλὴν δὲ τῷ πολεμίων, ἐδὲ τῷ
ἐξοδῶν αὐτὴν περὶ μένειν. ἀλλ' ἐφθασαν ἐκχυδόντες ἀδρό-
νῃ τῆς χώρας. πάντα οἴχεται. πάντα ἀνέρηται. αἱ πρὸ
λεῖς ἐτι λοιπαί. τὸ μέγιστον ἔγραψα, λοιπαί. τὸ δὲ εἰς τὴν
ἐπιστολάν, Θεὸς οἶδε. πρὸς ταῦτα εἰχὼν δεῖ τῷ σῶν. ὡς
χῶν λέγω, τῷ ἐθάρυνον καὶ δυσωπεῖν τὸν Θεόν. ἐγὼ πρὸς
λάκεις ἤδη καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ, μάτῳ δ' ἐξάμῳ.
λέγω μάτῳ; εἰς πέναντίον μοι ἐξίσταται. τοιαῦτα ἐστὶν
ἐμαρτίαι, βαρεῖαί τε καὶ πολλαί.

Πρόχλῳ.

Πέρυσιν ἐχ' ἦκει μοι γράμματα ἀπὸ τῆς ἱερᾶς
χειρός. κρείθμινα καὶ τὸ μὴ τῷ σωτηριόχοντι
κατ' ἐκείνο καιρὸν δυχεῖσθαι. πολλὰ γὰρ ἐπὶ πολλῶν ἐγ-
πέρυσιν ὑπῆλθον. ἀλλὰ καὶ ὁ πᾶν χειμὼν, ὅ, τι μοι
πρὸς τῷ εἰς ψυχαγωγίαν ἀφείλετο, τὸ παιδίον.
μαρτο γὰρ ἄρα, σωθόντι μὴ ὑμῖν, ἀτυχῶν. ὑπότι
χαλεπὴ πειρᾶται τὸ δαίμονος. γινέσθω δὴ τις ἀφ' ἑμῶν
τὸ δέξασθαι τῆς πατερικῆς κεφαλῆς γράμματα, τὸ τιμ-
φίσαντι ὑπὸ Ὁράκης ἀγώγιμον.

Πυλαιμνίαι .

Δ Ἰστοὶ λόγοι λέγονται ὡς ἂν σῶ . ποιγαρεὺν ὁμῶς μὲν
ἐπὶ Θράκης, ὁμῶς δὲ εἰς Ἰσαύρας γραφῶ, τὴν περὶ
τυχεῖν σε πάντως, μᾶλλον γέ τι τοῦ ἐπιστολῶν . ὑπὸ θεοῖς δὲ
ἀμφοῖν, ἀσπάζεσθαι τὴν φιλάτῳ κεφαλῇ, Πυλαιμνή
τον φιλόσοφον . τὸτο γὰρ ὅστις κἄν βέλῃται, κἄν μὴ βέλῃ-
ται . εἰ γὰρ, μήποτε κατιχύσει τὸ πυρρὸς, εἴδ' εἰ μὴ
εἴσει πῦρ αὐτοῦ τὴν θεῶν πυρὸς . ἀλλ' ἀνάγει ποτὶ,
ὡς μοι θυρᾶς ἀγωγῆς ὑπεράνω γενόμενος .

Τὸ αὐτὸν .

Επεμψά σοι τὸν λόγον ἀττικερῆ, τῆς ἀκειβᾶς ἐργασίας. ὃν ἂν μὲν ἐπαινέσῃ Πυλαίμειρος, ἡ κριτικὴ τῶν ἀκοῶν, αὐτὸ τὸτο τῇ ἡγεδοχῇ τῷ χρόνῳ σωθήσεται· εἰ δὲ μηδὲν φανεῖται σπασδαῖον, ἔξωσι δῆπως παίζειν τὰ παίγνια.

Τῇ Φιλοσόφῳ Γ' πατρίᾳ.

Εἰ καὶ μὴ πάντα ὁ δαίμων ἀφελίδαι με δύναται, ἀλλὰ
βέλεται ὅσα γὰρ δύναται· ὅς μ' ἔχον πολλῶν τε καὶ ἐδολῶν
ὄντιν ἔθηκεν, ἀλλὰ τὰ γὰρ ἀφαιρείδαι τὰ βέλτεστα καὶ τίθει
ταῖς ἀδικημένοις, ἔκ ἀφαιρήσεται. μὴ γὰρ δὴ καὶ τῆς
γνώμης ὑμῶν καταχρύσει. μισῶ μὲν ἔν ἀδικίᾳ. ἔξεσι γὰρ.
καλύειν δὲ βελοῖ μὲν, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦτο τῶν ἀφαιρεθέντων
τί. καὶ οἴχεται καὶ τὰ τοῦτο παρὰ τῶν παιδιῶν. πάλαι ποτ' ἦσαν
ἀδικοὶ Μιλήσιοι. ἡν ὅτε καὶ γὰρ φίλοις ὀφίλος ἡν. καὶ σὺ μὲν
καλῆς ἀλλ' ὄριον ἀγαθόν εἰς ἑτέρας δαπανῶντα τὴν πόλιν τῶν
μὲν γὰρ δυνάμεων αἰδῶ. καὶ ἦσαν ἐκεῖνοι χεῖρες ἐμοί. νυνὶ
ἀπάντων ἔρημος ὑπολείπομαι, πλὴν εἴτι σὺ δυνῇ. καὶ τῶν
καὶ εἰ μὴ τῆς ἀρετῆς, ἀγαθόν ἵσχυλον ἀειδμῶ. σὺ μὲν
αἰεὶ καὶ δυνῇ, καὶ δυνάτω κάλλιστα χραιμὸν τῇ δυνάμει.

Νίκαιος δὲ καὶ Φιλέλαλος, οἱ καλοὶ καὶ γαθοὶ νεανῖαι καὶ συ-
 γχεῖς, ὅπως ἐπαλέθοισιν ἡδ' ἰδίων χρόμφοι κύριοι, πάν-
 μελέτω τοῖς τὰ σὰ τιμῶσι, καὶ ἰδιώταις καὶ ἄρχεσι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐπιστολὴν ἐπέθηκε τῷ Θευμασῷ Γερουσίῳ πρὸς τὴν ἰ-
 ραίαν καὶ ἑπιπόθινον κεφαλὴν, τῆς πρώτης ἐντολῆς
 παρῆξασαν παρόφασιν. τότε μὲν ἦν αὐτὸν ἴσως δι' ἐμὲ, π-
 μήσεις. μὲν δὲ τὴν πείραν, ἑπερόντινα δι' αὐτόν.

Οὐλυπίῳ.

Τέως μὴ ἐπαράττομην εὖ· εἰδ' ἄσπερ ῥόδατος αἰδου-
 νεχθόντος, καὶ τὰ κοιὰ λυπεῖ, καὶ τὰ ἰδία. ζῶτε γὰρ
 ἐκ ἰδιώτης ἐν χάριτι πολυμαθῶν. καὶ μετὰ δὲ δεῖ κλέειν αἰετῶν
 ἐκάστου συμφορὰν, καὶ τὴν μενὸς πολλὰ καὶ ἐπὶ ταῖς ἐπαλξίαις π-
 δᾶν ὡς ἐφ' ᾧ συστράτευσμαι, μεμιθωμένος, καὶ ἐφ' ᾧ προσβ-
 ῖξομαι. ἑιδὼν ἀρρεσίων, ἐν ἑτι μοι λείπεται. σὺ δὲ εἰς ἐ-
 κείας πλήρης καὶ ζῆς ἡδέως, καὶ πάντα ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπῇ.

Τῷ Ἀδελφῷ.

Τῇν ἐπιστολὴν ἀγινώσκων, ἐν ἣ διηγήσω θεῶι τῆς ἀ-
 ραίας, καὶ ἐφοβήθην ἀρχόμενος, καὶ παυόμενος αὐ-
 θάρρυνσα. ἀπειλήσας ἦν κίνδυνον, ἀνγγελίσω τὰ λήσαντα
 θεῶι ὡς ἤπασας πεμφθῆναι παρ' ἡμῶν ἢ κομιθῆναι, τὰ δὲ
 κατὰ πάντα πάντως ἢ πεμφθῆσεται, ἢ κομιθῆσεται. τίνα
 δὲ αὐτῷ τὰ δυνατὰ, καὶ τὰ μὴ δυνατὰ, θεῶι τὸν χάριν
 αὐτὴ γὰρ ἡ δόσις ἐπιδείξει. ἐρρωμένος καὶ δυνάμεων δυνάμει
 Θεῷ κεχαρισμένος ἐταῖρε ἑπιπόθινε. ἤρτοιτο ἡμᾶς καὶ συμμ-
 ξωτας, ἀλλήλων αὐτοῖς ἀπαραύσαι. καὶ μὴ προξέλθοις, π-
 αὐ ἀλλήλοις ἐντύχωμεν. εἰ δὲ Θεὸς ἀληθεῖ βεβεβήσεται,
 δὲ καὶ ἀπόντων ἡμῶν μέμνησο, βελτίστοι μὴ γὰρ Σωκράτης
 ἐντά-

αὐτοῦς πολλοῖς. φιλεῖσι δὲ μᾶλλον, ἐκ αὐτῶν ἄλλοις ἐπὶ
τύχοις.

Τῷ αὐτῷ.

ΠΩς οἶμαι με διψῶντα ταῖς ἡδίςαις ἐπιστολαῖς ἐπιτυχη-
κεῖναι; ὥς ποῖα δὲ μέρη τῶν ἐπιστολῶν, ἐχὶ πάσῃ
ἡραυθύναι τῇ ψυχῇ; ἀφ' ὧν ἤλθοι εἰς πολλαπλασίαν ἡ-
δισιν. καὶ ἐκ εἰς μακρὰν προσδοκῶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἔχου-
σαν ἔτι τὴν φίλῳ κεφαλῇ ὀφείδει. καὶ ἐφ' οἷς γὰρ Σικόν-
δοι εὖ ἐποίησας, ἡμᾶς ἐτίμησας· καὶ ἐφ' οἷς ἔτω γεράφων τι-
μᾶς, ἐξηρτήσω σαυτῆ, καὶ ἐποίησας εἶναι σῶς. παρόσον τῷ
ἡμαῖ ἐρχομένων ὄντες, ἐκ ἐπιγινώσκοντες τὴν ἀξίαν, δι-
πλῆ τιμωμένοι, καὶ τῷ μεγέθει τῶν γεραφῶν, καὶ τῇ σω-
τῇ τῶν γεραφῶν. τῷ δεσπότῃ τῷ κόμῃ γέγραφα μὲν ἡδὲ
πολλάνης. ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς ἡγὰρ τῷ παιδὸς ἐπιστολαῖς αἰτιά μὴ
γεραφῶτα πρὸς αὐτὸν, ἐπέθηκε καὶ τῷ δεσπότῃ τῷ ἀδελ-
φῷ πρὸς αὐτὸν γεράματα. ἐβρώμενος καὶ ἀδαιμών ἡγάγει
φιλοσοφίας ἔχων φροντίδα, ἔσθῃ προσήκει τῷ μὲν θείῳ ἐρώ-
πον ἡργαζώ ταύτης. ὑπὸ τῆς κλίνης σοι γέγραφα, μόλις
ἀνεχώρησας εἰς ἡραυθύναι τῶν γεραμάτων. εὖξαι τὰ ἄριστα
ἡμῖν, ἅπερ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἄριστα δοκιμάσσει. εἰς ἀσφάλειαν,
ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀΐδους ἵμαι.

Πυλαιμνέι.

ΣΤίνεσσι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ προσασίᾳ τῇ σῇ, τὸν θαυμάσιον
Σωσίωνα. ὅς τὴν ἡγὰρ λόγων ἡραυθύναι καὶ αὐξηθεῖται,
τὸ ὥς τῆς τύχης ἐκ ἀπαιτῆ καὶ λόγον. αἰτιάται δὲ τὴν τῆς
πατρίδος ἀκλῆειαν. καὶ πείθει τις αὐτὸν λόγος, ὡς εἰς συμ-
μεταβαλεῖν τῷ χωρίῳ τὴν τύχην. ἀφίξεται δὲ ὥς τὴν
ἡραυθύναι τὴν βασιλείαν πόλιν, ὡς ὅπερ βασιλεύς, ἐκεῖ καὶ παύ-
σῃ τῆς τύχης ἔσθῃ, καὶ τυχὸν ἐπιγινώσκοντες αὐτὸν. εἰ δὲ τις σοὶ

διώαμις, σιωτέλεστον αὐτῷ παρὸς ὅ,τι βέλεται. σὺ γὰρ ἔ-
ξισι τὸ καὶ διώαδαι, καὶ τὰς διομήνας σιωτᾶσαι τῇ ἀγ-
θῇ τύχῃ. εἰδὲν δέηται φίλων, τοῖς σοῖς φίλοις αὐτὸς πα-
ροίσεις αὐτόν.

Τῷ Ἀδελφῷ.

ΠΤιθαὴν περὶ Διοσκορίου πόσας ἀπαγγέλλει εἰς
ἐκάστης ἡμέρας; πεντήκοιτα. τίττος διποδίδωσιν,
προσπαταίων, καὶ διατολογῶν, καὶ ἐφιστάμενος ἐφ' ᾧ αὐτὸς
σιν ἀθροῖσαι σὺν χρόνῳ. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀρξεται λέγειν
κατατίνει συνεχῶς. καὶ ἡ σιωπὴ τέλος ὅσῃ τῆς ἀπαγγ-
λίας.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴτα θαυμάζεις τὰς αὐχμώδεις Φυκῆτας οἰκῶν,
ρίγοις καὶ τὸ αἷμα ἐξεπονήρουσας; τὴν αὐτὴν μετὰ
θαυμάζειν ἐχρῆν, εἴσοι τὸ σῶμα κρεῖττον ἢν τῆς αὐτῆς
φλογός. ἀλλ' ἐστὶ σοι παρ' ἡμᾶς ἐλθόντι σὺν τῷ Θερ-
μόνι γενέσθαι, ἀπαλλαχθῆναι μετ' αἵρος διεφθορότος ἐκ τῆς
ἐλάδας ἀτμίδος, ἀπαλλαχθῆναι δὲ ὕδατος ἀλυσῆς, καὶ χλα-
ρῆς, καὶ τὸ ὅλον ἐσώπης, ὃ παύτην εἶπεν, καὶ νεκρῆς. τί
καλὸν ὅπῃ τὴν φάμμον πᾶν αἰγιαλῆτιν ἀσπεσεῖν,
μόνῳ ἔχετε ἁββῆβ; πᾶ γὰρ δὴ καὶ ἑαρήσειδε; ἐσθλὸν
δὲ, οἷον μετ' ἔστιν ὑπελθεῖν δούδρῃ σκιᾷ. καὶ δυσαρ-
σῆς, ἐστὶν ἀμείψαι δούδρον ἐκ δούδρῃ, καὶ ὅλον ἄλσος
ἄλσος. οἷον δὲ τὸ ἁββῆβαι ἀδωρῆσον ὕδατιον. ὡς ἡ
δὲ ὁ ζέφυρος ὑποκινῶν ἡρέμα τὰς κλάδας. ποικίλαι
καὶ ὀρεῖθων ὠδαί, καὶ αὐθιῶν χροαί, καὶ λειμῶτος θάμνοι
τὰ μετ', γεωργίας ἔργα, τὰ δὲ, φύσεως δῶρα. πάντα
δὲ. γῆς ὑγιαίνουσιν χυμοί. τὸ δὲ τῶν νεφῶν ἄλσος, καὶ
ἐπαιτίσομαι. Θεοκρίτου γὰρ δεῖ. ἐστὶ δέ τι καὶ ἀδελφῶν

Ηλιοδώρα.

Η Φήμη λέγει δυνάσται σε πολλὰ πᾶσι τῷ νῦν ἔ-
 χοντι πρὸ Αἰγυπτίων ἀρχὴν. καὶ ἀληθῆς λίγες,
 δικαιοτάτος γὰρ εἶ, καλῶς τῷ δυνάσται χρώμενος. ὅπως
 οὐ δυνατὸς τῆς σῆς φύσεως, καὶ δυνάμεως, ὑπὲρ ὧν ὁ ἐμὸς
 Εὐσέβιος δέχεται, λέγοντος ἄλλοι, ἵν' εἶδῃς ὅτι καὶ ῥήτορα
 συνεστήσαμεν.

Τρωίλῳ.

Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἴν' αἶδας, Αὐτὰρ ἐγὼ
 κακέειδε φίλε μεμνήσομαι ἐταίρε, Οἳ μὲν μὴ ἐποίη-
 θησαν οἱ εἴχοι· ὁ δὲ νῦν αὐτῷ, ἐκ οἶδα εἰ Αἰχιδῶνι φε-
 Παξόυλε μάλλον ἄξιον εἰρῆσθαι, ἢ ἐμοὶ φελοῦ, τῆς φι-
 λότητος τε καὶ οὐραγέτιδος κεφαλῆς. ὥς ἐγὼ μάρτυρα ποιῶμαι
 Θεῶν, ὃν φιλοσοφία πρεσβύει, τῆς ἱεράς σε καὶ γλυκείας φυ-
 χῆς ἐπὶ μέσης καρδίᾳς ἀγαλμα φελοῦ. καὶ ἐμβομβεῖ με
 ταῖς ἀκοαῖς ἡ θαυμασθήσε τῷ σοφῶν λόγων ἡχώ. τῇ πα-
 ρίδει δὲ ἐπιδημήσας ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ δυοῖν ἐνταυτῷ
 ἐπιστάτας ἅμα ἀνέγνω, πλῆθος ὅσον δακρύων κατέπει-
 σα τῷ γεραμμάτων. καὶ γὰρ οἷς ἀπέλαυόν σε καὶ τῷ γεραμ-
 μέων ἡδύμῳ, ἀλλ' ἡνιάμῳ ἀναφέρων ὑπὸ τῷ γεραμμένῳ
 τὴν ἐμφυχόν σε συνουσίαν, οἷα φίλος τε ἅμα καὶ πατὴρ ον-
 τως ζῶντος στερομένη. δεξαίμην ἐν αὐτῷ βαρυτέρως ἀγῶνας
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐθέλοντις, ἵνα μοι ᾔδειτο πάλιν πρό-
 φασιν ὑποδημίας. ἀρά σε ποτὲ ὄψομαι, πάτερ ἀληθῶς
 γνησιώτατε; ἀρά ποτε τὴν ἱεράν σε κεφαλὴν φελοῦ τυξο-
 μαι; ἀρά μεδέξω τὴ συνεδέξαι τὴ καὶ σὲ μακαρεῖς; εἰ γὰρ
 ᾔμοιτό μοι τίπων τυχεῖν, ὑποδείξω μῆκετι μῦθον ὅτια πρὸ
 ἐπὶ Αἴσοι τῷ Οἰταλῷ λόγον. ὃν φασιν αἱ ποιάσεις εἰς
 ἀνθίστασθαι εἶναι ἐκ πρεσβύτου ἀνδρόμενον.

Ερκελιασῶ.

Η Κασάτε τῷ δεινῶν λέγειν ἀνδρὸς ἐπαινεύτος χροῖ-
 ὁπιολῆς· καὶ τὸ αὐτὸ τῷ πολλῶν καὶ θαυμαστῶν λ-
 γων σοφιστῆς ὑποδείξειν ἐπιποίνειτο. ἐχρηργεῖτο δὲ αὐτῆς τὸ ἐ-
 κώμοις πολλαχῇ μὴ καὶ ἄλλῃ· μάλιστα δὲ ὑπὸ τῷ δυνάμει
 τῷ ὁπιολῆς ἐρώτων ἐκ ἐτυχέντων εἶναι ὁδομαχίας, πα-
 ριχομῆλιν ἀπυσία σωματῶν φαντασίας τῆς παρουσίας, καὶ
 τῷ δοκεῖν ἀποσταλέγειναι ψυχῆς ἐκπιμπλάσαι τὸ ἐφ' ἐμῶν
 ταῦτα ὅτι αὐμνεῖν τὸν εὐρετὴν τῷ γεμμάτων· καὶ ἀνθρώπων
 μὴ ἐδουλόσθαι ἡξίαν, Θεὸν δὲ εἰς ἀνθρώπους εἶναι τῷ δόσειν. ἐ-
 γὼ μὴ ἐν ὑποταύῳ τῆς ἱερᾶς τῆς διὰ τὸ Θεὸν χάριτος. καὶ πρὸς
 ὅν ἐδω λαλεῖν, εἰ μὴ δυνάμει λαλεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ γεῖται
 δυνάμει, θαυμάσιον ποιεῖν, καὶ κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον σωφρονεῖν
 καὶ ὑποταύῳ τῷ ἐμῶν παιδικῶν. αὐτὸς δὲ, εἰ μὴ πικρὸν ἐν-
 πειν, σωφρονιστῆς τῷ τόπῳ τῷ γνώμῳ. καὶ μὴ πᾶσι
 σαυτὸν ἀφελῶν τῷ ἀδελώπαι καὶ ἀσκληῶς ἡγαπηκότων
 ἐμιμήσῃ τὰς χελιδόνας, αἱ ταῖς τῷ ἀνθρώπων οἶον φιλίας
 ἐνοικίζονται μὴ μὴ τῷ φθίγγειναι, σιωπῶσαι δὲ ἐξοικι-
 ζονται. ταῦτα πρὸς ἀνθρώπων ἔτι, καὶ ἀνθρωπίνῃ καὶ ἐν-
 κλήματα. εἰ δὲ λύσας ἄρ' φιλοσοφίας καὶ διὸς διεσώπει,
 καὶ φίλοι μὴ τὸ καλόν, καλόν δὲ τὸ αὐτὸ, τὸ δὲ ἐν ὅν
 οὐ λέγοντες ἡκαστας, ἐκείνι κείνομεν ὑπεροφίας τῷ πρὸς ἡ-
 μᾶς σιωπῶν. ἀλλὰ σωφρονιστῆς φιλοσοφεῖν καὶ παραπομπῇ
 καὶ μὴ τὸ μικροπρεπείναι, σωφρονεῖν δὲ τῷ ὁδομαχίας καὶ
 πειν, τοῖς ἐν ἡμῖν κρείττοσιν. εἴης ποιῶν ἀνδρῶν ἀρετῆς καὶ
 ἐμοὶ τριπόδητε ὄντως ἀδελφεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ περὶ τὸν ἄρ' καὶ τὸν περὶ τὸν ἐν τοῖς γεμάμασιν, καὶ
 περὶ τὸν αἰ' τῷ ἡδονῇ εἰκόνες τῆς ζωῆς χρηρῶσαι συμ-
 πα-

παθείας καὶ χάριτος, θέλκων ἐν αἷσι τοῖς ἀσχημάτως, ἢ περὶ ἄνθρωπον ἀμαχὸν αὐτὸν εἶναι, τὸ ἀντιστοχάσας αὐτῷ ἐπαρῆσθαι. ἐμὲ γένοιτο καὶ παρὼν μὴ ἤρεις τῇ γλυκερῇ σερῇ-
 τι τῷ λόγῳ. καὶ μὴ αἰχμηθεῖν ἀληθῆ λέγων, ὡς ἰδὼν
 αὐτὸν ἡ δεινότερα μοι πείρα γένοιτο. καὶ γὰρ αὐτὸς γινώσκω ἀγαθὸν πα-
 ρόντος, ὡς περὶ ἄπόντος τῷ πεπειραμένῳ συναιδέσθαι. τὸ μὴ
 γὰρ, ἢ σωζέσθαι τῆς ὑπολαύσεως, κλέπτει τῆς ἀφροσύνης
 τὴν αἰδέσθαι. ὁ δὲ καὶ μικρὸν χωριθεὶς, τῷ ἰδὼν δίδυς
 ἔχει κεντῶσαι ἐκ ἀλλήλων τὴν μνήμην, οἷον ἄρα ὅπως
 διεξίσκῃται. ἔλθοις ἐν φιλοτάτῃ κεφαλῇ, καὶ ἀλλήλοις ἐπὶ φι-
 λοσοφίᾳ συζητοίμεθα, τοῖς ἐνηργημένοις ἀπὸ τοῦ ἐποικο-
 δομῶντες, ἢ ἐκ τελείων τέλειον ἐκφανῆ καλῶς, ἀλλὰ μὴ κα-
 λοβόν. εἰ δὲ, ὅπερ ἐπιδέχεται δίκαιον, ἀλλήλων ἑξμάρ-
 τοιμην, δῆλον ὡς τὸν ὅτι τὸ βλαπτόμενον. σοὶ μὴ γὰρ
 ἀτυχεύσης ἐνθάδε πολυανδρίας παιδείας συνίσσονται πολ-
 λοὶ Σωκράτες καὶ βελτίαι καὶ ὅμοιοι. ἢ δὲ παρῆς, ὅτι μὲν
 παρῆς, ἐμοὶ τίμιον. πρὸς δὲ φιλοσοφίᾳ, καὶ οἷον ὅτι τινα
 τρόπον ἀπεσκηνοῦντες ἔχει. ἔστιν ἐν αὐτῇ ἀβουδότης
 μέν, καὶ ὅτι τὸ συγκορυβατιώτης. εἰδὲ δὲ καὶ δοῖναι
 εἶναι τινας, πῶς αὐτὸν ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς ἐγὼ θεῖοιο λαδοίμην;
 πρὸς ποῖον ἄλλο πυρεῖον ἀλλοτρίους μὴ τὴν ἱεράν σου ψυ-
 χὴν, ὑποπέκοιμι τὰ νῦν φωτεινὰ ἐκγονοῦ; τίς ἔτι οἷος
 σφοδρῶς σπινθήρα κεκρυμμένον καὶ ἀγαπῶντα λαδοῖναι,
 μηχαναῖς ἀπάσαις ἐκκαλέσασθαι, καὶ ἐξέλαι, καὶ πῦρ
 λαμπρὸν ἀναιδέξαι; Οἷός ἐν ἀμφῶν ἀπὸ σίτε καὶ σωῦσαι
 παρεῖν. Οἷός δὲ παρόντος, ἅπαντες ἀπορὸν πόρμον. ἐρῶ-
 σο, καὶ φιλοσόφει, καὶ τὸ ἐν ταυτὶ θεῖον, ἀναγεῖν ἐπὶ τὸ
 ἀπαιτούμενον θεῖον. καλὸν ἀπὸ πάντων ἐμὴν ἐπιστολὴν, τὴν
 παρ' ἐμὲ τῇ τιμίᾳ σου δευτέρῃ λέγειν, ὅ φασιν τὸν Πλω-
 τῖνον εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς, ἀναλύοντα τὴν ψυχὴν
 ὑπὸ τὸ σῶμα.

Γωάννη.

ΟΙ μαί σε καὶ πρὸ ὀλίγου ἐν παύσει, ὅς γε ἀφίεις τὰς ἀνθρώπων ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ λειμῶνι καὶ σπότον ὑλάσκειν καὶ ταῖς χθονίαις ἐγκαλινδεμνύς φροντίσιν, αὐτὸς ὑπὲρ πάντας γήσας σπαντὸν, ἀνέχωντας, ἐν δευρο ὦν, καὶ μακαρίας ἡψω ζωῆς· εἰ μὴ φίλος ὦν Γαῖος ἐν τῇ λέγειν καὶ ἀγγελλέν τὰ σὰ πρὸς ἡμᾶς, οἶεται δεῖν καὶ φέδεσθαι. δεῖν γὰρ ἢ ὅλοια, κλέψαι τὴν ἀλήθειαν. ὅπως ἐν ὁ Γαῖος ἐπεφήμισέ σοι τὸν μονήρη βίον, καὶ πρόφασιν τῆς εἰς τὴν πόλιν εἰσόδου, βιβλία, καὶ τὴν αὐτῆς ὅσας εἰς θεολογίαν τείνει. καὶ φαῖον ξιβώνιον ἀμπέχεσθαι σε φησὶν. ἔδωκε μὲν καὶ μεῖον, εἰ καὶ λόλον καὶ. τῇ γὰρ φανωτότη φύσει, μάλλον ἀνακέραιον εἶναι τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καθαρίν καὶ φωτεινότερον. εἰ δὲ καὶ τὸ μέλαν ἐπὶ ἡμέρας, ἐπειδὴ ζήλω τινῶν παραβόλων ἐποίησας, ἐπαινῶ πάν τὸ ἐπὶ τῇ θείῳ γινόμενον. τὸ γὰρ χάριν γίνεται, δίδωσι κατὰ τὴν ποιῆσιν. καὶ ἡ προαιρέσις ἔχει τὴν ἀρετήν. ἡμεῖς μὲν ἐν σωτηρίᾳ, χαίρομεν τὸ τέλος, ὅπερ ἡμεῖς πάσαι σὺν πάντῃ μόλις θυροκλήμεν. σὺ δὲ ἡμῖν συνώδευαι, φθάσαι ποτὲ καὶ αὐτὸς, καὶ ἀρέσθαι κέρδος ἀπὸ τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ μερίμνης, ἵνα μὴ τὴν ἀλῆθειαν ὡς καταπεριφύγας πρὸς τοὺς βιβλίας, τὸν βίον ἐρρωμένως, οὐδαιμονῶν διαβίῃς θαυμάσιε.

Τῷ αὐτῷ.

ΗΜῖν δὲ καὶ ἀπὸν, ἐπιδήμεις τῇ μερίμῃ. καὶ γὰρ ἐδὲ αὐτὸ εἰ πάντῃ βεληθεῖν ἐπιλαθῆναι, δυναμέσθαι τῆς γλυκυτάτης σε ψυχῆς καὶ τῆς ἀδολωτάτων ἡδῶν, ἀδελφοῦ δὲ πάντων θαυμάσιε, ὡς ἐδὲ αὐτὸ ἐν ἡμῖν γινώσκω τῆς σε μνήμης ἐρώτερον, ἢ τὸ πάλιν περιπτύξασθαι τὴν σεβασμίαν σε κεφαλὴν· ὃ δοῖν ποτὲ Θεὸς, καὶ ἰδοιμάς σε, καὶ ἀκούσαι.

σαιμὲν σε τῆς ἡδίστης τῆς λόγων ἡχῆς. ἦσας δὲ ἡμᾶς καὶ οἷς ἀπέσειλας. ἅπαντα γὰρ ἐκομισάμεθα. ἔλθοι δὴποτε καὶ σωτυχίας καιρὸς, καὶ δὴ τυχεύοιμι τὸ τοῦ Θεοῦ.

Πυλαιμῆρι.

ΟΥδὲ τίμω σὺν Ἡράκλειον ἀνῆκός οἶμαί γε γινεσθῆναι τῷ παρ' ἡμῖν φιλοσοφῆσαντος Ἀλεξανδρῶν, ἀνδρὸς ἁπανταχῇ ἑξαβάντος μὲν δόξης. κωφὸς ἀνὴρ, ὃς Ἡράκλει' εἶμα μὴ περὶ βελῆν. τέτα παῖς, ἐμὸς ἀντιπρόσωπος, ἐπιδιδάσκει σοι τὴν ἐπιστήμην. τὸν παρ' ἡμῶν ζῆλον ὑπερσεύων, ὃς ἔχει τῆς σοφίας, ἀλλὰ ὅτι τῆς γνώμης. σέβεται ἔνθα ποικίλεις ἀνδρας, πῶς Ἡράκλειον βόπον ἐκκαθαίρων αὐτῷ τὴν πατρίδα. Θεὸς δὲ ἔδει δῆπως καὶ Ἡράκλειος, ὃ μὲν ἀλλὰ καὶ Ἰόλειω συμμάχῃ καὶ ὡδυσσεύϊ. ἐκὼν τὸν μὲν Θεὸν ἑαυτοῦ ποιεῖται τὸν ἐνέοντα βόπον, καὶ προσυλινεῖ, βίβτε ἀρετῇ καὶ γνώμῃ δισσεβεία. τίμω δὲ σὺν φιλίᾳ ἀντὶ τῆς Ἰόλειω μνησθόμεν ἡμεῖς αὐτοῦ ὅτι τῆς ἐπιστήμης. σωμένη δὲ ποσαῦτα αὐτοῦ, ὅσα ἡμῖν. καὶ χρησθῇ τῇ φιλίᾳ τῷ νεανίσκῳ, πάντως ἐρεῖς ὃ φαῦλον ἐπαινέτω ἑμέ.

Τῷ αὐτοῦ.

ΑΡά μοι μέγας φιλόσοφος; ἄρα ἐκεῖνος ὃν ὑπολέλοιπα, Πυλαιμῆρις, ἡ νεοτελής ψυχὴ, τὸ σπέρμα τὸ θεῖον; φοβεῖμαι τὸν χρόνον τὸν ὑπὸ θάλασσης. πλείον φοβεῖμαι τὴν ὁμιλίαν τῆς ἀγορᾶς, τὸ ἐνεδιδασκόμεναι συχναῖς ἡδὲ τύχαις καὶ ἀφάξεισι, μὴ μολύνῃ τὸν ἀγιώτατον νεῶν, τὸν ἐν σοὶ τὸν ἱερόν, ὃν ἐγὼ μετ' ὀλίγων ἀξιότατον ἡγῶμαι δοχίαν Θεοῦ. καὶ οἶδα μὲν τοι συνοργιάσαι σοι τὰ φιλοσοφίας δόχμους ποτε ποιησάμενος. ἐπεὶ δ' ἐν κρείττων ὁ τῆς πατρίδος ἔραος ἐγρότερο, δὴξάμην ὅπως ποτε γῆς εἷς, φιλοσοφίας ἐργάζεσθαι καὶ διδάσκειν. τοιγαρὶν ἀσπάζομαι τὴν φίλῃν κατ-

λιν, καὶ πανὺ πολλαῖς ἀσπάζομαι τὴν φίλῳ κεφαλῇ,
καὶ σιγῶν, καὶ λέγων, καὶ γεάφων, καὶ μὴ γεάφων.

Τῷ αὐτῷ.

ΔΙ' ἔτις ἡμῖν ἀφικνῆται ὅδε σὺ γεάμματε, ἀσπάζομαι καὶ τὸ ὥρων φερεισῶν. ἐμοὶ μὲν ἐν ἰσως καρπὸς ἰδίαν ἔτος, ἢ ὅν ἐκφύσσει μινῶν κύκλοι καὶ γεωργίαι. σὺ δὲ ἐκ αὐτῶν εἰκότα ποιήεις, τῆς ὅπῃ τέτοις ἡμᾶς ὀφρα-
σιυῆς ὑποσερῶν. ἀλλὰ μετὰθε τὴν γνώμην, καὶ ποιήσῃς ἡμῖν τὸ γὰρ τῆς ὀφρασίας ὀφρασιῶν.

Δομιτιανῷ Σχολασικῷ.

ΠΑ' ἡ σαφῶς δὲ αὐτῷ μεμαθηκὼς τῶν ἔργων τὴν σὺν θαυμασίᾳ κεφαλῇ, χαίρεσάν τε φιλανθρωπία, καὶ τοῖς διαμετοῖς χεῖρα βοηθείας ὀρέγεις, ἐπ' αὐτὸ δὴ τὸ ὅδε καλῶ, ἵππον εἰς πεδίον, τὸ δὴ τὸ τῷ λόγῳ, φρο-
νίσκειν ἡγέμενος. καὶ σοὶ πλέον ἢ πρότερον, ὡς φίλῳ κε-
φαλῇ, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν ὀφρασιῶν: ὅσα καὶ τὸ πρό-
σωπον ἐλεεινότερόν ἐστι καὶ τὸ εὐ πεισόμενον. γυνῆτε γὰρ
ὅτι αὐτῇ, καὶ γυνὴ δυσυχήσασα χρεῖαι, εἴπερ σὺν ὀφρα-
σῇ παιδίῳ, παῖδα αὐτῇ πείπονθαι. ὅς τις δὲ ὅτιν εἰς αὐ-
τὴν ἀδικήσας, καὶ ὅτι, καὶ ὅπως, αὐτὴ διδάξει τὴν σὺν
καλοκαγαθία. ὅρα τίς αὐτῇ θαυμάσιε, ὅπως ἐπαμύνῃς
τῇ γυναικί, καὶ ὅτι τὸ καλῶς ἔχον, καὶ ὅτι τὸ σοὶ πρό-
πον, καὶ δὲ ἐμὲ. μετῴξω γὰρ ἐτί σοι καὶ τῷ εἰς αὐ-
τὴν γινόμενῳ, συγγνώδα τε ἔσαν ἐμῷ, καὶ πεδραμμένῳ
καὶ μὴτ' ἐκ κοσμίᾳ σωφράτως παρ' ἡμῖν.

Τῷ αὐτῷ.

ΤΑ' ἀκαία χεῖρε συμμάχων. καὶ γινώσκ' αὐτοὶ οἱ βο-
θῆτες αὐτοῖς ἀδελφοί, τοῖς ὀφρασίς ἔχουσιν συμ-

ποιήντες. εὐλόμην δέ σε τέτοιον ἀρόβολον, γνάμντε ἀμύλον
καὶ πέχνη. τὸ μὲν ἐμὸν, ἅπασιν εὖ ποιεῖν οἷς αὖ διώω-
μαι. δίδω δὲ αὐτὸς ἀφορμὰς. αἰδέησθαι γὰρ φιλίας, ἢ
ἐπε αὐτὸς μέμνη, γελάσει τε ἴσως ὑδαίς.

Τοῖς Πρεσβυτέροις.

Οὔτε ἀρότρον ὑμῶν ἐγὼ θελῶν, ἀπάσῃ βίῃ καὶ
μηχαναῖς ἐκκλίνας ἱερωσιύην, ἔτε συὶ ὑμεῖς ἐμὲ
κεκρατήκατε. ἀλλὰ θεῖον ἄρα ἦν καὶ τὸ μήπω τότε, καὶ τὸ
νῦν ἥδη. ἐγὼ δὲ πολλὰς αὖ θανάτους αὐτὴ τῆς δε τῆς λει-
τουργίας εὐλόμην· ἔ ἦ κατ' ἐμαυτὸν εἶναι τὸν κόσμον ἐλο-
γίζόμεν τῷ πράγματι. πῶς Θεὸς δὲ ἐπειγκόντος, ἔχῃ ὅπερ
ἦν, ἀλλ' ὅπερ ἐβέλειτο, εὐχομαι πῶν θρόνοι νομῆα τῷ
βίῃ, θρέψαι καὶ τῷ νεμεθύντος προσάτλῳ. ὁ γὰρ ἐνεα-
τας τῇ καὶ φιλοσοφίᾳ χολῇ καὶ διωρῆα τῷ ὕπνῳ ἀπράγ-
μον, καὶ ποσάτον ὁμιλήσας φροντίσιν, ὅσον ἀφροσιώσασθαι
τῷ μὲ σώματος βίῃ, καὶ τῷ πολίτης γενεαῖς πέλειως,
πῶς ἀρκέσαι μερίμναις ἐχέσαις συνίχεαν; ἢ πῶς ἐμαν-
τὸν ὀπίδῃς ὀχλῷ πραγμάτων, ἔτι προσβαλῶ τοῖς νῦν κάλ-
λυσιν, ἃ μόνῃς ὅσῃ καρπύδῃ τῆς μακαρείας χολῆς; ἢ
χωρεῖς, ἐμοὶ καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐμοὶ, ἅπας ὁ βίῃς ἀβίω-
τος. ἐγὼ μὲν ἔκ αὖ εἰδέην· τῷ Θεῷ δὲ φασὶ πάντες δυ-
νατὰ καὶ τὰ ἀδυνάτα. αὐτοὶ πῶς ὑπὲρ ἐμὲ χεῖρας ἐκ-
τίδας ἄρατε πρὸς Θεόν. καὶ τῷ, πῶς ὦ ἄσπαι δῆμῳ, καὶ ὅσοι,
κατ' ἀρετῆς, ἢ καμνητικῆς ἐκκλησίας ἀνδρίζονται, τὰς ὑπὲρ
ἡμῶν δ' ἡμῶν καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἑα πᾶσι παρέγυψατε.
εἰ ἦ μὴ ἐρημος ὑπολειφθεῖν Θεῷ, τότε γινέσονται τὴν
ἱερωσιύην, ἔκ ὑπόθεσιν ἔσας φιλοσοφίας, ἀλλ' ἐπαπα-
βασιν.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Ἀποφθέγματα Βασιλέων, ἔ Στρατηγῶν.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΤΡΑΙΑΝΩ

Αὐτοκράτει ἐν πράττειν.

Αῤαξέρξης ὁ Περσῶν Βασιλεὺς, ὃς μέγιστε Αὐτοκράτωρ, Καῖσαρ Τραϊανὲ, ἔχ' ἦτον σφόδρος βασιλικὸν καὶ φιλεῖνθρωπον εἶναι τῷ μεγάλῳ δίδοναι τῷ μικρῷ λαμβάνειν δ' ἐμμελῶς καὶ προθύμως, ἐπεὶ περ ἐλαύνοντο αὐτὸν κατὰ ὁδόν, αὐτεργὸς ἀνθρώπος καὶ ἰδιώτης ἔδει χαν ἔτερον, ἐκ τῷ ποταμῷ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ὕδωρ ὑπολαβὼν προσκύλεσκε, ὕδατος ἐδέξατο, καὶ ἐμειδίασε, τὴν προθυμίαν τῷ δίδοντος, ἐν τῇ χεὶρὶ τῷ διδομένῳ τὴν χάριν μνηστῆρας. ὁ δὲ Λυκέργος διτελεσάτας ἐποίησεν ἐν Σπάρτῃ τὰς θυσίας, ἵνα αἰεὶ τὰς θεὰς τιμᾶν ἐπιμέλῃς διώκωνται καὶ ἁδίας ὑπὸ τῷ παρόντων. Τοιαύτῃ δὲ τινι γνώμῃ καὶ μετὰ σοὶ δῶρα καὶ ξενία καὶ κοινὰς ἀπαρχὰς προσφέρειν ὑπὸ φιλοσοφίας, ἅμα τῇ προθυμίᾳ καὶ τῷ χεῖρι ὑπὸ τῷ Ἀπομνημονομαγῶν, εἰ ὅρην ἔχει τινὰ πρὸς κατὰ νόον ὕδωρ καὶ προαιρέσεων ἡγεμονικῶν, ἐμφαινομένων τῶν λόγοις μάλλον ἢ ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ. καὶ τοι καὶ βίβλος ἔχει τὸ σύμπαντα τῷ ὁπρωτοῦ φράσις Ῥωμαίοις καὶ Ἑλλήσιν ἡγεμόνων καὶ Νομοδιδόνων καὶ Αὐτοκρατόρων. αὐτὸν μὲν πράξεων αἱ πολλαὶ τύχῃ ἀσάμμιγμένῳ ἔχουσιν αἱ δὲ θηρόμεναι φράσις τὰ ἔργα καὶ τὰ πάθη, καὶ τὰς τύχας ὑποφάσεις καὶ ἀναφωνήσεις, ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ, καθάπερ ῶς παρίχηται τῷ ἐκάστῳ διαόνοισι ὑποδιαρεῖν. καὶ Σεράμην

δὲ ὁ Πέρσης πρὸς τὰς θαυμάζοντας ὅτι τῷ λόγων αὐτῷ γὰρ
 ἔχοντων, αἱ πράξεις ἐκατορθῶνται, τῷ μὲν λόγων ἐπικω-
 ρεῖος αὐτὸς εἶναι, τῷ δὲ πράξεων πᾶν τύχῃ μὴ τῇ βασι-
 λείῳ. ἐκεῖ μὲν ἐν ἅμα αἱ λοποφάσεις τῷ ἀνδρῶν τὰς πράξεις
 ὠφελαιμύνας ἔχουσαι, χολαζέουσιν φιλικόαν θερμοσύνην.
 εἰπαῖδα δὲ καὶ τὰς λόγους αὐτὰς κατ' αὐτὰς, ὥσπερ δέγματα
 τῷ βίῳ καὶ σπέρματα συνειλεγμένας, ἐδὲν οἶομαι σοὶ τὸν
 καιρὸν ἐνοχλήσειν, ἐν βραχείῳ πολλῶν ἀναθεώρησιν ἀνδρῶν
 ἀξίων μνήμης δημοσίων λαμβάνοντι.

Πέρσαι τῷ γρυπῶν ἐρώσι, καὶ καλλίστας ὑπολαμβάνοντι,
 καὶ τὸ, Κύρον, ἀγαπηθέντα μάλιστα τῷ βασιλείῳ, γέ-
 νοις αἱ γρυπὸν τὸ εἶδος. Ἐλεγε δὲ Κύρος ἐτέροις παγ-
 κάζεσθαι τὰ γὰρ πορίζεν πρὸς αὐτοῖς μὴ δέλοντας. ἀρ-
 χεῖν δὲ μηδενὶ προσήκειν ὅς ἐκ κρείττων ὅς τῳ ἀρχομί-
 νων. Βυλομύνης δὲ τὰς Πέρσας ἀπὸ τῆς αὐτῆς, ὥσπερ ὁ-
 ρεινῆς καὶ ἑσυχίας, πεδῶδα καὶ μαλακῶν χώραι λαβεῖν, ἐκ
 ἡσασιν, εἰπὼν ὅτι καὶ τῷ φυτῷ τὰ σπέρματα καὶ τῶν ἀν-
 θρώπων οἱ βίῳ ταῖς χώραις συνεχομοιοῦνται.

Δαρεῖος ὁ Ξέρξης πατρίεαυτὸν ἐγκωμιάζων, ἔλεγε, ὅτι ταῖς
 μάχαις καὶ ὡδὲ τὰ δεινὰ γίγνεται προθυμώτερος. Τὰς δὲ φό-
 ρας τοῖς ὑπὸ τοῖς πόδας, μετεπέμφατο τὰς ἀράς τῳ ἐπαρ-
 χῶν, καὶ ὡδὲ τῷ φόρῳ ἠρώτησε μὴ βαρεῖς εἰσι· φησάτων
 δὲ μετεῖας ἔχειν, ἐκέλευσε τελεῖν τὰς ἡμέρας ἑκάστον. Ροιὰν
 δὲ μεγάλῳ ἀνείξας, πυθομένης τινὸς τί αὐτῷ ἔχει βάλαιτο το-
 γῶν, ὅσον ὅτι τῷ κόκκῳ τὸ πλῆθος, εἶπε, Ζώπυρος. καὶ δὲ
 αὐτὸν ἀγαθὸς καὶ φίλος ὁ Ζώπυρος. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸς αὐτὸν αἰτι-
 σάμενος ὁ Ζώπυρος καὶ τῷ ῥίτῳ καὶ τὰ ὦτα ὡς μελέας, ἐξηπάτη-
 σε Βαβυλωνίους, καὶ πισθούσας ὑπ' αὐτῷ παρέδωκε Δαρεῖον τῷ
 πόλιν, πολλὰς αἰς ὁ Δαρεῖος εἶπεν, ἐκ αὐτῶν ἐδὲν αὐτῷ
 κατὸν Βαβυλωνίους, ὅτι τῷ μὴ Ζώπυρον ἐκ τῶν ἀνδρῶν

Σεμίραμις δὲ αὐτῇ κατασκεδάσασα τὰς πόλιν

ὅς τις αὐτῶν χρημάτων διεδῆ βασιλῆος, διελόντα τὸ μνημεῖον οὐ
βέλεται λαβεῖν. Δαρείος ἐν διόλῳ, χρήματα μὴ ἔχων
χράμμασι δὲ ἑτέροις ἐπέτυχεν τάδε φράζουσιν. εἰ μὴ κακὸς ἦ
θα αὐτὸν καὶ χρημάτων ἀπλῆτος, καὶ αὐτὸν νεκρῶν θήκας ἐκίνευς.

Ξέρξης τῷ Δαρείῳ πατρὶ τῆς βασιλείας ἀμφισβητῶν, ὁ αὐτοῦ
ἀδελφὸς Ἀρταξέρξης κατέβαινον ἐκ τῆς Βακτριανῆς. ἐπεμψεν αὐτῷ
αὐτῷ δῶρα, φράσαι κελεύσας τὰς διδόντας, τίποτις σε τιμω-
ρῶν Ξέρξης ὁ ἀδελφός. ἐὰν δὲ βασιλῆος ἀναγορεύῃ, πάντας
ἴσῃ παρ' αὐτῷ μέγιστος. ὑποδειχθέντος δὲ τῷ Ξέρξει βασι-
λέως, ὁ μὲν Ἀρταξέρξης αὐτὸς προσεκινῶν καὶ τὸ ἔργον πε-
ρεδίδκεν, ὁ δὲ Ξέρξης ἐκείνῳ τὴν δολιτέραν μετ' αὐτὸν ἰδὼν
καὶ τῆξιν. Οὐργιδεῖς δὲ Βαβυλωνίους ὑποτάσσιν, καὶ κρατῆρας
προσέταξεν ὅπλα μὴ φέρειν, ἀλλὰ ψάλλειν καὶ αὐλεῖν καὶ πο-
νοβοσκεῖν, καὶ καπηλόειν, καὶ φορεῖν κολπώδεις τὰς χιτῶνας.
Ἀττικὰς δὲ ἰχθῆδας καὶ αὐτὸν ἐφίφαγεῖν ὡς κομιθεύσας
ἐλθόντας τὴν φέρεσθαι κήσονται χάρας. Ἐπὶ πλείους δὲ κατα-
σκόπως ἐν τῷ στρατοπέδῳ λαβὼν, ὑδρὸν ὑδρίκισεν, ἀλλὰ τὸ
στρατιῶν ἀδιδῶς ἐπιδεῖν κελεύσας ἔφηκεν.

Ἀρταξέρξης ὁ Ξέρξης, ὁ μακρόχειρ προσαναγορεύεις, ὁ
τὴν ἐτέρω χεῖρα μακροτέραν ἔχειν, ἔλεγε, ὅτι, τὸ πο-
τεῖναι τὸ ἀφελῆν, βασιλικώτερόν ἐστι. πρῶτος δὲ πρωτοβόλῳ
ἐκέλευσε ἡνὶ συγκυνηγετῶν τῆς δυναμῆος καὶ βελονῆος
πρῶτος δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσι ἡνὶ ἡγεμονικῶν τιμωρίας ἐπέταξε
αὐτὸν τὸ σῶμα μασιγῆν, μασιγῆσθαι μὴ ὑποδυσαμένῳ
τὰ ἰμάτια, καὶ αὐτὸν τὴν κεφαλὴν ὑποτίλλεσθαι, τὴν τι-
σαν ὑποδεμῆναι. Σατιβαρζάνῳ δὲ τὸν κατακοιμιστὴν αὐτοῦ
μῆνόν τι παρ' αὐτῷ ἡνὶ μὴ δικαίων, ἀδιδόμενος ὅτ' αὐτὸν
εἰς δαρεικοῖς πῶπο ποιῶνται, προσέταξε τῷ παμῖα τελευ-
εῖας δαρεικὸς κομίσαι, καὶ ἔχου αὐτῷ, λάβε, εἶπε, ὡς Σα-
τιβαρζάν. ταῦτα μὴ ἡνὶ δὲς καὶ ἴσομαι πρὸς ἑσέας, ἐκεί-
να δὲ πρὸς ἑσέας, ἀδικώπεις.

Κύρος ὁ νεώτερος πρὸς Λακεδαιμονίους συμμαχεῖν αὐτῷ πα-
ρακαλῶν, ἔλεγε, τῷ ἀδελφῷ καρδίας ἔχειν βαρυτέραν, καὶ
πλείονα πίνειν ἀκρατον αὐτῷ, καὶ φέρειν βέλτιον, ἐκείνον δὲ
μόλις ἐν ταῖς θύραις ὅπῃ τῷ ἵππῳ μῆρειν, ἐν δὲ πῖς δει-
πῶν μὴδὲ ὅπῃ τῷ θρόνῳ. παρεκάλει δὲ ὅπως ἔλθῃ αὐδρας
πρὸς αὐτὸν, ἐπαγγελθόμενος, πῖς μὴ πεζοῖς ἵππους δώσειν,
πῖς δὲ ἵππους ἔχουσιν ἄρματα, πῖς δὲ χωρία κικημμένοις
κώμας, πῖς δὲ κώμας ἔχοντας, πόλεων κυρίας ποιήσειν, ἄρ-
τους δὲ καὶ χρυσίον καὶ ἀειθμόν, ἀλλὰ σαθρόν εἶναι.

Ἀρταξέρξης ὁ τότε μὴ ἀδελφός, Μνήμων δὲ καλέμενος,
μόνον πῖς ἐντυγχάνουσιν ἑαυτὸν ἀναιδῶς παρεῖχε, ἀλλὰ
καὶ τὴν γυναῖκα τὴν γηυσίαν, ἐκέλευσε πῖς ἀρμαμαξίης πῖς
αὐλαίας φθελεῖν, ὅπως οἱ δειόμενοι καὶ τὴν ὁδὸν ἐντυγ-
χάνωσι. Πενήτος δὲ ἀνδρώπε μῆλον ὑπερφυῖς μεγέθει προ-
σώγχετος αὐτῷ, δεξιὰ μὲν ἡδέως, καὶ τὸν Μίθραν, εἰ-
σὼν, ἔπος μοι δοκεῖ καὶ πόλιν αὐτῷ ἐκ μικρᾶς μεγάλῳ πιστά-
ναι ἀπεργάσασθαι. Ἐν δὲ φυγῇ τινι πῖς ὀποσκούης αὐτῷ
ἀρπαγείσης, ξηρὰ σῦκα φάγων καὶ κείριον ἄρτον, οἷας
ἔσθῃ ἡδονῇ ἀπειρος ἦν.

Παρύσατις ἡ Κύρη καὶ Ἀρταξέρξης μήτηρ, ἐκέλευσε τὸν βα-
σιλέα μέλλοντα μὴ παρρησίας ἐπαλέγεσθαι, βουσίνοις καὶ
ῥήμασιν. Ὁρόντης ὁ βασιλέως Ἀρταξέρξης γαμβρός ἀ-
νὴρ φθελιστῶν δι' ὀργὴν, καὶ καταγινώσκεις ἔφη, καὶ ἀπὸ
τῷ ἀειθμητικῷ δάκτυλῳ καὶ μὴ μυριάδας, καὶ δὲ μο-
ναρχεῖν διύκναι, τὸ αὐτὸ καὶ πῖς τῷ βασιλέω φίλος,
καὶ μὴ τὸ παῖ διύκναι, καὶ δὲ τὸλάχιστον.

Μένων ὁ Ἀλεξανδρῶν πολέμων ὑπὲρ Δαρείου τῷ βασι-
λεὶ, μισθοφόρον τινὰ πόλιν βλάβησιν καὶ ἀστυγῇ φθελ-
ῶν Ἀλεξάνδρῳ λέγοντα, τῇ λόγῃ παπαξίας, ἐγώ σε εἶπε ἔ-
μαχόμενον, ἀλλ' ἐλπίδομένῳ Ἀλεξάνδρῳ.

Οἱ Αἰγυπτίαι βασιλεῖς καὶ νόμον ἑαυτοῖς πῖς δικαστέ-
σθαι.

ἐξάριζον, ὅτι καὶ βασιλεύς τι προσάξει κτείνει τῶν δικαίων, ἢ κτενεῖσι.

Πόλυς ὁ Θρακῶν βασιλεὺς ἐν τῇ ἑωϊκῇ πολέμῳ ἀπὸ βαλσαμύων πρὸς αὐτὸν ἄμα τῶν ἑωϊῶν καὶ τῶν Ἀχαιῶν, ἐκ λούσε τὸν Ἀλέξανδρον ὑπεδόντα τῷ Ἐλείῳ, δύο παρ' αὐτοῦ λαβεῖν καλὰς γυναῖκας. Τύρης ὁ Σιπύλκε πατὴρ ἔλεγχον ὅτε γολλάζοι καὶ μὴ κρατεῖτο, τῶν ἱπποκόμων οἶδαί μιν δὲ ἔλεφρον. Κότυς τῶν βαρνησαμύων πάρδαλιν, ἀντεδάρσατο λείοντα. Φύσει δὲ αἱ οἷοι εἰς ὄργην, καὶ πικρὸς τῶν ἀμαρτανότων ἐν ταῖς ἡγεμονίαις κολασθῆς, σκῆλη ποτὲ καὶ μετὰ κομίσαντες ἑστὶν ὑδραυς καὶ λεπτά, πιθανῶς δὲ καὶ πεινῶς εἰρησὶν εἰργασμῶν γλυφικίστις καὶ πορείαις, τῇ μετ' ἑαυτοῦ ἔδωκε δῶρα, τὰ δὲ σκῆλη πάντα συνείλετο, ὅπως αὐτὸν μὴ δὲ ὄργην πικρότερον κολάζω πρὸς συντρέποντας.

Γιδάρης ὁ σκυθῶν βασιλεὺς, ἐφ' ἣν διέβη Δαρείος, πείθε τις ἑωϊῶν τυράννης τὸ τὸ Ἰστρο ζεύγμα λύσαντας παλαίπτεται. μὴ βεληθεῖν δὲ ἔχει τῷ πρὸς Δαρείον πείθειν, ἀνδράποδα χρυσὰ καὶ ἄδρατα ἐκάλει. Ἀτέας ἑχόμενος πρὸς τὸν Φίλιππον, σὺ μετ' ἄρχεις Μακεδότων ἀνδραποδιστῶν πολέμῳ, ἐγὼ δὲ Σκυθῶν, οἱ καὶ λιμὸν καὶ πόσιν μάχεσθαι δύνανται. Τίς δὲ πρὸς τὸν Φίλιππον ἔχων τὸν ἵππον ἡρώπῃ, καὶ τὸ ποιεῖ Φίλιππος. Ἰστροίαν δὲ τὸν ἄριστον αὐλητὴν λαβὼν αἰχμάλωτον ἐπέλεξε αὐλῆσαι, θαυμαζόντων δὲ τῶν ἄλλων, αὐτὸς ὤμοσεν ὅτι ἀκούει τὸ ἵππου χρεμετίζοντος.

Σκύλκερος ὁ γυναικὸν παῖδας ἄρρεας ὑπολιπὼν, ἵππῳ τελευτᾷ ἐμῇ, δέσμιον ἀκοντίων ἐκάστω προτείμων, κήλοισι καταδραῦσαι, πάντων δὲ ἀπαγορευσάντων, καὶ αὐτὸς ὅξελων ἀκόντιον, ἀπαντα ῥαδίως συνέλασεν διδάσκων ἑαυτὸς ὅτι σὺν ἑσώτες, ἰσχυροὶ ἡμιφύσιν. αὐτοὶ εἰς δ' ἔσονται, ἡμιφύσιν καὶ εὐνοῦντες.

Γέλων ὁ τύραννος ὅτε καρχηδονίαις πρὸς Ἰμέραν καταπολέμισεν, εἰρῴῳ ποιέμενος πρὸς αὐτάς, ὑλάσασθαι ἐγχαίρειν ταῖς ὁμολογίαις, ὅτι καὶ τὰ πάντα παύσονται τῇ Κρόνῳ καταδύοντες. Ἐξῆγε δὲ πολλὰς τὰς Συρακούσας ὡς ὅπῃ στρατείας καὶ αὐτείας, ὅπως ἥτε χάρα βελτίων γινέσθαι μαργαμένῃ, καὶ μὴ χεῖρους αὐτοὶ χολάζοντες. Αἰτῶν δὲ χρήματα τὰς πολίτας, ἐπεὶ ἐφορῦβησαν, αἰτεῖν εἶπεν ὡς ἀπαδάσων, καὶ ἀπέδωκε μὲν τὸν πόλεμον. Ἐν δὲ συμποσίῳ λύρας φερόμενός, ἀρμοζομένῳ τῷ ἄλλων ἐφεξῆς καὶ ἀδόντων, αὐτὸς τὸν ἵππον εἰσκαγαγεῖν κελύσας, ἐλαφρῶς καὶ ῥαδίως ἀεπῆδυσεν ἐπ' αὐτόν.

Γέρων ὁ μὲν Γέλωνα τύραννος, ἔλεγε, μηδεὶα τῷ παρρησιαζομένῳ πρὸς αὐτὸν ἄκαιρον εἶναι. τὰς δὲ ἀπαρρήτου λόγον ἐκφέροντας, ἀδικεῖν ᾔετο καὶ πρὸς ἃς ἐκφέρεισι. μισῶμεν γὰρ ὁ μόνον τὰς ἐκφέροντας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀκούσαντας ἃ μὴ βολύμεθα. Λαιδορνεύεις δὲ ὑπότινος εἰς τὴν δυσωδίαν τῆς εἰς αὐτοῦ, ἥτις αὐτῷ γυναικὶ καὶ μηδέποτε ὤλεσε φράσασθαι. ἡ δὲ εἶπεν· ὅμιλῳ γὰρ τοῖτον ἅπαντας τὰς ἀνδρας ὄζειν. Πρὸς δὲ Ξενοφάνει τὸν κολοφώνιον εἰπόντα, μόλις οἰκέτας δύναιτο εἶπαι· ἀλλ' Ὀμήρος εἶπεν, ὅν σὺ δεχσόμενος, πλείονας ἢ μυρίας ἔειπαι τεθνηκότας. Ἐπίχαρμον δὲ τὸν καμφοδοπεῖδον, ὅτε τὴν γυναικὸς αὐτοῦ παρῆσθαι εἶπε τι τῷ ἀπρεπῶν, ἐζημίωσε.

Διονύσιος ὁ Πρεσβύτερος κληρυμῶν καὶ ραμίμα τῷ δημογορέων, ὡς ἔλαχε, τὸ μ, πρὸς τὸν εἰπόντα μαρτυροῦν Διονύσιε. μοταρχήσαιμην ἐν εἶπε, καὶ δημογορήσας, εἰθὺς ἤρθε ἐν στρατῷ ὑπὸ τῷ Συρακούσῳ. Εἶπε δ' ἐν ἀρχῇ τῆς τυραννίδος ἐπολιορκεῖτο, συσπᾶντων ἐπ' αὐτὸν τῶν πολιτῶν, οἳ μὴ φίλοι συνεβέβηδον ἀπαλλοτρίωναι τῆς ἀρχῆς, εἰ μὴ βέλτεται κρημνίζεις ἀποθανεῖν, ὃ δὲ βῆν ἰδὼν σφαττόμενον ὑπὸ μαχίρῃ καὶ πίπτοντα παχίως, εἶπε ἀκἀνδρὲς ὅτιν εἶπεν ἔτι βραχὺ ὅτι τὸν θάνατον φοβηθούτας ἡμᾶς ἀρχὴν ἐγκαταλεί-

πῆνι πλῆκαυτῶν; Τὸν δὲ υἱὸν αἰδομένον, ὡς τὴν ἀρχὴν ἐ-
 πολιτεῖν ἔμελλεν, ἀνδρὸς ἐλευθέρου θεφθεῖραντα γυναικί,
 ἡρώπῃσι μετ' ὀργῆς, τί ποιεῖται αὐτῷ συμβούδον; εἰπόντος δὲ τοῦ
 ἱεανίσκου· σὺ ἦν ἔκ εἰχῆς πατέρα τύραννον. ἂν δὲ σὺ εἴποι
 υἱὸν ἔξεις, ἵατ' μὴ παύσῃ ταῦτα ποιῶν. Πάλιν δὲ πρὸς αὐ-
 τὸν εἰσελθὼν καὶ θεασάμενος ἐκπωμάτων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν
 πλῆθος, ἀνέβησεν· ἔκ ἐστιν ἐν σοὶ τύραννος, ὃς ἀφ' ὧν
 λαμβάνεις ἀπ' ἐμῆς ποτιμῶν ποσῶν, φίλον ἔδνα σεαυτῷ
 πεποιήκας. Χρήματα δὲ εἰσπράσων τὰς Συρακυσίας, εἴτα ὁ-
 ρῶν ὀδυρομένης, καὶ θεομένης, καὶ λέγοντας ὡς ἔκ ἐχέσιν, ἐκέ-
 λούσεν ἔπρα φράττειν, καὶ δῖς, ἢ τελεῖς τὸ ἐποίησεν. ἐπεὶ
 δὲ προσάξας πλείονα, γελᾶν ἤκασεν αὐτὴν καὶ σκώπτειν ἐν
 ἀγορᾷ περὶ μόντας, ἐκέλευσε παύσασθαι. καὶ ἦν ἔδνα ἔχουσα
 εἶπεν ὅτε καταφρονῶσιν ἡμῶν. Τῆς δὲ μητρὸς αὐτῆς παρήλικας
 μὲν ἦσιν, δοθῶναι δὲ ἀνδρὶ βυλομένης, ἔφη, τὰς μὲν τῆς πό-
 λεως βιάσασθαι νόμος δυνάσθαι, τὰς δὲ τῆς φύσεως μὴ δύναι-
 σθαι. Πικρῶς δὲ τὰς ἄλλας κακέργκας κολάζων, ἐφείδετο τῇ
 λωποδυτῇ, ὅπως παύσωνται οἱ Συρακυσῖαι τὸ δειπνεῖν καὶ
 μεθύσκεσθαι μετ' ἀλλήλων. Ἔσθην δὲ τινος ἰδίᾳ φράσεν φά-
 σκοιτος αὐτῷ καὶ διδάξαι, ὅπως προειδὴ τὰς ἐπιβυβούσωνται,
 ἐκέλευσεν εἰπεῖν. ἐπεὶ δὲ προσελθὼν, δὸς εἰπέ μοι τί λαν-
 τον, ἵνα δόξης ἀνγκοσῆναι τὰ σημεῖα τῇ ἐπιβυβούσωνται. ἔδνα
 καὶ προσηγορεύμενος ἀνγκοσῆναι, καὶ ἐθαύμαζε τὴν μέθοδον τοῦ
 ἀνθρώπου. Πρὸς δὲ τὸν πυθέμενον εἰ χολάζοι; μηδέ ποτε
 εἶπεν ἐμοὶ τὸ συμβαῖν. Δύο δὲ ἀκέρκας γεανίσκους πολλὰ
 βλάσφημα περὶ αὐτῆς καὶ τῆς τυραννίδος εἰρηκῆναι παρὰ πό-
 τον, ἀμφοτέρους ἐκάλεσεν ἐπὶ δειπνον. ὁρῶν δὲ τὸν μὲν πα-
 ροιόντα καὶ ληρῶντα πολλὰ, τὸν δὲ σπανίως καὶ μετ' ὀλίγα βίας
 ταῖς πόσινσι χεῖρῶν, ἐκείνῳ μὲν ἀπέλυσεν ὡς φύσει πα-
 ροιύσαντα, καὶ ἔκ μὲν κακολογήσαντα, τῶν δὲ ἀνέλκων
 ὡς δύσμενοι καὶ πολέμιοι ἐκ προαιρέσεως. Αἰτιωμένων δέ τι

των ὅτι τιμᾷ καὶ προάγεται ποτηρὸν αἰθρῶν καὶ θυγατρὶν-
 ὄντων ὑπὸ τῷ πολιτῷ· ἀλλὰ καὶ βέλομαι εἶπεν εἶναι τὸν ἐμὸν
 μάλλον μισέμενον. Ἐπεὶ δὲ κορυδαίνων τοῖς πρίσβεσι δῶ-
 ρα δίδοντας αὐτῷ παρητήντο διὰ τὸν νόμον, ὃς ἐκ εἰς δῶρα
 λαμβάνειν ὡς δὲ διώσκει πρὸς βόλῃς· δεινὸν ἐφίπρα γ-
 μα ποιεῖν αὐτὸς, ὃ μόνον αἱ τυραννίδες ἀγαθὸν ἔχουσιν ἀναι-
 ρήντας, καὶ διδάσκειν, ὅτι τὸ εὖ παθεῖν ὑπὸ τυραννέος
 βερόν ὄσιν. Ἀκίστας δὲ τινὰ τῷ πολιτῷ χρυσίον ἔχειν οἶκοι
 κατρωρυγμῶν, ἐκέλευσε ἀνεγκεῖν πρὸς αὐτὸν· ἐπεὶ
 δὲ ὡς ἀκρίβως ὀλίγον ὁ αἰθρῶν, καὶ μεταστὰς εἰς ἑτέραν
 πόλιν, ἐωθέσασιν χωρίον, μεταπεμφάμενος αὐτὸν ἐκέλευσε
 παῖς ὑπολαβεῖν κεκρυμμένον τῷ πλάτῳ, καὶ μηκέτι ποιῆσαι
 τὸ χρήσιμον ἄχρηστον.

Ὁ δὲ νεώτερος Διονύσιος ἔλεγε πολλὰς εἶναι σοφιστὰς καὶ
 θαυμάζων ἐκείνας, ἀλλὰ δὲ ἐκείνων θαυμάζεσθαι βυλόμι-
 νος. Πολυξένος δὲ τῷ ἀγλακτικῷ φήσας αὐτὸν ἐξελέγ-
 χων ἀμέλει τοῖς λόγοις εἶπεν, ἐγὼ δὲ σε τοῖς ἔργοις ἐ-
 λίγγω· τὰ γὰρ σιαυτὴ καταλιπὼν, ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ θερα-
 πείεις. Ἐκπεσὼν δὲ τῆς ἀρχῆς, πρὸς μὲν τὸν εἰπόντα,
 τίς Πλάτων καὶ φιλοσοφία ὠφέλησε; τὸ πλῆκαὶ τὸ ἐξ
 τύχης μεταβολῇ ῥαδίως ὑπομένειν. Ἐρωπθεὶς δὲ, πῶς
 ὁ μὲν πατὴρ αὐτῷ πένης ὢν καὶ ιδιώτης ἐκτίστατο τὴν Συρα-
 κυσίων ἀρχὴν, αὐτὸς δὲ ἔχων, καὶ τυραννέως πᾶσι ὢν, πῶς
 ἀπέβαλεν; ὁ μὲν πατὴρ ἐφίμισμενός δημοκρατίας ἐπέστη
 τοῖς πράγμασιν, ἐγὼ δὲ φθονομενὴς τυραννίδος. ὑπὸ ἄλ-
 λου δὲ τὸ αὐτὸ πᾶσι ἐρωπθεὶς, ὁ πατὴρ ἐφίμοι τὴν τυ-
 ραννίδα τὴν ἑαυτῷ κατέλειπε, καὶ τὴν τύχην.

Ἀγαθοκλῆς υἱὸς τοῦ κεραμείως, ἡρόδοτος δὲ κύριος Σικε-
 λίας καὶ βασιλεὺς ἀναγορεύθεις, εἰώθει κεράμια ποιεῖν τι-
 θέναι ὡς καὶ χρυσᾶ, καὶ τοῖς νέοις ἐπαδεικνύμενος λέγειν,
 ὅτι τοιαῦτα ποιεῖν πρότερον, καὶ νῦν ταῦτα ποιεῖ διὰ τὸ ἐπὶ

μύλαιαν ἢ τὴν ἀνδρείαν. Πολιορκεῖντος δὲ πόλιν αὐτῆς, ἥ
 ὑπὸ τῶν τείχεος τινὲς ἐλοιδορεῖντο λέγοντες, ὅτι ὦ κεραμεῖ,
 πῶς μισθὸν πόθεν ὑποδώσεις πῆς στρατιώταις; ὁ δὲ παρὰ
 ἢ μειδιῶν εἶπεν, αἶψα ταύτας ἔλω. λαβὼν δὲ κατακρα-
 τὸς ἐπὶ ἄρσενε τὴν αἰχμαλώτους λέγων, εἰ μὲ πάλιν λο-
 δοῖτε πρὸς τὰς κυρεῖς ὑμῶν ἔσμαι μοι ὁ λόγος. Ἐγκαλε-
 σάντων δὲ τοῖς ταύταις αὐτῆς τῇ Ἰθακησίων, ὅτι τῇ νόσῃ
 προσβαλόντις, τῇ θρεμμάτων τινὰ ἀπέσπασαν. ὁ δὲ ὑμῖν
 πρὸς ἔφη βασιλεῦς ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, ὃ μόνον πᾶσι ἀνέσται
 λαβὼν, ἀλλὰ ἢ τὸν ποιμήνα προσεκτυφλώσας ἀπῆλθε.

Δίῳ δὲ Διονύσιον ἐκβαλὼν ἐκ τῆς τυραννίδος, ἀκέραια
 ἐπιβεβλόειν αὐτῷ Κάλιππον, ἢ μάλιστα τῇ φίλων καὶ
 ξένων ἐπίσχεσεν, ἢ ὑπέμεινεν ἐλέγχαι, βέλτιον εἶναι φη-
 σας ὑποθασεῖν, ἢ ζῆν, ἢ μὴ μόνον τὰς πολεμίας, ἀλλὰ
 ἢ τὰς φίλας φυλαττέμενον.

Ἀρχέλαος αἰτιθεὶς ὡς πότον ποτήριον χρυσὸν ὑπὸ τινος
 τῷ συλήθων, ὃ μὲν ἐπεικῶν, ἐκέλευσεν Εὐεπίδην τὸν παῖ-
 ὄνα δέναι. θαυμάσαντος δὲ τῶ ἀνθρώπου, σὺ μὲν ἦν εἶπεν
 αἰτεῖν, ὅπως δὲ λαμβάνειν ἄξιός ἐστι καὶ μὴ αἰτῆν. ἀδολέχ-
 ῳ δὲ κερίως ἐρωτήσαντος αὐτὸν πῶς σε κείρω; σιωπῶν ἔφη. Τὸ
 δὲ Εὐεπίδης τὸν καλὸν Ἀγάθωνα ὡς λαμβανόντος ἐν τῇ
 συμποσίῳ καὶ καταφιλῶντος ἥδη θρησκῶντα, πρὸς τὰς φίλους
 εἶπε· μὴ θαυμάσητε, τῇ δὲ καλῶν καὶ τὸ μετόπισθεν καλὸν
 ἔστιν. Ἐπεὶ δὲ Τιμόθεος ὁ κισσαρηνὸς ἐλπίσας πλείονα, λα-
 βὼν δὲ ἐλάττωτα, δῆλος ὡς ἐγκαλῶν αὐτῷ, καίποτε ἀδου-
 πητὶ τὸ κομμάτιον, σὺ δὲ τὸν γνηϊέτα ἀργυρον αἰνεῖς, ἀ-
 πιστήμηνεν εἰς ἐκείον, ὑπέκρυσεν δὲ Ἀρχέλαος αὐτῷ, σὺ
 δὲ γε αἰτεῖς. ὕδωρ δὲ τινος αὐτῷ κατασκεδάσαντος, ὑπὸ τῇ
 φίλων παροξυνόμενος ἐπὶ τὸν αἰθραπον, ἀλλ' ἐκ ἐμὲ φησὶν,
 ἀλλ' ἐκείνῃ κατασκεδάσεν, ὃν ἔδοξεν ἐμὲ εἶναι.

Φίλιππον τὸν Ἀλεξανδρῶν πατέρα Φίλοφρατος ἑσθόρκεον, ὃ

μόνον μεταξὺ τῶν βασιλέων, ἀλλὰ καὶ τῇ τύχῃ καὶ τῷ ἔσχατον
 μέζονα θνέσθαι καὶ μετρίωτερον. Ἀθηναῖες μὲν οὐ μακαρί-
 ζων ἔλεγον, εἰ καὶ ἕκαστον ἐν αὐτῶν αἰρεῖσθαι δίκαιον στρατηγὸς
 δέισκεσιν, αὐτὸς δὲ ἐν πολλοῖς ἔπειν εἶα μόνον στρατηγὸν
 εὐρηκεῖναι, Παρμηνίωνα. Πολλῶν δὲ κατορθωμάτων αὐτοῦ καὶ
 καλῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ προσαγγελθέντων· ὃ τύχη εἶπε, μι-
 κρόν τί μοι κακῶν αἰτί· πτόστων καὶ τιλικῶν ἀγαθῶν ποιή-
 στον. Ἐπεὶ δὲ νικήσαντι τὸς Ἑλλήνας αὐτοῦ συνεβέλθον ἐνιοι
 φερραῖς τὰς πόλεις κατέχειν, ἔφη, μάλλον, πολὺν χρόνον ἐθέ-
 λειν χρησθῆς, ἢ διασώτης ὀλίγον καλεῖσθαι. Τὸν δὲ λοιδοροὺν ἐ-
 βλάσσαι τῶν φίλων κελούοντων, ἐκ ἔφην ποιήσκειν, ἵνα μὴ πε-
 ριτῶν ἐν πλείοσι κακῶς λέγῃ. Σμικύδης δὲ Νικαέρα ἔλα-
 βάντος ὡς αἰεὶ κακῶς λέγεται πρὸ Φίλιππον, καὶ τῶν ἐταίρων
 οἰομένων διττὴν μεταπέμπεσθαι καὶ κολλάζειν, ἀλλὰ μὲν ἔφη Νι-
 καέωρ ἐφ' αὐλοπατὸς ἔστι Μακεδόνων. Ἐπισκεπτέον οὐκ ἴσμεν
 ἥνται παρ' ἡμᾶς. ὡς οὐκ ἔγνω τὸν Νικαέωρα θλιβόμενον
 χυρῶς ὑπὸ πείρας, ἡμελημένον δὲ ὑπ' αὐτῷ, προσέταξε
 δορεῖν αὐτῷ δοθῆναι. Πάλιν οὐκ ἔφη Σμικύδης λέγοντις,
 ὅτι θαυμάσια φεῖται αὐτῷ πρὸς ἀπάστας ἐγκώμια λέγων ὁ Νι-
 καέωρ ἔλαττει, ἄρα περὶ αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἔστι καὶ
 τὸ καλῶς, καὶ τὸ κακῶς ἀκρίβης. Τοῖς δὲ καὶ Ἀθηναίων δημο-
 γρατοῖς ἔφη χάρις ἔχειν, ὅτι λοιδορῶντες αὐτὸν βελτίονα ποιεῖ-
 σιν, καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἥθει. Περὶ μὲν δὲ αὐτὸς ἅμα καὶ τοῖς λό-
 γοις καὶ τοῖς ἔργοις φερόμενος ἐλέγχκειν. Τῶν δὲ Ἀθηναίων
 οἱ φεῖται Χαίρωνται εἰς αὐτὸν, ἀφ' ἑσθλῶν ὑπ' αὐτῷ διχα-
 ρῶν, τὰ δὲ ἱμάτια καὶ σρώματα προσαπαικνύων, καὶ τοῖς
 Μακεδόσιν ἐγκαλόντων, βλάστας ὁ Φίλιππος εἶπεν· ἐδο-
 κῶσιν ὑμῖν Ἀθηνᾶιοι τομίζεν ἐν ἀσφαλῶνι ὑφ' ἡμῶν γεν-
 ῆσθαι; Τῆς δὲ κλειδὸς αὐτοῦ καταγείσθης ὡς πολέμου, καὶ
 στρατάρχου Γαβριῆ παύσεται καὶ ἡμέραν αὐτοῦτος,
 ἔμβαλε ἔφη ὅσα βάλει, τίμῃ δὲ κλειτὴ ἔχεις, Δυοῖν δὲ ἀδελ-

φοῖν Ἀμφοτέρῃ καὶ Ἐκατέρῃ, τὸν μὲν Ἐκατέρῃ ἐμφρονα καὶ πρακτικὸν ὄραν, τὸν δὲ Ἀμφοτέρῃ δεινὸν καὶ ἀβέλτερον, ἐφ' ὃν μὲν Ἐκατέρῃ, ἀμφοτέρῃ εἶναι, τὸν δὲ Ἀμφοτέρῃ, δεινέρον. Τὰς δὲ συμβουλευόντας αὐτῇ πικρῶς χρῆσθαι τοῖς Ἀθηναίοις· ἀτόπως ἐλεῖν εἶναι, κελύοντας αὐθροῦπον ὑπὲρ δόξης πάντα ποιῶντα καὶ πάσχοντα, ἀποβαλεῖν τὸ πῆς δόξης δέσπον. Γενόμενος δὲ κρατὶς δυεῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε πρὸς μὴν φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἔπειρον διώκειν. Μένει δὲ καταστρατοπεδεῖν ἐν χωρίῳ καλῷ, καὶ πυθόμενος ὅτι χάρις ἔκ ἐστι τοῖς ὑποζυγίοις, οἷος εἶπεν ἡμῶν ὁ βίος ὅτιν, καὶ πρὸς τὸν τῷ ὄντι καιρὸν οφείλομεν ζῆν. Φράσειον δὲ τι βασιλεὺς λαβεῖν ὁχυρόν, ὡς ἀπύγγειλαν οἱ κατάσκοποι χαλεπὴν εἶναι παντάπασιν καὶ ἀνάλωτον, ἡρώτησεν εἰ χαλεπὸν ὥς ἐστιν ὡς τε μὴ δὲ οἷον προσελθεῖν χρυσίον κομίζοντα; Τῶν δὲ πρὸς τὸν Λασθέλιον τὸν ὀλυμπιονέγκλετον καὶ ἀγακτέντων, οἱ προδοτὰς αὐτὸς οἷοι τῷ θεῷ τὸν Φίλιππον ἀποκαλεῖσθαι σκαίως ἐφ' ὃν φύσει καὶ ἀρεταῖς εἶναι Μακεδόνες, καὶ τῷ σκῆπτρῳ λέγοντας. τῷ δ' ὑφ' ἡμῶν παρήγει πρὸς χάριν οἱ λαὸν τοῖς Μακεδόσι κτόμενον ἑαυτῷ τῷ θεῷ τῷ πολλῷ δυνάμει, ὡς ἔχει. βασιλεύοντος ἄλλου, φιλαέθρων ται. συμβέβηκε δὲ τῷ ἐν ταῖς πόλεσι δυνατῷ, καὶ τὰς ἀρετὰς φίλος καὶ σῶσαι καὶ πῆς πονηρῆς, εἴπε οἱς μὴ χρῆσθαι, δ' ἀποχρησθαι. Πρὸς δὲ Φίλιππον τὸν Θυβαῖον ἀεργέτην καὶ ἡρόμενον καὶ ἑσόν, ὁπλίστα διήλθε ἐν Θύβαις ἐφ' ὃν ῥαῖων, ὕστερον δὲ μηδεμίαν παρ' αὐτῷ δωρεὰν προσδεχόμενος· μὴ με εἶπεν ἀφαιρῆ τὸ ἀνίκητον ἀεργισίας καὶ χάριν ἑπτόμενον. Λησθέντων δὲ πολλῶν αἰχμαλώτων, ὅτι πρὸς αὐτὸς αἰεσαμένῳ τῷ χιτῷ καθήμιος ἐκ δὲ πρὸς εἰς ἂν τῷ πολέμῳ ἀνέβησε· φεῖσθαι με Φίλιππε, καὶ φίλος ὅτι εἰμί σε φίλος. ἐρωτήσαντος δὲ τῷ Φιλίππῳ πῶς αὐθροῦπε γενόμενος, καὶ πῶς; ἐγγὺς ἐφ' ὃν φράσαιται

μαι προσελθόν. ὡς ἐν προσήχθῃ, μικρὸν ἐφ' ὃν κατωτέρῳ τῷ χλαμύδα ποίησον, ἀχρημονεῖς ὅτι ἔγω καθήμιος. καὶ ὁ Φίλιππος, ἀφ' ὃν αὐτὸν εἶπεν, ἀληθῶς ὅτι εὐνὸς ὦν καὶ φίλος ἐλάττω. Ἐπεὶ δὲ ὑπότινος ἑσὶν κληθείς ὅτι δειπνῶν ἐν ὁδῷ, πολλὰς ἐπήγετο, καὶ τὸν ἑσὶν ἑώρα θορυβέμενον (ὡς ἔχ' ἱκανὰ τὰ παρισκοδασμῶν) προπέμπων τῷ φίλῳ ἐκαστῷ πλακύντι χώραν ἐκέλευσε ἀπολιπεῖν· οἱ δὲ πειθόμενοι καὶ προσδοκῶντες, ἐκ ἡδίων πολλὰ, καὶ πᾶσιν ὥς ἡρεσεν. Ἰππάρχη τῷ ὑβείας ἀποθανόντος, δῆλος ὡς βαρείας ἑρῶν. εἰπόντος δὲ τινος, ἀλλὰ μὲν ὠραίος ὦν ἐκεῖνος ἀποτίθηκε· ἑαυτῷ γὰρ εἶπεν, ἐμοὶ δὲ ταχέως, ἐφ' ὃν τὸν τῷ πρὶν ἢ παρ' ἐμῷ χάριν ἀξίαν πῆς φιλίας ἀπολαβεῖν. Πυθόμενος δ' ἐγκαλεῖν αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον, ὅτι παῖδας ἐκ ἀλλοτρίων ποιεῖται γυναικῶν· ὡς ἐφ' ὃν πολλὰς ἔχων φιλίας βασιλείας ἀπαγωγιστὰς, ἡγεῖται καλὸς καὶ γαθός, ἵνα μὴ ἐμὲ πῆς βασιλείας τύχης, ἀλλὰ ὅτι σεαυτὸν. ἐκέλευσε δ' αὐτὸν Ἀριστοτέλει προσέχειν καὶ φιλοσοφεῖν, ὥς ἐφ' ὃν πολλὰ τοιαῦτα πράξης, ἐφ' οἷς ἐγὼ πεπραγμένοις μιταμέλομαι. Τῶν δὲ Ἀντιπάτρου φίλων τινα κατατάξας εἰς τὰς δικαστὰς, ὅτι τῷ πῶν ὄντα βαπτόμενον αἰδανόμενος καὶ τῷ κεφαλῷ, ἀνέστησε εἰπὼν, τὸν ἀπίστον ἐν θεῷ μὴ νομίζειν ἀξιοῦσθαι ἐν πράγμασι.

Μαχαίτας δὲ τινι κείων δίκῃ καὶ ὑποουσάζων, ἐπ' αὐτὸν προσέχε τοῖς δικαίοις, ἀλλὰ κατέκρινε. ἐκεῖνος δὲ ἀναβοήωντος ἐκκαλεῖσθαι τὸν κείων, διοργισθεῖς, ὅτι τίνα εἶπε; ὁ Μαχαίτας ὅτι σὲ βασιλεῦ αὐτὸν, ἀνέρεγκας καὶ προέχων ἀκέρως. τότε μὲν ἂν ἀνέστη. ἡρόμενος δὲ μᾶλλον ἐφ' αὐτὸν, καὶ γινέας ἀδικέμενον τὸν Μαχαίταν, τῷ μὴ κείων ἐλυσσε, τὸ δὲ τίμημα πῆς δίκης αὐτὸς ἐξέτισσε. Ἐπεὶ δὲ ῥαπαλὸς ὑπὲρ συγγένους καὶ οἰκείας Κράτης ἀδικημάτων δίκῃ ἔχοντος, ἡγεῖται τῷ ζήμιον εἰσοσχεῖν, ἀφ' ὃν τῷ

κρίσεως, ἵνα μὴ λαιδερευθῇ, βέλτιον ὅξιν, εἶπε, τὸ τὸν αὐτὸν, ἢ ἡμᾶς ὅς τινι κακῶς ἀκούειν. Ἀγανακτῶντων δὲ τῶν φίλων ὅτι ευρίττεσιν αὐτὸν ἐν Ὀλυμπίοις καὶ πεπονηδότες οἱ Πυλοπονήσιοι· τί ἔν εἶπεν ἐὰν κακῶς πάθῃσι; Κοιμηθεῖς δὲ πλείονα χρόνον ἐπὶ στρατείας, εἶτα διασπᾶς, ἀσφαλῶς εἶπεν ἐκὰς ἑσθλόν, Ἀντίπατρος ὅς ἐξηγῶρε. Πάλιν δὲ ἡμέρᾳ κατὰ θύδοντος αὐτὸ καὶ τῷ ἡθροισμῶν ἐπὶ θύραις Ἐλλήνων ἀγανακτῶντων καὶ ἐγκαλέωντων, ὁ Παρμενίων μὴ θαυμάσιον, εἶπεν, εἰ κατὰ δίδει συὸ Φίλιππος. ὅτε ὅς ἐκὰς ἑσθλὸν δειπνῶμεν, ἔπος ἐξηγῶρε. Ψάλλω δὲ τινα βελονίαν πρὸς δὲ πρὸς ἐπανορθῶν αὐτὸ καὶ λαλεῖν πρὸς κρημάτων, ὁ Φίλιππος μὴ ἥσίοτό σοι εἶπε κακῶς ἔπος ὡς βασιλεὺς, ἵνα ταῦτα ἡμῶν βέλτιον εἴδῃς. Ἐπεὶ δὲ διονεχθεύς αὐτὸ πρὸς Ὀλυμπίου δα τίω γυναῖκα καὶ τὸν υἱόν, ἦκε Δημάρατος ὁ κορίνθιος, ὁ πινυδαῖο πρὸς ἀλλήλους ἔχασιν οἱ Ἐλλήνες; καὶ ὁ Δημάρατος, πᾶν γὰρ, ἔφη, σοὶ πρὸς τῆς Ἐλλήνων ὁμοιοῦς ὁ λόγος ἔστιν, ἔπος πρὸς σὲ τῷ οἰκειότητι ἔχοντων. ὁ δὲ, συμφορὰς, ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς καὶ διηλλάγη πρὸς αὐτὸς. Πρὸς βύτιδος δὲ πενιχρῶς ἀξιάσης ἐπ' αὐτὸ κειθῶναι καὶ πολλὰ ἐνοχλήσεις, ἔφη μὴ χολάζειν· ἢ δὲ πρὸς βύτις ἐγκρατῆς καὶ μὴ βασιλεύς, εἶπεν. ὁ δὲ θαυμάσας τὸ ρηθεῖν, ἔπος τὸν ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλων οἰδύς δίκυςεν.

Ἀλέξανδρος ἔτι παῖς ἦν, πολλὰ τὴν Φιλίππου κατορθῶντα ἔκ ἔχαιρεν, ἀλλὰ πρὸς τῆς συμφορῶν ἔλεγε παῖδας· ἡμῶν δὲ ὁ πατὴρ ἔδεν ὑπολείπει. τῷ δὲ παῖδαν λεγόντων αὐτὸ πᾶσι κῆται· τί δὲ ὄφελος εἶπεν, ἐὰν ἔχω μὴ πολλὰ πρᾶξω δὲ ἔδεν; Ἐλαφρὸς δὲ ὢν καὶ ποδῶν καὶ πρὸς καλῶν ἔπος τὴν πατρὸς Ὀλύμπια δρᾶμεν εἰδόν· εἶπε ἔφη βασιλεὺς ἔχει ἱμῶν ἀταγωνιστάς. Ἀχδεύσης δὲ παιδίσκης πρὸς αὐτὸν αἰς σωμαπαυστομῆς πρὸς ἐσπέρᾳ βαθεῖα, ἡρώς ἔτι τιμωαῖτα; τῆς δὲ εἰπέσης, πρὸς ἑλμῶν ὅς τὸν αὐτὸν

κατακλῖναι. πικρῶς ἐπετίμησε τοῖς παῖσι, ὡς μικρὰ δὲ αὐτὸς μοιχὸς ἡρώς. Ἐπιθυμῶντι δὲ τοῖς θεοῖς ἀφειδῶς αὐτὸ καὶ πολλὰς ἐπιδραττομένῳ τὴν λιβανωτῇ, παρὼν Λεωνίδης ὁ παιδαγωγός, ἔπος εἶπεν, ὡς παῖς δαφιλῶς ἐπιδυμῶσεις, ὅταν τῆς λιβανωτοφόρος κρατῶς. ὡς ἐπὶ ἐκράτησεν, ἐπεμψεν ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν· ἐπέσαλκά σοι τάλαντα ἐκατὸν λιβανωτῇ καὶ κασίᾳς, ἵνα μηκέτι μικρολογῇ πρὸς τὰς θεάς, εἰδὼς ὅτι καὶ τῆς ἀρωματοφόρος κρατῶν. Μέλων δὲ τὴν ἐπὶ Γρανίκῳ μάχην μάχεσθαι, παρεκάλει τὴν Μακεδονίας ἀφειδῶς δειπνῆν, καὶ πάντα φέρειν εἰς μέσον, ὡς αὐτοὶ δειπνῶντας ἐκ τῶν πολεμίων. Περίλκον δὲ τινος φίλων αἰτήσαντος πρὸς τοῖς θυγατέροις, ἐκέλευσε περὶ κόντα τάλαντα λαβεῖν· αὐτὸ δὲ φήσαντος ἱκανὰ εἶναι δέκα, σοί γε ἔφη λαβεῖν, ἐμοὶ δ' ἔχ ἱκανὰ δέκα. Ἀναξάρχῳ δὲ τῷ φιλοσόφῳ δέκα τὸν διοικητῶν ἐκέλευσε, ὅσον αὐτὸ αἰτήσῃ. τὸ δὲ διοικητῇ φήσαντος ὡς ἐκατὸν αἰτεῖται τάλαντα· καλῶς ἔφη ποιῆν, γινώσκων ὅτι φίλον ἔχει καὶ διωμῶν πλινκαῖτα δωρεῖσθαι καὶ βελονίαν. Ἐν δὲ τῇ Μιλίτῃ πολλὰς ἀνδραγαθίας ἀδελφῶν ἀσπάρκῳ, Ὀλύμπια καὶ πύθια νεοικητόν, καὶ πᾶσι πλινκαῖτα ὡς σώματα ἔφη, ὅτε οἱ βάρβαροι ὑμῶν τὴν πόλιν ἐπολιάρκων; Τῆς δὲ τῷ Καρῶν βασιλείας Ἀδῆς, ὅφρα καὶ πέματα παρεσκόλασμεν ὡς πρὸς αὐτὸν, ἔφη, κρείττους ἔχειν αὐτὸς ὁφλομένης, πρὸς μὲν ἄριστον, τὴν νικητορείαν, πρὸς δὲ δειπνῶν, τὴν ὀλιγαρείαν. Ἐπεὶ δὲ παρεσκόλασμεν πάντων πρὸς μάχην, ἡρώσαν οἱ στρατηγοὶ μή τι πρὸς τέτοις ἔπρον; ἔδεν εἶπεν, ἡ ἔρᾳ τὰ ἡρώα τῶν Μακεδόνων. θαυμάσιος δὲ τὸ Παρμενίωνος, ἔκ οἵδας εἶπεν ὅτι βελτίων ἐκ ἔστιν ἐν μάχῃ λαβὴ πάγωνος; Δαρῆς δίδόντος αὐτῷ μυρία τάλαντα καὶ τὴν Ἀσίαν νείμασθαι πρὸς αὐτὸν ἐπίσης, καὶ Παρμενίωνος εἰπόντος, ἔλαβον ἂν ἐπὶ Ἀλέξανδρος ἡμῶν, καὶ γὰρ νῦν

Δία εἶπον, εἰ Παρμηρίων ἡμῶν. ἀπεκρίνετο δὲ Δαρείω μὴ
 τὴν γλῶττάν ἡλίας δύω, μὴτε τὴν Ἀσίαν δύω βασιλεῖς ὑπο-
 μῆναι. Μίλλοιτι δὲ αὐτῷ θεῷ τῷ ὅλῳ ἐν Ἀρβήλοις
 κινδυνεύειν πρὸς ἑκατὸν μυριάδας ἀντιτεταγμένων, προσί-
 σαν οἱ φίλοι τῷ στρατιωτῷ, κατηγορεῖντες ὡς ἐν ταῖς σκη-
 ναῖς ἀγροαλάντων καὶ σωσιτεμενῶν, ὅπως μὴδὲ τῷ λαφύ-
 ρων εἰς τὸ βασιλικὸν ἀνοίσκωσιν, ἀλλ' αὐτοὶ κερδαῖσιν. ὁ
 δὲ μειδῶσας, ἀγαθὰ φησιν ἀγγέλλετε· νικᾷν γὰρ ἀνδρῶν
 καὶ φύγειν παρικοδοσμηῶν ἀκύνῃ ἀγρολογισμῶν· καὶ προ-
 σιόντες αὐτῷ πολλοὶ τῷ στρατιωτῷ ἔλεγον, ὦ βασιλεῦ,
 θάρρει καὶ μὴ φοβῆ τὸ πλῆθος τῷ πολεμίῳ, αὐτὸν γὰρ
 ἡμῶν τὸν χεῖρατον ἐχ' ὑπομνησιν.

Παραπαισμηὶς δὲ τῷ στρατόματι, ἰδὼν τινα τῷ στρατιω-
 τῷ τὸ ἀκόντιον ἐραγχυλέμενον, ἐξέωσσε τῆς φάλαγγος ὡς
 ἀχρηστον, ὃς ἀπὸ τοῦ ἀκόντιος δὴ νῦν ὅτε 'δεῖ χεῖσθαι τοῖς
 ὅπλοις. Ἐπιστολῇ δὲ πρὸς τῆς μηδὸς ἀναγινώσκων λόγον
 ῥήτως λόγους κατ' Ἀντιπάτρου καὶ ἀγρολογίας ἔχοντας, ἅμα τῷ Η'-
 φασιάνῳ ὡς περ εἰσὶν σωματικῶν ἀναγινώσκοντος, ἐκ ἐκάλυψε
 ὡς δὲ ἀέγνω τὸν δακτύλιον ἀφιλόμενος τὸν ἑαυτοῦ τῷ σόματι
 τῷ ἐκείνῳ τὴν σφραγίδα ἐπέθηκεν. Ἐν δὲ Ἀμύνῳ ὑπὸ τῷ
 ἀποφύτῳ παῖς Διὸς ἀποσπαροῦσθαι, ἔδεν γὰρ ἐφ' αὐμασθῶν
 πᾶσι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς φύσει πατὴρ ὅσιν, ἑαυτῷ δὲ παῖς τῷ
 ἀείκῳ. Τοξόματι δὲ πληγῆς εἰς τὸ σκέλος, ὡς πολλοὶ σωῶν
 δραμον τῷ πολλακίς εἰσώπων αὐτὸν Θεὸν ἀποσπαροῦσθαι,
 ἀγρολογεῖς τῷ ἀποσώπῳ, κατὰ μὴν αἶμα εἶπον, ὡς ὅρατε
 ἐκ ἰχώρ, οἷος πέρτε ῥέει μακάρεσι Θεοῖσιν. Ἐπαινέων
 δὲ ἐνίων τῷ Ἀντιπάτρῳ τὴν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὡς ἀθρόονος ἀγρολογίας
 καὶ αὐτῆς ὡς ἐξωθεν εἶπον Ἀντιπάτρως λαλοπαρύφους ὅτι
 καὶ δὲ ἐνδὸν ὁλοπόρφυρος. Ἐν δὲ χειμῶνι καὶ ψυχῇ τῷ φίλῳ
 τινὸς ἐσιώπων αὐτὸν, ἰχάρει δὲ μικρῶ καὶ πῦρ ὀλίγον εἰσε-
 νέγκαντος, ἢ ξύλα, ἢ λιβασιῶν εἰσνεγκῆν ἐκίλοσσε. Ἀν-

τιπαξίδου δὲ καλὴν ψάλλῃαν ἔσθ' ἡ δ' αὖτις ἀγαγόντος, κί-
 ηθεις τῇ ὄφει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀλέξανδρος, ἡρώπισεν τὸν Ἀν-
 τιπαξίδα μῆτι τυγχάνει τῆς γυναικὸς ἐρῶν; ἐκείνῃ δὲ ὁ-
 μολογήσαντος, ὡς μισρὲν εἶπεν, ἐκ ἀπάξεως ὁδὸς ἐκ τῆ συμ-
 ποσίῃ τὴν γυναῖκα; Πάλιν δὲ Πύθωνα τὸν Εὐῖον τῆ αὐλῆς
 ἐρῶν Κλέσανδρος ἐβιάζετο φιλεῖν. τὸν ἔν Εὐῖον ὄρων ἀχ-
 θόμενος, ἀεπιήδησε μετ' ὀργῆς ἐπὶ τὸν Κλέσανδρον κεκραγώς,
 ἀλλ' ἔσθ' ἐραδιώταί τινος ἔξεσι δὲ ἡμᾶς. Ἀποσίλλοντος δὲ
 αὐτοῦ τῷ Μακεδόνα τῆς ἰουδαίας καὶ ἀσπέρης ὅπῃ θάλασσαν,
 ἐπεδείχθη τις εἰς τὰς ἰουδαίας ὑπογεγραμμένος ἑαυτὸν ἔνο-
 τῶν· ἐπεὶ ἔν εἰς ὅφιν ἀχθεῖς καὶ ἀσπέρης ὁμολόγησε
 προφασίζεσθαι δὲ ἔρωτα, Τηλεσίππης ἀπίεσης ὅπῃ θάλασ-
 σαν, ἡρώπισεν ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς τίνα δὲ ὦσθ' ἡς Τηλεσίπ-
 πης χαλέγεσθαι; πυθόμενος δὲ ἐλδοθέρας ἔσαν, ἔκην ἐφῆ
 ἡ Ἀντιγόνη πείθωμιν τὴν Τηλεσίππην ἵνα μείνῃ μεθ' ἡ-
 μῶν. βιάζεσθαι ἡ ἐλδοθέρας ἔσαν, ἔχ' ἡμέτερον. Τῶν δὲ
 μισοφορέων ἐλλώων ὦσθ' αὖτις πολεμίοις ὑποχειρείων ἡσο-
 μέων, τῆς μὲν Ἀθηνῶν ἐκείλδοσαν ἐν πέδαις φυλάττειν,
 ἐπὶ ἑοφίῃ ἔχοντες ἐκ δημοσίῃ μισοφορέσι, καὶ τῆς Θιαγαλῆς
 ὅτι τὴν ἀρίστῃν κεκτημένοι ἔγινον, τῆς δὲ Θηβαίης ἀφῆ-
 κεν εἰπὼν, ὅτι μόνους τέτοις ἔτε πόλεις, ἔτε χώρα δὲ ἡμᾶς
 ὑπολείπεται. Τῶν δὲ Γιδῶν τὴν ἀρίστην τοξόειν δοκῶντα καὶ
 ἀγόμενον ἔχ' δακτυλίῳ τὸν δῖον ἀφιστάει, λαβὼν αἰχμάλω-
 τον ἐκείλδοσαν ὅπῃδεῖσθαι, καὶ μὴ βελόμενον ὀργισθεῖς ἀν-
 τὴν προσέταξε. ἐπεὶ δὲ ἀγόμενος ὁ ἀνδρῶπιος ἔλεγε πρὸς
 τὸν ἀγόντα, ὅτι πολλῶν ἡμερῶν ἔμμελέσκει καὶ ἐφοβήθη ἔσθ'
 ἵστασθαι. ἀκούσας ὁ Ἀλέξανδρος ἰθαύμαστοι, καὶ ἀπέλυσε μὲν
 ἄλλων αὐτὸν, ὅτι μάλλον ὑποδασεῖν ὑπέμεινε ἢ τῆς δόξης
 ἀξίως φασίλωαι. Ἐπεὶ δὲ Ταξίλης εἰς τῷ Γιδῶν βασιλεὺς
 ἀπαυπῆσας ἀνέκαλετο μὴ μάχεσθαι, μηδὲ πολεμεῖν Ἀ-
 λέξανδρον, ἀλλ' εἰ μὴ ἔστι ἥτις, εὖ πάχειν, εἰ δὲ βελ-

τίων, εὖ ποιῶν· ἀπικρίνατο δὲ αὐτὸ τότε μαχητὸν εἶναι, πρότερος εὖ ποιῶν θεωρεῖσθαι. Περὶ δὲ τῆς λεγομένης ἀφροσύνης ἐν Ἰνδοῖς, ἀκέσας ὅτι τὸ μὴ χωρεῖν δυσάλωτον ἔστιν, ὃ δὲ ἔχων αὐτὸ δειλὸς ἔστιν, νυνὲν τὸ χωρεῖν δυνάτωτον ἔστιν. Ἐπεὶ δὲ ἄλλος ἔχων πείραν ἀλπιπτον δοκῶσαν εἶναι ἐνεχέειν σεν εἰαυτὸν μὲν τῆς πείρας τῷ Ἀλέξανδρῳ, καὶ τῆς δυνάμειος κέλδωσεν ἄρχειν, καὶ προσέθηκε χάραν εἰπὼν, ὅτι φραγὴ μοι δοκεῖ ὁ ἀνδραποσ ἀνδρὶ μάλλον ἀγαθῷ πιστόσας εἰαυτὸν ἢ ὀχυρῷ τόπῳ. μὲν δὲ τὴν τῆς πείρας ἀλώσειν τῷ φίλῳ λόγῳ ὑπερβεβληκέναι τὸν Ἡρακλῆα ταῖς πράξεσιν· ἄλλος ἐγὼ εἶπε ταῖς ἐμαῖς πράξεσιν μὲν τῆς ἡγεμονείας, οὗτος δὲ τῆς ζωῆς ῥήματος ἀπαξίας εἶναι τὸ Ἡρακλῆος. Τῶν δὲ φίλων ταῖς αἰδέμενός ἐν τῷ κυβάειν καὶ παίζοντες ἐζημίωσεν. Τῶν δὲ πρώτων φίλων καὶ κρατίστων, τιμὰν μὴ ἰδοκεῖ Κρατερὸν μετὰ τῶν φίλων, φιλεῖν δὲ Ἡφαιστίωνα. Κρατερὸς μὴ ὅτι φιλοβασιλεύς ἔστι, Ἡφαιστίων δὲ φιλαλέξανδρος. Ἐσοκράτης δὲ τῷ φιλοσόφῳ ποιήκοντα τέλαιναι πέμψας, ὡς καὶ ἐδίδου, το, μὴ δεῖσθαι φήσας, ἡρώπῳ, εἰ μὴ δὲ φίλον ἔχει Ἐσοκράτης· ἐμοὶ μὲν ὅτι ἔφη μόλις ὁ Δαρεῖς πλῆτος εἰς τὸς ἡλῆς ἤρκεσεν. Ἐπεὶ δὲ Πῶρος ἐρωτῶντος ὑπ' αὐτὸ μὲν τῆς μάχης, πῶς σοι χήσομαι; βασιλικῶς εἶπε. καὶ προσεφώνησε, καὶ μήτι ἄλλο; πάντα εἶπεν ἐν τῇ βασιλικῇ συνέσει. Θαυμάσας καὶ τὴν συνέσει αὐτὴ καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν, πλεονα χάραν ἢς πρότερον εἶχε προσέθηκε. Πυθόμβρος δὲ ὡς ἴστος λοιδορεῖται· βασιλικὸν ἔφη ἔστιν εὖ ποιῶντα καὶ ἀκρίαν· Ἀποθνήσκων δὲ, πρὸς τῆς ἐταίρας ἰδὼν ἔφη, μὴ δρῶ με τὸν ὀπτάφιον ἐσόμενον. Τελειώσαντος δὲ αὐτὸν, Δαμάστας ὁ ῥήτωρ, ὁμοιον, ἔφη, δὲ τὴν ἀναρχίαν ὁράδαι στρατόπεδον τῷ μακεδόνων ἐκτετυφλαμένῳ τῷ κύκλωπι.

Πτολεμαῖος ὁ Λάγος τὰ πολλὰ παρα τοῖς φίλοις ἐδίδου ἐκάθ' ἑαυτὸν, εἰ δὲ ποτε δειπνίζοι τοῖς ἐκείνων ἐχρητο μετὰ

ἐμπόμβος ἐκπώματα καὶ εὐώματα καὶ βαπτίζας, αὐτὸς δὲ καὶ ἐκείνῳ πλείω τῷ ἀναγκαίῳ, ἀλλὰ τὸ πλεῖον ἔλιγε καὶ πλεονάζειν εἶναι βασιλικώτερον.

Αἰτίγγοτος εἰσέφαρτε χημάτα σιωπῶντος. εἰπόντος δὲ τῆς, ἀλλ' ἔκ' Ἀλέξανδρος ἦν τοῖστος. εἰκότως εἶπεν. ἐκεῖνος μὲν ὅτι ἐδίδου τὴν Ἀσίαν, ἐγὼ δὲ καλαμῶμαι. Τῶν δὲ στρατιωτῶν ἰδὼν τινὰς ἐν τοῖς θάραξι καὶ τοῖς κράσι σφαιρίζοντας, ἦδη, καὶ τῆς ἡγεμονείας αὐτῶν μετεπέμπετο, ἐπαίτῃ ται βελόμβος. ὡς δὲ ἦκασεν ὅτι πίπτει, τὰς ἐκείνων ἡγεμονείας τοῖς στρατιώταις ἔδωκε. Θαυμάζοντων δὲ πάντων ὅτι ἡρώων γεόμενος ὑπὶως ἐχρητο καὶ πρῶτος τοῖς πράγμασι, πρότερον μὲν γὰρ εἶπε δυνάμειος ἐδιδόμην, νυνὲν δὲ δόξης καὶ δυνάμειος. Πρὸς δὲ τὸν υἱὸν Φίλιππον πυθόμενον πλείονων παρ' αὐτοῦ, πότε μέλλομεν ἀναζυγνῶναι· τί δέδοικας εἶπε, μὴ εἶδος τῆς σάλπιγγος καὶ ἀκρότης; Σπευδόντων δὲ τὰ νεανίαι λαβεῖν κατάλυσιν φθὲν γυναικὶ χήρᾳ ἔχουσιν θυγατέρας ἀπορεπείς, καλέσας τὸν ὄπ' αὐτῶν ἔσθιον εἶπεν. ἐκ τῆς ἑσθίας με τὸν υἱὸν ἐκ τῆς σφοδραλείας; Νοσήσας δὲ μικρὰ ὄντον, ὡς ἀνέβρωσεν, ἔδωκε ἔφη χεῖρον, ὑπέμνησε γὰρ ἡμᾶς νόσος μὴ μέγα φρονεῖν ὡς οὐκ ἔστιν.

Ἐρμολόγος δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι ἡλὶς παῖδα χράσας, καὶ ταῦτά μοι ἔφη σιωπῶντος ὁ λαπανοφόρος. Εἰπόντος δὲ τῆς, ὅτι πάντα καλὰ καὶ δίκαια τοῖς βασιλεῦσι. καὶ μὰ Δία εἶπε, τοῖς τῶν βαρβάρων, ἡμῖν δὲ μόνᾳ καλὰ, τὰ καλὰ, καὶ δίκαια, τὰ δίκαια. Μαρτυρῶ τὰ ἀδελφὰ δίκαιον ἔχοντος, εἰπόντος δὲ τὴν κρίσιν αὐτῷ γινέσθαι κατ' οἰκίαν· ἔστι μὲν εἶπεν ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ παῖτων ἀκαθῶν εἰ μὴδ' ἀδικῶν. Ἐπεὶ δὲ ποτε χερμῶτος ἐν τόποις σιωπῶντος τῷ ὀπτάφιων ὑπὸ γκατε καταζυγῶν, καὶ τῶν στρατιωτῶν τινες ἐλοιδορῶν αὐτὸν, ἀγνῶντες ὅτι πλεονάζειν ἔστι, τῇ βακχεῖᾳ τὴν ἡρώων δακτύλῳ, οἰμῶντες εἶπεν, εἰ μὴ μακρότερον ληπα

ταῖς λοιδορήσιν ἡμᾶς. Ἀ'εἰσὸδῆμ δὲ τῶν φίλων τινὲς
 μαγεῖρα γενοῖσθαι δοκῆτος, συμβαλόντος δὲ αὐτῷ π
 αἰαλωμάτων καὶ τῶν δωριῶν ἀφαιρῖν, οἱ λόγοισα εἶπε
 Ἀ'εἰσὸδῆμ φεζώματος ὄξυσιν. Ἀ'θῆναιων δὲ δόλων αὐ
 τιμώμενον εἰς τὴν πολιτείαν ὡς ἐλεύθερον ἐγγραφάτων,
 αὐτὸς εἶπε, ἐβλόμην εἶα Ἀ'θῆναιον ὑπ' ἐμῷ ματιγῆδα
 Νεανίσκῃ δέ τιος τῶν Ἀ'ναξιμνείας τῷ ῥήτορος μαθητῶν,
 γον ἐσκεμμείον ἐκ ὠδασπιδῆς εἰπόντος ἐπ' αὐτῷ, βελομένη
 τι μαθεῖν, ἠρώτησεν. ὁποσινῆσαντος δὲ τῷ νεανίσκῃ,
 λέγεις, εἶπε; ταῦτ' ὅτι τὰ δέλοισιν ἐγγιγχαμμεῖα; Ἐ
 πέρν δὲ ῥήτορος ἀκῶν λέγοντος ὅτι χιονοβόλος ἢ ἄρα φ
 μνὴν λειποβοταεῖν ἐποίησε τὴν χάραν· ἢ παύσῃ μοι
 περ ὡς ὁχλῷ χρώμενος; Θρασύλλῃ δὲ τῷ κυνικῷ δραχμ
 αἰτήσαντος αὐτὸν, ἀλλ' ἢ βασιλικὸν εἶπε τὸ δόμα. τῷ δὲ
 πόντος ἔκῃν πάλαιον δός μοι. ἀλλ' ἢ κυνικὸν ἔφη τὸ λ
 μα. Πέμπων δὲ Δημήτριον τὸν υἱὸν μὲν νεῶν πολλῶν καὶ δυν
 μων ἐλόιδρασαντο τὰς Ἑ'λλῆνας, ἔλεγε τὴν δόξαν αὐ
 ὑπὸ σκοπῆς πῆς Ἑ'λλάδος εἰς τὴν οἰκουμενῶν πυρσεύδα
 Ἀ'ιταγόρῃ δὲ τῷ ποιητῇ γόγγρον ἔφοντος, καὶ αὐτῷ τὴν λοιπὴν
 σείστος, ἔπηςας ἐξέπιδεν, οἷοι φησὶ τὸν Ὀ'μηρον ὡς Ἀ'π
 γέρῃ γόγγρον ἔφην τὰς τῷ Ἀ'γαμέμνονος γραφοῦται πράξεις
 καὶ ὁ Ἀ'ιταγόρας, σὺ δὲ εἶπεν ὁ Βασιλεῦ, τὸν Ἀ'γα
 μνοτα νομίζεις πράττοντα τὰς πράξεις ἐκείνας πολυφ
 μοεῖν, εἴτις ὃν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρον ἔφει; Ἐπεί
 εἰαυρὶ δὴν χρυσῶν θέρους ἐξαμῶντα Μιδειδάτῳ ἐβόλ
 σαιτο πτεῖναι, καὶ Δημήτριῳ τῷ υἱῷ φράσας ὤρκασι συ
 πῆσαι. ὁ δὲ φθλαβῶν τὸν Μιδειδάτῳ ὁ Δημήτριος
 καὶ συμφελεπατῶν φθλὰ θάλασσαν ὃν τῷ αἰγιαλῷ κατέ
 φε τῷ σαυρωτῇ τῷ δόρατος, φεύγε Μιδειδάτῃ. ἐκείτος
 ιούσας ἐφυγον εἰς Πόντον, καὶ καὶ βασιλεῶν διετέλεσε.

Ρ'οδίας δὲ πολιορκῶν ὁ Δημήτριος, ἔλαβον αὐτὸν τινὲς

εἶναι πίνακα Πρωτογένης τῷ Ζαχαρίᾳ τὸν Γάλυστον γραφόντος.
 Πικηρυκάσμιλιν δὲ τῷ Ροδίῳ, καὶ φεῖσθαι τὸ πίνακος
 ἀδικαλῆτον, ἔφη μᾶλλον πᾶς τὸ παῖδος εἰκόνας, ἢ τὴν
 ῥαφὴν ἐκείνῳ ἀποθεῖναι. Σπεισάμνρος δὲ τοῖς ροδίοις
 τὴν ἐλπίδι ἀπέλιπε παρ' αὐτοῖς ὑπόδειγμα τῆς αὐτῆς μα-
 γαλουργίας, ἐκείνων δὲ ἀδρείας ἐσομύλιν. Ἀποσαῖτων δὲ
 τῷ Ἀθινάϊον, ἐλθὼν τὴν πόλιν ἤδη κακῶς ὑπὸ σιποδείας
 ἔχουσαν, ὁδὸς ἐκκλησίας αὐτῷ συναχθεῖσθαι, ἐπιδόκω
 δωρεὰν σῖτον αὐτοῖς. Δημηγορῶν δὲ περὶ τῶν ἐβαρβα-
 ρισσέ. τῷ δὲ κατημύων τίνος ὡς ἴδει τὸ ῥῆμα λιχθύναι
 ἀδραφονήσαντος, ἔκουσ' ἔφη καὶ τῆς ἐπαγορεύσεως ταύτης
 ἔδωκε ὑμῖν πεντακισχίλις ἐπιδίδωμι μισθίμην.

Ἀντίγονος ὁ δούτερος, Δημηξίῳ τὸ παῖδος ἀλόντος, καὶ
 τίμφαντος τινα τῷ φίλων κελύοντος μὴ προσέχειν αὐτὴν ῥα-
 φῇ, βιαθεῖς ὑπὸ Σειλένῃ, μηδὲ ἀδραχωρεῖν τῷ πόλειον,
 αὐτὸς ἐγραφε πρὸς Σέλολκον ἐξισάμνρος αὐτῷ τῆς ἀρχῆς ἀπά-
 ρτης, καὶ ἀδιδίους ὁμηροῦ ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πατέρα Δημηξίου
 ὑπολυθῶναι. Μέλων δὲ ταυμαχεῖν πρὸς τῆς Πτολεμαίης
 στρατηγῆς, εἰπόντος τὸ κυβερνήτη πολὺ πλείονας εἶναι τὰς
 τῷ πολέμιον ταύς· ἐμὶ δὲ ἔφη αὐτὸν παρόντα πρὸς πόσας
 ἀντιπύττει; Ἵποχωρῶν δευτέρῃ τοῖς πολέμοις ἐπερχομέ-
 νους, καὶ ἔφη φάσκειν, ἀλλὰ δῶκεν τὸ συμφέρον ὀπίσω κεί-
 νῳ. Ἐπεὶ δὲ καίςσχος ἀνδρεῖε παῖδος, αὐτὸς δὲ μὴ παρ' αὐ-
 τῶν ἀγαθὸς εἶναι στρατιώτης, ἤξιεν πᾶς τὸ παῖδος λαμ-
 βάνειν ὑποφοράς. ἀλλ' ἐγὼ εἶπον ὡ μείρακιον ἀνδραγαθίας
 καὶ παρ' ἀγαθίας μισθὸς καὶ δωρεὰς δίδωμι. Ζηλοῦτος δὲ τὸ Κί-
 κεύως ὑποδακνόντος, ἐν μάλιστα τῷ φιλοσόφῳ ἐθαύμαστον,
 ἔλεγε τὸ διαῖον αὐτῷ τῷ πράξεων ἀγρηῖσαι.

Λυσίμαχος ἐν θράκῃ στρατηγὴς ὑπὸ Δρομαχίῳ, καὶ ἔφ'
 ἑαυτὸν καὶ τὸ κράτος ἀδραδὲς, ὡς ἔπρετ' αἰχμαλωτῆς
 ὁμόμνρος, ὡς Θεὸς εἶπον, ὡς μικρὰς ὑδότης εὐεκα, δὲ λαν

ἐμαυτὸν ἐκ Βασιλείας πεποιήκα. Πρὸς δὲ Φιλιππίδῳ τὸν
καμφοδοποιὸν φίλον ὄντα καὶ σωτήρη, τίνοσ' οὖν εἶπε τῷ ἐμῷ
μεταδῶ; κακείνος ἔβλεπε, πλὴν τῷ ἀπορρήτων.

Ἀντίπατρος ἀκούσας τῷ Παρμηνίῳ ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ
πλούτῳ, εἶπεν, εἰ μὴ ἐπιβέλοισι Παρμηνίων Ἀλεξάν-
δρῳ, τίμι πισυτέον; εἰ δὲ μὴ, τί φρακτέον; Δημῶδες οὖν
τῷ ῥήτορος ἔδῃ παρὰ βύτις γεγονότος, ἔφη κατὰ πῆρ ἱερεῖς
ἔλαττορα γὰρ, καταλείπειν μόνῳ τῷ γαστέρι καὶ τῷ
γλώττει.

Ἀντίοχος ὁ ἑῖς ἐγραφε ταῖς πόλεσιν, αὐτὴ γράφει
καὶ τὰς νόμους κελεύων κηρύττει, μὴ προσέχειν ὡς ἡγεμό-
νι. Τῷ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερείᾳ ἰδὼν ὑπεβολὴν καλὴν
φανείσαν, εὐθὺς ἀνέζευξεν ὅς ἑστιν, φοβούμενος μὴ πα-
ρὰ γνώμῃ ἐκβιασθῇ παρ᾽ αὐτῇ τῷ ἔχ' ὁσίαν. Ἀντίοχος
ὁ ὀπίσθιος ἱερεὺς ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ πρὸς τὸν ἀ-
δελφὸν Σέλευχον. ἐπεὶ δὲ ὁ Σέλευχος ἡττηθεὶς ὑπὸ Γα-
λατῶν ὑδάμῳ φανερός ἦν, ἀλλ' ἔδοκεν κατακεκρόσθαι, διὰ
τῷ πορφύρεω ὁ Ἀντίοχος, παῖδ' ἱμάτιον ἀνέλαβε. με-
τ' ὀλίγον δὲ πυθόμενος τὸν ἀδελφὸν σώζειν, εὐαγγέλιον
ταῖς Θείοις ἔδυσεν, καὶ τὰς πόλεις τὰς ὑφ' αὐτὸν σεφανερο-
ρεῖν ἐποίησεν.

Εὐμήνης ὀπίσθιος ὑπὸ Περσέως, ἔδοξε περὶ ταῖς
πῆρ δὲ φημὶ εἰς Πέργαμον κομιθεῖσας, Ἀτταλὸς ὁ ἀδελφός
αὐτοῦ ὡς ἐμὸς τὸ δέσπομα καὶ τῷ γυναικῇ γῆρας ἐβασι-
λεύσει· πυθόμενος δὲ προσιόντι ζῶντι τὸν ἀδελφόν, ἀπὸ
πῆρ ὡς αὐτὸν εἰώθει μὴ τῷ σωματοφυλάκῳ δοράτιον ἔχειν.
ὁ δὲ Εὐμήνης φιλοφρόνως ἀσπασάμενος αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν
εἶπεν, μὴ ἀπειθε γῆμαι πρὶν περὶ τὴν αὐτῆς ἰδῆς, ἔδεν ἄλλο
ὡς πάντα τὸν βίον ἔτ' εἶπεν ὑποπτοῖς, ἔπε ἐποίησεν, ἀλλ'
καὶ τῷ περὶ τῷ ἐκείνῳ τῷ γυναικῇ καὶ τῷ βασιλείᾳ ἀπὸ
πῆρ. αὐτὸν ὅν ἐκείνος ἔδεν ὅς ἑαυτὸν τέκνον ἔδριξε πολλῶν
ἀνδρῶν.

γενόμενων, ἀλλὰ τῷ Εὐμέλῳ ὑπὸ τὴν βασιλείαν ἐτι ζῶν
σηλικῶ γενόμενῳ παρίδωκε.

Πύρρον οἱ υἱοὶ πῦδες ὄντες ἡρώτων τίτι καταλείπει τὴν
Βασιλείαν; καὶ ὁ Πύρρος εἶπεν, ὅς αὖ ὑμῶν ὀξυτέρων ἔχη τὴν
μάχαιραν. Ἐρωτηθεὶς δὲ πρότερον Πύθων ἢ Καφείσιος αὐλὴ-
ν ἀμείνων; Πολυπέρχης ἔφη ὁ στρατηγός. Ἐπεὶ δὲ συμβα-
λὼν Ῥωμαίοις δις ἐνίκησε, πολλὰς τῶν φίλων καὶ τῶν ἡγεμόνων
ἐπαλείψας, αὖ ἐτι μίαν ἔφη μάχην Ῥωμαῖκας νικήσωμεν, ὁπο-
ύλαμεν. Ἐπεὶ δὲ Σικελίας ὁποτυχῶν ἐξέπλει, μεταστρα-
τῆς ὀπίσω πρὸς τὴς φίλης οἶον ἔφη Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδο-
νίοις ὁπολείπομεν παλαίεσθαι. Τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀπὸν αὐ-
τῷ προσαγορεύοντων· τί ἡμεῖς εἶπεν; καὶ μέλλω πῶς ἡμετέροις
ἐλλοις ὡς περ ὡκυτέροις αἰρόμενος; Ἀκίσας δὲ ὅτι νεανί-
σται πολλὰ βλάβος φημι αὐτῷ πίνοντες εἰρήκασιν, ἐκέ-
λευσεν ἀχθῆναι μετ' ἡμέραν πρὸς αὐτὸν ἀπαντας· ἀχθεῖ-
ν δὲ τὸν παρῶτον ἡρώτησεν εἰ ταῦτα εἰρήκασιν φημι αὐτῷ
ὁ νεανίσκος; ταῦτα εἶπε ὁ Βασιλεῦ, πλείονα δ' αὖ
τῶν εἰρήκειμεν, εἰ πλείονα οἶνον εἶχομεν.

Ἀντίοχος ὁ στρατεύσας δούλον ἐπὶ Πάρθων, ἐν τινὶ κυ-
νήσῳ καὶ διωγμῷ τῶν φίλων καὶ θειραπόντων ὁποπλανηθεὶς,
ἐπαυλὶν πενήτων ἀνθρώπων ἀγνοούμενος εἰσῆλθε; καὶ
ὅτε τὸ δεῖπνον ἐμβαλὼν λόγον φημι τῷ Βασιλείῳ, ἠκέ-
λευσεν ὅτι τὰλλα χρεὶός ἐστι, φίλοις δὲ μοχθηραῖς ἐπιτρέπων
πλείεα παροῦσιν, καὶ πολλάκις ἀμυλεῖ τῶν ἀναγκαίων ἐξ-
ουσίαν φιλότιμος εἶναι. τότε μὲν ἐν ἐσιώπῃσεν. ἄμα δὲ
ἔφη τῶν δορυφόρων φθονομενέων ἐπὶ τῷ ἐπαυλῇ, φα-
νὸς γενόμενος, προσφερομένης τῆς πορφύρας αὐτῷ καὶ τῆς
δουλοματίας, ἀπ' αὐτῆς εἶπεν ἡμέρας ὑμᾶς ἀνέληφα, πρῶ-
τον ἔχθρὸς ἀλλοθινῶν λόγων ἠκίστα φημι ἐμαυτῷ. Τῶν δὲ Ἰου-
δαίων, πολιτοκέντος αὐτῷ τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς τὴν μεγίστην
ἐν τῷ αἰτισμένῳ ἐπὶ ἡμερῶν ἀσυχίας, καὶ μόλις ἔδωκε

ταύτας, ἀλλὰ καὶ ταύτας χρυσάκως αὐτοσχεδιασάμενος, καὶ θυμιαμάτων καὶ ἀρωμάτων πλῆθος, ἀλλὰ τῶν πολῶν ἐπορεύεσθαι, καὶ φθόγγος τοῖς ἐκείνων ἱερῶσι τὴν θυσίαν, καὶ τὸς ἐπανήλθον εἰς τὸ στρατόπεδον· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι θαυμάσιας, δι' οὗς ἑαυτοὺς μὴ τὴν ἑορτὴν ἐπιχειρήσαντες.

Θμισοκλῆς ἔτι μεράκιον ὦν, ἐν πότεις ἐκυλινδεῖτο καὶ γυμνάζειν. ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγὸν ἐκίχησεν ἐν Μαραθῶνι πρὸς βαρβάρους, ἐκίετο καὶ ἐστυχεῖν ἀπακτεῖναι Θμισοκλῆν· ὅπως δὲ πῶς θαυμάζοντες τὴν μεταβολὴν, ἐλπίθον, ὡς ἐκ ἐφ' ἑαυτοῦ καθόλου, ἐδὲ βιάσμεν τὸ Μιλτιάδην ἔπαυον. Ἐρωτῶντες δὲ πότερον Ἀχιλλεύς ἐβόλετο ἢ Ὀμήρος εἶναι; σὺ δ' αὖτε πῶς ἔφη, πότερον ἦδελες ὁ νικῶν ἐν ὀλυμπιάσει, ἢ ὁ κηρύσσων τὴν νικῶντας εἶναι; Ζήρξω δὲ καταβαίνοντος ὅπῃ τὴν Ἑλλάδα τὰ μέγαν σόλῳ, φοβηθεὶς Ἐπικύδην τὸν δημαγωγὸν κίχον κερὰ καὶ δειλὸν αὐτὰ, μὴ στρατηγὸς ἡρόμηνος δόπολιν τὴν πόλιν, ἔπεισεν ἀργυρεῖαν τῆς στρατηγίας δόπολιν. Ἀλλὰ μάλιστα δὲ ταυμάζειν μὴ πολυμῶντος, εἰπόντος πρὸς τὸν Θμισοκλῆν, πῶς Ἑλλήνας ἀποκαλῶντα καὶ προφύγοντα, ὡς Ὀμήρου εὐκλείας, πῶς ἐν τοῖς ἀγῶσι ποιεῖσιν αὐτὸς μασγᾶσιν αὐτὸν εἶπεν ὁ Ἀδείμανης, πῶς δὲ λειπομῆρας ἔστανον. Ἐπεὶ δὲ τὸν Εὐρυβιάδην τὴν βακτηρίαν ὡς πατάξοντα πατάξον μὴ ἔν εἶπεν, ἄκωσεν δὲ. μὴ πείθων δὲ τὸν Εὐρυβιάδην ἐν τοῖς σεσηθῶσι ταυμαχῆσαι, κρύφα πρὸς τὸν βαρὸν ἐπεμψε, ὥστε μὴ διδοῖναι τὸς Ἑλλήνας δόπολιν δρασσομένους. ἐπεὶ δὲ πειθεὶς ἐκείνος ἡγήθη, ταυμαχῆσαι ὅπως συνίσταται τοῖς Ἑλλήσι. πάλιν ἐπεμψε πρὸς αὐτὸν κελύφην φέροντα ὅτι τὸν Ἑλλήνων τὴν ταχίστην, ὡς ἦν Ἑλλήνων ἡγεμονίαν λύνει τὴν γέφυραν, ἵνα σώζων τὸς Ἑλλήνας, κείνην δοκῇ σώζειν. Τὸ δὲ Σερξίον πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὅτι αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἐνδοξόσθω. ἀλλ' οὐδὲν λόγον εἶπεν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸν ἐγὼ Σερξίος ὦν ἡρόμηνος ἐνδοξός, ὡς

Ἀθηναῖος. Ἀντιφάτε δὲ τὰ καλὰ πρότερον μετ' ἐρωτῶντα τὸν Θμισοκλῆν φέροντος καὶ καταφρονέοντος, ἐπεὶ δὲ δόξαν ἔχε μετὰ γὰρ καὶ δύναμιν, προσερχομένου καὶ κατακλύοντος, ὡς μεράκιον εἶπεν, ὅτι μετ' ἀμφοτέροις, ἀλλὰ οὐκ ἐχέκαμην. Πρὸς δὲ Σιμωνίδην ἔχαιτμήνον τινὰ κρίσιν καὶ δικαίαν, ἔφη μὴτ' αὖ ἐκείνον ἡγεῖσθαι ποιητῶν ἀγαθὸν ἄδοντα καὶ μέλος, μὴτ' αὖτὸν ἄρχοντα χρηστὸν δικάζοντα καὶ τὸν νόμον. τὸν δὲ ὅν ἐξυφῶντα τῇ μητρὶ, πλείστον Ἑλλήνων ἔλεγε δύνασθαι. ἦν δὲ Ἑλλήνων ἄρχων Ἀθηναῖος, Ἀθηναίων δὲ ἑαυτὸν, ἑαυτὸν δὲ τὴν ἐκείνου μητέρα, πῶς δὲ μητὸς ἐκείνου. Τῶν δὲ τὴν θυγατέρα μενυμενῶν αὐτῶν, τὸν ὅπῃ τὰ πλεῖστα προτιμήσας, αὐτὰ ἔφη ζητεῖν χρημάτων δόμον μάλιστα, ἢ χρημάτων αὐτὸς. Χωρεῖν δὲ πωλῶν, ἐκέλευσε κηρύττειν, ὅτι καὶ γείτονα χρηστὸν ἔχει. Τῶν δὲ Ἀθηναίων αὐτὸν ἀποπιλακίζοντων, τί κοπιᾶτε εἶπεν ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλὰς δὲ χρηστῶν καὶ ταῖς πλαταναῖς ἀπέκαλυν αὐτὸν, αἱ ὑποφύλασσι χειμαζόμενοι, ἡγομένης δὲ διόδας τίλλαντι παρερχόμενοι καὶ λοιδοροῦσι. πῶς δὲ Ἐρεχθίδης ὅπῃ κῶν ἔλεγον, ὡς περὶ τὸν δόσαν μάχικας μετ' ἔχειν, καρδίαν δὲ μὴ ἔχειν. Ἐπεὶ δ' ἐξέπαισε τῶν Ἀθηναίων τὸ πρῶτον, ἔπειτα καὶ πῶς Ἑλλάδος, ἀσπασίας πρὸς Βασιλείαν, καὶ κελυφόμενος ἔλεγε, ἔφη, τὸν λόγον εὐοικεῖναι τοῖς ποικίλοις σπέρμασι. ὡς ἦν ἐκείνη καὶ τὸν ἐκτενόμενον μετ' ἐπιδεικνύειν τὰ εἶδη, τυσελλόμενον δὲ κρύπτειν καὶ φερεῖν. ἡγήσατο δὲ καὶ χρόνον ὅπως τὴν Πελοπόννησον ἔλεγον καταμαθῶν ὡς βόλεται, καὶ μὴ δὲ ἐτέρη ποιῆσαι τὴν πρὸς αὐτὸν ἐνδοξίαν. πολλῶν δὲ δεινῶν ἀξιώθεϊς καὶ ταχὺ πλέσιος ἡρόμηνος, πρὸς τὸς παῖδας εἶπεν, ὁ παῖδες ἀπαλόμεθ' αὐτὸν εἰ μὴ δόπολιν αὐτὸν.

Μυρωνίδης παρήγγειλεν ἔξοδον Ἀθηναῖος ὅπῃ Βοιωτὸς τραπείων, ἐστᾶσης δὲ πῶς ὕρας, καὶ τῶν λοχαγῶν λοχῶν καὶ μὴδ' αὖτε παῖδας παρῆναι, παρῆναι εἶπεν οἱ μέλλοντες

μαχεῖσθαι· ἢ χρησάμενος αὐτοῖς παροῦσιν, οὐκ ἔστιν ἡ πολέμιος. Ἀρεΐδης δὲ ὁ δίκαιος, ᾧ καὶ αὐτὸν ἐπολιτεύετο, ἢ τὰς ἐταιρείας ἐφύγεν ὡς τῆς ὑπὸ τῆς φίλης δαυάμεως ἀδικεῖν ἐπαυρέσης. Ἐπεὶ δὲ τῆς Ἀθινῶν ὁρμῶν ἐπὶ τὸν ἐξοστρακισμόν, ἀνδρὸς ἀρεάμματος καὶ ἀρεῖος ὁστρακὸν ἔχων προσήλθεν αὐτῷ, κελῶν ἐχράσατο ὄνομα τῷ Ἀρεΐδῃ. γινώσκεις δὲ ἔφη τὸν Ἀρεΐδην τῷ δὲ ἀνδρὶ γινώσκεις μὴ ἔφασκας, ἀχθεῖται δὲ τῇ τῷ δίκαιῳ προσήγορία, σιωπήσας ἐνέχευε τὸ ὄνομα τῷ ὁστράκῳ καὶ ἀπέδωκεν. Ἐχθρὸς δὲ ὢν τῷ Θεμισοκλέει καὶ περὶ βλάπτης ἐκπεμφθεὶς σὺν αὐτῷ, βάλει φησὶν ὁ Θεμισόκλης ἐπὶ τῷ ὄρῳ τὴν ἔχθραν ὑπαλίπωμην; ἀνὴρ δὲ πάλιν αὐτῷ ἐπαλιόντες ληφόμεθα. Τάξας δὲ πλοῦτος τοὺς Ἑλλήσι, ποσῶν πτωχότερος ἐπαυήλθεν, ὅτε εἰς τὴν ὑποδομίαν ἀνήλυσεν. Αἰγύλιος δὲ ποιήσας ἑαυτὸν Ἀμφιάραον, ἔφασκεν ἀρεῖος, ἀλλ' εἶναι θέλει βαθεῖα ἀλοκα ἢ φρενὸς καρπέμενος, ἀφ' ἧς τὰ κινδύα βλαστῶν βελόμαται, καὶ λογομῶν τάπων, πάντες εἰς Ἀρεΐδην ἀπέβλεψαν.

Περικλῆς ὅποτε μέγχοι στρατῶν, ἀνελαιμβαίων τὴν χλαμύδα πρὸς ἑαυτὸν ἔλεγε· πρόσσεχε Περικλῆς ἐλθόντων μίλλαις ἄρχων, Ἑλλήνων, καὶ Ἀθινῶν. Ἐκείνῳ δὲ τῆς Ἀθινῶν τὴν Αἴγινα ὡς περὶ λήμῳ ἀφαίρειν Περσεῶς. Πρὸς δὲ φίλον τινα μαρτυρίαν ἰδὼς δεόμενος ἢ προσῶν καὶ ὅρκος, ἔφησε μέχρι τῆς βαμῆς φίλος εἶναι. Μίλλων δὲ ὑποδύσκειν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμακάριζεν, ὅτε μὴ εἰς Ἀθινῶν μέλας ἱμάτιον δι' αὐτὸν ἐνιδύσασθαι.

Ἀλκιβιάδης ἔτι πᾶσι ὢν ἐλήφθη λαβὼν ἐν παλαίστρᾳ μὴ δυνάμενος ἔκφυγεν, ἵδασκε τὴν χεῖρα τῷ καταπαλαίοντι. εἰπόντος δὲ ἐκείνου δάνειος, ὡς αἱ γυναῖκες; ἔμμενεν ὁ πρὸς, ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες. Ἐχθρὸν δὲ κύναν πᾶγκαλον ἐσσημεῖται

ἐπακτιχλίων δραχμῶν, ἀπέκοψεν αὐτὸ τὴν ἑρᾶν, ὅπως ἔφη τὸ λέγεσθαι Ἀθινῶνι πρὸς ἐμὲ, μὴ μὴδὲν ἄλλο πολυπραγμονῶσι. Προσέλθων δὲ διδασκαλείῳ, ῥαβδῶσαν Ἰλιάδος ἦται. τῷ δὲ διδασκάλῳ μὴδὲν ἔχειν Ὀμήρου φήσας, ἐνβίβας αὐτῷ κόνδυλον παρήλθεν. Ἐλθὼν δὲ ἐπὶ θύρας τῷ Περικλέει, καὶ πυθόμενος αὐτὸν μὴ χολάζειν, ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως ὑποδάσει λόγους Ἀθινῶνι, ἔβλεπεν ἔφη σκοπεῖν ὡς, ὅπως μὴ ἐκ ὑποδάσει; Καλέμενος δὲ ἐπὶ κρίσειν θανάτῳ ὑπὸ τῆς Ἀθινῶν ὑπὸ Σικελίας, ἐκρύψεν ἑαυτὸν, εἰπὼν εὐνήθη εἶναι τὸν δίκαιον ἔχοντα, ζητεῖν ὑπόφυγην, ἔξουσι γαίην. Εἰπόντος δὲ τινος, ἔπισθεις τῇ παρῖδι τὴν πρὸς σταυτὴν κρίσειν; ἐγὼ μὴ ἔφη ὅδε τῇ μηρῖ, μή πως ἀγνοήσασθαι τὴν μέλαιναν βάλαν ἡφον ἀπὸ τῆς λελυγμένης. Ἀκούσας δὲ ὅτι θάνατος αὐτῷ καὶ τῷ σὺν αὐτῷ κατέγνωσαν· δείξοντες ὅτι οἱ περὶ αὐτοῖς ὅτι ζῶμεν. καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔβλεπε, τὸν Δικελικὸν ἡγεῖσθαι ἐπὶ τῆς Ἀθινῶν πόλεμον.

Λάμαχος ἐπετίμα τινὶ τῶν λοχαγῶν ἁμαρτάνειν. τῷ δὲ φήσας, μή τι τὸ ποίησιν, ἔκρινεν, εἶπε, ἐν πρὸς ἑμὲ δὲ ἁμαρτάνειν.

Γοικράτης δοκῶν ὑδὲ εἶναι σκυτοπόμῳ, κατεφρονεῖτο. ὁδὸν δὲ τότε πρῶτον ἔχον, ὅτε θαυμαστὰς πολέμιον ἀνδρα μὴ τῶν πολλῶν ζῶντα συλλαβῆσας, εἰς τὴν ἑαυτῷ ξίφην μετένευσεν. Ἐν δὲ φίλῳ καὶ συμμάχῳ χώρᾳ στρατοπεδῶν καὶ χάρακα βαλλόμενος, καὶ πύργον ὀρύττων ἐπιμειλῶς, πρὸς τὸν εἰπόντα, τί ᾧ φοβέμεθα, χειρὶς ἐφίση στρατῶν ὡς εἶναι, ὡς ἐκ αὐτοῦ προσεδόκησα. Παραταττόμενος δὲ τοῖς βαρβάροις, ἔφη δεδιδόσθαι μὴ τὸν Γοικράτην ἐκ ἴσασιν, ὃ καταπληττεται τῶν ἄλλων πολέμιος. κωμόμενος δὲ θάνατον πρὸς τὸν σκυτοπόμῳ, οἷα ποιεῖς ὃ ἀνδρῶν εἶπε, πολέμιος πρὸς ὡς, τὸν πολλὸν πρὸς ἐμὲ πείθων βελόμαται, καὶ μὴ μετ' ἐμὲ; Πρὸς δὲ Ἀρμόδιον τὸν τῷ παλαιῷ Ἀρμόδιῳ ὑπόγονον, εἰς δυσχερεῖαν

αὐτῷ λαιδορέμενον, ἔφη· τὸ μὲν ἐμὸν ἀπ' ἐμῶν ὅρος ἀρχή-
ται, τὸ δὲ σὸν, ἐν σοὶ παύεται. Ῥήτορος δὲ τινος ἐπερω-
τῶντος αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ, τίς ἂν μέγα φρονεῖς; πότερά
ἐπιδόξῃς, ἢ τοξότης, ἢ πελταστής, ἢ πεζός; εὐδαίμων ἔφη τῶ-
ν, ἀλλ' ὅτι πᾶσι ταῖς ὁπλισαμένους ὁπλιτεύει.

Τιμόθεος δὲ τυχεῖς ἐνομιζέτο στρατηγὸς εἶναι, καὶ φθονοῦν-
τες αὐτῷ τινὲς, ἐξωγράψαντες τὰς πόλεις εἰς κύριον ἀντομάπως ἐ-
κείνου καθάδαντος ἐνδυομένης. ἔλεγε γὰρ ὁ Τιμόθεος· εἰ πε-
λταύται πόλεις λαμβάνω καθάδαν, τί με οἶδε ποιήσεται
ἐξηγηρότα; Τῶν δὲ πολυκρῶν στρατηγῶν τινὸς ἑαῦμα τοῖς Ἀ-
θηναίοις δεικνύοντος, ἐγὼ δὲ εἶπον ἡχιμύθῳ, ὅτι με στρα-
τηγῶντος ὑμῶν ἐν Σάμῳ καταπελτικὸν βέλος ἐγγυὲς ἐπέτε-
λε. Τῶν δὲ ῥητόρων τὸν Χάρητα προσαγόντων, καὶ τοιούτων ἀξιάτων
εἶναι ἢ ὅς Ἀθηναίων στρατηγόν· ἐπὶ τὸν στρατηγὸν εἶπον ὁ Τι-
μόθεος, ἀλλὰ τὸν τῷ στρατηγῷ τὰ σπώματα κομίζοντα.

Χαβείας ἔλεγε κάλλιστα στρατηγεῖν τὰς μάλιστα γυνώσκον-
τας τὰ ἢ πολεμίων. δίκην δὲ φέγων προδοσίας μὲν Ἰφί-
κράτης, ὁπτιμῶντος αὐτῷ τῷ Ἰφικράτης, ὅτι κινδυνώων ἐν
τῷ γυμνάσιον βαδίζει, καὶ τῷ εἰωθῆαι ὥραν ἀεὶς αἶ, τοῖς γα-
ρ ἐν εἶπε, αὐτῷ ἄλλο τι γινώσκει πρὸς ἡμῶν Ἀθηναῖοι, σὲ μὲν
αὐχμῶντα καὶ ἄσιτον, ἐμὲ δὲ ἡγεσικότα καὶ ἀληθιμνέοντα
ποκτείναντα. εἰώθει δὲ λέγειν ὅτι φοβερώτερον ἔστιν ἐλάφου
στρατόπεδον, ἢ γεμυῖν λεόντος, ἢ λεόντων, ἐλάφου.

Ἡγισίππου, τῷ Κραβύλῳ προσαγορεύοντι, παροῦ-
ντος τὰς Ἀθηναίων ὑπὸ Φίλιππον, ὑπεφώνησέ τις ἐκ τῶν
ἐκκλησίας, πόλεμον εἰσηγῆ; καὶ μὲν Δία εἶπε καὶ μέγα
ἱμάτια, καὶ δημοσίας ἐκφοράς, καὶ λόγους ὁπλιταφίας,
μέγα μὲν ἐλάφῳ βιάσκειν, καὶ μὴ ποιήσκειν τὸ προσ-
τάγμα Μακεδόσι.

Πυθίας ἔτι μεναικίον ὡς παρῆλθε ἀνθρώπων τοῖς πρὸς Ἀ-
λεξάνδρου γραφομένοις ψηφίσμασι. ἐπὶ οὗτος δὲ τις, σὺν τῷ
ᾧ

ὡς πολὺς λέγειν ὅτι πικρῶς; καὶ μὴν Ἀλέξανδρος ἔ-
περ, ὅς φησιν ὅτι ὅτι, ἐμὴν γνώμην ὅτι.

Φωκίων ὁ Ἀθωαῖος ὑπ' ἑσπερῶς ἔπερ γελῶν ἔφθην, ἔπερ δα-
κρύων. ἐκκλησίας δὲ γιομένης πρὸς τὸν εἰπόντα, σκιπτομέ-
την ὡς Φωκίων εἰπας ὁρῶν ἔφη τοπαῖς. σκίπτομαι ὅτι εἴτε
διώματα ὅτι μὴ ὡς λέγειν πρὸς Ἀθωαῖος. Μαρ-
τείας δὲ γιομένης Ἀθωαῖος ὡς εἰς ὅτιν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πόλει
ταῖς παύσας ἐναντιῶντος γνώμης, καὶ τῇ Ἀθωαῖων ζητεῖν
κελεύοντων ὅς τις ὅτι καὶ βρώτων, Φωκίων ἑαυτὸν ἔφθην τῶν
εἶται. μόνον ὅτι ἑαυτὸν μὴδὲ ἀρέσκειν, ὡς οἱ πολλοὶ πρᾶτ-
τοι καὶ λέγουσιν. Ἐπεὶ δὲ λέγων ποτὲ γνώμην πρὸς τὸν δῆμον
ἐδοκίμει, καὶ πάντας ὁμαλῶς ἑώρα τὸν λόγον ὑποδέχομεν,
ἐπιστραφεὶς πρὸς τοὺς φίλους εἶπεν, εἰδὼν περ κακόν τι λέγων
ἑμαυτὸν λέληθα; Πρὸς δὲ θυσίαν τινὰ τῇ Ἀθωαῖων αἰών-
των ὑποδύσεις, καὶ τῇ ἄλλων ἐπιδιδόντων, κληθεὶς πολλὰ
καὶ, αἰχμηοὶ μὴν αὐτὸν εἶπεν ὑμῖν ἐπιδιδόντες, τότε δὲ μὴ ὑπο-
διδόντες, ἅμα δεικνύων τὸν δακτύλου. Δημοδοκῶν δὲ τῷ ῥήτο-
ρος εἰπόντος, ὑποκτενῶσιν σὲ Ἀθωαῖοι ἐὰν μανῶσι, καὶ εἶ-
πεν, ἐμὴν μὴ, αὐτὸν μανῶσι, σὲ δὲ, αὐτὸν σωφροσύνην. Ἀρ-
γεῖτος δὲ τῷ συκοφαντῇ μιλῶντος ὑποδύσκειν ἐπὶ τῇ δι-
στυρίῳ κατακτείνε γειτονίας, καὶ διόμην τὸν Φωκίωνα πρὸς αὐ-
τὸν ἔλθειν, τῇ δὲ φίλων ἐκ ὅντων πρὸς αὐτῶν ποικίλως
βεδίλειν, καὶ πᾶς τίς αὐτὸν εἶπεν ἴδιον Ἀργεῖτος λαλήσεις;
Ὀργίζομεν δὲ τοῖς Βυζαντιοῖς τῇ Ἀθωαῖων, μὴ δεξιμά-
νοισι τῇ πόλει Χάρητα πεμφθέντα μὴ δυνάμει βοήθων αὐ-
τοῖς πρὸς Φίλιππον, εἰπὼν ὁ Φωκίων, ὅτι δεῖ μὴ τοῖς ἀπ-
εῖσι τῇ συμμάχων, ἀλλὰ τοῖς ἀπιστημένοις τῇ στρατιᾷ
ἐργάζεσθαι, αὐτὸς ἡρίθη στρατηγός, καὶ πιστεύειν ὑπὸ τῇ Βυ-
ζαντίων, ἐποίησε τὸν Φίλιππον ἀπελθεῖν ἀπαρακτοῦ. Ἀλέ-
ξανδρος δὲ τῷ Βασιλέως ἐκατὸν τάλαντα δωρεὰν αὐτῷ πέμψας
τοῖς, ἡρώπιστα πρὸς κομίζοντας, τί δὴ ποτε πολλὰ ὅντων

Ἀθωαίων, αὐτῷ μόνῳ πῦρ δίδωσι Ἀλέξανδρος; εἰπὼν
 τῶν δ' ἐκείνων, ὡς μόνον αὐτὸν ἡγεῖται καλὸν κἀγαθὸν εἶναι.
 ἔκτα ἔφη ἑασάτω με, καὶ δοκεῖν καὶ εἶναι τοῖσιν. Ἀπέντος δὲ
 Ἀλεξάνδρου ἦν οἱ, καὶ τῷ δῆμῳ κελδόντος ὀνόμασι παρὲναι
 τὸν Φωκίωνα καὶ συμβεβαλεῖν· ἀναστὰς ἔφη, συμβεβαλέω τοῖνυν
 ὑμῖν καὶ κρατεῖν τοῖς ὅπλοις αὐτὰς, καὶ φίλος εἶναι τῷ κρατὶ
 ποτὶ. Λόγος δὲ ὦλε τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς ἐμπροσθέντος ἀδελ-
 φώτου, καὶ τῷ ῥητόρῳ ἀναπιδόντων Ἀλκιῶν ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ
 μὴ μέλειν, ἀλλὰ πολέμειν ἢ δὴ κελδόντων, ὁ Φωκίων ἤγει-
 ρε μέλειν καὶ γινώσκει βεβαίως, εἰ ἢ τὸν πῦρ ἔφη πείθειν, καὶ
 αὐτοῖς ἔσται καὶ εἰσέτι περὶ τῆς. Τὸ δὲ Λεωδωρὸς εἰς τὸν πό-
 λεμον ἐμβαλόντος τῷ πόλει ἐλπίσι λαμπραῖς πρὸς τὸ πῦρ
 ἐλευθερίας ὄνομα καὶ τῆς ἡγεμονείας ἐπαυρομένη, τῆς λόγους
 αὐτῇ ταῖς κυπαρίττοις ἀπέειπε, καλοὶ ἢ ὄντες ἔφη καὶ ὑμῖν
 λοι, καρπὸν ἂν ἔχουσι. Κατορθωμένων δὲ τῶν πρώτων, καὶ
 τῆς πόλεως διαγγέλια θυεῖς, ἐρωτηθεὶς εἰ πῦρ ἤθελε
 ὑποπαραχθῆναι· παραχθῆναι μὴ ἔφη πῦρ, βεβηλὲν
 εἶναι δὲ ἐκεῖνα. Τῷ δὲ Ἀττικῇ τῷ Μακεδόνων προσβαλόν-
 των καὶ πορθόντων τῷ ὁδοῦ, ἐξέγαγε τὰς ἐν ἡλικίᾳ
 πτωχῶν δὲ συνφερόντων πρὸς αὐτὸν καὶ παρεγκλωβημένων ἐν
 κείνῳ τὸν λόφον καταλαβεῖν, ἐπαυθῆναι ταῖς τῷ δυνάμει
 καὶ Ἡράκλειος εἶπε, ὡς πολλὰς ὁρῶ στρατῶν, στρατιώταις
 δὲ ὀλίγους· καὶ μὴ ἀλλὰ συμβαλὼν ἐκράτισεν καὶ διέφθερεν
 Νικίωνα τὸν ἀρχόντα τῷ Μακεδόνων. Μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον
 οἱ μὴ Ἀθωαῖοι τῷ πολέμῳ κρατηθέντες ἐδόξαντο φρενὴν
 ἔχειν Ἀντίπατρον· Μεσσηνίας δὲ τῷ τῆς φρενῆς ἀρχόντος ἡ-
 ματα τῷ Φωκίῳ δίδοντας, ἀγαλακτῆρας εἶπε, μήτε ἐκεί-
 νον Ἀλεξάνδρου βελτίονα εἶναι, καὶ χείρονα τῷ αἵματι ἔφη
 λέγεται νῦν, τότε μὴ δέξαιμνος. Ἀντίπατρος δὲ ἔφη ὡς
 εὖ αὐτῷ φίλων Ἀθωῶν ὄντων, καὶ Φωκίωνα λαβὼν
 πέπεικεν, ὥστε Δημάδῳ διδὼς ἐμπέπληκον. Ἀξιώτος δὲ

Ἀντίπατρον ποιῆσαι τι τῷ μὴ δικαίῳ αὐτὸν, καὶ δυνάσαι εἶ-
 περ Ἀντίπατρον καὶ φίλων Φωκίῳ χηρῶν καὶ κόλασι. Μετὰ δὲ
 τῷ Ἀντίπατρον τελευτῇ δημοκρατίας Ἀθωαῖοις δημοφί-
 λῳ κατεργάσθη θάνατος τῷ Φωκίῳ ἐν Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ φίλῳ,
 οἱ μὴ ἔν ἄλλοι κλαίοντες ἦγοντο, τῷ δὲ Φωκίῳ σιωπῇ βα-
 διζοῖτο τῷ ἐχθρῶν τις ἐνέπτυσεν ἀπαντήσας εἰς τὸ πρόστα-
 πον. ὁ δὲ πρὸς τὰς ἀρχοντας ὑποβλέψας, καὶ παύσει τις εἶπε
 τῶν ἀχρημόντων; Τῶν δὲ μελλόντων σωμαπονησάντων οὐδὲ
 ὀδυρομένων, καὶ ἀγανακτῶν, ἐκ ἀγαπῆς εἶπερ ὁ Εὐπίπ-
 πῳ Φωκίῳ ὑποθανέμενος; ἢ δὲ τῆς κύλικος αὐτῷ προσ-
 φερομένης ἐρωτηθεὶς ὥστε λέγει πρὸς τὸν υἱόν, ἐγὼ σοι εἶπα
 ἐνέπλομαι καὶ ὁδοῦ καλῶ μὴδὲν Ἀθωαῖοις μνηστικῶν.

Πεισίστρατος ὁ Ἀθωαῖων τύραννος, ἐπεὶ τῷ φίλῳ τινὲς
 ὑποστάντες αὐτῷ φυλῇ κατέλαβον, ἤλθε πρὸς αὐτὸς ἐρωμα-
 τίσμον αὐτὸς κομίζων. πυρραμομένων δὲ ἐκείνων τί βάλ-
 ται, πείσας ὑμᾶς εἶπερ ἀπαγαγεῖν, καὶ μὴ πείσας, μῆνιν
 καὶ ὄμῳν, καὶ ἔξ τῆς ἀφίγμαι συνοικδοατομένης. Διαβλη-
 τῆς δὲ τῆς μηδὲς πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐρᾷ τινος νεκρίσκου καὶ
 οὐκ αὐτῆς φοβεμένη, καὶ ὁδοῦ κατὰ τὰ ποταμῶν, καλίσας
 τῷ δειπνῶν τὸν νεκρίσκον, ἐρώτησε δειπνήσαντα πῶς γέγονεν,
 ὡς δὲ φήσαντος, ταῦτά σοι ἔφη καὶ ἡμέρῃ ἔσται, ἐὰν τῇ
 καὶ με ἀρέσκης. Εἰπεὶ δὲ Θρασύβαλος ἔρῳ αὐτῷ τῆς θυ-
 ρῆς ἐφίλησεν ἀπαντήσας, παροξυνόμενος ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ
 τῆς γυναικὸς, αὐτῆς φίλῳ εἶπε μισῶμεν, τί ποιήσομεν
 μισῶντας; καὶ ἔδωκε γυναῖκα τῷ Θρασυβέλῳ τῷ παρ-
 ὄντι. Κωμάσαν δὲ τινῶν φετυχόντων αὐτῇ τῇ γυναικί,
 πολλὰ παραξάσαν ἀσελγῇ καὶ εἰπόντων, μετ' ἡμέραν δὲ τῷ
 Πεισίστρατι δευρῶν καὶ δακρυόσπον, ὁμῶς μετ' ἔφη πειράζε-
 σθαι τὸ λοιπὸν, καὶ ἐμὴ γυνὴ τὸ ὁδοῦ κατὰ τὰ ποταμῶν
 ὁδοῦ κατὰ τὰ ποταμῶν. Τῶν παίδων, αὐτῷ γαμεῖν ἑτέραν γυναῖκα
 ἔλλοντος ὁδοῦ κατὰ τὰ ποταμῶν, μή τι μεμφομένης αὐτὸς εἴη,
 καὶ.

δικία εἶπεν, ἀλλ' ἐπαυγῶν καὶ βαλδύμνος ἑτέρας μὲν παύσει
τοιαύτας ἡγείσθαι.

Δημήτριος ὁ φαληρός, Πολεμαίων τῷ Βασιλεῖ παρή-
ρει, τὰ περὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονείας βιβλία κτᾶσθαι, καὶ
ἀναγινώσκειν. ἃ ἦν οἱ φίλοι τῆς βασιλεύουσιν καὶ Σπαρτιά-
ται ἀρξαιεῖν, ταῦτα ἐν τῆς βιβλίαις γέγραπται.

Λυκῆργος ὁ Λακεδαιμόνιος εἰδισι τῆς πολιτικῆς κομῆν,
λέγων ὅτι τὴς μὲν καλῆς ἢ κόμῃ εὐεργεσίας ποιεῖ, τῆς
δὲ αἰχρῆς φοβερωτέρως. Πρὸς δὲ τὸν κελόοντα ποιεῖν ἐν
τῇ πόλει δημοκρατίαν, σὺ πρῶτος εἶπεν ἐν τῇ οἰκίᾳ
ποίησον δημοκρατίαν. Ἐκέλευσε δὲ τὰς οἰκίας ποιεῖν ἅ-
πὸς πελέκειας καὶ κρίνου μόνον. αἰχμῆσαι ἦν εἰς οἰκίαν
λυτὰς ἐκπύματα καὶ σρώματα καὶ ἑσπερίας πόλυτελεῖς εἰς
φύρνας. Πυγμῶν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι ἐκώλυ-
σαν, ἵνα μηδὲ παίζοντες ἀπαυδῶν ἐδίζονται.

Σφατᾶν δὲ ποικίλεις ὅπῃ τὴς αὐτῆς ἐκώλυσε, ὅπως
μὴ ποίωσι μαχιμώτερας. Ὑστερον ἔν τῃ Ἀγχιλλᾶν ἑωθού-
τος, ὁ Ἀνταλκίδης εἶπε καλὰ διδασκάλια περὶ Θεβαίων
λαμβάνειν αὐτὸν ἐδίσσασθαι καὶ διδάσσεσθαι πολεμεῖν ἀκονταί.

Χαίρωνος ὁ Βασιλεὺς, ἐρωτηθεὶς ὅρατί νόμος ὀλίγοι
ἔτι Λυκῆργος εἰδικον; ἀπεκρίνατο, τὴς χρωμῆς ὀλίγοι
λόγοις μὴ δεῖσθαι νόμῳ ποικίλῃ. Τῶν δὲ Εὐλάτων τινῶν
θρασύτερον αὐτῷ προσφερομένων, καὶ πῶ σιωπῇ εἶπε κατέκταν-
εῖν, εἰ μὴ ὠργίζομαι. πρὸς δὲ τὸν πυθόμενον ὅρατί κα-
μῶσιν; εἶπεν, ὅτι τῶν κόσμων ἀδελφωτάτος ἕτος ἔστι.

Τίλεκλος ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐγκαλεῖται πρὸς
πολίταις ὡς ἀγνομονέστερον αὐτῷ προσφερομένοις ἢ ἐκείνῳ
σὺ ἦν εἶπεν ὅτι οἶδας ἀδικεῖσθαι.

Θιόπομπος οὗ τινι πόλει πρὸς τὸν ἐπιδεικνύμενον τὸ τῶν
χρῶν αὐτῷ, καὶ πτωχεύοντι εἰ δοκεῖ καλὸν καὶ ὑψηλόν
εἶναι, καὶ οὗ γυναικῶν, εἶπεν.

Ἀρχίδαμος ἐν τῇ πελοποννησιακῇ πολέμῳ τῶν συμμάχων ἀξιότιμον δοῦσαι τὰς φόβας αὐτοῖς, εἶπεν, ὁ πόλεμος ἔπαυσις σιτίζεται.

Βρασίδας ἐν ἰχάσι συλλαβὼν μὴ καὶ διαχθεὶς ἀφῆκε, εἴτα πρὸς τὰς παρόντας ἔδεν ἕως ἔφη μικρόν ὄσιν, ὃ μὴ σφίζεται πολλῶν ἀμυνέσθαι τὰς ὀπισθεράντας. Ἐν δὲ μάχῃ δὲ τῆς ἀσπίδος ἀκοντιδεὶς καὶ τὸ δόρυ τῷ ῥαύματος ἐλευσας αὐτῇ, τότε τὸν πολέμιον ἀπέκτεινεν, ἐπερωπιδεὶς δὲ πῶς ἐξώδη, προσέειπεν με τῆς ἀσπίδος εἶπεν. Ἐπεὶ δὲ σωβέρι πεσεῖν αὐτὸν ἐλόιδεράντα τὰς ὀπί Θράκης Ἐλκνας, οἱ δὲ πεμφορσεῖτες εἰς Λακεδαιμόνα παρίσβεις, τῇ μητρὶ προσήλθον αὐτῇ· πρῶτον μὲν ἰρώτισεν εἰ καλῶς ὁ Βρασίδας ἀπέθανεν, ἐγκωμιαζόντων δὲ τῶν Θρακῶν αὐτὸν καὶ λεγόντων, ὡς εἴδεις ἄλλος ἔσαι πιαπς· ἀγχοῖτε εἶπεν ὡς ἔσθαι. Βρασίδας μὲν ἦν ὡς ἀνὴρ ἀγαθός, αὐτὸς δὲ Λακεδαιμόνων πολλὰς ἔχει τῆς κάρρους.

Ἄγης ὁ Βασιλεὺς ἐκ ἔφη τὰς Λακεδαιμονίους ἐρωτᾶν πόσοι ἦσιν, ἀλλὰ πῶς εἰσὶν οἱ πολέμοι. Ἐν δὲ Μαντινέᾳ καλυβύδος ἀγρόχαι τὰς πολέμοις πλείους ἔσιν, εἶπεν, ἀνάγκη πολλοῖς μάχεσθαι τὸν ἄρχιν πολλῶν βαλόμενον. Ἐπειρομένων δὲ τῶν Ἡλείων ἐπὶ τῇ τῶν ὀλύμπια καλῶς ἄγει· τί δὲ εἶπε ποῖσι θαυμασόν, εἰ δὲ ἐπὶ τὰς πεισάραν, μὴ ἡμέρα χρώντα τῇ δικαιοσύνῃ, ἐπειρομένων δὲ τοῖς ἐπαίνοις· ἔφη, τί θαυμασόν εἰ πράγματι καλῶ καλῶς χρώνται τῇ δικαιοσύνῃ; Πρὸς δὲ αἰθροπὸν ποτηρὸν ἐρωτῶντα πολλάκις τίς ἀετός ἐστι Σπαρτιατῶν, εἶπεν ὁ τῶν ἀνθρωπίνων. Ἐπεὶ δὲ πτωδαμορκεὶς πόσοι εἰσὶν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅσοι εἶπεν ἱκανοὶ τὰς κακὰς ἀπείργει· καὶ τὸ αὐτὸ ἐπεὶ πτωδαμορκεὶς, πολλοὶ εἶπεν ὁ δόξουσιν εἶναι, εἰ αὐτὸς ἴδης μαχομένους.

Λύσανδρος, Διογυσιεὶς τῷ Τυράντῃ πέμψας ἱμάτια τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῶν πολυτελῶν, ἐκ ἔλαβεν, εἰπὼν διδόναι.

ται, μὴ δὲ ταῦτα μᾶλλον αἰχραὶ φανεῖσι. Πρὸς δὲ τὰς ἰ-
στούσας αὐτὸν ὅτι τῷ δὲ ἀπάτης τὰ πᾶσι ἀπειράσειν, ὡς ἀνέστη
τὸ Ἡρακλῆες, ἔλεγε ὅτι μὴ ἐφικνέται ἡ λειότης, προσραπτεῖν
εἶναι ἐκεί τὴν ἀλωπεκὴν. Πρὸς δὲ Ἀργεῖς δικαιοτέρα τῷ
Λακεδαιμονίῳ λέγειν ὡς πρὸς ἀμφοιβουλευμένης χαίρας δοκί-
μων, ἀσασάμηνος τὴν μάχαιραν, ὃ ταύτης ἔφη κρατῶν, βέλ-
τιστα ὡς γὰρ ὅρων ἐκλέγεται. Τὰς δὲ Λακεδαιμονίους ὁρῶν
ὀκνεύοντας προσμαίχεσθαι τοῖς τείχεσι τῷ Κορινθίῳ, ὡς εἰδὼν
λαγῶν ἐξαλόμηνον ἐκ τῆς τάφρου, τοιάντις ἔφη φοβεῖσθε πολέ-
μους, ὡς οἱ λαγοὶ δὲ ἀργίας ἐν τοῖς τείχεσιν ἐγκαθύου-
σιν. Μεγαρέως δὲ ἀνδρὸς ἐν κοινῷ συλλόγῳ παρήνσις, χρη-
σάμενος πρὸς αὐτὸν· οἱ λόγοι τε εἰπε πόλειος διοῦνται.

Ἀγχιπαύλας ἔλεγε πρὸς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντας ἑλωθεῖρας
 μὲν, καὶ εἶναι· δέλωτος δὲ, ἀγχευάς· Ἐπίδομον δὲ αὐτῶν
 τὸν Περσῶν βασιλεῖα μέγα προσαγορεύειν, τί δὲ ἱκεῖνος ἐ-
 πεν ἐμὲ μείζων, εἰ μὴ δικαιότερος καὶ σωφρονέστερος; Περὶ αὖ
 δρείας καὶ δικαιοσύνης ἐρωτηθεὶς ποτέρα βελτίων; εὐδὸν αὖ
 δρείας ἔφη χεῖροσιν, εἰς πάντας ὤμην δίκαιον. Νυκτὸς δὲ μέγα
 λαν καὶ τάχος ἀναζωγυνοῦν ἐκ τῆς πολέμιας, καὶ τὸν ἐρωμῆ-
 ὄραν ὀπλιτοπόμῳον δι' ἀδωσίειν, καὶ θαυρόντα, χαλεπῶς
 εἶπεσσι ἅμα ἑλεῖν καὶ φρονεῖν. Μεγεκράτης δὲ τὸ ἰαφεῖ Διὶ
 προσαγορευομένῃ, ῥάφαντος ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν, Μεγεκρά-
 τίδης, Βασιλεῖ Ἀγχιπαύλῳ χαίρειν· ἀνέγραφε, βασιλεῖ
 Ἀγχιπαύλας, Μεγεκράτης ὑγιαίνειν. Λακεδαιμονίαν δὲ ἰκ-
 σάντων Ἀθιναίων, καὶ τῆς συμμάχης ἐν Κορίνθῳ, πυθόμενος
 τὸ πλῆθος τῶν πολέμιων νεκρῶν, φησὶ τῆς Ἐλλάδος εἶπεν, ὅτι
 σάπης ὑφ' ἑαυτὰς ὀπλοῦλεσκον, ὅσας ἀρκεῖ πρὸς βαρβάρους
 καὶ ἅπαντας. Χρησμοὶν λαβάν ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τὸ Διὸς
 ἡδύλῃ, εἶπε τῇ ἐφόρῳ κελύουσιν καὶ τὸν πύθιον ἐρωτῶσα
 πρὸς τῇ αὐτῶν, εἰς Δελφὸς παρὰ γυναικῶν, ἡρώτισσε τὸν Θεόν
 εἰ ἅπερ τῇ παρὲν δοκεῖ, καὶ αὐτῇ. Παριπόμενος δὲ τινα τῇ

ὁ δὲ τῷ Καρὸς Γκαριέως, ἔρχετο πρὸς αὐτὸν Νεκίας,
 εἰ μὴ ἐκ ἀδικίᾳ, ἀφίς, εἰ δὲ ἀδικεῖ, ἡμῖν ἀφίς, πάντως
 δὲ ἀφίς. Τῷ δὲ μιμημένῳ τῷ τῆς ἀνδρείας φωνῇ ἀκούεται
 ὡδὲ καλέμενος, αὐτὰς εἶπετο ἄλλα πολλὰ κίς. Μετὰ δὲ τῷ
 τῷ Λάκχοι, μάχην πάντας τὸς ῥέσσοντας ἀτίμως εἶναι τῷ
 ἰσχυρῷ κελύοντος, ὁρῶντες οἱ ἔφοροι τῷ πόλιν ἀνδρῶν ἐρημν
 ἔσαν, ἐβέβλητο τῷ ἀτιμίας λύσαι, καὶ νομοθέτῳ ἀπέδει-
 ξαν τὸν Ἀγχιλάον· ὁ δὲ ἀποκλιδὼν εἰς τὸ μέσον, ἐκέλευσε
 τὸς τόμους ἀπὸ τῆς αὐτοῦ κυρίας εἶναι. Ἐπεὶ δὲ πεμφθεὶς τῷ
 βασιλεῖ τῷ Αἰγυπτίων σύμμαχος, ἐπολιωρεῖτο μετ' αὐτοῦ
 πολλὰ πλεονάζοντων ὄντων τῷ πολέμιον, καὶ ὡς ἐπαφροδύντων τὸ
 τραυπέδον, κελύσσοντας ἐπέξισται καὶ ἄλλοι χιδοὶ τῷ βασι-
 λέως, ἐκ ἔφῃ ἄλλοι λύσει τὸς πολέμιους ἴσως αὐτοῖς ἄλλοι
 βολομένους, ἔτι δὲ μικρὸν ὑπολειπόμενης τῆς πόλεως συνηῖται
 τῷ τῷ ὡδὲ κατέλας τὸ ἄλλοι πον, καὶ πρὸς ἴσως ἴσως ἀγωνισά-
 μενοι εἰκόσσαν. Ἀποθνήσκων δὲ τὸς φίλους ἐκέλευσε μηδε-
 μίαν πλάσαι, μηδὲ μιμητὰν ποιῆσαι, τὰς εἰκόνας ἔπει-
 ποσαγορεύων. εἰ γάρ τι καλὸν ἔργον πεποίηκα, τῷ μὲν
 μετ' ὅν ἔστιν, εἰ δὲ μηδὲν, ἐσθ' οἱ πάντες ἀνδραγαθῆς.

Ἀρχίδαμος ὁ Ἀγυπιάδης, καταπαλτικὸς ἰδὼν βίλο· πό-
ρωτον ἐκ Σικελίας κομιθεὶν, ἀνέβησεν, ὁ Ἡράκλεις,
πόλιωλον ἀνδρὸς ἀρετῆ.

Ο δὲ νεώτερος Ἄγγελος, Δημήτριος λέγεται, ὅτι τὰ Λακωνικά εἶπεν ὅτι μικρότητα καταπίνουσιν οἱ Σουματωποιοί, καὶ αὖ, ἔφη, μέλιστα οἱ Λακωνάριοι τῶν πολεμίων τὰς εἰσὶν ἐφικνύσθαι. Τῷ δὲ πρόδότη αὖτις εἶναι στρατῶν· τῶν πόρων καλυσόντων, ἔκ, ἔφη, πιστεῖν τὰς ἀλλοφύλους τῇ προσηγορίᾳ τῶν ἰδίων.

Κλεομένης πρὸς τὸν ὑπάρχοντα αὐτῷ δάσκει αὐτοῦ
ἐκδοθέντων· ἐν τῇ μέλει, μὴ σύγῃ, ἔπειτα, ἀλ-
λ' οὐδ' ἐν τῇ κειμένην, ἐν τῇ μέλει.

Παιδάρετος ἐκ ἐγκριθεὶς εἰς τὰς ῥιακοσίαις, ἥτις καὶ ἐν τῇ πόλει παρὰ τοὺς αἰῶνες τῇ τάξει, ἰσχυρὸς ἐν μετιδῶν ἀπὸ χαίρειν λέγων, εἰ ῥιακοσίαις ἡ πόλις ἔχει πολίτας ἐαυτοῦ βελτίονας.

Δαμονίδας δὲ παχθεὶς εἰς τὴν τελευταίαν τῷ χορῷ πᾶσιν ἐπὶ τὸ πῶν χορὸν ἰσταίτος, εὖγε, εἶπεν, ὅξευρες παρὰ αὐτὸς σῆτιμος ᾄδεται.

Νικίστρατος ὁ τῆς Ἀργείων στρατηγὸς ἐπὶ Ἀρχίδαμου χαίρειν τε παροδῆται ὡς ἀκαλῶντος ὅπῃ χήμασι πολλοῖς, καὶ γὰρ Λακαίης καὶ βέλτεται, δίχα τῆς βασιλικῆς, ἀπὸ τοῦτο μὴ εἶναι τὸν Ἀρχίδαμον ἀφ' Ἡρακλῆος· τὸν μὲν γὰρ Ἡρακλῆα, ὡς ἰδόντα τὰς κακὰς κολάζειν, Ἀρχίδαμον δὲ τὰς ἀγαθὰς κακὰς ποιεῖν.

Εὐδαιμονίδας ἰδὼν ἐν ἀκαδημίᾳ Ἐσποκράτην πρὸς βύρρον ἦδη, μὲν τῆς μαθητῶν φιλοσοφῆναι, καὶ πυθόμενος ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ζητεῖ. Πότε ἐν, εἶπεν, αὐτῇ χήσεται; Πρὸς αὐτὸν ἀπεσπας Φιλοσόφου ἀπελθεῖντος, ὅτι μόνον ἀγαθὸς στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἔστιν· ὁ μὲν λόγος, ἔφη, θαυμαστὸς, ὁ δὲ λέγων ἐσάλπισαι.

Ἀντίοχος ἐφορούων, ὡς ἤκουσεν ὅτι Μεσσηνίος Φίλιππος τὴν χώραν ἔδωκεν, ἠρώτησεν εἰ καὶ τὸ κρατεῖν αὐτὸν μαχομένων, ὡς τῆς χώρας ἔδωκεν.

Ἀνταλκίδας πρὸς τὸν Ἀθῆναϊον, ἀμαθεὶς ὑποκαλῶν τὰς Λακεδαιμονίαις, μόντοι γὰρ, εἶπεν, ἡμεῖς ἔδωκεν μεμασμένῃ κακὸν παρ' ὁμῶν. Ἐπεὶ δὲ Ἀθῆναϊος πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ἀλλὰ μὴ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ Κρισητῇ ποταμῷ ὡς ἐδιδάχαμεν. ἡμεῖς δὲ ἐπὶ ποτὶ, εἶπεν, ὑμᾶς ἐπὶ τῇ Εὐρώπῃ. Σοφιστὴ δὲ μέλλοντος ἀναγινώσκων ἐγκώμιον Ἡρακλῆος, ἔφη, τί γὰρ αὐτὸν φέγει;

Ἐπαμινώνδης τῷ Θηβαίῳ στρατηγῶντος, ἐπὶ ποτὶ παιδὸς Δόρυβος ἐπέπαισεν εἰς τὸ στρατόπεδον. ἔλεγε δὲ τὸν ἐν πολλῇ

σιν. ἴδισον δὲ πάντων αὐτῶν τῶν γεγονότων καλῶς καὶ ἀγαθῶς
εἶναι εἰλεγε, τὸ τῶν χειραμνῶν αὐτὸν τῷ πατρὸς ζώτης ἐτι-
μῆς μῆδος, ἐν Δελφείοις κικῆσαι Λακεδαιμονίους. Εἰδὼς
δὲ φαίνεσθαι τὸν ἄλλον χρόνον ἀληθιμῶς τὸ σῶμα, καὶ φαι-
νερὸς τῇ προσώπῳ, μετὰ τῷ μάχῳ ἐκείνῳ, τῇ ὑπεραί-
ροῦσθαι αὐχμηρὸς καὶ ταπεινός· τῶ δὲ φίλων ἐρωτῶντων μ-
τι λυπηρὸς αὐτῷ συμπίπτωνος; ἔδωκεν εἶπεν, ἀλλ' ἐχθρὸς ἦν
μὲν ἐμαυτῷ μείζον ἢ καλῶς ἔχει φρονήσας, διὸ σύμφο-
ροῦναι τῷ ἀμείβαν τῆς χαρᾶς. Εἰδὼς δὲ τὸς σαρπηδῶν
ἐπαρρησιάζεσθαι τὰ πιαυτὰ συμπτώματα, καὶ βελόμῃρος ἐ-
λίσσεται τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, αὐτῶν ἔχοντες πᾶσι γεν-
ναίῃσιν, ἀλλ' ἐκάσθις καὶ πόλιν ἔδωκεν, ὡς τε πλείονας
χιλίας οὕτως ὀρθῶναι τῶν Λακεδαιμονίων. Γάστρος δὲ
Θιασαλῶν μονάρχῃ συμμάχῃ μὴ εἰς Θήβας παρὰ τὸν
δυοχιλίας δὲ χρυσῆς τῇ Ἐπαμινώδῃ πέμψαντος ἰχυρῶς
τομήν. τὸ μὲν χρυσίον ἔκλεβε, τὸν δὲ Γάστρον θια-
σῶν, ἀδίκων ἔφη χειρῶν ἄρχεις. αὐτὸς δὲ πενήκοντα δρα-
μὰς δακτυλίου παρὰ τῶν πολιτῶν, ἐφόδιον τῆς
τιμῆς ἐνέβαλεν εἰς Πελοπόννησον. Αὐτὸς δὲ τῷ Περσῶν
σιλῆος ἱεσμῶν δαρεϊκῆς ὑποσέλλαντος αὐτῷ, καὶ τῇ
πικρᾷ Διομέδοντος, εἰ τὰς πλὴν πέπλοισι χρυσῶν
Ἐπαμινώδῃ. πρὸς δὲ τὸν βασιλεῖα λέγειν ἐπέδωκεν,
τὰ συμφέροντα Θηβαίοις φρονῶν, ἔξει ποῖνα φίλον Ἐπα-
μινώδῃ, τὰ δὲ μὴ συμφέροντα, πολέμιον. Ἐπεὶ δὲ Ἀργεῖοι
μετ' ἐξήκοντο σύμμαχοι Θηβαίων, Ἀθηνῶν δὲ πρὸς
εἰς Ἀρχαδίας παρὰ τὸν ἄνθρωπον κατηγόρησαν ἀμφοτέρων, καὶ Κα-
στῶν οὐκ ὀλίγων ἀνείδισεν τὸν Ὀρέσιον καὶ τὸν Οἰδίπῳδα
πόλεσιν ἐπαυσῶν ὁ Ἐπαμινώδης, ὁμολογῶν ἔφη
παρ' ἡμῖν παροικίον ἡμεῖς, καὶ παρ' Ἀργείοις μισοκ-
αίῃς τὸς αὐτὰ δράσασθαι, ἡμεῖς μὲν ἐξέβαλον, Ἀ-
ργεῖοι δὲ ὑπέδεξαντο. Πρὸς δὲ τὸς σαρπηδῶν, πολλὰ

μεγάλα τῶν Θηβαίων κατηγόρησας, εἴποι μὲν οἱ, εἶπεν
ἡμᾶς βραχυλογῶντας ἐπαυσαν. Ἐπεὶ δὲ Ἀλέξανδρος τὸν
Θηβαίων Τύραννον πολέμιον οὐκ ἔφη Θηβαίων, Ἀθηνῶν φί-
λον ἐποιήσατο καὶ σύμμαχον; ὑποχόμενος αὐτοῖς ἡμιβο-
νίᾳ τῷ μὲν κρεῖον ὄντιον παρέξειν, ἡμεῖς δὲ; ἔφη, ὁ
Ἐπαμινώδης, ξύλα ποῖνα παρέξομεν Ἀθηνῶν; ὅτι
τὰ κρία ταῦτα, τῷ δὲ χάραν αὐτῶν πενήκοντα, αὐτοῖς
πραγματοῦσι. Τὸς δὲ βοιωτῶν ὑπὸ χολῆς ἐκλυόμενος εἰ-
βόλῳ ἐν τοῖς ὅπλοις συνέχειν; ὅπότε βοιωτάρχης
ἡρεσείη παρὰ τὸν ἔλεγε, εἰ βελόμῃρος ἄνθρωπος. εἰ γὰρ
γὰρ στρατῶν, στρατῶν ὅσιν ἡμῖν, καὶ τῷ χάραν ὑπὸ
καὶ ἀπαπειταμένῳ; πόλεμος ὀρχήσας προσηγόρεον,
ὡς μὴ διωκόμενος κρατεῖν αὐτῆς, αὐτὸν μὴ τῷ χεῖρα δὲ πό-
τατος ἔχασσι. Τὸ δὲ Χαβεῖν παρὰ Κόρινθον ὀλίγας τιμᾶς
τῶν Θηβαίων ὑπὸ τῇ τείχῃ φιλομαχῶντας καταβαλόντος καὶ
ἰσχυρῶς ἔσπαιον; ὁ Ἐπαμινώδης καταγελῶν ἔφη, ὅτι
ὑπὸ δὲ ἔσπαιον; ἀλλὰ ἐκασίον ἐσάται. τῷ γὰρ ἐκά-
στῳ ἐπικρῶς ἐν ταῖς πόρῃ πυλῶν ἰδρύοντο εἰσόδους. Ἀ-
ργεῖοι δὲ τίς; ὡς Ἀθηνῶν στρατόμαχαι καὶ κα-
τασπῆκον ὅπλοις εἰς Πελοπόννησον ἀπεσάλασι; τί ἔν
εἰπεν. Ἀντιφρίδας εἰπεί, καὶ τὸ Τέλλης αὐτῆς ἐχότος;
ὁ δὲ αὐλητῆς ὁ μὲν Τέλλης κάκιστος, ὁ δὲ Ἀντιφρίδας;
κάκιστος. τὸν δὲ ὑπασιζῶν αἰδομένης εὐλητῆς χημάτα
παρ' ἀνδρὸς αἰχμαλώτῃ γεγονότος, ἐμοὶ μὲν εἶπεν
τόδῃς τῷ ἀπιδά; σεαυτῷ δὲ πρὶν κατηλῶν ἐν τῷ κα-
τῆσθαι; ἔκ ἐτι γὰρ ἐθέλεις ἀνδυνάειν ὁμοίως εἰς τῶν πλε-
ων γυναικῶν καὶ μακαρίων. Ἐρωτηθεὶς δὲ πρότερον εἰ αὐτῷ
εἴπεται βελτίονα στρατῶν, ἢ Χαβεῖν, ἢ Γοιράτῃ;
ἀπεκρίθη εἶπεν ὡς ζώμεν. Ἐπεὶ δ' ἐκ τῆς Λακωνικῆς ὑπο-
σπῆρας, ἐφύγε θανάτῳ δίκῃ μὲν τῶν συστράτην, ὡς ὅτι
ἐλθὼν ὅτι βοιωτάρχῃ παρὰ τὸν ἑμὸν τέταρτος μὲν, τῆς

34
μὲν ἔν ἄρχοντας ἐκέλευσαν εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν
ὡς ἐμβαδυνάσας, αὐτὸς δὲ ἐκ ἔφθ βελτίονας ἔχειν τῶ ἔργον
λόγος. εἰ δὲ δεῖ τι πάντως εἰπεῖν πρὸς τὰς δικαστὰς, ἀξίον,
αὐτοὺς ἀποκτείνωσιν αὐτὸν, ὅπως αὖ τῇ ἐρήνῃ τὴν καταδίκην,
ὅπως οἱ Ἕλληες εἰδῶσιν, ὅτι μὴ βελομένους Θηβαίους,
Ἐπαμινώνδας κωλύσας τὴν λακωνικὴν πυρπολῆσαι, πο-
τακοσίους ἐπ' αὐτοῖς ἀδύωτον ἔσσαν, οἵκῃται δὲ Μεσσήνῃ δὲ
ἐτῶν τετράκοντα καὶ ὀκτακοσίων, σωπαῖσαι δὲ καὶ συναγαγεῖν
εἰς ταὐτὸν Ἀρκάδας, ὁποδῆναι δὲ τοῖς Ἕλλησι τὴν ἀν-
τονομίαν. ταῦτα γὰρ ἐπράχθη κατ' ἐκείνῃ τὴν στρατείαν.
ἐξῆλθον ἔν οἱ δικασταὶ σὺ πολλῶν γέλωτι, μὴδὲ πᾶς ἴ-
φως ἐπ' αὐτὸν ἀναλαβόντες. Ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ μάχῃ ἦν
θεῖς, καὶ κομισθεῖς ὅπῃ σκίωλιν, ἐκάλετο Δαίφρατον, εἰ-
μετ' ἐκείνον Γολλίδα, πεθναίαι δὲ τὰς ἀνδρας πυθόμενος
ἐκέλευε ὁρμυλῆσαι πρὸς τὰς πολεμίας, ὡς ἐκ οὗτος αὐτοῖς
στρατηγῶν, καὶ τὰ λόγῳ τὸ ἔργον ἐμαρτύρησεν, ὡς εἰδότες
ἄριστα τὰς πολιτάς.

Πελοπίδας ὁ συστράτης Ἐπαμινώνδε, τῶ φίλων αὐ-
τὸν ἀμελεῖν λεγόντων πράγματος ἀναγκαίως χυμιάτων συμ-
γωγῆς, ἀναγκαῖα τὰ χυμιάτα ἐν Δίᾳ εἶπε τῷ Νικομίδει
δείξας χωλὸν καὶ ἀνάπηρον ἄνθρωπον. Τῆς δὲ γυναῖκος ἐν
μάχῃ ὀξιώντος αὐτὴ δεομένης σώζειν ἑαυτὸν, ἄλλοις ἔφθ δὲ
τῇ φθινεῖν, ἄρχοντι δὲ καὶ στρατηγῶν, σώζειν τὰς πολιτάς.
Εἰπόντος δὲ τινος τῶ στρατιωτῶν. ἐμπεπτόκαμιν εἰς τὰς πο-
λεμίας· τί μάλλον εἶπεν, ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι; Ἐπεὶ δὲ πα-
ραπεισθεῖς ὑπὸ Ἀλεξάνδρῃ τῷ Φεραιῶν τυράννῃ, καὶ δεθείς
κακῶς αὐτὸν ἔλεγον, εἰπόντος ἐκείνου ἀσπίδεις ὁποδῆναι
παῖν μὲν ἔν εἶπεν, ἵνα μάλλον ὅπῃ σὲ παροξυνώσῃ Θη-
βαῖοι, καὶ σὺ δίκην δῶς τάχιον. Θύβης δὲ τῆς τῷ Τυράννῃ γυ-
ναῖκος ἐλθούσης πρὸς Πελοπίδαν, τῶ λεγούσης θαυμάζειν
ὅτι ἡτῶς ἰλαρὸς ὅτι διδόμενος, αὐτὸς ἔφθ μάλλον θαυμάζειν
ἐκεῖ

ἐκείνῳ, ὅτι μὴ διδωμένη ὑπομένει Ἀλέξανδρον. Κομισα-
μένη δ' αὐτὸν τῷ Ἐπαμινώδῃ, χάριν εἶπεν ἔχειν Ἀλέ-
ξανδρῳ. πεπειράται γὰρ ἑαυτὴν νῦν μάλιστ' ἔπρος πόλε-
μον, ἀλλὰ καὶ πρὸς θάνατον ὁ θάρσως ἔχοντας.

Μανίος Κύριος, ἐγκαλάντων αὐτῇ τιναῖν, ὅτι πῶς αἰχμα-
λώτε χώρας ὀλίγον ἐκάσῃ μέρος δισέημι, τὴν δὲ πόλιν
ἐποίησε δημοσίαν, ἐπνύξατο μνηστῆρα Ἀχαιοὶ, ὅς
ὀλίγην ἡγήσεται γῆν τὴν ἔφευσαν. Σαυιτῆρ δὲ μὴ τὴν
ἦνται ἀφικομένην πρὸς αὐτὸν, καὶ χυσίον δίδοντων, ἔτυχεν
ἐν χύβαις ἔφω γοργυλίδας. ἀπεκρίνατο δὲ τοῖς Σαυιταῖς
μνηστῆρ χυσίον δεῖσθαι τοῖσιν δειπνῶν δειπνῶν, αὐτῇ δὲ βίβλ-
τιον εἶναι τῷ χυσίον ἔχειν, τὸ κρατεῖν τῷ ἐχόντων.

Γάιος Φαβείκιος τὴν ὑπὸ Πύρρῳ Ῥωμαίων ἦνται πυθόμε-
νος, Λαβητῶν εἶπε, Πύρρος, ἐκ Ἡπειρώται Ῥωμαῖος νοση-
κασιν. Ἐλθὼν δὲ πρὸς Πύρρον φεβὶ λύσιως αἰχμαλώτων,
χυσίον μὲν πολὺ δίδοντας, ἐκ ἔλαβε, τῇ δ' ὕσσειά τιν' μέγι-
στον ἐλίφοντα τῷ Πύρρῳ φεβὶ κελύσαντος ὁξόπιδον ἀγνοῶσι τῇ
Φαβεικίῳ ῥήξαντα φωνῇ ἐπικρατεῖν, καὶ τότε χυμῶς, ἐ-
πιστραφεὶς ὁ Φαβείκιος, καὶ μειζύσας, ἐμὲ εἶπεν ἔπε τῷ
χυσίον ἐχθρῶς, ὅτε σήμερον τῷ θηλείον ὁξέπληξε. Τῷ δὲ
Πύρρῳ φεβὶ κελύσαντος αὐτὸν εἶναι σὺν αὐτῇ καὶ τὴν μετ' αὐ-
τὸν ἔχειν ἡγεμονείαν, ὅς δ' εἰσὶ ἐφ' ὅτῳ λυσιτελέσῃ. Ἡ-
πειρώται γὰρ αὐτὸν ἀμφοτέρως γινώσκιν ἡμᾶς, ὑπ' ἐμῶ βασιλῆ-
σαι μᾶλλον, ἢ σὺ ἐθελήσασιν. Ὑπὸ τῶν δὲ τῷ Φαβει-
κίῳ, προσέειπε φεβὶ ἐπιστολῇ ὅ τῷ Πύρρῳ ἰαφὸς ἐπαγγε-
λῆνος ἐὰν κελύβη, φαρμάκας τὸν Πύρρον ὁποῖον τρεῖν. ὁ δὲ Φα-
βείκιος τὴν Ἐπιστολῇ πρὸς Πύρρον ἐπέμψεν αἰδέσθαι κα-
λέσας, διότι καὶ φίλων κακιστὸς ὅστις κρατῇ καὶ πολυέων.
ἐπὶ δὲ φεβῆσαι τὴν ἐπιστολῇ ὁ Πύρρος, τὸν μὲν ἰαφὸς
ἐκρίμασε, τῇ δὲ Φαβεικίῳ πῶς αἰχμαλώτης αὐτὸν λυτῶν ἀ-
πιδόκωκε, ἐκ ἐδίξατο ὁμοῦ καὶ ἀπὸ ἴσας ἀπέδωκε, μὴ δόξη

λαμβάνει μισθόν. εἰδὲ γὰρ χάριτι Πύρρῳ, μεμνημένῳ
 τῷ ὑπεβλήνῃ, ἀλλ' ὅπως μὴ δοκῶσι Ρωμαῖοι δόλῳ πι-
 νειν ὡς φανερώς κατὰ τὴν δύναμιν.

Φάβιος Μάξιμος Ἀντίβα μάχεσθαι μὴ βυλόμενος, ἀλλ'
 λατρίβειν χρόνῳ τῷ δυνάμει αὐτῷ, καὶ χημάτων ἐνδεῶς,
 σιτίῳ ἔσσει, ἐπικολυθεῖ δὲ τῷ ἑαυτοῦ ὀρείνῳ καὶ ὀρείνῳ ἀντιπαρ-
 ἑλόν. καταγλιάντων δὲ τῶν πολλῶν, καὶ παιδαγωγὸν Ἀντί-
 βα καλέοντα, μικρὰ φροντίζων ἐχέτω τῷ αὐτῷ λογισμοῖς,
 καὶ πρὸς τὰς φίλας ἐλεῖν, ὅτι τὸν σκώματα φοβόμενον καὶ
 λαισθεῖας, δειλότερον ἡγείται τῷ φόβῳ τῶν πολέμων. Εἰ-
 πέ δὲ τῷ συνάρχοντι Μινικίῳ καταβαλόντι τινὰς τῶν πο-
 λεμίων, πολὺς ἐν λόγῳ ὡς ἀνδρὸς ἀξίῳ τῆς Ρώμης, μάλ-
 λον ἔφη τὴν ἀτυχίαν, ἢ τὴν ἀτυχίαν τῷ Μινικίῳ φοβεῖσθαι
 καὶ μὴ μικρὸν ἐνέδρα φελοπρόντος, κινδυνεύοντος ὑπολείπειν
 μὴ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως, ὑπερβουλήσας τῶν τε πολέμων
 πολλὰς διέφθειρε, κακῆναι ἔσσωσε. Ὁ μὲν ἔν Ἀντίβα
 εἶπε πρὸς τὰς φίλας· εἰ πολλὰς ὑμῖν πρὸς τὸν ἐγὼ τὴν ὑπὸ
 τῶν ὀρεῖν ἐφείλω, ὅτι χημάσει ποτὲ ἐφ' ὑμᾶς; Μὰ τὰ δὲ τῶν
 ἐν Κανταῖς ἀτυχίαν τῆς πόλεως, ἀρχῶν κατασφαιρῶν μὴ Κλαύ-
 δίου Μαρκελλοῦ πόλεμον ἔχοντος ἀνδρὸς, καὶ φιλομαχέοντος
 πρὸς τὸν Ἀντίβα, αὐτὸς ἡλπίσει εἰ μηδεὶς μάχοιτο παχὺ τῇ
 δυνάμει τῷ Ἀντίβα φελοπρόντος ἀπαγορεύσειν. ἐλεῖν
 ἔφη ὁ Ἀντίβας ὅτι μάλλον φοβεῖται Μαρκελλοῦ μαχόμενον
 Φάβιον μὴ μαχόμενον. Στρατιώτῃ δὲ τῷ Λόκκῳ κατὰ
 ρηθέντος πρὸς αὐτὸν ὡς νύκτωρ ὑπὸ τῷ στρατοπέδῳ πλανῶν
 πολλὰς, ἐρῶν γυναικὸς· τὰ δὲ ἄλλα θαυμάσας ἐν τοῖς
 ὅπλοις πυροβόλῳ εἶναι τὸν ἀνδρα, συλλαβεῖν ἐκείνου
 τὴν ἐρωμένην αὐτῷ κρύφα, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν. ὡς δὲ ἤλ-
 θη, μεταπεμφόμενος τὸν ἀνδρα, καὶ λέλθας ἔφη φελο-
 πρὸς τὸν νόμον ὑποκινεῖσθαι, ἀλλ' ἐδὲ χημὸς ὡς πρότερον ἐλεῖν
 εἶς, τὰ μὲν ἔν ἡμαρτιμῶν λεύεσθαι τοῖς ὑπερβαλόμενοις.

τὸ δὲ λοιπὸν ἴση μεθ' ἡμῶν· ἔχω γὰρ ἐγγυητὴν, καὶ φρα-
 γγῶν συνέτισσε αὐτῷ τὸ γυναικίον. Ταραντίνας δὲ κατέ-
 χοντα φρενὰ τὸν Ἀννίβαν πλὴν τῆς ἀκροπόλεως, ἀπαγαγὼν
 πορρωτάτω δι' ἀπάτης, καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν καὶ ῥαπτάσας,
 τὴν ρεαγματικῶς ἐπιρωπῆσαντος τί πρὸς τῶν ἱερῶν ἐγινωκεν
 ἀγαλμάτων; ὑπολείπωμιν ἔφη Ταραντίνοισι τὰς θεὰς κεχο-
 λωμένους. Μάρκῃ δὲ Διβίᾳ τὴν τὴν ἀκρόπολιν φρενῶντος δι'
 ἑαυτὴν ἐαλωκέναι τὴν πόλιν λέγοντος, οἱ μὲν ἄλλοι κατεγέ-
 λων, ὁ δὲ Φάβιος ἔειπεν· ἀληθεῖ λέγεις, εἰ γὰρ μὴ σὺ τὴν
 πόλιν ἀπέβαλεις, καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἀνέλαβον. Ἡ δὲ φρεσβύ-
 προς ὡς ὑπακούοντος τῷ υἱῷ, καὶ χρηματίζοντος ἐν δημοσίᾳ
 πολλῶν παρόντων, ἀναβὰς ἐφ' ἵππου προΐει. πέμψαντος δὲ
 τὴν κασίδικα ῥαβδῶχον καὶ καταβλεῖναι κελεύσαντος, οἱ μὲν
 ἄλλοι διεφάπτησαν, αὐτὸς δὲ ὁ Φάβιος ὑποπνέσας τὴν ἵπ-
 πον προσέδραμε παρ' ἡλικίας, καὶ πρὸς βαλὼν τὸν υἱόν, εὖ γε
 ἔειπεν ὡς παῖς φροεῖς, αἰδομένης τίνων ἀρχεῖς, καὶ πηλίκης
 ἀρχῆς μέγεθος παρείληφας.

Σικελίῳ δὲ φρεσβύτερος, τὴν ὑπὸ τῶν στρατηγῶν καὶ τῆς
 πολιτείας χολῶν ἐν ρεάμμασι ῥαβδῶν ποιέμενος, ἐλεγχ-
 ῶν τότε χολάζει πλείονα φράττειν. Ἐπεὶ δὲ Καρχηδόνια κα-
 τακράτος ἔειπε, καὶ τῶν στρατιωτῶν τινὲς αἰχμάλωτον λαβόντες
 ὑπερπῆ παρθεῖον, ἦκον κομίζοντες, αὐτῷ τε ἐδίδδον· ἡ-
 γῶς αὐτὸς ἔφη ἐλάβον, εἰπερ ἢ ἰδιώτης καὶ μὴ ἀρχων. Πο-
 λυρκῶν δὲ πόλιν Βαθεΐαν ἢ ὑπερφαινέτο ναὸς Ἀφροδίτης,
 κελεύσαντος ἐκεῖ τὰς ἐγγύας ὁμολογεῖν, ὡς εἰς ἔϊτλιν ἐν τῇ
 ἱερῇ τῆς Ἀφροδίτης ἀκροπόλει τῶν ῥαβδῶν, καὶ τὰ ἐποίη-
 σαν ὡς προείπε, τῆς πόλεως ἀλίστης. Πρωταρχομένη δὲ τινος
 ἐν Σικελίᾳ τίνι πεποιθὼς ὅτι Καρχηδόνια μίμνει τὸν σῶλον
 πειρατῶν; δειξάς αὐτῷ ὀνόματι ἀνδρας ἑταροσίας γυμναζο-
 μένης, καὶ πύργον ὑψηλὸν ἐπὶ θαλάττης, ὅστις τότε ἔφη
 εἶναι, ὅς τις ὅτι τὸν πύργον ἀναβὰς τῶν ἐκ αὐτοῦ ῥί-
 λαις

λειον ἐπὶ κεφαλῇ, ἐμὴ κελύσαντος. Ἐπεὶ δὲ ἔσβας πῆς π
 γῆς ἐκράτει, καὶ τὰ στρατόπεδα τῶν πολεμίων κατέκαυσεν· οἱ
 δὲ Καρχηδόνιοι πέμψαντες ἐποίητο συνθήκας, τὰ τε θηρία
 καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα δάσειν ὁμολογήσαντες. Ἀντίβας
 δὲ καταπλόσαντος ἔξ Ἰπλίας, μετεμέλοντο ταῖς ὁμολογίαις
 ἔξ τῶ θαρρῆν, πυθόμενος δὲ ὁ Σκιπίων ἔφη, μὴ δὲ βελο-
 μένοις αὐτοῖς ἐτιπὺς ἀποστάς φυλάξειν, ἀλλὰ μὴ πάλαι πο-
 τακιστὶ ἀποσπένδωσιν, ὅτι μετεπέμψαντο τὸν Ἀντίβαν.
 Ἐπεὶ δὲ νικηθέντες οἱ Καρχηδόνιοι κατακράτος, ὥς ἀπο-
 δῶν καὶ εἰρήνης πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, ἐκέλευσε
 αὐτοῖς ἀπείναι πῆς ἵκοντας ὡς ἐκ ἀκαστόμυθος πρότερον αὐτῶν,
 ἢ Λάκκιον Τερσέντιον ἀγάγασιν· ὡς δὲ Ῥωμαῖος ὁ Τερσέντιος
 ὁπρηνὴς αὐτῶν, γεγονώς αἰχμάλωτος ἐπὶ Καρχηδονίῳν. ἔπει-
 δὲ ἵκον ἀγόντες τὸν αὐτῶν, καθίσας ἐν τῷ συμβουλῷ πα-
 αὐτὸν ἐπὶ τὰ βήματα, ὥς ἐχημάτισε πῆς Καρχηδονίῳν,
 κατέλυσε τὸν πόλεμον. ὁ δὲ Τερσέντιος ἐπικολέθησεν αὐ-
 τῷ Θεαμβόλῳ πῆσιον ἔχων, ὥς ἀπελάθεται. ὡς
 θανόντος δὲ τοῖς ἐπὶ τῷ ἐκφορᾷ Θεαγινόμοις ἐνέχει π
 ρεῖν οἰνόματι, καὶ τὰ ἄλλα ὥς τῷ πατρίῳ ἐφιλοτιμήθη
 ταῦτα μὴ ἐν ὕστερον. Ἀντιόχῳ δὲ τῷ Βασιλείῳ μὴ τὸ ἔσβα-
 ραι Ῥωμαῖους ἐπ' αὐτὸν εἰς Ἀσίαν πέμψαντος πρὸς Σκιπίων
 ὥς ἑλάνσεως, ἔδει πρότερον, εἶπεν, ἀλλὰ μὴ νῦν ὅπως
 καὶ τὸν χαλιῶν καὶ τὸν ἀσάβητον προσδιδέξαι. Χρήματα
 πῆς Συγκλήτης λαβεῖν αὐτὸν ἐκ τῶ ταμίᾳ Φηφισαμῶν, ὅ-
 δὲ ταμίῳν ἐ βελομέων ἀδοῖξαι πῆς ἡμέρας ἐκείνης, αὐτῶν
 ἀδοῖξεν ἔφη. καὶ ὅς κλείδαι δι' αὐτὸν πλῆσαντα χρημάτων
 πῆσιον τὸ ταμίῳν. Παιτίλῳ δὲ καὶ Κοῖτῳ πολλὰ πρὸς τὸν
 ἄνθρωπον αὐτὸν κατηγορησάντων, εἰπὼν ὅτι τῇ σήμερον ἡμέρᾳ
 Καρχηδονίους καὶ Ἀντίβαν ἐνίκησεν· αὐτὸς μὴ ἔφη εἰσφ
 σάμμος ἀσάβηταιν εἰς τὸ Καπετώλιον θύσων. τὸν δὲ βόλ
 μῶν τῷ Φῆρον, ἐκέλευσε φέρειν ὥς αὐτὸν καὶ ταῦτα εἰπὼν
 ἀπῆλθε.

ἀέβαιον, ὁ δὲ δῆμος ἐπικολέθησεν τῶν κατηγορῶν λό-
 γων λέγοντας.

Τίτος Κοῖντος ἄνθρωπος ὡς αὐτὸς ἔξ ἀρχῆς ὁπρηνὴς, ὡς τε ἀπὸ
 δημορχίας καὶ στρατηγίας καὶ ἀγρονομίας, ὑπατος αἰρεθῆναι.
 πεμφθεὶς δὲ στρατηγὸς ἐπὶ Φίλιππον, εἰς λόγους ἐπέειπεν συ-
 νελθεῖν αὐτῶν. τὸ δὲ Φίλιππος λαβεῖν ὁμῆρας ἀξέντους, ἐκεῖ-
 τον μὲν ὅς ἐστι μὴ πολλῶν Ῥωμαίων, εἰσὶν δὲ μόνοι Μακε-
 δόται. σὺ γὰρ μόνοι ὁ Κοῖντος ἔφη αὐτὸν ἐποίησας, ὡς ἀπο-
 τας τῶν φίλων καὶ συγγενῶν. Νικήσας δὲ μάχῃ τὸν Φίλιππον,
 ἐκήρυξεν ἐν ἰσθμίοις ὅτι πῆς Ἑλλήνων ἐλάθεται καὶ αὐτομότως
 ἀφίενται. ὅσοι δὲ Ῥωμαῖοι αἰχμάλωτοι ἡρόμενοι ἐν τοῖς κατ'
 Ἀντίβαν χρόνοις ἐδάδοιτο ὥς πῆς Ἑλλήνων, τὰ περ ἕκαστον οἱ
 Ἑλλήνες ἑαυτοῖς ἀμφοῖν ἀρχῶν πρῶτον ἰσχυρῶν, ὡς ἐκεῖ-
 καν αὐτοῖς, καὶ οἱ Θεαμβόλοι συνηκολέθησαν ἐν Ῥώμῃ
 πῆσιον ὥς ταῖς κεφαλαῖς ἔχοντες, ὡς ἔδος ὥς τοῖς ἐλά-
 θεωθεῖσι. Τῶν δ' Ἀχαιῶν ἐπὶ τῷ Ζακυνθίῳ νῆσον ἔσ-
 τεμνόμενος στρατῶν, ἐκέλευε φυλάττεσθαι, μὴ καθάπερ αἱ χε-
 λῶναι τῷ κεφαλῇ ἀποτείναντες ἔξω πῆς Πελοποννήσου κινδύ-
 νωσιν. Ἀντιόχῳ δὲ τῷ Βασιλείῳ μὴ πολλῆς δυνάμεως ἵ-
 κοντος εἰς τῷ Ἑλλάδα, καὶ πῆσιον ἐκπεπληγμένων τὰ πλῆθη
 καὶ πῆς ὁπλισμῶν, λόγον εἶπε πῆσιον πρὸς τῶν Ἀχαιῶν· ἔφη
 γὰρ ἐν Χαλκίδι ὥς τῷ ἑσπέρῳ δείπνῳ θαυμάζειν τὸ τῶν κριῶν
 πλῆθος, εἰπεῖν δὲ τὸν ἑσπέρῳ ὅτι ταῦτα πῆσιον χοίρεα ἔδει ἡ-
 δύσασθαι καὶ σκευασίας ἑαυτοῖς· μὴ τοῖνυν μὴδὲ ὑμεῖς ἔφη
 θαυμάζετε τῷ βασιλικῷ δυνάμει, λοχιστοὺς, καὶ κατα-
 φράκτας, καὶ πεζεῖρας, καὶ ἀμφιπποζότας ἀκόντες. πῆσιον
 γὰρ εἰσιν ἐπὶ Σύροι ὁπλισταὶς ἀλλήλων ἑαυτοῖς. Φιλο-
 ποίμῳ δὲ τῷ στρατῷ τῶν Ἀχαιῶν, ἵππεις μὴ πολλὰς καὶ
 ὁπλῆτας ἔχοντι, χρημάτων δὲ ἐκ δὲ πορῶντι, παρασάξων ἐλε-
 ῖν, ὅτι χεῖρας ἔχει Φιλοποίμῳ καὶ σκέλη, γαστέρα δὲ ἐκ-
 χει. καὶ γὰρ καὶ τῇ φύσει τὸ σάμας ὡς ὁ Φιλοποίμῳ πῆσιον.

Γάιος Δομίτιος, ὃν Σκιπίων ὁ μέγας αὖθ' ἑαυτὸν τῶν ἀδελφῶν Λολκίῳ ποδασκατέστησεν ἐν τῇ πρὸς Ἀντίοχον πολέμῳ, κατὰ σκεφάων τὴν τῷ πολεμίων φάλαγγα, καὶ τῷ Θεῷ αὐτὸν ἡγεμονικῶν, δι' οὗς ἐπιχειρεῖν κελύδοντων, ἔφη, τὴν ὥραν ἐκ ἐπαρκείν ἵνα ποσαύτας μυριάδας κατακόψωτες καὶ ἁρπάσαντες τὴν φθασκυλὴν ἐπαελθόντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἑαυτῷ ἐπιμνησθῶσι, τὸ δὲ αὐτὸ ποιήσῃν αὖτις καθ' ὥραν. καὶ συμβαλὼν τῇ ὑστεραίᾳ, πεντήκισι μυρίαις τῶν πολεμίων ἀείλεν.

Πόπλιος Λικίνιος ὑπάτος στρατηγὸς ἡττηθεὶς ὑπὸ Περσέως τῶν Μακεδόνων Βασιλέως ἱππομαχίᾳ δυσκλίως ὀκνηκός τις ἀπέβαλε, πῶς μὴ πεισύντας, πῶς δὲ ἀλόντας. ἐπεὶ δὲ μὴ τὴν μάχην ἐπιμύσειν ὁ Περσὸς ἐπισβείας Θεῷ αὐτοῦ δῶν καὶ εἰρήνης, ἐκέλευεν ὁ νεοικημένος τὸν νεοικηκότεν Ρωμαίοις ἐπιφέρειν τὰ καθ' αὐτόν.

Παῦλος Αἰμίλιος δεύτερον ὑπατίαν μετὰ τῶν, ἀπέτυχε. ἐπεὶ δὲ τὰ πρὸς Περσίαν καὶ Μακεδόνας πολέμῳ μὴδὲ λαμβάνοντες ἀπειρία καὶ μαλακία τῶν στρατηγῶν, ἐκείνον ὑπάτον ἀπέδειξαν, ἐκ ἔφθι χάριν ἔχειν αὐτοῖς. ἐ γὰρ αὐτὸς ἀρχῆς διόμμενος ὡς ἐκεῖνοι ἀρχόντος ἡρῆσαι στρατηγός. Ἐνθαυτῶν δὲ εἰς εἰκὸν ὅξ ἀγορᾶς καὶ τὴν Τερτίαν τὸ θυγάτριον δ' ῥῶν δεδακρυμένον, ἐπιμνησάμενος τὴν αἰτίαν. ἐπέσης δὲ ὅτι Περσεύς πέφικεν ἡμῖν (κυνὶδιον δ' ἦν ἕως ὀνομαζόμενον) ἀγαθὴ τύχη εἶπεσθαι τὸ θυγάτριον, καὶ δέχομαι τὸν οἰωνόν. Ῥῶν δὲ ἐπὶ στρατοπέδῳ πολλὴν θρασυτείαν καὶ λαλίαν, πρὸς στρατηγέων καὶ πολυπραγμονέων, ἐκέλευεν ἡσυχίαν ἔχειν καὶ ποιεῖν ὁρεῖας τὰς μαχαίρας μόνον, αὐτῶν δὲ τῶν ἄλλων μολήσῃν. Τὰς δὲ νυκτερινὰς φυλακὰς ἐκέλευε φυλάσσειν αὐτὸν λόγῃ καὶ ξίφει, ὅπως ἀμυνάσθαι πῶς πολεμίας ἀπειγόντες, μάλλον ἁρμαζύνται πρὸς τὸν ὑπνόν. Ἐμβαλὼν δὲ καὶ τῶν ἀκρῶν εἰς Μακεδονίαν, καὶ συνεπαγμένους ἰδὼν τὸν

πολεμίας, τῷ Νασικῷ ᾠδοκαλῆτος αὐτὸν ἄδύς ἐπαχε-
ρειν, εἴη τιλὸν σὺν εἶπον ἡλικίας εἶχον, αἱ δὲ πολλαὶ με-
πεῖρας κωλύουσιν ἐκ πορείας πρὸς φιλαγγα συνπταγμῶν
μάχεσθαι. Νικήσας δὲ τὸν Περσέα καὶ τὰς ἐπαιτίας ποιήμα-
τος ἐσιάσεις, ἔλεγε τῆς ἐμπειρίας εἶναι εὐατόδωμα φοβερῶπι-
ρον πολέμους, καὶ συμπόσιον ἥδιστον φίλοις ᾠδοχεῖν. Τῷ
δὲ Περσέως αἰχμαλωτῇ ἡμοῦν καὶ ᾠδοκρουῖν τὸν Δεῖαμ-
βον, ὅτῃ σοὶ εἶπε, πέτεσθαι ἐξουσίαν δίδως αὐτῷ ἐαυτὸν ἀν-
λεῖν. Χρημάτων δὲ ἀπείρων ἐρεθόντων, αὐτὸς μὲν ἐκ ἱλα-
βε, τῷ δὲ γαμβρῷ Τυβέρωφι φιάλῃν ἀργυρῶν ὀλκῆς πρῶτε
λυβῶν ἀρεσίῃον ἔδωκε. καὶ τὸτόφασσι πρῶτος εἰς τὸν Ἀχιμνίαν
οἶκον εἰσελθεῖν κειμήλιον ἀργυρῶν. Τεσσάρων δὲ παίδων ἀρ-
ρόων αὐτῷ γεγονότων, δύο μὲν πρότερον ἐτύγχανον ἐνδεδα-
κὼς ἑτέροις δίδου, δυοῖν δὲ ὄντων ὑπὲρ τῆς οἰκίας, ὁ μὲν
ἡμέραις πέντε πρὸ τῷ Δεῖαμβῳ πασσαρεσκαίδεκα γενοῖς ἔ-
τι ἀπέθανον· ὁ δὲ ὕστερον πρῶτε τῷ Δεῖαμβῳ δωδεκαετίας.
Φρονιθῶν δὲ τῷ δήμῳ συναλγῆτος αὐτῷ καὶ συμπεσθῆντος,
καὶ ἔφη πρὸς τῆς πατρίδος ἀδελφῆς γεγενῆσθαι καὶ ἀκίδητος,
ὅποτε τῷ εὖ εὐτυχημάτων τιλὸν νέμειν εἰς τὸν οἶκον ἀπεί-
σαμῶς τῆς τύχης, ἡδὲ πάντων αὐτὸς ἀναδέδεκται.

Κάτων ὁ πρεσβύτερος ἐν τῷ δήμῳ τῆς ἀσωτίας καὶ πολυτε-
λίας καταπτώμῃος εἶπε, ὡς χαλεπὸν ὅστις λέγειν πρὸς γῶ-
γῆρα ὥτι μὴ ἔχουσιν. Θαυμάζειν δὲ πῶς σώζεται πόλις,
ἐν ᾗ πωλεῖται πλείονος ἰχθύος, ἢ βῆς. Λαιδῶν δὲ ποτε τιλὸν
ἐπιπολάζουσαν γυναικοκρατίαν, πάντες εἶπον ἀνδραποῖ τῷ
γυναικῶν ἀρχῶν, ἡμεῖς δὲ πάντων ἀνδράπων, ἡμῶν δὲ
αἱ γυναῖκες. Ἐφῆ δὲ βέλεσθαι μάλλον ἀεργεσίας μὴ κομί-
σασθαι χάριν, ἢ μὴ ὑποχεῖν κέλασιν ἀδικήσας, καὶ πᾶσιν
αἰετὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι χάρις εἶναι δοῖναι συγγνώμην. Πε-
ρρωῶν δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπατιμῶν τοῖς ἀμαρτάνουσι, ἔλεγε
τῶς διωαμῶν κωλύει τὸς κακῶς ποιῶντας, εἰ μὴ κωλύουσι,

κατακλύδουσιν. Τῶν δὲ νέων ἐφί χαίρειν τοῖς ἐρυθρεύσιν μάλο-
 λον, ἢ τοῖς ὠχρεῶσι. Στρατιώτῳ δὲ μισεῖν, ὅς ἐν τῇ πύλῃ
 πατεῖν πρὸς χεῖρας, ἐν δὲ τῇ μάχῃ πρὸς πόδας κινεῖ. ῥέγ-
 χαι δὲ μέζον ἢ ἀλαλάζει. Κάκιστοι δὲ, ἐλεῖν ἄρχοντα εἶ-
 ναι, τὸν ἄρχεον ἑαυτῷ μὴ δυνάμενον. μάλιστα δὲ ἐνόμιζε
 δεῖν ἕκαστον ἑαυτὸν αἰδεῖσθαι, μηδὲν ὅν ἑαυτῷ μηδὲ ποτε χω-
 εῖς εἶναι. Πολλῶν δὲ ὄρων ἀνισταμένους ἀνδραγαθίας, ἐμὸς δὲ
 ἐφί ἐρωτᾶν βέλομαι μᾶλλον πρὸς ἀνδράπων, ὅτι ἀνδρείας ἔ-
 κεῖται Κάκωνος, ἢ ὅτι κεῖται. φέρεσθαι δὲ πρὸς ἔκθεσις
 παρακάλει πρὸς δυνάμεις, ὅπως εἰς πύλιν τὸ ἔχειται.
 πρὸς δὲ πρὸς ἀρετῇς τῷ τιμῇ ἀφαιρύντας, ἐλεῖν τῷ ἀρετῇ
 ἀφαιρύν πρὸς νεότητος. τὸν δὲ ἄρχοντα, ἢ κεῖται ἐλεῖν δεῖν μῆ-
 τε ὑπὲρ τῷ δικαίῳ λιπαρεῖσθαι, μηδὲ ὑπὲρ τῷ ἀδίκῳ ἐκ-
 λιπαρεῖσθαι. τῷ δὲ ἀδίκῳ ἐλεῖν πρὸς ἀδικεῖν, καὶ μὴ
 φέρη κίνδυνον, ἅπασιν φέρειν. τῷ δὲ γῆρα πολλῶν παρόν-
 των, ἢ ξίς μὴ προσιδοῖται τῷ ὑπὸ πρὸς καλίας ἀνδραγαθίας.
 τὸν δὲ ὀργιζόμενον ἐνόμιζε πρὸς μαινομένης χρόνῳ ἔσφίρειν.
 ἦκιστα δὲ φθονεῖσθαι πρὸς τῇ τύχῃ χρωμένης ὅπως καὶ μὴ
 εἶναι· ἔσθαι ὅν ἡμῖν, ἀλλὰ τοῖς πρὸς ἡμᾶς φθονεῖσθαι. πρὸς δὲ
 ἀποδίδοντας ἐν τοῖς γιλοίοις, ἐλεῖν ἐν τοῖς ἀποδίδοντας ἐστὶν
 καταγέλαστος. Τὰς καλὰς πράξεις ἐλεῖν δεῖν καταλαμβά-
 νειν λόγους καλῶς ἵνα μὴ πρὸς δόξης ὑποβρέωσιν. Ἐπει-
 μα δὲ πρὸς πολίταις εἰς πρὸς αὐτὰς ἀνδραγαθίας ἄρχοντας
 δόξετε ὅν εἶπε μὴ πολλὰ τὸ ἄρχεον ἄξιον, ἢ μὴ πολλὰς πρὸς
 ἄρχεον ἀξίας ἡγεῖσθαι. Τὸν δὲ πρὸς πρὸς ἀνδρείας ἀνδρείας πρὸς
 κόπῃ, προσεποιεῖτο θαυμάζειν ὡς ἰσχυρότερον πρὸς θαλάσ-
 σης· ἂν ὅν ἐκείνη μόλις ἐπικλύζει, ὅπως ῥαδίως καταπέπτω-
 κε. Τιμητῶν δὲ μετῶν καὶ πρὸς ἄλλας ὄρων δυνάμεις ὅν πολ-
 λῶν καὶ κατακλύδοντας, αὐτὰς ἐβόα τὸν δῆμον ὑποτάμῃ χρεῖν
 ἔχειν ἰατρῶν καὶ μεγάλῃ καθαρμῷ· δεῖν ἐν μὴ τὸν ἥδιστον, ἀλ-
 λά πρὸς ἀνδραγαθίας αἰρεῖσθαι. καὶ ταῦτα λέγων, ἡρέθη πρὸς

πῶπον. Διδάσκων δὲ τὰς νέας δι' ἑαυτῶς μάχεσθαι, πολ-
 λαίς ἐλέγετο τῷ ξίφει τὸν λόγον μάλλοι, καὶ τὴν φωνὴν τῆς
 χειρὸς ῥέπειν καὶ καταπλήττειν τὰς πολεμίους. ἔπει δὲ πο-
 λεμῶν τοῖς ποταμοῖς Βαίτιν ποταμὸν οἰκῶσιν, εἰς κίνδυνον
 ὑπὸ πλήθους τῶν πολεμίων κατέστη, τῶν μὲν Κελτιβήρων
 ἐπὶ ὄρεσι τοῖς πελάγεσι βελονῶν βοηθεῖν, τῶν δὲ Ρ'ω-
 μαίων ἐκ ἐόντων ὁμολογεῖν μισθὸν αὐτοῖς βαρβάροις,
 ἀμαρτάνειν ἔφησεν αὐτὸς, νικῶντας μὲν ἢ ὑποδύσασθαι ἐπὶ
 αὐτῶν, ἀλλὰ ποτὶς τῶν πολεμίων ἡττωμένων δὲ μήτε τὰς
 ἀπληροῦς, μήτε τὰς ἀπαιτῶντας εἶσεσθαι. Πλείονας δὲ πό-
 λεις ἐλὼν ὥς φασι τῶν ἡμερῶν ἅς διέτριψεν ἐν τοῖς πολεμίοις,
 ἐδὼν αὐτὸς πλεον λαβεῖν, ὧν ἐπὶ καὶ ἐφαρμὴ ἐκ τῆς πολε-
 μίας. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐκάστῳ λίξων ἀργύρου διανείμας,
 φησὶ βέλτερον εἶναι πολλὰς ἔχοντας ἀργύρου, ἢ ὀλίγους χρυ-
 σίου, ὅτι τῆς στρατείας ἐπαυλθεῖν τῶν δὲ ἀρχόντων ἐδὼν
 ἄλλο δεῖν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἢ τὴν δόξαν αὐξάνεσθαι. πέν-
 τε δὲ οἰκέτας ἔχον ἐπὶ τῆς στρατείας, ὧν εἰς ἀχμάλωπε θρία-
 σμάτα περιέρχεται, ὡς καὶ ἐλάθε τὸν Κάπων, πρὶν εἰς
 οἶκον εἰσελθεῖν, ἀπῆλθε. Παρακλινθεὶς δὲ ὑπὸ Σκιπίωνος
 Ἀφρικανῶ τῶν Ἀχαιῶν συλλαβεῖσθαι φυγᾶσιν, ὅπως εἰς τὰς
 πατρίδας κατέλθωσι, προσεποιεῖτο μηδὲν αὐτῷ μέλειν τὸ
 πρᾶγμα. ἐν δὲ τῇ Συγκλήτῳ πολλῶν γινομένων λόγων,
 πρῶτος, ὡς περ καὶ ἔχοντες εἶπεν, ὁ παρ' αὐτοῖς, καθεύ-
 δα ποτὶς Γραικῶν γεροντίων ζήτωντες πόλεμον ὑπὸ τῶν παρ'
 ἡμῖν, ἢ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ περοφόρων ἐξουχθῶσι. Ποσειδῶν
 δὲ Λαβίνω χράσαντος ἰσορίας ἐλλοιπῇ, καὶ συγγνώμῃ
 ποτὶς τῶν ἀπρωμένων αὐτῶν, εἰρηνόδομος ὁ Κάπων ἔ-
 φη, δεῖν εἶναι συγγνώμην, εἰ τῶν Ἀμφικτυόνων φησι-
 σμένων ἀναγκασθεὶς ἔγραψε.

Σκιπίωνα τὸν πρῶτον λέγουσιν ἔπει πρὸς τὸν καὶ τὴν
 φασιν οἷς ἐβίωσεν, μηδὲν ἀρίστων, μηδὲν ὑποδύσασθαι, μη-

δὲ οἰκοδομῆσαι, λίθας δὲ ἀργύρεας ἔχεις καὶ ἱσάκοντα μό-
 νας ἐν ἐσία μεγάλη, δύναι δὲ χρυσίᾳ καταλιπεῖν, καὶ ταύτῃ
 Καρχηδόνας κύριον ὄντα, καὶ μάστιγα τῷ στρατιῶν πλατίσαν-
 τα τὴν στρατιάν. Τὸ δὲ Πολυβίᾳ φθονῶντα ἐκφυλάτ-
 των, ἐπερὶ τοῦ μὴ φρόντερον εἶναι ἀγορᾶς ἀπέλθειν, ἢ ποιῆσαι
 θάψιμα συμῆδιν καὶ φίλον ἀμωσύπας τῷ ἐπιτοχῶνται.
 Ἐπεὶ δὲ νῆος ὡς, ποταμὸν εἶχε δόξαν ἀνδρείας καὶ σωμύσας,
 ὡς τε Κάπωνα μὲν τὸν ἀριστότερον εἶπεῖν ἐρωτησέντα φεῖν τῷ
 ἐν Καρχηδόνα στρατονομῶν, ἐν οἷς καὶ Σκιπίων ἦν, οἷός τε
 πίπνυται, ποῖ δὲ σκιά αἴσασιν. Εἰς δὲ τὴν Ρώμην ἐλ-
 θόντος ὑπὸ στρατείας, ἐκάλεσε αὐτὸν, καὶ ἐκείνῳ χαρίζομε-
 νοι, ἀλλ' ὡς Καρχηδόνα δὲ ἐκείνῳ παρὰ καὶ ῥαδίως ἀνέβησαν.
 Ἐπεὶ δὲ παρὶθ' αὐτὸν εἰς τὸ τεῖχος, τῷ Καρχηδόνα ἐκ τῆς
 ἀκρᾶς ἀμωμύσας, τὴν δὲ δὲ μίσην δάλασσαν καὶ πᾶν βα-
 θύαν ἔσαν, τὸ Πολυβίᾳ συμβολῶντος αὐτῇ κατεσπείρειν
 βιβλίου σιδερέως, ἢ σαρίδας ἐμβάλλειν κορυφαίας, ὅπως μὴ
 ἀνδραγατῶντες οἱ πολέμοι προσμάχωνται τοῖς χαίμασι, ἐν
 γέλοιον εἶναι κατελιποῦντας τὰ τεῖχη, καὶ τῆς πέλειος ὥστε ἵ-
 πους, εἴτε φράττειν ὅπως καὶ μαχέσθαι τοῖς πολέμοις. Εἰ-
 ρῶν δὲ τὴν πόλιν ἀνδραγατῶν Ἐλλήνων καὶ ἀσπιδόματων ὑπὸ
 Σικελίας μετὰ ἔσαν, ἐκέρυξε τὴν πόλιν παρόντας
 ὀπλινώσκειν καὶ νομίζεσθαι. τῷ δὲ χρυσάτων ἔτε δύναι
 ἀπελθεῖν εἰς λαβεῖν ἔδωκε, ἀλλ' ὅτε φρίσσειν, πᾶσι
 ἀγρότων καὶ φερότων. Γαίῳ δὲ Λαλῆα τῷ φιλιππῶν τῷ ἐτα-
 ρῶν ὑπατίας μετῴντι συμπράττων, ἐπικρύπτει Πομπήϊον
 καὶ αὐτὸς ὑπατίας μετῴντι. ἔδοξε δὲ ὁ Πομπήϊος ἕως αὐτῶν
 γιγνόμεναι. τὸ δὲ φήσαντες μὴ μετῴναι, ἀλλὰ καὶ τὸν Λαλῆα
 ἐπαγγελλόμενος συμφελέειν καὶ συναρχαιροῦσθαι, πᾶσι
 πάντες καὶ φεμύοντες ἐκείνῳ, ἐξήπαλθον. ἀπὸ γὰρ
 τοῦ αὐτοῦ ἐν ἀγορᾷ φεμύων καὶ δεξιόμενος τὴν πόλιν.
 ἀνακρίνων δὲ τῷ ἄλλῳ, ὁ Σκιπίων γέλασας, ἀβελό-
 νη δὲ

δὲ, εἶπεν, ἡμῶν, καθάπερ καὶ ἀνθρώπων μέλλοντες, ἀλλὰ
 οὐδὲ φθονοῦμεν πάλαι διατρέβομεν αὐλητῶν ἀναμύοντες.
 Ἀπὸ δὲ Κλαυδίου φεῖν τῆς τιμητικῆς ἀρχῆς ἀμύλων
 πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγοντος, ὅτι πᾶν ὄνομασι Ρωμαῖς αὐτὸς
 ἀπαύζεται, Σκιπίωνος ὀλίγη δὲ ἀγνοῦντος ἀπαντας· ἀλλ' ὅτι
 λίγης εἶπεν, ἐμοὶ γὰρ καὶ εἶδέναι πολλὰς, ἀλλ' ὑπὸ μηδενὶ
 ἐγινώσκειν μεμῆκεν. Ἐκέλευε δὲ τὴν πόλιν ἐπειδὴ ἐτί-
 χων πολέμου Κελτίβηρσιν ἀμφοτέρως ἐπὶ τῷ στρατεῖαν
 ἐκέρυττας, ἢ ἀριστοῦς, ἢ χιλιάρχους μάρτυρας λαμ-
 βάνειν καὶ κερταῖς τῆς ἐκάστης ἀρετῆς τὴν πολέμου.
 Ἀποδιδόντες δὲ τιμητῆς, νανίσκου μὴ ἀφείλετο τὸν ἵππον, ὅτι δειπ-
 τῶν πολυτελῶς ἐν ᾧ χεῖρ Καρχηδόνα ἐπολεμῆτο, μελίπνη-
 τονεὶς χεῖρ τῆς πόλεως διαπλάσας, καὶ τὸ Καρχηδόνα ἀρ-
 στεῖαν, ἀνδραγατῶν διαρπάσαι τοῖς παρῶσι, καὶ πᾶσι
 τὸ νανίσκου τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀφίρται τὸν ἵππον, ἐμὴ γὰρ
 ἔφη πρότερος Καρχηδόνα διώρπασας. Γαίῳ δὲ Λικίνιον ἰδὼν
 παρὶθ' αὐτὸν, οἶδα ἔφη τὸν ἐπικρύπτει τὸν ἄνδρα, μη-
 δένος δὲ κατηγορῶντος, καὶ δύναι κατήγορος αὐτὸς εἶναι καὶ δι-
 καστής. Ἐκπεμψέντα δ' αὐτὸν ὑπὸ τῆς βελῆς τέτον ὡς φησι
 Κλειτόμαχος, ἀνθρώπων πόλεων τε καὶ διτομίῳ ἐφορῶντι
 πόλεων, ἐδύναι, Βασιλείων ἐπίσκοπον, ὡς εἰς Ἀλεξαν-
 δρείαν ἦκε, καὶ τῆς νῆος ὑποβάς, ἐβάδιζε καὶ τῆς κεφαλῆς
 ἔχων τὸ ἱμάτιον, ἡξίαν ὑποκαλύψασθαι, φεμύοντες οἱ
 Ἀλεξανδρεῖς, καὶ δεῖξαι ποδῶσιν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον. ἀ-
 ποκαλυφάμενος δὲ, κραυγῇ καὶ κρότον ἐποίησαν. τὸ δὲ Βα-
 σιλείως μόλις ἀμύλων βαδίζοντι αὐτοῖς δι' ἀργίαν καὶ
 θυμῷ τὸ σώματος, ὁ Σκιπίων ἀφῆμα πρὸς τὸν Παναίτιον
 ἡδυεῖσας εἶπεν· ἡδῆτις τῆς ἐπικρύπτει ἡμῶν Ἀλεξανδρεῖς ἀ-
 ποκαλύψασθαι, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐώρακεν τὸν βασιλέα φεμύ-
 οντα. Συναπεδήμα δὲ αὐτῷ, φίλος μὲν εἰς φιλόσοφος Πα-
 ναίτιος, οἰκείται δὲ πρὸς καὶ τὸν ἐνδὲ ὑποδαγόντες ἐπὶ τῆς
 Γενεαρχ. Tom. I.

ξεικας, ἄλλοι μὴ βεβλόμενος ἀρίσται, ὑπὸ τῆς Ρώμης μί-
 πέμψατο. Τῶν δὲ Νομαντίνων ἀμάχων εἶναι δοκούντων, καὶ
 πολλὰς τοικησιόπων στρατηγὰς, Ἰ" πατρὶν ἀπέδειξαν Σκιπίωνι
 τὸ δόλπερον ὃ δῆμος ἐπὶ τὸν πόλεμον. ἀρρημύων δὲ πολλῶν
 ἐπὶ τῷ στρατείᾳ, καὶ τῷ διεκάλυπτον ἢ σύγκλητος ὡς ἐρί-
 μις τῆς Ἰταλίας ἐσομένης, καὶ χημάτα λαβεῖν τῷ ἐτοίμῳ
 ἐκ εἶσαν, ἀλλὰ τὰς πλεονικὰς ἀποδόδας ἐπέταξαν, ἐπὶ
 χεῖρον ἔχοντας· ὃ δὲ Σκιπίων χημάτων μὴ ἐκ ἔφθαι δειδῶναι,
 τὰ γὰρ αὐτῷ καὶ τῷ φίλῳ ἐξαρκέσειν· ὅθεν δὲ τῷ στρατιῷ
 τῷ, ἐμέμψατο. χαλεπὸν γὰρ εἶναι τὸν πόλεμον, εἰ μὴ δὲ
 ἀνδρείαν τῷ πολέμιον ἠττῶνται τοσαύτως ὅτι πρὸς τοιαύ-
 τῃ δὲ δὲ ἀνδρείᾳ τῷ πολίτῃ, ὅτι μὴ τοιαύτων. Ἐπεὶ δὲ
 ἐλθὼν εἰς τὸ στρατόπεδον, πολλὰ ἀπαξίαν καὶ ἀκολασίαν καὶ
 δεισιδαιμονίαν καὶ βυβλῶν κατέλαβε· μάλιστα μὲν δὲ οὗτος ὅ-
 λασε καὶ θυτὰς καὶ πορνοβοσκὰς, σκόλη δὲ ἀποσέταξε ὑπὸ
 πέμπειν ὅπαντα πλὴν χύβας ὀβελίσκου καὶ ποτρίης κεραμίδος
 τῷ δὲ ἀργυρέῳ ἐκπώμα καὶ μείζον δὴν λιβῶν συνεχώρει
 τοῖς βεβλόμενοις ἔχειν. λέειναι δὲ ἀπέπει, τῷ δὲ ἀλειτουργί-
 μῶν τείβειν ἑκάστον αὐτόν. τὰ δὲ ὑποζύγια χείρας ἐκ ἑ-
 χεῖται, ἐτέρη τείβειν δειδῶναι. ἀποσέταξε δὲ ἀρεῖαν μὴ
 ἐσώτας ἀπυρρον ὄφον, δειπνῶν δὲ κατακειμένους ἄρτον ἢ πῶ-
 τὸν ἀπλῶς καὶ κρέας ὅπτην ἢ ἐφθῶν, αὐτὸς δὲ σάγον ἐμ-
 περημένος μέλαινα, ὅθεν μὲν περθεῖν τῷ τῷ στρατόματι
 αἰχμῶν λέγων. Μεμνῆς δὲ τιος χιλιάρχη λαβὼν ὑποζύ-
 για, θυτὰς ἀγλίδας ὅθεν κομίζονται καὶ Θεοκλέους
 ἐμοὶ μὲν εἶπον ἡμέρας τελέονται καὶ τῇ πατρίδι, σαρτῶν
 πέν βίον ὅπαντα τοιαύτος ὢν ἀρχῆσιν πεποιήκας σίαυτὸν. Ἐπὶ
 περ δὲ θυτῶν ἐπιδείξαντος ἐκ κηκοσμημένον. ὃ μὲν θυτῶν
 εἶπον ὡς καλὸς καλός, ἀπέπει δὲ Ρωμαίων ἀνδρα μάλλον
 ἐκ τῇ εἰρήνῃ τὰς ἐλπίδας ἔχειν, ἢ τῇ ἀρεῇ. Τὰ δὲ πᾶ-
 χάρματα ἀραυτος, σφόδρα πείζονται φάσκοτος, ἐκόν-
 τος,

ἔφη· τῷ γὰρ ξύλῳ ἥτορ μάλλον, ἢ τῇ μαχαίρᾳ πιστεύεις. Ὁρῶν δὲ τὴν ἀπόνοιαν τῷ πολευίῳ, ἐλθὼν ὡς εἶδαι τὴν χρόνῳ τὴν ἀσφάλειαν. τὴν γὰρ ἀγαθὸν στρατηγόν, ὥσπερ ἰατρὸν ἰσχυρὸς δεῖσθαι πρὸς τὴν σιδήρεα θιραπέειας, ἢ μὴ ἀλλ' ἐκθετέμενος ἐν καιρῷ πρὸς Νομαντίους ἔβλεπτο. Τῶν δὲ πρεσβυτέρων πρὸς ἡττημένους κακίζοντων, τί περὶ γαστρὸς, ὡς ποσαυτίκις ἐδίωξαν, εἰπεῖν τινα λέγεται τῷ Νομαντίῳ, ὡς τὰ πρόσβατα παύσῃ καὶ οὐκ ὄσῃ, ὃ δὲ ποιμὴν ἄλλος. Ἐπεὶ δὲ τὴν Νομαντίαν ἐλὼν καὶ θριαμβύσας τὸ δούπερον πρὸς Γάϊον Γράκχον, ὑπέρτε πρὸς βελῆς, καὶ τῷ συμμάχων κατέστη ἡσυχία, καὶ λυπέμενος ὁ δῆμος ἐθορύβησεν αὐτὸν ὅτι τὸ βήματος, ἐμὲ εἶπεν ἔδωκε στρατοπέδων ἀλαλαγμὸς ἐθορύβησεν, ἔτι γὰρ συγκλύδων ἀνθρώπων, ὧν ἔμπροσθεν τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ μηδὲν ἔσται ἐπίσταμαι. τῷ δὲ ὄψεσθαι τὸν Γάϊον βοῶντων κτείνειν τὸν Τύραννον· εἰκότως ἔπρεσεν οἱ τῇ πατρὶδι πολέμαρτες, ἐμὲ βέλονται παρασχεῖν. ἢ γὰρ οἶόν τε τὴν Ρώμῃ πιστεῖν, Σκιπίωνος ἐσῶτος, ἢ δὲ ζῆν Σκιπίωνα πρὸς Ρώμης πιστεύουσιν.

Καικίλιος Μίτελλος ὁχυρῶ χερσὶν βολυβόμῳ προσπαγεῖν, εἰπόντος ἐκατοντάρχεα πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐὰν δέκα μόνας ὑποβάλῃ, λήψεται τὸ χεῖρον· ἠρώτησεν αὐτὸν εἰ βέλονται εἰς τῷ δέκα θρῆσθαι. τῷ δὲ νεωτέρων τινὸς χιλιάρχου πωθανομένου τί μέλλει ποιεῖν; εἰ τῶν ἔφη συνεστῆσαι μοι τὴν χιτωνίσκον ἐνόμιζον, ὑποδυσάμενος ὡς αὐτὸν ὅτι τὸ πῦρ ἐπέθηκα. Σκιπίωνι δὲ ζῶντι πολέμων, ὑποθανόντος ἡχέθη· καὶ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐκέλευσεν ὑποδυάσθαι ἄρπασαι τὸ λέχος, τοῖς δὲ Θωαῖς ἔφη χάριν ἔχειν ὑπὲρ τῆς Ρώμης ὅτι παρ' ἄλλοις ἔα ἐγχεῖτο Σκιπίων.

Γάϊος Μάριος ἐκ γυναικὸς ἀδόξου προῖα εἰς πολιτείαν ἔλθων τῷ στρατιῶν ἀγορανομίᾳ τὴν μεῖζονα παρήγγειλεν. αἰδομένος δὲ ὅτι λείπεται τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὅτι τὴν ἐλάττωσαν

μειλθε· κακείνης ἀποτυχῶν, ὅμως ἐκ ἀπείγῳ τῷ προ-
 τῶσεν Ῥωμαίων. Ἰξίας δὲ ἔχων ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σκέ-
 λεισι, παρέχον ἀέτος ἐκτεμεῖν τῷ ἱατρῷ, καὶ μὴ σφαλεῖας
 μὴ δὲ πᾶς ὀφρὺς σωμαγαγῶν ἐνεκαρτέρησε τῇ χειρουργίᾳ. τῷ
 δὲ ἱατρῷ μεταβαίνοισι ἐπὶ θάπρον, ἐκ ἡδέλισεν, εἰπὼν
 ἕκ εἶναι τὸ θανάσιμα τῆς ἀλγυδάνος ἀξίον. Ἐπεὶ δὲ Λύ-
 σιος ὁ ἀδελφιδὴς αὐτοῦ, τὸ δόλπερον ὑπατάδοντας, ἐβιάζετο
 τῷ ἐν ὥρᾳ στρατομεσῶν τινὰ διέματι Τρεβάνιον. ὁ δὲ ἀπί-
 κτενεν αὐτὸν, καὶ πολλῶν κατηγορούντων ἐκ ἡρήσατο κτείνειν
 τὸν ἄρχοντα· τὴν δὲ αἰτίαν εἶπε καὶ ἀπέδειξε. κελύσας οὖν
 ὁ Μάριος τὸν ἐπὶ ταῖς ἀεισεύαις διδομῶν σέφμενον κομιδῆ-
 ναι, τῷ Τρεβανίῳ φερίδθηκε. Τοῖς δὲ Τόλποσι φεραστρα-
 ποπέδουσας ἐν χωρίῳ ὀλίγον ὕδωρ ἔχοντι, τῷ στρατιωτῇ δι-
 φῆν λεγόντων, δειξάς αὐτοῖς ποταμὸν ἐγγὺς φεραρρίοντα τῷ
 χάρακι τῷ πολέμιον, ἐκεῖθεν ὑμῖν, εἶπε, ποτὸν αὐτὸν
 αἵματος. οἱ δὲ ἄγειν παρέκλινον ἕως ὕψους ἔχονσι τὸ αἶμα,
 καὶ μήπω παρ' ὑπὸ τῷ διφῆν ἐκπεπηγός. Ἐν δὲ τοῖς Κιμ-
 βείοις πολέμοις Καμαρίων χιλίας ἀνδρας ἀγαθὰς ἡρω-
 μέους, ὁμῶς Ῥωμαῖος ἐποίησε, κατ' ἡδυνάτομον. πρὸς δὲ τῆς
 ἐγκαλῆσεως ἔλεγε, τῷ νόμον ἐκ ὀξακῆσαι ἔχει τὸν τῷ ὅπλῳ
 φόρον. Ἐν τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ φεραφρολόμνος καὶ πολιορ-
 κήμνος ἐκαρτέρει, τὸν οἰκεῖον αἰαμεσίαν καιρὸν. εἰπόντος δὲ
 τοῦ Ποπίδιου Σίλωνος πρὸς αὐτὸν, εἰ μέγας εἰ στρατηγὸς ὢ
 Μάριε, καταβάς θανατῶσαι· σὺ μὲν ἔν, εἶπεν, εἰ μέγας
 εἰ στρατηγός, ἀνάγκασόν με θανατῶσαι καὶ μὴ βυλόμην.

Κάτλος Λατάνιος ἐν τῷ Κιμβεικῷ πολέμῳ φερα τὸν
 Ἀντίωνα ποταμὸν στρατοπέδων, ἐπεὶ τὸς βαρβαροὺς ὁ-
 ρῶντες οἱ Ῥωμαῖοι θανατῶσαι ὑπαιχεύοντες, ἀνιχάρων, μὴ
 δυνάμειος αὐτοῖς καταχεῖν, ἤρμισεν εἰς τῆς πρώτης τῷ
 ἀποφειχάντων, ὅπως δοκῶσι μὴ φοβῶνται τὰς πολέμους, ἀλλ'
 λατὶ τῷ στρατῷ κατακολουθεῖν.

Σύλλας ὁ ἀτυχὴς ἀναγορεύεις, τῷ μεγίστῳ ἀτυχίῳ
 ἐποίητο δύνω, τῷ Πίῳ Μανέλλῳ φιλίαν, καὶ τὸ μὴ κατε-
 σκάσαι τῆς Ἀθῶνας, ἀλλὰ φεῖσασθαι τῆς πέλειως.

Γαῖος Ποπίλλιος ἐπέμφθη πρὸς Ἀντίονα ἐπιστολῇ
 φερα τῆς συγκλήτης κομίζων κελύσμενον ἀπάγειν ἐξ Αἰ-
 ρυπτιῶν τὸ κράτος, καὶ μὴ σφικεῖσθαι τῷ Πολιμαίῳ
 τέκνον ὀφραῶν ὅπως βασιλείαν. φροσύντα δ' αὐτὸν φερα
 τῷ στρατοπέδῳ πέρρωθεν ἀσπασαμένῳ τῷ Ἀντίῳ φιλοφρο-
 νῶς, ἐκ ἀντασπασάμενος τὸ γεωμετρεῖον ἐπέδωκεν. ἐ-
 πεὶ δὲ ἀναγνῶς, ἐφῆ βυλόσθαι καὶ δῶσιν τῷ ὑπὲρ-
 σιν· τῷ κλήματι γύρον φερα αὐτὸν ὁ Ποπίλλιος φερα-
 ραφον, εἰπὼν· ἐσταῦθα πύκνῳ ἕως βυλόσθαι καὶ ὑπο-
 κειναι. πάντων δὲ τὸ φρόνημα τῷ ἀνδρὶ καταπληθύνον,
 τότε Ἀντίῳ ποιήσεν ὁμολογῆντας τὰ δοκῶντα Ῥωμαῖος,
 ὅπως ἡπάσατο καὶ φεραπτύξεν αὐτὸν ὁ Ποπίλλιος.

Λέκκαλλος ἐν Ἀρμενίᾳ μὲν μυρίων ὀπλιτῶν καὶ χιλίων
 ἰππέων, ἐπὶ Τίγρῳ ἔχων προτεκαίδεκα μυριάδας στρα-
 τίας ἔχοντα τῇ πρὸ μιᾶς νύκτος ὀκτωβρίων, ἐν ἡ πρὸτερον
 ὑπὸ Κιμβρών ἢ μὲν Σαπίσιος διαφάρεν δυνάμεις. εἰπόν-
 τος δὲ τινος ὅτι Ῥωμαῖοι τῷ ἡμέρῳ ἀφιστάνται καὶ διδοί-
 κασιν· ἕκῃ ἐφῆ σήμερον ἀγωνισάμεθα προδίμως, ἵνα καὶ
 ταύτῃ ἐξ ἀποφράδος καὶ σκυθραπῆς ποιήσωμεν ἱλαρὰ καὶ
 προσφιλή Ῥωμαῖος. Τῆς δὲ καταφράκτες μάλιστα φοβε-
 μέων τῷ στρατιωτῶν, ἐκίλυε θάρρειν. πλεῖστον γὰρ ἔργον
 εἶναι τῷ νικῆσαι, τὸ τίνας σκυλευσαι. Προσβάς δὲ τῷ λό-
 γῳ πρῶτος, καὶ τὸ κίνημα τῶν βαρβαρῶν διασάμμενος ἀν-
 εῖροντε, νικηκῆμεν ὡς συστράτωται, καὶ μηδενὸς ὑποσάντος
 δῶκεν, πρῶτε Ῥωμαίων ἀπίβαλε πρῶτος, τῶν δὲ πολέ-
 μων ὑπὸ δέκα μυριάδας ἀπέκτενεν.

Γαῖος Πομπήιος ὑπὸ Ῥωμαίων ἡγαγῆναι πρῶτος, ὅσοι
 πατρὶ ἐμισήθη. κῆρος δὲ ἂν πικρῶσι τῇ Σύλλᾳ μισθῶ

προσέθηκεν αὐτὸν καὶ μήτε ἄρχων μήτε βουλευὼν, πολλὰς
ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐτραπελόγησε, καὶ Σύλλα καλεῖτο, καὶ ἔφη
δίχα λαφύρων ἐδὲ ἀνείμακτον ἐπιδεῖξαι τῷ αὐτοκράτορι τὴν
δυσίαν· ἐδ' ἦλθε πρότερον πρὶν, ἢ πολλαῖς μάχαις ἐκῆσαι
τὰς στρατηγὰς τῶν πολεμίων. ἐπεὶ δὲ πεμφθεὶς εἰς Σικελίαν
ὑπὸ Σύλλα στρατηγός, ἐπ' ὠθαίετο τὰς στρατιάς ἐν ταῖς ὀ-
δοποιήσιν ἐκβεπομένων βιάζεσθαι καὶ ἀρπάζειν, τὰς μὲν ἄλ-
λως πλανωμένους καὶ ὡς ἐλθέοντες ἐκόλασε, τῶν δὲ πεμπομέ-
νων ὑπ' αὐτῷ, σφραγίδας ἐπέβαλε ταῖς μαχαίραις. Μαμερ-
τίνους δὲ τῆς ἐναντίας ἡρωμένων μερίδος, οἷός τε ἡ δόστον
φάττειν ἅπαντας. Σθουνίῃ δὲ τῷ δημαγωγῷ φήσαντες, καὶ δι-
καία ποιεῖν αὐτὸν αὐτῷ οἷός τε πολλὰς ἀναιτίως κολάζοντα
ταῦτον δὲ αὐτὸν εἶναι τὰς μὲν φίλους πείσασθαι, τὰς δὲ ἐχθρὰς
βιασάμενον ἐλέσθαι τὰ Μαρία. Θαυμάσας ὁ Πομπήϊος, ἔ-
φη συγγνώμῃ ἔχειν Μαμερτίνοις ὑπὸ πείρῃ περδεῖσιν αὐ-
τὸς, ὅς τινι πατεῖδα τῆς αὐτοῦ Λυχῆς προτιμᾷ καὶ τινι τε πό-
λιν καὶ τὸν Σθουνίον ἀπέλυσεν. Εἰς δὲ Λιβύῃν διαβάς ἐπὶ
Δομίτιον, καὶ μάχῃ μεγάλῃ κρατίσας, ἀπασαμένων αὐτοῦ
αὐτοκράτορα τῶν στρατιωτῶν, ἔφη μὴ δεχεσθαι τινὲς τιμὴν, ὡς
ὀρθὸς ἔσκεν ὁ χάραξ τῶν πολεμίων. οἱ δὲ, καίπερ ὀμβρὰ
πολλὴ κατέχοντος, ὁρμήσαντες διεπόρθισαν τὸ στρατόπεδον.
Ἐπανελθόντα δὲ αὐτὸν ὁ Σύλλας ταῖς μὲν ἄλλαις τιμαῖς ἐ-
δίξατο φιλοφρόνως, καὶ Μάγνον προσηγόρευσε παρῶτος αὐτοῦ.
Θελαμβεύσαι δὲ βελομένων, ἐκ εἰς μηδέπω μετέχοντα βε-
λῆς. εἰπόντος δὲ τῷ Πομπήϊῳ παρὸς τὰς παρόντας ἀγνοεῖν τὸν
Σύλλαν, ὅτι καὶ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πλείονος, ἢ δύοντα πε-
σκυνῶσιν, ὁ μὲν Σύλλας ἀνέβησεν, Θελαμβεύειν. Σερωνίαν
δὲ αὐτὸν Ἀριστοκρατικός, ἠγωνάκτει, καὶ τῶν στρατιωτῶν ἐνίστα-
το πολλοὶ τῷ Θελάμβῳ δωρεὰς τινὰς ἀπαιτῶντες. ἐπεὶ δὲ ὁ
Πομπήϊος μάλλον ἀφίστην τὸν Θεάμβον, ἢ κολακῆσθαι ἐ-
κείνας, καὶ ἔφη καὶ μέγα ἀληθῶς ὁρᾶν, καὶ ἄξιον τὸ Θελάμβον

το Πομπήιον. Εἶδες δὲ ὅντος ἐν Ρώμῃ τῆς ἱππεύσει ἔ-
 τας στρατεύονται τὸν νόμιμον χρόνον, ἄγειν τὸν ἵππον εἰς
 ἀγορὰν ἐπὶ τὴς δύο ἀνδρας, ὅς τιμηταὶ καλεῖσι. καὶ κατα-
 δηκασαμένοις τὰς στρατείας καὶ τὰς στρατηγίας, ὑφ' ὧς ἐστρατέ-
 σαντο τυγχάνειν ἐπαίμων, ἢ λόγων τῶν πορσηκόντων, ὑπα-
 τάων ὁ Πομπήιος, κατήγαγεν αὐτὸς τὸν ἵππον ἐπὶ τῆς τιμη-
 τὰς Στέλλιον καὶ Λούτιον. ἐκείνων δὲ, ὡς περ εἶδος ὅσι, πυθο-
 μέων εἰ πάσας ἐστράτευται τὰς στρατείας, πάσας εἶπον ὑπ'
 ἑαυτοῖς αὐτεκράτορι. Τῶν δὲ Σερτώριον γραμματικῶν κρατήσας
 ἐν Γβερία, ἐν οἷς ἦσαν ἐπιστολαὶ πολλῶν Ἡγεμόνων ἐπὶ νεο-
 τεισμῶ καὶ μεταβολῇ τῆς πολιτείας, τὸν Σερτώριον εἰς Ρώ-
 μῳ καλύνον, κατέκαυσε πάσας, διδὼς μετανοῆσαι καὶ βελ-
 τίους ἀνιδαι τὰς ποιηρὰς. Εἶπε δὲ Φραάτης ὁ Πάρθων
 Βασιλεὺς ἐπεμψε πρὸς αὐτὸν ἀξίῳ ὄρω χηῖται τῷ Εὐφρά-
 τη· μᾶλλον ἔφη χηῖται Ρωμαῖς ὄρω πρὸς Πάρθους τῷ δι-
 καίῳ. Δολκίῳ δὲ Δολκέλλῳ μὲν τὰς στρατείας ἀφεικότως αὐτὸν
 εἰς ἡδονὰς καὶ πολυτελεῶς ζῶντος, τὸν δὲ Πομπήιον, ὡς παρ'
 ἡλικίας τὸ πολλά πρᾶσσειν ὀρεγόμενον φέροντος, μᾶλλον ἔφη
 γέροντι τὸ βυφαῖν, ἢ νέῳ τὸ ἄρχειν εἶναι παρ' ἡλικίας. Νο-
 σήντι δὲ αὐτοῖς, κίχλῳ ὁ ἰαφὸς λαβεῖν προσέταξεν. οἱ δὲ
 ζητῶντες ἔχ' εὖρον, ὡς γὰρ παρ' ὦραν. ἔφη δὲ τις ὀρεθίσας
 πρὸς Δολκέλλῳ δὲ ἔπος βυφομενός. εἶπε ἔφη, εἰμὶ Δολκέλ-
 λος ἐβύφα, Πομπήιος ἔκ' αὐτὸν ἔζησε; καὶ χαίρειν ἔασα; τὸν
 ἰαφὸν, ἔλαβε τῶν ὀπορίων. Γχυρὰς δὲ σιποδείας ἐν Ρώ-
 μη θρομίνης, ὀποδειχθεὶς λόγῳ μὲν ἀγορὰς ἐπιμαλπητῇ, ἔρ-
 γῳ δὲ γῆς καὶ θαλάσσης κύριος, ἐπλούτεον εἰς Διβίῳ καὶ
 Σαρδόνια καὶ Σικελίᾳ, καὶ πολὺν ἀθροίσας σίτον, ἔπεμψεν
 εἰς τὴν Ρώμην. μεγάλη δὲ τὸ χειμῶνος θρομίνη, καὶ τῶν κυ-
 βερνητῶν ὀκνύντων, πρῶτος ἐμβῆ; καὶ τὴν ἀγκυρὰν ἔρει κα-
 λύσας, ἀνέβοντε πλεῖν ἀναγκάζει, ζῆν ἔκ' ἀναγκάζει. Τῆς
 δὲ πρὸς τὸν Κλέαρα διαφορὰς ὀπολυπομίνης, καὶ Μαρ-

ἐπὶ τὴν τῆς γῆς ἐπὶ Πομπηίας ἀναχθῆναι δοκίμῳ, μετὰ
ἐξελκυσθῆναι δὲ πρὸς Καίσαρα πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἐν Συγγλῇ
τῷ λέγοντες· ἔκ αἰχμῇ Μαρκελλίου ἔπεν ἐμοὶ λοιδορέμ-
τος, δι' οὗ ἐξ ἀφάνε λόγιος, ἐκ δὲ πεντατικῆ ἐμετικὸς γί-
γοιαι; Πρὸς δὲ Κάτωνα πικρῶς καταφάρμακον, ὅτι πον-
δαίης αὐτῷ προσγορόντος τῷ Καίσαρος δυνάμει καὶ αὐξή-
σει, καὶ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς δημοκρατίας ἡραμῆναι ἡμέλει, ἀπὸ
κρίνατο, τὰ μὴ σὰ μαυτικώτερα, τὰ δ' ἐμὰ φιλικώτερα. Πρὸς
δὲ αὐτῷ παρρησιαζόμενος ἔπεν· ὡς πᾶσαν ἀρχὴν καὶ
ἐλαβε θάλασσαν ἢ ἀποσιδόνει, καὶ καταδεῖτο θάλασσαν, ἢ ἀπο-
σιδονήν. Μετὰ δὲ τῷ ἐν Φαρσάλῃ μάχῃ φεύγοντι εἰς
Αἴγυπτον, ὡς ἔμελλε διαβαίνειν ἐκ τῆς τελευτῆς εἰς ἀλυσί-
τον πλοῖον, ὑποσεύωντος τῷ Βασιλέως, ὅπως αἰεὶ πρὸς
τῷ γυναικῇ καὶ τὸν υἱὸν ἔδον ἔτερον, ἢ τὸ τῷ Σεφοκλέως ἔ-
πεν, ὅς τις δὲ πρὸς Τύρανον ἐμπορεύεται, κείνῳ ἔστι δόλος,
καὶ ἐλδοτέρως μολῇ. μεταβάς δὲ καὶ πληγεὶς ἔϊφει καὶ σπέν-
ξας ἀπαῖ, εἰπὼν δὲ μηδὲν, ἀλλ' ἐγκαλυφάμενος παρίσταν-
ται αὐτόν.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ εἰς τῷνομα σκοπτόμενος, καὶ τῷ φίλῳ μη-
τιδέειναι κελομένῳ, ἔφη, τὸν Κικέρωνα ποιήσεν τῷ Καί-
σαρι καὶ τῷ Κάτῳ καὶ τῷ Σκαύρῳ οὐδοξότερον. Ἐπὶ τοῦτο δὲ ἀρ-
γοῦν τοῖς θεοῖς ἀνατιθεῖς, τὰ μὴ πρῶτα τῷ θεομακτῶν γε-
μασὶν ἐσήμευσεν, αὐτὶ δὲ τῷ Κικέρωνος, ἐρέβινδον ἐπύροισεν.
Τῶν δὲ ῥητόρων τὴν μέγα βωύσας ἔλεγε δι' ἀδούσειαν ὅτι τῷ
κραυγῇ ὡς χαλᾶς ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππον. Οὐδὲν δὲ υἱὸν ἔχον-
τος ἐκ εὐ κεχημηθὲν ἐφ' ἄρα τῷ σώματι, τὸν δὲ Κικέρωνα λοι-
δοῦντος ὡς μαλακίαν, καὶ κυνικὸν ἀποκαλῶντος, ἀγριοῦς ἐ-
πεν, ὅτι προσέκειτο τοῖς τέκνοις ἐν τοῖς θυρῶν λοιδορεῖσθαι. Με-
τέπειτα δὲ Νέπωτος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν ὅτι πλείονας μαρτυροῖ
ἀπένετος, ἢ συνηγορεῖν σέσωκας, καὶ γὰρ ὅτι ἔφη πλείονας
ἐμοὶ πίστεως ἢ λογιστικῆς. Ἐρωτῶντος δὲ τῷ Μετέλλῃ, τίς αὐ-

τῷ πατρί ὄντι, ταύτην ἔφη τῷ ὑπὸ τῷ χελιδονίῳ ἢ ἐν
μύτῳ πεποιμένον. ἢ δὲ ἢ τῷ Μετέλλῃ ἀκόλαστος. ὁ δὲ Με-
τέλλος αὐτὸς ὑπόδικος καὶ ἀβίβαιος καὶ φερόμενος ταῖς ὁρμαῖς.
Διοδότης δὲ τῷ διδασκάλῳ τῷ ῥητορικῶν ἀποθανόντι κόρα-
κα λίσσιναι ὁμοειδήσαντος αὐτῷ, δικαίως ἔφη τῷ ἀμοιβῇ γεγο-
νῆναι, πέπεισαι δὲ πῶτον, καὶ λέγειν ἐδίδασκεν. Βατίνιον δὲ ἀν-
δραποῦν αὐτῷ ἄνδρα καὶ μοχθηρὸν ἄλλως ἀκῶσας ὅτι πέ-
νητος, ἔπειτα γνῶς ὕστερον ὅτι ζῇ, κακῶς εἶπεν ἀπόλοιτο ὁ
κακῶς φουσάμενος. Πρὸς δὲ τῷ δοκίμῳ λίσβῳ ὑπὸ γῆρας
εἶναι, φήσαντα δὲ αὐτῷ μὴ ἀκῶσιν λέγοντος· καὶ μὴ ἐκ ἀ-
φύπνου ἔχεις τὰ ἐς εἶπε. Κάσον δὲ Ποπίλλιον τομικὸν εἶναι
βυλόμενον, ὅτι δὲ ἀμαθὴ καὶ ἀφύη, προσεκαλεῖτο μάρτυ-
ρα πρὸς τινὰ δίκῃν. εἰπόντος δὲ ἐκείνῳ μηδὲν γινώσκειν,
αἶετο ὅτι ἴσως εἶπε πρὸς τὸν τομικὸν ἐπὶ τῷ πῶτον· Ὁρπισίαν
δὲ τῷ ῥήτορος λαβόντος μηδὲν ἀργυρὰ σφίγγα πρὸς τῷ
Βέρῳ, καὶ πρὸς τὸν Κικέρωνα πλαγίως τι εἰπόντα, φήσαντος
αἰνχημάτων λύσεως ἀπείρας ἔχειν, Καὶ μὴ ἢ σφίγγε, ἔφη,
πρὸς τοὺς ὄντι. Βοκωνίῳ δὲ ἀπαντήσας μὴ ἔτι τῷ θυγατρὶ
ἀμφοτεράτων τῷ ὄφιν, ἀφῆμα πρὸς τῷ φίλῳ εἶπεν.
Φαίβε ποτ' ἐκ τῶντος ἑσπερον τέκνα. Φαύς δὲ τῷ Σύλλα
παιδὸς ἔφ' ἐκείνου δυνάμει ἀπάρτιον προσεφάντας, ταύ-
την μάχον, ἔφη, τῷ προσεφάντῳ ἀσπάζομαι ἢ τῷ πα-
τρί αὐτῷ. Πομπηίῃ δὲ καὶ Καίσαρος ἡγεμονίας, ἔφη, γε-
νώσκειν ὅτι φύγω, μὴ γινώσκων πρὸς ὅτι φύγω. καὶ Πομπηίαν
ἐμίμνητο τῷ πόλιν ἐκλεπόντι, καὶ Θεμιστοκλέα μάχον ἢ
Περικλέα μιμησάμενον, καὶ ἐκείνους τῷ τραγικῶν, ἀλλὰ
αἰσῶσις ὁμοίαν ὄντων. Γενόμενος δ' ἐν πρὸς Πομπηίῃ, καὶ
πάλιν μεταστῶν, ἐρωτῶντος ὑπὸ Πομπηίῃ τῷ Πίσωνα τὸν
γαμβρὸν ἀπολέλειπεν; ἔφη, πρὸς τῷ σφῷ πενθερῷ. με-
ταβαλλόμενος δὲ τιος ὑπὸ Καίσαρος, πρὸς τὸν Πομπηίαν,
λέγοντος ὑπὸ σπῆρας καὶ ἀποθυμίας ἀπολελειπέναι τὸν ἵπ-
πον,

πον, βίλτιοι ἔφη αὐτὸν ὧδε τὸ ἵππευ βεβηλόσθαι. Πρὸς δὲ τὸν ἀπαγγέλλοντα τὸ Καίσαρος φίλος σκυθρωπὸς εἶναι, λέγεις, ἔφη, δυσνοεῖν αὐτὸς Καίσαρ. Μετὰ δὲ τὴν ἐν Φαρσάλῳ μάχην Πομπηίᾳ μετ' ἐφυγότος, Νερίας δὲ τιμὸς ἔτι παρ' αὐτοῖς αἰτὰς ἔπτα φήσαντος εἶναι, καὶ ὅτε τὸτο θάρρειν παρακαλῶντος. Καλῶς αὖ παρήνεις, εἶπεν, εἰ κολοιοῖς ἐπολεμεῖσθαι. Ἐπεὶ δὲ Καίσαρ κρατίσας τὰς Πομπηίᾳ καταβεβλημένας εἰκόνας ἀνέστησε μὴ τιμῆς, ἔφη ὧδε αὐτὸ λέγων ὁ Κικέρων, ὅτι τὸ Πομπηίᾳ Καίσαρ ἰσὰς ἀνδραγαθίας, τὰς αὐτῇ πύγνυσιν. Οὕτω δὲ ποῦν τὸ καλῶς λέγειν ἐτίματε καὶ ὧδε τὸτο μάλιστα ἡγωνία, ὥς τε προκειμένης δίκης ὑπὲρ τοῦ ἑκατὸν ἀνδρῶν, ὥς ὑπαικισμένης τῆς ἡμέρας, Ἐρωτα ἀπαγγείλαντα αὐτῷ οἰκέτῳ εἰς τὴν ἐπιστάν ὑπερπεθῆναι τὸ δίκην, ἡλώσθ' ἔρωσε.

Γάϊος Καίσαρ ὅτε Σύλλαν ἐφύζην ἔτι μεράκιον ὢν, πειρίσσει πειραταῖς. καὶ πρῶτον μετ' αἰτηθεὶς ἀργυρίᾳ πλῆθος καπηγέλασε τῶν λησῶν, ὥς ἀγνοούντων ὅν' ἔχουσι, καὶ διπλάσιον ὁμολόγησε δάσειν. ἔπειτα φρενέμενος, ὥς συνηγε τὰ χρέματα, προσέταττεν ἰσυχίας αὐτῷ παρέχειν κοιμημένῳ καὶ σιωπῇ· λόγους δὲ καὶ ποιήματα γράφων ἀνεγίνωσκον αὐτοῖς, καὶ τὸς μὴ λίαν ἐπαινῶντας, αἰτιδιήτης καὶ βαρβάρως ἀπαλάει, καὶ μὴ γέλωτος ὑπείλει κρεμᾶν αὐτὰς, ὃ καὶ μετ' ὀλίγου ἐποίησεν· τῶν γὰρ λυγρῶν κομιθεύων δόπολυθεὶς καὶ συναγαγὼν ἀνδρας ἐξ Ἀσίας καὶ πλοῖα, συνηρπάσε τὰς λησὰς καὶ προσήλωσεν. Ἐν δὲ Ρώμῃ, πρὸς Κάτλον πρωτόδοντα Ρωμαίων εἰς ἀμίλλαν ὑπὲρ τῆς ἀρχιερωσύνης καταστὰς, καὶ πεμπτόμενος ἐπὶ τῆς μητρὸς ὅπῃ πρὸς Θύρας, σήμερον εἶπεν ἡμῖν, ἀρχιερέα τὸν υἱόν, ἢ φυγάδα ἔχεις. Πομπηίᾳ δὲ τὴν γυναῖκα κακῶς ἀκέσασαν ὑπὲρ Κλωδίᾳ παραιτησάμενος, αὐτῇ τὴν Κλωδίαν φεύγοντος ὑπὲρ τῆς δίκης, μάρτυς εἰσαχθεὶς, ἐδὼ εἶπε φανερὸν ὧδε πῶς γυναικὸς· ἐρομένη δὲ τὴν κατηγόρου

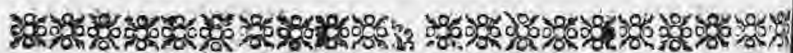
ἔπειτα πίνω ἐξέβαλε· αὐτὸν δὲ τὸν Καίσαρ ἐψηγνῶ-
 να καὶ θύβωλῃ δεικνύμεναι. Τὰς δὲ Ἀλεξάνδρου πα-
 ρεὶς καὶ ἀνιψίσκων ἐδάκρυσε, καὶ πρὸς τοὺς φίλους εἶπεν· ὅτι ταύ-
 τῳ τὸν ἡλικίαν ἔχον ἐκίχητε Δαρειόν, ἐμοὶ δὲ μέχρι νῦν ἔδω-
 κέσθαι. Πολύχην δὲ αὐτῷ λυπρὸν ἐν ταῖς Ἀλπίσι πε-
 ρερχομένην, καὶ τῷ φίλῳ διαπορέντων εἰ καὶ ἐπαυδάτινος
 εἰσὶ καὶ ἀμύλλαι περὶ πρωτείων, ὅπως καὶ σιώνος
 θρόνονος, μᾶλλον αὖ ἐφ' ἐβλόμην πρῶτος ἐπαυδα εἶναι,
 ἢ δεύτερος ἐν Ρώμῃ. Τῶν δὲ πολυμήμων τὰ παρὰ βόλα καὶ
 μεγάλα πράττειν ἐφ' ἔειπεν, ἀλλὰ μὴ βελούδα. καὶ διέ-
 βη τὸν Ρεβίκωνα ποταμὸν ἐκ τῆς Γαλατικῆς ἐπαρχίας,
 ἐπὶ Πομπηίων εἰπὼν, πᾶς ἀνερρίφθω κύβος. Ἐπεὶ δὲ Πομ-
 πηίῳ φεύγοντος ἐπὶ θάλασσαν ἐκ τῆς Ρώμης, καὶ Μιέλλος
 ἐπαρχος ὢν τῷ παμνίῳ, βολόμενον αὐτὸν χεῖματι λαβεῖν ἐ-
 κάλυψε, καὶ τὸ παμνίον ἀπὸ κλεισῶν, ἠπέλιπεν ὀδοκτοεῖν αὐ-
 τόν. κατεπλάγηντος δὲ τῷ Μιέλλῳ, τὸτο εἶπεν ὁ ναύσις
 φῆσαι μοι χαλεπώτερον ἢ, ἢ ποιεῖν. Τῶν δὲ στρατιωτῶν αὐ-
 τῷ βρεδύως εἰς Δυρράχιον ἐκ Βρεπείῳ κομιζομένων, λα-
 θῶν ἀπαιτίας εἰς πλοῖον μικρὸν ἐμβαλὼς ἐπεχείρησε διαπλεῖν
 τὸ πέλαγος. συγκλυζομένη δὲ τῷ πλοίῳ, ποιήσας τῷ κυ-
 βερνήτῃ φανερὸν ἑαυτὸν, ἀναβόησε, πείθεσθαι τῇ τύχῃ, γὰρ
 ὅτι Καίσαρα κινεῖς. Τότε μὲν ἐν ἐκάλυψι, τῷ χειμῶνος
 ἰχυρῷ θρομῶν, καὶ τῷ στρατιωτῷ σκυδραμόντων καὶ πε-
 παθέντων, εἰ περὶ μὲν δύναμι ἀλλῶν ὡς ἀπιστῶν αὐτοῖς.
 Ἐπεὶ δὲ μάχης θρομῶν νικῶν ὁ Πομπηίος, ἐκ ἐπεξῆλ-
 θεν, ἀλλὰ ἀνέχωρησεν εἰς τὸ στρατόπεδον, πῆμερον εἶπεν ἢ
 εἶναι περὶ τοῖς πολέμοις, ἀλλὰ τὸν εἰδόμενον νικᾶν ἐκ ἔχουσιν.
 ἐν δὲ Φαρσάλῃ Πομπηίῳ περὶ περὶ γυναικῶν τῶν φάλαγγας
 χώραν ἐσάει καὶ προσδέχεται τὸς πολέμους περιγυῖσας
 τος, ἀμαρτίν αὐτὸν ἔλεγε τὸν ἐξ ἐπιδομῆς μετ' ἐπιδομα-
 σμὲ τόνον καὶ ροῖζον ἐκλύσασθαι τῷ στρατιωτῷ. Φαρσάλῃ τε
 καὶ

κίτας τὸν Πορτικὸν ἐξ ἰφάδε, πρὸς τὰς φίλας ἐξερχο-
 δον, εἶδον, ἐνίκησα. Μετὰ δὲ τὴν ἐν Λιβύῃ τῇ πε-
 Σικίῳ φα θυγὴν καὶ ἤτταν, Κάππος αὐτὸν ἀνελότος, φθο-
 σοι Κάππος εἶπε τὰ θανάτω. καὶ ἦν σὺ ἐμοὶ τῆς σωτηρίας ἐφθό-
 νησας. Ἀντίειπεν δὲ καὶ Δολοβέλλαις ὑπορωμένων ἐνίων καὶ φυ-
 λὰς πεδῶν κελύδοντων, ἐπὶ τῆς ἐφῆ διδόναι τὰς βικαύσας καὶ
 λιπῶντας, ἀλλὰ τὰς ἰχθύας καὶ ὠχθῆς ἐκείνας, δείξας Βρέτοι
 καὶ Κάσιον. Λόγῳ δὲ τοῦδε δειπνον ἐμπεσόντος τοῦδε θανά-
 τω ποῖος ἀγέρας; ὁ ἀπροσδόκητος εἶπε.

Καῖσαρ ὁ πρῶτος ὑπὸ κληθεὶς σεβαστὸς ἔτι μειράκιον ὦν,
 Ἀντωνίου ἀπῆγει διχιλίας πεντακοσίας μυριάδας τὰ πρῶτος
 Καῖσαρος ἀναιρεθέντος ἐκ τῆς οἰκίας, ἅς πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀντι-
 νος μετῴκειτο, ὑποδύναι Ρωμαίοις βυλόμενος τὸ καταλιν-
 φθεῖν ὑπὸ Καῖσαρος ἐκείνῳ ἑραχμῶς ἐβδουμήκοντα πέντε. τὸ
 δὲ Ἀντωνίου τὰ μὲν χήματα κατέχοντος, ἐκείνου δὲ τῆς ἀ-
 παισίσεως ἀμελεῖν, εἰ σωφρονεῖ, κελύδοντος, ἐκέρυττε τὰ
 παρῶνα καὶ ὑπῆρασκε. καὶ τὴν Ἰουραὴν ἀποδὲς, εὐνοίαν μὲν
 αὐτῷ, μῖσος δὲ ἐκείνῳ τοῦδε τῶν πολιτῶν πολιτῶν τοῦδε ποιήσας.
 Ἐπεὶ δὲ Ρωμαίωνος ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἐπὶ Ἀντωνίου
 μεταβαλόμενος, πρὸς αὐτὸν ἐκ ἐμεβίαζε τοῦδε τῆς πόλεως,
 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπαχθῆς ὀνειδίζων τὴν συμμαχίαν, προσιών τῶν
 πῶν ἄλλων βασιλείων, ὁ Καῖσαρ εἶπεν, ἰγὰν προδοσίαν φε-
 λῶ, προδοτὰς δ' ἐκ ἐπαινῶ. Τῶν δὲ Ἀλεξανδρέων μὲν τὴν
 ἄλλοισιν τὰ δεινότεστα πείτεσθαι προσδοκῶντων, ἀναβὰς ὅτι
 τὸ βῆμα καὶ τοῦδε τῆς πόλεως Ἀρείον τὸν Ἀλεξανδρέα, φέρε-
 δαι μὲν τῆς πόλεως ἔφη, πρῶτον δὲ τὸ μέγεθος καὶ τὸ κά-
 λος, ἔπειτα δὲ τὸν κτίσιν Ἀλεξανδρον, τείνῃ δὲ Ἀρείον
 τὸν φίλον. Ἀκείσας δὲ ὅτι Ἐρως ὁ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ διοικῶν,
 ὅτι γὰρ τὸν κρατῆται πάντων ἐν τῇ μάχεσθαι καὶ ἀντήτοι οὐ-
 πε πριάμενος ὁπλίσας κατέφαγε, μετεπέμψατο αὐτὸν καὶ
 πῶν ἐκείνους ὁμολογήσασθαι δὲ ἐκέλευσεν ἰσθὺν τοῦδε προσ-
 λῶ.

λωθῶμαι. Ἐν δὲ Σικελίᾳ Ἀρείον αὐτὶ Θεόδωρον κατέστησε
 διοικητὴν. ὁπότε τινος αὐτοῦ βιβλίον ἐν ᾧ γεγραμμένον
 ἦν φιλακρὸς, ἢ κλέπτης Θεόδωρος ὁ παρσδὺς, τί σοι δοκεῖ;
 ἀγαθὸς Κῆσαρ ὑπὲρ ἔγραφε, δοκεῖ. Παρὰ δὲ Μαικλίᾳ τῇ
 συμβιωτῇ κατ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν ἐν πῶς θρεφθῆναι δῶρον ἐ-
 λαμβάνει φιλῶν. Ἀ'θλυσόδωρος δὲ τῷ Φιλοσόφῳ δὲ γῆρας
 εἰς οἶκον ἀφιστῶναι διηγοῦντι συνεχώρησεν. ἐπεὶ δὲ ἀπα-
 σάμηνος αὐτὸν ὁ Α'θλυσόδωρος, εἶπεν ὅτι οὐκ ὀργισθῆς Κῆσαρ,
 μηδὲν εἶπης μηδὲ ποιήσῃς ὑπὲρ τῶν, ἢ τὰ εἰκοσι καὶ τέσσαρα
 γράμματα διελθεῖν πρὸς ἑαυτὸν, ἐπιλαβόμενος αὐτὸν πῶς
 χειρὸς ἐτίσῃ παρόντος ἔφη χρεῖαν ἔχει, καὶ κατέχευε αὐτὸν ὅ-
 λον ἐνιαυτὸν εἰπὼν, ὅτι ἐστὶ καὶ σιγῆς ἀκίνητον γέρας. Α'-
 κέσας δὲ ὅτι Α'λέξανδρος δύο καὶ ἑξιάκοντα γεγονώς ἐπὶ κατε-
 γραμμένους τὰ πλεῖστα, δηπότερ τι ποιήσει τὸν λοιπὸν χρόνον,
 ἰθαυμάζετο εἰ μὴ μείζον. Α'λέξανδρος ἔργον ἠγείτο τὰ κήσα-
 θαι μεγάλῳ ἠγεμονίᾳ, τὸ ἀπαρτίζειν τὴν ὑπάρχουσαν. Γρά-
 φας τὴν πρὸς τῶν μοιχῶν νόμον, ἐν ᾧ διατίθειτο, πῶς δεῖ
 κείνους τὸς ἐν αἰτίαις θρομβήσας, καὶ πῶς δεῖ πολεμεῖν
 τὸς ἀλόγους, εἴτε προσεσσιῶν ὑπ' ὀργῆς τὸν δὴ Γαλιᾶ τῇ
 θυγατρὶ ἀναβιβλημένην νεανίσχον, ἐτυπτε ταῖς χερσίν.
 ἐκείνη δὲ αἰσθασαμένη, νόμον ἔθηκεν ὡς Κῆσαρ, ἔπειτα με-
 τεποίησεν, ὥς τε τὴν ἡμέραν ἐκείνην πολεμῆσαι τὸ δεῖπνον.
 Γάστον δὲ τὴν θυγατρίδα εἰς Ἀρμενίαν ἀποπέμψαν, ἠγείτο
 πρὸς τῷ Θεῶν ἑταίρῳ αὐτοῦ τῷ Πομπηίῳ, πόλιν δὲ τῷ
 Α'λεξάνδρῳ, τυχὼν δὲ τῷ ἑαυτὸν ἀφροκολεθῆναι. Ρω-
 μαίοις δὲ τῆς ἀρχῆς ἐλεγε ἀπολείπειν ἀδόχον, ὃς οὐδέ
 ποτε πρὸς τὴν αὐτὴν ἀνάγκης δις ἐβαλύνετο, Τιβέριον
 λέγων. Θορυβῶντας δὲ τὸς ἐν ἀξιώμασι τοὺς κατασεύσαι
 βελομένους, ὡς ὁ προσείχον, ἀλλ' ἐθάρυεν, ἀκούσαντες εἶπε
 οἱ γέροντες, ὡς οἱ γέροντες ἤκουον. Τὸ δὲ Α'θλυσῶν δῆμος
 ἐξημαρτηκέναι τι δόξαντος, ἔγραψε ἀπ' Αἰγίνης εἰσάγει

μή λαοθαύειν αὐτὸς ὀργιζόμενος. ἔγὰρ ἐν Αἰγίῃ ἔλαχεν
 μάσειν, ἄλλο δὲ ἔδεν ἔπε εἶπον αὐτὸς, ἔπε ἐποίησε. Τῶν
 δὲ Εὐρυκαλῆος κατηγόρων εὐὸς ἀφειδῶς καὶ κατακέρως παρρη-
 σιαζομένη καὶ παρὰ χροῖος, εἰπεῖν τι ποῖτον, εἰ πᾶσι σοὶ
 Καῖσαρ ἔφαινετο μεγάλη, κέλευσον αὐτὸν ὑποδείξαι με-
 θεκυδίδε τιλὴ ἐβδόμῳ. διὸ ὀργισθεὶς ἀπάγειν ἐκέλευσε. πυ-
 θάμενος δὲ ὅτι τῆς ὑπὸ Βρασίδου γενομένης ὑπόλοιπος ἔπε-
 ῶσι, μετεπέμψατο καὶ μέγιστα νεωτερίσας, ἀπέλυσε. Πέν-
 σαιος δὲ τιλὴ οἰκίαν ἐκ θεμελίων ἄχρη πάσης σέγης ὅπ-
 μιλῶς οἰκοδομήσας, ὠκυμοῖν ἔφη με ποιεῖς ἔπε οἰκοδο-
 μῶν, ὡς αἰδέσθαι τῆς Ρώμης ἰσομετρίας.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ,

Ἐκ Διογενέως Λαερτίου συλλεχθέντα.

Θ Ἄλπιος Μιλησίης. Οὐδὲν, ἔφη, τὸν θάνατον ἁφίρειν
 τὸ ζῆν. σὺ ἂν, ἔφη τις, ἔλατ' ἐκ ὑποθήσεως; ὅτι
 ἔφη, ἔδεν ἁφίρει. Ἐρωτῶντες τί δύσκολον; ἔφη, τὸ ἐαυτὸν
 γινῶσθαι. τί εύκολον; τὸ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι. τί δὲ ἡδιστόν;
 τὸ ὅπτι συγχίρειν. τί δὲ πρὸς βύπτου; ὁ Θιός. τί δὲ σφο-
 ταιον; χροῖος, ἀδολείσκει γὰρ πάντα. τί δὲ ἰχυρότατον; ὁ
 μάχη, κρατεῖ γὰρ πάντων; τί δὲ μέγιστον; τίπος. ἅπαντα
 γὰρ χωρεῖ. τί δὲ τάχιστον; τὸς. ἔλα πᾶσι γὰρ ἔχει. τί
 δὲ καλλίστον; κόσμος. ποίημα γὰρ Θεῶ. Ἐρωτῶντες τί βέλ-
 τερον; τὸ μήτε ἀρχὴν, φησι, μήτε τέλος ἔχει. Ἐρωτῶντες
 πῶς αὖ ἀρετὰ καὶ δικαιοσύνη βιώσασθαι; εὐδ', ἔφη, ἂν πᾶσι
 πολλοῖς ὅπτι μετῶμεν, αὐτοὶ μὴ ἐρωμεν. Ἐρωτῶντες τίς δὲ
 δαίμων; ὁ πὸ μὲν σῶμα ὕγινης, ἔφη, τιλὴ δὲ ψυχὴν δὲ πᾶν
 ἔδεν. Οἷος αὖ ἱρταῖος εἰσενέγκης, ἔφασκε, πῶς γονεύσῃ

πὺς αὐτὸς προσδέχεσθαι καὶ ἄλλοι τῶν πένητων. Ἐρωτηθεὶς τί κοιτέ-
ται, ἐλπίς, ἀπεκρίνατο. καὶ ὅν οἷς ἄλλοι μισοῦσιν, αὐτὸν
πάρεισι. Πρὸς τὸν πυθόμβρον, τί δύσκολον εἶναι τε διαμύσιος;
γίγνεται, ἔφη, Τύραννος. Τελῶν τόπων εὐεκα, χάριν, ἐλεῖν,
ἔχω τῇ τύχῃ. πρῶτον μὲν ὅτι ἀνδραποδιστὴς ἐν ἡμέρῃ καὶ ἐν
εἰρήνῃ. εἶτα, ὅτι ἀνὴρ, καὶ ἐν γυναικί. εἶτα, ὅτι Ἕλληνας, καὶ
ἐν βάρβαρος. Τὰς ἐτι εἰσὶ, τὸ, καιρὸν γινώσκει. τὸ, φί-
λους δοκίμαζε. τὸ, τοῖς ἐπιτηδείοις χρῶνται. τὸ, φίλους πα-
ρόντων, καὶ ὑπόντων μέμνηται. τὸ, ψιθυρὸν ἀνδρα πῶς σὺς
οἰκίᾳς ἐκβαλλεῖ. τὸ, ἐπαγγελλεῖται μισοῦναι.

Σόλωνος Ἀθηναίων. Ἐρωτηθεὶς, πῶς αὐτὸν μὴ γίγνεται ἀδι-
κημα ἐν τῇ πόλει; εἰδομῶς, ἔφη, ἀγαθοποιῶν τοῖς ἀδι-
καμοῖς οἱ μὴ ἀδικήματα. Πρὸς τὸν πυθόμβρον, πῶς αὐτὸν ἄ-
ρετα αἱ πόλεις οἰκοῦντο; εἶπεν, εἰ μὴ οἱ μὲν πολίται τοῖς ἀρ-
χασιν πείδωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις. Ὁμοίως, ἐκείνῃ
ἡ πόλις ἄρετα, ἐλεῖν, οἰκεῖται, ἐν ᾗ τὸς ἀγαθὸς ἀνδρας
συμβαίνει τιμᾶσθαι, καὶ κακίᾳ δὲ, ἐν ᾗ τὸς κακίους. Τὰς νό-
μους τοῖς ἀρχαίοις ὁμοίως ἔλεγε καὶ ὅν ἐκείνα, εἰ μὴ ἐμ-
πέσει τι κῆρος καὶ ἀδικίας, εἴη. εἰ δὲ μάλιστα, ἡλικίᾳ
οἰχεῖται. Τότε μὲν ἡ φρόνησις τῶν ἀρετῶν, ἔφασκεν,
ὅσα ὅρασις τῶν ἄλλων αἰσθήσεων. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Περικλέους
ἑξῆς ποτὶν, ἐπεὶ σιωπῶν ἐτύγχανε, πότρε καὶ λόγων
παύειν, ἢ καὶ μωρίᾳ σιωπᾷ; ἀλλ' ἐδίδε ἀντὶ, εἶπε, μωρὸς
σιωπᾶν ἐν συμποσίῳ διύλιται. Οἰκιστὴς οὖν ποτε, ὅτι δι-
κῶν ἔχων ἐμιθώσατο ῥήτορα. καὶ γὰρ, ἔφη, ὅταν δεῖπτοι
ἔχω, μάγειρον μιθεῖμαι. Ἐλγε δὲ τὸς ἑξῆς τοῖς Τυραν-
τοῖς δυναμείας ἀφαιρῶντας εἶπαι ταῖς ψήφοις ταῖς ἐπὶ τῶν
λογισμῶν. καὶ γὰρ ἐκείνων ἐκάστω, πότε μὲν πλείονα σημαί-
νειν, πότε δὲ ἥττω καὶ τίτω τὸς Τυράντας πότε μὲν ἐκαστον
μίγαν ἄγειν καὶ λαμβάνειν, πότε δὲ ἀτιμῶν. Ἐρωτηθεὶς ἑξῆς
καὶ Κροίσῳ δείξαντος αὐτῷ τὸς ἰαυτὴν ὑπαστυρεῖς, τίς σοι

δοκεῖ δὲ δαίμων; ἔδεις, ἔφη, πρὸ τοῦ θανάτου. Φασὶ δὲ τινες, ὅτι κοσμήσας ἑαυτὸν ὁ Κροῖστος παντοδαπῶς, καὶ καδίσας ἐς τὸν θρόνον, ἤρετο αὐτὸν εἴ τι δῖαμα κάλλιον πεδίεται. ὁ δὲ ἀλεξϋσίας, ἔφη, φασιαῖς, καὶ ταῖς φυσικῇ γὰρ αὐτῷ δεικνύμενται καὶ μυθῶ καλλίονι. Τῶς ἐτι εἰσὶ τὸ ὄρχω μὴ χῶ. τὸ, εἰδῶς σίγα. τὸ, ἀλῆθειαν αἰέχα. πρὶν ἡδονῇ φεῦγε, αὐτὴ γὰρ λύπῃ τίκτει. τὸ, τὸ ἴσον πόλεμον ἔποιε. τὸ, φίλος μὴ ταχύ κτῶ, ὥς δ' αὖ πρὸς μὴ ταχύ ὑποδοκίμαζε.

Χίλωνος Λακεδαιμονίου. Ἐρωτηθεὶς τί χαλεπαίνειται; τὸ γινώσκειν ἑαυτὸν, ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτοῦ προσιδέσθαι. Ἐρωτηθεὶς τί ὁ Θεὸς εἴη ποιῶν; καὶ μὴ ἡμετέροις ἀλλὰ ταπεινοῖς, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ, ἔφη. Αὐπερὶ μὲν τινος ὅπῃ τοῖς αὐτοῖς κακοῖς, εἶπεν· εἰ τὰ πρὸς καταστάσεις, ἢ τινος ὅπῃ τοῖς σεαυτὲ δυσφορήσεις. Μὴ κακολόγει, ἔλεγε, τὸ πλῆσιον, εἰ δὲ μὴ, ἀκύνῃ ἐφ' οἷς λυπηθήσῃ. Ταχύτερον ἔφασκεν, ὅπῃ τὰς ἀτυχίας τῶν φίλων, ἢ ὅπῃ τὰς ἀτυχίας περὶ αὐτοῦ. Πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσφορεῖται, ὅτι μὴ ἔφορος ἐγείνητο, αὐτῷ ὄντος· ἐγὼ μὲν γάρ, ἔφη, ὀπίσθαι ἀδικεῖσθαι σὺ δὲ ἄ. Ἐρωτηθεὶς τίτι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν; ἔφη, ἐλπίσιν ἀγαθαῖς. Ἐρωτηθεὶς τί δύσκολον; τὰ ἀπρόρρητα σιωπῆσαι, καὶ χολῶν ἐν διαδέσθαι, καὶ ἀδικήματα διώκεσθαι φέρεται. Τῶς εἰσὶν ἐτι, τὸ, χρόνῳ φεῖσθαι, τὸ, ἐρημίᾳ χῶ. τὸ, πλῆθει ἄριστοι. τὸ, μὴ ἥς ἐπαχθεῖν, τὸ, γάμος ἰσοτίμως ποιεῖ· τὸ θυμῷ κρατεῖ· τὸ, ἐγκρατεῖα ἀσχεῖ. τὸ, γινῶσθαι σεαυτὸν. τὸ, νόμοις πείθεσθαι. τὸ, σπέρμα βύπερος σέβει, καὶ τὸ, γῆρας τίμα. τὸ, ὑπορὲς μηδενός· τὸ, διαβολὰς μίσει. τὸ, ἡ γλώσσα μὴ προέχεται τῇ νῦ. τὸ, γλώττι κρατεῖ, καὶ μάστιγα ἐν συμποσίῳ. τὸ, τὸν πᾶ ἀλλότεια σφίγγει· γαζόμενος μίσει. τὸ, ἀτυχεῖται μὴ ὀπιγέλα. καιρὸν γὰρ ἡ τιμή· τὸ, δαπανώμενος ἐφ' ᾧ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσθι ἐφ' ᾧ δεῖ.

Πιπτακὴ Μιτυληναία. Ἐρωτιθεὶς ποτὲ τί ἄρασον; τὸ παρὸν, ἔφη, εὖ ποιεῖν. Καὶ ὑπὸ Κροίσῳ Ἐρωτιθεὶς, τίς ἀρχὴ μεγίστη; ἢ τῷ ποικίλῃ, ἔφη, ξύλῳ, σημαίνων τὸν ἥμερον. Πρὸς δὲ τὸν Φωκαϊκὸν φάσκοντα δεῖν ζητεῖν αἰθρῶν ἀσπαυαίων, αὐλίας, ἔφη, ζητῆς, ἢ δὲ εἰσκέεις. Πρὸς πῶς πικραταμύνης τί δὲ χάρις; χρόνος, ἔφη. τί ἄφανις; τὸ μῖλλον· τί πισόν; γῆ. τί ἄπισον; θάλασσα. Ἐλγέ τε, συνεῖρε ἀνδρῶν, πλεῖν θρόνους πρὸς δυχίρῃ, ποιοῦσαι, ὅπως μὴ θῆνται· ἀνδρείων δὲ, θρόνονα εὖ θείδει. Ὁ μίλλεις, ἔφη, πρῶτ' αὖτε, μὴ πρόλαβε· ὁποτυχῶν γὰρ γιλαθίστη. Ἀλκαῖον τὸν φοιτᾶ τῷ ὑἱ, ὑποχείριον λαβαῖν, καὶ ἔχον ἐξουσίαν τὴν κολάσαι αὐτὸν, ἀφῆκεν, εἰπὼν, ὅτι συγγραμμὴ τιμωρίας ἀμείνων. τὸ μὲν γὰρ θρησκείας. τὸ δὲ ἡμῖν φύσεώς ἐστι σημεῖον. Τάδε ἔτι εἰσὶ, τὸ, μηδὲν ἄγαν. τὸ, χαλεπὸν, ἐδιδόν εἶναι. τὸ, χαλεπὸν, εὖ γινῶναι. τὸ, πρὸ πάντων σέβει τὸ θεῖον. τὸ, γοιέας αἰδῶ. τὸ, μὴ ἔριζε γονῶσι, καὶ δίκαια λέγῃς. τὸ, μὴ πᾶσι πείσσει· τὸ, ἐγὼ, πάρα δ' ἄπ. τὸ, ἀργὸς μὴ ἴδι. τὸ, γυναικὸς ἀρ. τὸ, ἀτυχίας μὴ οὐκ εἰδίζε, νέμεσιν αἰδύμενος. τὸ, φίλων κριτὴς μὴ γίνε. τὸ, ἀρχὴν ἀνδρα δεικνύει.

Βίαντος Πειριχέως. Ἐρωτιθεὶς τί δυχερές; τί τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἔφη, μεταβολῇ ἐνεργεῖν. Συμπλέων ποτὲ ἀσθενέσι, χειμαζομένης τῆς νεώς, κακείνων πρὸς Θιὰς ὀπιπταμύων, σιγαῖτε, ἔφη, μὴ αἰδωνται ὑμᾶς ἐνθάδε πλείονος. Ἐρωτιθεὶς ὑπὸ ἀσθενῶν ἀνδράων τί ποτὲ ἔβην ἀσθενείας; εἰσέγα· τὸ δὲ τί τὴν αἰτίαν τῆς σιγῆς πικραταμύνης· πικρῶ, ἔφη, ὅτι τῷ ἡδὺν σοι προσσηκόντων πικρατά. Ἐρωτιθεὶς τί γλυκὺ ἀνδράποισ; ἐλπὶς, ἔφη. ἢ φίλων, ἔλεγε, δικάζειν μεταξὺ ἐχθρῶν, ἢ φίλων. ἢ φίλων πάντως ἐχθρὸν εἰσέδειν τὸν ἕτερον, τῷ ἑτέρῳ, φίλον. Ἐρωτιθεὶς τί ποιῶν ἀνδραπο

ἔφη, κερδαίνων. Ἀτυχής, ἔφη, ἐστίν, ὁ μὴ ἀτυχίαν φέ-
ρων. Τὸν βίον, ἔλεγε, ἔγω μέλει, ὡς καὶ πολὺ καὶ ὀλίγον
χρόνον βιωσόμενος. Ἐρωτηθεὶς τί αὖ εἴη τῷ κατὰ τὸν βίον ἀφο-
βον; ὁρθεὶ συνειδήσεις, ἔφη. Τῷ ὕει πρὸς Αἰγυπτίους ἀπαί-
ροντι, καὶ πωλοθαιόμενῳ, τί αὖ ποιῶν μάλιστα κεχαρισμένος
αὐτῷ παύεται; ἐφόδιον, ἔφη, πρὸς γῆρας κτισάμενος, πῶς
ἀρετῶν δηλαδὴ ἐφόδιον λέγων. Θανάτῳ μέλλων καταδικά-
ζειν, ἐδάκρυσεν. εἰπόντος δέ τινος, τί παθὼν αὐτὸς καταδι-
κάσεις καὶ κλαίεις; ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστιν, εἶπε, τῇ μὲν φύσει
τὸ συμπαθεῖς ὑποδύναι, τῷ δὲ νόμῳ πῶς ψῆφον. Ἐρωτηθεὶς
ποῖος τῷ θανάτῳ κακός, ὁ ὑπὸ τῷ νόμῳ ἐπαγόμενος ἔφη.
Τέτετι εἰσὶ, τὸ, ἄκουσ πολλὰ, λάλει ὀλίγα· τὸ, νόμι,
καὶ τότε παύεται. τὸ, ὅ, τι αὖ ἀγαθὸν παύεται, εἰς Θεὸν
ἀνάπαυται· τὸ, φίλει ὡς μισήσων. τὸ, ἀάξιον ἀνδρᾶ μὴ
ἐπαινέει· τὸ, μὴ δυνάμει ἐσο, μήτε κακότητι.

Περικλῆς Κορινθίος. Ἐρωτηθεὶς τί μέγιστον ἐν ἐλαχί-
στῳ, φρενὲς, εἶπεν, ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου. Ὁ αὖ-
τις, τί ἔστιν ἐλευθερία ἐρωτηθεὶς; ἀγαθὴ συνειδήσις, ἔφη.
Τὸς μέλλοντας ἀσφαλῶς τυραννίσκειν ἔλεγε δεῖν τῇ δυνάμει
δορυφορεῖσθαι, καὶ μὴ τοῖς ὅπλοις. Ἐρωτηθεὶς, ἵνατι ἐκ ἀ-
ποτίθεται τῷ ἀρχῷ; εἶπεν, ὅτι τῷ κατ' ἀνάγκην ἀρ-
χοῦντι καὶ τὸ ἐκασίως ὑποσλῶναι κίνδυνον φέρει. Τέτετι ὁ-
μοίως εἰσὶ, τὸ, μελέτε τὸ παῦ. τὸ, θνητὰ φρονέει. τὸ,
μυστήριον κρύπτει. τὸ, ἀληθείας ἔχει. τὸ, χάριν διδόσκει.
τὸ, ἀποροσῆγορος γίγνεται. τὸ, ὀφθαλμῶν κράτει. τὸ, μη-
πίσους χρόνους. τὸ, εἰς μεγάλοις. τὸ, ἐλπίζει ὡς θνητός.
φείδεται ὡς ἀθανάτος. τὸ, ἀμαρτῆς μεταβεβλήκει. τὸ, αὐτὸ
κρύπτει, ἵνα μὴ τις ἐχθρὸς εὐφρανῆται.

Κλεισθένης Λατίνος. Τὸν φίλον, ἔλεγε, δεῖ ἀεργεῖν
ἔπος καὶ μάταιον φίλος· τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν. φυλάσσει
τὸν φίλον τὸ μὴ φίλων τὸν λόγον, τῷ δὲ ἐχθρῷ πῶς
ἐστὶν.

ἐπιβελών. Μάλιστα σωφρονεῖ ὁ δῆμος, ἔλεγμα, ὅπερ τὸν λόγον μᾶλλον οἱ πολιτοδόμοι δεδοίκασι, ἢ τὸν νόμον. Ὅταν τις οἴῃ τῆς οἰκίας, ζητείτω, ἔφασκε, κορότερον τί μέλει ἀράσσειν· καὶ ὅταν εἰσέλθῃ, πάλιν ζητείτω τί ἔπραξε· τίς ἐστὶν ἐτι, τὸ, παύων μέγρον αἰετον. τὸ, ἡδονῆς κράτει. τὸ, φρονεῖτε κενόν. τὸ, βίᾳ μηδὲν πράττει. τὸ, γλῶσσαν εὐφημόν κτῶ. τὸ, ὑπονοίας ἀπείχε· τὸ, οἰκίας ἐπιμελῆ· τὸ, φιλικῆς ἐσο μᾶλλον, ἢ φιλόδαλος· τὸ, μὴ ῥιψοκίνδυνος ἐσο.

Ἀναχάρσιδος Σκύθης. Κρεῖττον εἴα φίλος ἔχειν ἔλεγε πολλὸν εἶσιον, ἢ πολλὰς μηδενὸς ἀξίας. Ἐρωτηθεὶς τί ὅστις ἐν ἀνθρώποις ἀγαθόν τε καὶ φαῦλον; ἔφη, γλῶσσα. Κιναμύνης ἀρατῆρος ἐφεσίς, ὃ μὴ παῖτος, ἔφη, ὑγείας πίνεται, ὃ δὲ δόπτερος ἡδονῆς, ὃ δὲ τρίτος ὕβριως, ὃ δὲ τελευταῖος ματίας. Ἡ ἀμπελος, ἔλεγε, τρεῖς φέρει βότρυς, τὸν μὴ παῖτον ἡδονῆς, τὸν δὲ δόπτερον μίθως, τὸν δὲ τρίτον ἀνδρίας. Ἐρωτηθεὶς, πῶς αὐτὴ μὴ μεθύσκειτο; εἰ ὁρώη, ἔφη, τὰς μεθύοντας οἶα ποιεῖσιν. Οὐκιδιζόμενος ὑπὸ Ἀττικῇ ὅτι Σκύθης ἐστίν, ἔφη, ἀλλ' ἐμοὶ μὴ οὐκιδος πατερίς, σὺ δὲ τῇ πατερίδι. Πάλιν Οὐκιδιζόμενος, ὅτι Σκύθης ὅστις, τῷ ἄλλῳ, εἶπερ, ἀλλ' ἐτὶ τῷ ὅπῳ. Ἐρωτηθεὶς τίνα τῶν πλοίων ἐστὶν ἀσφαλέστερα; τὰ νεωκλημύνα, ἔφη. Ἡ ἀγορὰ, ἔλεγμα, ὡρεσμῆος πόπος ἐστὶν εἰς τὸ ἀκμήλως ἀπατᾶν καὶ πλεονεκτεῖν. Παραγρημόμηνος εἰς Σκυθίας, καὶ νομίζων τὰ νόμιμα παρὰ γένει τῆς πατερίδος, πολλὸς ὢν ἐν τῷ ἐκλήνιζεν, τοξοδότης ἐν κυνηγίῳ παρὰ τὸ ἀδελφεῖ, ἐπελάττει εἰπὼν, ὅτι μὴ τὸν λόγον ἐκ τῆς ἑλπίδος ἐσώθην, ὅτι δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀπωλόμην.

Ἀναξαγόρου Κλαζομηνίου. Πρὸς τὸν εἰπόντα, εὐδὲ σοὶ μέλει τῆς πατερίδος; εἰρήμει, ἔφη· ἐμοὶ γὰρ καὶ σφόδρα μέλει τῆς πατερίδος, δείξας τὸν ἄρατον. Ἐρωτηθεὶς εἰς τί γεγνηται; εἰς θανάτον, ἔφη, ἡλίας, καὶ σελήνης, καὶ ἑρατοῦ. Πρὸς

τὸν εἰπόντα, ἑστέρηθης Ἀθιναίων· ἔμλον, ἔφη, ἀλλ' ἐκ-
 τοι ἐμῷ. Πρὸς τὸν δυσφορῶντα ὅτι ἐπὶ ἑσθῆς παλάτῃ, πα-
 ταχόδεο, ἔφη, ὁμοία εἶναι ἢ εἰς ἄδα κατάβασις.

Σωκράτης. Λακτιδεῖς, ἐπειδὴ ἠνώχετο, τινὸς θαυμάζον-
 τος, εἶπεν· εἶδέ με ὅσος ἐλάκτισε, δίκλῳ αὖ αὐτῷ ἐλάγ-
 χανον; Ἀναγνὼς τὸ σύγγραμμα τῷ Ἡρακλείτῃ, ἔφη, ἃ
 μὲν σωῖνκα, θηναῖα, οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ σωῖνκα, πλὴν
 Διὸς γένιος δέχεται κολυμβητῇ. Πολλὰκις δ' ἀφορῶν εἰς τὰ
 πλήθη τῶν πιπρασκομένων, ἔλεγε πρὸς αὐτὸν, πόσων ἐ-
 γὼ χρεῖαν ἐκίχω. Ἐρωτηθεὶς πότερον δεῖ γῆμαι, ἢ μὴ, ἔφη,
 ὃ αὖ αὐτῷ ποιήσης, μιταγνώσῃ. Καλέσας ἐπὶ δειπνοῖ
 πλυσίους, καὶ τῆς Ξανδίππης γυναικὸς αἰδεμένης, ἔφη,
 θάρρει· εἰ μὴ ᾧ εἶσω μίττει, συμφελονεχθεῖσιν αὖ· ἢ
 δὲ φαῦλοι, ἡμῖν αὐτῷ εἶδεν μελήσει. Ἐλεγε, τὰς μὲν ἄλ-
 λας αἰθρώπας ζῆν ἰν' ἐδίοισιν, αὐτοὶ δὲ ἐδίον ἵνα ζῶν.
 Πρὸς τὸν εἰπόντα, θαυμάσιόν σε κατέγινωκαν οἱ Ἀθιναῖοι· κα-
 κείων, ἔφη, ἢ φύσις. Τῆς γυναικὸς εἰπέσης, ἀδίκως ἀ-
 ποδρήσκεις· σὺ δὲ, ἔφη, δικαίως ἐβέλε; Πρὸς τὸν εἰπόν-
 τα, κακῶς ὃ δεῖνα σὲ λέγει· καλῶς γάρ, ἔφη, λέγειν αὐ-
 ῖμαθε. Σφέφαντος Ἀντιδόχους τὸ διεργῶδες τῷ τείβανος ὡς
 τῶφανος, ὁρῶσε, ἔφη, ὅτι τῷ τείβανος τὴν κρονοδείαν.
 Πρὸς τὸν εἰπόντα, ἄσοι λοιδορεῖται ὃ δεῖνα; ἔχι, ἔφη.
 ἐμοὶ ᾧ καὶ πρόσσει ταῦτα. Πρὸς Ξανδίππην πρότερον μὴ
 λοιδορῶσαν, ὕστερον δὲ περὶ χέρας αὐτῇ, ἐκ ἔλεγον, εἶπεν,
 ὅτι Ξανδίππη βροτῶσα καὶ ἔδωρ ποιήσει; Πρὸς Ἀλκι-
 βιάδην εἰπέντα, ἐκ ἀνὰ Ξανδίππη λοιδορῶσα, ἀλλ' ἐ-
 γωνε, ἔφη, σωείδισμαι, καθάπερ καὶ ἑοχηλέας ἀ-
 κέων σωεχέας· καὶ σὺ μὲν, εἶπε, χλωῶν βοάωντων ἀνέχῃ.
 τῷ δὲ εἰπόντος, ἀλλὰ μοι ὡς καὶ νοτιὸς τίκῃσι, καί μοι,
 ἔφη, Ξανδίππη παιδίᾳ θηναῖᾳ. Ἐλεγε σωεῖσθαι ἑαχέως
 γυναικὶ καθάπερ τοῖς ἵππικοις θυμωδῶσιν ἵπποις. καὶ
 ὡς

ὡς ἔχειτοί τῶν κρατίσταντες ῥαδίως τῷ ἄλλω φεγγίονται, ὅτε καὶ ἑαυτὴν χεῖρος, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, συμπεριεχθήσομαι. Τιμωμένον τῷ δικαστῶν τὴν γῆν παθεῖν αὐτὸν, ἢ ὑποτίσαι, οὕτως μὲν, εἶπε, τῷ ἐμοὶ πεπαιγμένον τιμῶμαι τῷ δίκῳ πῶς ἐν Πρυτανείᾳ σιτίσῃς.

Ἐσσοφῶντος. Εἴθεον ὁ Ἐσσοφῶν ἐσεμμέλος. ἀπαγγελέστος δ' αὐτῷ τῷ θανάτῳ τῷ ἡμῶν αὐτῷ, ὑποσημαίνουσα αὐτὸν φασίν. ἔπειτα μαθόντες ὅτι θνηταίως, πάλιν ὅπως θίδαι τὸν εἶσανον. Εἴητοι δὲ ὑδὲ δακρύσαι φασίν αὐτὸν, ἀλλ' εἰπεῖν ἡδεῖν θνητὸν γελωνικῶς.

Ἀρεσίππῳ Κυρῶναι. Εἰρωπιδεῖς τί αὐτῷ φεγγέγονται ἐκ φιλοσοφίας; ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι θάρρυντος ὁμιλεῖν. Παρόντα ποτὲ αὐτὸν λάχανα πλύων Διοφάνης ἔσκωπε, λέγων, εἰ ταῦτα ἔμαθες προσφέρειν, ἐκ αὐτῶν Τυράννων αὐτὰς ἐθεράπευες. ὁ δὲ, καὶ σὺ, εἶπεν, εἰπερ ἡδεῖς ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, ἐκ αὐτῶν λάχανα ἔπλυνες. Εἰρωπιδεῖς ποτὲ τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι; ἔφη, ἰσὺ πάντες οἱ τῶμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιάσονται. Εἰρωπιδεῖς ὑπὸ Διοφάνῃ, ὅτι οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλείστοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων ἐκίτι; ἔφη, ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὡς δέονται, οἱ δὲ ἐκ ἴσασιν. Πρὸς τὸν πυθόρμον, τί τι εὐφραίνει οἱ πεπαιδευμένοι τῷ ἀπαιδευτῶν; ἔφη, ὅπερ οἱ δεδασμασμένοι ἵπποι τῷ ἀδαμάσων. Αἰνιγματῆρος αὐτῷ προτείναντος καὶ εἰπόντος, λύσον· τί ὦ μάταιε, ἔφη, λύσαι θέλεις, ὃ καὶ δεδασμένοι ἡμῖν παράγματα παρέχει; Ἀμεινον, ἔφη, ἐπαίτιον ἢ ἀπαιδευτῶν εἶναι, ὃ μὲν γὰρ χημάτῃ, ὃ δὲ ἀνθρωπισμῷ δεῖται. Λοιδορμικός ποτε ἀδεῶσαι. τῷ δὲ ἐπιδιόκτους εἰπόντος, τί φεύγεις; ὅτι φησὶ, τῷ μὲν κακῶς λέγειν σὺ τῷ ἑστίᾳ ἔχεις, τῷ δὲ μὴ ἀκῶν ἰγῶ. Εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλείοντι,

τι, καὶ χιμαζομένη συνέβη παραχθῆναι. πρὸς οὗτον
εἰπόντα, ἡμεῖς μὲν ἰδιῶται ἐδεδόκαμεν, ὑμεῖς δὲ φιλό-
σοφοι δειλιάτε; καὶ ὃς ὦλε ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνισ-
μῶν ἕκαστοι. Πρὸς τὸν ὑπὲρ αὐτῶ λογογράφου δίκλῳ εἰπόν-
τα καὶ νικῆσαντα, ἔπειτα φάσκοντα πρὸς αὐτὸν, τί σε ὤνησε
Σωκράτης; ἔφη, τὸ το, τὸς λόγους ὅς ἐπας ὑπὲρ ἐμῶ ἀλη-
θεῖς εἶναι. Ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος τί αὐτὸς ὁ ὕψος ἀμεινονέσαι
παιδιδεύεις, εἰ μηδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν γὰρ τῷ θεάτρῳ ἐ-
καθεδνήσεται λίθος ὅπῃ λίθος. Σωσιπάτης τινὸς αὐτοῦ τὸν
ἦδον, ἥτισσε πεντακοσίας δραχμάς, τὸ δὲ εἰπόντος τοσού-
τῳ δυνάμει ἀνδράποδον ὠνήσασθαι· ὡρίῳ, ἔφη, καὶ ἔξεις δύο.
Λύχουῦτος τινὸς ὅπῃ τῷ κολυμβᾶν· ἐκ αἰχμῶν, εἶπεν,
ὅπῃ διελφίους ἐργοῖς ἀλαζονοδόμητος; Ἐρωτηθεὶς ποτε τίτι
ἤσφριε ὁ σοφὸς τὸ μὴ σοφῶ, ἔφη, εἰς ἀγνώτας τὸς δύο
γυμνὰς ὑπόσειλον, καὶ ἔσῃ. Σίμης ποτὲ τῷ Διονυσίῳ πα-
μεῖν πολυτελεῖς οἰκίας αὐτοῦ καὶ λιβωσράτης δεικνυῦτος (ὡς
δὲ Φρύξ καὶ Ὀλεδρος) ἀναχρημάτῳ προσέπτυσσε τῇ ὄψει.
τὸ δὲ ἀγανακτήσας, ἐκ εἰχον εἶπε, τόπον ὅπῃ πειθεῖται
ροῖ. Ἐρωτώμενος πῶς ἀπέθανε Σωκράτης; ἔφη, ὡς αὐτὸς ἐγὼ
ἀδελφαίμην. Δεόμενος ποτὲ Διονυσίῳ ὦλε φίλῳ, καὶ μὴ ὅπῃ
τυγχάνων, εἰς πόδας αὐτῶ ἔπιε. πρὸς ἕν τὸν ὅπῃ σκώ-
ψατα, ἐκ ἐγὼ φησιν, αἴτιος, ἀλλ' ὁ Διονύσιος, ὁ ἐν τῷ
ποσὶ πᾶς ἀκοὰς ἔχων. Ἐρωτηθεὶς τίνα ἐστίν, ἃ δέ τι
καλὸς παῖδας μαθητῶν, ἔφη, οἷς ἄνδρες ῥητόμενοι ῥή-
σονται· Ἡ, τὰ Διονύσιον ἀργύριοι, καὶ ὅς, ἀλλὰ μὲν ἔφης
ἐκ ὑπορίσκειν τὸν σοφόν. ὁ δὲ ὑπολαβὰς, εἰς, εἶπε, καὶ ὦλε
τῷ ζῆτῳ, δόντος δὲ, ὅρας, ἔφη, ὅτι ἐκ ὑπόρηκα;

Στίλπωνος Μεγαρέως. Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνη καταλα-
βοῦν τὰ Μίγαρα, τῷ τε οἰκίᾳ αὐτοῦ φυλαχθῆναι καὶ πα-
ρεῖν τὰ ἀρπαγέντα ἀφαιρῶν ὑποδοθῆναι. ὅτε καὶ βελονὴν
παρ' αὐτῶ τῷ ὑποκαλύπτων ἀναγραφῶν λαβεῖν, ἔφη, μη-

ἔσθ' ἢ οὐκείων ὑπολωσέναι. πόλεμος ἦδ' ἔλαφοναγωγὴ ἀρετῶν. Ἰδὼν τὸν Κράτεια χειμῶνι συγκεκαυμένον ὡς Κράτης, εἶπε, δοκεῖς μοι χρεῖαν ἔχειν ἱματίου καυνοῦ, τέττις ἱματίου καὶ τοῦ. Λέγεται δ' ἔπος Ἀθωύῃσιν ὀπιστρέφει πρὸς αὐτὸν τὰς ἀνθρώπους, ὥς δὲ τῷ ἐργαστηρίῳ συνθεῖν, ἵνα αὐτὸν θεάσαιντο. καί τις ἐπίποτος, Στίλπων, θαυμάζουσί σε ὡς θεῖον ἑμμεῖν, εἰπεῖν, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπου ἀληθινόν.

Μετὰ δὲ μὲν Ἐριτελείως. Ἀντιγόνη συμβολομένη, εἰ ὅτι καὶ αὐτὴ ἀφίκοιτο, σιωπῆσας τ' ἄλλα, μόνον ἐξέλεσεν, ἀπαγγεῖλαι, ὅτι βασιλέως υἱὸς ἔστι. Πρὸς τὸν πυθόμενον εἰ γήμοι ὁ σπασαῖος, ἔφη, πότερον, ἐγώ σοι σπασαῖος δοκῶ, ἢ ἔ; φήσαντες δὲ εἶναι, ἐγὼ ποῖναι, εἶπε, γιγάμικα. Ἀκίστας τιτὸς ὡς μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι τὸ πάντων ὀπιτυχεῖν ὥν τις ὀπιθυμεῖ· ἔφη, πολὺ δὲ μείζον τὸ ὀπιθυμεῖν ὥν δεῖ.

Πλάτωνος. Διονύσιος ἐπέσειλε Πλάτωνι, μὴ κακῶς ἀγορεύειν αὐτόν. καὶ ὅς αὐτὸν ἐσειλε μὴ τοσαύτῳ αὐτῷ χολῶν εἶναι, ὥστε Διονυσίῳ μεμνηθῆναι. Ἀνάντι αὐτῷ εἰς τὴν ἀκρόπολιν συνὲ τῷ Χαβείᾳ, ὅτι ὑπόδυνον, Κράβυλος ὁ συκοφαντὴς ἀπατήσας, ἔφη· ἄλλω συναγορεύων ἦεις, ἀγορεύοντι καὶ σὲ τὸ Σωκράτης κἀνέοι ἀναμύνει. ὁ δὲ ἔφη, καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐσρατόμην ὑπέμνητον τὰς κινδύνους, καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς κατ' ἰκοντος ἔχῃ φίλον ὑπομνήσω. Θεασάμενος κυβεύοντα ἠτιάσατο· τὸ δὲ εἰπόντος, ὡς ὅτι μικροῖς, ἀλλὰ πόγε ἔθος, εἶπεν, ἔ μικρόν. Ἐρωτηθεὶς, εἰ ὑπομνημόνευμά τι αὐτῷ ἔσαι, ὥσπερ τῷ πρότερον; ἀπεκρίνατο, ὀνόματος δὲ τυχεῖν πρῶτον, εἶπε πολλὰ ἔσαι. Εἰσελθόντος ποτὶ Ἐσχροκράτους, εἶπεν αὐτῷ μασιγῶσαι τὸν παῖδα, αὐτὸν γὰρ μὴ δυνάσθαι ἔχειν τὸ ὀργίζεσθαι. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τινα τῶν παίδων, μεμασίγασθαι αὐν, ἔφη, εἰ μὴ ὀργίζομαι. Ἐφ' ἵππε καδίσας, ὑδρίας κατέβη, φήσας, ὡλαβεῖσθαι, μὴ ἵπ-

ποτυφία ληφθῆ. Εἰσὶναι ποτὲ κατακρυψόμενος ὁ Διογένης· τῷ δὲ Θεμιστώπῃ ἐλευσέντων, παρὼν Πλάτων ἔφη, ἡ βελίαδι αὐτὸν ἐλευσαι, δόσειςτε, ἐνδεκνύμενος τὴν φιλοδοξίαν αὐτῆ. Πλάτωνος Θεῶν ἰδίων ἀγαλμασὶν καὶ ὀνομάζοντες φανερόντι καὶ κυανόπῃ· ἐγὼ ἔφη ὁ Διογένης, φάπτεται μὲν, ὦ Πλάτων, καὶ κύανον ὀρῶ, φανερόντι δὲ καὶ κυανόπῃ ἐδαμῶς, καὶ ὅς, καὶ λόγον ἔφη· οἷς μὲν γὰρ κύανος καὶ φάπτεα διακρίνεται, ὁφθαλμοὺς ἔχεις· ὧ δὲ φανερόντι καὶ κυανόπῃ βλέπεται, τὴν οὐκ ἔχεις.

Ξενοκράτης Καλχιδονίης. Σφενδύς ποτὲ διακομμένος ὑπὸ Γέρακος καὶ εἰσπυκνισσάτος εἰς τὰς κόλπους αὐτοῦ, καταψήσας μεθῆκεν, εἰπὼν τὸν ἐκείνῳ δεῖν μὴ ἐκδιδόναι. Εἰπόντες δὲ Διουσίην τὴν τυρκίην πρὸς Πλάτωνα, ὡς ἀφαιρήσει τις αὐτὸν τὸν φάχληρον, παρὼν ἔπος καὶ δείξας τὸν ἴδιον, καὶ ἀντιφύγοντες πρότερον τότε· ἐκ γὰρ ἦν τὸ Πλάτωνος ἥκαστε. Φασὶ Φρίδιον τὴν ἐταίρῳ ἐτελῆσαι πειράσαι αὐτὸν, καὶ διδοῦν αὐτὸν διακομῆναι ὑπότιναι καταφυγεῖν εἰς τὸ οἰκίδιον αὐτοῦ. τὴν δὲ οὐ κατὰ τὴν ἀνθρώπινον εἰσδέξασθαι, καὶ οὐδὲ ὅντος κλινιδίῃ διακομῆναι μεταδίδαι τὴν κατακλίσεως· καὶ τέλος πολλὰ ἐκτελέσας, ἀπαρκεῖται ἀναστῆναι. λέγει τε πρὸς τὴν πυνδαριόμην, ὡς οὐκ ἀπ' ἀνδρός, ἀλλ' ἀπ' ἀνδριάντος ἀναστῆναι.

Αἰριστοτέλης. Εἰρωτηθεὶς τί φεγγίγεται κέρδος τοῖς ψευδομοσχοῖς; ὅταν ἔφη, λέγασιν ἀλῆθειαν, μή τις δίδεται. Οὐ νεοδιζόμενος ποτε, ὅτι πονηρῶ ἀνθρώπῳ ἐλεημοσυλίῳ δίδωκεν· καὶ τὸν ῥόπον, εἶπεν, ἀλλὰ τὸν ἀνθρώπου ἡλέησα. Συνεχὲς εἰσάγει λέγει πρὸς τὴν φίλιν καὶ τὴν φοιτῶντας αὐτῇ, οὐδὰ αὐτὴ καὶ ὅπως ἀγρεύων ἐτύγχανεν, ὡς ἡ μετ' ὅραση ὑπὸ τὴν φεγγέχοντος αἴρος λαμβάνει τὸ φῶς, ἡ δὲ ψυχὴ δὴ τῷ μαθηματικῷ. Τῆς παιδείας ἔλεγε τὰς μετὰ ρίζας εἶναι πικρὰς, γλυκύνει δὲ τὸν καρπὸν. Εἰρωτηθεὶς τί γηράσκει τὰ γῆρας ἔφη. Εἰρωτηθεὶς τί ἔστιν ἐλπίς· ἐρηγορότος, εἶπεν

ἐνύπνιον. Τελὼν ἔφη δεῖν παιδείαν, φύσιν, μαθήσεις, ἀσκήσεις. Ἀκρίτας ὑπότινος λοιδορεῖσθαι, λήπτει με ἔφη καὶ μαριγύνη. Εἰρωτηθεὶς τίτιν ἀφαιρέσειν οἱ πεπαιδευμένοι τῷ ἀπαιδῶν; ὅσω εἶπεν οἱ ζῶντες τῷ πεθνηκότι. Τῇ παιδείᾳ, ἔλεγε, ἐν μὲν ταῖς ἐπιτυχίαις εἶναι κόσμον, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγῶν. Τῶν γονέων τὰς παιδείας αὐτὰς ἐπιτιμότερας εἶναι ἔλεγε τῷ μόνον ἡγενησάντων· τὰς μὲν γὰρ τὸ ζῆν, τὰς δὲ τὸ καλῶς ζῆν φεραχίδαι. Πρὸς τὴν καυχώμενον ὡς δὴτο μεγάλης πόλεως εἶναι, καὶ πτό ἔφη, σκύπει, ἀλλ' ὅς τις μεγάλης πατρίδος ἀξίος ἔστιν. Εἰρωτηθεὶς τί ἔστι φίλος, ἔφη, μία ψυχὴ δύο σώμασι συνεκῆσα. Τῶν ἀνθρώπων ἔλεγε τὰς μετὰ ἔπο φεγγέται, ὡς αἱ ζήτοισιν, τὰς δὲ ἔπος ἀνάλισκον ὡς αὐτὰς πεθνησόμενας. Εἰρωτηθεὶς τί ποτε αὐτὴν φεγγέγονον ἐκ φιλοσοφίας; ἔφη, τὸ ἀπειρίατος ποιεῖν ἄτινες ἔχου τὸν δὴτὸν νόμον φόβον ποιεῖν. Εἰρωτηθεὶς πῶς αὐτὸν ἀποκόπτειν οἱ μαθηταί; ἔφη, ἐὰν τὰς προέχοντας διακόντες, τὰς ὑπερέχοντας μὴ ἀμαρτάνωσι. Πρὸς τὸν εἰπόντα ἀδολέχην, ἐπειδὴ πολλὰ αὐτὴ κατῴντησε, μή τι σε κατεφλυάρησα; καὶ Δία, εἶπεν, ὡς γάρ σοι προσείχον. Πρὸς τὸν αἰτιασάμενον ὡς εἴη μὴ ἀγαθῶ ἔρανον δεδοκῆς, καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ἔφη, ἔδωκα, ἀλλὰ τῷ ἀνθρώπῳ.

Θεοφράστης. Θάπτον ἔφη, πεισθέν δεῖν ἵππων ἀγαλῖναι, ἡ λόγῳ ἀσυντήκτω. Πρὸς δὲ τὸν ἐν τῇ συμποσίῃ σιωπῶντα τὸ ὅλον ἔφη, εἰ μὲν ἀμαθὴς εἰ, φησὶν ποιεῖν· εἰ δὲ πεπαιδευμένος, ἀφρόνως. Συνεχὲς τε ἔλεγε πολυτελὲς ἀνάλωμα εἶναι τὸν χρόνον· καὶ τότε τὰς ἀνθρώπους ἀποθνήσκουσιν, ὅποτε ἀρχονται ζῆν. Εἰρωτηθεὶς δὲ τί ἔστιν ἔρως; πάθος ἔφη ψυχῆς χολαζέσεως.

Δημητρίῳ Φαληρέως. Ἀκρίτας ὅτι τὰς εὐχάσας αὐτὴν κατέσφειαν οἱ Ἀθῆναιοι· ἀλλ' ἐν τῷ ἀρετῇ, ἔφη, δὴ τὴν ἐκείνης ἀνέστησαν. Ὅσον ἐν πολέμῳ διυλῆσαι σίδηρον, ποσὸν τὸ

ἐλεῖν ἐν πολιτείαις ἰσχύειν λόγον. Τῶν πετυφωμένων ἀνδρῶν
ἔφη τὸ μὲν ὕψος δεῖν θεωρεῖν, τὸ δὲ φρόνημα καταλιπεῖν.
Τὰς τε ἄλλας ἔφη δεῖν ἐπὶ μὲν ταῖς οἰκίαις τὰς γονεῖς ἀδελφεῖς
ἐν δὲ ταῖς ὁδοῖς τὰς ἀπαιτῶντας, ἐν δὲ ταῖς ἐρημίαις ἐπὶ
τὰς. Τὴν οὖν φιλίαν ἔφασκε δεῖν ἐπὶ μὲν τὰ ἀγαθὰ φθάνειν
λαμπρῶς ἀπικεῖναι, ἐπὶ δὲ τὰς συμφορὰς αὐτομάτως.

Ἀντιὰ τοῦτος Ἀθηναῖς. Πρὸς τὸ Ποντικὸν μετράκιον μὴ
λον φοιτᾷ ὁ αὐτὸς, καὶ πυθόμενος τίτων αὐτῷ δεῖ; ἔφη, βί-
βλιας καὶ κινῶν, καὶ γραφεῖς καὶ κινῶν, καὶ πινακίδες καὶ κινῶν,
καὶ παρεμυαίων. Ἐρωτῶντες ἕκαστος πικρῶς τοὺς μαθητὰς
ἐπιπλήττει; καὶ οἱ ἰατροὶ ἔφη, τοῖς κάμνεσι. Κρεῖττον ἐν
τῷ εἰς κόρα κατὰ, ἢ εἰς κόλακας ἐμπιστεῖν· οἱ μὲν γὰρ νεκροὺς
οἱ δὲ ζῶντας ἐδίδουσιν. Ἐρωτῶντες τί μακαριώτερον ἐν τῷ
θράσος; ἔφη, ὁ τυχεύων ἀποθανεῖν. Τὰς βολομένους ἀνδ-
ράδας εἶναι, ἔφη, δεῖν ζῆν δισεβῶς καὶ δικαίως. Τότε ἔφη
πολλοὺς ἐπιπλάττειν, ὅταν μὴ δύνανται τὰς φαύλας ἀπὸ τῆς
σπουδαίας ἐξελκύνειν. Ἐπαινέμενος ὑπὸ πονηρῶν, ἔφη, ἀγ-
νωστὸν μὴ τι κακὸν εἰργασμαί. Τοιαῦτα δεῖν ἐλεῖν ἰδιοποι-
εῖν ἐφόδῃ, καὶ καυχήσαντι συγκολυμβήσει. Οὐκ ἐπὶ
μῆκος ἐπὶ τῇ ποιητικῇ συγγράμειν· καὶ οἱ ἰατροὶ, ἔφη, μὴ
ἀδικοῦσιν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ ἐπυρίπτεσιν. Ἐρωτῶντες τί αὐτῶν
ἐπιμαχόμενος ἐν φιλοσοφίᾳ; ἔφη, τὸ δύνασθαι ἑαυτὸν ὁμ-
οῦν. Ἐρωτῶντες τί τῶν μαθημάτων ἀναγκασιότατον; ἔφη, τὸ
κακὰ ἀπομαχόμενος. Τοὺς μέλλουσι σῶζεσθαι, φίλων ἐλεγε
ἐκπύρων ἐχθρῶν· οἱ μὲν γὰρ νεκροὺς ἐκπύρουν, οἱ δὲ
οἱ δὲ λοιδοροῦντες ἀποφύεσθαι.

Διογῆρας Σ. Πάτρῳ ποτὲ τὰ εἰρήματα τὰ Πλάτωνος
καὶ τῶν Πλάτωνος κενόσπουδων. πρὸς ὃν ὁ Πλάτων
Διογῆρας τὸ τύφον ἐξαγαίνεις, δοκῶν μὴ πετυφ-
τετὶ τὸν Διογῆρα εἰπεῖν, πατὴρ τὸν Πλάτωνα
φαίνας, ἐπερωγὴ τύφον, Δογῆρας. Σπευδαιολογῶν
μὲν

μὴ ποτὲ ὡς εἰς προσήκει, ἤρξατο περιττίζειν. Ἀθροισ-
ται δὲ, ἐνείδισεν ὡς ἐπὶ τὰς φιλικὰς ἀφικνεύμενους σπουδαίας,
ἐπὶ δὲ τὰ σπουδαία βραδυώμενους ὀλιγώρως. Τὰς μαθημάτων
ἐξ αὐτῶν ἀποβλέπειν μὴ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην,
τὰ δὲ ἐν ποσὶ ἀγαθὰ παρορᾷ. τὰς ῥήτορας τὰ δίκαια μὴ
ἀσπουδακῶς λέγειν, ἀπᾶν δὲ ἐδαμῶς. τὰς φιλαργύρας
μὴ τὸ ἀργύριον, ὑπεραγαπᾷν δὲ. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ με-
τὰς ἡρώτησεν τί οἱδε ποιεῖν; ἀπεκρίνατο, ἀνδρῶν ἄρχειν. Εἰ-
σαγαγόντος τινὸς αὐτὸν εἰς οἶκον πολυτελεῖ, καὶ καλύοντος
ἐκπύσαι, ἐπειδὴ ἐχέμεναι, εἰς τὴν ὄψιν αὐτῶν ἐπύσσει,
ἐπὶ χεῖρονα τὸν μὴ ὀρεκῶσαι. Φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἀλέξαν-
δρον εἰπεῖν, ὡς εἰπερ Ἀλέξανδρος μὴ ἐγγενέται, ἐδελῆσαι
τὸν Διογῆρα ἡμέδαι. Πρὸς τὰς εἰπόντας, γέγωνεν εἰ, καὶ λοιπὸν
ὡς· τί δὲ ἔφη εἰ ὀλιγὸν ἔδραμον, πρὸς τὸ τέλος εἶδε με-
τῆται, καὶ μὴ μάλλον ἐπυρίπτεται; Ἐφασκε δὲ αὐτὸν εἰσεῖναι
τύχη μὴ θάρσος, τόμῳ δὲ οὖσιν, πάθει δὲ λόγον. Ἐν τῷ
Κρατεῖ ἡλιμνήσας αὐτῷ Ἀλέξανδρος ἐπιστὰς ἔφη, αἰσθόν με
δίλεις· καὶ ὅς, ἀποσκοπὸν με, ἀπεκρίθη. Μακρά τιος
ἀναγινώσκοντες, καὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς βιβλίας ἀναφύοντες
ἐξ αὐτοῦ, θάρρειτε ἔφη, αἰδρεῖς, γλυκῶ. Πρὸς τὸν εἰπόν-
τα ὅτι κινήσεις ἑαυτοὺς, ἀναστὰς ἐξέπαιται. Πρὸς τὸν λέγοντα
ἐπὶ τῷ ματῶν, ποταμὸς, ἔφη πάρεστι ἀπὸ τῆς Οὐρανῆς; Εὐνά-
με μοχθηρῶς ἐπιγέφυκτος ἐπὶ τῷ οἰκίᾳ, μὴδὲν εἰσὶν κα-
τὸν. ὁ ἐν κύριος, ἔφη τῆς οἰκείας πῶς ἀνείσθελθοι; τῷ μὴ-
πρὸς τὸς πόδας ἀλειψάμενος ἔφη, ἀπὸ μὴ τῆς κεφαλῆς εἰς τὸν
ἑρᾶ ἀπικεῖναι τὸ μῦρον, ἀπὸ δὲ τῆς ποδῶν εἰς τὴν ὀσφρῆσιν.
Ἐν τῷ βαλανείᾳ ὀξιών, τῷ μὴ πυθόμενος εἰ πολλοὶ ἀνδρῶ-
ν λείονται, ἡρῆσατο, τῷ δὲ, εἰ πολλὸς ὄχλος, ὁμολογῶ-
τε. Πρὸς τὸν πυθόμενον ποία ὥρα δεῖ ἀεῖσθαι, εἰ μὴ πλε-
τος, ἔφη, ὅταν θύλῃ, εἰ δὲ πεύκης, ὅταν ἔχῃ. Ἐν Μεγαρί-
ῳ ἰδὼν τὰ μὴ ἀρόβια τοῖς δέρμασι ἐσκεπασμένα, τὰς

δὲ παῖδας αὐτῷ γυμνὰς, ἔφη, λυσιτελέστερον ἔστι Μεγαρίαν
εἶναι κερδὸν ἢ ὕδν. Δύχον μὲθ' ἡμέραν ἄφας, ἀνθρώποι,
ἔλεγε, ζητῶ. Μιτὰ τῷ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχῃ συλληφθεὶς,
ἀπήχθη πρὸς Φίλιππον, καὶ ἐρωτηθεὶς τίς εἴη; κατάσκοπος,
ἔφη, πῶς σῆς ἀπλησίας. ὅθεν θαυμαθεὶς ἀφείδην. Ἀλλ'
ἐξάδην ποτὲ πέμψαντος ὁπλιστῶν πρὸς Ἀντίπατρον εἰς Ἀ-
θῆνας ἔχ' ἑνὸς Ἀθλία, παρὼν ἔφη, Ἀθλίας παρ' Ἀθλίου
δὲ Ἀθλίου πρὸς Ἀθλίον. Περιέκκε ἀπειθήσαντος, εἰ μὴ ἔλ-
θοι πρὸς αὐτὸν, ἄποτρεψεν. ἔφη, ὡδὺ μέγα καὶ κέρδιον
πρὸς τὴν φαλάγγιον πῶς ἂν πράξοιεν. Διασάμηνος μενράκιον
λίθου βάλλον ἐπὶ σαυρὸν, εὖγε, εἶπε, τῷ ἔξῃ ᾧ τὸ σκοπεῖν.
Τὸν πλάστιγγα μαθῆ, ἀρόβατος εἶπε χυσόμελλον. Ἐν δὲ
πῖσιν προσεφρίπτεν αὐτῷ τινες ὁσάρα ὡς κινεῖ, καὶ ὅς ἀπὸ
λατόμῃος προσεφρίπτεν αὐτῷ ὡς κινεῖ. Τὸν κινεσάμενον ἀπὸ
καταλειπόμενον πρὸ τῆς ἀκροατῆς ἡσάσατο, χαίρει ἀλέκτορα
τῷ δὲ εἰπόντος, ἔχ' ἑνὸς ἔφη ἄδων πάντας ἐγείρεις. Εἰπόντος
τινός; Σινωπεὶς σὲ φυγὴν κατέγνωσαν· ἐγὼ δὲ γὰρ εἶπον, ἐκεί-
νων μοι. Ἰδὼν Ὀλυμπιονίκῃ ἀρόβατος νέμοντα, ταχέως ἐ-
πεν, ὦ βέλτεσι, μετέβης ὑπὸ τῆς Ὀλυμπίων ὅπῃ τὰ Νέμεα.
Δείξαντος αὐτῷ παιδαρεῖ μάχαιραν, ὡς εἰλήφει ὡδὺ ἐρ-
εῖ· ἢ μὴ μάχαιρα, ἔφη, καλὴ, ἢ δὲ λαβὴ αἰχρὰ. Ἡ τῇ
ποτὲ ἀδελφαῖα· ἐρωτηθεὶς δὲ ἔχ' ἑνὸς ποιεῖ; μελεπῶ, ἐ-
πεν, ὑποτυγχάνειν. Αἰτῶν τινα ἔφη, εἰ μὴ καὶ ἄλλω δέδω-
κας, ὅς καμοί· εἰ δὲ μηδενί, ἀπ' ἐμὲ ἀρξαι. Ἐρωτηθεὶς
ὡς τυράννης, ποῖος αὖ εἰ ἀμείνων χαλκός, εἰς ἀδελφάτα,
ἔφη, ἀφ' ἑ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐχαλκίσθησαν. Ἀσπὶς
διασάμηνος ἐν πανδοχείᾳ ἔλασας ἐδίδοντα, ἔφη, εἰ ἔπος ἔ-
σας, ἐκ αὐτοῦ ἐδείπνεις. Ἐρωτηθεὶς τί Ἀθλίον ἐν βίᾳ
γέρων ἔφη ἄπορος. Ἐρωτηθεὶς τί τῆς θείας κάκισα δάνειον
ἔφη, τῷ μὴ ἀγείων συκοφαντίας, τῷ δὲ ἡμέρων πόλαξ.
Ἰδὼν ποτὲ δύο κοπιούρας κάκισα ἐζωγραφεύρας, ἔφη, ποτὲ

πῶς Χείρων ἐστὶ. Τὸν πρὸς χάριν λόγον ἔφη μελιτίλῃ ἀγ-
χάιν εἶναι. τῷ γαστέρα χάρυβδιν ἔλεγε τῷ βίᾳ. Ἀκέσας
ποτὲ ὅτι Διδύμων ὁ μοιχὸς συνελήφθη, ἄξιος ἔφη ἐκ τῶ ὀνό-
ματος κρεμασθῆναι. Ἐρωτηθεὶς ἔχ' ἑνὸς τὸ χυσιόν χλωρόν ὅθεν,
ἔφη, ὅτι ποχλὸς ἔχει πῶς ὀπβελόστας. Ἰδὼν Ἰματιοκλέ-
πῃν εἰς τὸ βαλανεῖον ἐρχόμενον, ἔφη ἐπ' ἀλειμμάτων, ἢ ἐπ'
ἄλλο ἰμάτιον; Ἰδὼν γυναῖκα ἀπ' ἐλαίας ἀπηχοισμένης
εἶδε, ἔφη, πάντα τὰ δένδρα ποῖον καρπὸν ὠύγκον. Ἐρωτη-
θεὶς ἢ παιδισκάειον, ἢ παιδάειον ἔχει, ἔφη, ἔ. πῶ δὲ εἰπέ-
ρας, εἰ ἔν ἄποδαίης, τίς σε ἐξοίσει; ἔφη, ὁ χεῖρων πῶς οἰ-
κίας. Ἰδὼν μενράκιον ἐρυθειῶν, θάρρει ἔφη, πῶς ποτὲ
ἀρετῆς τὸ χεῖμα. Ἐρωτηθεὶς ποῖον οἶνον ἡδέως πίνει, τὸν ἀλ-
λάτειον, ἔφη. Ἐρωτηθεὶς ποταπὸς εἰκύνων, ἔφη, πῶς Μι-
λιταῖος, χορταθείς δὲ Μολοτός. Ἐρωτηθεὶς ἔχ' ἑνὸς ἀποσάιτας
μὴ ὀπιδόσας, φιλοσόφους δὲ ἔ. ἔφη, ὅτι χαλοί μὴ καὶ τυφλοί
ὀπιδόσας ἐλπίζουσι, φιλοσοφῆσαι δὲ ὡδαίως. Εἰς Μυῦσον
ἔλθων, καὶ διασάμηνος μεγάλας τὰς πύλας, μικρὰ δὲ τῶ
πόλιν, ἀφ' ἑρας Μυῦσος, ἔφη, κλείσατε τὰς πύλας, μὴ ἢ
πόλιν ὑμῶν ἐξέλθῃ. Οὐκ ἐξέλθῃς, ὅτι ἐν ἀγορᾷ ἐφαρ-
μα, ἐν ἀγορᾷ ᾧ ἔφη καὶ ἐπείνασα. Δύσκολον ἦται. πῶ δὲ εἰπόντος
αὐτὸν με πείσης; ἔφη, εἴσε ἰδιωμένῃ πείσαι, ἐπεισά σε αὖ
ἀπαγχαλαί. Ἀλλ' ἐξάδην ὁπλιστῶν αὐτῷ καὶ εἰπόντος· ἐγὼ
ἡμι Ἀλῆξανδρος ὁ μέγας βασιλεύς, καὶ γὰρ ἔφη Διογένης ὁ
Κυῶν. Ἐρωτηθεὶς τί ποῖον κύων καλεῖται; ἔφη, πῶς μετὰ
διδόντες σάιναν, πῶς δὲ μὴ δίδόντες ὑλακτῆν, πῶς δὲ ποιμῆς
ἀκνάν. Ἀπὸ συκῆς ὡπείριζε, πῶ δὲ φυλάττης εἰπόν-
τος, αὐτόθεν ἀρώων ἀνθρώπος ἀπήχθη, ἐγὼ ἔν, ἔφη,
αὐτῷ καθαρῷ. Ἀρῶντι αὐτῷ ἐν ἀγορᾷ οἱ ὡδιστῶτες συ-
κῆς ἔλεγον, κύων· ὁ δὲ, ὡμῆς, εἶπεν, ἐπὶ κύων, οἱ με
ἀρῶντα ὡδιστῶν. Ἀφ' ἑ παλαιστῶν διασάμηνος ἰαφεί-
οντα, ἔφη, τί τῶ; ἢ ἴσα πῶς ποτὲ σε νικήσαντες κινεῖ κατε-

βάρης; Διασάμνος ὅν ἐταίρας λίθους εἰς τὰς παριόντας βάλλοντα, πρόσειχε ἐφη, μὴ τὸν πατέρα πλήξῃς. Εἰπαινετῶν τινῶν τὸν ὀπιδόντα αὐτῷ, ἐφη, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπαινεῖτε τὸν ἀξιον λαβεῖν; Ἀπαιτῆμος ὑπότινος τείβωντα, ἐφη, εἰ μὴ ἐχαιρίσω, ἔχω, εἰδὲ ἔχουσας, χρῶμαι. Ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ ἐμμεγέροντα ἐκ φιλοσοφίας; ἐφη, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, τὸ γὰρ πρὸς πᾶσαν τύχην παρεσκευάζειν. Ἐρωτηθεὶς πόθεν οὖν κοσμοπολίτης, ἐφη. Οὐκιδιζόμενος ὅτι εἰς τούτους ἀκαθάρτους εἰσίοι, καὶ ὁ ἥλιος ἐφη εἰς τὰς ὀδοπάτας, ἀλλ' οὐ μιν αἰνέταις ἀπὸς τὸν συμψάπτει τὸν παῖδα, καὶ λέγοντα, ὡς οὐφύεσσις ὅτι καὶ τὰ ἡδὴ κράτιστος· τί ἔνειπεν, ἐμὲ χρῆσαι; Τὸς λέγοντας μὴ τὰ σπυδαῖα, μὴ ποιεῖντας δὲ, ἐλέγετο μηδὲν ἔλαττειν κιστάρας. καὶ γὰρ ταῦτ' αὖ μὴτε ἀκρίει, μὴτε αἰδάνεσθαι. Εἰς Διάφον εἰσῆκε ἐναντίος τοῖς ἔχουσιν. Ἐρωτηθεὶς δὲ ὅτι τί, τὸτο ἐφη παντὶ τῷ βίῳ ὀπιδόνα ποιεῖν. Πρὸς τὸν εἰπόντα ἀντιπαιδῆος ἐμὲ πρὸς φιλοσοφίαν· τί ἔν' ἐφη ζῆς, εἰ τὸ καλῶς ζῆν μὴ μέλει σοι; Πρὸς τὸν καταφρονεῖντα τὸ παλαιόν, ἐκ αἰσχίῳ, ἐφη, καταφρονεῖν τέτα, δι' ὃν μέγα φρονεῖς; Οὐκιδιζόμενος ὅτι ἐν καπηλείᾳ πίνει, καὶ ἐν κερταίᾳ ἐφη, κερταίῳ. Πρὸς τὸν ἐνείσαςτα αὐτῷ δοκόν, εἰτα εἰπόντα, φύλαξαι· πλήξας αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, φύλαξαι, ἐφη. Ἀσώτων ἦται μῆδ'· πυθόμενος δὲ, ὅτι τὸς μὴ ἄλλας ἐβόλον ζῆν τῷ, αὐτὸν δὲ μῆδ'· ὅτι εἶπε ὅτι μὴ ἄλλαν πάλιν ἐλπίσω λαβεῖν, ὅτι δὲ σὲ Οἰῶν ἐν γέραςι κεῖται εἰ πάλιν λήθωμαι. Γδῶν τοξότῳ ἀφῆν, ὅτι τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπὼν, ἵνα μὴ πληγῶ. Ἐρωτηθεὶς εἰ κακὸς ὁ θάνατος, πῶς εἶπε, κακὸς, καὶ παρόντος ἐκ αἰδανόμεθα; Πρὸς Ἀλέξανδρον εἰπόντα, οὐ φοβῶμαι; τί γὰρ, εἶπεν, εἰ; ἀγαθόν, ἢ κακόν; τὸ δὲ εἰπόντος ἀγαθόν, τίς ἐν εἶπε τὸ ἀγαθόν φοβῶμαι; Τῷ παιδείᾳ εἶπε τοῖς μὴ νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις ὁρμηδία, τοῖς δὲ πένῃσι πλῆστον, τοῖς δὲ

πλησίοις κόσμον εἶναι. Πρὸς Διδύμωνα τὸν μοιχὸν ἰατρὸν· πᾶ ποτε κόρης ὀφθαλμὸν, ὅρα ἐφη, μὴ τὴν κόρην τῆς παρθένου ἰατρὸν τὴν κόρην φθέρῃς. Ἐρωτηθεὶς τί κάλλιστον ἐν ἀνθρώποις; ἐφη, παρρησία. Εἰς ἐλθὼν εἰς διδασκαλὴν, καὶ μέσας μὴ ἰδὼν πολλὰς, μαθὴν καὶ δὲ ὀλίγας, τῷ Θεοῖς, ἐφη, διδάσκαλε, πολλὰς μαθητὰς ἔχεις.

Κράντος τῷ Θηβαίῳ. Τραπεζίτην τινὲν ὀφθαλματικῶς ἀρνησάμενον, συνδέμενος, εἰ μὴ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἰδῶνται ἀρνησάμενον, αὐτοῖς ὀποδέναι, εἰδὲ φιλόσοφοι, τῷ δήμῳ διατείνοντες· μηδενὸς ὅδ' ἐκείνης δεῖσθαι φιλοσοφῶντας. Νικόδρομον ὀξερυσίαντα τὸν κιστάρων ὑπερπιάδην· ἀπὸ εἰς ἐν πινάκιον τῷ μετώπῳ ἐπέγραψε, Νικόδρομος ἐποίησεν. Ἰσημίτιον τῷ Φαληρείᾳ πέμψαντα αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον, ὡρεῖσιν, εἰπὼν, εἰθε αἱ κρήναι καὶ ἄρτους ἐφερον. Ἐρήμης ἐλπίσας τὸς μὴ ἢ κολάκων ὄντας, ὡς τὸς μόχθους, ἐπειδὴ μὴ λυκῶν ὄντων. ὅτε ὅδ' ἐκείνοις τὸς προσήκουστας, ὅτε τούτοις ἰσχυρῶν, καὶ πῶς ὀπιβεβόλοντας. ἀπὸς Ἀλέξανδρον πυθόμενον εἰ βέλτεται αὐτῷ τῷ πατερίδᾳ ἀνδρωθῆναι, ἐφη, καὶ τί δέ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος ἄλλος αὐτῷ κατατράφη.

Ζωῖανος τῷ Κιττιῷ. Χρησμεζόμενος αὐτῷ τί ἀνέγνω; εἰσα βιώσεται, ἀπεκρίνατο, ὁ Θεὸς εἰ συγχρωτίζετο τοῖς ἀνθρώποις. ὅθεν Ζωεῖς, τὰ τῶ ἀρχαίων ἀνέγνω. Πορφύραν ἐμπεπορμῆτος ὑπὸ τῆς Φοινίκης πρὸς τῇ Πειρεῖ ἐναυάγησεν. Ἰθύμης δὲ εἶπε, οὐκ οὐ πλόνκα ὅτε ναυάγηκα. ἄλλος δὲ εἶπεν αὐτὸν λέγουσιν, οὐ γὰρ ποιεῖ ἡ τύχη προσελαυνέσθαι ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ. Αἰεσίωτος τῷ μαθητῇ πολλὰ ἐλεγεόμενος ἐκ ὀφθαλμοῦ, αἰετὰ δὲ καὶ ἀποπετῶς καὶ θρασείως, ὁ δύνανται εἶπεν, εἰ μήτε ὁ πατὴρ μεθύων ἐβόρῃσεν. Εἰπόντος τινὸς ὅτι μικρὰ αὐτῷ δοκεῖ τὰ λογία τῶν φιλοσόφων· λέγει, ὅτι, τ' ἀληθῆ· δὲ μόντοι καὶ τὰς συλλαβὰς αὐτῶν βραχείας ποιεῖ, εἰ δυνατὸν. Ἐλέγε δὲ μηδενὸς ἡμᾶς ὅπως εἶναι ἐν

δύεις ὡς χροῖε. Ἐρωτηθεὶς τί ὄβρι φίλος; ἄλλος ἐγώ, ἔφη. Δύλοι οὗτοι κλοπῇ ἐμασίγῃ· τὸ δὲ εἰπόντος εἰμαρτό μοι κλέψαι, καὶ δαρῶναι, ἔφη. Πρὸς τὸ φλυαρεῖν μεираκίον· ὅτε τὸτο εἶπε δύω ἄντα ἰχθυῖν, σῶμα δὲ σὺ, ἵνα πλείω μὴ ἀκύνῃ μὲν, ἥτινα δὲ λέγαμην. Ἐρωτηθεὶς πῶς ἔχει πρὸς λοιδορίας; καθάπερ εἶπεν εἰ πρὸς βόλῃς ἀπαόκρετος ὕποπτος εἴη. Ἐλκοντες αὐτὸν Κράτης τὸ ἱματίον ὑπὸ Στίλπωνα, εἶπεν· ὦ Κράτης, λαβὴ φιλοσόφων ἐστὶν ἐπιδείξις καὶ ὅτι τῷ ἄνθρωπῳ. πείσας ἐν ἑλκεῖ τέπω· εἰ δέ με βιάζῃ, πῶς σῶμα ὅσον σοὶ ἔσαι, ἢ δὲ ψυχὴ ὅσον Στίλπωνα.

Κλειάρχης Ἀσίης. Σκαπτύμηνος ὑπὸ τῷ συμμαθητῇ ἠυείχετο, καὶ ὅτος ἀκύνων προσεδέχετο, λέγων αὐτὸς μόνος διῶσθαι βασιάζειν τὸ Ζωῖωνος φορτίον. Οὐκιδιζόμενος ποτὶ ὡς δειλός, ὅτε τὸτο εἶπεν ὀλίγα ἀμαρτανῶ. Πολλοὶ καὶ ἐν αὐτῷ ἐπέπληττε· ὅς αὐτὸν Ἀείων, τίτι ἔφη ὅτι πλῆνται; καὶ ὅς γελάσας, πρὸς βύτην, ἔφη, πολλὰς μὴ ἔχοντι, τὴν δὲ μή. Μεираκίῳ τιτὶ χαλγόμενος, ἐπύθετο, εἰ αἰδανύεται. τὸ δὲ ἐπιπύσαντος· ὅτε ἐν εἶπεν, ἐγὼ οὐκ αἰδανύμαι ὅτι αἰδανῇ; Σωσιθέης τὸ ποιητὴ ἐν διαίτῳ ἐν πύπτος πρὸς αὐτὸν παρόντα, ὅς ἢ Κλειάρχης μοῖρα βοῦλαται, ἔμεινε ὅτι ταῦτα χήματος· ἐπὶ ᾧ ἀγαθόντες οἱ ἀκροαταί, τὸν μὲν ἐκρόπσαν, τὸν δὲ Σωσιθέην ἐξέβαλον· μεταγινώσκοντα δὲ αὐτὸν ὅτι τῇ λοιδορίᾳ αὐτῷ, προσήκατο, εἰπὼν ἄποποι εἶναι, τὸν μὲν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα φλυαρεμῶς ὑπὸ τῷ ποιητῇ μὴ ὀργίζεσθαι, αὐτὸν δὲ ὅτι τῇ τυχῶν βλασφημίᾳ δυσχεραίνειν. Πρὸς τὸν μονήρη καὶ ἐαυτῷ λαλῶντα, ὁ φαῦλος ἔφη ἀνδράπων λαλεῖς.

Βίωτος Βορυδοσίτης. Ἐρωτηθεὶς ποτε τίς μάλλον ἀγωνιστὴς ἔφη, ὁ τὰ μέγιστα βελόμενος δυνάμειν. Τὴν δόξαν ἔλαβον ὅτι οὐκ ἔστιν εἶναι, τὸ κάλλος ἀλλοτρίον ἀγαθόν, τὸν πλεῖστον πῦρα παραγμάτων. Πρὸς τὸν τὰ χερσὶ κατεδιδασκότα, τὸν μὲν

Ἀμφιάραν, ἔφη, ἡ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γλῶ. Ἐΐπεν, μίγα κακὸν εἶναι τὸ μὴ διῶσθαι φέρειν κακόν. πρὸς τὸν ἀδελφὸν λιταρῶντα συλλαβέσθαι αὐτῷ, τὸ ἱκανόν σφι ποιῆσαι, ἔφη, ἐὰν ᾤκησεν πέμψης, καὶ αὐτὸς μὴ ἔλθῃς. Πάλιν μὲν ποινῶν λησαῖς ᾤκισεν. τῷ δὲ σωσιπιβατῷ ὑποπλάκην εἰπόντων, ἐὰν γνωθῶμεν· ἐγὼ δὲ, ἔφη, ἐὰν μὴ γνωθῶμεν. Πρὸς πλάσιον μικρολόγον· ὅχ' ἔπος, ἔφη, τὴν ὕσιν κέκπτται, ἀλλ' ἡ ὕσις τῶν. Ἐΐπεν τὸς μικρολόγους τῷ μὲν ὑπαρχόντων ὡς ἰδίῳ ὀπμιλεῖσθαι, ὡς δὲ ὅς ἀλλοφίῳ μηδὲν ὀφειλῆσθαι. Πρὸς τὸν βάσκανον ἐσκυθρωπικότα, ἐκ οἷδα ἔφη, πόπρόν σοι κακὸν γέγονεν, ἢ ἄλλω ἀγασθόν. Τὸς φίλος ὁποῖοι αὐτῷ ὥσι συσπρεῖν συσιβέλοισιν, ἵνα μὴ δοκίμῳ ποιητοῖς κεχρηῖσθαι, ἢ χρυσῶς παρηπῆσθαι.

Δημιόνακτος. Τῶν ἄλλων ἐξεταζόντων, εἰ ὁ κόσμος ἐμψυχος, καὶ αὐτὸς εἰ σφαιροειδής, ὑμεῖς, εἶπε, ᾤκησεν τὸν κόσμον πολυπραγμοῦτε, ᾤκησεν δὲ τῆς αὐτῆς ἀκοσμίας ἐφροσύνῃ. Τόσῳτον ἔλεγον εἰς ἀρετῇ ἀποδύσεις, ὅσον αὐτῷ ἀφίλῃ τῷ ἡδονῶν. Ὁ αὐτὸς ὠνεῖδεν τὸς τῷ σωμάτων ὀπμιλεμένους, ἐαυτῷ δὲ ἀμελῶντας· ὡς τῷ μὲν οἰκῶν ὀπμιλεμένους, τῷ δὲ ἐν οἰκῶν ἀμελῶντας. Καταεισάμενος τινὸς τῷ ἐπείρων αὐτῷ, καὶ φήσας, ἐκ ἐχρῶ σε τῷ ἐχθρῷ με φίλον εἶναι. σὶ μὲν ἐν ἔφη, ἐκ ἐχρῶ τῷ φίλῳ με ἐχθρὸς εἶναι.

Δημοκρίτης. Αἰσχροῦ (ἐλεγον) ἢ μόνον ὁ τῷ πολέμιον κρατῆρ, ἀλλὰ καὶ ὁ τῷ ἡδονῶν κρείσσων. Αἱ μικραὶ χεῖρες, ἴσασκον, ἐν καιρῷ μέγισται εἰσὶ τοῖς λαμβάνουσι ταύτας ἐν ᾤκισεν. Μικρὰ δίδοναι βέλτε μᾶλλον, ἢ μεγάλα ἐγγυῶν. ὅπερ ἡ κίεδμος ἀπεί, καὶ ὁ λαβῶν ἔργα ἢ λόγους χρεῖα ἔχει. Ὡς τὴν τὴν χεῖρα κατατίθης, θᾶπτο τὴν χεῖρα δίδου· ἢ ἡ βραδύτης λυμαίνεται τὴν δύσιν. Ἰδὼν τινα ἀνέχοντος πᾶσι χερσὶν ὀμῶν, καὶ ἀνέχοντος ὑπὸ πᾶσι χερσὶν ὀμῶν, κακῶς ὀμῶν, ἔφη· τὸς χερσὶν παρθεῖς ὅσας πόρνας ἐποίησας.

Ποικρὰ φύσις (ἐλεῖν) ἐξουσίας ἐπὶ λαμβανούμην, δημοσία ἀπεργάζεται συμφοράς. Ὁ αὐτὸς εἶπε· διωκτικὴς ἐπὶ πᾶσι ἀνθρώποις ἢ τῷ πλεῖστῳ ἐπιθυμία· μὴ κηδεῖσα μὴ ἡβύχει· κηδεῖσα δὲ βασανίζει ταῖς φροντίσιν· ὅπου κηδεῖσα δὲ ταῖς λύπαις. Οὐχ ὁ πλεῖστ' ἐλεῖν, ἀλλ' ὁ μὴ χηζὼν πλεῖστ', μακάριος. Ἐρωτῶντες πῶς αὐτὶς ἤρριπτο πλεσίας; ἔφη, ἐὰν ἴδῃ ἐπιθυμιῶν ἔσαι πρῶτος. Ἐν μὲν τοῖς ἐσέπτοις ἐλεῖν ὁ πῶς ὀφείας, ἐν δὲ ταῖς ὁμιλίαις ὁ πῶς ψυχῆς χαρακτὴρ βλέπεται. Τῆς παιδείας ὡς περ χρυσῆ, τὸ καλὸν ἐν παντὶ τόπῳ τίμιον. Παῖδας μὴ ὄντας ἡμᾶς, ἐλεῖν, οἱ γονεῖς παιδαγωγῶ παρέδωκαν ἐπιβλέποντι πανταχῇ πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι. ἄνδρας δὲ ἡγεμόνας ὁ Θεὸς ἐκτελεῖ δίδωσι τῇ ἐμφύτῳ συνειδήσει φυλάττειν. ταύτης ἐν τῇ φυλακῇ μηδαμῶς καταφρονεῖν, ἐπεὶ καὶ τῷ Θεῷ ἀπαρίσκει, καὶ τῷ ἰδίῳ συνειδῶτι ὑπακούει καθεστάνοντα.

Ἀνάξαρχος Ἀθηναῖος ἐχθρὸν εἶχε Νικοκρίοντα τὸν Κύπριον Τύραννον. Καὶ ποτε ἐν συμποσίῳ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τῷ μεγάλῳ ἐρωτήσαντες αὐτὸν, τί ἄρα δοκεῖ τὸ δεῖπνον, ἔφη, ὁ βασιλεὺς πᾶσι πολυτελῶς. ἴδει δὲ λοιπὸν κεφαλὴν σαφέστερον τινὸς φθαρτέου, ἀπορρίπτων πρὸς τὸν Νικοκρίοντα. ὁ δὲ μνησικακῆσας, μὴ τὴν τελευτὴν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὅτε πλείων ἀκροῖως προσωλέχθη τῇ Κύπρῳ ὁ Ἀνάξαρχος, συλλαβὰν αὐτὸν καὶ εἰς ὄλμον βαλὼν, ἐκάλυψε σιδερέϊς ὑπέροισ τύππεσθαι. ὁ δὲ ἐφροτίσας τῆς τιμωρίας ἐπὶ πρὸν ἐκείνου δὴ τὸ φελοφόρον, πτίσας, πτίσας τὸν Ἀνάξαρχον θύλακον· Ἀνάξαρχον δὲ ἐπτίξας.

Ἀἴσωπος ὁ μυθοποιὸς δύο πήρας ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν ἐλέγε, τὴν μὲν ἐμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπίσθεν. καὶ εἰς μὲν τὴν ἐμπροσθεν ὁποτιθεῖται τὰ ἴδ' ἄλλων ἀμαρτήματα, εἰς δὲ τὴν ὀπίσθεν τὰ ἑαυτοῦ. Οἰκτιζόμενος ὅτι χαλεπὴν ἔχει τὴν ὀψιν, ἔφη, μή με εἰς τὸ εἶδος, ἀλλ' εἰς τὸν νῦν δεῖ προσέχειν.

Ἀνα

Ἀνακρέων ὁ μελοποιὸς λαβὼν τάλαντον χρυσίου τοῦδε Πο-
λυκράτους τοῦ Τυραίνου, τῇ ὑπεραίᾳ ἀπέδωκεν, εἰπὼν, μι-
κρὸν δωρεάν, ἥτις ἀναγκάζει ἀχρηστεῖν.

Σιμωνίδης. Ἐλεγε τινὶ μὲν ζωγραφίαν ποίησιν σιωπῶ-
σαν, τινὶ δὲ ποίησιν ζωγραφίαν λαλεῦσαν. Ἐλεγε μηδέ-
ποτε αὐτῷ μεταμελήσαι σιγῆσαντι, φθίγγαν μὲν δὲ πολλαί-
αις. Ἐρωτῶντες πόσον αἰρετώτερον, πλεῖον, ἢ σοφία; καὶ
οἶδα, ἔφη· ὁρῶ γὰρ πῶς σοφὸς ἐπὶ ταῖς τῆς πλεονεξίας θυ-
ρας φοιτῶντας. Ἐρωτῶντες ὅτι ἐχάτε γήρας ὧν φιλήρ-
γυρος εἴη; ὅτι εἶπε βυλοίμην αὖ ὑποδυσῶν τοῖς ἐχθροῖς
μᾶλλον ὑποτιπεῖν, ἢ ζῶν δεῖσθαι τῶν φίλων.

Γοργίας. Ἐρωτῶντες ποῖα διαίτη χρώμενος εἰς μακρὸν
γῆρας ἤλθοι; ὁ δὲ ὑδὲ ποτε ἔφη πρὸς ἡδονῇ ἢ πρὸς φαγῶν, ἢ πρὸς
δράσας. Ἐμπεδοκλῆς ἔρωτῶντες ὅτι σφόδρὰ ἀγαπᾷ κα-
κῶς ἀκύναι; ἔφη, ὅτι ἐδὲ ἐπαινέμενος αἰδέομαι, εἰ μὴ κα-
κῶς ἀκύναι ἀχθῆσομαι. Οἶνοπίδης ὁρῶν μενράκιον πολλὰ
βιβλία κτῶμενον, ἔφη, μὴ τῇ κιβωτῷ, ἀλλὰ τῷ σῆθει.

Γοργίας. Οὗτος κάκιστον ἄρχοντα ἐλεῖν εἶναι, τὸν ἄρ-
χοντα αὐτῷ μὴ δυνάμενον. Ἐρωτῶντες ὅτι ποῖαν αἰτίαν πῶς
ἄλλης διδάσκων λέγειν, αὐτὸς σιωπᾷ; ἔφη, καὶ γὰρ ἡ ἀκόνη
αὐτῷ μὲν ἐπέμνει, τὰ δὲ ξίφη ὀξεία ποιεῖ. Ἰδὼν νεανίαν φι-
λοπονεῖντα, ἔφη, κάκιστον ὄψον τῷ γήρατι ἀρτύεις.

Καρέωνος οὗτος λάλε καὶ χολάζειν παρ' αὐτῷ βυλομένῃ.
ἔτι πῶς ἦτοσε μιδῆς. τῷ δὲ τινὶ αἰτίαν πυθομένη, εἶπε αὐτῷ
ἔφη, ἵνα λαλεῖν μάθῃς, τὸν δὲ ἔπειρα, ἵνα σιγῇ. Ἐρω-
τῶντες αὐτὸν τί ὀξυρρηχική; εἶπε, τὰ μὲν μικρὰ μεγάλα,
τὰ δὲ μεγάλα μικρὰ ποιεῖν. Ἐσιώμενος δὲ ποτε τοῦδε Νικο-
φρίοντι τῷ Κύρῳ Τυραίνῳ, ἀποξέπομενον αὐτὸν τῶν παρόν-
των ἀλεχθῆναι, ἔφη, οἷς μετ' ἐγὼ δεινὸς εἴμην ὁ νῦν και-
ρὸς· οἷς δὲ ὁ νῦν καιρὸς, ἐκ ἐγὼ δεινός. Σοφοκλῆς δὲ θια-
σάμενος ἐπόμενον ἐρωτικῶς παιδί, εἶπε, καὶ μόνον δεῖ Σο-

φύλλεις, τὰς χεῖρας ἔχειν παρ' αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ τὰς ὀφθαλμίας.

Δημοδοσίους. Ἐν συμποσίῳ πρὸς τὸν λαλοῦντα πολλὰ, καὶ ποσαῦτα ἔφη ἐφρόνεις, ἔκ αὖ ποσαῦτα ἐλάλεις. Ἐρωτῶν δὲ τίς αὐθροῦς ἔχει ὁμοίαν Θιῶ; ἔφη, τὸ ἀεργατεῖν καὶ ἀληθεύειν. Θεασάμενός τινα ἐκφειρόμενον φιλέργυρον, ἔφη, ἕτος βίον ἀβίωτον βιώσας ἑτέροις βίον κατέλιπε. Θεασάμενός τινα δῆμαγωγὸν ἀφύη μέγα βοῶντα, ἔφη, ἀλλ' οὐ πὲρ μέγα εὐεσί, τὸ δὲ οὐ μέγα. Πρὸς Πυθίαν σκώπτοντα αὐτὸν, καὶ τὰς λόγους αὐτῷ λύχρον ὑπόζειν λέγοντι, ἀσεύς ἄμα καὶ πικρῶς εἶδα εἶπεν, ὅτι σὶ λυπῶ λύχρον καίων. Ὁ βέλβητο γὰρ ὁ Πυθίας ὡς λωποδυτῇ κήπτω. Οὗ αὐτὸς ἔφη δεῖ τὸν εὐφρονῆναι τὸν λογισμὸν καὶ τῷ ἔργῳ μιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν. Δίκαιοι εἶναι ἔλεγον ἐλαῖν καὶ τὰς ἀδίκους τῷ ἀνθρώπῳ, ἀλλὰ τὰς πᾶσι λόγους δυσὲν χάντας. Οὗ αὐτὸς ἔλεγον, ἡ μάχαιρα μὲν τέμνει, ἡ δὲ ὑπεβολὴ χωρίζει φίλους. Οὗ αὐτὸς, λέγοντος αὐτῷ τισι, ὅτι πᾶς ἀγρὸς ἀμειβεῖς, αὐτῷ δὲ χολάζεις· εἶπε, τίς ἐστι μέλει μοι, δὲ καὶ τὸν ἀγρὸν ἐκπασάμην. Πρεσβύοντος ποτὲ καὶ ὑπὸ Ἀθιναίων πρὸς Φίλιππον, καὶ παρρησία ὁμιλοῦντος, ὁ Φίλιππος, καὶ φοβῆ, μὴ τὴν κεφαλὴν σπῇ, ἔφη, προσέξω ἀφαιριθῆναι; καὶ ἔφη. ἰαὺ γὰρ σύμβη ταύτῃ ἀφέλῃς, ἡ Παῖς μοι αὐτὴν ἀδαίετον ἀνὰ δῖται. Πόλλος ψυχῇ τὰς νόμους ἀνόμαζεν· ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα σπῇται ψυχῇ πίπτει, ἔπο καὶ πόλις μὴ ὄντων νόμων καταλύεται. Λαῦδος δὲ τῆς ἐταίρας χιλίας δραχμὰς ἀπαρτίσας αὐτὸν, εἰ βέλαιτο συγγράδειν αὐτῇ, καὶ ἀρτῆσαι καὶ τὸ μεταμέλειται χιλίας δραχμῶν.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΑΚΗ

Μῦθοι, Διηγήματα, καὶ Ἡθοποιίαι.

Μ Τ Θ Ο Ι

Λέοντος, καὶ Ταύρου. Α'.

Λέων ποτὲ Ταῦρον ὄρᾳ. καὶ ἔσθῃς μου ἔρᾳ, τὰς δὲ
τῶν κεράτων διδείνεται προσβολάς. καὶ τὸ φάρμακον
ῥῶν, ὃ θιγαπᾷ τὸ πάθος. νικᾷ μου αὐτὸν ὁ λι-
μός, καὶ τῷ Ταύρῳ κελᾷ συμπλέκειν, ἀλλ' ἐκφοβεῖ
τῶν κεράτων τὸ μέγεθος. τέλος πεύθεται τῷ λιμῇ, καὶ φι-
λίαν πλασάμνος, εἰς ἀπάτην τὸν Ταῦρον ὑπέρχεται.
ὅπερ γὰρ τὸ κακὸν πρόχειρον, καὶ πὲρ αἰδρεῖον πειρόβηται.
καὶ ἴδωι τὸ βίᾳ κρατεῖν ἐκ ἀκίνδυνον, τὸ λάθρα σοφί-
ζεται. ἐγὼ γὰρ φησὶν, ἐπαινώσω τὸ καρπερὸν, ὑψάγω-
μαι τὸ κάλλος· ὁποῖος μου εἰ τὴν κεφαλὴν· ὁποῖος δὲ
τὴν μορφὴν· ὅσος δὲ τὰς πόδας· ὅσος δὲ τὰς ὀπλάς·
ἐλὼ ὅσον ὅπῃ τῆς κεφαλῆς φέρεις τὸ ἄχθος. φέρεται γὰρ
ὑποματαίαν ὀπιπλοκίῳ. καί σοι καὶ κόσμος εἶναι τῆς κεφα-
λῆς, καὶ βάρης ἀπαλλαγὴ, καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολή.
τί δὲ καὶ δεῖ σοι κεράτων, εἰρήνης ἕως πρὸς Λέοντα; πεύ-
θεται τέτοις ὁ Ταῦρος. καὶ τὴν ἐκ τῶν ὀπλῶν ἔχον ἀ-
ποβαλὼν, τῷ Λέοντι λοιπὸν ἀνχείρωτος ἴσθι, καὶ δεῖπνον
ἀκίνδυνον.

Οὕτω τὸ πεύθεται τοῖς ἐχθροῖς μὴ τῆς ἀπάτης φέρει
καὶ κίνδυνον.

ΗΝ ὅτε κ' ὁ Ι' ππος ἀχείρωτος ἦ. κ' πεινῇ τοῖς αἰ-
 θρώποις εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, κ' λειμῶνος ἐκράαιε,
 κ' θυφύλῳ ἐποιεῖτο τὸ ἐλὼθ' ἐριον. καλὸν μὲν ἦν αὐτῷ κ' τὸ ἀ-
 νειον, κ' σμικρὸν εἰς ἀμοιρίαν, κ' τὸ χαλινεῖ δάγειν ἔξω,
 κ' μύωπος. ἀλλ' ἦν ἄρα κ' τὸ πῆς τύχης ἔδδ' ἦν τὸν τὸ φιλο-
 τίμημα. ἄλλος ἀνδρῶν ἐπὶ πεδεδος ἐφηνπλωμῶν. κ' αἰ-
 χλοήτις εἰς τε ποδῶν ἀγωνίαν, κ' τάχως φιλοτιμίαν ἐκ ἀχα-
 εις, κ' πρὸς ἑσφύῳ ἐκ ἀέραςος. κατέρρει τὸ ἄλλος κ' πηγῇ
 τις, ὡς μὲν ὀφθῆναι καλὴ, ὡς δὲ ἡδεῖα πλεῖν. ἡ δὲ κ' τὸ
 χλοάζον ἐχορήγει τοῖς ἀνδράσι, κ' τῷ Ι' ππῳ τὴν κόμην ἐκ-
 θαρσεν. ἐπὶ ταῖς ὡν τοῖς καλοῖς ὁ Ι' ππος ἔχαιρεν, ἔδδ'
 ἦν ἐνέδει, ἦν ὅποσα κ' θυφῶν Ι' πποι νομίζονται. ἀλλ' εἰδὼς
 ταῦτα Ε' λάφος, κ' τοῖς τῷ Ι' ππῳ καλοῖς ὀφθαλμὸν ἐπέβα-
 λε βάσκανον, κ' ἐσκόις ἀγαθοῖς ἐφυβεῖζεν ἐκ ἐπρηχυνέται
 τί μὲν πῆς λόχμης τοῖς κέρασιν ἐκ ἀέρουττε; τί δὲ τῷ αἰ-
 θρώπῳ τοῖς ποσὶν κ' κατέκλα; τί δὲ μὴ ξυμπεδὼς πῆς πηγῆς,
 ὡς ἐφ' ὕβρω, κ' φθόνῳ τῷ Ι' ππῳ καλῶν ἀφειδῶς ἐπὶ ἑξέ-
 σα; ἐπευθεῖν ἀλγεί μὲν ὁ Ι' ππος, κ' πρὸς σκοπεῖται τὴν
 ἀμυναι. ἀλλ' ἐκ εἶχε ὅ,τι κ' χρήσαιτο. ὡς ἔν ἐπέγναι κρείτ-
 τον πῆς αὐτῆς σοφίας τὸ κακὸν, ὅρῃ τινα πασιότα τὸ ἄλλος
 διηγέται πῆς ἐλάφς τὸ βάσκανον, κ' ὅπως ἀμυνεῖται, πυν-
 θάσεται. ὁ δὲ, ἀνδρῶπος γὰρ ἦν, ἀπάτη, κ' δόλω πῶ
 Ι' ππον μέτεισι, κ' τὸν χαλινὸν ἐπιδείξας, Εἶγε, φησὶ,
 ὦ Ι' ππε, τῶν μὲν ἐπὶ σώματος, ἐμὲ δὲ ἐπὶ γάτῃ φέρει
 ἀνέξῃ μικρὸν, ἐγώ σοι δὲ ὀλίγῃ τὴν ἑχθρὰν ἀμυνεῖμαι. ἡ
 κωσεν ὁ Ι' ππος ταῦτα, κ' πείθεται. κ' τὸ ἐπευθεῖν ἡ μὲν
 Ε' λάφος ἀπικλυεῖται τὸ ἄλλος, ὁ δὲ Ι' ππος ἐπὶ φάττης εἰ-
 τίκει, μὲν χλόης, κ' πῆς πηγῆς προσαφαιρεθείς κ' τὸ αἰετοῦ
 Φυλακτεῖον ἄρα κ' τὸ ἐλὼθ' ἐριον, κ' παρρησίαν κ' παραδοτέον

φροῦήματος, εἴγε μέλλοι τις δελύνειν ἔδον ἥτων ἥπερ Ἰ^π-
πος χαλινάγωγός μιν.

Ὁ μῦθος ἐπὶ ὅτι μὴ Αἰσώπειος, τὴν δὲ μελέτην ἐπ'
τῷ Ἑρμοῦ καὶ πορογυμνασμάτων μεθόδων ἠραρίσασθαι,
πλατύπερον ἐχειργασμένος, ὡς ἐκεῖνος μεθοδεύει ἐν τοῖς
ὄρεσι Μύθε.

Λέοντος καὶ Κόρης. Γ'.

Αἰσκίται ποτὲ καὶ Λέων ὑπὸ κάλλος, καὶ Κόρης ἐρᾷ. καὶ
δὴ πρόσσεισι τῷ πατρὶ, καὶ λόγους πρὸς γάμον ξυνά-
πτει. Θνητῶν μὲν ἄρχω, φησὶν· ἀνδρας δὲ ἔδ' αὖ τὴν ἀρ-
χὴν ῥέσσαιμι. ἐγὼ καὶ λαγῶν ὑπὸ πάχος εἶλον, καὶ κυῶς ἐ-
φόβησα. ἐγὼ καὶ ταῦρον ἐπέχον μηκώμενον, καὶ Ἰ^ππον κατέ-
χον μικρὰ τοῖς ποσὶν ἱππώμενον. ἔχεις ἔδνα τῆς Κόρης, τὴν
Ρώμην, τὸ κάλλος, τὸ πάχος, τὰς ὁσημέραι θήρας. ταῦτα
πλεπύσεις, ταῦτα δὴ δαιμονήσεις, εἰ μόνον κηδεύης ἐθέλησεις
ἀκῶσαι Λέοντος. ὁ δὲ, οἷς μὲν ἐδιδίττετο, τὰς λόγους προ-
σίσταται, καὶ τὸν γάμον ἐκ αὐτοῦ δόσε μὲν, ἀνέββαλετο δὲ. οἷς δ'
ἀπηχθαίετο, τὴν θνητὸς μελεῖν τὰ ὅπλα σοφίζεται. Ἀλλ'
ἐγὼ μὲν, φησὶν ὁ πατήρ, καὶ τὸ κάλλος ἀγαμαι, καὶ τῆς Ρώ-
μης ὑποθαυμάζω, καὶ ὡς ἔδνα ταῦτα δέχομαι, καὶ τὸν θυμὸν
εἰς ἔδον ὅτι καὶ μέφομαι. ἀλλ' ἡ Κόρη παῖς ὤν ἀπαλή, καὶ
τὸ ὄλον γυνή, καὶ πεφόβηται. αὐτὴ δὲ τῶν ὀδόντων ἀκμᾶς,
πίφειλον. αὐτὴ δὲ τὰς οὐχας, ἐκσπένεται. ὅστις γάρ εἰσι.
συνεχῆς εἰσι. φοβεῖται καὶ μόνον φαινόμενοι. καὶ ταῦτα καὶ τὸ
σοὶ χαροπὸν ἀγριάνουσιν. ταῦτα καὶ τὴν Κόρην δειλαίνουσι,
καὶ τὸν γάμον ἀπεύργασιν. αὐτὴ δὲ τὰς οὐχας ἐξέλης, καὶ ἡ Κό-
ρη συνεξίλει τῆς ψυχῆς τὸ φοβώμενον. αὐτὴ καὶ σὺ τὰς ὀδόντας
ἐκκόψης, καὶ κείνη συγκόψει τὸ δέος. αὐτὴς μοι μόνον τὸ δέος
μελέλει, καὶ μελέσῃ τὸ χαροπὸν ἀκραιφνές, καὶ τὰ χάσσεσθαι
ἡ Κόρη ἐκ ἐπιδέχεται. Ταῦτα ὁ μὲν εἰς ἐπιβελίαν, καὶ δὴ

λεν ἐκέρχῃ· ο δ αβαστανισως ἐδεχέτο· τυφλος γὰρ ἀπα-
ΐρων, καὶ ἀποβέβηλος. ἐντυθεὶς ὁ μὲν τὴν τῆς εὐδαι-
μωνίας ὑποδύεται, ὁ δὲ τῆς Κόρης πατὴρ ἐπιπιδεῖ τῷ
ἐνθεῶν νυμφίῳ θρασύτερον, καταγελῶν τῆς ἀδουσίας αὐτοῦ,
καὶ τῆς αἰσίας, ὃν ἐδὲ προσβλέπειν ἐξάρρει τὸ πρότερον·
Μὴ πείθῃ παῖ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιμότερον, μὴ καὶ ᾗ τῇ
τῆς ἀλάτωτος, οἷς τὸ πρὶν ἰδοῖς ἀλάτωτος.

Λύκω, καὶ Ποιμνός Δ'.

Ο' ἐπίστατος κόσμος ἐπικίνδυνος τοῖς χραμένοισι ἔστιν.

Ε' Δοξέ ποτε τῷ Λύκῳ τὴν φύσιν τῷ χήματι μεταλλά-
ξασθαι, ὡς αὐτὸς ἄφρονίας ἔξει φοβῆς. καὶ δορῶ
οἷος θεωρεβλημένος μὴ τῆς ποιμνῆς ἐνέμετο, τὸν Ποιμ-
να φονακίσας τῷ μηχανήματι. νυκτὸς δὲ ἡμομνῆς σωμα-
πεκλεισθὴ καὶ ὁ θῆρ ὡς τῷ Ποιμνῷ τῇ μαίειν, καὶ
φραγμὸς τῇ εἰσόδῳ θεωμετέθῃ, καὶ ἀπεχνῶς ὁ θεωρίβλος
κατισφάλιστο. ὡς δὲ ὁ Ποιμνὸς ἠράθη φοβῆς, μαχαίρᾳ τὸν
Λύκον ἀπέκτεινεν. Οὕτως ἄρα ὁ τὸν ἐπίστατον κόσμον
ὑποκρινεῖς, τῆς ζωῆς πολλάκις ἐτέρηται. καὶ τὴν σκλήν-
ειρε παραιτίας μεγάλης συμπτώματος.

Κολοῖς, καὶ Οὔριδων Ε'.

Ε' Δοξέ ποτε τοῖς Οὔρισιν ἄρχεσθαι, ἵνα ἄπως ἀσφαλεσι-
ραν ἔξωσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀνέπιβέλοισιν, καὶ βασιλεία
ἐλέσθαι πῶν ἄλλων Οὔριδων τῷ κάλλει προέχοντα. ὡς δὲ καὶ
ἡ ψῆφος ἐπεκυρώθη, καὶ ἐνεζήτητο, τίς ἄρα καὶ εἴη ὁ τὸ κρα-
τος τῆς βασιλείας ἀναισθήσιμος, ὑποκρινεῖσθαι κάλλος ἄλλο-
ξιοι τὸ εἰδεχθέσθαι ζῶον, καὶ ἀκαλλές, καὶ φαυλότατον ὁ Κο-
λοῖος ἐπεχράσατο. καὶ σωμαγαγὼν Οὔριδων πτερὰ, οἷς τὸ
φαιδρὸν ἐπὶνθῃ, καὶ τὸ δαυγὲς ἐναπέσιλβε, θεωρεβάλλειν
ταῦτα, καὶ θεωρεκαλλῆς ἐντυθεὶς ἰδοῖς, καὶ κατασφραππῶν τῇ
ῥαυτῷ.

ᾠραϊότητι. μέσση δὲ τῇ Οὐρίδωι περὶ πταίμενος, καὶ ταῖς ποικίλαις χροαῖς, καὶ λαμπραῖς κάλλος ἔχων ἀμήχανον, εἰς δάμβος τῶς θαλάσσης Οὐρίδας παρεκίνησεν. ἔθεν βασιλὸς ἀνγέράται, καὶ πάντες τότε κατεδιδάθησαν. ὥς δὲ περὶ γόττοι τὰς ὄφεις τότε προσέβαλον, καὶ τὸ οἰκῆον ἑκαστος ἀγνώρισε, τὸν Κρολιδὸν ἀπεγύμνωσαν. καὶ κατεδύφαστες τὸν τοῖς ὄνυξι διεσπάρξαν, καὶ ἔλκεινδον πτόμα κῆσαι τὸν περὶ μακάριον παρεσκύασαν. Τὸν εὐτὸν ἀρα ἔσπον καὶ ὅσοι περὶ ἀπτοῖς κόσμοις ὑπεκρίθησαν τὸ ἐξαιρίτον ἔχει, καὶ τὸ μακάριον, τῆς σκληρῆς φωραθείσης, μὴ γέλωτος, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτὴν προσαπάλυσαν.

Δ Ι Η Γ Η Μ Α Τ Α.

Τὸ καὶ τὸν Α'χιλλέα Α'.

Α' Πόλεμον ἔποιε Πηλέα τὸ γῆρας, καὶ τὸν Α'χιλλέα πῶτος ἀνδρώπλιζε. καὶ ἡ Ἑλλάς ἀφρότες τὸν πατέρα, ὅππῃ συμμαχίας ἐκάλεν τὸν παῖδα. ἀλλ' ἡ μήτηρ ἐδέδει τὸ Ἴλιον, καὶ τὸ μήτηρ εἶναι τοῖς Α'πόλλωνος βέλεσιν ὑποβαλεῖν ἱμαντόετο. ἐκὲν ὅππῃ οἰεῖται σοφώτερον, καὶ τῶς Ἑλλάδας παρὰ κρύεται. ἀρπάζει τῆς Φθίας τὸν παῖδα, ἔχεται τὸ Πηλῖον, καὶ πρὸς τὸν Λυκομήδης παρὰ σκῆνα μετὰγει. σωήρατο τῇ Θεῷ τῷ σφίσματος, καὶ τὸ τῆς μορφῆς τὸ παιδὸς ἐπαφρόδιτον, ὅλως ἀπασράπτει ἐρωτικῶς, καὶ καλαῖς κόραις ἀμύλλῃσαι διδάμνον. μεταλλάττει καὶ τὸ τῆς σολῆς ἀνδρείον, καὶ ὅσον τὸ κάλλος ἀρρενωπότερον εἰς ὦραν ἀπαλὴν μεθιρμόσατο. ἔπει τὸν μέγα Ἥρῳα πῶτον, καὶ βραχὺς περὶ κρύπτει θάλαμος. καὶ ὅσον ἑσπερον ὅλοι πεδῖον ἐκ ἔχεται, τὸ μέγα τῆς Εὐρώπης, καὶ Ἀσίας μεταίχμιον, ὃ τὸ Λυκομήδης τῷ πατρὶ παρὰ σκῆνα ὑπο.

ὑποδέχεται. ἀλλ' Ὀδυσσεύς, καὶ πρὶν ἥκειν εἰς Τροίαν, τοῖς
 Εἰλησι τὸ σοφὸν ὑπεδείξατο. καὶ δόλιος ὢν τῆς Θιδῆ τὸν δόλον
 ἐκ ἠγνόησεν, ὅπλα, καὶ κερκίδας λαβὼν παρθε-
 νῶνα τίθησιν, ἑκατέρω θῆκει δέλεαρ ὀπιπρωμένους ἐκ ἀλλό-
 τριον, ἵνα καὶ ταῖς κερκίσι τὰς κόρας ὑπάγοιτο, καὶ τοῖς ὀπλοις
 τὸν αἰῶνα θηρόσαιοτο. ὅρα τὼ Ὀδυσσεύς μηχανῶν Ἀχιλ-
 λεύς, καὶ μὴ ὅτι καὶ βέλεται ξυνοῖα. ἄμα ἐπὶ τὼ παρο-
 πλῆαν ἀνέβλεψε, καὶ τὼ ἐκείθεν ἔξαλλομένῳ ἀσραπνῇ, καὶ
 ὄλος ὑπεκκαίεται πρὸ πυρὶ τῷ θυμῷ. ἀναμνησκέσθαι τὴ πο-
 λέμῃ. τὴ παρθενώος ὀπιπρωθάνεται. εἰς τὴν λαμβάνει τὴν
 φύσιν. ἀναλαμβάνει τὸ αἰδοῖτο· ἀγχιώεται τὴν παρθε-
 νῶν σολῶν· ὑποτίθεται τὸ δρᾶμα, καὶ τὼ σκηνῶν. καὶ τὸ
 τῆς παρθενίας προσωπεῖον ὑποδυσάμενος, ἀρπάζει τὰ ὅπλα,
 καὶ γίγνεται θήραμα καλὸν Ὀδυσσεύς, καὶ τὼ ἐπὶ τὸ Ἰῆλοι
 ἔλθεται, μέγας μὲν τοῖς Εἰλησι ξύμμαχος, δεινὸς δὲ τοῖς
 πτολεμίοις ἀντίμαχος. ἔτω τὸν Πηλέως γυναικείαν φύσιν πλα-
 τύνον ἀπὸ ληγξεν Ὀδυσσεύς, ὡς ἐκείνου Παλαμίδης ἀπὸ
 ρον μανίαν χηματιζόμενον. καὶ τότε πρῶτον Εἰλησις τῆς Ὀδυ-
 σσεύς σοφίας ἀπώνατο, καὶ ἦν τὸν δὲ ἢ ὅτε τὸ Παλλᾶδιον
 ἐκ μίσης Τροίας ἀφείλετο.

Διήγημα, ὃ καὶ Πλέταρχος ἐν Παραμύλοις
 διηγείται. Β'.

Ἀλλ' ἔτι γυναικὸς ὀπίσθια τὰς πάλαι δέλεατο, ἀλλ'
 οἷς εἶχε τε σοφόν, εἰκότως θαυμάζουσι, καὶ τὸ θῆλυ
 τὸ θῆλυ φθόρον καὶ ποιεῖται τὴν θαύματος. ὡς γάρ τις ποτὶ Βα-
 σιλῶν τὴν κλῆσιν μὲν ἔπρος, τὴν δὲ ψυχρὴν Μίδας, καὶ πρὶ
 γνώμῳ φιλόχρητος. πολλῶν μὲν ἦρχε πόλεων, ἀλλ' ἐχὶ ἢ
 φιλοχηματίας ἀρχεῖν ἠπίετο. ἀλλὰ τῷ μὲν ἄλλων ἐκράτει
 τῷ μεγέθει τῆς τύχης, μόνον δὲ τῷ πρὸς χρυσὸν ἐσθλῶς
 ἔργῳ.

ἔρωτι, καὶ τ' ἄλλα σωφροῦν, τὸ μόνον, ὡς ἐκείναι, νοσῶν
ἀπληρέχειτο. πάντως χρυσὸς ἡ αὐτὴ τὰ ἐνόπια. χρυσὸν καὶ
νῆων ἦρα, καὶ μὴ νῆων. χρυσὸν νυκτὸς ἐφαιτίζετο. ἐπεὶ οὐδὲν
τί μὴ ἐκ ἔδρα τῷ ὅποσα τὸ χρῆμα τὸ πορίζεσι; ποῖος δὲ
ῥόπος εἰς πολεμὸν ἐκ ἐπικροῖτο τὸ χρήματος; φόροι δύσφοροι
πῶς ὑπὸ νόμοις ἐπεφορτίζοντο. καὶ τὰ μὴ οἷς εἶχον ἐπέφερον, τὰ
δὲ προσετίθεν ἐκ γῆς μεταλλάσσοντες. τὰ μὴ τῶν θεμεσίων
ἐξελύτταν, τὰ δὲ τὸ σῶμα κατέφρυγον. καὶ μυρίον εἶδος χρημα-
τισμῶν προσεπινοῶντες, ἐκ ἐλθον. ἀλλ' ἡ καὶ ἡ πᾶσα σπουδὴ
τὴ κρατῆτος ἀποπλήσαι τὸν ἔρωτα. ὁ δὲ εἶχε ἄρα μὴ τὴ φιλο-
χρυσίαν, καὶ τὸ φιλόδηρον. καὶ ποτε, καὶ πρὸς τῶν ὕλλων ἔξεισι,
καὶ πῶς κυμᾶς ὀπισθυρόμενος. ἐπεὶ οὐδὲν ὁ μὲν ἐλάφοις ἐπὶ ἔρχε-
ται, καὶ λαγωῖς ἐφιπτάζετο, καὶ τὸ κυνηγετικὸν ἐπέδωκε. ἡ δὲ
βασιλεὺς ἐτέρως εἶχε σπουδῶν, ὅπως ὑράνη τὸν ἀνδρα πῶς εἰς τὸ
χρηματίζεσθαι πανταχόθεν ὁρμῆς, καὶ πῶς ὀπὸν ἔπω καὶ δαί-
μονα, εἰς νῦν λαμβάνει καὶ μάλα σοφῶς τι ἐνθύμιον, ὡς εἰ μὴ
οὐδὲν εἰς τὸ ζῆν ἐκεῖνος γνοίη τὴν φίλον χρυσὸν συμβαλλόμενος,
τὰ πάθος αὐτὸ πάντως ὑπόχοιτο. τὸ δὲ ἡ, ὡς ἤξει μὲν ἄν-
θρωπος μὴ κόρον πῶς θύρας, καὶ τῶν γαστέρα κορίσων. ἀνῆσει δὲ
τὸ δειπνῶν ἅπαν χρυσὸν, καὶ μικρόν τι λιμώξας ἐπεὶ οὐδὲν τὸ
τὸ χρυσὸν φελετὸν καταγνώσεται. ἐδόκει δὲ ταῦτα. καὶ τὸ δο-
κῶν αὐτίκα ἐπατάττετο. χρυσὸς μὲν ἡ μύριος πῶς χρυσοχόους
ὅππῃ μέρος ἀνὰ μέρη. χεῖρες δὲ πάλαι διετεχνῶντο τὸ καί-
νον ἐκεῖνα, καὶ χρυσὸν ἄριστον, ἡ ἐκείναι καὶ χρυσήλατος ἔα-
πεζα, καὶ κρατῆρες, καὶ οἰνοχοαί, καὶ τὰ πάντα χρύσια. καὶ ἡ
ὄραν ὅλον τὸ δειπνῶν χρυσὸν ὅππῃ χρυσῶν κείμενον. χρυσὸς μὲν
ἡ ἔαπεζα, χρυσῶν δὲ καὶ τὰ κατὰ διασκέδατο. ὅππῃ δὲ χρυ-
σαῖς τέτοις χρυσῶν καὶ τὰ ὅλα ἐτίθετο. πέρδικας ἐκ χρυσῶν πῶς
ὑπὸ πῶς ὕλης μιμνήσκοντο, λαγωοί, ὄρετες, καὶ πάντα ὡς ὅτι
χρυσῶν διαλάμπει. εἶχε τι καὶ τοῖς ἐκ πυρὸς ὀππωμεναῖς πα-
ρόμοιον. οἷς τὸ πᾶν χρυσῶν αὐτὸς εἰς τὸ πυρὸς ὀππῶν δίκην αὐ-

Θράκων ἐπέχρωζον. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἦν, ὡς εἰς ἄριστον ἦκεν ὁ βασιλεὺς, πολλὰς τὰς ἐκ τῆς Θήρας ὑποσάζων ἰδρῶτας. καὶ οἱ παρήσαν οἱ Θεράποντες χρυσῷ κομίζοντες ἑσπίζαν, καὶ ὅποσα ὡς ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἑσπίζης ἐμέλλον κείσθαι. ὁ δὲ τῷ μὴ ὑπερέωρα, ἕτερα δὲ τὰ πρὸς ἑσπὴν ἐζητεῖτο. τί γὰρ ὁ βασιλεὺς ἄμα, καὶ ξυνοίκος; ἔδιδε φησὶν ἅπτε χρυσῷ βασιλεὺς. ἐπειδή σοι καὶ χρυσὸς τὸ φιλέμηνον, χρυσὸς ἀπαν ἐξέσται τὸ πωδαζόμενον. ἅπτε χρυσῷ ποιγαρῶν καὶ κορσένυσσας, ἵνα σοι καὶ ὑπὸ γαστέρα χρυσὸς θησαυρίζοιτο, καὶ σοι καὶ τὸ σῶμα ἐκ ὅλων ἐπὶ χρυσον. εἰδ' ἐδὼν ὁ χρυσὸς εἰς τὸ σῶμά σε χρήσιμοι, ἀλλὰ θάττον ἅπτε μόνον χρυσῷ τις λιμώζεται, ἢ τί ἄρα σοι τὸ πολὺ τῆς πωδῆς καταβάλλεται; ἦκουσε ταῦτα ὁ βασιλεὺς. καὶ τὸ τῆς γυναικὸς σοφὸν μετὰ τῷ δικαίῳ προσαιδεδεὶς ἀνῆκε ταῖς πόλισι μὴ τὸ πολὺ τῷ φόρῳ, ἑαυτῇ δὲ τὸ ἐσάγαας χρυσομανίης.

Τὸ καὶ τὸν Ὀδυσσεύα Γ'.

Εἶχεν Ἐλπίου ἡ Τροία, καὶ ἡ Ἑλλάς ἐκκλίνουσα, καὶ Ὀδυσσεὺς εἰς ξυμμαχίαν καλέμηνος μακίαν ἐπλάττετο. καὶ ποτε δεῖσαν ὥπως ἱππάζουσαι, βῆν ἱππῶν συμπονεῖν ἐβιάζοντο, καὶ πρὸς ὅσα ξυμῆγα ζυγόν, ἃ μήτε φύσις σκευήφι, καὶ τέχνη δίδεσσι. καὶ δειλὸς εἶναι λαθεῖν πειρώμενος εἰς μακίαν ἐξέπιπτεν, ἀκυσίῳ δὴδεν κακῷ, κακίῳ δὴκρύπτων αὐτὸν θάριπτον. ὅρα τὸ πλῆγμα ὁ Παλαμῆδης. εἰς νῦν βάλλεται τὸ μηχανήμα, καὶ γινώσκῃ καὶ βέλεται πρὸς τὸ δράματος, ἀντιμὴ χυναῖται σοφώτερον. ἀρπάζει τὸν παῖδα Γηλέμαχον, εἰς μῆσον ἄγει τῆς ἱππυλατίας, καὶ δοκιμάζει τὸν πατέρα ἐλαύνοντα, ὡς εἰ τῷ παιδὶ πάντως ἐπαφήσει τὸ ἄρμα, ἢ ὅσον Ὀδυσσεὺς ἐκείνος καὶ μέγιστος. εἰ δὲ γινώσκῃ τὴν φύσιν, καὶ φέρεται τῷ παιδὸς, εἰς ἄρα Ὀδυσσεὺς ἐκείνος ὁ δόλιος, καὶ τὸν εἰς Τροίαν ὑπόπλην ὀκνεῖ, καὶ ἀφ' ἑσπάζειν ἐχηματίσαστο. καὶ οἱ ξυμμαχοὶ ἐπαγόμενος τὸ φιλότεκνον, κωάρριπίζει τὸ τῆς φύ-

φύσεως πῦρ, ὑπεκαίει τὰ ἀσπλάγχνα, πολυορκῇ τὴν ψυχὴν, καὶ πῦρ ἰὺν αὐτόμολοι ὡς ὑπὸ τείχους ἐξάγει τὴν πλάσματος. ἔπειτα Παλαμίδης Ὀδυσσεῖα κατεπρατήγησεν. ἔπειτα σοφῶς ἀργυρονομονήσας τὸν ἰὺν ἐθιράσατο, καὶ καθαρὸν εἶναι μαθὼν ὡς ὑπὸ γνώμοι τῷ κυριῷ πέτρῃ, τοῖς λοιποῖς ἀείροις τῆς Ἑλλάδος ἐγκρίνει. καὶ γὰρ ἠύεργε τὸ δῖαμα Ὀδυσσεύς. ἀλλ' ὥκτειρε τὸν παῖδα, καὶ τὸν ἐλεγχοι καὶ διέδρα, τὸ πατὴρ εἶναι τῷ ἐπὶ Τροίας πότῳ ἀνταδασάμενος. καὶ ξυνεμάχει πῶς Ἑλλήσι τὰ λοιπὰ, καὶ ψυχῇ πολυμηχανῶ τοῖς Τρωσὶν ἐπεβέβλυε, καὶ κατὰ Παλαμίδης ἤσκει τὸ δόλιον.

Τὸ κατὰ τὸν Ἰκαρον Δ'.

Εὐνόσει Πασιφάν φθιμένογον ἔρωτα, καὶ πασάδα φθιμένογον λογατέραν ἐπῆξατο Δαίδαλος. ἐπὶ τέτοις ὀργίζεται Μίνως, καὶ ἀσφύδι τὸν Πασιφάνος, καὶ Ταύρου συμφοσόλον αἰρεῖν. ἀλλ' ἦν ἄρα ἐκείνος, καὶ πῦρ ἀφροδίσιον ὑποσβέσαι σοφός, καὶ βασιλείῳ ἀναφθόρῳ θυμῷ ὑποδράσαι σοφώτερος. καὶ γὰρ ἐκ ἐπὶ μὴχανῆς καὶ πάλιν ὁ Δαίδαλος, ἀλλὰ καὶ ταῦτα τέχνη τὴν φύσιν ὑπερβάλλειτο· καὶ ἡ φύσις ἐκ ἰχθυσε, Δαίδαλος ἐπεχνάσατο. καὶ τῆς φύσιν ἀνθρώπος ὢν, τὸν ὄρνιν ἐμμηχανήσατο. ἐπῆρσε τῇ σοφίᾳ καὶ τὸν παῖδα Ἰκαρον, ἵν' ὡς ἐκ μιᾶς μὴχανῆς, καὶ τὸ πατὴρ εἶναι μὴ ζήμιωθῇ, καὶ τὸ φθελῆναι κερδαῖν. Φιλόσορον γὰρ ὁ πατὴρ, καὶ τὸ φθελῆναι ὑπολιπέδαι τὸ παιδὸς ἐκ ἀνέχεται. ἵπτατο μὲν εἰς ἄμφω, καὶ τὸν Μίνω συναπιδίδρασκον. ἀλλ' ὁ μὲν ἄπ' σοφός, καὶ τὴν μὴχανὴν εἰδώς, ἐφ' ὅσον αὐτὸν καὶ περὺζατο σύμμετρον τῇ σοφίσματι ποιεῖται τὴν πῆσιν. ὁ δ' ὑπὲρ τὰ πτίλα, καὶ τὸν κηρὸν, καὶ τὴν τέχνην περὺσεται, καὶ φθελῶναι μὲν τὸν Ἥλιον, πῶς δὲ ταῖς ἀκτίσι τὸν κηρὸν, καὶ φθελῶναι εἰδὲται μᾶλλον, ἢ πρὸς ἀσφάλειαν ἵπταται. ποιεῖται γάρ τε

χρήμα πούτος, πρὸς ἡδονὰς ἀλόγιστα φέρεται, καὶ τῆς χρείας ἐκ-
φέρεται. καὶ φέρεται περὶ φροῦνέμῳς Ἡλῖος. ἐπιβάλλει τὰς κηρὰς
τῆς ἀκτίνης. ἀπελέγχει τὸν σοφισμὸν. λύει τὸ σόφισμα, καὶ
ρίπτει καὶ πελάγας τὸν Ἰκαρον. καὶ τὰτο μιμεῖται Δαίδαλος
Ἡλῖος. ἐκ τῆς Ἡλίου παιδὸς Πασιφάνης Μινώταυρον ἐκαι-
νοτόμησε Δαίδαλος, καὶ Ἡλῖος ἐξ Ἰκαρου τὴν Δαίδαλον παι-
δός, Ἰκαρεῖον πέλαγος ἀνθρώποις ἐγνώρισεν.

Τὸ καὶ τὸν Θάμυριν Ε'.

Θ Ἀμυρὶς καλὸς μὲν ὢν καὶ τὸν ὄψιν, σοφὸς δὲ καὶ τὰ μου-
σικά. κάλλος μὲν ἔν εἶχε, καὶ πρὸς λύραν ἄδειν ἠπί-
στατο, σαφροῦν δὲ ἄρα πρὸς Θεὸς ἐκ ἐγνώσκει. ἀδύσας
βλέπει τὰς Μῦσας, καὶ τὸ εὐμυσον εἰς ἀσέβειαν προβαλόμενος
καὶ ὕβριν Μουσῶν. προκαλεῖται καὶ πρὸς ἀγῶνι τὰς Θεάς. καὶ
Ὡ Μῦσαι. φησὶν, ἐκ ἄρα Διὸς θυγατέρες ὑμεῖς, ὑδὲ τῶν
μουσικῶν Ἀπόλλων ὑμᾶς ἐδιδάξατο, ὅτι μήδεα μελιχρὸν ὑπὸ
χείρῃ τοῖς ἄσμοσι. ὡς ἐτι ἐγὼ γὰρ θνητὸς μὲν εἰμὶ. νικῶ δὲ
καὶ τὰς Μῦσας ὑμᾶς, καὶ ὑπερὶ Ζεὺς πατὴρ, ὑδὲ μουσικῶν
Ἀπόλλων διδάσκαλος. καὶ, εἰ βέλεσθε, ἀγωνίζομαι. μοῖσι
ἄθλον ἔσω μοι τῆς νίκης, τὸ βέλημα. ἔσω καὶ ὑμῖν ἄθλοι,
ὅτι καὶ βέλεσθε. καὶ νικῶσαι μὴ φοῖδετε τὸ Θάμυρινος. ἀλγῶσιν
ἐπὶ τοῖς αἰ Μῦσαι, καὶ τὴν ἀπόκλησιν δέχονται. καὶ λοιπὸν
περὶ μουσικῆς εἰς τὴν Μουσῶν, καὶ Θάμυρινος. μεταχειρίζε-
ται τὴν κιθάραν ὁ Θάμυρις, καὶ μέλος ἄδειν περιτὸν μὲν, καὶ
οἷον ἄδουσι ἄνθρωποι. παύεται τῆς ἀγωνίας. καὶ τὴν νικῶσαι
ἔδωκε. καὶ τὸ ἐντυθεῖν ὁ λοιπὸς ἀγὼν ἐν τῷ Μουσῶν.
αἱ δὲ ἄδουσι, οἷον νικῶσαι μὲν Θάμυριν, ἐμφύει δὲ, ὡς
μουσικῆς αὐταῖς Ἀπόλλων διδάσκαλος. καὶ ἐντυθεῖν ἐδυσύχη
Θάμυρις, καὶ μουσικῆς ἀποβολῇ, καὶ σέρησιν ὄψεως.

Τὸ καὶ Ἡρακλῆα ς.

Κ Αἰ πρὸς Ὑδραν ἀγωνισμὸς Ἡρακλῆος ὑπ' Εὐρυπύλου
ἐστὶν. ὁ δὲ ἅμα τε ἵκει ἐπὶ τὴν Δρεφάμειον πύλιν.

θνητὸν τὰ πηγὰς, καὶ τὸ ξίφος ἐμβαλὼν ἔργον εἶχετο. ἀλλ'
ὡς αἰκνὸν τὸ κακόν, καὶ ὁ ἄθλος ἀπέλεος. ἡ μὲν τῇ κεφα-
λῇ ἐξετέμετο, ἡ δ' ἀεφύετο. ἡ μὲν ὑπὸ τῷ ξίφει ἐκίπτετο,
ἡ δ' ὑπὸ τῆς τομῆς ἀνεδίδοτο. ἔμμεν τὸ θνητὸν καὶ πρὸ τῆς το-
μῆς, καὶ μὴ τὴν τομὴν πολυκέφαλον. μίαν ἀφῆρτο κεφαλὴν,
καὶ πλείους ἐλάμβανε. καὶ μίας κεφαλῆς ἐκπομὴ πολλῶν ἐγχε-
ται θῆται. ὁ μὲν ἐξετέμενε τὸ θυμὸν, αἱ δ' ἐκ ἐλκῶν
ἐκτεμνόμεναι. ὅλον κεφαλῶν ἀεφύετο λήϊον, τὸ σῶμα δὲ μάλ-
λον εἰς τομὴν ἀποράπτει, ὅσα μᾶλλον ἐτέμετο. ἐπὶ τοῖς
ἀπορείται μὲν Ἡρακλῆς, προσκαλεῖται δὲ σύμμαχον ἑαυ-
τῷ τὸν Ἰόλεον, τῷ δὲ ξίφει τὸ πῦρ. καὶ ὁ μὲν τὸ ξίφος ἐπέ-
βαλεν, ὁ δὲ ἐπέτιδε τὸ πῦρ. ὥτως ἔπε τὸ ξίφος εἰς μί-
αν τῇ κεφαλῇ τὸ φαιτόμενον, ὅθ' ὁ καυτὴρ ἀναδίδοται τὸ
θυμὸν, καὶ τὸ ἐντυθεῖν ὁ ἄθλος λυέται.

Τὸ καὶ τὸν Νάρκισσον ζ'.

Ν Ἀρκίτας, ὁ νῦν ἀπρέπων ἐν ἀνθρώποις, ἐν μερακίοις
πάσαις δίδραμπε. δαυθῆς ὢν τὸν τὴν προσώπῃ λεγ-
όμενα, καλὸς τὴν μορφῇ, ἄμαχος τὴν δῖαν, τὸ κάλλος
αἰκνὸς. ἐφείλετο καὶ τῆς τῆς ἄλλων ὀφθαλμοῦς, ἀλλ' εἶχε
αὐτὸς ἔπρον ἔρωτα, κυμαῖς ἐπισύρεται, καὶ πρὸς θήρας ἐπ-
αίεσθαι. καὶ ποτε πολλὰς τὰς ἐκ τῆς θήρας ληψάσας ἰδρῶ-
τας, περὶ τὰς τινα πηγὰς, ἀφανῆ μὲν ἰδεῖν, ποτιμω-
ν τὴν δὲ πιεῖν. ἡ δὲ τὴν μὲν τῆς δῖης φλόγα ματαίνει τῇ
μερακίᾳ, ἔτερον δὲ πῦρ ἀνάπτει τὸν ἔρωτα. καὶ διφῶντα μὲν
ἰδῶτος παύει, κάλλος δὲ διφῶν αὐθις βιάζεται. γίνεται
τῆς ὥρας κάτοπθον. ὡς ἐν πίνακι τῇ ῥόδατι γράφει τὸν
Νάρκισσον. καὶ τοῖς αὐτῷ κάλλεσι βάλλεται Νάρκισσος. καὶ ὁ
πολλὰς πρότερον ἔδρασε, τὸ τὴν καυτὰ παθῶν αὐτὸς ἐλα-
βε. Νάρκισσος ἐκ πηγῆς τὸ κάλλος ἀνέβλυζε, καὶ Νάρκισσος
ἐκ ἐμπύπταται. Νάρκισσος ὑπερῆσεν τὸν ναμάριον,

καὶ Νάρκισσος ἔκρος ὑπὸ τῷ πηγῷ διαφαίνεται. ἰμεῖδ' αὖ
 Νάρκισσος αἰώθει, καὶ καίπειθε αὐτοῖς ἀπ' ἰμεῖδ' αὖ τὸ κάλλος
 παύει ὑπὸ ἀμφοῖν πάντα ὡς ἐν κατόπτρῳ ἴδ' αὖ τῇ πηγῇ.
 ἀλλ' εἶχ' αὖ καὶ θαύματος, οἷς διήλλατ' αὖ τὸ φαινόμενον. ὅρ
 θαλμοὶ πρὸς τῷ ὄφιν ἐπιπύγισαν, καὶ τὸ κάλλος ἐναπέσ
 ζε τῇ πηγῇ. ἢ τῷ ὑδάτων φύσις θάττον ἀπ' ἰρρεῖ, καὶ τὸ ρεύ
 σασ ἐκ τῷ ὀφθαλμῶν ἐν ἐκ εἰδόσι μῦθ' αὖ ἐπιπύγει τοῖς ὕδα
 σιν. ἐπεὶ δ' αὖ ἔρωσ' ἐρμώπρον ἐπ' ἴζεσε τῷ Νάρκισσῳ. ἢ
 δὲ μὴ φέρων τὸ πῦρ, ἐπαφῆκεν αὐτὸν τοῖς ῥέμασιν, ὡς αὖ
 καὶ τὸν δοκῦντα φεμύζαιτο Νάρκισσον, καὶ τὴν ἔρωτος πυρκαῖαν
 ὅπως βέβηκεν. ἀλλ' ἢ τῷ ὑδάτων φύσις αὐτῷ κάλλει τὴν
 ἔρωτα ξυναπέσβησε, τῷ ζῶντι Νάρκισσῳ καὶ τὸν δοκῦντα
 σωμαποκρύψασα. καὶ μιμῶται τῷ πηγῷ ἢ γῇ, ἀλλ' οἷα
 τέρει τὴν συμφορὰν, καὶ σοφίζεται τὴν μήμην τῷ πάθῳ,
 καὶ τῷ καλῷ μεираκιῷ καλὸν αὐτὸς ἀντιχαρίζεται Νάρκισσῳ,
 καὶ ἔρωτι. ἔτω καὶ μὴ τελευτῶν φεμύζει Νάρκισσος, καὶ αὖ
 θις ὑδρὶ ἦτον ἢ ὑπὸ πρὸν εἰς κάλλος αἰθεῖ.

Τὸ καὶ τὸν Πολυδάρον Ἡ.

Δ Εὖρος εἶχε ποτὲ καὶ τῷ Τροίαν πετεῖν, καὶ Πείριππος τὴν
 ἄλυσιν ἐμωτοδύειτο, καὶ τὴν συμφορὰν ἐπ' ἰγνῶς, ἀπονοεῖ
 ται τῷ γῆρας, ἀπομυθεῖται τῇ πόλεως. σωτηρίας παιδός, καὶ
 χρυσῆ φυλακῇ, καὶ φιλίας Θρακὸς πρὸς τῷ τύχῳ αἰσῶν
 ἀντισοφίζεται. ὅρ αὖ τὸν πᾶν παῖδων χορόν. καὶ πᾶν μὴ τὴν αὖ
 μὴ τοῖς Ἑλλήσιν ἀνδισθῇ, καὶ πρὸς τὴν παρῶσαν τύχῳ με
 εἶζεται. Πολυδάρε δὲ τὸ τῇς ἡλικίας ὀτόμαχον, ὅπως
 μὴ τῷ πολέμῳ, ἐγχειρίζει δὲ Πολυμήσοι, καὶ πρὸς τὴν
 ὀπῶσαν τύχῳ παῖδα, καὶ χρυσὸν ταμιεύεται, ἵν' ἐσύσῃ
 καὶ Ἰλίου ἔχῃ τὸν ἀνερθῶσόντα, καὶ τὸ λοιπὸν τῷ γῆρας τὴν
 ζωπυρήσονται. δέχεται τὸν παῖδα ὁ Θράξ. ὑποδέχεται
 τὸν χρυσόν, καὶ τὸ τῇς μάχης ἀσάδμυτον ὑφορώμενος ἀπ' ἑ
 τῶς

ώς τῆς γνῶμης τὸ βάρβαρον. ὑποκρύπτεται τὸ φιλόχρυσον.
 ζηματίζεται τὸ φιλόφιλον. τοῖσιν γάρ τοι χρῆμα βαρβαρὸς,
 καὶ τὴν δελτίαν οἰκονομῶν, εὖτα πεφόβηται, καὶ τὸν φίλον
 πλατύνει, εὖτα τὴν φανερῶς λυπεῖν ἐκ νυπόρησεν. ὡς γὰρ
 τὴν μὲν καὶ τὴν Εὐκλείων τῷ Πειάμῳ ἐπέθετο, καὶ ὁ Πολυ-
 δῶρος αὐτῷ ξυνεπιτίθεται. καὶ κτείνει μὲν τὸν Πολυδῶρον,
 καὶ τὸ σῶμα νεκρὸν ἐπαφῆκε πελάγιον· προσσφαιρεῖται δὲ τὸν
 χρυσόν, καὶ ἀφαιρομεῖ τῆς φιλίας τριπλάσια, μίτη θερόντα
 τὸν παῖδα οὐκείρας, καὶ μὲν τὴν τελευτῶν καὶ φεισάμενος, καὶ
 χρυσῶ μελεπίας ἀφαιρέσιν, καὶ τὴν φυλακὴν ἐπιστόετο. ἀλλ'
 ἔσθ' ἡδίκηε τὸ Φίλιον, ἐκείθεν αὐτῷ τὴν δίκην ἀπέτισε.
 χρυσὸς ἐκείνον ἀδίκηεν ἐδελίασε, χρυσὸς καὶ πάλιν εἰς τὸ πα-
 θεῖν ὑπηγάγετο. ἔγινε τὸν τῷ Θρακὸς δόλον ἡ μήτηρ, ἐπίγνω
 τὸν τῷ παιδὸς φότον, καὶ μηχανᾶται τὴν ὄμνησιν. χρυσὸν καὶ
 πάλιν προβάλλεται. καὶ πιστεύει δῆδεν, ὅτι πάλαι καὶ χρυσόν,
 καὶ παῖδα ἐπιστόεσε. πείθεται τέτοις ὁ Θραξ, ἐχ' ὑποπτόει
 τὴν ἐπαγγελίαν. θάρρει τὴν Εὐκλείων. εἰσεσιτὴν σκηνῶν,
 καὶ θάραμα γίνεται γυναικῶν, καὶ χημάτων ἐλπίσιν ἀλώσι-
 μος. οἷς μὲν καὶ ἀδίκους ἐφθαλμοῖς εἶδε χρυσόν, τέτοις
 καὶ αὐτὸν τὸς ἐφθαλμῶς αὐτὸς ἐξορύττεται. οἷς δὲ τῷ πα-
 τὸς ἀπαθρόπως Εὐκλείων ἐσέρινσε, τέτοις εἰκότως καὶ πα-
 τὸν πρὸς Εὐκλείων· αὐτὸς ἀπεσέριντο.

Η Θ Ο Π Ο Ι Ι Α Ι.

Τίτας αὖ εἶποι λόγους ὁ Γωσήφ ὑπὸ τῆς Αἰγυπτίας γυναι-
 κὸς κατηγορηθεὶς, καὶ εἰς εἰρκτὴν ἐμβληθεὶς. Α'.

Ὅς ἐπὶ δυσυχία γιγνέσθαι. καὶ μηδὲν ἀδικῶν, δόλος
 γίνεσθαι, καὶ σωφροσύνην ἀπὸ πάντων κολάζεσθαι. ἐπ'
 Encycl. Tom. I. Cc

ἔμοι καὶ χορὸς ἀδελφῶν τὴν φύσιν ἐφόσαστο, καὶ δεσπότις γὰρ
 τῇ τῶ σωφροῖων γυναικῶν ἐκ ἐτήρησε. καὶ φθόρος με καθάρ-
 λεν ἀδελφῶν τὰ παῖτα, καὶ νυνὶ αὐθις ἔρας καταστράφηται.
 ὑπὲρ λάλῃ καὶ φθόρῳ, καὶ ἔρωτι. ὦ δυστυχὲς ἐγὼ, καὶ μισ-
 ῖμος, καὶ φιλέμπος. ἰὼ μοι πατὴρ δὲ δαίμων, καὶ πλῆθος
 ἀδελφῶν, καὶ πάντα λαμπρά. ἔμοι πᾶσι τὴν ἀλλὰς προσέ-
 χε τὸν τῶν ὁ πατὴρ. ἔμοι καὶ τὰς χρηστοτέρας τῶν ἐλπίδων ἐσά-
 λους. ὅτι τέτις μέγας ἐγὼ τὰ εὐπύτια. καὶ γίνομαι λαμπ-
 ρὸς ὅτι, ὅν ὕπαρ εἰς δαλείαν φθόρος κατένευκατο. ἔχα-
 ρον ὑφ' ἡλίας, καὶ σιελὴν προσκυμῆμος. ἡκούσα καὶ τῶν λοι-
 πῶν ἀστέρων διασότης. Θέρας αὐθις ἐδόκει καιρὸς, καὶ τὸ
 μὲν δρᾶγμα παύθ' ὅποσα καὶ δεσπότις πρὸς δέλων τοῖς τῶ
 ἀδελφῶν εἶχε δρᾶγμασι. ταῦτα τὴν ἀδελφῶν εἰς φθόρον ἐξ-
 καυσεν. ὑπὸ τέτων τὸ τὴν γυνὴς ἐλδοθίειον ἐγὼ πρὸς ἐλπίδα
 ἐπευθύνει ἐπὶ τὴν Νείλη. εἶδον τὴν Αἴγυπτον. ἐπέγνων τὴν
 δέλων ἔργα, καὶ τὸ δυσύχημα ἔφερον. ἀλλ' ὦ τῆς μετέπειτα
 ἐπιπείας. ὦ τὴν δολιτῶν κλύδωνος, ὅν μοι τὸ κάλλος ἐπι-
 χεῖρε. ἐλαύθαιον ὅτι τὴν προσώπῳ φέρει τὴν κακὴν τὴν ἀρ-
 χὴν. ἡγνόουν ὡς καὶ σωφρονῶν τις κολλάζεται. δεσπότις ἔλα-
 χον ἀκόλαστον γυναικῶν. ἐδοξα τὴν ὄφιν καλὸς. ἐθαύμα-
 ζόμεν τὴν ὄφιν. ἡ δὲ ἀλλ' εἶδον, ἐθαύμασε, καὶ τὴν
 θείαν ὃ μίχρει θαύματος ἐσησεν. ἀλλ' ἐπαθε πρὸς ἔρωτι,
 καὶ τῇ γνώμῃ δολοῦσιν ἐκ ἡχμύετο, δεσπότις ἔσα τῶ σώμα-
 τι. εἰς πειθῶ τὸ παῖτον ἐβλεψεν, ἐγὼ δ' ἐκ ἐπὶ δόλῳ
 ὀπλιζέται λοιπὸν εἰς ἀσάδειαν. ἐφείλετό με τὴν χιτῶνι
 ἐγὼ δ' ἀντέτεινον. καὶ ἡ ἀγὼν ἔρωτος ἀπολάσει, καὶ γνώμῃ
 σάφροτος. ἡ μὲν ἦρα τῆς τὴν σώματος ὥρας, ἐγὼ δὲ τὴν
 ψυχῆς κάλλος. ἀλλὰ πῶς μὲν ἐκράτισεν ἔρας ἐμός. καὶ τὴν
 χιτῶνιον ὑποδύς δὲ θυς ἀπεπύδουσα. ὃ δὲ λοιπὸς ἐκεῖνος
 ἔρας ἀγνακτεῖ τὴν ἔντα. ὅπως τῶν τὸ δούρειον. καὶ τὴν
 βίας λάφυρος ἐπαγέμενος τὸ χιτῶνιον, συγκατεῖ πρὸς τὴν
 βαρ

βαλὼν πόλεμον ἔπερον. ἀσπίφει τὰ πεπραγμένα, καὶ βίαν ἐπεγναλῆι, καὶ γνώμην ἀκόλασον, τῷ σωφρονεῖντι, τῷ βεβιασμένῳ, τῷ πεποιθότῳ. προσεπιδείκνυσι καὶ σύμβολον, ἔπερ ἐγὼ πρὸς σωφροσύνην ἀπέλειπον, ὅπῃ τέτοις δεισμάτης γίνομαι. καὶ νῦν τὰ τῷ κακέρῳ ὑπέχω, μηδὲν κακέρῳ μισθωθῆναι. καὶ δίκας, ὧν ἐπεποιθήσασθαι, δίδωμι. Ὡς φθόρε, καὶ δολία, καὶ ἔρας, καὶ εἰρκή, καὶ πάντα ὁδολογία. ἔρας ἐπ' ἐμοὶ πάντα φθόρῳ δεικνύται. καὶ πάντ' ὅποσα φθοράμενος πρότερον, ταῦτα καὶ νῦν ἐρώμενος διδυσύχηκα. καὶ φθόρος ἀδελφῶν ἀφείλετό με τὴν ἐδῆται τῷ τότε, καὶ νῦν γυναικὸς ἔρας ἐγύμνωσε. λάκκος εἶχε τότε τὸν μηδὲν ἀδικήσαντα, καὶ νῦν εἰρκή καὶ δεισμός τὸν μηδὲν κακέρῳσαντα. νικῶσι πᾶτερ ταῖς συμφοραῖς, καὶ τὸ το μόνον εὐτυχὴς ἐγώ. φθόρον ἐπαθοῖ συζῆν, καὶ τὸ το μόνον ἔχω τῷ πόντῳ παρόμοιον. μάλλον μὲν ἔν' ὑπερβαίειν καὶ τὸ το μέρους. ὅ γὰρ ὅφ' οὗτος ἐκείνους ἀπλὴν ἐδυσύχησε, τὸ το πρὸς πολλῶν ἐγὼ πολλαπλάσιον. Ὡς λαμφοπαίων ἐκπνίων ἐκείτων. ὡς προσκυμῶν ἡλίου, καὶ ἀσέρες ὑποκλινόμενοι, καὶ δειλότερα δράγματα, ὑπὸς ἂρ' ἢ σαφὴς, καὶ ἢ εἰσέπειτα κακῶν κατὰ γέλωτος.

Τίτας αὖ εἶποι λόγους ὁ Ἰωσήφ τῆς εἰρκῆς ἐκβληθεὶς, καὶ κείνας τῷ Βασιλεῖ τὰς ὁνείρας, καὶ τὴν ὅλῃν Αἴγυπτον οἰκοδομεῖν ἐγχειριθεὶς. Β'.

Ὅτι καὶ ἄρα τὴν δίκην ὑπολιπεῖν, εἰς τὸ παντελὲς κατηγορίαν ἰχύσαι, καὶ φθόρον ἀδικον. φθόρος με τὰ πρῶτα ἐκπνίεται. γούρας ὑπεροείζει καὶ τῆς ἐξίας, γούρας ἀπέχθεια, μῖστος ἐφίστιον. ἔπειτα πάλιν ἔρας ἐπιστραφεί, καὶ δεισμάτῳ εἶλον ἐπὶ βελῇ γυναικὸς, ὅν ἔρας ἐλεῖν ἐκ ἰχθυσὶ δεισμιον. ἔπος ἐδυσύχεν ἐγὼ τὰ ἀέλιπτα. ὅπῃ τὰ

τοῖς ἑμῶν τὴν δίκην . παρέκαλέμην σύμμαχον τὴν ἀλή-
 θειαν . Θεὸν ἐπαχόμην τὸν πάτριον . ὁ δ' ἔκ ἐμέλλετο ,
 ἀλλ' ἦκεν , ἐπήμην , καὶ τῆς σαφροσύνης ἡμέλειο . καὶ νῦν
 ἔκτε δόλος ἐγὼ , καὶ τὰ κακῶν ἐκπέφυγα . ὦ πάντα μοι
 φασκόμενα πῶδέλογα , καὶ φθόρος παύλου ἐκ ἐλπιζόμενος , καὶ
 δεσμός , οἷς ἐσωφρόνουν , μὴ προσδοκάμενος , καὶ νῦν φῶς ἐλδύ-
 θηρον , καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴ , καὶ λύσις δισμῶν . ὡς καλὸν
 καὶ τὸ τῆς σαφροσύνης φυτὸν , καὶ καλὰς τοῖς δριμομήτοις ὑπο-
 δίδουσι τὰς καρπὰς . ἐκ ἡχυνε τὸν ἑαυτοῦ ἐρασμὸν ἐμέ . καὶ
 παρέδωκεν , ἐδ' ἡ παύτης ἀδελφὴ Δίκη τὸν ἔτιω παθεῖναι τὰ
 ἀδικώματα . ἀλλ' ἦκεν ὁ φέμῃ , καὶ μὴ πολλὰς τὰς κινδύνους ,
 ἀλλ' ἀπέδωκε πάντα σὺν τόκῳ , καὶ τὰς ἐλπίδας ὁ πολὺς ἐκ
 ἀπῆγαγε χρόνος . ἐξείλετο δισμῶν . συνεξείλετο δουλίας ,
 σοφίας ἐνέπλησε . βασιλεύσειν ἐπέδειξε . καὶ τὸ δὴ μείζον ,
 ὅλῳ Αἴγυπτον ἐχαίσατο . πῶπο νῦν ἔχω τὸ φθόρον τόκον , καὶ
 τῆς εἰρηκῆς , καὶ τὴν δίκην τῆς μακρᾶς ἀναβολῆς ἐκείνης ἐ μέμ-
 φομαι . τίς εἶδ' ποτε τιλικαύτως τύχης καινοτομίας ; τίς ἠ-
 κισεν ὀππλοκλήν παραγμάτων ἔπος ἀνέλπιστο ; ἐκ ἡδὲν ἐξ
 ἐρατῶν πῶπαστ' ἀκαρπύμενος . ὅτε καλῶς ἔχειν ἐδόκην ,
 τὰ δεινότερα ἔπαχον . καὶ φαινομένων κακῶν κερδαίνων ἐ-
 λαΐθανον , καὶ ῥόδα μίλλων θυγὰν ἐξ ἀκαθῶν ἐκ ἐγί-
 τωσκον . κατεκρινόμην δουλίας , ὅτε βίον ἐδόκην τὰ ἐλδύθι-
 ρια . καὶ νῦν ὅτε μηδ' ἐλπίς ἐλδύθιρας ῥοφῆς ὑπελείπειτο ,
 τὴν φίλῳ ἐλδύθιραν αὐτῷ ἀπέλαβον . Εὐδυσύχην τὰ κα-
 κῶν , ὅτε μηδὲν ἡδίσκην . καὶ νῦν ὅτε κακουργεῖν ἐκρινόμην ,
 τῆς εἰρηκῆς , καὶ τῶν δεσμῶν ἡλδύθιρμαι . Ὡς σὺ τότε σὺν
 δισμῶν , καὶ παύτῃ δυσυχῶν , καὶ νῦν τὰ μεγάλα σινδύχων ,
 ἰκανῶς με τῆς σοφίας ἡμέλειω . παρέπεσας τὴν χάριν ἀπέδα-
 κας . ἔλυσας δεσμῶν τὸν παρὰ τῷ σοὶ τὴν λύσιν ἐπαργειά-
 μηρον . ἄμφω τῆς εἰρηκῆς συμμετέχομεν , ἄμφω καὶ νῦν τῶν
 βασιλείων συμμετεχέμεν . ἀλλ' ὦ τῶν ἐνυπνίων ἐκείνων ,

ἂ σὺ μὲν παρῆεναι, ἐγὼ δ' ὑπέλυσον. ὡς πῶς ὅπῃ τέτοις λαμ-
 προτέρων, ἂ Βασιλεὺς μὲν παρῆβ' ἄλλοι, ἐγὼ δὲ παύσαμι σαφὲς
 ἀνέπτυσσον. ὡς ἡ ἀρα καὶ πάλιν ἐνυπνίοις τὴν ἐλευθερίαν
 κομίσασθαι, τὸν χάριν ἐνυπνίων ὑπὸ φθόρου δελαγωγηθεύ-
 τα. ὅς ὄνειράτων δῶλος εἶδον τὴν Αἴγυπτον, ὅς ὄνειράτων
 καὶ νῦν Αἴγυπτίῳ ἐκράτιστα. ἤκεσιν οἱ πῶν βοῶν πίονες,
 οἱ πῶν ἐσιαυτῶν ἀφορώτατοι. τῶτον ἐγὼ τὸν χρόνον καλῶς ἔ-
 θήσομαι. ὅλον ἀποταμιεύσω τὸν σῖτον. εἰς μάτῳ ἔδω-
 κ' ἀλάωσομαι. ἤκεσι μὲν ἂ πολὺ καὶ βόες ἰχθοὶ τὰ σώμα-
 τα. χρόνος ἔπρος, παρ' ὃ λιμὸν ἐπαπειλεῖ τὰ ἐνύπνια.
 καὶ σιτοδοτήσω, καὶ θρέψω τὴν Αἴγυπτον, εἰς καλὸν ταῖς
 προτέροις ἀφοδαῖς ἀποχρησάμενος. μᾶλλον μὲν ἔτι κοινὸν
 ἔσαι πρὸς πᾶσαν γλῶττὴν τὸ κακόν, καὶ τὰ τῆς σιτοδείας κοινώσο-
 μαι. τῶτον ἡ ἀρα τὰ δράγματα. τῶτον προσκυμῶν ἥλιος, καὶ
 ἀσέρις ὑποκλινόμενος, ὅτι πᾶσαν δεῖ με θρέψαι τὴν ὑφή-
 λιον, καὶ πάντες ἐφ' ὅσοις τὸ πῶν ἀσέρων, προσπισύνται σιτο-
 δοτῇτι, καὶ τῆς ἐμῆς οἰκονομίας δέησονται. οἶμαι δὲ ὅτι καὶ
 αὐτὰς ὀφθαλμοὶ ἀδελφῆς προσπίπτοντας ὅπῃ δράγμασι, καὶ
 θεάσσονται διαπύτῳ, ὅν δελεῖν ἐνόμισαν. τῶτος ἀσέρας
 ἐγὼ τίθεμαι τὴν ὑπὸ Σάρρας, τὴν ὅς Ἀβραάμ. τῶπον
 γὰρ καὶ Θεὸς ὑπὲρ τῆς ἀσέρας πληθύνει τὴν γοιτὴν ἐπὶ γ-
 γήλατο, καὶ γοιστό μοι τῆς ἀσέρας τῶτος ἰδεῖν, καὶ πορσε-
 ποφοίμῳ τὸν πατέρα τὸν ἥλιον.

Τίνας αὖ εἴποι λόγους ὁ Δαβὶδ διωκόμενος ὑπὸ τῷ Σαὺλ, καὶ
 κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ μέλλων
 ἀποσφαγῆναι. Γ'.

Εἴ γε τῶς πᾶν ὁμοφύλων ἀσείας. εὐχε τῆς τοῦ ἀσείας
 ἀποθέσεως. ὡς καλὴν γε τῆς ἀσείας ἀντιλαμβανόμε-
 νω. μὲν ἔσονται δρακετῶν, μὲν τίς ἐλαυνόμενος. καὶ
 Cc 3 γτ-

γίνεται μοι πολέμῳ τελοῦντ' ἐν μάχῃς δουτέρας ἀρχῇ, καὶ τὰ πρὸς
 ἀρετῆς εἰς θυμῷ ὑποπελοῦτ' αἰ. Γολιάθ μὲν ἐκείνος Θεῶν
 ζῶντος ἐξαεὶδίζων παρ' ἐταρίων, πέπρωκε μὲν καὶ τῷ αὐτῷ
 Θεῷ καὶ τὸ δὴ μείζον, εἰς ἀπλοῖα κατ' ἡμῶν, πέποις παρ'
 ἡμῶν ἀπέσφαττετο· καὶ γέγονεν ἔργον μαχαίρας μὲν τῆς αὐτῆς,
 δεξιᾶς δὲ ταυτοῖς τῆς ἐμῆς. τὸ δ' ἄλλο παῖ ὅσον ἀφελίμηνον
 ὦχετο. τίνα γὰρ μοι τὰ γέρα; τίνας αἱ τῷ ἑσπείων ἀμοιβαί;
 ὁμοφύλος μάχῃ μὲν μάχῃ αἰετοφύλον, οἰκείων φυγὴ μὲν φυ-
 γῇ δυσμῆων. πόλεμον ἐκράτῃσα γυναιξόμηνον, καὶ φεύγω
 πόλεμον ἄλλον ἀνέλπισον, ὃν ἔτε κρατεῖν δύσεβες. τὸ γὰρ
 εἰς ὁμοφύλων πεσεῖν ἐκ καλόν. τί ταῦτα Σαῦλ; δεικνύεις, ὅτι
 ἐν ὅπλοις ἐθαύμαζες; ὃν εἰς γένος συνῶπτες, τῶν τῶ γένος
 ὑποδύσας; ἀπειλαυμῆς, ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ ἀπειλαυμῆτο πρό-
 προν; μαλίας ἔργα ταῦτα, καὶ πινύματος ποιητῆ. ἦπερ καὶ πάλιν
 μέμνηας; ἀγχεί καὶ πάλιν τάχα σε τὸ δαιμόνιον; ἀπειλι-
 λαται μετ' ἡμῶν καὶ τὰ κρέματα, ὅτι ὦν σοι τῆς ψυχῆς τὸ μα-
 νόμηνον ἐξεκράτο. καὶ νῦν ἐπεισπιδῶ σοι σφοδρότερον. ἐκείνη
 τῷ ποιητῇ πινύματος τῶν ἐγὼ κρείων τὸν πόλεμον, ἐκείνη
 εἶναι ταῦτα νομίζω τὰ θαύματα. ἐπλήττετο παρ' ἡμῶν τῆς
 τῆς κισθάρης κρέμασιν, ἐφάργον, ἐδραπέτοδον. ἔλγει τῆς σῆς
 ψυχῆς ἀσπέρτιος οἰκίας ἀπειλαυνόμηνον. ὥτ' αὖτις παλιν-
 σῇ, καὶ χεῖρα μακρῶς πρὸς μακρῶς ἀφ' ἀπλοῖα δεξιᾶν. ἦ
 ἦ πεσῆμαι φεύγων, καὶ δύνω λήφομαι τῷ κρεμάτῳ, ἦ καὶ κρα-
 τήσω μαχόμενος, καὶ τὰ τῆς τύχης μεταπέσεται μοι πρὸς ἀσέ-
 βειαν. ὥς ἐμοὶ γὰρ κρείττονι πεσεῖν, ἢ πρὸς ὁμοφύλου βέλαι τὸ
 δόρυ, καὶ ἑσπείων εἰς ἀσεβείας λαχεῖν, ἀλλ' οἱ μοι. τίνα τῶν
 ὅρῳ πόλεμον ἔπρον; ἐχθρὸς ὁμοφύλου ἐκπύδοντα, καὶ δυσ-
 μῆσις ἀλλοφύλοις ἐμπέπρωκα. πόλεμος ἐπ' ἐμοὶ τίκτει
 εἰδὲ πόλεμον, καὶ πόλεμον δυσμῆων ὁμοφύλων ἀφ' ἀπλοῖα
 πόλεμος, καὶ δυσμῆς ὁμοφύλου αὖτις αὖτις πολέμοι. ἐγὼ

καὶ ἐκὼν ἐλαιώομαι, καὶ φεύγων ἀλίσχομαι. τί δράσω; τί
 χηύσομαι; τοῖς παρ᾽ ἐσὶ μέσος πολεμίων ἔστηκα. ἤδη με τὴν
 μορφὴν ὑποπτύουσιν. ἤδη με περιεργάζονται τὴν δεξιάν.
 ἀμύχανον τὸ κακόν. βάρβαρος ὄχλος Γολιάθ τῷ πεισόντος ὑφ'
 ἡμῶν ὀπλίζεται. γένος ὅλοι ὑπ' ἐμῆ τὸ στρατηγὸν ἀφηρημέ-
 ναι, πλινκαύτω ἐν πολέμοις περιεκοσμημένοι δεξιάν. ἄρα
 δακρύσω; ἄρα τὴν συμφορὰν δοτακλεύσομαι; ποροβαλῆμαι
 νόμον πολέμου, καὶ συγγνώσεται; ὡς κὼ ἐν ὀπλοῖς ἄγων, καὶ
 δυσμερῆ βάλλειν ὅπλ' ἀμύχανον ἀφείται. νυνὶ δ' ἀλλ' ἐκείτης ἦκω,
 καὶ πέφνηκα ζύμμαχος. ἀλλ' ἐκ οἶδε τὸ βάρβαρον σπένδειν.
 ἀλλ' ἐκ οἶδε ἐκείτης αἰδῶ. εἰ πρὸς οἶκτον μαλάσσεται. εἰς
 αἰδῶ μοι τοιγαρὲν πεισείται τὰ δάκρυα. χηναῖος εἶ, φήσασσι.
 δίκας ἡμῖν ὀφείλεις. πίπτωκεν ὑπὸ σὲ Γολιάθ· πίπτε καὶ
 σὺ παρ' ἡμῶν. ἀλλ' εὖγε τῆς ὀπνείας. ὀφείλει μοι, συνηκε δ'
 ἐν. μακίας προσωπεῖον ὑποδύσομαι, καὶ φρονῶν ὑποκρινέμαι
 ποροφορὰν, καὶ σκίνοβαπίσω τὰ μακίκα. ἔπος οἶμαι τὸ τῷ
 πάθους ὑπερβάλλον, καὶ τὸ βάρβαρον καταδέσει, καὶ Σαὺλ
 εἰς οἶκτον ἰσως ἐφέλξεται. αἰδεῖσθαι τῷ, εἰ δὲ ἐκείνῳ
 αὐτὸς μέμνηται, δὲ ἐν μνημόμῳ πέπαυται.

Τίνας αὖ εἶποι λόγους ὁ Δαβὶδ ὑπὸ τῷ Ἀβισαλαίμ
 τῷ παιδὸς αὐτοῦ διωκόμῳ. Δ'.

Ὅτ' ἐκ ὀπλίστω καὶ βασιλείῳις φυγαδδόμενος. καὶ πρὸ τῆς
 ἀρχῆς ἐδραπέδων, καὶ μὲν τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς ἐλαύ-
 νωμαι. ὧς χηναῖος μέσος, καὶ πρὶν ἥκειν ὑποπτύόμενος,
 καὶ προσίων αὐτοῖς ζυλοτυπέμενος. ὧς πάντα παθῶν ἐγὼ, καὶ
 πρὸς τῷ γένει βαλλόμενος. εἰς ἴσαται μοι τὰ τῆς ὀπνείας,
 ἀλλ' οἶκτον ἔχω τὸν πόλεμον. ἀφ' ἐστίας βάλλομαι, καὶ φθό-
 ρος Σαὺλ ὕβρις παιδὸς ἡραδέχεται. ἐφυγον κηδεύων ὀπνεί-
 λον, καὶ πρὸς παῖδα τύρηνον αὐτοῖς ἐμπέπτωκα. ἀλλὰ τίς

ὥς ὁ πόλεμος; πόθεν τὰ τῆς κακῆς ταύτης πείρας; αὐ-
 τὸν μοι τὰ κακὰ. προβάλλει μοι τὸ δεινόν. εἰς τὴν λαμ-
 βαίω πόθεν μοι τὰ τῆς θυγῆς ἐπιφύσεις. αὐτὸς ἐμαυτὸν
 τὸν παῖδα ἐφώπλισα. δίκης ἔργα ταῦτα, καὶ θεῶν ἐλπί-
 τομαι. κατεφύθησα τῆς ἀρχῆς, καὶ πρὸς ἡδονὴν ἀπήχθην
 ᾧ λόγον. εἶδον ἀδίκους ὀφθαλμοῖς. ἔπαθον εἰς ἔρωτα.
 παρέβην γάμων δεσμός. ὑφελόμην ὦν μὴ προσήκου-
 σαι. ἐπέθηκα τέτοις καὶ φόρον. ταῦτά με νῦν βάλλουσι.
 τοῖς ἐμοῖς ἀπλῶς ἀλίσκομαι. Ὡς δίκης βαρείας μὲν,
 ἀλλ' ὑπὸ τῷ πεπονθότος ἐχέσας τὴν ἀρχὴν. γάμον ὕβρι-
 σα, καὶ πρὸς γάμῳ κολάζομαι. ὅθεν ἡδίκην, ἐκείθεν καὶ
 πέπληγμαι. εἰς παιδὸς ἡμάρτανον γαστέριν, καὶ παῖδα νῦν
 ἔχω τὸν δῆμιον. καὶ πατὴρ εἰς παιδὸν γοιὰς ἀδικῶν, ὑπὸ
 παιδὸς σωφρονίζομαι. παρέβην ὦ παῖ τὴν φύσιν ἐγὼ.
 καὶ γίγῃ ᾧ τὴν φύσιν αὐτὸς ἀδικώτερος. πότερον, ἐμὴν
 τὸν τῆς ἀτοπίας, ἢ τὸν παῖδα τῆς ᾤοντομίας ἀποκλαύ-
 σμαι; ἐμιμήσω τὸν τεκόντα ὦ παῖ τὰ μὴ προσήκοντα.
 καὶ πατέρα ἀμαρτύντα τιμωρῶν, ἀμαρταίεις εἰπλάσια, καὶ
 μὴ προσήκουσαν ἀρχὴν ὑφαιρέμενος, καὶ τὸν εἶναι σοι δόντι
 μηκέτ' εἶναι βολόμενος. ἂρ' ἐν εἰς τὰ ὄπλα βλέψω; καὶ
 πολέμῳ ἡλικιωμένῳ ᾧ τῆς ἀρχῆς; καὶ πῶς αὐτὸν ὑπέξω;
 ὥς τοῖς ἐμοῖς σπλάγχθοις; ἐκ ἔχω πῶς αὐτὸν ἐπανατείνω
 τὸ ξίφος καὶ παιδός. ἀγχινοῦμαι πατὴρ καλεῖσθαι πολέμῳ.
 φόβῳ οἰχίσσομαι. τῆς ἐρημίας καὶ νῦν ἐπιλήφομαι. ἔπος
 ἐγὼ ᾧ μένει πειράσομαι. ἔπος τῷ παιδί παροικτοῦμαι
 ἀφορμὴν ὑφελῆμαι, καὶ παιδοκτοῖας αὐτὸς ἐδέξομαι τὸν
 παῖδα. εἰ δὲ περὶ δέσσει καὶ μάχεσθαι, ἔχω τὸν στρατηγίσαντα.
 τῶν ἐπαφίσω τοῖς ὅπλοις, πρὸτερον ᾧ μακροχρόνιος καὶ
 παῖδα ζωρεῖν, καὶ μὴ κτείνειν ὡς τύραννον. ἔπος καὶ Σαῦλ
 ἐκείνους ὑπνύντα λαβὼν, ἐφεισάμην, καὶ ὡς ἐχθρὸν αἰσ-
 ρῶν, ἀλλ' ὡς κηδεστὴν φειδομένης.

Τίνας αὖ εἴποι λόγους ὁ Δαβὶδ ἐν σπηλαίῳ καταλαβὼν
ἀφύλακτον ὅππῃτα τὸν Σαὺλ, ὅτε ὑπ' αὐτῷ
ἐδιώκετο. Ε'.

Ε' Χωστε τὸν διώκτῳ ὁ δραπέτης ἐγώ. ἔχασε τὸν εἰς ἀ-
νείρεσιν ἔπιμον, εἰς τὸ παθεῖν ἑπιμότερον. ὦ τῆς ἐκ
Θεοῦ τῆς παραγμάτων ὀππορᾶς. αὐτῆς ρεπταί σε τὸ βέλημα,
καὶ ὁ δρᾶν ἠπείλεις, τὸ τοῦ αὐτὸς ἀποκτείνει. καὶ ὁ λακκὸς
ῥοῦξας, εἰς τὸτον ἐμπέπτικας. διώκων ἐάλας, καὶ φεύγων
κεκράπται. ὕπνω βέβλησαι, καὶ τὸ σῶμα μὴ καὶ τῆς φυλακῆς
καταβέβληται. καὶ εἰ βέλοισι τις, ἀπονοὶ τὸ θῆραμα· δ' ἀ-
λῶτος ὁ πολέμιος. κεῖται μὴ ὁ φυγαδῶν, ἀφρακτος τῷ
διξίῳ, ἀφύλακτος τὸ σῶμα. ὡς γὰρ τῆς δορυφόρων ὕπνος ἐ-
φέφατο, καὶ τῷ πυλλίῳ πυλλίῳ ἐκείνῳ διέλυσεν. ἐφῆτηκα δὲ
ὁ φυγὰς, καὶ τὸ ξίφος ἐγγύς, καὶ ἡ χεὶρ ἐκ ἀσπίδος. τί φῆς ὁ
ἄνθρωπος; διώκεις, ὃν ἐν σπηλαίῳ καθεύδεις; ζητεῖς, ὃν ἔχεις
ξυμῆσιον; σὺ μὴ ἠπείλεις, ἐγὼ δὲ ἐπυθασόμην τῆς ἀπει-
λῆς. σὺ μὴ ἐσκαιώρεις τῷ ὀπποβελίῳ, ἐμὲ δ' ἐκ ἐλαίῳ θανέ-
ναι μὴ χάνῃ. ἐμελέταις τῷ διώξιν. καὶ ὁρᾷς ἐφ' ὅπως τις πο-
ρυφᾶς, καὶ πῶς ὀφειλοτέρως ἐξισκόπεις τῆς λόφου. ὁ δ' ἐγγύς
πε περιδύομαι αὐτός. ὦ Θεὲ πάτερ, εἰς χεῖρας ἔχων, ὃν
ἐπασθῇ, λαβεῖν ἐκ ἐγίνωσκον. ἀλλ' ἡμῶν ἐφ' ὁδὸς τῆς σπηλαίῳ,
καὶ μία πέτρα φυγάδα, καὶ διώκτῳ ἐδέχετο. εἴθ' ὁ μὴ ὕπνω-
ται, καὶ πέπτικε, καὶ φρεῖται μὴ οἱ φυλακῆς, φρεῖται δὲ τὰ τῆς
ὀπποβελῆς. καὶ μικρὰ δὲ ὡς ἐκ πολιορκίας ἀλόντες, τὸ παθεῖν
ἐδεδόικαμῶν. τίνας ἄρα σοὶ καὶ, ὦ Βασιλεῦ, ἀποβάλλουσιν
ἐνέροι; ἄρα δοκεῖς ἔχειν ἐχόμενος; ἄρα νομίζεις ἀλίσκειν,
αὐτὸς ἀλίσκόμενος; τίχα πε διώκεις καὶ κεκράπται; ἐπασθῇ
ἄρα ἴσως τῷ καταδρομῷ, καὶ δισμῶν ὕπνω ἄνθρωπος;
ἀλλ' ὦ κακοὶ φυλακῆς. ὦ δορυφόροι πρὸς ὕπνον διωκόμενοι.
εἰ μοι

ἡμοὶ παρὼν, ἡδέως αὖ ὑμᾶς ἐκόλασα. τὸ δὲ ἔφ' ὑμῖν, αὖ
 φύλακτος ὁ Βασιλεὺς, καὶ προδίδεται. ὥς ἐγὼ προδότης ὑ-
 μᾶς τίθηναι. ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὡς Βασιλεὺς φυλάξω, καὶ ὡς με-
 σῶντα φυλάξομαι. καὶ ἢ ὡς ἐλαυνόντα νομίζω πολέμιον,
 ἀλλ' ὡς Χερσὸν Κυρεὶ σιβάζομαι· καὶ ὡς δυσμυαίνοντα με-
 σίργειν βιάζομαι, ἀλλ' ὡς κινεῖσθαι φερίχομαι. φερίδεσθαι μοι
 καὶ ὑμεῖς, ἀσυσρατιῶνται, τῷ Βασιλεῶς, ὃν ποθέακις ἐδορυ-
 φορήσαμην. μὴ τοῦ τῶτον ἀνέλαιμην. ὁ βέλομαι τυραννίδα
 συναναμίξαι με τοῖς αἰετοδόμοις. μή μοι τὰ βόπαια φόνος
 φθονόμοι συγχρόψητε, μηδὲ μὴ Γολιάθ καὶ Χερσὸς Κυρεὶ
 τῷ ἐμῷ δεξιᾷ αἰτιάσθω. Μωϋσῶν οἶδα νομοθέτην, καὶ νο-
 μεθεπέντα Θεόν, ὑφ' ἧν τοῦ σέσωσμαι, ὃ καὶ Βασιλεὺς πολέ-
 μιον χαρισάμεθα. φόνος ἅπας νόμοις ἀπέρηται. τὸ δὲ τῷ
 βασιλείας σεμνότερον καὶ τὸν φόρον ποιεῖται δεινότερον. ἀφαιρέ-
 τος μικρὸν καὶ τῆς χλαμύδος. φελαυρετόν τε καὶ τῷ δόρατι,
 ὡς ἐγὼ τῆς πέβας ὀξύνοντι πεμπτοὶ τὰ σύμβολα ἐπιδείξω-
 μαι. καὶ κατέσω μεν τῷ ὕπνῳ τὰς φύλακας, διηγήσωμαι δὲ
 καὶ ὡς ἡμῖν ἐληπται, καὶ ὡς ἐφεισάμεθα δυσμυαίνοντος.

Τίνας αὖ εἶποι λόγους Κητωρὸς ἐπιμελόμενος κήπων, καὶ με-
 παυτοδόσάμενος καὶ Κυπαρίσσον ἐπ' ἐλπίδι καρ-
 πῶν, καὶ ἡδ' ἐλπίδων ἀσοχήσας. εἰ.

Ως Κητῶν ἐκείνων πολλῶν ἐλπίδων, αἷς λιδοραπόδοις
 μοι. ὃ πόρων πολλῶν ἐκείνων ἀκαίρων, ὅς ἐκ πο-
 πόνικα. τὸν Ἀλκιόεα κήπον ἐκηπόδοσάμην αὐτός. καὶ λιδο-
 ρὰ τῷ κήπῳ καὶ φυτῶν, καὶ δαύδρα, καὶ αὐδρα. καὶ χάριτες ἡ-
 ρίμα πως ὑπέβηχον τὰ φυτὰ, καὶ τοῖς αὐδρεσιν ὑπεχόρδον, καὶ
 ὅτι πᾶσι κερδάως Ἑρμῆς, πόνης ἀμειβόμενος φυτῶν. καὶ
 ἐκεῖ ὁδὸν τῷ λειμῶνι Μιλήα πολὺκαρπος. εἶπεν αὖ Ὀμήρῳ
 ταύτῃ ἰδὼν Ἀγλαόκαρπον. καὶ ἦρπάζεμεν τὰς ὀφθαλμῶν
 ὅτι

καλὸν τὸ μῆλον. ἀφ' ὁποῦ τὸ μῆλον. ἡδὺ τὸ μῆλον
 ἰδεῖν. ἡδὺ τὸ μῆλον φαγεῖν. ἡδὺ τὸ μῆλον ἀσφρήσασθαι. πᾶν
 αἰ καλὸν τὸ μῆλον, καὶ ἰδεῖν, καὶ φαγεῖν, καὶ ἀσφρήσασθαι. χά-
 ρισι ὑποπνέει, καὶ ὅλον ἐρωτικόν. τὸν φυτοργόν ὀλβιοῖ, πολ-
 λὲ ζῆντες, καὶ πελάμην. εἰποῖς αὖ ἰδῶν ἐν εἰκόνι γεγραμ-
 μένῳ Μιλήαν ὄραν, καὶ κατὰ τοῖς κλάδοις γεγραφεῖται τὸς
 Ἐρωτας, μῆλα θυγατέρας, καὶ παῖδας. ἔγωγε καλὸν τὸ μῆ-
 λον, ὡς καὶ θυγατέρας ἔχειν Ἐρωτας. ἐκεῖνός Μιλήαν ἰδῶν,
 ἰδὲς αὖ καὶ Πάειν κερταῖ, καὶ Θιάς ὡς καὶ κάλλος φιλοεικά-
 τας, καὶ μῆλον Ἀφροδίτῃ διδοῦμενον, καὶ τῇ Διῳσῇ τὰς ἀμοιβὰς
 φιλοτίμως ἀντιμεθέμενον. Συναῖ ὡς τὸν κῆπον ἦσαν γλυ-
 κύκαρποι, καὶ τὰς καρπὲς μελισσῶνας εἶχον. τὸ γὰρ τοῖ σῦκον
 κηκίος ἀπ' ἑρρεῖ τῇ μέλιτος, καὶ μοιροῖς προτέρειδ' αὖ τὸν θεα-
 τῶν. ὁ δὲ τις ἀνέμελλε τὰς ὁπάρας, εἶδε τὸ σῦκον, ὠνήσατο,
 τὸς δὲ τυχίας μακαρίσας τὸν φυτοργόν. καὶ Μῆλον περσικὸν ἐ-
 κηπόδαμνόν ὡς τῇ κήπῳ με. καὶ ἡδὺ τὸ μῆλον ὑπὸ χυρῶν, ὡς
 ἄλλῳ τῷ παρειᾷ καὶ παρθεῖον ἐρυθραίνεμενον, καὶ ὡς μέ-
 λος τὸ μῆλον ὑπὸ κίρρον. καὶ τὸν καιρὸν ἀφροδίστην, καὶ προφοι-
 τῶν τῷ ὁπαρῶν, ζῆντες τὸ μῆλον, ἐκ ὀλίγου τοῖς φυτοργόν
 ἀμειβόμενον. καὶ μὲν τῷ ὁπάρας βραδυπορήσῃ, ἀργυρίων
 πελάμην τὸ μῆλον, καὶ τῷ πάντων ἀπανάμην τὰς ἀμοιβὰς πα-
 λυχόμενος. ἡδὺ τὸ Ρόδον, καὶ σὺν αὐτῷ δὴ τῷ χηματισ-
 μῷ καθιδνωμένῳ καὶ ἑστῇ, καὶ ἀσφρήσιν. καὶ ἔλασεν μοι τὰ τῷ
 ἰδράτων, καὶ ὡς Κεῖνα τῶς κικεύωκα, καὶ ὡς δὴ τῷ
 ἰωταῖ, καὶ ὡς δὴ τῷ Ἀναδεδράδα, καὶ ὡς Νάρκισ-
 σοι. εἰ καὶ Μαλάχῳ ἐφυτκόμενα, ἡδὺ Ἀσφίδελος ἐκηπό-
 δαμνόν, καὶ Θεοδακίῳ, καὶ εἰτι τῶν ἐλάχισον, ἀπανάμην
 τῷ ἰδράτων ἀργυρολογέμενος. δίκηναι εἶχον, καὶ τῷ ἀμά-
 ρῃ ἀώρυτον, καὶ ὕδατος μεταδίδας τοῖς φυτοῖς, χευστῆς τι-
 ρας ἀντιφιλοτιμέμενος τὰς ἀμοιβὰς, καὶ Πακπολὸν ἰδὼν με-
 τοχιδεύει τῇ κήπῳ με, ὅτι μοι τὰ τῷ πόνῳ ὑπερδίδασκα.
 εἰπεῖ

ἐπεὶ δὲ τὰ ἔω ὀφθαλμῶν περιλιχνύεται τὰ πολλὰ, καὶ φησὶ
 κερδαίειρα προαίρεσις τὰ μὴ παρόντα ζητεῖ, καὶ ἔω ὅτων ἡγί-
 ται κρείττω τὰ προσδοκώμενα, εἶδον καὶ Κυπάρειτον ὁφθαλ-
 μὸν μετεκτιπόμενα τούτῳ τῷ κήρῳ· καὶ ὥστε μίαν ἀμα-
 ραν τὸ ὕδωρ συλλαγαγὼν ὥστε τὴν Κυπάρειτον, μεταφυτ-
 σάμενος τὸ φυτὸν ὥστε τῇ διεξόδῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἡ ἐπέβα-
 λον τῷ φυτῷ, καὶ πασάλοις περιεκύκλωσα, καὶ λόγοις τῶν
 πασάλας ἐσεφάνωσα, ἐπιμελέμενος τὸ φυτὸν καὶ φυλακῇ,
 ὕδατι, καὶ χοί, ὅλας ὀφθαλμῶν, ὅλην καρδίαν, ὅλην αὐτὴν
 με ψυχῇ ὥστε μόνῳ τούτῳ συλλαγαγὼν τὴν Κυπάρειτον
 κενὰς τινὰς ἐλπίδας ἔω ὅς γε χερσὶ προτιμώμενος. Ζήσων
 ἡδὺς ἡρέμα πως ὑποπνίει τῷ ἔαρ, καὶ ἡ Κυπάρειτος ἐδίδε-
 βλακδέσθαι κατὰ τινὰ παρθεῖον σεσοβημένῳ ἐξ ἔρωτος
 ἑάρων τῷ φυτῷ τὴν ἀναβολὴν. κηχητὸς εἰσήκειν ὁρῶν ἀπει-
 καὶ ὡς ἔρας ἡς ὁ γηπέτος, καὶ ὁ φυτεργὸς κήμαλτος τῷ φυ-
 τῷ ἔαρος καιρὸς, καὶ διηρεθίζετο τὰ φυτὰ, καὶ κατὰ θίζετο καὶ Κυ-
 πάρειτος. παρήλθον ἔαρ, καὶ εἰς καρπὸς ἔβλεψεν τὰ αὐτῶν
 τὸ ἄλλο μὴ ἐκαρποφόρησε ἔω φυτῷ· ἡ δὲ καλὴ Κυπάρειτος
 ἀπὸ θήσετο. χειμῶνος καιρὸς, καὶ φυλλοροεῖ τὰ φυτὰ, καὶ τὸ
 κόσμον ὅλον παντελῶς ὑποβάλλεται, καὶ ἡ κάμινος τὸν ἐκ-
 φύλλον ὑποκείριται βόσρυχον. ἀλλ' ἡ Κυπάρειτος βόσρυ-
 σα καὶ μίση δὴ χειμῶνι πέθηνον ἀμετέβληται. καὶ ἔαρ,
 Κυπάρειτος ὁφθαλμῶν. καὶ ἔρος, ἡ Κυπάρειτος πέθηνον
 χειμῶν, καὶ φθίνας τὰ φυτὰ, καὶ ὅσον νεκρῶται τῷ ψυχῇ βλά-
 λόμενα· ἡ δὲ Κυπάρειτος, πάλιν Κυπάρειτος, καὶ ὅλον ἐκ-
 ἐζωγραφεῖ τοῖς φύλλοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀναβλαστήμασιν.
 χειρὸν ὁρῶν τὸ φυτὸν ὥρων ὑψέκομον τὸ φυτὸν. ὥρων ἀνα-
 χον εἰς ἔραρον, καὶ τὸν καρπὸν ἐκαρπόδεον τὸν ἔπει πολλῶν
 εἶπον ἐπ' αἶθρον. τὰ δὲ ἦσαν ἐλπίδες κεναί, καὶ αὐτῆς ὁρ-
 ροί, καὶ τῷ καὶ τὴν παροιμίαν ἀνδρακας ἀείσκει τὴν θησαυ-
 ρὸς, καὶ πᾶν ὥστε τὴν Κυπάρειτον μόχθων καρπὸς καρπῶν

ἄκρυν. καὶ τῇ Προμηθεΐ μὴ σπεισάμενος, νῦν ὅλῳ σπαρασσάμενος
 ἔκραιψεν τῷ Ἐπιμηθεΐ. ὅλον τὸ ὕδωρ διεποτίζετο τὴν Κυ-
 πάριτον. τὰ δ' ἄλλα τῷ φυτῷ ἀπεφύγη τῇ δίψει καὶ τέπκε,
 ὁροναχὶ καὶ ἀδικίας ἐπιγκαλόντα τὸν φυταργόν, ὅτι μὴ φυ-
 τργεῖται καὶ τὴν ἀκαρπον ταύτῃ Κυπάριτον. ἐγὼ δὲ ἄρα
 ὁδὸν αἰσθάνομαι τῷ φυτῷ. τῷ δὲ σαλεῖ τὴν ὁδὸν σε-
 ῦληται. τῷ ἔπος ἰδυτενὴς κοινὰς ἐλπίδας ἀπεδυσσάμενος.
 νῦν ἐκτέπκε τοῖς ὀφθαλμοῖς χαρισάμενος. νῦν γὰρ καὶ
 ὁδὸν αἰσθάνομαι τῷ φυτῷ καὶ φυταργὸς φρονήσει πληγείς. με-
 χερίδω τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὰ λάχανα. ἐπιμελήσομαι τῷ φυ-
 τῷ. ἀκακαθάρων τὸν ὁχετός. δευδροκημήσω τὰ νοσήσαντα τῷ
 φυτῷ, χαίρειν εἰπὼν τῇ Κυπάριτι, καὶ ταῖς ταύτης ἀνα-
 στροφαῖς. καὶ τὸ ἰδυτενὴς ἀροβάλλεται, καὶ τὸ δὲ σαλές, ἀ-
 ραδὸν αἰσθάνομαι ταύτης τὸ ἀκαρπον, γνωμολογέμενος προσφο-
 ρώτατα, ὡς ἑδωκὸς λόγῳ περαιώμενος βροτῶν, ὅσις κοινὰς ἐλ-
 πίσι διρρμαίνεται.

ΣΕΒΗΡΟΤ ΣΟΦΙΣΤΟΤ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

Ηθοποιΐαι.

Τίνας αὖ εἶπε λόγους, ἀκούσας Ἀχιλλεύς τὸν Πύρρον
 περδύσαντα τὴν Τροίαν. Α'.

Εἴ γε τῆς φύσεως. καὶ τῷ ἡμβλίω Πύρρος τὸ πεκόντος τὴν
 εὐκλειαν, μαῖαν δὲ καὶ ταύτῃ παρόδραμε. τὴν ἐμὴν γο-
 ῦν δὲ τῷ ἀράξειον ἐπισφράγισον. ἡρήσαντο δὲ τὰ χα, παῖδα
 ὅς ἐργοῖς ὑποδείξας τὸν φύσαντα. ἐμαχόμενος καλῶς, καὶ βαρ-
 ῶν πληθὺς ἀπώλεσα. μετέβαλλον ἔπειτα τὰ ρόματα, καὶ
 τὸν φόρον ἐρυθρόν παρεσκόλουν. δραπέτης τὸς ἐχθρούς
 ἐποίησε

ἐποιον ἐκασοῖ, καὶ τοὺς τεύχεσιν κατακλείων. αὐτὸς ἰδὼν
τὸν ὑπὲρ ἑλπίων ἦν διώκων. μὴ γὰρ τὸ τεῖχος ἰσχυράζον, καὶ πε-
ραιτέρω τι ἀπώττειν ἔκ ἰχθύν. ὁ δὲ γὰρ πᾶσι ἐμὸς, καὶ τεύχεα
κατεφόρει, καὶ τὴν πόλιν ἔχον εἰς ἑσπέρην. ἀντιθέμενος
ὕπ' ἐχθρῶν, καὶ πάλιν πρὸς ἐχθρὸν ἔχον τὸ παιδὸς ἀνιρρήκαρτον
ἐκείνι Πύρρῃ δακρύων τὸν θάνατον, ἐκδικόνσιν τὸν αὐτὸν,
παῖδα κτεσάμενος. εἰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄδελφον ἐγγόνοισιν ἐγὼ
ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σοὶ μὴ τῷ βαρβάρῳ τὸ Ἰόνιον.

Τίνας αὖ εἶπε λόγους Μενέλαος, τῷ Ἀλέξανδρῳ τῷ
Ἑλάνῳ ἀρπάσαντος. Β'.

Οἱ μοι τῷ συμφορῶν. ἡτυχήσαμεν δ' ὁρμήσαντες.
ἔξόν ὑποδέξασθαι, ἔξοι τῷ οἰκίῳ γεγονότα
βαρβαρικόν μὴ πάθος. ἑσπέρην μεμάθηκα, ὅταν εὖ πάροισι
τὸς εὖ ποιῶντας ἀμύνονται, συμφοράς μάλλον αὐτοῖς ὑπο-
δόντες, καὶ χάριτας. Ἀλέξανδρος ἦκε πεπλανημένος. ἦν
τῶν ὡς ἔξόν, τὸ πόρρω πρὸς πατρίδος εἶναι τινα, μεγίστη
συμφορὰ λογίζομενος. εὐδὸν ὅν τοις οἴκοις ἐλάμβανον,
πικροφίξιν ἐθέλων τὸ δυσυχήματος. ὁ δὲ, ὡς περὶ τὸν αὐτὸν
παρ' ἡμῶν ἀδικήματος, μισθὸν πρὸς φιλοξενίας ὑποδέδωκε
κρυα, κενὰ μὲν γὰρ χρημάτων τὰ οἴκαδε. χρηστέον δὲ πρὸς
τοῖς τὸν διεργασάσθαι παρεσκόλασε. καὶ ὡς εἶπε μὴ
ὑπὲρ ἑλπίων, καὶ ἔξος ὁ βάρβαρος. καὶ γὰρ τῇ θυνοίῳ μοι
ἔξοι ἀγνοήμων. ἔχ ἡμᾶς μόνον ὑδίκησας ἀνδραγα-
πάτας δὲ μάλλον, ὅσοι πρὸς αὐτῷ πατρίδος σφίσις
τίς γὰρ μισθὸς ἡμᾶς ὑποδέχεται ἔξον; τίς ἐλπεῖν δυσυχέ-
ως ἔξεται, ἀπόδηλον ἔχον ἐκ τῆς ὁρμῆς τὸν κίνδυνον;
εἰ κτερίσει ἐθέλῃσι περὶ ἡμῶν, ἵνα πρὸς αὐτὸς παρ' ἐκεί-
νῳ γινώσκται; τί γὰρ; στρατεύειν κατ' ἐκείνῳ καιρὸς, καὶ ἡ
ἐμὸς συναπόλλυσθαι, ἢ τιμωρεῖσθαι τὸν ἀδικήσαντα.

Τίτας ὡς εἶπε λόγος Ἐκταρ ἀκέσας ἐν Ἀΐδα Πείαμον
συγγέσασθαι Ἀχιλλεῖ. Γ'.

Μοῖος θελόντων πατὴρ ὑπῆρχεν ὁ Πείαμος. μόνος τῶν
παιδῶν ἀληθῶς ὁρῶμενος ἠσπάζετο. ἐν βίῳ πατὴρ,
μὴ βίον ἔσθι πολέμιος. φονεὺς ἡμέτερος ὁ πατὴρ μᾶλλον ἔσθι
τῷ Θέτιδος. ἔχθρὸς ὁ τεκὼν ὑπὲρ τὸν ἀνελόντα γεγρόνται. τῷ
μὲν ᾧ τὸ ἀντίπαλον ἔστιν εὐαπολόγητον· ὁ δὲ φρεναγωγῶν
πρὸς τὸν αὐτόχειρα ἀποστέλλεται. καὶ ἔπε τὸ το δεινόν, καίπερ
ὑπάρχον δεινόν. ἀλλ' ἤδη καὶ γέγονεν ὁμοῦ ἀπέζως, καὶ συνιδῶ-
χῆται πανηγυρίζοντι, καὶ τῷ παιδὸς ἄγων τὰ νικητήρια. ἔτι
ὡς γένετο μιαιώτερον; ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀγριώτερον; ἔδῃ
Πηλεὺς ὡς εἰπεῖν εὐθύς μιαιφογᾶντι τῷ παιδί· συνήθιε,
Πείαμι. ἔκ οἶδα πατὴρ γιγνημενός; ἢ μέλει τῷ τεκῆν ὑ-
πάρχειν ἐσθμίζεις; κρεῖττον ὡς θελόντος θελῶντος, ἢ πιπτω-
τός; ὅπως ὁπλῶνται. ἄπτη χειρὸς συνιδίων, ὡς Πείαμι,
ἢ ἡς ὑπὸ λωδέ σοι τὰ τιμῶνται; ἔχθρ' ὅστις φονεὺς τῷ παιδὸς
ἡματιμωσύνῃ τάτε τὴν δέξιν, καὶ ὡς εἰπεῖν ἔτι καὶ τῶν ἑσπέρ-
ων; ἐναποσάξουσιν; ἀλλ' ὡς εἶοικε νόμον ἀγαπᾶς ἐκ ἀνθρώ-
πων, λήθῃ φρεσίδος μὴ θάνατον τὰ ποθέμενα.

ΔΙΒΑΝΙΟΤ ΣΟΦΙΣΤΟΤ
ΕΚΦΡΑΣΙΣ

Πατηγύριως.

Πατηγύριων δὲ, μελλεσῶν μὲν πόθος ἀνθρώποις, πα-
ρεσῶν δὲ ἡδονή, πεπαυμένων δὲ μνήμη. καὶ ᾧ αὐτὸ
ἐμνήσθαι καθίστησι τὸς ἀνθρώπους ἐγγὺς τῷ ἔργῳ αὐτοῦ.

ἔχει δὲ τινα καὶ ὠφέλειαν ἡ μνήμη. καὶ τὸ Πανηγύρεως λε-
γόμενα, καὶ τὸ τοῦ Θεῶν ἀνάγκη λέγεσθαι, οἷς αὐτὰ ποιεῖσθαι κα-
τεδείχθησαν. Ὡς προσιστῶν, ἀδυσκάλυπτοι μὲν μετὰ
ἀδυσμίας ἄνθρωποι. ἀδυσκάλυπτοι δὲ οἱ μὲν πολλοὶ ταυ-
τα, ἀπὸ ὧν ἐσιάζονται λαμπρῶς· οἱ δὲ δὴ ἀξιώτεροι ταῦτα π,
καὶ οἷς θεραπεύουσι τὴν Θεῶν. καὶ ἀγρόθεν ἄγεται βοσκήμα-
τα, καὶ οἶκος, καὶ τ' ἄλλα ὅσα αὐτοῖς ἀρετῇ γινώσκω. ἐδῆταις
ἐκκαθαίρουσι, καὶ σπένδει ἕκαστος, ὅπως αὐτῷ δῶκε πάντων ἐορτα-
σθαι. τοῖς δὲ ἐνδοξέστεροις καὶ τῷ δὲ πόρων ὅσον ἰμάτια χο-
ροσμήνους κοσμεῖσθαι. Ἐπιστάσης δὲ τῆς κυρίας, Ἱερεῖς μὲν
αὐοῖν τὰ Ἱερά, καὶ ἀγαλμάτων ὑπεμύνται, καὶ εὐδὲν τῷ
ὅς κοινὸν φερόντων ῥαθυμεῖται. μισαὶ δὲ αἱ πόλεις ὅχλη, τῷ
εὐμῶρων συρρέοντων ὅτι τὰ δρώμενα, τῷ μὲν πέζῃ, τῷ
ταυσίν. ἡλίε δὲ ἀείχοντος ἐν ἐδῆμασι λαμπροῖς ὅτι τὸν ταυ-
ροῖσι θεραπεύουσιν Θεῶν τῶν, ὃ τελεῖται ἡ πανήγυρις.
ἡγεῖται μὲν ἐν ὁ διαπότης φέρων λιβανωτὴν. ἔπειτα δὲ ὁ ἱε-
ρεὺς τῆς Ἱερείου κομίζων. καὶ παῖδάσι συνομαρτῶσιν ἡεῖς, οἱ μὲν
ἡδὴ αὐθιγὰν Θεῶν ἰχθύος, οἱ δὲ κομιδῇ νέοι. ὁ μὲν τις
πεισὶ πεδυκῶς, ὁ δὲ ἔρχεται τῶν δρώσων. εὐχαὶ δὲ πολλὰ
πανταχῶς, καὶ πρὸς ἀλλήλους ῥήματα εὐφημα. γυναικῶν Ἱερεῖς
μὲν ἐν Ἱεροῖς. ταῖς δὲ ἄλλαις ἀρκεῖ διασάσαι τὸν ὅμιλον
τῷ ταῦτα ποιεῖσθαι. Ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς εὐ ἔχη τὰ πρὸς τὰ
δαίμονας, ἡδὲ χόρταιται ἑαπεῖσαι, ἐν αἷς ὅμοιοι μὲν αὐτῷ
τιμωμένῃ τῇ πανηγύρεϊ Θεῶν. φιλοποσίαι δὲ καὶ ἄσματα, ἀν-
δρῶν μὲν τὰ τῷ ἀνδράων, εἰς δὲ γέλωτα πεποιημένα τὰ
μὴ ποιεῖσθαι. ἐσιῶνται δὲ οἱ μὲν ἐν τοῖς Ἱεροῖς, οἱ δὲ οἱ κοί-
δόνται πολῖται ἑσέων καὶ σφίσιν εὐωχεῖσθαι. καὶ ἐν τῇ
πόλει φιλῖαι μὲν ἀρχαῖαι βιβλαιοῖς μεζόνως, αἱ δὲ ἀρχ-
λαμπρῶσιν. ὅσων ἀμνοὶ δὲ, οἱ μὲν τὸς ἑσέων καὶ λα-
βάνοντες δεικνύουσιν ὅτι ἐν τῇ πόλει θείας ἀξίαν. οἱ δὲ
ἀγορᾷ συγκαθήμενοι ἡδὲ λέγονται σὺν φαιδρότητι. κατὰ τὴν
ἐσέων,

τον, ἡρετό τις προσελθὼν, ἀξιώσας παρ' αὐτὸ μαθηταῖον.
 Τί ποτε ἄρα καὶ νομίζειν τὸν Ἑρῶτα, καὶ πῶς τί φέρεται τῷ
 ὄντι; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη· Τὴν ἀφειρημένην φροντίδα
 ψυχῶν, ταύτῃ τοις ἐρωτικοῖς κατέχεται παῖσι. καὶ ταύ-
 ταις ἐνοχλεῖν τὸν Ἑρῶτα ἐγνωμῇ, ὁπόσας ὅστις ἀρεῖν τῷ
 ἄλλων παραγμάτων καχευισμῆς. Εὐγε τὸ λόγε Θεόφραστε,
 καλῶς ἐμοὶ κατασκευασθεὶς δοκεῖς τὸ πάθος τὰς ἀφορμὰς
 μαρτυρεῖν δὲ τῷ εἰρημῶν ἐναργὲς τὸ πρὸς ὀρθῶς ἔχοντας λο-
 γισμὸς, τότε τῷ λόγῳ συμβαίνειν. ὅτι δὲ τὸ τῷ μαθητοῦ
 τῶν ἀληθείας ὅτι τὸ πᾶν τὸ Θεοφράστῃ ρηθὲν γινώσκαι ρη-
 θιον. Σῶμα γὰρ ἔτι καὶ λογισμῶν ψυχῶν εἶναι τινα
 μήτε παιδείας ἐργασμῶν, δι' ἧς ἡ ῥητορικὴν ὅστις, ἡ φιλο-
 σοφείν. μήτ' αὖ ματῖσαν τὴν τῷ χειρῶν ἐργασίαν, οἷον
 χαλκοτεχνίαν, ἢ τεκτονικὴν, ἢ τὸ ταυπηγεῖν καὶ τοῦτο, ἢ τὴν
 οἰκοδομῆσαν, ἢ τὴν ὑφαντικὴν, ἢ τὰς τοιαύτας ἐργα-
 ρίας, ἧς τὸ ἔργον ἐν ταῖς χερσίν. εἰ ποῦν τοιαύτῃ δού-
 κομῇ φύσιν ἀργία χαίρεισαν, ὅποις ἡδοναῖς, ἀπὸ
 συνῶσαν, ἄρα τὴν τοιαύτην καὶ ἀποφαινομένην τῷ αὐτῷ
 σπασμασμάτων, ἢ τινα χεῖρα νοσεῖν; ἐπεὶ καὶ τὸν αὐτὸν
 γεωργεῖν οἶκοι καθεύδοντες, καὶ καταρραδισμένους τῆς γῆς, καὶ
 αὐτὶ τὸ πλεῖν, ἐν τῇ γῇ μένοντες μάτῃ, ἐπεπιστάμενοι
 τῇ δαμονίᾳ παρέχον ὅλῳ, ὥς τῷ ἀπόπῳ ἔρῳ; καὶ
 ἕως ἔχει, καὶ τὸ παράγμα φύσει τοιῦτον ὅτι. ὁ περὶ μὲν
 τοῦ ἀναγκαίου πεφροντικῶς, μηδὲ γὰρ τῇ ψυχῇ μέλει
 σας, μηδὲ ἐπιτιμῶν ἐπιπαιδευμάτων ἐλκόμενος, ἕως
 τὸ τῷ βελτιόνων ἔρῳ, ἃ τῆς ἀργίας ὅστις, ὑπομῶν
 τὸ σώματος ἐπιθυμίας ἡττώμενος, καὶ ταύτῃ δαδῶν,
 ταύτῃ αἰρέμενος, καὶ ἐπιτιμῶν τοῖς ἔρῳσι χαλινόν, τοῖς
 τοῖς ἔργοις ὅλῳ. καὶ εἰκότως· ὁ γὰρ μήτε δικάζων, μήτε
 νομοθετῶν, μήτε δημηγορῶν, μήτε φιλοσοφῶν, μήτε
 ποιῶν, μήτε συνηγορῶν, μήτε πρὸς βούλῳ, μήτε στρατηγῶν, μήτε

πολεμῶν, μήτε περὶ τῶν γλῶσσῶν, μήτε περὶ τὸ πλεῖν ἀ-
 χολόμενος, μήτε λόγων ἔρῳ, ὅλως δὲ μηδὲν τῷ ἐν αὐτῷ
 τοῖς ματῶν, ὅς ἂν ἐστὶν ἡ πόλιν ἀφελῆν, ἢ καὶ αὐτὸ βίον
 διοικεῖν, ἕως τίτος καὶ αὐτὸ ἐραθεῖν τῷ πονηρῶν ἐπιθυ-
 μιῶν, αἷς τὸ σῶμα διδόν, ἥκιστα τῇ ψυχῇ σωφροεῖ; καὶ πᾶς
 τοιῦτος αὐτοῖς μαθύνοντας, καμαύζοντας, γάμοις ἐπιβί-
 λοντας, κόρας ἀρπάζοντας, ἡσυχάζοντας τὴν σωφροσύνην,
 ἀπλῶς εἰπείν, μόνον ἔρῳ, αὐτὶ τὰ σπασμασμάτων εἰδόμενος. κα-
 τενοῦσά μιν τὴν ψυχῇ δὲ τὸ σπασμασμάτων ὁλοκαύσαν. ἰδόμενος
 δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῇ, ἢ πάντως ἡσυχάζοντι φιλοπότῃ τῇ φύσει
 κέχρηται. γινώσκαι δὲ ῥᾶδιον ἔτι. ποιεῖται τις ἐν λόγοις,
 καὶ τῶν μόνον ἔρῳ· ὁ τοιῦτος καὶ αὐτὸ εἰς ἑτέρας ἐρωτας ὀλι-
 θαίνει, τῷ βελτίονι κατεχόμενος. ἄλλος ἐργάζεσθαι τὴν
 γλῶσσαν, ἕτερος πλείω τὴν θάλατταν, ὁ μὲν χαλκοτέχνη, τῷ
 δὲ μελέτω τεκτονικῇ, ἕτερος δὲ στρατηγῇ, τῷ δὲ πρὸς βούλῳ,
 καὶ τῷ μὲν νομοθετῇ, τῷ δὲ φιλοσοφῇ, τῷ δὲ πρὸς βούλῳ,
 πολεμῇ, τῷ δὲ ἡσυχάζοντι τὰς πανηγύρεις. τίς ἂν αὐτῷ
 ποτε τῷ ἔρῳ ἔχοντι ἀποπῳ ἔρῳ; καὶ ἐστὶ τὸ τὴν ψυ-
 χῇ αἰσθάνοντος ὄντος, πᾶσα ἀνάγκη καὶ τὸ σῶμα ταῖς σπασ-
 μασμάτων ὑπεργεῖν. καὶ πᾶς τοιῦτος καλῶς μὲν τε, καὶ νομίζομεν σώ-
 φρονας, οἷς ἐπιβιβάζεται τῇ ψυχῇ χαλινός, ὁ μικρὸς πρὸς τὸν
 ὄλῳ, τὰ μάταια τῆς ψυχῆς κατεργῶν κινήματα. καὶ ποῖον
 αὐτῷ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ μὴ τοῖς σώμασι εἶναι ἀργεῖν,
 μηδὲ γὰρ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ἐξίστασθαι, μηδὲ τῇ τοιαύτῃ δε-
 λῶν φύσει. ἀλλ' εἶναι πάντων ἀμείνονα τῷ πεφροντικῶν ἐπὶ
 τὰ τοιαῦτα κατελκεῖν. αὐτοῖς ἄλλοις ἵππων αὐτῷ πόνων, καὶ τῶν
 ἀφελῶν ἀφελῶν τοῖς παλοδάμναις, ἄλλοις τῇ φάτῃ πρὸς
 ὄντος ἑυφῶν γὰρ μοῖον, ἐκείνι δὲ καὶ πρὸς ὁδόν ἐξάγων,
 ἄρα καὶ αὐτὸ ἰδοὺ αὐτὸν ἐπιβιβάζοντα τῇ ῥύμῃ τῆς φύσεως, καὶ
 κελῶν τῷ κατεμῶν ἡρόμενον ἀπεπαιδείον; τὸν δὲ γὰρ πρὸς
 σομῶντα τοῖς πόροις, καὶ συνόντα τοῖς δρόμοις, καὶ μὴ κατὰ

χόμηνον ὀκνοίς, ἀρ' ἐκ ἡδὴ καὶ τὴν ἐνέσσαν ἀρήσομεν ὑποβα-
 λόντα θρασυΐτητα, καὶ πείθεσθαι τὸν ἐπιστάτην ἀγνὸν δ' ἀκόλως
 ἐπιστάμενον; ταῦτα δὴ συμβαίνειν οἷα καὶ παρὰ τὰς αἰσχροπρεπείας.
 αἱ φύσεις ἐν τῇ ποιεῖν σωφρονέουσιν, ἐν τῇ ῥαθυμεῖν ἀκόλα-
 σταί εἰσι, καὶ τὸ κατέχον ἐκ ἑσὶ τὸν ἐκ ἐθέλοντα κατέχεσθαι
 τοῖς πόνοις. ὁ Δημοδοκὴς πόγων ἐπιθυμῶν, καὶ τὸς ἀτόπως
 ἐφύλαξεν ἔρωτας. τῶν Ἡρώων ὁ Διομήδης σωφρονέσαςτος ἦν,
 ὅτι καὶ ποιεῖν ἐπιπρόβειος. τῶν φιλοσόφων ὁ Πυθαγόρας, τρα-
 πητῶν ὁ Θεμισοκλῆς, ὁ μὲν ἔργον ἔχων τὸ φιλοσοφεῖν, καὶ
 τοῖς Θεοῖς ὁμιλεῖν. οἱ δ' ὅτιεν ἐχρῶντο καλῶς, καὶ βαλῆ, καὶ
 χειρὶ τὴν ἐγκυκλίαν ἐκασίζοντες. ἐπεὶ πότ' αὖ ἔρωας εἰσηλθεῖς
 Θεμισοκλῆα ποιῆτος καὶ Μήδων φθαρταττόμενον, καὶ παρὰ τῆς
 παρὸς ἐκείνου βαλδομέου μάχης, περὶ τῶν λογίων ἐπιθυμ-
 ῶν, καὶ τὸ ξύλινον δέλεοντα πείχους, τὰς ταῦς, πότε τὸν
 Περικλέα, τὸν Πάνου, τὸν Οὐλύμπιον, ὃ τὴν ἀποσηγορίαν
 ἐφύττοσαν οἱ πόιοι. καὶ μὲν ἐμοὶ δοκεῖ καὶ τὸν Ἀεγείδην δε-
 καστυῶν ἐπιθυμεῖν, καὶ περὶ τῶν ἐπαυδακταῖ τὸν βίον
 ἀπάσης ἀμείνω πεπονησέναι χείρονος ἐπιθυμίας, καὶ διωπά-
 περον. εἶδ' ἐμοὶ λέγεις Καλκίαν τὸν δημόσιον, ἢ Πιπτακὸν, ἢ
 Μίμης, γελοίων τε Ποιητῶν ἐπονείδισαν ἀσμάτων, ὅτι τοῖς
 τοῖς ἐδελόθεν ἔρωσιν, ἐκ αὐτῶν θαυμάσαιμι παρὸς τὴν ἐν τῇ
 βίῃ ῥαθυμίαν ὄρων, καὶ ὡς ἔδον ἡ τῶν ἀξίων ἐπαίνας παρὰ
 ποικίλας ἐκείνης ἰδεῖν, καὶ τῇ ἁφροῦσιν παρεχόντων χολῶν. Ταῦ-
 τα καὶ τῶν Ποιητῶν ἀπολίγοι, καὶ Φιλοσόφων, καὶ τῶν ἐπιρήσεων
 καὶ μέγα διδωμενῶν, εἰ καὶ μὴ μετριοδύειν ἔχω τῶν ὀνομά-
 των, ἐπήγεσσαν, ἐθαύμασαν, ἐν τῇ λέγειν ἐπαίδευσαν. Εἰ-
 τις ἐν ἐπιθυμῇ κακῶς ἐπιθυμίαν ἐκφύγειν, ἐράτω τῶν βελ-
 τιόων, ἵνα μὴ τῶν χειρόων, καὶ χολαζέτω τοῖς κρείττοσιν,
 ἵνα μὴ τοῖς βλάπτει. ταῦτα δὲ αὖ ἐπὶ κατὰπερ' ἐδείξ-
 τοῖς λογισμοῖς οἱ ποικίλοι τῶν σωμάτων ἔρωτες.

ΧΡΗΣΤΟΗΘΕΙΑ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions in the various departments of the Government of the State of New York, for the year 1900.

ИЗДАНИЕ 009 П

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which are arranged in a columnar format. The names are written in a cursive script, and the addresses are written in a more formal, printed style. The list includes names such as "John Smith", "Mary Jones", and "Robert Brown", along with their respective addresses.

ΧΡΗΣΤΟΘΕΙΑ

Τὸ παρὸν ὀνομάζεται σύγγραμμα, Χρηστέται ἡδὴν, καὶ κοσμιότατα ἔστιν ὑποτιθέμενον. Μετεωρίεται δ' ὑπότιτος ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς εἰς ἀπλὴν φράσιν. Μετωχιδύσατο δ' αὖθις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁ Ἑλλόγιμος καὶ ἐν σπευδαίοις Ἀεισος Ἀντώνιος ὁ Βυζάντιος, ὁ τῆς ἐν Κωνσταντινὸν πόλει σχολῆς τῆς Γραμματικῶν Μαθημάτων Καθηγητῆς, ἃ μὲν προδίδει, ἃ δὲ ἀφιλόμενος, πᾶσι ἀπλῶς ἀτελὲς καὶ ἀκοσμίτε τυγχάνοντος. Καταγλαίσας δ' ἐκεῖνος τῷ κάλλει τῶ Ἑλληνικῷ χαρακτήρος, καὶ μὲν καὶ κοσμίσας ποικίλῃ τῇ προδότην τῆς νοημάτων, εἰς φῶς ἤγαγε, καὶ τοῖς φιλολόγοις καὶ ἀγανιδώκεσιν αὐτὸ, (ὡς ἔχουσιν ἐντεῦθεν ῥυθμίζειν, καὶ τὰ ἡδὴ κοσμεῖν) πολλὰς τε ὑποθέσεις ἐνέθηκεν. Ως τινι οἱ ἐντυγχάνοντες τοὺς ἀνδρα θαυμαζέτων, τῷ τε ὕψει τῆς φράσεως, καὶ τῇ τῶ λόγῳ ιδέῃ, καὶ δὲ δόφῃμα γλώττης ὅτι μάλιστα ἀγέτων.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τιμωτάτων μὲν τῶ ἐν ἀνθρώπῳ μερῶν ἡ ψυχὴ, καὶ τῶ πολὺ θατέρῳ, δηλοῖται τῷ σώματος ὑπερκείμενον, ὑποβέβηκε δ' ἐκεῖνο πάντῃ ὅσα περ ὄργανον αὐτῇ σιωτελεῖν. Ταύτην καὶ τῶ πλείονος μὲν εἰκὸς ἀξιῶσαι λόγῳ, ὅσα γ' ἐκεῖνη ἐκφέρει εἰς κόσμον αὐτῆς σιωφείχοντα καὶ τελειότητα. Οὐ μὲν ὅλ' αὖ τῶτο παντάπασιν ὀλιγωρητέον τῷ σώματος, μηδ' ὅτιεν λόγῳ τῶ ἐκεῖνη πρόνοια σιωφεί.

σφίροντας, ἀλλ' ὡς οἱ κείνους μέγας κἀκείνους κήδεσθαι δεόν ἢ
 σφίρονται, μηδ' παρορᾶν τὴν ἔξωθεν ἀκοσμίαν. Οἱ δὲ
 αἰσθάνονται ἐκ μόνης ὀφείας κείνους φιλεῖν τὰ πράγματα,
 τὰ μὴ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς ἐκ ἐξωτερικοῦ ποτερήματα, τῇ δ'
 ἔξω ἀκοσμίᾳ ἢ τῇ θεῇ τὰς πράξεις οἰκονομίᾳ, πῶς ἐν
 ὁμοιοῦν τῆς ψυχῆς θρησκάσαι περῶνται ἡγεῖται. Τονα-
 τῶν θεῶν ἕκαστος ἔχειν εἰσδόντας δόξαν, ἥπερ αὖ αὐτὸς
 θεῶν τῆς ἔξω κοσμιότητος, ἢ ἀκοσμίας ἔχοντας αἰσθάν-
 ται. Καὶ ἡγεῖται αὐτὰ καλῶς ἔχον θεῶν, πρῶτως τῆς καὶ
 ψυχῇ δυνάμεως φροντίζοντας, μηδ' ἑκείνους τε θεῶν ἐκείνους
 δουλεύοντας ἐπιμέλειαν, μηδ' τὴν ἐν τοῖς δοκῶσι με-
 κροῖς ἀπόνοιαν παραιτεῖσθαι. Καὶ σώματι δὲ τὴν ἄλλαν
 ἀφελιγμένην πᾶσαι, εἰς θεῶν καὶ ἀλλοῦ ὑπερβολῇ, φανὸς ἢ
 ἀποχορδῶν εἰς αἶχας μείρας ἢ τὴν τυχεύσαν κείνεται.
 Ἄλλως τε καὶ ὡς αἱ μῆται τὸ κάλλιστον τῆς ὁπώρας πα-
 ραδραμῆσαι, τὴν λοιπὴν ὑψηλοῦ τε καὶ ἀκοσμίαν ὑπερ-
 πᾶσαι, πρὸς τὸ σισυπτόν καὶ δυσώδες φέρονται. ταῦτα
 δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τυφλαῖς ὡς ἀπείρητοι καὶ ἀνέμφοι ταῖς αἰσθήσε-
 σιν πρὸς τὰς λοιπὰς ἀρετὰς, εὖ εἰναι εἰσὶ καὶ πρὸς τὰ με-
 κρά τῶν ἐλαττωμάτων, καὶ κείνοις ἐφίξασιν τε καὶ ἐμψύονται
 καὶ τὰς μῆρας. Καὶ ἔν τῃ ἐνταῦθα θεῶν μικρῶν ὁ λό-
 γος, καὶ θεῶν ὧν ἐδὲ λέγοντων οἱ πλείους ἀνέχονται, ἀλλ'
 λα τοῖς γε καλῶς κείνους καὶ τοῖς ἐν πᾶσι τελειότητος αἰ-
 τεχομῆτοι, ἐκ ἀσύμφορον παισὶν ἐκ πρώτης, φασὶ, γενη-
 μῆς τῇ ζῶν, πρὸς ἀρετὴν ἐκ τῶν ἐδίδεσθαι. Τὰχα δ'
 αὖ σὺ τῇ ἐπιδόσει τῆς ἡλικίας ἐπὶ τὴν ψυχὴν πῶς πο-
 σμος μεταχειρίσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Α΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὰ Θεῖα μὴ συστολῆς αἰδῶς
καὶ ἀλαβείας.

§. α΄.

ΟΥ μόνον ἀσεβές, καὶ τὸν Θεολόγον, ἐκ Θεῶν τε ἀρχε-
δαι καὶ εἰς Θεὸν ἀναπαύεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ βίῳ λυ-
σιτελέσασθαι, Ἐπεὶ περ ἐν ἐκείνῳ ζῶμεν, καὶ κινέμεθα καὶ
ἐσμεν, ὡς φησιν ὁ Ἀπόστολος. Ταῦτάτοις πρὸ πάντων ἐφει-
λόμενον ὅτι παντὶ ἀσεβῶντι τῆς ἀνῆς ἐγερθεῖν, πρὸς
Θεὸν ἀδύς τινὲν ἔλθοντα ἀνιέναι, χάριτάς τε αὐτῷ ὑπὲρ
πάντων ὁμολογεῖν, μάλιστα δὲ ὑπὲρ τῇ ἐξηκασθῇ συκτὶ, ὡς
καὶ ἐκεῖνος διλύουσιν ἀπεπνεύμασον, ἀλλὰ δὴ καὶ τινὲς ἐνέση-
κυσαν ἡμέραν εἰς τινὲν κατ' ἀρίσκειαν αὐτῷ βιωτῶν ἔξαι-
τεῖσθαι μετ' ἀλαβείας τῆς δαΐμονος καὶ πίστεως, καὶ μὴ τῷ
ἰδεῖν, ὡς οἱ πλείους ἀφοσιώμενοι. Τὸ δὲ τοῖς χεῖλεσιν ὑπο-
ποιοῦν αἰσῶν καὶ ψαλμούς, τῷ δὲ καὶ ταῖς αἰδήσεσιν
πρὸς ἀλλ' ἀχολεῖσθαι, κατὰ γνώσιν αὐτ' ὠφελείας ἀστικῶς
αἰτιάσθαι.

§. β΄. Εἴπε δ' ἀμέσως φροντίζέσθω ἢ πρὸς ἀπειρίας
οἴκας κορόδος, ἐπ' ἀκροάσει τῆς ἱερᾶς μυστικῆς. ὅ-
περ εἰ οἷόν τε μὴ ἐκείνης ἡμέρας γινέσθω, εἰδὲ τὸ πό γε ἐν
ἐνδέχεται, ἐν μὲν τοῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς ἑορτασίμοις
τῶν ἡμερῶν, καὶ τρίμης τῆς τῶν ἀσεβῶν ὑπολείπεσθαι συνε-
λόσεως.

§. γ΄. Εἰσιόντι δὲ καθ' αὐτὴν τὸ τῆς κεφαλῆς ἀφαιρέσθαι
ὑπὸ βλήμα, δι' ἧς μὲν τινὲς πρὸς τὰ Θεῖα ἀλάβειαν, καὶ
τὴν μὴ συστολῆς καὶ αἰδῶς προσελάσιν ἀφαιρέσθαι. εἴτα

καρδὸς τὸ ἱερὸν βῆμα ὑποπαύσθω αἱ ὁφείας, ὅπῃ ὁ ἑραῖος ἄρτος ὑπὲρ σὺ καθ' ἐκείνῳ ἱερουργεῖται, ἵνα σὺ ψυχικῶς ἡσυχάζῃς, μετ' ὀλιβερίας τε ὅτι πλείους αἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀοράτως ἐκείσε παρόντι Θεῷ προσαγγέδωσαν.

§. δ'. Οὕτω δ' ἀπελθὼν ἴσασο ἐφ' ἧς περ εἰληχῶς ἢς εἰσεως, τὸ δημῶδες ἐκείνο καὶ βάρβαρον ἔθος ἥκιστα προσείλημος, οἱ τινες πρὸς τὰς συνισαμύνας καὶ παύονται ἡσυχάζοντες, καὶ τὸν τῆς προσοχῆς καιρὸν εἰς ἀδολοχίαν ἑαυτοῖς πορίζοντες. Σὺ δ' ὡς Θεῷ παρενηκῶς ἔπε λαλεῖν, ἔπε μὴν τῇδε κακεῖσε φεισσομένῳ, ἀλλὰ σὺ δίδει τὸν τῆς προσοχῆς καιρὸν ἀγγίνεσθαι μελετῶν ἔσο, καὶ ἰδίᾳ ποιεῖς σοι προσδέξασθαι δόξῃ, ἀρκεῖ καθ' ἑαυτὸν ἐντυγχάνοντα Θεῷ μὴ ὑπαπαρττεῖν τὰς τῶν πλησίων διχαῖς τοῖς σωματικοῖς, καὶ ταῖς ἐκ ἐν ἡσυχίᾳ ὀπκλήσεσιν. καὶ μόνον γὰρ φορτικὸς ἐκ τῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνδρωπαρέσκευσιν ποιεῖν ὑποληφθήσῃ.

§. ε'. Ἐπεὶ δὲ τέτοις (εἰρήνῃς νόσος διανοχῇ) καθήκει ἐν ταῖς ἱεραῖς πελεταῖς καὶ ἐφείται. ἀλλὰ καὶ ἀκαλῶς πρὸ κεφαλῆς, εἰ οἷόν τοι ἔσται ὁφείλεται ἐν ὅλῳ τῇ τῆς προσοχῆς χρόνῳ, εἰδὲ εἰδ' αἱ ὑπὸ τῆς ὥρας ἢ τῆς φύσεως φεισάσεις καὶ συγχωρεῖσιν, ἐν γεμνῶ δίδοντι ἀναγκαῖα, ἢ τῆς κεφαλῆς ἀνακάλυψις. ὁ προσοχόμηνος γάρ τοι κατὰ Παῦλον, καὶ κεφαλῆς ἔχων κατασχέσει τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν.

§. ς'. Ἐν τῇ μετ' ἀλλήλων ἡσυχίᾳ ἄλλως τε ἐν ταῖς φησὶ γελοῖων λόγοις ἀπέσω πάσα γραφικὴ ρήσις. ληρεῖς γὰρ, (ἡτις ἔφη φιλοσοφῶν) ἐν καὶ δίδοντι. Μήτε τοῖς πρὸς ἀλλήλους σκώμμασι, καὶ ἀσεΐσμασι φθισιμυγνύδω τὰ θεῖα, εἰπερ γὰρ τὸς φησὶ τῶν ἐν τέλει λόγους ἐκ ἀνιδύων ὅτι γέλωτι ἀποφέρειν, πῶς καὶ τῶν ἀποπαύστων ὅτι χλοῇ τὰ θεῖα ἀποτίθεσθαι; Ἐῖσω ἐν παντὶ καιρὸς, καὶ τὸν ἐν

ἴστα Σοφόν. Ὁμοίως γὰρ αἰχρὸν οὔτε γελοῖοις θιλολογεῖν, καὶ ἐν ἀπαθείᾳ τῶν γελοίων ἀντήχιδαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Β'.

Περὶ τῆς ἐν ταῖς ἀναστροφαῖς ἀταξίας.

§. ζ'.

Πᾶν ὅ,τι καὶ μέλλῃς πράττειν, χαίρων καὶ παιδρῶν πρὸ σώπῃ ποιεῖ.

§. η'. Σὺν ἐκ ὀλίγῃ δὲ προσοχῇ διδλαβεῖ τοῖς κρυπτῶν μελῶν φθισαμένῳ τὴν χεῖρα, ἢ ὅλως προσοχῆς φαινέσθαι, πρὸς ὃ καὶ ἑαυτὸν μέλει χεῖρ.

§. θ'. Οὐτε ποιεῖν ἔπε λαλεῖν ἀέχε, ἢ τοῖς συνῶσι καὶ αἰτιαται.

§. ι'. Μελέτα μὴδ' ἔδειν μήτε φάλλειν καθ' ἑαυτὸν ὁποιοῦν, μᾶλλον δὲ τὰς συνῶν ἀλλοῖς φυλάττειν. ἀπέσαι δὲ καὶ ἢ καθ' ἑαυτὸν χειρονομία, ὡς τινες χερσὶν ποιοῖν, ὡς περὶ πρὸς μίλην κιδάρας σκιαμαχῶντες, ποιεῖν φασιν.

§. ια'. Μὴ πείσῃς τὰς ὀδόντας, μήτ' ἄλλοτι ἐν οἷδας ἡλποῖν τοῖς ὁμιλῶσι φέρον ἔργαζ.

§. ιβ'. Καὶ τὸ σκορδινᾶσθαι δὲ ὅτι παρυσία τινῶν ἀταξίας, ἀνακαταρτυῖται τὰς χεῖρας καὶ τὸ σῶμα τείνοντα, πολλὰ ἔχεται ἀπείας.

§. ιγ'. Εἰποτε βῆσαι ἢ πᾶραι δέησαι, μὴ πολλὰς ἀπείας προσοχῆς τὰς ποιεῖ, μὴ τὰς φθισαμένους πᾶσαι τὰς πτεῖλαι ὑπὸ τῆς βίας.

§. ιδ'. Τῶν ἀπείων δὲ καὶ τὸ εἶναι, μηδεμίαν εἰπεῖν γύσος

ρῆσιν αἰτίας, εἰδέποτε δῆσοι μνήμης τινὸς πῶν μὴ κ
παθύμων τῷ διαόσῳ υποδραμεύσης, μὴ μετ' ἤχῃ καὶ π
πᾶσι καταφανὴς ὁ συναγμός γινέσθω.

§. 14. Εἰ μὲν οἶον τε ὅλως ὑποβρεπέτωσε τῆς χάσῃ
ὁμιλία φίλων ἢ ξένων. ἀκηδίας γὰρ καὶ νοθείας κείνου
δείγμα, κακείνοις μετ' ἀνδρίας τῷ συνουσίᾳ γίγνεται
δίδωσιν ὑποποιεῖν. εἰδὲ ἐκ ὁπρὲς ἡ πορλαβῆσα ἀ
πνία, ἢ καρμβαζία, μὴ ἐν μέσοις λόγοις χάσμῳ χα
ρων τοῖς παρῇτιν, ἀλλ' ὡς εἴσι κοσμιώτερον τῷ χα
ρα ἢ τὸ καψιδρώτιον ἐπιχειρίσας τῇ σόματι, ἀφίλα
σας τε τὸ πρόσωπον, καὶ σαυτὸν εἰγ' οἷ τῆς πῶν ποδῶν
ὄψεως.

§. 15. Ἀπομυτταμῶ σοι παρέσω ἡ αἰδώς, ὑποβρε
πὲ τὸ ὡππερὶ δὲ πῶν μυζωτήρωι σαλπίζειν, βδελυροῦ
καὶ τὸ ἐμβλέπειν τῇ ρινομάκρῳ τῷ κόρυζαν, καὶ τὸ π
δακτύλοις ἀνακαθαίρειν τῷ ρίνα. ἔξεσι γὰρ τοῖ τῇ ρ
μάκρῳ ὑπόσμως τῷ χεῖρῳ ὡδραμυθῆσασθαι.

§. 16. Βαρβαρον ἀντικρυς, καὶ ἥκωτ' ἐλλειμικόν, κοῖ
μῆκε τινὸς ἀγλέξει χηῖναι, ἡρεμάντων πῶν ἄλλων π
δαι, μὴ σιγᾶν λῶκα, ἐ λόγων ἄρα, ἀλλ' ἀκροάσθαι.
Τοῖς γὰρ μὲν πορρεῶσιν ἐκ ἀπείρηται ὡδραμῶν χηῖναι
πῶν σωόντων εἰδὲ ἥττω ἀξέμας ἐχόντων, οἶον διδά
λοῖς ἐν φροντιστηρίῳ ἐπὶ παρεῖτα πῶν ἀκροατῶν, ὃ ὡδ
πος ἐκ ἀπηγορεύεται.

§. 17. Μὴ ἔσω σοι τὸ οἶκημα ἀκόρητον, μηδὲ τὰ
πλα ἀπᾶντως ἐρριμῆα. Αἰχρὸν δὲ νόμιζε καὶ τὸ ὁπ
ρυσία τινῶν ὡδραμῆσθαι τὰ ἀμφια καὶ ἐοδύνειναι, καὶ
πορρεῶσθαι τῆς οἰκίας μὴ τὰ τυκπελνὴ πέλαι, εἶον
ὡς οἶον π κοσμιώτατον φαίνεσθαι.

§. 18. Συχαλάζων τοῖσι, μὴ μεγάλην γῶν τῇ φωνῇ
ἐμπάδων γινέσθαι τοῖς ἄλλοις πρὸς τῷ ἀνάγνωσιν.

§. κ'. Ἐκεῖνο δὲ πολλὴν ἀποτίαν ἐμφαίνει καὶ κακοήθειαν, εἴτις ἀπαχολοίη τὴς συχολασαῖς τῆς ἀκροάσεως ἐξηγεμῆς τὰ μαθήματα τῆ διδασκαλίας. Ἐπὶ τέτοις φυλακτέον ἀκροώμενον διδασκάλῳ ἐν φροντιστηρίῳ, ἢ δημοσίᾳ διδάσκοντα, νύμῃσι τοῖς τῆς κεφαλῆς, καὶ κινήμασι τῶ λοιπῷ σώματος μὲν μελίσματων ἐμφαίνειν σαυτῷ ἀξιώματα τὰ λεγόμενα. ἐριθίζει ἥν τὸ τὴς συνακροωμῆς ἀγνώριαν σφῶν, ὡς ἀξιώτων ἀντικρυς ὑποχρῶν.

§. κ α'. Χειμῶτος ὥρα ὑπεξίσασο τὴ πυρὸς καὶ τοῖς πυρῶσι, τὸ ἥν ὡσπερ ἀποτειχίζειν σφίσι τῷ τὴ πυρὸς πασίαν ἀβελτηρίας ὅσι.

§. κ β'. Ἐν τοῖς ἀθύρμασι τοῖς πρὸς ψυχαγωγίαν ἐπίστε μομφαῖς ἐκ ἐπαινῶνται το ὡδὸν τὸ δέον. δίδωκε ἢ καὶ ὡδὸν εἶναι αὐτὰ ὅτι πολὺ, ὡς ἐκλυθῆναι τῷ πόνῳ τὸ σῶμα, καὶ ὡδὸν μεταξὺ βουαῖς ἀποπέσει χησέον, καὶ εἰσιν ἀπαιδῶναι· ἀλλὰ ἐν μέτῳ καὶ μὲν κόσμῳ πρακτέον τε καὶ λεκτέον, καὶ ἐκ τῆς τῶ ὡδὸς τὰ τυχόντα φιλοσοφίας οὐδωτέρᾳ εἶναι πρὸς τὴ καίρια ἢ ὁδὸς. Καὶ μὴ κοπῶδει ὄντι τῷ σώματι, ἢ ὡδὸν ἀθύρματος, ἢ ὁδὸς, ἢ ἔργῳ, ἀσύμφωρον ἢ ὡδατος πόσις, καὶ τῇ ὑγιείᾳ πολέμιον, καὶ ἐπέρποτα τῷ ποιῶντι χητίμον ἢ ἐγκράτεια.

§. κ γ'. Ἐπιπτύειν ὡδακαμῶν πυρὶ, ἢ τὰς χεῖρας ἀπιδεῖναι διδόναι ὅτι ἀλέα, ὡς ἀπιδεῖναι τῆς φλογὸς ἀπιδεῖναι καὶ ὡσεὶ ὡδαπυσόμενον τὸ πῦρ, τῷ ὅτι μῶν ὅσι.

§. κ δ'. Ἐψομῶς τινὸς ἐν πυρὶ, προσεκτέον μιδέποτα εἰπείναι πρὸς ἐπ' αὐτῷ τὴν πόδα, χηδόν ἥν ὕβρις ὅσι ὡδὸν καμῶν, ἀλλ' ὡδὸν τὰ ῥῶτα πρὸς θέρμῳ ἔπιναι διδόναι εἰκὸς ὅτι παρυσία τιμίων, ὡς μὴ ὡδαπρεῖν ἐπινῶν διδόναι δοκοίη, ἢ τὸ πῦρ ἀνασκαλῶν πυράχῃ, ἀπιδεῖναι τε καὶ ὡδαπρεῖν ὑπεκκαύματα, ἢ τὴς δαυλὸς

ἀφαιρῆν πῆς τέφρας. δαλικά ᾧ πᾶντα εἰλωσι. ἀφ' ἧς ἔστιν ὁ πόντος.

δ. κ.ε'. Καὶ τὸ ὑποτιμίζεσθαι δὲ παρόντων τῷ φίλῳ, καὶ τοῖς ὁδοῦσι φελλοῦναι τὰ ὑπερέχοντα τῷ οὐνόχῳ, πᾶσι τοῖς ὁδοῦσι μιαιώνας ἐλεγχος.

δ. κ.ς'. Φυλάττεσθαι δὲ σε δεῖ καὶ τὸ πᾶσι δακτύλῳ καὶ διστάει τῷ σώματι, φελλοῦναι τε αὐτὸς κυνὸς δίκλῳ ἐπὶ τῷ οἴῳ καὶ τῷ ὑπὲρ ἐξουσίας ἐπιπιδέσσει, καὶ πᾶσι ὁμιλίας χρόνον ἔτι δαγίνονται ὑποστροφῆς αἰτίαν τοῖς ὁμιλίας παρέχοντες, σὺ δὲ τῷ ἀπέχε. Ἐπὶ τῷ πᾶσι δὲ τῷ σῶματι παλίδας τῷ δακτύλῳ μὴ δὲ λυγρῶ σφριβλῶν ὥστε ὁδοῦσι δρᾶν ἐμείδεις, τῷ ἔτι ἐπαινεμῶν γὰρ καὶ τῷ.

δ. κ.ζ'. Περὶ δὲ τὸ καθέζεσθαι τῷ ἐπιχωριάζοντι δεῖ χρεῖον, εἰ γὰρ ἄλλον αὐτὸς ἡγυμῶς ἔσονται ἡς, καὶ τῷ ἐπαινεμῶν εἶναι, μεταμαθεῖν σοι δεῖσιν πρὸς τῷ πᾶσι ἀμείβονται τὰ ἔδῃ. ὥς μὴ μόνος τῷ ἄλλων ἐξουσίας τῷ πᾶσι ἀγωγῆς ἔσονται γέλωτα ὁφλισκαίης. Καὶ οὐδὲ πρὸς παῖτας ἐστὶν ὁδοῦσι γέλωτα τῷ ἡπῶ τῷ πᾶσι ἀγωγῆς. ἔξιν, ἡ σοφία, ἡ ἡλικία, ἡ τῷ τῷ ὁμοίῳ ἐπὶ τῷ ποιῆσαι τῷ καθέδρῳ ἐστὶν ἂν ἐκεῖνος κελύσῃ ἐνδὸς δέζεσθαι τὸν ἐλπίδων ἔσονται, καθέζεσθαι τῷ πᾶσι μελέτω φεῖ τὰ ἡμάτια, μὴ δὲ προσκίνειν τῷ αὐτοῦ εἶδα, καὶ πᾶσι φελλοῦναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνὸν φελλοῦναι λυμῶν καθέζεσθαι.

δ. κ.η'. Κίνησις κεφαλῆς καὶ ποδῶν ἀνάτιος, καὶ βλάμμα σισοβημῶν, καὶ φελλοῦναι, ἡτε τῷ ὁφρύων, καὶ πᾶσι σώματος σισοβημῶν, καὶ ἡ τῷ χεῖρας φελλοῦναι, καὶ φελλοῦναι, οἷς κοσμιότητος μέλει.

δ. κ.θ'. Καὶ προσελεγχόμενος προσέχων ἐστὶν, μὴ εἰρηαίειν τῷ πτύλῳ πᾶσι παγισαμῶν, ἡγοῖτο δ' αὐτὸς εἰ μὴ ἐπὶ ἔσονται λαλήεις, μὴ δ' εἶναι προσφύς τοῖς ἀφ' ἧς

μῶν. Τηρεῖσθαι ἐν ἡ τῷ λόγῳ μεσότης, τὰ ἡπειγμένον καὶ τὸ ἀγαθὸν χολαῖον, καὶ ὁδοῦσι ἑυταῖς, ὁ λέγεται πᾶσι λόγῳ προσφέρειν ὑποποιεμῶν, τὸ μὴ γὰρ φελλοῦναι, τὸ δὲ μανικόν. καὶ οἷς μὴ ἐν ἡδὲ σοι ἐστὶν τῷ λόγῳ, μετῶν δὲ ἡ χρεία, σύμμετρον γὰρ εἶναι δεῖ τοῖς πράγμασι τὸν λόγον ὥς ἡμάτιον σώματι, ἂν ἐκατέρωθεν τὸ φελλοῦναι τὸν ὁδοῦσι.

δ. λ'. Φύλλας, καὶ ὅσα τέτοις ὁμοίᾳ κτείνειν ἐν ὁφθαλμοῖς τῷ σισοβημῶν ναυτίας ὁδοῦσι αἰτίον. Εἰ ποῖται τῷ πᾶσι τῷ, ἡ μύτης, ἡ φλέγματος εἶναι ἐπὶ τῷ ἡμάτιῳ τῷ προσελεγχόμενῳ, καὶ πολλῆς ἀσεβότητος ἀφαιρήσεις, ὥς μὴ ἐκείνον συμεῖναι. Καὶ τὰ ἐπὶ τῷ ἐδάφῳ δὲ ἐφ' ἡ ἡσάμενος ἡς, τοῖς ποσὶ φελλοῦναι ἐξάλεψε, ὥς μὴ ὁδοῦσι αὐτοῦ κίνησιν. Εἰδὲ ἐπὶ σοι τῷ πᾶσι τῷ ἀφαιροῖτο τις ἄλλος, μετ' αἰδῆς ἀμα καὶ χάριτος ἐπὶ φελλοῦναι προσήκει.

δ. λ.α'. Μὴδὲ ποτε ὑποχρεπτόμενος ὥς οἷον ὑποστροφῆς τὸν πτύλῳ, ἀχρὸν γὰρ ὁδοῦσι φελλοῦναι ὥς τῷ λεωφόρον ὑπόχε καταπτύειν πολλῶν εἶνα. Μὴδὲ πᾶσι τοῖς οἰκίας τοῖς κατὰ βρεχέ τις πτύσματος. καὶ δὲ πᾶσι ἐπὶ τῷ πτύλῳ ἀργαῖς, καὶ μὴ παρῇ, τὸ πᾶσι μακρὸν ὑποπληρῶν τῷ χεῖρι.

δ. λ.β'. Ἐν σισοβημῶν καὶ ὥστε ποιῆσαι πᾶσι συμπαρόντες πρὸς τῷ ὑπεροφίᾳ, καὶ ἀβελπείας ὁδοῦσι ἐλεγχος.

δ. λ.γ'. Σισοβημῶν δὲ, μὴ ὁδοῦσι τῷ φελλοῦναι ἐπὶ κείμενος, καὶ τοῖς ἐδάσματος ὁδοῦσι καίαν. μὴδὲ τῷ φελλοῦναι τῷ χεῖρι πλῆττε, μὴδὲ τῷ φελλοῦναι οἷα περ εἰσμάτι καὶ φελλοῦναι ὁδοῦσι αὐτὸν ἐν τῷ καταβροχθίζειν χανδὸν τὰ ὅφα.

δ. λ.δ'. Προσελεγχόμενος δεῖται τῷ σισοβημῶν, μὴ τῷ ἡμάτιῳ αὐτὸν ὥς χαλινῶ. ἔλκε πρὸς τῷ ἀφροῖν τῷ

λόγων. μηδὲ τοῖς ἀγκῶσιν ἔρυτε αὐτὰ πὰς πλοῦρας, ἀρ-
κείτω δέ σοι καλεῖν αὐτὸν ὅξ ὀνόματος, ἢ τῷ τῷ δόφω-
τέρων προσρημάτων. Ἐν δὲ τοῖς λόγοις γλώσση μόνη χῆ-
μος ἀγάπα, ἀλλὰ μὴ καὶ χερσὶ, καὶ ποσὶ συγχῶ πρὸς
τὰς ἐξαλέξεις, πρὸς ἀλλήλας ὀπιτεῖβων τὰς χεῖρας ἢ τὰς
πόδας ὀφθαλμῶν, καὶ τὸ ὀφθαλμῶν ἐν κύκλῳ ἐξα-
γόμενον ἐμπληκτεν. Διὸ τῷ προσλαλῶντι ὑπερηρείδωσά-
σε οἱ ὀφθαλμοί, καὶ μὴ δὲ ὥστε μὴ ἐνδιδόναι ἐκείνῳ ἐνδι-
σοι ὑπομύξασθαι, τῷ παντελῶς ἀσκαρδαμυκτὶ αὐτοβλέ-
πειν.

§. λβ'. Ἀποβόπαιον μὲν τοῖς ἐντυγχάνουσι ποιεῖν τὸ
παντελῶς ἀνμείλιτον, καὶ ἀδράπιδον τῷ σώματος, καὶ μὴ
ἔτι χησιὸν τοῖς καλῶπίσμασιν ὥς εἰς τὸ γυναικῶδες,
καὶ πεδρυνμῶν ἐκπίπτειν. Μὴ οὐκ συχνῶς ἀρχοῦσθαι
ἢ χεῖρ ὡς τὸ πρὸς κεφαλῆς κάλυμμα, μηδὲ τῷ πᾶσι
ὅσαι ὦραι διδιδεῖσθαι καὶ τῷ ζῶντι, μηδὲ οἱ ὀφθαλμοί
πρὸς τὸν τῷ ἀμφίω κόσμον, ὅπως ὁ ἀρχοῦσθαι, ἐρατὰ
πεύδοντες τὰς σωόντας, εἰ καὶ κείνοις κελῶς ἔχουν ὁ ἴμα-
τισμός δοκεῖ.

§. λγ'. Οἱ οὐχὶ μὴ ἐπὶ πολὺσοι πρὸς ἄλλους, ἀλλὰ
λαῖσοι μελέτω ὑπομυχίζεσθαι ὥς εἰς μὴ ἀποσμεῖν. καὶ τὸ
λα ὡς τὸ πρὸς τῷ χερσὶν, καὶ ὀδόντων σμίξεις μὴ παρ-
ρῶσαι, καὶ μὴ ὡς τὸ δέοντος εἰς γυναικείας δρῶσαι
διεκπίπτειν.

§. λδ'. Ἀποποιεῖν δὲ καὶ τὸ πρὸς παρειάς ἐξοιδεῖν ἐμφο-
σῶνται, καὶ τῷ γλώτταν παραφαίνεσθαι καὶ τὰς κυῖας, καὶ τὸ
τῷ ὑπὲρ χεῖρὸς ἔχειν, καὶ τὸν μύσανα συνεχῆ
τοῖς δακτύλοις ὀφθαλμῶν, ἢ ταῖς παλάμαις ἀναιτί-
κροτεῖν, δάκνειν τοῖς ὀδόντι τὰ χεῖλη, καὶ ὀφθαλμῶν
ἐξοιδεῖν. Τὰ δὲ χεῖλη μὴ ἀγῶν συνεσφίγγεσθαι, καὶ
μὴ παρῶσαι ὥς παραφαίνεσθαι τὰς ὀδόντας.

§. λη. Μυδρία ἀσπίζομενος σκώπτει, ὃν δ' αὖ εἰδώς βαρύνει ἔχοντα πρὸς πῆς ἀβυπείας, πέτρ' μινδύπτει λόγος ἰπ' ἀσειόπτει προσαγαγεῖν ἐδελήσεις.

§. λθ'. Εἰς συνελδύσει πολλῶν μίαν κείνεται φορτικόν, βίβλος ἢ ὀπισολὰς προσφέροντα ἀναγινώσκων, θελ' προσητικόν ᾧ, εἰμή περ ἐπειγέσης χρείας, καὶ τότε ἐπιβλάπτεις περὶ τοῦ θεῶ ἢ συνόντων αἰτήσας, εἰμήτοι παρὰ χαν ἢς ἢ παρόντων.

§. μ'. Πρὶς πέποις εἰ δὲ τ' ἀλλότρια θεμεργάζεσθαι, ἐπιβάλλοντα τοῖς μινδαμῶς ἀνέκασίσει ἀναγινώσκοντος ἢ ρεφοντος τινός.

§. μα'. Εἰ δέ ποτε τί ἐν φαιρῶ ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ πολλῶν ἢ, θρασύτης γέμει πολλῆς, πρὶν ἐρωτηθῆναι τὴν αὐτὴν διζέρχεσθαι γνώμην, ἐπαινέται ἢ μινδόμενον.

§. μβ'. Τὰ θελ' τὸ πρόσωπον μὴ κατὰ πλῆκτος ἔσο, ἢ ἐπτομητός, μινδὲ ὀείγαον ὃ λέγεται, βλέπειν σε τὰ ὄμματα, ἀλλ' ἐπὶ γαλινῶς ἢ σεμνότητι συγχράται τὸ πρόσωπον κατὰ σήματος ὡς οἶόν τε δεχίρει.

§. μγ'. Μίπε ἐν σπεδαίοις γέλωσι χεῶ, μήτ' ἐν γελοίοις σαυτὸν ἐπὶ τῇ σεμνῇ φύλαττε. ὁμοίως ᾧ ἐκάπερον ἔππον. Μῆρον δὲ γέλωτος ἔσωσοι τὸ προσημεδιαῶ, καὶ ἰπ' ἄκρων ἢ χειλῶν προφαίνειν τὴν τῆς ψυχῆς δαχύνειν, τὸ δὲ καγχάζειν ὡς ματικὸν αἰεὶ διδύλαβόμενος σο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Γ'.

Τὰ Περὶ τὰς ἐντολῆς καὶ ὁμιλίας τοῦ φίλου.

§. μδ'.

Ωςπερ τὸ ὑπερβάλλον καὶ παρ' ἀξίαν ἐν ταῖς ψυχραῖς ποιήσῃσι, καὶ ὑποδοχαῖς τοῦ προσώπου, πολλὰ καὶ ἐκκαταπτόμενον, μάλιστα γέμειν ὅτι ὑβρίζειν ὅστις παρ' ἀξίαν, ἢ λέγεται τινὶ τοῦ σοφωτέρων, τιμᾶν. ἔπειτα ἐκ παντὶς τῆς πρὸς ἀξίαν ἐκάστου φιλοφροσύνης καὶ ἐξιώσεως ἐκ ἀμελητέον, τῷ γε φιλοφρονησέως καὶ ἀλλοτρίας γραφῆς φυγεῖν βελομυθίῳ. Δέον ἔν τας ἐν ἐξιώμασι ὁπισθίμης, καὶ τὰς τοῦ λειπεργεῖν ἡξιώμας, καὶ προσάσας πεπισθυμίας λαβῆ, μὴ εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε τοῦ ἀφαιρέσειν προσιόντας, ἀλλὰ σὺν αἰδοῖ καὶ χάριτι ἀφαιρέσειν τὸν πῖλον βραχεῖα τῆς κεφαλῆς κλίσαι, τὴν φιλοτιμίαν δὲ λαβῆ, χρωμύρον τε ταῖς οἰκείαις τοῖς προσώποις προσήκοντα, ἐφ' ὧν ἄριστον, τὰ ἥδη μαρτυρεῖν τῆς χάρας, καὶ σὺν ποσάξειν γάρ τοι χαλῶ γιγνώσκειν κρινέται. Ἀποποιεῖται ἐν τοῖς ἐντολῆσι τὸν κρείττω ἀνακαταλίσσει τὴν κεφαλῇ, καὶ μὴ αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἰκὸς ἀφαιρέσειν τὸν πῖλον, τὸ δὲ ἔπειτα τὰς ἀγὰς ὑποβλεπόμεναις δεξιότατοι τοῦ δέον, ὅστις χαμπεύς τε καὶ μετὰ κροσπεύς ἥδους ἐλεγχος. ὅπῃ πάντων δὲ διδάσκαλος ἐσὼ τὸ τῆς χάρας ἔθος. Ἐν γὰρ Ὀδωμανοῖς καὶ πᾶσι ἀπλῶς τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκῶσιν, ἀνακαλύπτειν ὅπῃ προσήκει τὴν κεφαλὴν καταγέλασον.

§. με'. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποβλέπειν ἐν ἀσπασμοῖς καὶ προσήκοντα εἰς τῆς ἀξίας ὑποφροσύνης ἡξίωσεν ὁ προσ

ἀνθρώποις, λίαν ἄτοπον. ἡμεῖς μὲν γὰρ ὀφθαλμοὺς τὸ ὄφει-
 ῖον τῆς παραγορεύσεως ἀγνωμόνως ἀφοσιωσόμεθα, καὶ
 αὐτὰ δ' ἐκείνοις μέλειν ὡς ἀλείψωμεν.

§. μς'. Εἰδέτις φιλοφροσύνης καὶ τιμῆς λόγῳ πρὸς κρείτ-
 τος καλύψαι κελεύει τὴν κεφαλὴν, ἀμαρτάνει τὸ ἐκόντος.
 ὅς αὖ οἷς δεῖν κελεύσαι μὴ ἀξιώσῃ, καὶ δὴ, καὶ ὁ πρὸς
 τὸν περὶ ἀφθαρτοὺς οἱ καλυπτόμενος, μάλιστα ἐν ταῖς μὲν τῶν
 ἐκόντων ὁμιλίαις, μεμπτὸν δὲ καὶ τὸ ἀδικεῖν ἀποβε-
 πτόμενον, αὐτῶν ὅτι μὴ μίαν γένετα ἢ δολιτέρῳ προ-
 σπῶν χρησάσθαι τὴν τῆς κεφαλῆς ἐπιβλήματι, εἰμὴ ἢ τῆς
 ἀλλοῦ ἀλλὰ ἔγωγε πείθει καθεῖσθαι.

§. μζ'. Ἀποθέτω μὲν ὡς σκαῖον τὸ δυσκίνητον, δι-
 στίχον δὲ τοῖς βυλόμενοις ἔσο, καὶ ἀποσπῆγορον ἐπιτή-
 ρον.

§. μη'. Καὶ ὡς καθεῖδραν δὲ μετρίαις καὶ κατὰ τὸν ὑπο-
 ὀφθαλμὸν ἐν ταῖς προλαβέσει ὡς τῶν προσρήσεων λόγοις
 ῥόνον, χρησέον ταῖς δεξιότησι.

§. μθ'. Τοῖς γεμῶν προσήκον ὑπεξίστατο καὶ τὴν ἀξίαν
 αὐτοῦ. ταῖς γὰρ πολὺ πρὸς χάριτι, καὶ παραπαιτῶν εἰκὸς φοι-
 τοῖσι, καὶ τῆς μετρίότητος χάριτας εἰδούαι.

§. ν'. Ἐν ταῖς κατ' ὁδὸν ὑπανήσει, μὲν τὰς ἐκάστω
 προσήκοντες προσρήσεις, ὑπέκειν ὁδὸς τοῖς γε κρείττοσι
 καὶ μὴ ὡς δύραν ἢ σκωπὸν, ἡγεῖσθαι προξεί-
 νοντα.

§. να'. Ἐν τῇ μὲν τῶν ὁμοίων ἢ καὶ μικρὸν ὑποβεβη-
 ῖον συνιδέσει, σκαῖον καὶ αὐθαδὲς προαρπάζοντα τὸν
 πρὸς προκαταλαμβάνειν χώρον, εἰ δ' οἱ συνόντες σοι
 προειδῆς ὡς χωροῖν ἐκόντες, τὸ ἀντιτείνειν αὐτοῖς
 καὶ πολὺ ὀχλήρον, μὲν παρηνώσεως εἰ, ἅμα καὶ ἀσεβή-
 τος χάριτας αὐταῖς ὁμολογήσας, ἀπειθῇ σαυτὸν τοῖς κα-
 τοῖσι παράχαι.

§. β'. Εἰ δὲ τῷ ἡλικίᾳ ἢ ἀξιάματι πορεύοντι ὑπὲρ
 εὐλογίᾳ τῷ ἥτις τῆς καθέδρας, ὡς ἀρχιεπίσκοποι
 οὗτοι προβαπτόντα συγκατανεύσαι τὸν ἥτις, ὥς ἀπὸ
 κείνου εἰκὸς ἐγκεισθαι πορεύοντα, ἐκάτερον ὃ ἐξω
 ὄρων τὸ εἰκότως πίπτει, καὶ ὁ μὲν ὑπὲρ τὸ θεὸν φησὶ
 φροσύνης, ὁ δὲ ἀπειθείας αἰτιάματι πεφύκασιν
 χοί.

§. γ'. Τοῖς δὲ ὁμοίως ἑαυτοῖς υποδεχομένοις ὑπὲρ
 εὐλογίᾳ τοῖς ἀφίγμενοις. τὰς δ' ἀπαξ ἢ δις
 κελούσας μὴ ἀπαξιῶσαι τὴν προεδρίαν, ἐκ αὐτῶν
 λόγους χαρίων.

§. δ'. Εἰ δέ τινες ἢ πόλεως ἀρχὴν ὡς ἀνεξωσμένης
 ἢ τῆς συγκλήτης βουλῆς, ταῖς δὲ πάντων ἢ προεδρίαν
 φείδεται, καὶ κείνοι μὲν τὴν ὀφειλομένην πρὸς τὰς
 χρίστας σοφίᾳ ἢ ἡλικίᾳ, ἢ ἀξίᾳ, τιμὴν ἐγνωμένως
 νέμειν.

§. ε'. Ὡς ἐγνωμοὶ καὶ ἐπὶ αὐτῷ ἀξίον, ὑπὲρ
 γων, καὶ ὁμιλίας τοῖς συνῶσι. καὶ ταῦτα εἰ τῷ ἐν τῇ
 καὶ ὁπφανῶν τύχῃσι ὄντες, οἷς ἀδέποτε ἀντιλέγει,
 λογομαχεῖν ἀνάγκη, εἰ γὰρ καὶ αἰὲν πλείω μὲν ἀποῇ
 δαι, μειονεκτεῖν δὲ λόγοις καλὸν, ἐν γὰρ τῇ μὲν
 παρχόντων ἀφαιρῶν ἐκ αὐτοῦ ἀνάγκης ἀπόκτισαι.

§. ς'. Ξυμπέσας εἴποτε τύχει τῷ τῆς πόλεως ἀρχιεπίσκοπῳ,
 ἢ τῷ ἀρχιεπίσκοπῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τῷ ἀξιάματι
 κοσμημένων, τὴν προσήκουσαν αὐτῷ προσκύνησιν ἀποδο
 ῖν τῆς τὴν πορείαν, ἐς αὐτὸν ἐκεῖνος διέλθῃ.

§. ζ'. Τὸ δὲ προσήκουστος ταῖς ἐκάστω ὁμιλίαις
 ἀεὶς αὐτῷ εἶναι διδάσκαλος ὁ χρόνος, καὶ τὸ τὸ τότε
 ὑπὲρ ἡλικίᾳ καὶ ἀφροσύνης τῷ προσώπων, ὡς ἐκάστω καὶ πρὸς
 φρα δὲσώχως καὶ ὡς θεὸν γινέσθω.

§. η'. Πρὸς τὰς καὶ πολὺν προέχοντας ἀσύμφορον

πλογία. τί γάρ δεῖ κατατλεῖν αὐτῶν τὰς ἀκοὰς ῥήμα-
ταις ἄλλως ἐκπίπτει τὸ σῶμα, καὶ φορτικὰς δοκεῖν
τοὺς νόμους τεκμήραται, ὥςδεχεν ἐκείνοις τὰ τῆς γνώ-
μης βελήματα.

§. ιθ'. Ἀλλὰ καὶ πανταχῶς τὰς λόγους βρασύνει καὶ πρὸς
τάδε μὲν ἀπικριβωμύνης φαῖναι προσφέρειν εἰκὸς, πὺν γλῶτ-
των εἰς τὸν ἦ Ζεύων ἔλεγε προεμβάπτοντας. μὴδ' εἰκὴ
έτας εἰαν ὥςδεχεν τὰς παρόντας· τί γάρ δεῖ φέρει λό-
γους ἄλλως ἐκφορμύοις, ἢ σιέλοις τὰς ὁμιλῶντας ὥςδε-
αλύζειν.

§. ξ'. Ὡς γεμῶν τῶς ἀγοραίοις καὶ χειρώναξιν ἔδα-
μῶς αἰνέει ὄγκῳ ῥημάτων ὀποχῆσαι ἐν ταῖς ἀπὸς τὰς
ἐπιδόξας ἀχλίξουσιν, ἔτω καὶ κείνοις μὴ ὥςδε ποιήσεως, καὶ
προσῶς ἡθὺς αὐτὸς προσιόντας εἰκὸς ἀπαύξειν, ἄλλα
μὴ μὴ σεμνότητος, καὶ ἀναγωγῆς τῆς ὀφρῶν αὐτοῖς ὁμι-
λεῖν.

§. ξα'. Ἐν ταῖς μὴ τῆς ἐνδόξων ὁμιλίαις ζητεῖν ἐρεῖς-
ματα τὰ σώματι ἐκ ἀπρεπείας, ἀλλ' ἐδὲ τὰς ὀφθαλμῶς
ἄλλως αὐτῶν ἐρεῖς εἶον τὰ σώματι, ἀρκεῖ ἥδ' ὥς τὰς λό-
γους ὥςδεδεχεται, ὀφθαλμῶν δὲ τί δεῖ;

§. ξβ'. Πρὸς νοσητέα ἐπισκεφόμενος εἰσιὼν, μὴ τὰ τῆς
ἐξῶν ὑποκρίναι. πλάττειν ἥδ' ἀπὸρ ἐκ οἴδας, ὥς κα-
ταγέλασον.

§. ξγ'. Καὶ μηδεὶς μὴ ἀπίτωσε τῆς ἔργων ἢ προ-
σοχῆς, καὶ ἢ μετ' ἀκρίβους σκέψεως οἰκονομία. Οὐδενὸς δὲ
μειον ὥς τὰς ἀλλοδαπῶν πεμφθισομύας δέλτας τῇ προ-
σοχῇ χρώμενος ἔσο, καὶ πρὶν ἢ τὴν σφραγίδα ἐπιστῆσαι
ἐπισκεψαί εἴτι ἐν ὥςδερομῇ ἡμαρτημῶν ἔξιν, εἴτι μὴ
καλῶς μηδὲ ἢ δέον ἐγκεχάραται τῇ ρύμῃ τῶ ῥαφειν
ἐκφυγόν, πολλὰς γὰρ αἱ δόλπειαι σκέψεις μπάμμελε
ἐπισπῶνται τῆς προγεγραμμένων. διὸ καλῶς εἰρημῶν ὥς

τῷ Ποιτῇ ἐπὶ ἡμῶν συμμεταφέρειται τὸν τῶν ἐπιχθονίων νόον . πολλὰ γὰρ καλίζειν προήχθημεν νυν , ἃ πρὶν μικρὰ δι' ὁφίμεν μνήμης ἄγοντες ἐντυγχάομεν . Ἄλλως τε ὥσπερ ἡ ὄψις τῇ λαμπρότητι τῶ χρώματος συναρπάζουμένη , οὕτως ἐπὶ λαβίδαι τὰ ἐνζηυκτοῦ τῷ Ἰματίῳ ἀντὶ τοῦ ἀδυνατεῖ , χρόνῳ δὲ ὥσπερ ἡ πλήσιμος τῆς λαμπρότητος γυνομισμένη , καὶ τὰ ἐλαττώματα ἐπιφέρει καὶ διορθῶν . ἔτι καὶ ἐπὶ τῶν τραυματισμῶν , ἃ τὸν πρῶτον διαφύγει τὴν , ἐν ταῖς δευτέραις ἀναθεωρήσεσιν ἀλίσχεται , καὶ κατὰ τὰς γινόμενα διορθώσεως ἀξιοῦται . ὅσα δὲ ἡ ἐπάρσις οἷσις ἀνακρίνειν ἢ συγχωρῆσαι , πολλὰς αἰτιμάτων περιέχεται λαβὰς , τῆς ὡς ἔπος ἐκονυχίζεν τὰ τῶν αἰσθητικῶν φιλοσοφίᾳ .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Δ΄.

Τὰ Πρὸς τὰς παραινέσεις καὶ ἐλέγχους .

§. ξδ΄.

Τὰς καὶ δυνάμει ἐκείνη ὑπεργίας καὶ μὴ καταστάσει ἐκβαῖον, συνὲς ὁ γινωσκασμὸν προσδέχεται, καὶ δὲ ἡ ἀμείνομεν . ἢ γὰρ μομφῆς, ἀλλὰ μάλλον ἐπαίνων ἐστὶν ἄξιος, ὁ πῶς εἰς δυνάμει αὐτῇ ἦκον προσενέγκανται καὶ κατακινήσας .

§. ξε΄. Ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν σκεπτόντων πρῶτον, ὅπως καὶ ἀφ' ἐξουσίας ταύτης, περιμένοντα εἰς τὸν πρόσφορον χρόνον, καὶ τότε τὸν ἐπιχειροῦντα προσλαβεῖν σωτηρίαν . ὅτι ταῦτα γὰρ συμφέρει παρόντων φιλῶν, ἢ γαμετῆς, ἢ πύλων ἢ ἐν θεάτρῳ, ἢ ἐν καιρῷ γέλωτος, καὶ δοῦντος ἐπιτιμῶν καὶ κατὰ πᾶν . ἢ μόνον γὰρ ἐκπίπτειν τὰ ταῦτα πρὸς

ρασκοῦ ἀΐζει τὴ πέλιν, ἀφ' ὧν ὁδεύει ὅλως καθιστῶντα τὴν
νεθεσίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀργὴν ἐρεθίζει, καὶ μίσος γίνεται
πρόξενον.

§. ξς'. Καὶ τὸ προσώπῳ δι' καταλήλειως χρῆσθαι τῷ
 τῆς ᾠδανέσεως ὅπῳ, ὥς γε πρὸς τὰ ἔλκεα οἱ ἰατροὶ
 τὰ φάρμακα ὀπιτίθονται. ἔτε γὰρ πῶς ἀσφαλτοῖς καὶ
 δυσκρίοις ἀρμόζει λόγος μαλακὸς, καὶ μειλῆχιος. εἴη
 γὰρ αὖ ἔτι ἀσφάλτῳ πάταλον κρῖναι τὸ τῆς παροιμίας.
 ἔτε τῶς ὀπιετέσι καὶ πρὸς τὰ βελτίω ἀποδρακλήτοις, οἵ-
 κειον λόγος ἄσχυρος καὶ δηκτικός, ἔ μᾶλλον ἢ ὅτεσιν ἀ-
 δρανέσιν ἀποπῆν ἡλίω. εἰδὲ καὶ δηκτικῶς ποτε δεήσοι λό-
 γων, τὸ ἀδράδειγμα ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ληπτέον, οἱ τὰ δρυ-
 μαῖα τῶν φαρμάκων τῇ τῷ μέλιτος μίξει καταγοσπιδύσαντες
 προσδιδόασιν.

δ. ξζ'. Προ πάντων δὲ κοινὸν ἔσω τοῖς νεθεῦσι πα-
ράγγελμα, ἵνα ἐξοικίζει τῆς ψυχῆς τὸν θυμὸν ἀφαινεῖν
μέλλοντας, μηδὲ λόγοις μὴ κραυγῆς καὶ ἰταμόπτος χη-
δαί. ταῦτα γὰρ δυσεπιχείρητον ὅλως ἀποφαίνει τὸν νεθε-
τέμνον.

δ. ξή. Ταῦτα μὲν ἐν παραινέει μέλλοντες φυλαξόμεθα. Εἶδε παρ' ἄλλων πρὸς ὑμᾶς ἡ παραίνεσις, ὅπῃ ποτ' αὖ ἔχη ἡδῶς ὑποδεξάμενοι, καὶ χάριτας ἐπιμεξίπωμι, μηδὲν τοῦ παρ' ὧρα, ἢ ὡς τὸν τόπον εὐχεραίνοντες. τὸ γὰρ καλὸν ἐκ ἐδ' ὅτ' ἐ καλόν.

9. ξ 9'. Εἰδὲ σκαυτῆ συνόιδας ἀναιτίω ὅτι τῷ ἐγ-
κλημάτων, ὑπὲρ ὧν ἀπὸ τῆς πρὸς ἡ παραίτησις, καὶ σε θυ-
μὸς ἐν εἰρήσιν ἀπὸς ὑπολογίαν ὁρίζεται, πρεσβύτοι μὲν
πολλῆς ἀποσοχῆς τῆς ὥρας τὸ καίριον, καὶ κομφῶς ἀμα-
τὴ τῆς ὑπολογίας γινέσθω, μᾶλλον ἀπὸς δὲ χαλεπίας ἢ μεμ-
φορείαν βλέποντα, μάλιστα ἐπὶ ἀπὸς δὲ ἀπορίῃ μέλλεις τῆς
λόγους ποιέσθαι.

§. ε. Μηδὲν ἐδίδωκε φυσικῶτιν ἐλαττώματι, ἢ πη-
ράματι ἐπιγέλαστος. ὅπως τε ἀπείχε λόγων τε καὶ ἔργων, δι-
ὥς αἰδεῖσθαι καὶ ἐρυνθεῖαν μίλλει, ὑπὲρ ἑ ταῦτα λέγεται.

§. οα. Ἀσεΐζόμενος δὲ, μὴ κωλυθὼν δάκνῃ, καθάπτο-
μενος τῷ σωόντων, μὴ δὲ σεμνότητος καὶ γλαφυρότητας καὶ
δι' ἑαπιδίαι γινέσθωσαν. Μηδὲν ἐπαχθὲς μηδὲ δικτικὸς,
τὰ γὰρ τοιαῦτα ὅπῃ διαχύσει καὶ γέλωτι μεθοδεύεται. εἰδὲ
σαυτὴν γέλωτα τὸν φίλον λυπῶν πραγματεύει, ἐκ ἑτι φι-
λίας ὅρον διασώζει, ἢ κοινότης πάντων χαρακτηρίζει,
ἀλλ' εἰς πλεονεκτικὸν ἔσπον δ' ἐκείλας, μέμψεις ὀφλισκά-
νεις πρὸς τὴν φθόνην, καὶ χαιρεκακίας.

§. οβ. Κακίον δὲ πρὸς τὰς ἐν πᾶσι φροντίζοντας τὴν
σεμνῇ, ἀδράγγιμα τῷ ἀναγκαιοτάτων ἔστι, μὴ χαίρει
τοῖς αἰχροῖς τῷ λόγων, ἅπερ οἱ βωμολόχοι γέλωτα ἐγί-
ρειν βεβλόμενοι ἐπιπιδέσιν. ἅτε ἐν ἔργοις ἀχηροῖν,
χρῆσθαι δὲ τοῖς χαριεντισμοῖς, καὶ τοῖς ἀσεΐσμασιν ὡς
οἶόν τε κοσμιώτερον, καὶ σὺν ἀγχοινία καὶ ἡδύτητι μὴ
σεμνότητος ἐκκαλεῖσθαι τὸν γέλωτα. κηλίσας δὲ τὰς συμ-
πρακτικὰς καὶ γελᾶν ἀποσπιδάσας, ἔπεχε σὺ ὡς οἶόν
τε τὸν σαυτὴν γέλωτα, ὡς μὴ αὐτὸς σαυτὸν αὐλεῖν δοκῇ,
τὸ πῆς παροιμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ε΄.

Περὶ τῆς ἀμφὶ τὴν ἀναβολὴν κοσμιότητος.

§. ο γ'.

Κοσμεῖσθαι μὴ ἀνδράσιν ἐκ ἀπηνόρῳται τὸν μίξιον καὶ ἐπαινέμενον κόσμον. ἔ μὴ ποι ὁφείλγει τὴν μίμψιν, ἔτις καλῶπισῆς ὅτι πέρα τῶ μετεῖν, καὶ πε-
εἰργος ἐν ἀμφίοις, ἐν κόμῃ, καὶ ὑπώλῃ. Χρὴ ἐν τῷ μέ-
τοι ἐν πᾶσι φυλάττειν, τὸν μήτε δι' ἀπμίλειαν βδελυκ-
τὸν εἶναι καὶ ὑποβόπαιον, μήτε δι' τὴν ἄγαν θρύψιν κα-
κῶς ἀκύνειν βυλόμῃον.

§. ο δ'. Ο' πῖλος μήτε καλυπτέτω τὴς ὀφθαλμῆς, μήτε
ὑφαίρεισθαι ἐπ' ἄκρας τῆς κορυφῆς σαλόνων, ἐκάπερον γὰρ
ἐπὶ μῶμον, ἀλλὰ τὴν μέστω ἐχέτω καὶ συνήθῃ θέσειν,
μήτε ἐπὶ θάπερον τῇ ὤμων ὀρθοκλιτόμῃος, καθάπερ ναυ-
τίλοις καὶ στρατιώταις ἐδίξεται.

§. ο ε'. Λύειν τε ἐν ὀφθαλμοῖς ἄλλων τὸν ζωστῆρα, ἢ
συνάγειν ἔ δεῖ, ὁμοίως καὶ τὴς τῆς ἀναξυεῖδος ὑποδέσ-
μας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς πτέρυγας αὐτῷ προφαίνειν εὐχημον,
ὅπως ὁρῶτο τὰ ποικίλματα. Αἰσχρὸν δὲ καὶ τὸ ὀρθοκλι-
θεῖναι ὡς πρὸς ὀμμάρεται, μετ' ἀφοδὸν δὲ εἰ τινὸς ἄφα-
θαι τῇ ἐδωδίμων μέλεις, μήποτε αὐίπτως ἐπὶ βαλλε
χεῖρας, καὶ τὸ το δὲ αἰς οἷόν τε λαθὼν τὴς παρόντας
ποιεῖ.

§. ο σ'. Εὐθετον ὅτι πρὸς τε καθαρότητι καὶ ὑγιείας
σώματος, ἀμ' ἐω ἀνασάνται τῆς κλίτης, τὰς χεῖρας καὶ τὸ
πρὸσωπον ὕδατι νίπτειν, ἔ μὴ ὀφείλγως καὶ δι' πολλὰ,
ἐταιρικὸν γάρ.

§. ο ζ'.

§. οζ'. Καὶ ἡ τῷ ἀμφίων ἐπιμέλεια τοῖς ἀναγκαίοις καταεθμεύεται, διὸ κακείνων ἐπιμελητέον, μὴ ῥύπων εἶναι καὶ κόνεως πλέω, μηδὲ ἐρρώγοτα, ἀπαξ γὰρ τῆς ἡμέρας μελίτωσοι σαράν αὐτὰ, καὶ καθαίρειν ἑματικῶ σαράνδρῳ. Καθίζεσθαι δὲ μέλαινα, ὅρα ὅπως ἔχει καθαρότης ὁ τῆς καθέδρας τόπος, τὸ δὲ ἀποξείργως καθίζεσθαι τοῖς προσυχῶσιν ἡλίδιοι.

§. οή'. Μιθῶποτε τῷ ὁμῶν τὸ περὶ βλημα ἐξαρπίσης, ἀλλ' αἰ τοῖς χειρῶν τοῖς ὡς ἡ κατασκευὴ πείθει σαυτὸν περὶ σέβας.

§. οθ'. Περὶ δὲ τὰ ἀμφια μιμεῖσθαι δεῖ πρὸς ἐπιμέλειαν, καὶ ἐνδοξας, μάλλον δὲ πρὸς ὁμοίους. πρὸς δὲ τὰ αὐτὰ ἐπαγγέλματος, πάντα δεῖ καὶ ἀμπεχεῖσθαι, ἵνα μὴ ὡς ἐν διαφῶ ἄλλοι ὄντες, ἄλλοι φαίνονται.

§. π'. Ἀλλὰ δ' ἄλλε ἐπαγγέλματος ἀπαιτῶντες, καὶ βίῃ, τὰ κατὰ βίαν τίνας ἀμφισβητοῦνται ὡρέπον, πρὸς σεμνότητος μάλλον ἢ πολυτελείας φροντίζοντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ζ'.

Περὶ τῆς ἐν περὶ πάσις ἀταξίας.

§. πα'.

Τριῶν ὄντων τῷ περὶ πάσις εἶδῶν, τὸ μὴ ἄγαν χρῆσθαι, καὶ τὸ αὐτὸ ὑπερμελῶς τε καὶ ἀσφαδῶν παραπῆ. τὸ μὴ γὰρ μαινομένην, ἐξηρημνῆς τῆς κατὰ χρείαν ἐπέξεως, τὸ δὲ τῷ βροθυσμῶν, καὶ ὑπερόγκων. ἀσφῶς δὲ τὸ μέσον τὸ παρ' ἐκάτερα φεύγον ἀμάρτημα.

§. πβ'. Καὶ πρὸς χεῖρας δεῖ μὴ ὡς αἰρεῖ παρεμβάας ἐπισυρόμενος εἶσο, μηδὲ ἐφ' ἐκάτερα ἀπᾶντως κίνει. Καὶ

τὸ θεαβλέπειν ἐν κύλῳ καὶ θείεργον ὄμμα ταῖς ἀφ' ὧν ὁδὸν ἐπιβάλλειν θυεῖσι φυγε. Μὴδὲ ἀφ' ὧν τὰ θεαβόλαια ὁδῶ βαδίζων ἐξαχάλει τὰς τε ὀφθαλμούς καὶ τὰς χεῖρας, μὴδὲ τὰ πέδιλα θαμινῶς ἐκ θαλειμαμάτων ἐπιτιθέει, εἰ ἀφ' ὧν τὸν πόδα ἐνέρμοσαι, μὴδὲ τὰ λοιπὰ τῶν ἐνδυμάτων θεαθεῖν, ὀφειλόμεναις ἢ τὸ τοῦ φίλου, ἢ ἀπὸ τῶν πρὶν πιναρῶν, λαμπρὰ καὶ πολυπλῆ μεταμφέσας ὁ δαίμων σκόδῃ, εἰς ἀπιστίας ὑπὸ τῇ λίσῃ θαυμάζων πειράγει, ἥτις δὴ ταῦτα θεαβλέπασιν ἑαυτὸς ἐξισάμηναι ἐπὶ τῇ μεταβολῇ, καὶ δὴ καὶ τοῖς πολλοῖς εἰ θεαβλέπουντο ζηλωταὶ γινῶναι ποθέοντες. δεῖ ἔν τῳ σωφρονεῖντα ἐκείτοις τὸ θεαλιπεῖν, ὡς τοῖς ἐν γενοῖσιν φάσκουσιν ὅλως ἀνοίκειον.

§. π γ'. Μὴδέποτε οἴκη ἢ φροντιστεῖν τῷ οὐραφίᾳ τῇ κροτάφῳ ἐξιδι θεαπειράς, φανητιᾶν ἢ δόξεις.

§. π δ'. Τό, τε αἰθεσι καὶ ῥόδοις τῷ κεφαλῷ σέφειν, τοῖς ἐκδιδηγμένοις τῶν ῥέων θεαχωρητέον.

§. π ε'. Οὐκ ὀφείλεις κατέχειν αἰεὶ ἐν χειρὶ τὸ ῥινάμακρον, ἔχε δὲ αὐτὸ αἰεὶ ὑπὸ κόλπον μὴ ἀποφαίνειν αὐτὸ τὰ ποικίλματα, ἢ φίλον τοῖς Γανυμήδεσιν ζηλωταῖς. εἰδὲ πιναρὸν εἶν μὴ ἀποῖπαι τὸ κόλπον, ἀλλὰ σοι τῷ χεῖρι ὡς εἴσι πόρρω πῆς τῶν πολλῶν ὀφείως τελεῖται.

§. π ς'. Οὐδέν' εἰδέποτε τῷ σώματι ἐπ' ἑσθλῇ κατ' ὁδὸν προσκινῆναι μόνος τε ὢν καὶ σὺν ἄλλοις. καὶ ἐν οἴκῳ δὲ τὸ παρ' ὥραν σιτεῖσθαι βλάπτει, μάλιστα δὲ τὸ τοῦ φαλάξου ἐπὶ παρουσίᾳ φίλων.

§. π ζ'. Μήτ' αὖτε ἐν ὁδοῖς, μήτε μεθίσταται χῶ, μήτε ὑποποδορύζων διαίτῃ τῷ πορείᾳ, καὶ ἢ σωφρονεῖντα ταῦτα.

§. π η'. Μὴδὲν ἐπιτιθεῖς τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ κινήσεως, λίθου φημι, ἢ τὸ τῶν τοιῶτων· μὴδ' ὡς ἀπὸ λακτίζων τῷ ὁδῷ θεαέρχῃ, μακρὰ γὰρ ταῦτα.

§. π θ'. Τὴν καὶ φύσιν ἔχοντα πάντα καὶ ἡ κεφαλὴ, μὴ δ' ἐπὶ θάτερα ὑποκείμενα.

§. υ'. Τὸ πρόσωπον ἐν τῇ φιλοσίᾳ συνοῖα περιείδω, τὸ ἔργον ἐκταμβον καὶ περιπεφορτικὸν ἔλαφον.

§. υ α'. Τοῖς ἐστίμοις καὶ κατ' ἀρετὴν γνωρίμοις ὁμιλεῖ, φεύγει δὲ καὶ διότι τὰς τῶν ποτηρῶν καὶ ἁβιβλημῶν συνδιαίτησεις, εἰμὴ βέλπει τοῖς τοῖς ὑποληφθῆναι, εἴοις αὐτῶν φαίνη.

§. υ β'. Ἐν ὁδῷ ὁμοίοις, ἡ καὶ τί προβιβηκόσι περιττόντα, αὐτοῖς ὑπέκειν ἀπεριπὲς ὁδῷ, ὑπερῖστα βραχύτι, εἰ μὴ ὥστε κατακλῆν αὐτὸς τὸν ἑαχίλον πρὸς σὲ ἔλαφον. τοῖς δὲ ὁμοίοις καὶ συμβαδίζον ἐκ τῶ ἴσου ἔλαφον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ζ'.

Ἡ ἐπὶ τὰς συντυχίας ἀταξία.

§. υ γ'.

ΜΗ'τε ἐν ταῖς μὴ πεπαιδευμένων καὶ σοφῶν ἔλαφον βαῖς, χαμικπέσι καὶ δημώδεσι καὶ λόγοις, μὴ παιδείας ἀγνώσεις συνῶν, ὑψηλὰ καὶ δυσζυῶτα φθέρων, μάλλον δὲ φεύγει, ὅσα εἰ ῥά ἔλαφον ἐς περὶ, ἐκείνων γὰρ ἀγνοῦντος τὸ δέον ἔστιν. Ὅμοιος καὶ τὸ ἐν συμποσίᾳ καὶ ἀθυμίας ἑαπέζης, τὰ λυπηρὰ προσφέρειν, καὶ ὅσα τοῖς ἐπὶ ἔλαφον ψυχῆς, καὶ τέρπει συνοῖσιν ὅπο ἑόπαια κένετι, εἰ δ' ἄλλοις τῶν συνοῖων τὰς μὴ πρὸς καιρὸν ἐμβαλεῖ λόγους, ἀγχομίας ἔστι, καὶ ψυχῆς ἀγνοῦντος ὅπο ἑόπαια κένετι τὰς τὰ γηθόσυλλα αἰτρεσάροντα.

§. υ δ'.

δ. γδ'. Ονείροις ἔτε προσεκτέον, ἔτε μὲν τινα κοινο-
τέον, εἰδ' ἅτα ἢ γ' ἁφ' ὧν ἐλπίζειν παρίσταται τὰ χρησ-
τερα, τοῖς γνησιωτέροις πισδύδω ἢ φίλῳ.

δ. γε'. Οἶον δὲ φορτικὸν διεξιέναι τὰς ἑαυτῷ ἀρετὰς, καὶ
τὰς συνόντας θελήσειν τὴν λαμπρότητα ἢ προγόνοι, ἢ
τὴν ἑαυτῷ ἀγχινοίαν καὶ σοφίαν ὑπὸ μάρτυσι τοῖς παρῶσι
κομπάζοντα. μήτε γ' ἐπαίνοι σαυτὸν, ὡσπερ ὁ Ἀλυστά-
μας, μήτε αὐτοῖς ἐπὶ φόνῳ σαυτὸν μέμνησο, ἐκάτερον γὰρ
ἐπὶ μῶμον.

δ. γε'. Δυσυχᾶντι μὴ ἐφίδη, μηδ' οὔα ἐφ' ὕβρει προ-
σείπης, μηδ' ἐρωιδόμῳ, ἀλλ' ἐπεικῶς πᾶσι καὶ ἡδέως
προσφέρει.

δ. γζ'. Εὐπροσήγορος ἔσε, ὅς σε συμβιλεύσει πολλῶν μὴ
συνδράμαζε.

δ. η'. Μνηστὸς μὴ σκωμμάτων μνημοεύσης. μέτεροι
ἔσαν αἱ ὑπέρτινων ἐπαινοί. μηδ' ἀφειδῶς καὶ μεθ' ὑπερβο-
λῆς, ἵνα μὴ ἕλ' τὰς ὑπερβολὰς ἀπισοῖτο, καὶ τὰ ἀληθῶς
σοι λεγόμενα.

δ. ηθ'. Εὐεξότων τινῶν θελίτε, θελίτερον ἐστὶ χωρεῖς
κτίτας θάτερον προσίδεται.

δ. ρ'. Μνησάτω θελ' μνηστὸς δευτεῖνα, ἢ μὴ σαφῆ
γινώσκῃ, ἀλλὰ δόξῃ ἔχεις.

δ. ρα'. Τῇ ἢ πλειόνων ψήφῳ αἰεὶ σαυτὸν προσίδει.

δ. ρβ'. Φιλαδελφίας μὴ ἐπαίνους ποιεῖται τὸ ἀνιδῆσαι
ἐπὶ τοῖς ἢ ἀδελφῶν ἀμαρτίμασιν, ἢ μὴ προσήκει δι-
καστὸς ἑαυτὸς ἀκλήτως καθίζειν τοῖς ὅθεν πῶτον πλημ-
μελεμένοισι. ὅθεν χωρεῖν δὲ δεῖ, παῖρασι, καὶ διδασκα-
λοις, καὶ ἄρχεσι τὴν αὐτῇ ἐράτῃ, ἀνιδῆμῳ δέ γε ἐπ'
αὐτοῖς εὐκῶς, ἀσεύως ἅμα καὶ λεληθότως, τὸς ὅθεν διορ-
θώσεως πρόσφερε λόγους, ἢ περ αὐτὸς οἶός τε ἢς μιδῆς
ἐν βελίᾳ ὅθεν ὅθεν ἐκδεχόμενος.

§. ργ'. Πηρώμασι καὶ ἐλαττώμασι τοῖς εἶς ὑπὸ φι-
 λίας ἢ ἄλλης αἰτίας ἐν ὁποῦν μέρει, μηδέποτε πέ-
 ριργον ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλης, μηδὲ πυνθαναι αἰτίας, καὶ
 χρόνος, ἀφ' ἧ, καὶ δι' αὐτῶν, πάντα προσηγορεύει. Καὶ ὁ δὲ λέγων
 ὑποδοκίμαζε, ὡς ἐκ ἀκριβῶς ὁπιστάμενος ἢς, εἰμὴ πο-
 τί σοι ἀνάγκη κατεπείγεσθαι ὅπως, καὶ πρὸς ἀλλογλώσσους
 ποιῆσαι μέλλεις τὰς λόγους, ἀξυνέτως τῆς σωφροσύνης
 φωτὸς. αἰεὶ δὲ ἡρώ τῇ σωφροσύνῃ, καὶ κατωμνησθήσοι
 καὶ μὴ προφέρων καὶ τὸν χυδῖον καὶ ἀνδραποδῶδη λεῶν
 ἀλλὰ καὶ τὴν ἡρώ τῶν σοφωτέρων, καὶ εὐπαφιδῶν με-
 ὀρθόπυς, ὡς οἴοιτε καὶ εὐφραδείας, βραχέα μὲν λαλῶν
 ἀλλ' ὡς συνέσι κόσμιά τε, καὶ ἐμμελῆ, ἡδύλογός τε ὡν τῶν
 τῷ Ἀντιφῶντος, καὶ μετρίολογός, τὰ δὲ αἰχρὰ καὶ ἀνδρῶν
 ἀνδραπῶδεσι ὡς ἀχάρεϊ. ὅ, τι δ' αὖ μέλλης λέγειν, προ-
 βασιλεύσας καὶ νῦν ἔγω πρόσφερε, μηδὲ φύλγῃ τὸ τῷ
 ὀδόντων ἔρκος πᾶν τὸ ἐπιλθόν, πολλὰ γάρ ὅστις ἀταμιεύει
 γλώττης τὰ ἐπιτίμια.

§. ρδ'. Ἐν ταῖς τῷ ἀπαιδύμεν ὁμιλίαις ἀπέσω τὰ
 σοφίσματα, καὶ προβλήματα, καὶ αἱ τῷ λόγων πλεονα-
 ται. μήτ' ἄγαν ἐπιβόχα φθέρῃ, ὡς τὴν γλώτταν προ-
 φθαίνει τὸν νῦν. τὰ γὰρ ποιαῦτα καὶ τὸν Πλάτωνα, ἀλογα-
 καὶ ἀδιανόητα. μήτε βραδεία, καὶ ὁ φασὶ μεμελησμένον,
 ὡς τὰς ἀκρότητας πρὸς τὴν χολαίαν τῷ λόγων ἐκφορὰν δὲ
 δυσωπεῖν.

§. ρε'. Ἐν δὲ ταῖς ἀκρόσεσιν ἄλλων λεγόντων, μη-
 δὲ ποτε πράξης, δι' ἧς τὰς συνακρωμῆρας ἀφελκύσεις τὸ
 προσέχειν τῷ λέγοντι.

§. ρς'. Εἰδέ τις ἐν λόγῳ μικρὸν ὁμολογεῖ χρόνον, ἀν-
 τιστοῦς ἢ ἄλλῃ τινὸς ὅτεκα, μηδαμῶς τὴν τῷ λόγῳ συν-
 χεῖαν προαπείρας, ἀλλὰ παρέκτεινε αὐτὴ τὸ πέρας ἐκ-
 δίχα τῷ λόγῳ, εἰμὴ ποτ' ἀπειπὼν, ὁ λέγων ἐκάνσε

προξέψεται, μήτε μίσλῳ ἀγκόπτῳ τλῶ ῥύμλῳ τῷ λόγῳ
ἢ σωλέχαιαν ἐρωπίσει ῥῶ. παυσαμένη γάρ ἔξειν ὅτι
βέλοιο λέγειν.

δ. ρζ'. Ἐν ἑαλέξει τινὶ ἐπεισιθῶν, μὴ πωυθῆναι
ὡδὲ τίνας ὁ λόγος, τῷ γὰρ διαπότης προσήκει. ἀλλὰ
μᾶλλον ἡδέως ἔχειται τῆς ἀκολαθίας ἐπιφύειν, μάλισ'
εἶγε ἐπὶ τῇ σῇ παρυσία αἰδοιο τλῶ ἐπιχεσιν γιγνομένη
τῷ λόγῳ.

δ. ρη'. Εἰ δέ σοι λέγοντι τῷ κρείττονι τις ἐπιστῇ,
σοφίας ὅστις ἐν συωδρῳιῇ τον προουθενῶν λόγον ἐπιδρα-
μόντα, πᾶ ἔξῃς ἀποδῆναι τῷ προκειμένῳ.

δ. ρθ'. Καταγέλασθον δὲ καὶ τὸ ἐπὶ φραυτέρῳ δῆδον
ἐρμηνείᾳ τῷ λογομύνῳ, ἵνα τὸ δῖον χειρονομία ῥῶδαι,
ἑσπερῇ τε ὀρθαλμῶν καὶ τοῦ ἄλλου σώματος ὑποκρί-
σει.

δ. ρι'. Ἀποπὸν δὲ καὶ τὸ φθελγόμενον συνημμένης ὁ
χειρ τὰς χεῖρας, πεπλεγμένων πρὸς ἀλλήλους τῷ δακτύ-
λων ἢ ὡδῶν εἰς τῇ πίσω, πᾶ γὰρ ποιῶντα τῷ ῥῶ
πὸν ἑξέσῃς τί παρδφαίνοντα πῶς τυχεσιν ἢ πρίπει,
σωμῆδ' ἔχθων δέσοι καὶ τὸν ὀμφαλὸν αἱ χεῖρες ἐν λόγοις,
τὸ γὰρ ποιῶντα ὑποβεβηκῶσι πρὸς ὑπέρχοντας εἰκειότατον
ῥῶμα.

δ. ρια'. Ἀππίας ὅστις πολλῆς καὶ τὸ ἐν ἑαλέξει πῶς
ὡδῶσι κατέχοντα τὸν πῖλον, ἢ μασίχλῳ ἑμαστώμενον,
ἀσάφεις καὶ δυσηκούς προῖσθαι τῶς λόγους. Ἀντιὡδῶν
τε πατέρῳ τῷ ποδῶν ἐρηρισμένῳ κατ' ἀδῆαν τῇ γῇ
τὸν ἑτερόν, ὡδῶν ὡδῶς ὅστις σημεῖον πρὸς τῶς συμόντας,
λαμπρᾶς βλακείας καὶ ἀφελείας. καὶ τὸ δακτυλοδεικτεῖν
δὲ τὸν ὑπὲρ ἢ ὁ λόγος ἐν πῶς μάλισα φεῦγε.

δ. ριβ'. Εἰδέποτε τινῶν κοιτολογημένων, ἵδιᾳ προσλα-
λήσαι ἐκείνων τινὶ δέησαι, ἢ ἐγκαίρην μακρηγορεῖν, ἀλλ'
ἐπὶ

εἰπέροτε ἐν τῷ ποίῳ τὸν τὴν λόγῳ σωτομίαν ἀσπασ-
 σίον, εἰδὲ τὸ πᾶν τὴν καὶ ἢ τὴν πόσιν καλῶς, ἰδί-
 καλίστας κτίσας τὸ ὑποπρήστη. ὡς δὲ τῶν ποιῶν ἢ τὴν
 καὶ δημοσίαν, μὴδ' ἐν ὑποπρήστης περιῶσαι ἀξίαν, τὴν
 κατωμιλημένην, καὶ ἐν χηρῶν ἀποστροφῶν ἀλλήλων. Ἀποποι-
 ῶν ἐν σωκλέσει ποικίλῃ, ἰδίᾳ τινὶ πρὸς τὴν ἡς, ἢ ἑξ-
 λέκτρῳ ἑξῆς ἀλλήλων. ἀποκαλύπτει δὲ, ὡς μὴτι κατεπεί-
 γον ἢ, εἰς ἄλλον ταμιεύσασθαι χηρῶν, ἐκπὺς εἰμή τις τῶν
 κρητύτων εἴη.

§. ριγ'. Ἀποτυχάειν μολιῶντος παρ' ὧρα ὅτιν ἔστιν
 χεῖν τινὶ ἀξίον, ἢ πρὸς τινος τῶν μὴ πᾶν ἀπαυδαίων ἀ-
 γεν, ἀλλὰ καὶ ὅλῃσιν παρέχει ἐκ εὐφρονα.

§. ριδ'. Ἐπαινεμένης τινὸς ἐπ' ἀρετῇ λόγων ἢ ἀρε-
 ξίων, ἀπαγόρευε πὰς συγκρίσεις, ὡς δ' ἔπειτα τινὰ πρὸς
 ἐκείνη τιθεῖται, φορτικὸν ὅτι ἢ σύγκρισις.

§. ριέ. Διηγέμενος δὲ, ἃ παρ' ἄλλῃ ἀνοήτῳ παραδίδω-
 μὴ καὶ τὸν εἰρηκότα κατέπης, εἰμήτοι γε ἡδεῖναι ἐκείνῳ
 πυθόμενον πεπεισμένος ἦς.

§. ρις'. Τὰ τῶν φίλων μυθήρια μὴ πολλῆς σοι πε-
 μιθέσθω προσοχῆς, ὥσπερ ἐνθαπτόμενά σε τῷ σῆματι. Τὸ
 ὅτι σέβειν καὶ κατακρύπτειν τὰ μυθήρια, ἐκ ἐξ' ὅ,τι αἱ
 φαίη τὰν ἔχων τιμαλφέστερον, καὶ τὴν αὐτῆς, εἰδὲ τὴν
 κρύφια ἐκλαλεῖν, καὶ ἐκπυσα τιθεῖται τὰ πισυδύοντα με-
 ρώτερον αὐτῇ εἴη.

§. ριζ'. Ἀνδρὲς ὅτι μάστιγα δοκεῖ, μακρὸς πρὸς μὴ
 κρῶν τέοντα πὰς λόγους ἐνοχλεῖν τοῖς ἀνάσσει. καὶ οἷς δ'
 αὐτὶς ἀνδρῶς ἔχοντας αἰδοῖτο πὰς ἀκούοντας, καλὸν τῶν
 ποιῶν ἐν βραχέσι καταλύσαι τὸν δειήγησιν ἢ ἀνάγιν-
 σιν.

§. ριη'. Σταθερότης τῆς καὶ γνώμῃ ὅτιν ἀποδοῖς,
 ἀνυπερδέκως τὸ ἐπηγγελμένον ἀποδιδόναι, ἔργοις τὸν τῶν
 ἡμῶν

ἢ λόγων ἐπαγγελίας πληρεῖτα, ἅμα τε ᾧ ἐπηγγέλθη
 ἢ εἰς ὀφειλὴν ᾧ ἐμίση.

δ. ρ α δ'. Παλῆντος τινὸς τῷ ὑποκειμένῳ, καὶ ἐν ἀ-
 γίαις, μήτ' ἐπιγέλα, μήτ' ὑποφθίγγε, μήτ' ἄλλο τι τῷ
 τοῖσιν παρὰ ττε, ἀλλὰ πρὶν ἐρωτηθῆναι μὴ θαλαλεῖν σοι
 ὡς ἐξέσω.

δ. ρ κ'. Ἐν ταῖς τῷ λόγων ἔρεισι καὶ θαλέξεισι, μὴ
 ταῖτα κρατεῖν βέλε, ὡς μηδὲ διεξιέναι τοῖς συνηλεγο-
 μένοις τὸ ἐκείνοις δοκεῖν ἐπιβέπειν. τοῖς δὲ ὑπὸ τὸ δόσον
 εἰσποῖς, καὶ ἐκὼν ὑπέκειν αἶρε, εἰδὼς ὅτι καὶ τὸ ἥττα-
 δαίποτε, ἐν τοῖς συμφέρονσιν ἀειδμεῖται.

δ. ρ κ α'. Εἴ τις σε λόγοις τισὶν, ἢ σκώματι κατέφη-
 ναι, ὑποδοκίμαζε τὸ μετ' ὀργῆς ἀπαστῶν, ἀλλ' ὁρᾷται
 ἰσχύος λόγῳ τὸ ρηθὲν ἐκδιξάμενος, μηδὲν κατὰ φασκί-
 σε τῶν ὑποκειμένων, καὶ ὅτι πλείστοι παρὰ τὸ ὑπεργί-
 νηται ἐρεθίζωσι, μεμνημένος τὸ πρὸ Σωκράτους, ὃς ἔφη,
 παρὰ τὴν ἀμυνάσαι τὸν λοιδορήσαντα πείθοντες, τί ᾧ
 εἰδ' ὅπως με ἐλάττισον, ἀντιλακτεῖν ἢ ξιώσατ' αἱ με;

δ. ρ κ β'. Εἴ τι μὴ καλῶς εἶδας, μηδ' ὅπως ἐπιβέλε
 λέγειν, πρὶν ᾧ εὐλογον, ἀρχάμενον, εἴτα σκήπτειται
 λέγοντα διέφυγέ με τὴν μνήμην, μέμνημαι μὲν τοῖσιν
 παρὰ ττε ἢ ἀκούσας.

δ. ρ κ γ'. Προσυχλὴν ἔχε παρὰ τὴν λεγόμενα, ἀποπον-
 γὰρ θαυμάσια εἶναι συχνῶς. τί ἔστιν ὃ λέγεις; πᾶς
 ἴσως; ἐπιλήρηται τῷ ρηθέντων, μωρῶν γὰρ κατὰ τὴν
 τοῖσιν Σειράχ, ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου πωδανέεται τί
 εἶ.

δ. ρ κ δ'. Συμείροντος τὸ ἐξέτιμος λόγον, μὴ ἔλκο-
 πε εἰδέναι φάσκων, καὶ τε μὴ καλῶς, ἀπαίδετον ᾧ
 εἰ κινῶντα τὴν κεφαλὴν μειδιῶντατε καὶ τὴν ὀφθαλμοῖς
 κατὰ ττε κατερωνέειν, ἀτοπώτερον δὲ τὸ ἐν μίσοις

λόγοις ἀντιφθέγγεσθαι, ἔχ' ἕως ἔχει. λέληθε δέ σ' ἐν
τῷ ποιῶντι.

β. ρ κ ε'. Ἐν λόγοις δὲ μήτε, καὶ τὰς κύρυκας, γενομένη
καὶ ἡ ὑπερόγκω φωνῇ, μήτε μὲν ἔτω ταπεινῇ καὶ μικρῇ
ὥστε δυσήκουον εἶναι.

β. ρ κ ς'. Συμφοδοπορῶν δὲ τινὶ, μὴ καθάπερ χαλινῶν
αὐτὸν ἔλκε τὴν ἱματίαν θάμινως πρὸς τὴν ἀκρόασιν τῆς
λεγομένης. ἀλλ' ἔδ' ἕως ἐκείνου πλησίον γίγναι, ὥστε
πολλάκις προσκρῦσαι τῷ ἀγκῶνι.

β. ρ κ ζ'. Ἀποδοκίμαζε καὶ τὰ διεξοδικὰ τῷ προοιμίῳ
παιπαχῶ μὲν, μάλλον δ' ἐν τοῖς κατ' ὁδὸν λόγοις, ὅπῃ
εἰσὶν οἱ πρὸς ἐπιδείξειν δεικνύοντες ἐπισημαίνοντες.

β. ρ κ η'. Συγγνώμην προξαιτέντες, συμκρυπνόντες
αὐτὰς, καὶ ἔχ' ἱκανὰς φάσκοντες, πρὸς τὴν κατ' ἀξίαν
τῆς ῥηθισομένης ἔκφρασιν, βεβαιᾶσαι δὲ τῷ φίλῳ καὶ ἐν
τῷ τῷ ὑπὲρ αὐτὰς ἐπιχείρησιν. σὺ δ' ἀλλ' ἀποδοκίμα-
σας ἄλλαι τὴν προκειμένην ὥς εἴς τι γλαφυρόταται, ὁ χρόνος
τῷ καὶ λόγον εἰρμὴ μέλει τῷ πέλει. μὴδ' ὀτομνηκυσίαν
ὑπὲρ τῷ γένει τῶν λόγων καὶ τῷ σκοπῷ ὀτομνηκυσίαν,
ἀπαγόρευε δὲ καὶ τὰς πολυλογίας καὶ ἐπαραλήψεις τῆς
ῥηθισμένων.

β. ρ κ θ'. Εἰ δὲ τις ἀπειδύπως ἔχει τὴν γλῶττην, καὶ
δαμῶς ἀγλαττεῖν περάδω, τὸ δὲ πᾶς γλῶττης ἐλάττω-
μα, ἥπερ ἐνδέχεται τῇ σίγῃ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Η'.

Τὰ καὶ τὴν Τράπεζαν.

§. ρ λ'.

Πρὸ τοῦ ἄλλων πρὶς δεῖπνον ἀνακλιθῆναι, τὸ χειρὸς
 ὑπὲρ σοι μελέτω, ἔπειτα μὲν παρόντι δίδιμι τοῦ
 Γερμανίου συνπιλαβὲς τῇ τοῦ καλαμίσκου ἀλογίᾳ,
 εἰς μὴ παρῇ, αὐτὸς ἀνακλιθῆναι κεφαλῇ, ἕως τὴν
 Κυριακὴν ὀλίγω ἀποσιπῶν, ἔπειτα τὸ εἰδίον ἀρξαι.

§. ρ λ α'. Μὴ κενὸν τὸ σῶμα ὦν τῷ δεῖπνῳ, ὡς οἶον
 πρὸς τὸ πτύειν, καὶ τὸ βήττειν, καὶ ἀπομύττειν
 παραιτῆ.

§. ρ λ β'. Εἰδὲ τι τῶν καπετῶν ἢ, ἀφορητὶ ἢ
 καὶ καμυδεῖω, ἐριφομῆς τῆς κεφαλῆς εἰς τὸ ἐπί-
 σω. μιαιώτερον δὲ τῶν πολὺ τὸ ἀναιδῶς ἐρυγγάειν
 χαίνοισιν.

§. ρ λ γ'. Ἀποξείπας δὲ καὶ τὸ ὑπὲρ μῆκος, καὶ ἄδην
 εἰδίον καὶ τῆς λίχνης καὶ κορυφῆς.

§. ρ λ δ'. Τὸν δὲ ἄρτον μὴ ταῖς χερσὶν ὡς ἀπὸ
 ἀράττε, τῶν δὲ τῇ μαχαίρᾳ, ἐμῇ περὶ τέμναχος σοι
 καλαμίσκος ἢ, ἢ πρόσφατος ἢ ὁ προσφερόμενος ἄρ-
 τος, ὑποβλέπειν μῆκος σοι καὶ ζήλῳ τῆς ἀνακλιθῆς με-
 λέτω, καὶ ἐκεῖνοι χερσὶ τὰ πλείω ἢ μαχαίρᾳ ὡς
 χρώμενοι, ἀπράδην ἐκεῖνοις καὶ ἀντιπράττειν ὡς ἔγνω-
 μον.

§. ρ λ ε'. Φύγε καὶ τὸ τῇ τραπεζῇ ὀπισθεῖν, καὶ καὶ
 καὶ τῆς ἀγκύρας ὀπισθεῖν, φυλάττει δὲ καὶ τὸ σιτίον
 τὸ σῶμα πιμπλάει, ὡς τὰς παρὰς εἰσοῖδεν καὶ εἰς
 Ε f z ὄγκον

ὄγκον αἰρεῖσθαι ἐκ δ' ἡμίμονα. μηδὲ τὸν ψωμὸν προσιμβέ-
πτων τῷ οἴνῳ προσφέρειν, οἰκοδεσπότη δὲ καὶ ἀδυνάτη ἐκ
ἀπηνόρδεται τῶτο.

δ. ρ λ ε'. Μὴδέποτε ἐπὶ δείπνῳ σαυτὸν καταφωγῇ ποιή-
σῃς τοῖς ἐδέσμασιν ἢ πόμασιν ἀρισκόμενον, ἀλλ' ἐδὲ
ἐπαίνους συλλέγειν τῷ προσιδεύοντι, ἢ ἑαυτὸν ἐμμελεῖν σοὶ ὀξέ-
σω. εἰδὲ ὁ ἐσιάτωρ πύθοιο, μὴ συλλέσας καὶ ἐπιεικίας
τὸ δοκῆν ὡς εὖ ἐσι φθίγγει.

δ. ρ λ ζ'. Ὡς φορτικὸν δὲ καὶ τὸ πλείον προσεπιζητεῖν,
καὶ τὸ ἐγκυλῶν ἑαυτὸν πάντα ᾧδῶν εἶναι, προπετείας
τῷ ἅμα καὶ ἀφροσύνης ὅσι.

δ. ρ λ η'. Ἀλὼν δὲ χρείας σοὶ ἐπιηγομένης, μὴ τοῖς
δακτύλοις ἀλλὰ τῇ τῷ μαχαιρίδι ἀκμῇ ἀνελόμενος κί-
ρησο προσηγορίας αὐτῷ τῷ χειρομάνθρῳ, ἢ ὡς περ
εἰσι φιλεῖσι ψωμὸν τεμνάχει, τὸ τῷ ἑαυτὸν βλάβης ᾧδῶν
ρεῖν τῷ ἄρτῳ τὸ μαχαιρίδιον προσεπιτελεῖντε δι' ὅσον ἐπὶ
καθάρσει, ἀπεμφανὸν καὶ ἄτοπον.

δ. ρ λ θ'. Ἐσίασιν δέποτε ποδοίς, μερίδας ἐκάσῳ
τῷ συσσίτων ᾧδῶν, οἷς καὶ τὰς κρεῖττας νέμει μερί-
δας.

δ. ρ μ'. Εἰς δοίμῳ δέποτε κληθεὶς, ᾧδῶν, ἐπὶ
αὐτὸν ὁ ἐσιάτωρ, ἢ ὁ ἑαυτοῦ ὁμοῦ παρ' ἐκείνου παχθεὶς ἐ-
ξέλθῃ σοὶ μερίδα. εἰ μήτε ὁ τὸ δείπνον ᾧδῶν ἀπολύσας
ἑὼν προξέψῃται πάντας τοὺς συλλεγόντας, ἐνδὲς ἢ φθί-
λον ἐκάσῳ χρῆσασθαι τοῖς ἐδέσμασι.

δ. ρ μ α'. Οὐκ ἀπορεῖς καὶ τὸ ἐμφυσῶναι τῷ σώματι
τὰ ἐδέσματα τὸ ἐν αὐτοῖς θερμὸν ἀπαθεῖναι, αὐτὸν ὁ
τῷ μικρὸν περιέμεινον, ἐς αὐτὸν τὸν ὅσον τῆς θερμότη-
τος καταβεβληκότες, οἷα τε ἄνθρωποι προσφέρειναι τῷ σώ-
ματι. εἰδὲ ζωμὸς ἢ ὀξέσω μετεῖως κυκλῶνται τῷ δοί-
μῳ ὀξυμύζου καὶ μικρὸν τὸν θερμότητι. Ἀποπνέουσι

δὲ καὶ τὸ μὴ χείρας ἀειλόμηνον τὸ βυβλίον ἀπορρόφῃν τῷ ζωμῷ, ἐξόν τῷ κοχλιαίῳ χυῖναι.

δ. ρ μ β'. Μὴδὲ τῇ ρίνι τὰ βρώματα προσφέρει, ὁπο-
πειρώμενος δῆθεν ὅπως ὁσμῆς ἔχοι, ὃ δὲ ποτε προσαγό-
μενος τύχοις, μὴδενὶ τῷ συνδαιτυμόνων μὴ τὸτο ᾤξ-
θῇς. Τὰς ἐνδείσεις μιτείας ποιεῖ, σκαίδν ὃν ὑπερπλη-
ρῆνται τὸ σῶμα τὰς τε παρειὰς ὑπεριδεῖν, κάμνειν τε πρὸς
τὸ μαλαῖσαι τὴν ἔσφιν καὶ λεαίνειν.

δ. ρ μ γ'. Ἐμβάψας δὲ τῷ ὕδαρὼν βρωμάτων τιτὶ τὸν
ζωμόν, καὶ τὰ σῶματι προσσεγκῶν, καὶ δακνὼν, μὴ καὶ
δάπρον τὸν αὐτὸν ἐμβάψῃς. ἐλάττωσι δὲ καὶ ταῖς ἐν-
δείσεσιν, ὥς εἶναι τὴν πρῶτον καταβροχθίσαι.

δ. ρ μ δ'. Ἀππον δὲ καὶ τὸ τὰ ὅσα τῷ βιβρωμένων
κρίωντε καὶ ὀπαρῶν ἐπὶ τῇ ἑσπέρῃ ρίπτειν.

δ. ρ μ ε'. Εἰ τὰ γούσαιο τῶν ευφόντων καὶ λυπέντων τῇ
δίξῃ τὴν γούσιν, καὶ ἀποπτύσαι χρήσεις, μὴ πολλῶς ὡς
οἶον τε τὸτο ποίησον ἀκρομίας, λαβόμενος τοῖς δυσὶ τῆς
ἀνιούσης δακτύλοις, καὶ σεμνῶς ἄγαν ἀποσεισάμενος, ὥς
μὴ τὰς συλλαμακευμένας εἰς ἀνδία προκαλίσῃς. τῶν ὕ-
δαρῶν δὲ ὅν ῥάδιον ἀποπτύσαι, ὥς ἐγχαρῆμενται λαδῶν
τὰς συνδαιταλεῖς καὶ πορρωτέρω ἀνόμενος τὸτο ποίησαι.

δ. ρ μ ς'. Καὶ πὺς πυρῶας δὲ τῶν ὀπαρῶν μὴ ἀπό-
πτει καὶ τῆς ἑσπέρας εἰς τὴν παροψίδα, ἀλλὰ τῇ χει-
ρὶ σεμνῶς λαβόμενος κατὰ δε.

δ. ρ μ ζ'. Ἀγροικον δὲ καὶ τὸ κατέχει τὴν μάχαραν
δὲ ὅλης τῆς θούνης, καὶ ταύτῃ πείρονται τὰ σιτία ἀρεσά-
ναι τῷ σῶματι.

δ. ρ μ η'. Τὰ ᾠδαιδευμένα τοῖς λαποῖς μὴ συχνῶς
ὑπόβλεπε, ἐσθίων δὲ καὶ πίνων μὴ περιβλεπε καὶ τὰς
ἀσθήτας. ἐν κύκλῳ ὀπβάλλων τὰς ὄψεις, τοῖς παρὲς
τῶν λειτουργῶν καὶ τοῖς συνδαιτυμόσι.

434
§. ρ δ'. Βδελυρόν ὄσθ' τῇ ὀπῆσπεζίῳ ὀδόντ' τὸν ἰδρώ-
τα ὑποφύχειν, ἢ ὑπομύττειν τοῖς χειρομάκῃσι, ὑπο-
μάττειν δὲ ταῖς πᾶσι παροφίδας καὶ τὰς χεῖρας, καὶ ὡς
αὐτὸς αἰσλαμβάνειν πῶς γόσασι.

§. ρ ε' α'. Μὴδέποτε ἐτέρῳ ὄσθ' εἰς ἰδωδὺν, ἢ αὐτῷ
τόματι γόσῃ, σιτίῳ ὁμοίως καὶ ποτῇ.

§. ρ ε' β'. Μὴ λείχει τὸς δακτύλους, ἀλλ' ὡς εἴς τι κα-
θαρὺς πῖρει, κοχλιαροῖς ἢ δικραίοις χρώμῃσι, διῶσαν δὲ
ποτῇ χειρομάκῃ ὑπόμασσι ἰδίῳ.

§. ρ ε' γ'. Ἐδίδων μὴ πῖρει τὸς ὀδόντας, μηδὲ πῖρει
ἐκρέφει ὡς ἡχοῦ ποιεῖν, καὶ ἐν τῷ μασάζειν τὰ σιτίῳ
τὴν πρὸς ἄλλα τῶν χειλίων πλήξιν διδλαβῇ.

§. ρ ε' δ'. Ἦκιστα κόσμιον τὸν ἐν τοῖς ὀστέοις ἐκμυζῶν
μυελόν, ἢ ἄλλως προκαλύμνον ἰδίῳ, φελλεύχειν τε τὸ
ὄσθ' καὶ τὸς κυώας, ἢ τοῖς ὀδῶσι συνδλῶν ἐπ' ἰδωδὺν
τὴν μυελόν. Ὁμοίως ἄπορον καὶ τὸ καπνῶν βωγαλίῳ
ὅσα κάρσα καὶ ἀμύδαλα τοῖς ὀδῶσι πιέζοντα συνδλῶν,
ἐρπακτικῇ δὲ ἔσπε το φθωδραμόντα τὰ φθωπευμένα
τοῖς φθῶ τοῖς ἄλλοις χεῖρας ὀπιβάλλων, ἢ τὴν μείζον
καὶ κρείττω τῶν μελῶν ἐκκαίρειν ἑαυτῷ, καὶ ὁπώραν προ-
κείνοτο, ἀγάπα ταῖς προσυχάσαις, αἰχρὸν γὰρ τῇ χει-
ρὶ πᾶσας ἐπιλδόντα τὴν καλλίστην ἀνέλεσαι.

§. ρ ε' ε'. Παρατὴ δὲ καὶ τὸν κώθωτα ὑπερπληρῶν, ὡς
εἰ καταβρέχειν τὴν ἔσπεζαν καὶ τὰ φθωκείμενα.

§. ρ ε' ς'. Μήτε πῖρει αἷται, ἀλλ' ὑδὲ λόγων ἄρχε τό-
ματι πεπλησυσμένῳ, πίνοντος δὲ τὴν φθωκασημῶν, ἢ τὴν
προῖσαμῶν, ἐπιχε σὺ τὸς λόγους καὶ τὴν πόσιν.

§. ρ ε' ζ'. Ἀπορον δὲ καὶ τὸ φελλεύζοντα τὸ τόμα πῖ-
ρειν τὸν αἶνον. Καὶ πῖναι δὲ μὴ ἀφίσασο τὸς μεξίστι-
τος, τό, το καπνῶν μῶν, καὶ τὸ λίαν χολαῖον ὑποποιῶν
μῶν ἐν τῇ πόσει.

§. ρ ν δ. Ἀπόματε δὲ πρὸς τῆς πόσεως καὶ μετ' ἐκείνῳ τὸ σόμα. Μὴδὲ μὴ τὸ πίνειν ἡγάδη καὶ μακροτέρως ποίει τὴν ἐκπνοὴν, ἀγροῖκον γάρ. Πίνων δὲ μὴ ἀγλείμμασι καὶ συχοῖς, μὴδὲ τὸ ἀκρορρίνιον καθείς τῇ κήλικι ἐναπόπλυνε, μήτε τῷ ὀπιθαπείῳ χειρομάκρω, μήτε τῷ μαχαιρίῳ, ἢ τοῖς ὄνυξιν ἐν δειπνῷ κάθαρσι πρὸς ὁδόντας, ἀλλὰ τῷ ὁδοποξέσῃ, καὶ τῷτο εἰ καὶ τὰς σιωδείωνας ἰδοὺς ποιῶντας.

§. ρ ν ε. Οὐκ ἐπαινεῖται, ἀλλὰ καὶ ἀνδρὲς ὄντι, συχρῶς προξείπειν ὅτι τὸ σιτεῖσθαι πρὸς κεκλημένους, ἀφαιροῖ οὗτο αὐτῇ πολλὴν ἐγκλιθεῖς, ὡς αὐτοῖς παρεχινῶς εἰ πρὸς τὸ ἀφραδελῶσαι ἄδειαν.

§. ρ ξ. Πίνειν δὲ προθυμέμενος, μὴ καὶ τὰς ἄλλας εἰς πολυποσίαν προκαλῶ, εἰδὲ σέ τινες ἄλλοι προκαλοῦντο, κομφῶς χάριτας αὐτοῖς ὁμολογηκῶς ἐξουσίας πρὸς οἶνον σαυτὴ καταιτιῶ. Χαρίζεσθαι δὲ βεβόημενος, μὴ χεῖρας τὸ ἐκπωμα λαβὼν, καὶ ὑπογύσσεσθαι ὑπόδος, εἰ μήτε ποτὲ ἄμιλλα εἶναι πολυποσίας, καὶ τὸ ὑποδεῖσθαι ἐν αἵματι κρίνεται.

§. ρ ξ α. Μὴδού βίαν ὀπιθῆς πίνειν ἄκοντα, παρὰ τὸ τὸ βάρβαρον καὶ ἀγροῖς ἔθος, ὃ πρὸς φιλοφροσύνῳ δῆθεν εἴησι πρᾶττεσι χιόντες καὶ τῷ ἱματίῳ τὸ μὴ ποδεῖν, τῷτο δὲ σαφὲς σκαιότητος ἔλεγχος.

§. ρ ξ β. Εὐθύς ὑπὸ δειπνῷ μὴ πρὸς ὕπνον ξαπῆς, μᾶλλον δὲ τοιαύτῃ θέλει τὸ φαγεῖν καὶ τὸ πίνειν διαίτη καὶ, ὡς μὴ ἀδυνάτως ἔχειν πρὸς τὰς σιωδείας καὶ ἀναγκαίας ἐνεργείας μὴ τὸ δειπνον.

§. ρ ξ γ. Δίχνοις καὶ κοινοδέλοις πάρες τὸ ὑπερκαρεῖς γίνεσθαι. ὅδε τὸ μέτερον ὡς περ ἐν πάσι καὶ τοῖς βρώμασι σέργε, αἰετὶ καταλείπων ἐν ταῖς λοιπάσι, μὴδ' ὑπομάτων αὐτὰς ἄρτε περμαχίῳ.

§. ρ ξ δ'. Οἱ δὲ ὀπιθιάπεζοι λόγοι τῷ τε χρόνῳ πρόσθετοι ἔσων καὶ μὴ συμμετέχουσιν, ὥς μὴ ἀπαχολοῦν τὰ συνέβαινα.

§. ρ ξ ε'. Ἐν δὲ πλήθει βρωμάτων, μὴ τῷ βελτιόνει ἐμπορεῖσθαι σωθῆναι, ἀλλὰ πάντων ἅπτε. παυσανμύνης δὲ τὰς συμβείπνους τὰ ἐδίειν αἰσθόμενος, καταλύσαι καὶ σὺ τὸ ἐμπορεῖσθαι ἐπέχθῃσι, ὥς μὴ δόξαν ἀπλησίας ὀφλήσῃς.

§. ρ ξ ς'. Θρασὺ μὲν ὀπίσασο τὰς προειρέας ἐν δὲ πτοῖς διώκειν. εἰ δὲ προκαλοῖτο ὁ ἐσιάτωρ, καὶ τὸ ἀξίωμα πείθει, ὀπίσσω κληθεῖς, μηδὲ ἐπὶ πολὺ ἀντίλεγε.

§. ρ ξ ζ'. Ἡκιστα δέον ὅτι, κύλικος ἐν θαλαίᾳ πεισοβεμύνης, ἐφ' ἡκίστη ἀπασμοῖς πρὸς τὸν αὐτὸν χροῖσθαι, ἀρκεῖ δὲ εἰπεῖν ὅτι τῇ πρώτῃ, ἀφώτως τὰς λοιπὰς καταφέρειν. Εἰ μήτε παρόντι τινι ἢ λυπότι, φιλοπσίας προπίνειν δόξῃ, τλυκαῦτα ἢ ἔξῃ καὶ μακροτέρως χρησάσθαι λόγοις.

§. ρ ξ η'. Παιταχὲ μὲν ἀπαίσιον ὁ θυμὸς, ἔχ' ἡκιστα δὲ ἐν συμποσίῳ, εἰ δὲ τι ἐρεθίζον εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι, ταμίσσαι εἰς δέον τλυκαῦτα κοιμήσας, μάλιστα τὸτε φυλάξῃ σωδειπνῶν ἀγνώσοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Θ'.

Πῶς χρῆσθαι τοῖς φίλοις.

§. ρ ξ θ'.

Ὅσον ἀναγκαῖότατον ποσόν ἐν τοῖς μάλιστα δοχεῖσιν εἶναι τὸ πλεονέκτημα κεφάλαιον. καὶ γὰρ ταῖς δόξαις τῷ προσώπῳ, τῷ τε καιρῷ, καὶ τῷ χρόνῳ τὰ πλεονέκτα.

φιλίας ἀγαπᾶνται πέφυκεν, ἔ μὴν ἄλλα καὶ πολλοῖς ἄλλοις θεῖς τότε πλεῖστα πεπραγμένονται, τῷ τε ᾧ ῥήτορι Γουαράτῃ, καὶ Θεμισίῳ τῷ σοφῷ ὑποχρόντως θεῖς τότε διείληπται, καὶ παρὸς τῶν οἱ ἐν τῇ Γερᾷ Γραφῇ, ὅ,τε Σολομών, καὶ ὁ Σεράχ ἐκ ὀλίγα θεῖς φίλων εἰσὶν εἰρηνότες, ἀφ' ὧν τοῖς φιλεργοῖς καὶ τὰς μέλιττας πάρεισι τὰ δόντα ἀνάλειξαι. Οὗτον ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι ἐπιλθεῖν μόνον ἐγνωσαι, ὅσα ὑξεῖ παρὸς τῷ τῷ δόντος ἐνέργειαν τὴν φιλοποιωτέρας, καὶ τοῖς σοφωτέροις ἀφορμῶν παρέξει, παρὸς τὸ βέλτιον ὑποδέσθαι.

§. ρό. Ἀεὶ ὅν μνήμη δῆτα θεράφει τὸ σοφὸν ἐκεῖνο τῷ Σαμίε παρὰ γὰρ, μὴ παντὶ ἐλβάλλειν διζῶν, ὁ δηλοῖ μὴ τάχιστα καὶ εἰκὴ τῷ τυχόντι προσεταιρίζεται, μηδὲ τυφλῷ, ὃ λέγεται ποδὶ τῷ καταλόγῳ τῷ φίλων ἐγγράφειν ὄντιναῦν, ἕσοι μεταμελήσοι ποτέ.

§. ροα. Αἰρεὶ ὀλίγους ἔχων φίλους, ἀφίλος καὶ ἀκοινωνήτως καλεῖσθαι, ἢ πολλὰς ἔχων ἐταιρικὸν ζῆν βίον, τοῖς ἀντιφώνοις αὐτῷ ἡδιστοὶ συναδεῖν, καὶ σαυτὸν συνεξομοῖν βιαζόμενος. μηδὲ νόμιζε παρὸς τῷ τῷ φίλων ὅχλῳ πολλῶν ἀπαντᾶν σοι τῷ βοήθειαν, ἐπεὶ καὶ ἀνθυπεργεῖν ἀνάγκη ἔχεις πολλοῖς παρὰ πολλῶν ὑπεργόμενος. ἄλλα δὴ τὸ μὴ πειθαρχεῖν εὐνοίας, ἢ δ' ἀλήθεια μῖσος ὑποκίπτειν πέφυκεν.

§. ροβ. Οὓς δ' αὖ εἰς τὸν τῷ φίλων ἀειδμόν προσλάβοιο, μὴ πρὶν κοινῶναι τῷ ὑπορρήτων, ἢ τὸν ἔσοποι εἰς βάθος κατοπτρίσεως, καὶ ᾧ μοχθηροῖς καὶ χαιρικήκοις τὰ μυθήματα πισθύνσας, πῶς ῥίνας ἔλκεσθαι μίτῃ λεπτῷ σαυτὸν παρέξεις καὶ πειθαρχήσεις λοιπὸν ἐκείνοις. μηδὲ πῖσθε τῷ, ὅλος εἰμὶ σὸς, εἰ μὴ τοῖς ἔργοις πειθῆς, θελόμενος δὲ τὸν χρόνον τῷ ἀκερβῇ βάσας φιλίας.

Δημοσίου Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης Βελιπίσκ

δ. ρο γ'. Εἴτι φίλοις ἐγκαλεῖται ἔχης, μὴ κρύπτωι ὑποφύει τὸ πάθος, μηδὲ μῖσος ἀναλάμβανει ἄλογον, ἐρήμιον καταδιδαιτῶ τῷ φίλῳ, καὶ χάραν δίδως ταῖς τῷ βασκαίνων ἁβρολαῖς, οἷς ἔργον ἐκπολεμῶν καὶ συμβάλλειν τὸς διανοικῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχοντας. ἀλλὰ μεταπεμψάμενος τὸν φίλον ἀνακάλυψον τὴν ὀργὴν, ἵνα ἡ ὀποιομένη συμφορὰ συγγνώμῃ, ἢ ἀναπολογήτῃ φέρῃται δικάως ὀργίζοιτο.

δ. ρο δ'. Εἴτις σοι πρὸς τὸν φίλον ἔχει ἐμπέσοι, μὴ θυμῷ εἰκὼν ὅτι αὐτὸς ἐπ' ἀκαίριον τὸ τοιοῦτον ποιητικὸν γλῶτταν ἔλθοι, ἀσυνεπῶς ἀποφύγει, ἀμνημονῶν φιλίας τῆς πάλαι, καὶ ὁμιλίας, μηδ' ἄπερ ἔτυχέ σοι πιστότας ἀπόρρητα, ἐκπύσα ποιεῖ μεμνημένον ὅτι δεῖ φιλεῖν μὴ ὡς μισήσονται, μισεῖν δὲ ὡς φιλήσονται.

δ. ρο ε'. Μὴ γλίσχρος ἔσοι πρὸς τὸν φίλον ἐπαίνους, οἷον οἱ πολλοὶ ποιεῖσιν, ἐαυτῷ οἰόμενοι ἀφαιρεῖσθαι, εἴτι πρὸς τῷ φίλῳ ἀγαθὸν εἰποῖεν. μηδ' αὐτὸς πρὸς τὸν φίλον, ἐκείνου γὰρ ὀπίμωμον, ἀλλ' ἐπαίνων ἐπὶ προσεῖν ἐπαινετὸν, ὑποχωρῆσαι τὴν λόγους, καὶ διορθῶσαι περὶ οἴκῃ καὶ ἰδίᾳ.

δ. ρο ς'. Μόνιμος εἶναι ἡ φιλία καὶ δυνατόν, εἰ μὴ ὁμοίᾳ τῷ ἥθει συμμοίωται, ὅθεν καὶ αὐτὸς οἰόμενος εἶναι ὁμοίᾳ, τῶν δὲ δικῶν τὴν ἐξόντα ἥθειον τὴν φιλίαν. εἰδὼς σαυτὸν συμμοίωτον καὶ καλῶς ἔχοντα τὸν ἥθειον, καὶ βιάζομαι σαυτὸν οἰκεῖν περὶ τὴν ἐπαινετὴν τὸν ἥθειον, εἰδὼς ὅτι οἷς αὐτὸς ὁμοίᾳ, ποιεῖται ὑποβιβάζει σε ἀνάγκη.

δ. ρο ζ'. Φορτικοὶ εἰσὶν ἐν τοῖς μέλλουσιν τῷ φίλῳ, οἱ τὰς καταπεθείσας διποίτας πρὸς τὴν φιλίαν καταλέγουσιν καὶ μοιρονεύει ἔχοντες, ἔδωκε γὰρ διουλίωχε. δὲ δὲ τὸν σωφρογύντα διδόντα μὴ χάριν αὐτίκα ἐπιλασθῆναι, δαί,

θαι, λαμβάνοντα δὲ ἀπὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὴν μὴ-
μὴν ἀκείνην συζῆν, καὶ διγνώμονα εἶναι.

§. ρ ο η. Δωρεὰν ἐκ ἐλπίδι τῷ υἱ παθεῖν τὸ φιλίας
κέρε χῆμα, τῷτο γὰρ καπήλων.

§. ρ ο θ. Τοῖς αὐτοῖς χαίρειν καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀπαρί-
σκεισθαι μόνιμος ἐκ ἑστὶ φιλίας.

§. ρ π'. Μὴ λύσειν φιλίας ποῦ τὰς ἐλέγχως, δικαίως
δ' ὀπιτιμώμενος ἀείχε, εὐλικρινὲς δυνόϊας τεκμηρίω τῷτο
χῆμα, εἰ δ' ὁ φιλεῖν ἐπαγγελλόμενος ἀμερταῖοντος ἀπὸ-
χρητο, κόλαξ ὑπολαμβάνεισθαι ἐκ ὧντες.

§. ρ π α. Πρὸ τῷ φιλεῖναι κείνῃ, φιληθῆντα δὲ κείνων
ἐπιμηθέως ἔργον ποιήσεις, εἰδένποτε τῇ φρονήσει τῆς ὑπο-
κρίσεως ἀπατηθεῖς, ὃν καὶ ἐχρὴ φιλησάις, ὑπόθεν φίλον,
εἰ ὃν αἶχος τῇ περὶ σὲ προσειβήσεται δόξη, καὶ μηδὲν
ἐγνώσῃ σοι ἀγαφῆτω.

§. ρ π β'. Ἀγνώμονα φίλον, μήτε διποίει, καὶ φιλεῖν
ἀπόχε εἰ σωφρονοῖς.

§. ρ π γ'. Μὴ ὑπερόρα φίλος ἐν δυσημερίᾳ, ἀχάρις
γὰρ καὶ καπηλικόν, ὥσπερ τὰ κρεὰ τῷ ἀγγείων ὁ Διο-
νύσιος ἔλεγε περὶ Διονυσίου τῷ τυραννὶ ὑπολακτίζειν, καὶ
ἐνημερῆντας ἴσαινες.

§. ρ π δ'. Τὰς τῷ στεγῶν φιλίας ἐκ παντὸς ἔστιν
διωκε, μὴ τὰς τῷ ἀπόρων καὶ ὑδοναῖς χαίρόντων, περὶ
μὴ τῷ τῷ, εἰς χῆματα ἐλπίζεις ὠφεληθῆναι, περὶ δὲ
τῷ, εἰς ἀρετῶν ὀπιδώσεις, καὶ ἐκ τῆς τῷ ἀείων ὀμιλίας
εἰς ζῆλον διεγειρόμενος, καὶ μὴ ἀλλὰ καὶ ἐπαίνους σαυτῷ
περὶ ἀσκολάσεις, οἷσις συμβῇ τοιῦτος ὑποτυπέμενος.

§. ρ π ε'. Μὴ φορτικός γίνε καὶ ὀχληρὸς τοῖς φίλοις
ταῖς συχναῖς ἐντάξεις, καὶ προσρήσεις, μηδὲ παρ' ὧραν
τέτοις πρὸς σιδε, μὴ αἰδ' ἢς θηρᾷ φιλίας μῖσος ἐγείρης
τῷ κόρῳ, μέμνησο τῷ σοφῷ, πᾶσιον εἰσάγειν πόδα πρὸς
φίλον

φίλον κελύοντος. Μὴ προσκορὴς ἦς αὐτὶ φίλος, μὴ
πρὸς τὰς οὐκ ἔδως βλέπων φωνὰς χαλεπῶς οἷον φιλώ,
θαμνῶς συλῶν μάλιστ' εἰ καὶ αἰτίσονται, ἢ καὶ ποδῶν
πολλὰκις ἐντοξόμῳ, πλὴν εἰμῇ τις ἀνάγκη ἐπεὶ γὰρ
τὰ γὰρ παρὰ εἶναι πέφυκε ποθεινότερα, καὶ πρὸς τὴν
ἀπόλαυσιν τῶν ὁρῶν χρόνι βλεπομένων ἀσμενέστεροι περὶ
καμὴν προσκίμαι.

§. ρ π ε'. Οὐ μὴν εἰ δὲ χρόνι ἐντυχητικῶς εἰ
τῷ φίλῳ, δεῖ τὴν ἀγκυραν, ἢ φασί, καθεστῆαι δυσαντὶ
σπασον εἶναι, ἐπεὶ δὲ παντὶ μῖτον ἄριστον. ποθεινὸς μάλ-
λον αἰρεῖ ἀποσπῆσαι, ἢ προσκορὴς χρόνι, τοῖς μακρῶν
καὶ ἀπεραντίοις διηγήμασι, οἷον ἀναγκαῖος ὁπαδὸς ὁ κ-
ρος.

§. ρ π ζ'. Ἐξηρήδω εἰμῇ ποτε ποδῶν ἀναγκαῖων τινῶν
ὁ λόγος, ὅτε δὲ ἀκόλουστα τὴν σωφρονεῖν ἀπελθεῖν ἀρ-
κον, καὶ ἀπεμφαῖνον κείνεται. πρόσθις ὅτι καὶ πρὸς τὴν
λε ποδῶν κατέμῳ μείναι καὶ κοινωνῆσαι ἑαπέζης, αἰ-
τι πρᾶργιαιότερον ἀφ' ἑλκεῖ ἀντιτείνειν ἄπονον.

§. ρ π η'. Φίλον ἢ γὰρ εἰλικρινῶς καὶ πρὸς φιλίαν ἐπὶ
δειον, εἴχ' ὅς τις ἦδεται σαινόμενος, εἰδὲ τὸν αἰεὶ πρὸς τὴν
οἰκίαν βάλῃσιν συγκατέλκοντα, ἀλλ' ὅς τις οἰδὲ ποτε
πρὸς τὰς σὰς χρείας συγκατεσθῆαι καὶ εἶκειν παρακαλεῖται
ἄλλως ἢ εἰ φίλον ἀλλὰ δευότῳ ἔξει.

§. ρ π θ'. Ἐπιπείθεος εἰς φιλίαν προσεῖρηται τῷ Σπ-
γειρίτῳ ὁ πλεῖστα εἰδὼς ἀδικεῖν, ὅσον ἀνοχῆς σοι χρεῖ-
εἰ φιλίαν ποθεῖς. εἰ μὴτοι πρὸς πάντα, εἰδὲ ὅβελζομῳ
ἀνέξῃ σωφρονῶν. εἰδ' αὖ μεμφίμοιρος ἔσῃ ποδῶν τὴν
λίαν ὀργιζόμενος, εἰμῇ σοι προσμειδῶν προσέβλεψεν
φίλος, εἰμῇ ταῖς προσρήσεσιν ἀφ' ὁμοῖς ἐχρήσατο, β-
λακτὸς ἢ ἔσῃ, ἢ πᾶς ἀρῇ καὶ βωμολογικῶν ἀπαιτῶν,
εἰδὼς οἷον φιλίαν χαρακτηρίζεται.

δ. ρ γ. Ἀπόχρη τὴν μὴ καὶ θυμὸν φιλίαν ὑποδέσσει,
καὶ μικρὸν ὑπομένοντα, καὶ χαλῶντα, τὸ δὲ δεῖ καὶ ἔχθος
ἀλαμβαίνειν, αἰχρὸν γὰρ ἀπεχθανόμενον φαίνεται, ὥπερ
ἀποικῶς ἐχρήσω ποτέ.

δ. ρ γ α. Μὴ δίδε τῷ φίλῳ ἀφορμὰς προσκρῖναι, εἰ
γὰρ ἀνακοινώσῃς ἀνάγκη ἐκπὸς, αὐτῷ τὸ σοὶ ἀγχέρον ἀ-
πόρρητον, ἴσως ἐκφυγὸν αὐτὸν, αἰτία γήϊοιτο μίσεις. πῆ-
ραι δὲ παρὰ σαυτῶ, καὶ διδουλαβέμενος προσοχῇ πάσῃ τα-
πὲς ἀνείας λυτῆραι.

δ. ρ μ β. Αἱ ὑπερβολικαὶ φιλίαι, ὑπερβολικὰ ἐστὶ ὅτε
τίκτεσιν ἔχθη, ὅθεν μέτῳ φίλει ἵνα σταθερὰ ἦ ἡ φι-
λία.

δ. ρ μ γ. Ἀχαεῖς κείνω πρὸς ἀνδρὸς ἐλπίζοντα μὴ
εὖ παθεῖν εἶκιν τῷ φίλῳ καὶ σκάνειν, τυχόντα δὲ ὑπε-
ρορᾶν.

δ. ρ γ δ. Φεύγε παντὶ δοῦναι, ἔχ ἥττον ἢ ἰὸν ἀπεί-
δων ἀνδρα ψίδυρον, συγκρῖναι πειρώμενον πρὸς ξυνήδεις,
μηδὲ προσδέχεσθαι τὰς καὶ ἡδὲ φίλων χαβολὰς ἀσκέπτως.

δ. ρ γ ε. Πᾶσιν ἴσοι χρηστὸς, ἐδενὶ κολακάτικὸς, ὁ-
λίγοις σωήδης, πᾶσιν ἴσος.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΟΔΩΝ.

Τίς; πόθεν εἰς βίον ἤλθον; ἐπεὶ δὲ με γαῖα κατέβη,
 Τίς πάλιν ἐκ κόπιος ἔασαυ' ἀνίσταμενος;
 Πῇ δὲ φέρων εἴσει με Θεὸς μέγας; ἥρα σαώσει,
 Ἐνδοῦ ἀσάσης εὐδίου εἰς λιμῶνα;
 Πολλὰ μὲν βιότοιο πολυτλήτοιο κίλκυδοι.
 Ἄλλας δ' ἀλλοίοις πῆμασι συμφέρεται.
 Κέδον' ἐν ἀνθρώποισι καλὸν, κακόπτος ἄμικτον.
 Εἶθε δὲ μὴ τὰ λυγρὰ πλείονα μοῖραν ἔχει.
 Ὅ' πλεῖτος μὲν ἄπιστος, ὃ δὲ θρόνος, ὀφρὺς οὐείρων.
 Ἀρχιδαι δὲ μόγος. ἡ πορὴν δὲ πέδη.
 Κάλλιον δ' ἀερεοπῆς, τυτθὴ χάεις. ἡ νεότης δὲ,
 Βράσμα χρόνι. πολλὴ, λυγρὰ δύσις βίωτε.
 Οἱ δὲ λόγοι, περὶόντες. αἷρ, κλέος. αἶμα παλαιόν.
 Εὐχνοῖται. ῥώμη, καὶ σὺς ἀρεοτέρη.
 Τ' βελήης δὲ, κόρος. δισμὸς, γάμος. δυστεκνία δὲ,
 Φροντὶς ἀναγκαῖη. δυστεκνία δὲ, νόσος.
 Αἱ δ' ἀγοραί, κακίης μελεδήματα. ἡρεμὴ δὲ,
 Ἀδρανή. τέχνη, καὶ χαμαὶ ἐρχομῶν.
 Στεινὴ δ' ἀλλοτεῖν μάζα. τὸ δὲ γαῖαν ἀρόσσει,
 Μόχθος. παντοπόρων τὸ πλεον εἰν αἰδῶ.
 Ἡ πάρεξ δὲ, βέρεθρον ἐόν. ἔρειν δὲ τ' οὐειδος.
 Πάντα μόγος θνητοῖς. τὰνδ' αὖδὲ πάντα, γέλως.

Χρῆς, σκιά, φάσμα, δρόσος, πνοιή, πτερόν, ἀτμίς, ὄνειρος.

Οἶδμα, ῥέος, νηὸς ἰχθυον, αὔρα, κόνις.

Κύκλος αἰεδίνητος ὁμοῖα πάντα κυλίνδων,

Ἐσθλὸς, ἔσχατων, λυόμενος, πάγιος.

Ἦραις, ἡμασι, τυξί, πόνοις, θανάτοισιν, αἰαίς,

Τερπωλῇσι, νόσοις, πτώμασιν, εὐδρομίαις.

Καὶ πόδε σῆς ἡμέτωρ σοφίης, Λόγε, ἀσατέοντα

Παῖτα πέλειν, σασίμων ὥς κεν ἔχοιμεν ἔρων.

Παῖτα τοῦ περύγεσιν ἐπέδραμον ὅσα παλαιά,

Ὅσα νέα. Θνητῷ δ' αὖθις ἀκιδνότερον.

Ἐν μόνον ἀνθρώποισι καλὸν καὶ ἐμπεδόν ἔστιν,

Ἐνθὺν ἀφορμᾶσαι, σαυρὸν αἰετομύης.

Δάκρυά τε, σὸν ἀχάϊ τε νόος θείοισι μεμιηλὸς,

Ἐλπίς, καὶ Τειάδος λάμψις ἐπαραινῆς.

Μεγυμνῆς καθαροῖσι, χοῶς λύσις ἀφραδέοντος.

Εἰκότος ἀφθοεῖν· τίω λάχομεν θεόθεν,

Ζῶντι τ' ἀλλόττερον ζωῆς βίον· ἀπὲρ δὲ κόσμου

Κόσμον ἀμειβομένης, ἄχθει πάντα φέρον.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν Μέγα Βασίλειον Ἐπικήδω,
εἰς Ἐπιτίφια.

ΣΩμα δίχα ψυχῆς ζῶειν πάρος, ἢ ἐμὲ σείθ,
Βασίλει Χεῖρε λάττει φίλ' ὠϊόμην.

Ἀλλ' ἔτλιν, καὶ ἐμνα· τί μέλλομεν; ἢ μ' ἀεφράς,

Θήσεις εἰς μακάρων στέτε χοροσσίλιν;

Μῆμα λίπης, μή· τύμβον ἐπόμενι, ἔποτε σείθ

Λήσομαι, εὐδ' ἐδέλιν. Γρηγορίοιο λόγος.

Ἡνίκα Βασιλίειο θεόφρονος πνεύμα

Ἡ Τειάς, ἀπακσίως εὐθὺς ἐπεγομύης,

Πα-

Πᾶσα μὲν ἔραυήν ἐρατὴν γήθησεν ἰόντι,
 Πᾶσα δὲ Καππαδοκῶν ἐσοιᾶχσε πόλις.
 Οὐκ οἶον, κόσμος δὲ μέγ' ἴαχεν, ὤλετο κήρυξ,
 Ὦλετο εἰρήνῃς δεσμός ἀειπαρέπιος.
 Κόσμος ὅλος μύθοισιν ὑπ' ἀντιπάλοις αἰετῶς
 Σείεται, ὁ Τειάδος κλῆρος ὁμοφρονέας.
 Αἰ' αἰ', Βασιλίς δὲ μεμυκότε χεῖλα σιγᾷ.
 Ἐξεο, καὶ σήτω σοῖσι λόγοισι σάλος,
 Σαῖς τε θυπολήσοι. σὺ γὰρ μόνος ἴσον ἐφύλας,
 Καὶ βίον μύθῳ, καὶ βιοπῇ λόγον.
 Εἰς Θεὸς ὑψιμέδων, σὺ δ' ἄξιον Ἀρχιερεῖα
 Ἡμετέρῃ γυνεὴ εἶδ' σε Βασίλειε.
 Ἀγγέλον ἀρεκίης ἐρήνχέα, ὄμμα φαεινόν
 Χειρῶσι, ψυχῇς κάλλεσι λαμπρόμενον.
 Πόντι Καππαδοκῶν τε μέγα κλέος εἰσέτι καὶ νῦν,
 Λίασθ' ὑπὲρ κόσμου ἴσατο δῶρ ἀνάγων.
 Εἰσάδε Βασιλίς Βασίλειον Ἀρχιερεῖα
 Ὁσὺ με Καισαρέες, Γρηγορείοιο φίλον.
 Ὅν περὶ κῆρ φίλησα. Θεὸς δὲ οἱ ὀλβια δοῖν,
 Ἀλλά τε, καὶ ζωῇς ὡς τάχος αὐτιάσαι.
 Ἡμετέρης. τί δ' ὄνειαρ ἐπὶ χροὶ δηδιώοντα
 Τήκεθ', ἐρατῆς μνωόμενον φιλίης;
 Τυτθὸν ἔτι πνεύσας ἐπὶ χροὶ, πάντα δὲ Χειρῶ
 Δῶπας ἄγων, ψυχῇ, σῶμα, λόγον, παλάμας
 Βασίλειε Χειροῖο μέγα κλέος, ἔρμ' Ἰερῶν
 Ἐρμα πολυχίσε νῦν πλέον ἀρεκίης.
 ὦ Λόγοι, ὦ ξυνὸς φιλίης δόλος, ὦ φίλ' Ἀθλῶναι,
 ὦ Δείε βίοντι πλόδι σιωπασίαι.
 Ἰσε πόδ', ὡς Βασίλειος εἰς ἔρατον, ὡς ποθέσκε,
 Γρηγόριος δ' ἐπὶ γῆς χεῖλεσι δεσμὰ φέρων.

Καισαρέων μίγ' αἷσμα φαάνται ὦ Βασίλει,
 Βροτὴ σέο λόγος, ἀεροφοῖ δὲ βίος.
 Ἀλλ' αὖ καὶ ὡς ἔδωκεν ἱερῶν λίπες, ἤθελον ἔπω
 Χειρὸς, ὅπως μίξῃ σ' ὡς τάχος ἑρανοῖς.
 Βούθεα πάντ' ἐδάης τὰ πνύματα, ὅσα τ' ἔασι
 Τῆς χθονὸς σοφίης, ἔμπροσθεν ἱερὸν ἔης.
 Οὐκ αἰτῶ λαοῖο θεόφρονος ὡς τείνας.
 Τὸ μόνον ἵδ' σῶν ὦ Βασίλει ὀλίγον.
 Χαίροις ὦ Βασίλει, καὶ εἰ λίπες ἡμέας ἔμπης.
 Γρηγορεῖν τόδε σοι γεάμμι ἐπιτυμβίδιον,
 Μῦθος ὅδ', ὃν φιλέεις. ἔχεις χρέως ὦ Βασίλει
 Τῆς φιλίας, καί σοι δῶρον ἀποδυνάτατον.
 Γρηγόριος Βασίλει περὶ κοινῇ ἀνέθηκε
 Τῶν ἐπιγραμματίων τὴν δεκάδα.

Τὴ αὐτῇ Γνωμὰ Δίσιχα.

Ἀρχῆς καλῆς κάλλιστον εἶναι καὶ τέλος,
 Ὅρθως δοκῶσιν οἱ ὅροι ἵδ' ἀγαθμάτων.
 Ἀρχὴ καλὸν τίκτωσα τοῖς βροτοῖς πέρας,
 Βίη κάθαρσις ἐνδεῶς ἀσκεμμένη.
 Λόγοις περῶν, μὴ περῶν ἔξω πέτε.
 Περῶν γὰρ ἐδὲ πτόων ἵπταται δίχα.
 Γνώσις βροτῶν μέγιστον ἐν βίῳ κλέος,
 Κακὸν δὲ αὐτῇ τοῖς κακῶς κεχημῆσιν.
 Κενήσῃ δόξα μηδ' ὅλως σαρραπάση.
 Καὶ γὰρ πανῆργον πῶτον τοῖς ἀπλυστέροις.
 Εὖ δρῶν φύλαττε σαυτὸν ἐν πάτῳ μέειν.
 Ταχὺς γὰρ ἔστι πρὸς τὸ χεῖρον ὁ δρόμος.
 Γέλως κρατεῖδω, καὶ θυμὸς λάβοι πέρας.

Ἀργὸς δὲ παντάπασιν εἰργέσθω λόγος
 Θεὸν φοβῆσθαι πρώτιστα, καὶ γονεῖς τίμα
 Ἱερεῖς ἐπαίνει, πιστεύοντας σεπτῶς
 Τῶν δίκαια πατεῖ μηδ' ὀλως λέγειν
 Θεσμός δ' ὁρίζει, καὶ παρὰ Θεσμῶν
 Οἷα παρὸς ἄλλῃ μὴ παθεῖν ὅλας δὲ
 Τοιαῦτα καὶ σὺ μηδὲ δρᾶν ἄλλω θέλεις
 Οὐ δεινὸν ὀργὴν δεινὰ τοῖς εἰργασμένοι
 Καὶ γὰρ δικάζει τοῖς ὁμοίοις ἡ δίκη
 Χεῖλη σοφὰ σάζουσιν ἡδίστους λόγους,
 Φάρυγξ δὲ πικρὰς ἐκτελέγεται μάχης
 Ρ' εἴθρα γλυκασμὸν γλῶσσαι βλύζει
 Ρ' ἡσείς δὲ φαύλας ἀκροῖον γλῶσσαι σὺν
 Φίλοι φιλεῖσι καὶ ἅς τοῖς φίλοις φίλα
 Ἐχθροὶ δὲ φαυλίζουσιν αἰχρῶς πᾶς
 Πωχὲς φίλους λάθωσι πλεσίων
 Λαμπραὶ δὲ αὐλαί, πλεσίοις αἰεὶ φέρονται
 Ὑδωρ, ποτὶν φέρισον, εὖ κρατεῖ φέρονται
 Θολοὶ δὲ τὸν νῦν συλλαβῆσαι κρατῶνται
 Οὐκ οἶδον οἷος σωφρονίζειν τὴν φησὶ
 Κισεὶ δὲ μᾶλλον ἡδονὰς παροξυνῶνται
 Νῆς λεπτὸς ὄγκον ἐκδιώκει γαστέρος
 Τάνατ' ἵα γὰρ τοῖς ἐναγίοις μάχης
 Κρείων ἔσφην σύμμετρος δ' ὁπορευμένοι
 Ἡ δὲ δειπνὸς ἄβρος, ὃν ἐπλάσσει τις πᾶς
 Πλεῖστοι μωροὶ τοῖς ὀνείρασι πλέον
 Ἡ δὲ χημάτων ἀβυσσὸν οἱ κεκτημένοι
 Κρείων ἀπαις, ἡ μωρὰ κύειν ἐκγυῖται
 Οὐ μὲν γὰρ ἀπαις, οἱ δὲ πολλοὶ καὶ
 Παστὶ βροτῶν θνήσκοντι πᾶσα γῆ

Πᾶν γὰρ τὸ ἐκ γῆς, γῆ τε, καὶ εἰς γῆν πάλιν·
 Ποιμὴν ἀμέλγει, εἰ θέλει, καὶ τὸς ἑάγους,
 Ἀλλ' αὐτὶ γάλακτος, αἱμάτων πηγὰς ὕσαι·
 Ἡ' σὺς ἐποπτεύουσα δειπνοποιῖαν,
 Οἶδε ἑσπέζης τὸς ὄρας μὴ συγχέειν·
 Βιάζε καὶ σὺ τὸς ἀτάκτους μὴ λύειν,
 Τάξιν ἀρεπῶδη καὶ νόμοις ἡρμοσμένῳ·
 Νόμον φυλάττων, τὸς φόβος ἔξω βάλης·
 Φύβαν γὰρ ἔξω πᾶς ὁ τῷ νόμῳ φύλαξ·
 Κύβερτος ἰδμῶν φεύξεταί τελευτίας,
 Καὶ δεινὰ πάντα εἰς σοφὰς φέρων φρενάς·
 Ζωὴς ἀείσης μὴ φρονεῖ πᾶναιτία·
 Καὶ γὰρ ἀρεδὴλος τῆς κακίας ἡ πλάνη·
 Μέγιστος ἀκμῶν ἐπὶ ποιεῖται τὸς φόβος,
 Καὶ εἰς ἐχέφρων πᾶσαν ἐκκρεβεῖ βλάβην·
 Φύλων λαγῶν ἐκφοβεῖσιν οἱ κτύποι,
 Ἄνδρας δ' ἀνδρὲς αἱ σκιαὶ τῷ ἀρεγμάτων·
 Μισῶ πένηται πλεσίῳ δωρήμερον,
 Ὡς τῷ λέγοντι τῷ ἑρέειν λελησμένῳ·
 Ῥήτωρ ποιηρὸς τὸς νόμους λυμαίνεται,
 Ἄγνος δὲ ῥήτωρ, εὐκράτος ἀρμονία·
 Γελῶσιν οἱ πλεῖντες ὀρφανῶν λόγους,
 Αὐτῷ γελῶσι τῷ Θεῷ τιμαίαν·
 Νόμοις θεμελιεῖται πρὸς ὀλεθείαν,
 Ὅ μὴ νόμος φύλαξιν ἐν νόμῳ φέρων·
 Πέφυκε τοῖς πένησι μὴ φρονεῖν μέγα·
 Τοῖς πλεσίοις γὰρ ἐδὲ φροντὶς τῷ βίῃ·
 Παῖδες μαρὰς, ὡς ἐφικτὸν τῇ φύσει,
 Ἐξασι γὰρ καὶ καὶ φρένας παρ' ἐλπίδα·
 Πλήκτων σίδηρος ἐκφυροῖ καὶ τὸς λίθους·

Σκληρὰ δὲ μασις παιδαγωγεί καρδίαν.
Ὅρκος κάκιστον δίδοναι καὶ λαμβάνειν,
Ἰσως γὰρ ἄμφω προσκέκρικας τῇ δίκῃ.
Εἰς αἰῶνα θησαυρίζε τὸν ἔξω τέλος,
Οὗτος γὰρ ἐκλέλοιπε καὶ πρὸ τοῦ τέλους.
Μὴ δὴ φίλει τὸν ὄλβον, ὅς λυεὶ χρόνος,
Ἄ γὰρ χρόνος δόμῃσι, καὶ λύσει χρόνος.
Αἰχρὸν γυναίοις ἄρσεν ἦθος ἐκφέρειν.
Ταῖς κοσμίαις γὰρ τάξις, ἡ αἰδὼς ἐσθὴ.
Κάταντές ἔστιν ἡδονὴ τοῖς χρωμένοις,
Καὶ ὡς πρόσσεισι, οἴχεται λίθε δίκῃ.
Οὐδεὶς ὑγείας πλεῖτος ἀλγῶσι πλείον,
Σοφῶς καὶ ταύτῃ ἡ φύσις αἰεὶ θέλει.
Ἡχοὶ θαλάσσης, αὐδρὸς ἄφρονος λόγοι.
Βεῖθοντες ἀκτὰς, ἐπιδιάνωσι χρόας.
Πείθῃσι δῶρα καὶ σοφὸς ὄφρα βλέπειν.
Βροτῖς δὲ θήρα χρυσὸς, ὡς πτερυγίοις πάγῃ.
Γῆρας λύπαι τίκτωσι καὶ πρὸ τοῦ χρόνων.
Ἄ γὰρ ἔσπορος καθεῖλεν, ἐς γήσει χρόνος.
Πλεῖτος τάχιστος τοῦ κακῶν ὑπερέστις,
Καὶ γὰρ πρόχειρον εἰς πακεργίαν κράτος.
Οὐκ ἔστιν ἐδὲ βέλτιον κτῆμα φίλῃ.
Ποτηρὸν ἀνδρα μηδέποτε κτήσῃ φίλον.
Τάξις τιμάδω, καὶ προσηγείδω κράτος.
Κράτος γὰρ αὕτη, καὶ κράτος αἰεὶ φύλαξ.
Νῦν ἐμμέριμος, σῆς βιβρώσκων ὀσεία.
Θάλλει δὲ σῶμα, φροντίδας ὄφρα ἔχον.
Οὐδεὶς κόρος πέφυκε σωφρόνως ἔχειν.
Καὶ γὰρ τὸ πῦρ εἴωθε ταῖς ὕλαις θέειν.
Οἷος, πάθος ἔγερσις ἐκλελοιπότος.

Ὑλὴ ᾧ εἰσρέουσα ῥάνυσσι φλόγα.
 Φεύγουσιν ὄργας οἱ δίκας δεδοικότες,
 Θυμὸν γὰρ ὀξάπτουσι πολλαῖς δίκαι.
 Δεινὸν, πόνοις κάμνουσι προθεῖναι πόνας.
 Ἀλλ' ἔν πόνας ἔπαυσε πολλόκις πόνος.
 Ἀλλοὶ μὲν ἄλλων τὰς πόνας δεδοικότες,
 Ἀλλοῖς ἑρῶνται κινδυνόουσι πόνοις.
 Δόξης αἰεὶ φρόντιζε τῆς αἰωνίας,
 Ἡ γὰρ παρῶσα φέρεται καθημέραν.
 Οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βελδύεται.
 Τὰ γὰρ μετ' ὀργῆς ἐδέπω βελλὺν ἔχει.
 Δεινὸν δράκοντες, καὶ κακῆργον ἀσπίδες,
 Διπλῇ γυναικὸς δεινότης ἐν θηλείῃς.
 Πείθουσι γυμνά τὰς ὀρώντας ὁσέα,
 Ὡς ἐδὼν ἡμῖν προσφυῖς τῷ ἐνθάδε.
 Εἰ λοξὰ βαίνουσι καρκίαν γόνοι,
 Πῆραν λάβωσι μητρικῶν βαδισμάτων.
 Δάσεις ἀποδήλως ἐκβιάζων τλὴ φύσιν,
 Καλὸς μαθητὴς ἐκ κακῶν διδασκάλων.
 Κόσμει σεαυτὸν τοῖς καλοῖς τεκμηρίοις.
 Καὶ μὴ πένητος ὄρφαν' καταφρόνει.
 Θεὸς δίδοντας, ἐδὼν ἰχθυεὶ φθόρος,
 Καὶ μὴ δίδοντας, ἐδὼν ἰχθυεὶ κόπος.
 Τίγρεις ἔχιδνα, μὴ φοβῆ τὰς ἀδύνας,
 Ἐχει λαβῶσα μητρικῶν πῆραν τόξα.
 Οὐδεὶς ἀειδὲς ἐκ ἀποδήλου δειλίας.
 Νίκαι ᾧ εἰσπράττεισι τὰς εὐφρομίας.
 Ἀνὴρ ὑπνώδης, εὐρετὴς ὀνειράτων,
 Μύσης γὰρ ὕπνος φασμάτων, ἔσ' ἀπραγμάτων.
 Εἰώθε πείθειν μὴ θέλοντας ἢ βία,

Ἀγχει ᾧ αὐτὴ καὶ γίγασται πολλάκις
 Δῆμῳ σφαλόντος, πᾶς ἀγύρτης ἄρχεται
 Δῆμος δὲ παύτη τῷ καλῶς ἀταξία.
 Ἔργον πάρεργον ἔδαμῶς ἔργον λέγεται
 Τῶν ᾧ παρέργων καὶ καταφρονιτέον.
 Ἡ πόρος τὰ νεκρά τῷ χαμαιριφῶν μ
 Τάξις τιμάται, καὶ κυῶν ἡδροισμῶς
 Χρυσὸν λαλόντος, ἅπας ἀφρακτος λόγος
 Πείθειν ᾧ οἶδε, καὶ μὴ πέφυκε λέγειν
 Ἐξοσι καὶ νυῖ τὰ πόρος εἰρῶν φέρει
 Οἱ πόρος τὰ ῥόδα τὰ βίε μεμνώτες
 Τροχός ὅστις ἀσάπως πεπηγμῶς
 Οἱ μικρός ἔπος καὶ πολύτροπος βίος.
 Ἄνω κινεῖται, καὶ φελαπᾶται κάτω.
 Οὐχ ἴσεται γὰρ, καὶ δοκῇ πεπηγμῶς
 Φάλαγγι κρατεῖται, καὶ μῶν ἀποξέχει
 Σκιρτὰ δὲ πολλαῖ, καὶ τὸ φάλαγγι ἐκ
 Ἐλκει κατέλκει τῇ κινήσει τῷ εἶναι
 Ὡς ἔδωκ' εἶναι τὸν βίον ἡλαστάων,
 Ἡ καπνὸν, ἡ οἶνον, ἡ ἀνδρὸς χλόν
 Ἐφῆστέ τίς πε τῷ φιλοχρῦσων τὰδε
 Θέλω τύχης σαλαγμὸν, ἡ φρεσὶν πί
 Πρὸς ὅντις ἀντέφησε τῷ φιλοφρόνων
 Ρᾶνις φρεσὶν μοι μάλλον, ἡ βυδός

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ.

Γρηγορέε πόνος εἰμί. Τετρασιχίλῳ δὲ φυλάσσω
Γνώμαις πδύματικαῖς, μνημό-
συμον σοφίης.

ΠΡᾶξιν αρωτιμήσεας, ἢ θεωρίαν.
Οὔφιν τελείων ἔργον. ἢ δὲ, πλειόνων.
Ἀμφω μὲν εἰσι δεξιαί τε, καὶ φίλαι.
Σὺ δὲ, πρὸς ἡμῶν πέφυκας, ἐκτείνε πλέον.

Ἡρετά με τις πρόβλημα τῷ ἐκ πνδύματος.
Ἡν ἐκρυπτωθῆς, εἶπον· ἀλλὰ σωφρονῶ.
Ἡν ἐκρυπτωθῆς. νυνὶ δὲ δεῖ καθαρῶν.
Μῦρον δοχεῖον σαπρὸν ἐπισδύεται.

Μήτ' ἀντίτεινε πᾶσι, μήθ' ἔπε λόγους.
Ἀλλ' οἷς ὅπισθι, καὶ ὅσον, καὶ πλῆνικα.
Θεῶ δὲ πλεῖον ὀξέχου, ἢ προσάτει.
Λόγῳ παλαίει πᾶς λόγος, βίβ. δὲ τίς;

Ἡ μὴ διδάσκειν, ἢ διδάσκειν τῷ ἑσώπῳ.
Μὴ τῇ μὲν ἔλκειν, τῇ δ' ἀπαθεῖσθαι χερσίν.
Ἡττον δείξῃ τῷ λέγειν, πρᾶττων ἢ δεῖ.
Γραφῶς διδάσκει τὸ πλέον ταῖς ἐκτύποις.

Τμῖν λέγω μάλιστα τοῖς τῷ βήματος,
Ὁφθαλμὸν εἶναι μὴ σκότους πεπλησμένον,
Μὴ καὶ πρῶεδροι τῷ κακῷ φαινόμεθα.
Εἰ γὰρ τὸ φῶς τοῖτον, τὸ σκότος πόσον;

Ἀφ' ὧν ἔργον, κρεῖσσον ἀπράντως λόγῳ.

Βίε μὲν ἐδείξ πάποθ' ὑψώθη δίχα.

Λόγῳ δὲ πολλοὶ, τῷ καλῶς φορμεύει.

Οὐ γὰρ λαλέωνται, εὖ βιούντων δ' ἡ χάρις.

Δῶρον Θεῷ κάλλιστόν ἐστιν ὁ ἔσποτος.

Καὶ πᾶσι εὐεργετῇ, ὑδὲν αἰσεὶς ἄξιον.

Ὅς καὶ ποῖντι δίδωσι, τὸ τοῦ προσφέρει.

Μίθωμα πόρνης, ἁγίος ἐμερίζεται.

Μηδὲ ποτ' εὗξει μηδὲ τῇ μικρῶν Θεῷ.

Θεῷ γὰρ ἐστὶ πρὶν λαβεῖν. τί ἐν λόγων,

Κλέπτεις τὰ σαυτῷ μὴ δὲς; καὶ ἐχέεις.

Ἀγανάσσει πεσέτω, Σάπφειρά τε.

Πανήγειν νόμιζε τὸν δὲ τὸν βίον.

Ἦν παραματρίση, κέρδος. ἀπάλλαγμα γάρ,

Μικρῶν τὰ μείζω, καὶ ρέοντ' αἰδίων.

Ἦν δ' αὖ παρέλθῃ, καιρὸν ἄλλον ἐκ ἔχεις.

Πολὺς μὲν ἐστὶν ὁ προκείμενος δρόμος.

Πλείων δ' ὁ μιδός. μὴ βλέπων τὸ παῦ ἅμα,

Τὸ παντὸς ἀρθῆς, καὶ πλείεις ἐπὶ αὐτῷ ἅμα.

Καὶ τὸ τοῦ πείρα πολλάκις τῷ δυσμενῆς.

Μὴ σφάδρα θαρρεῖν, μήδ' ἀπελπίζειν ἄγαν.

Τὸ μὲν γὰρ, ἐκλύει σε. τῷ δ' ἀναβέβη.

Τὸ μὲν, κατόρθω. τῷ δ' ἔχει. τῷ δ' ἐφθόσιος.

Οὐχ ὡς ὁδὸς τὸ λείπον ἀχρεῖοι πόνοι.

Μὴ θερμὸν ἄττειν, ἐμμεύειν δ' οἷς αὐτῷ κείνης.

Κρεῖσσον ἀποκόπτειν, ἢ τί κόπτειν τῷ καλῷ.

Καὶ γὰρ κακὸς καλῷ μῦθῳ, ἐχὶ τὰς κάτω,

Τὸς δ' ὑψίχ' ὑψώθωσι, πίπτοντας μέγα.

Σπιθήρ ἀνάπτει καὶ βραχὺς πολλὰ φλόγα,
 Καὶ σπέρμ' ἐχίδνης παλάκας διώλειε.
 Τὰτ' ἐν ὄρῳ, ἐκκλινε καὶ μικρὸν βλάβος.
 Μικρὸν μὲν ἔστιν, εἰς δὲ μείζον ἔρχεται.

Εἶνα σαυτὸν πλεῖον, ἢ τὰ τῷ πέλας.
 Τὸ μὲν γάρ, αὐτὸς κερδαίνει, τόδ' αἰ πέλας.
 Κρείσσων λογισμὸς πράξιον, ἢ ζημίαι.
 Τὰ υἱὸν γάρ ἔστι τῆς φθορᾶς, τὰ δ' ἴσται.

Ὅτις αἰετοὶ καμνέτω τυπόμενος
 Θεοῖς νοήμασί τε, καὶ βίῃ λόγοις.
 Γλώσσης δὲ φείδε. καὶ γὰρ δὲ κατωτέρα
 Βλάπτειν, τὸ κέρδος δ' ἦσαν εὐ κινεμενής.

Ὅψις σωήρπασέ με. πλὴν ἄλλ' ἐχέθῃ.
 Εἰδῶλον ἐκ ἔστησα τῆς ἁμαρτίας.
 Εἰδῶλον ἔστι πείραν. πράξιν ἐκπεφύγαμην.
 Βαθμοὶ τὰ δ' εἰσὶ τῆς πλάνης τὴν δυσμενῆς.

Κηρὼ τὰ ὅσα φράσας πρὸς φαύλους λόγους,
 Ὡδῶν τε τερπνῶν ἐκμελῇ λιγυσμάτων.
 Τοῖς δ' αὖ καλοῖς τε, καὶ γὰρ τοῖς αἰεὶ δίη
 Εἰπεῖν, ἀκῆσαι, καὶ δράσαι μικρὸν μέσον.

Μὴ σφόδρα δ' ὁσμῶν ἐκλύε θυλίσμασιν,
 Αἴψης πλειόπαι, μηδὲ γόυσαι.
 Τί αὖ ποτ' ἀδρείσαι μὴ δ' ἠττώμενος;
 Χωρεῖς γυναικῶν, καὶ ῥένων ἠδύσματα.

Δός, εἶπε γαστήρ. ἡ λαβῆσα σωφρονίης,
 Δάτω προθύμως. ἡ δὲ τοῖς κάτω δίδως.
 Κόπον λάβοις μὲν, ἄλλ' ὅμως μὴ πλεσίαν.
 Εἰ δ' ἐν κατάχοις, δάσωμεν καὶ πλεσίαν.

Γέλως γέλωτος εὖ φρονέσιν, ἄξιος.
 Μάλισα μὲν, πᾶς. τὸ πλεόν δ', ὁ πορικτός.
 Γέλως ἄπικτος, ἐκφέρει καὶ δάκρυαν.
 Κρείσσον κατφῆς ἡδὺς, ἢ πεδρυμμένον.

Κάλλος νόμιζε τὴν φρενῶν ἀκοσμίαν,
 Οὐχ ὡς χεῖρες, ἢ λυγρὸς χεῖρες,
 Ὅφει δ' ὅπερ τὸ σώφρονος γινώσκεται,
 Αἶχος δ' ὁμοίως τῇ φρενῶν ἀκοσμίᾳ.

Δύπαι προήλθον, ἡδοναί, θάρρη, φόβοι,
 Πλῆτος, πενία, δόξα, δύσκληα, θρόνοι.
 Ρεῖψαν ὡς θέλκυσιν. ἔδον ἄπτεται.
 Τῶν ἐμμένων, ἀνδρὸς εὖ βεβηκότος.

Τῇ βίῳ τὸ πλεόν, ἢ φρονήματι.
 Ὅ μὲν θεοὶ σε, τῷ δὲ καὶ πίπτεις μέγα.
 Τάξῃ δὲ πάντε, μὴ μικροῖς μετ' ἐμῶς.
 Καὶ πλεῖστον ἀρθῆσθαι, κάτω πῆς ἐντολῆς.

Δόξαν δῖωκε μῆτε πᾶσαν, μὴτ' ἄγαν.
 Κρείσσον γὰρ εἶναι, τῷ δοκεῖν. εἶδ' ἄμικτος εἶ,
 Μὴ τὴν κοινὴν θήρῃ, μῆτε τὴν γέαν.
 Τί γὰρ πιθήκῃ κέρδος, εἰ δοκεῖ λείων;

Αἶτει μὲν ἄλλον, μὴ φρόνει δ' αἰνέμελτος.
 Καὶ γὰρ θεός σε τῷ ἐπαινῶν ὑπερεῖν.
 Μὴδ' ἄλλον εὐθύς, πείν γὰρ τῇ πείρᾳ μάθης,
 Μήπως, κακῷ φασμάτος, αἰσχύνῃς ὀφλῃς;

Κακῶς ἀκείνῃ κρείσσον, ἢ λέγειν κακῶς.
 Ὅταν προδῇ τις ἄλλον εἰς κωμωδίαν,
 Ὡς εὐφρανῶν σε, σαυτὸν ἐγκειδαι δόκει.
 Ὡς δ' αὖ μάλισα δυσχεράνεις τῷ λόγῳ.

Μηδὲν μέγ' εἴπης δ' πλοῶν ἀπὸ πεισμάτων.
Πολλοὺς πρὸς ὄρμον δ' ἔπλεον ἔδω σκάφος.
Πολλοὶ προσωρμίδισαν ἐκ τεχυμίας.
Μὴ ἀσφάλεια, μὴ ὀνειδίζειν τύχας.

Κρεῖσσον καλῶς βιῶντα, καὶ ποταμῶν,
Παρρησιάζεσθαι τι πρὸς τὸν δεσπότην,
Ἡ' μὴ καλοῖς θάλλωντ' ἀπαιτεῖσθαι δέσπον.
Εἰ καὶ τὰ πάντα σὺ λόγῳ πορεύεται.

Πρὸς τὰ πάντα, καὶ Θεὸν κτῆσαι μένον.
Εἰ γὰρ μεριμνῇ χρημάτων ἀλλοτεῖαν.
Εἰ δ' ἐθέλεις τὰ πάντα, ὅς τε πλείονα,
Εἰ δ' ἐδὲ τῶτα, τοῖς θεμετοῖς δὴσέβει.

Καλόν τι, σπῆλ' ἀρπάσαι, καὶ τὸ φθόνον.
Χεῖρὸν χερσὶν μαῖλλον, ἢ τὰ πάντα ἔχειν.
Ὅς καὶ βασιλείαν κλάσματος χαρίζεται.
Χεῖρὸν σκέπτει, βέβηκε, τὸν πτωχὸν βίβω.

Πόντος προσηλθε, εἴτ' ἀπῆλθε μὴ τυχαῖον.
Δέδοικα Χεῖρ', μὴ καὶ γὰρ πῆς σῆς χερὸς
Χρήζων, ἀπέλθοιμ' ἐνδεὲς ἐμοῖς νόμοις.
Ὅ γάρ τις ἐκ ἔδωκε, μὴδ' ἐλπίζειτω.

Ποῦτος ἀνδρὸς ἔδω ἀσφαλέστερον.
Πρὸς τὸν Θεὸν πούδωκε, καὶ μένον βλέπει,
Σὺ δ' ἀγκαλίσκῃ. αἶψός γάρ, ὡς λόγος
Πολὺς, καλῶς λεπτὸν ὄρνιν ἀμφέπει.

Κρεῖσσον πενία μὴ δικαίας κτήσεως.
Καὶ γὰρ τόσος γε πῆς κακῆς διέξιας.
Λιμῶ μεν, ὅστις ῥαδίως διεφθάρη.
Τοῖς δ' αὖ κακίοις, πότμος ἢ μοχθηρία.

Τί διαπότις, ἢ δῶλος, ἢ φαύλη τομή;
 Εἰς πᾶσι πλάσης, εἰς νόμος, κείσιν
 Ὑπηρετᾷ μὲν, ὡς δὲ συνδύλον βλέπει
 Ὅταν δὲ λυθῇς, τιμιώτερος φανῇς.

Οἱ δ' οἰκείται τί, καὶ μάλιστα οἱ Θεῶν
 Μὴ φεγγέπωσαν εἰνοεῖν τοῖς διαπόται
 Εὐλεύθερον καὶ δῶλον ὁ ἔσπος χράφει
 Καὶ Χειρὸς ᾤφθη δῶλος, ἀλλ' ἠλόω

Κακῶς δ' ἀκῶαν αἰχμῶν, μὴ δυσλῆθης
 Γούος γάρεισιν οἱ πάλαι σεσηπότες
 Γούος προάρχειν κρείσσον, ἢ λύειν γὰρ
 Ὡς καλὸν εἶναι, ἢ καλῶν πεφυκνῶ

Θεῶ μόνε, θείων τε ἀπλήτως ἔχειν.
 Ὅς τοῖς λαβεῖσι καὶ πλεόν χαρίζεται
 Διψῶν τὸ διψᾷ, ἀφθόνως αἰεὶ ρέει
 Ἐν τοῖς δὲ λοιποῖς, καὶ φέρειν ἡσάτω

Μὴ πάντα νικᾷν, μήδ' αἰεὶ σπεδῶν ἔχει
 Καλῶς κρατεῖσθαι κρείσσον, ἢ νικᾷν
 Καὶ ὅ παλαιότης ἔχ' ὁ κείμερος καὶ
 Πάντως κρατεῖται, πολλάκις δ' ὑπέρ

Καὶ ζημιᾷτι. τὸτο κέρδος πολλάκις.
 Ὡς περ καδαίρειν φυτὸν εἰς ὑπερβολήν
 Εἰ δ' ἐκαλῶς τι προσιθεῖς, οἷς νυκτὶ
 Ὑλῇ φέρεις πῦρ, ἢ νόσον τῷ σώματι

Εἰ μὴδὲν ὀφλεις τῷ Θεῷ τιμωρίας.
 Μὴδ' αὐτὸς ἴδι τοῖς ὀφλεσι συμπαύει
 Εἰδ' οἶδας ὀφλων, καὶ πρόχρησον τὸ
 Οἶκτῳ ὅ οἶκτος τῷ Θεῷ σαθμίζει

Ὅταν ποτ' ὕβρεις ἐκκάη τὴν σὺν φρονίᾳ,
Μηθήντι Χεῖς, τῷ ἐκείνῃ ξαυμάτων,
Πόση τε μοῖρα ταῦτα, τῷ τῷ Διαιπόντῃ.
Ὡς δ' αὖ τὸ λυπὲν ὥς περ ὕδατι σβέσσεις.

Ἐρως, μέθη, ζῆλός τε, καὶ δαίμων, ἴσα.
Οἷς αὖ προσέλθῃ, τὸ φρονεῖν ἐπέκλυσε.
Τῆξις, προσδοχὴ, δάκρυον, τὰ φάρμακα.
Ἡ δ' ἰαφεία τῷ ἐμῶν νοσημάτων.

Ὅρκον δὲ φεῦγε πάντα. πῶς ἐν πείσομην;
Λόγῳ ξόπωντε τὸν λόγον πιστευμένῳ.
Ἀρησίς ἐστι τῷ Θεῷ ἡδυσδοκία.
Τί δὲ Θεῷ σοι; τὸν ξόπον μέσον τίθει.

Τί χρηστότης δόγμα συυτομώτερον;
Τοιῦτος ἴδι τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πέλας.
Οἷς σεαυτῷ τὴν δε τυγχάνειν θέλεις.
Οαὶ συυτομώτερόν τι τὰ Χεῖς πάθῃ.

Πιστὸ φίλῃ νόμιζε μηδὲν ἄξιον,
Ὅν εἰ κρατὴρ ἐδειξε, καιρὸ δὲ ζάλη.
Ὅς εἰ χαρίζετ', ἢ μόνον τὸ συμφέρον.
Ἐχθρὰς ὅρας γίνωσκε, φιλίας δὲ μή.

Τὰλλα βλέπων ὀφθαλμὸς, αὐτὸν εἰ βλέπει.
Ἀλλ' εἰδὲ τὰλλα, ὡς ἄγαθον λημμάτων τύχη.
Τέτε χάριν, σύμβολον εἰς ἅπαντ' ἔχειν,
Οαὶ γὰρ χερὸς χεῖρ, καὶ ποδὸς πῆς ἐνδεής.

Εἰ τοῖς καλοῖς ἔποιο νεφετέμενος,
Οὐκ ἐντραπήσῃ τοῖς κακοῖς γελώμενος.
Ὅταν ποτ' αἰχρὸν ἐννοῆς, νόμιζέ σοι
Πολλὰς παρεῖναι, καὶ σεαυτὸν ἐντρέπε.

Κακὴ παρ' ἀνδρὸς μηποτὲ χηρὸν
Ζητεῖ ᾧ, ὧν βίωκε, συγγνώμη

Ἐγὼ τι κέρδος ἐκλέγω καὶ δυσμῆρας
Τὰς ᾧ λαβὰς φεύγοντας, ἀσφαλ
Εἶναι παραιτῶ, καὶ τὸ πικρὸν φά
Ὅμως δίδοικα, καὶ τὸ ἡδὺ μέμφο

Καλὸς ἀμείβω, τὴς κακῆς ἀξιοφόρος
Κὰν τοῖς δὲ κείδω τὴ παθεῖν μη
Ὡς αὖ καλὸς καὶ τὴς δὲ ποιήσῃ κα
Τῷ μακροθύμῳ χρηστότης, καλὴ

Πᾶσι μὲν ἴσθι χηρὸς, εἰ τὸτο ἔσθ
Πλείον δὲ τοῖς ἔγγιστα· τὴ χάρι
Τίς αὖτε πισύσσει τοῖς ξείνοις κα
Εἶναι, τὴν δὲ δίκαιον, οἷς ὀφείλει

Τί πάντα τὴν δύσλυσον αἰτιώμεθα
Ἐχθρὸν, δίδόντες τῷ βίῳ ἔχουσιν
Μέμφο σεαυτὸν, ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ
Τὸ πῦρ ἡμῶν, ἢ δὲ φλόξ τὴ π

Μὴ σφόδρ' ἐπιθεῖαι παιγνίοις ἐνυπνί
Μηδ' ἐμπόνητον εἰς ἅπαντ' ἔχειν
Μηδὲ πτερὲ μοι δεξιοῖς φαττάσμαι
Λόγος τὰδ' ὅττι πολλαῖς τὴ δυσ

Ἐλπίς ἀποκείδω δεξιᾷ παντὸς τέλεος
Εἰ ᾧ συνεργὸς ὅττι τις τὴ χείρο
Πῶς δὲ καλὴ δίκαιον εἶναι καὶ π
Οὐ γὰρ φέρωνε τῷ κακῷ μικρῷ

Ἡ γὰρ τύχης φρόνισιν ἀσφαλές ἐστιν.
 Ἡ μὲν γὰρ ἔστι πραγμάτων κέρη φορὰ,
 Ἡ δ' οἱ οἰακισμός. μὴ δὲ εὖ παιδίσκῃς
 Νόμιζε κρείσσον, ἢ μόνη κεκτημένη.

Τὸ δραστικὸν δείκνυε, μὴ τὰ δρᾶν κακῶς,
 Τῷ δ' εὖτι ποιεῖν, εἰ θέλεις εἶναι Θεός.
 Τὸ δ' ἔστιν ἀνδρὸς εἰδότης τὸ συγγήρις.
 Κτείνει δὲ ῥᾶσα καὶ θυγῶν καὶ σκορπίος.

Αἰχρὸν, νέον γέροντος ἀδυνάτερον
 Εἶναι, γέροντα δ' ἀφρονέστερον νέον.
 Ὅμως ὁ μὲν, καθ' ὥραν ἔσω πάσσομαι.
 Τὸν δὲ, κράτιστον, καὶ πρὸς ὥραν σωφραεῖν.

Ἀεὶ μὲν ἐργάζομαι πλὴν σωτηρίας.
 Καιρὸς δὲ δὴ μάλιστα, ἢ βίη λύσις.
 Τὸ γῆρας ἦλθεν· ἐξοδὸν κῆρυξ βοᾷ.
 Πᾶς δ' ἔπειτα, πλησίον ᾧ ἢ κείνῃς.

Πίρας λόγῳ, διαστήτις ἀρησις Θεῷ.
 Ἐργῷ, λόγῳ τε. μὴ κλαπῆς, περὶ σκοπέῃ.
 Αἰεὶ διώκη λαθεῖσις παλαιόμασι.
 Μήπως διηθῆς ἐχάτων καθαρόσιων.

Τ Ε Λ Ο Σ,

Π Ι Ν Α Κ.

Τῶν ἐκ τῆς Α'. Τόμῃ μελεχομένων.

ΔΙΑΔΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Π	Εἰς τὴν συνήθειαν, ἢ βίος Δι- κων.	17
Διοφάνης, ἢ Πολυδρόμος.		18
Πλάτων, ἢ κατὰ Μέναντιν.		20
Εἰρημ, ἢ Χάριτος.		21
Πλάτων, ἢ Εἰρημ.		22
Τριφάνης, ἢ Πλάτων.		23
Ζήνων, ἢ Καλλισθένης.		25
Κτησιππος, ἢ Δαμνίππ.		26
Χαρίτων, ἢ Εἰρημ.		27
Αλεξάνδρ., Ἀντίφ., Μέναντ., ἢ Σκηπτιδ.		31
Διοφάνης, ἢ Αλεξάνδρ.		34
Αλεξάνδρ., ἢ Φιλίππ.		36
Διοφάνης, ἢ Ηρακλῆς.		38
Μενίππ., ἢ Τανκλῆς.		40
Μενίππ., ἢ Εἰρημ.		41
Μενίππ., Αἰακῆ, Πυθαγόρας, ἢ Σωκράτης.		42
Χάριτος, Μενίππ., ἢ Εἰρημ.		44
Διοφάνης, ἢ Μανώλης.		45
Νικεῖος, Θεόφιλ., ἢ Μενίππ.		46
Εἰρημ, ἢ Χάριτος, Ὀπιοκλήτης.		47
Τίμων, ἢ Μισόφρων.		62
ΣΕΒΗΡΟΥ ΤΟΥ Απομνημονεύ- ματος. Βερλίου Δ.		84
ΠΛΑΤΩΝΟΣ Εὐθύφρων, ἢ πε- ρὶ τοῦ.		116
Τὰ αὐτὰ Κέρτα, ἢ περὶ δόξης ἀληθείας.		134
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.		
Εκ τῆς τῆς Γωκίης τῆς Χρυσοστόμου.		149
Εκ τῆς τῆς Γωκίης τῆς Πηλυσίου.		153

Εκ τῆς τῆς Μεγάλης Βασιλείας, ἢ Λιβανίου.	177
Εκ τῆς τῆς Φαλακίδου.	181
Εκ τῆς τῆς Βρέτης.	183
Εκ τῆς τῆς Γωκίης.	191
Εκ τῆς τῆς Αἰεσιππίου.	195
Εκ τῆς τῆς Διοφάνης, καὶ Κρί- στού.	198
Εκ τῆς τῆς Αλεξάνδρου καὶ Φι- λίστου.	201
Εκ τῆς τῆς Αἰεσιππίου.	203
Εκ τῆς τῆς Θεοφίλου.	205
Εκ τῆς τῆς Αλεξάνδρου, ἢ Αἰεσιπ- πίου.	207
Εκ τῆς τῆς Θεοφίλου.	208
Εκ τῆς τῆς Διονυσίου τοῦ σοφισ- τοῦ.	210
Εκ τῆς τῆς Γρηγορίου τοῦ Θεολό- γου.	211
Εκ τῆς τῆς σοφιστοῦ Σωκράτους.	212
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ Απομνημονεύ- ματος. Βασιλείου, ἢ Σφαπύων.	37
ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ Φιλοστο- μίου. Διοφάνης. Δαυτῆς συλλε- γμένα.	26
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ τῆς Βασιλείου Νί- κων. Διοφάνης, καὶ Η- ρακλῆς.	27
ΣΕΒΗΡΟΥ τοῦ σοφιστοῦ Η- ρακλῆς.	28
ΛΙΒΑΝΙΟΥ Εὐφράσιος.	41
Τὰ αὐτὰ Χρύστος.	42
Χρυσόστομος. Αἰωνίος τῆς Βυ- ζαντίας.	43
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ τῆς Θεολογίας.	44
Διαφοροί.	45

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ.

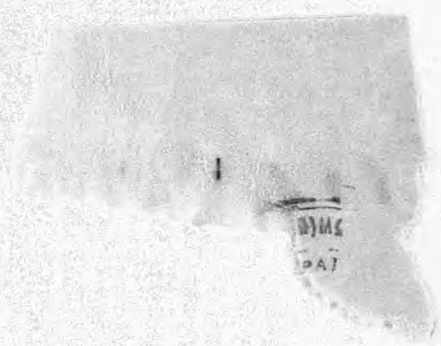
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αθηνών

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΒΛ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

